

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NURULLAH TEVFİK AĞANSOY'UN

İTİRAFLARI

VE GÜNLÜĞÜ

NURULLAH TEVFİK AĞANSOY'UN
İTİRAFLARI VE GÜNLÜĞÜ

HÜLYA AĞANSOY

cati
KİTAPLARI

cati
KİTAPLARI

HÜLYA AĞANSOY

N. TEVFİK AĞANSOY'UN İTİRAFLARI
ve
GÜNLÜĞÜ

N. Tefvik AĞANSOY

Çatı-35

Şubat 2008

N. Tevfik Ağansoy'un İtirafları ve Günlüğü

N. Tevfik Ağansoy

Baskı-Cilt: Bayrak Matbaası

Davutpaşa Cad. No: 14/2 Topkapı/İST.

Dizgi-Mizanpaj: Efendi Ajans

Kapak-Sabahattin Kanaş

ISBN: 975-7645-478

İnternet Siparişi:

www.kitapalemi.com

ÇATI YAYINCILIK

Binbirdirek Mh. Dostluk Yurdu Sk. 4/1

Sultanahmet/İSTANBUL

Tel-Fax: (0-212) 458 97 72

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>
mail: info@catiyayincilik.com.tr

Tevfik'in anısına..

YAYINEVİNİN NOTU

Kendi dilinden tanımaya çalıştığımız Ağansoy'un normal bir çocukluk devresi yok. Delikanlılığa ilk adımlarını atarken etrafı, nereye bastığını göremeyecek kadar dumanlıydı. Nasıl isimlendireceğini bilmediği duyguları vardı yüreğinde. Mecraını bulamamış bir dere suyu iken deli deli akan bir nehre karıştı kendiliğinden. Bundan sonra seçeceği başka yol var idiye de, düşünmek bile istemiyordu. Kendini bıraktı kaderin ortasına, gitti, gitti gitti.

Anlattıklarından tanımaya çalışıyoruz çalkantılı kısa hayatını. Vatan-millet adına dost olmuş silâhlarla, çirkin saydığı hedefe boşaltmış mermileri, hariçten söylenecek sözler hükümsüzdür; çünkü kendisi söylemiş gerekenden fazlasıyla. Yaptıklarıyla övünüyor gibi önceleri, bilahere pişmanlıkları geliyor peş peşe ve sitemleri...

Biz, şunu demek istiyoruz; elinizdeki kitapta âdeta iki Tefik Ağansoy var; biri itirafçı diğeri idealist. Şöyle görülebilen: Hapishaneden kurtulup, bedenini hürriyet meydanına atmak için imzalamış önüne konan her belgeyi. Ruhen muzdaripmiydi? “Dâvâm” dediği yolundan dönmüşmü, dönmemişmiydi? Devletle çalışmaya başladığına bakılırsa, itiraflarında, karşılıklı anlaşıl-mış bir amaç vardı, sanki! Ayrıca, resmi itirafların dışında kalan yazıları, Tefik Ağansoy'un ülkölücülükten uzaklaşmadığını haykırıyor. Meselenin farklı boyutlarını değerlendirmek okuyucuya kalmış. Bizim açımızdan, bu kitap neşredilip kamuoyuna sunulmalıydı ve bunu yaptık. Dileriz isabetli olmuştur.

***Katkılarından dolayı
Erol Ercan'a teşekkür ederiz.***

ÖNSÖZ

Türkiye'nin siyasi ve ekonomik hayatı hep çalkantılı oldu. Kıbrıs Sorunu ile yaşadık yıllarca 1960'lı yıllardan başlayarak. ABD, hep etkili oldu hayatımızda. 1967'de Kıbrıs'a müdehale edildi, edilecek diye hep bir savaş psikolojisiyle yaşadık. 1969 yılı şiddetin tırmandığı yıllardı. Yurdun her yerinde kanlı çatışmalar oluyordu. Öğrenci ve işçi olaylarının yaşanmadığı bir gün bile geçmiyordu. 1971'de muhtıra verildi, ama ne öğrenci olayları durdu ne de sokaktaki kanlar ortadan kalktı. 1970'li yıllar Ermeni Soykırımını iddiaları ve dış devletlerin onlara verdikleri desteği protesto etmekle geçti. 1974'te beklenen Kıbrıs çıkarması yaşandı. Yüreklere, Türklere yaşatılan acının izleri yerleştirildi. Amerika ile ilişkiler bozuldu. Gerçi bu Kıbrıs çıkarması yüzünden miydi, yoksa haşhaş ekiminin serbest bırakılması yüzünden miydi belli değildi. 1975'te şiddet olayları tekrar tırmanışa geçti. Sağcı-Solcu ayrımı şaha kalkmıştı. Anarşi tüm yurdu sarmıştı. 1977'de öğrenci çatışmaları durmak bilmiyordu. Okullar kan gölüne dönmüştü. Devletin kasasında para yok. Kanlı '1 Mayıs' olayı yaşanmış. 34 kişi hayatını kaybetmişti. Yolsuzluklar had safhada. Kenan Evren, Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na terfi etti. 1978'de Ermeni saldırıları artmış, anarşi tüm yurdu sarmış, toplu katliamlara dönüşmüştü. Kahraman Maraş alevler içindeydi. Sokaklar ve üniversiteler kan gölüne dönmüştü. TRT'de her akşam "Yurdun muhtelif yerlerindeki trafik kazalarında 44 kişi öldü, 36 kişi yaralandı," gibi haberler veriliyordu. Her gün onlarca kişinin trafik kazalarında öldüğü açıklanıyordu. Yurdun her köşesinde terörün can yakmadığı, içine korku salmadığı tek bir hane bile kalmamıştı. Korku ve kin saldırganlığa dönüşmüş. Ekonomik sıkıntı had safhaya yükselmiş, her şey karaborsaya düşmüş. İran'da rejim devrilmiş. Komşu ülkelerimizde de huzur yok. Bu olaylar yaşanırken darbenin generalleri ise yerlerine yerleşmişti.

Kara bulutlar tek tek hanelerin üzerine çökmüştü. Bu kitabı yazdım daha doğrusu düzelttim. Tevfik'in vasiyeti üzerine... Yaşasaydı kendi yazacaktı belki daha detaylı olacaktı ben gerçi fazla hiçbir yerine dokunmadım.

Ben tanık olarak ölenlerin aileleriyle öldürenlerin aileleriyle çok bir arada oldum gerek mahkeme salonlarında gerek ceza-

evlerinde onlarla ağladım, hiç taraf ayırmadan, bu yüzden Tefvik'in tarafından çok eleştiri aldım hatta tehdit bile edildim. Ben herkese insanca yaklaştım... Çok zldm çok yıprandım. Dilerim Allah'tan bir daha gençlerimiz bizim gördüklerimizi ve yaşadıklarımızı ne görsünler ne de yaşasınlar. Ben yaşadıklarımın çoğunu dile getiremedim. İstedim ki bu kitap Tefvik'in olsun. şu anda bile çocuklarımız babalarının soyadından dolayı binbir zorluk yaşıyorlar ileride kimbilir daha zorluklar yaşayacaklar. Ama masum çocukları baba ve anneleri yüzünden yargılayan ve onlara eza eden bir topluluk yoktur diye umut ediyorum. Sadece bizim çocuklarımız için değil bütün sağ olsun, sol olsun, fa-kir olsun, zengin olsun tüm çocuklarımız içindir bu dileğim. ***Ben Tefvik'i sevmenin bedelini ağır ödüyorum. Tabi ki çocuklarımızla birlikte...***

Tek suçum bu, üzerime yapıştırılmış üç tane bandrol var.1. Ülkücü militan Tefvik AĞansoy'un karısı, 2. İtirafçı Tefvik AĞansoy'un karısı, 3. Mafya anası Hülya AĞansoy.

Oysa benim üzerimde; Tefvik'i çok sevdim ve hâlâ seviyorum. Bandrol vardı ama kimse bunu görmedi...

Neyse; bu kitabı hazırlarken editörlüğünü yapan arkadaşım Gl Duran'a çok minnettarım. Bana hep hayatımda şiddete karşı olan tanıdığım tek insansın der. Bu kadar şiddetin içinde yaşamış olmana rağmen... Gl'e her konu da bu kitapla ilgili bana destek olduğu için ayrıca çok teşekkür ederim...

Hülya AĞansoy

13 şubat 2008 M.köy

1 Haziran 1979 Milliyet

(Tekzip Edilir.)

Çeşitli öldürme, yaralama ve bombalama olayına karışmış bir sağ eylemci yakalandı...

Bir ihbar sonucu, bir süre önce Taksim Meydanı'nda yakalanan silahlı sağ eylemci **Tevfik Ağansoy**'un çeşitli adam öldürme, yaralama, patlayıcı madde imal etmek ve atmak, silah taşımak, sahte kimlik düzenlemek suçlarına karıştığı açıklanmıştır. İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nce yapılan açıklamaya göre, üzerinde **Ahmet Öner** adına düzenlenmiş sahte bir kimlikle yakalanan sağ eylemci **Tevfik Ağansoy** aşağıdaki suçları işlediğini söylemiştir: "14 Mart 1978 günü Mecidiyeköy Lisesi önünde sol görüşlü Edirne Mimarlık ve Mühendislik öğrencisi **Necdet Boylu** ve arkadaşı **Emin Kutan**'ın, yollarını çevirip uzarlarını aramak istemiştir. İki kişinin direnmesi üzerine silahını çekerek **Necdet Boylu**'ya ateş etmiştir. Daha sonra yakalanmıştır. Sorgusu sırasında olayı **Turgay Baş** adlı arkadaşıyla gerçekleştirdiklerini, tabancayı **ÜGD Mecidiyeköy Şubesi**'nden alıp sonra yine aynı yere bıraktıklarını" belirtmiştir. Saldırıya uğrayanlardan **Emin Kutan**, bir süre sonra **Fatih Ormanları**'nda ölü olarak bulunmuştur. Olaya adı karışan **Turgay Baş**'ın aranmasına başlanmıştır. Bu olaya karıştıktan sonra **Ağansoy**, **İzmit Kapalı Cezaevi**'ndeki bir arkadaşını ziyarete gittiği sırada üzerinde 9 mm'lik **Astra** marka bir tabanca ile yakalanarak tutuklanmıştır. Daha sonra serbest bırakılan sanık İstanbul'a gelmiş ve **Şişli MHP Gençlik Kolları Başkanı Yunus Meral** ve **İkinci Başkan Yusuf Batmaz** ve **Coşkun Akbulut** ile **Şişli Hasat Sokak**'taki **Barış Kahvehanesi**'ne ateş açmış, olayda 4 kişi çeşitli yerlerinden yaralanmıştı. Olaydan sonra yakalanan 3 kişi tutuklanmışlardı. **Tevfik Ağansoy** sorgusu sırasında suçunu kabul etmiş, arkadaşlarıyla saldırıdan önce **MHP Şişli Gençlik Kolları**'nda buluştuğunu söylemiştir. 27.8.1978 günü **MHP Şişli İlçe Örgütü**'nden **Yusuf Batmaz**, **Recep Akyol**, **Coşkun Akbulut** ve **Recep Hoca** diye tanıyan kişilerle buluşmuş ve **Şişli İzzetpaşa Çiftliği Gürün Sokak**'taki kahveye girmişler, önce ateş açmışlar, daha sonra da kendisine **Yusuf Batmaz**'ın verdiği bombayı kahveye atmışlardır. Daha sonra **MHP Şişli Gençlik Kolları**'na gelmişlerdir. Olayla ilgili olarak **Coşkun Akbulut** ve **Yusuf Batmaz** hakkında soruşturmanın sürdürüldüğü belirtilmiştir. **Tevfik Ağansoy**, 31.7.1978 günü **Gültepe**'de başından vurularak öldürülmüş olarak bulunan kişiyle ilgili olarak da şüpheli söylemiştir. "Arkadaşım **Coşkun Akbulut** ve **Yusuf Batmaz**, **Şaban Akgül** ya da **Akgün** adlı bir kişiyi sorguladılar.

Mesleğinin ajanlık olduğunu öğrendik. Sorgulama sonucu sabaha karşı Zincirlikuyu Mezarlığı ile Ėultepe arasındaki Muhacir Dere-si'ne getirdik, ateş edip öldürdük." Sanık ayrıca, Mecidiyeköy ÜGD'ye getirilen dinamit ve fitillerden bomba yaptığını, Mecidiyeköy'deki Mehmet Özbakır'a ait kahveye arkadaşı Murat Kılıç ile birlikte attıklarını, bu kahveye solcuların çıktığını söylemiştir. Murat Kılıç daha sonra polisle girdiği silahlı çatışma sonucu ölü olarak ele geçirilmiştir. Sanık, ayrıca, Mecidiyeköy Dere Sokak'taki Mehmet Akpınar'a ait kahve ile şişli'de Mehmet Beşir Tatlı'ya ait kahveye de yaptığı bombalardan attığını söylemiştir. Tefvik AĞansoy adlı ölkücü, Kemalettin Er adlı kişinin 17 Aralık 1978 günü öldürölmesi olayıyla ilgili olarak da şunları söylemiştir: "Ölkücü arkadaşım Ali Kırbaş ve soyadını bilmediğim Trabzon Yurdu'nda kalan Zeki adlı kişiyle Mecidiyeköy'deki Özden Kahvehanesi'nde oturuyorduk. Silahımı Yunus Meral'e bıraktığım için tabancam yoktu. Kahvede Ali Kırbaş bana 14'lü bir tabanca verdi, birlikte dışarı çıktık. Zeki bana bir şahsı göstererek "Fatih'in azılı komünistlerindendir" dedi ve 14'lü tabancasını çekerek yakın mesafeden ateş etti ve öldürdü. Adının Kemalettin Er olduğunu sonradan öğrendim. Olaydan sonra iki arkadaşım kaçtı ben de Mecidiyeköy ÜGD'ye geldim. Daha sonra Ali Kırbaş tabancayı alarak Müfit Sement adlı kişiye verdi." Bu silah sonra Mecidiyeköy ÜGD'de yapılan aramada Mehmet Toprak adlı ölkücünün üzerinde yakalanmıştır.

1979

Hayatımın dönüm noktası diyebileceğim 6 Mayıs 1979'da bir meseleyi görüşmek üzere Muhittin isminde dünyanın en temiz insanı olan polis arkadaşım ve bana dürüstlüğünü, mertliğini ve erkekliliğini methederek bahsettiği Hülya Aynur Çağlayan'la tanışmak üzere Taksim'de Pandorosa isimli bir kafeteryaya gittim. Muhittin'in bana bahsettiği Hülya hakikaten dediği gibi çok delikanlı, mert bir kızdı. Bir de Ahmet diye bir arkadaşımız vardı. Biz dört kişi, birbirini seven ve bir kardeş gibi birbirine bağlı bir grup olduk. Hülya'ya bacım diyordum. Gece gündüz dördümüz beraber İstanbul'da orası senin, burası benim caddelerde herkesten ayrı gölüyor, oynuyor, eğleniyorduk. Aradan beş altı gün falan geçmişti. Ayın 12'siydi. Tahminimce bir gün önce Hülya randevu vermiş, gelmemişti. Onu sabahlara kadar bekledim. şişli'ye Taksim'e gittim, yoktu. Onu bu kadar heyecanla aramamın sebebi neydi, bir türlü anlayamıyordum. Onu göremediğim zamanlar bir tuhaf oluyordum. Sanki hiç kimsem yoktu. Boynu büyük yetim gibi olu-

yordum. 12 Mayıs 1979 günü yine Hülya'yı sabahtan akşama kadar bekledim. Nihayet Hülya geldi... Bir gün önce de Muhittin'i Balıkesir'e yolcu etmiştik. Ve Salı günü ayın 13'ünde Balıkesir'e gittik. Ahmet'in bir davası üzerine ayın 16'sında İstanbul'a geldik. Ayın 20'sinde Hülya ile geleceğimiz için kesin bir karar vermek için konuşmak üzere Taksim'e gittim. Çeşitli olaylardan aranıyordum. Geleceğim onun için bir karanlıktı. Bana güvenemiyordu.

Bir yerde haklıydı. Sonra bir şey konuşmadan dışarı çıktık. "Hamburger yiyelim," dedim ve o "Yok" dedi. Zorla, ısrar ettim ve yine "Yok" dedi. En sonunda benim fikrime uydu ve Kristal Büfe'ye gittik.

Hamburger yerken bir ihbar üzerine yakalandım.

Artık her şey bitmişti. Şubeye götürüldüm. Ve geçmişi hatırlamaya çalıştım...

Büfedeyken ben hamle yapmak istedim. O, bana kaşlarını kaldırmak işaretle yapma, dedi.

"Herkes boşaltsın burayı," diye bağırdı, gözlüklü bir asker.

Dışarı çıktık.

"E! Tefvik, sen Tefvik'sin, yolun buraya kadar" dedi.

"Hayır, ben Tefvik değilim. Ahmet Öner'im, ben" dedi.

"Hayır, sen Tefvik Ağansoy'sun. Ahmet Öner değilsin," dedi.

O da fazla inkâr etmedi. Oradan aldılar onu, yaya bir şekilde Be-yoğlu Karakolu'na götürdüler. Biz de karakola kadar takip ettik. Sonra nereye götürüldüğünü bulamadık. Polis olan arkadaşımızı aradık. Nereye götürülmüş olabilir, diye sorduk. Şubeye götürmüş olabilirler, dedi. Orada POL-BİR'li arkadaşlar var, onlara sorar öğrenirim, dedi.

Gerçekten de biz bu kadar kötü olaylar içinde (siyaset, mafya...) birbirimize karşı olan hislerimizde hiç kirlenme olmadı. Bu aşk mıydı, sevgi miydi neydi, bilmiyorum. 20 yaşındaydım. O zamanlar ben dansçıydım. Gece çalışıp, gündüz uyuyordum. Dans piyasasında çok başarılı bir isimdi. Turnelere gidiyordum. Yurtdışına giderdik. Dansa 15-16 yaşlarında başladım.

Almanya'ya turneye gitmiştim, döndüm. O zaman sıkıyönetim vardı. Gece sokağa çıkmak yasaktı. Arkadaşlarımızın aracılığıyla Tefvik'le Ahmet olarak tanıştık. Arada arkadaşları Tefvik diye sesleniyor, ama uyanmadım. Babamla konuşmadığım için mahalleme gidemiyordum. Çok özlemiştim. Birlikte gittik, o gün çok duygusallaştık. İsmail isimli arkadaşımızın dükkanına gittik. Boş oluyordu. Tefvik'te arandığı için orada kalıyormuş. O gece;

"Arkadaşların sana Tefvik diyorlar, oysa sen bana kendini Ahmet diye tanıttın. Bunun aslı nedir? Kimsin sen?" dedim.

O zaman bana anlattı:

"Ben ülkücüyüm, MHP'liyim. Siyasi olaylara karıştım," dedi.

Cinayet demedi.

"Bir iki siyasi olaydan dolayı polis tarafından aranıyorum. O yüzden sana Ahmet'im dedim" dedi.

"Şimdi niye güveniyorsun?" dedim.

"Şimdi sana sonsuz güveniyorum. Ben, Nurullah Tefvik Ağansoy'um," dedi.

Tabi garip hissettim kendimi. Bu kadar kısa zamanda bana güvenmiş olması beni hem mutlu ediyordu hem de tedirgin. Bazen aramıyordum, o kötü oluyordu. O aramayınca ben kötü oluyordum. Yakalandı mı diye korkardım. Kan kardeşi Murat Kılıç'ı vurmuşlardı. Morali ve ruh hali çok bozuktu.

O zaman Jitan Disko diye bir yer vardı. Oraya bomba koymaktan bahsediyordu. Kız arkadaşına asılmışlar.

"Nasıl yaparsın bunu. Ben, şimdi gidip o diskoya oturacağım, koy bakalım bombayı. Bir insana kızdın diye nasıl yaparsın bunu," dedim. Bunları düşünüp bana hak vermiş. Hatta bana ilk kez bacım dediğinde "Bana bacım diyen insanlardan hiç hoşlanmam. Bana bacım deme bir gün sana lazım olurum," dedim. Öyle de oldu zaten. O gün;

"Ben seninle evlenemem. Senin hayatında üçüncü bir şık yok. Ya hapis, ya mezar var," dedim.

"Niye? dedi, üçüncü bir şık sen olabilirsin." dedi. "Tabi, dedi hapse girersem, çok ceza alırsam, nasıl beklersin, tabi loş ışıklarda kim dans edecek sonra" dedi.

Benim hafif bir gururumla oynadı. O zaman kızdım ben de.

"Beklemekten korkmam, ölürsen ne olacak dedim. Hem ne olursa olsun korktuğumdan değil, evlenmek istemiyorum," dedim.

"O zaman gel hadi seni hamburger yemeye götüreyim," dedi.

Sonra beni uçtuuçtu yaparak karşıya geçirdiler. Gitmek istemedim. İçimde sıkıntı vardı. Eve gitmek istedim. O zaman ben yalnız yaşayan yaşlı bir kadının evinde bir oda kiralamıştım. Zamanla çok kaynaşmıştık. Benim manevi anneannem olmuştu. Şişli Hasat Sokak'ta kalıyordum. Orası da olduğu gibi sol öğrencilerin oturduğu bir sokaktı. Tefvik'in oraya gelmesi son derecede risk-

liydi, ama geliyordu. Hamburgerciye girdik. Daha önce biz Pandorosa'dayken askerler içeri girip etrafı kolaçan etti. Sonra biz büfeye gidince etrafımızı sardılar. Onu oradan askerler eşliğinde ya-ya olarak Beyoğlu Karakoluna götürdüler. İki üç gün sonra bana bir telefon geldi. Tefvik'in polis arkadaşları olduklarını söylediler. Ben de o aralar ünlülere dans dersleri veriyorum. Bugün dersim var, dedim. Ertesi gün saat 15:30 randevolaştık. Bana Tefvik'le ilgili sorular sordular:

“Biz, Tefvik'in arkadaşlarıyız. Biliyorsunuz, Tefvik birçok cinayetten aranıyor.”

“Neyi biliyorum. Ben bir şey bilmiyorum. Ne cinayeti?”

“Siz, Tefvik'in nişanlısı değil misiniz?”

“Hayır, değilim. Ben, Tefvik hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Fotoğrafçı olduğumu biliyorum. Çok kısa bir süredir tanıdığım bir arkadaşım.”

“Tefvik, nişanlı olduğunuzu söylüyor. Cebinde resminiz var.”

“Benim herkeste resmim olabilir. Ben fotoroman çeviriyorum. Gazeteden kesip almıştır.”

“Yok, biliyorsunuz biz Tefvik için elimizden geleni yapacağız. Siz de biliyorsunuz birçok şeyi...”

“Ben hiçbir şeyi bilmiyorum. Sizin ne anlattığınızı da pek anlamıyorum. Evet, Tefvik'i tanıyorum, ama ben onunla ne sözlüyüm ne de nişanlıyım. Sadece kısa zamandır tanıdığım bir arkadaşım, hakkında pek bir şey bilmiyorum.”

“Tefvik öyle söylemiyor, ama!”

“Olabilir, o zaman gidin ona sorun. Bana niye soruyorsunuz ki?”

O sırada içeriye üç dört kişi girdi. Bizim masaya geldiler.

“Bayan, hakkınızda ihbar var. Kimliğiniz lütfen,” dediler.

Çıkarıp verdim.

“Bizimle merkeze kadar geleceksiniz,” dediler.

“Gelelim.” dedim.

Yanımda oturan iki kişi araya girdiler.

“Bayan bizim arkadaşımızdır. Biz, Birinci Siyasi Şube'deniz. Hiçbir şeyle alakası yok?” dediler.

Sonradan bunu Tefvik'le konuştuğumuzda, sana tezgâh kurmuşlar, dedi. Seni şubeye getireceklerdi, çünkü beni tehdit ediyorlar-

dı. Sen konuşma, nişanlını getirdiğimizde bülbül gibi ötersin demişler. Herhalde hakkımda araştırma yapınca hiçbir şeyle alakam olmadığını anlamışlar. Gerçi kötü niyetli olsalardı yine de alırlardı. O zaman sorgusuz sualsiz kolundan tuttuklarını içeriye alıyorlardı. Sonra Muhittin geldi.

“Aman Hülya kısa konuşalım. Beni de izliyorlar,” dedi.

“Tevfik nerede?” dedim.

“Ben araştırdım, Birinci Şube’deymiş. Hiç merak etme. Ben elimden geldiğince yardımcı olmaya çalışıyorum.”

“Peki, göremeyecek miyiz hiç kendisini,” dedim.

“Bizim POL-BİR’den arkadaşlarımızın nöbetçi olduğu bir akşam sana görüşme ayarlayacağım.” dedi.

Ve beni arkadaşlarının nöbetçi olduğu bir akşam telsiz odası denilen bir yerde Tefvik’le görüşturdüler. Hiç kimsenin çocuklarının nerede olduğunu bilmediği, aylarca aradığı günlerde... Ben iki üç gün içinde nerede olduğunu öğrendim. Birkaç gün içinde de 1. Şube’de kendisiyle görüştüm. Sabaha kadar konuştuk. Kim olduğunu ve işlediği suçları o gece öğrendim. 15 yaşında ilk suçumu işledim, dedi. Cumhuriyet Gazetesi’ni silah zoruyla bir adama yedirmiş. O, benim ilk suçumdu. Sonra silahla cezaevine arkadaşları ziyarete gitmiştim. Ayağım takılıp düşünce silah belimden fırladı. Yakalandım orada. Gebze Cezaevi’nde yattım. Annem ziyaretime 6 ay sonra geldi, dedi. O kadar kırgın anlattı ki çok üzüldüm.

20.5.1979 tarihinde yanımda Hülya ve Ahmet var iken Taksim Meydanı’nda, Dursun Kalkan’ın ya da Yusuf Aslan’ın ihbarı üzerine yakalandım. I. Şube’de 13 gün devamlı olarak işkence gördüm. İşkencelerle bana bir takım kâğıtlar imzalattırılarak üzerime dokuz adet faili meçhul suç yıkıldı. Ve 31.6.1979’da İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi’nce tevkif edildim. Artık dışarıyla alakam kesilmişti. Dışarıda anam babam kardeşlerimden başka karnında çocuğumu taşıyan bir de Hülyam vardı. Şimdi ne olacaktı, ne gelirdi elimden. Hülya çok anlayışlı bir kadındı. Ve beni beklemeye karar verdi. Sonra bunalım geçirerek çocuğumuzu düşürdü ve benim için yaşamda bir dönem oldu.

Tevfik’e ülkü ocaklarına nasıl girdin ya da o ilişkileri nasıl kurdun diye hiç sormadım. Yapım gereği insanlarla olan ilişkilerimi tanıdığım andan itibaren kurarım, öncesi hakkında pek soru sormam, biraz da yaşadığı olayları hatırlatıp tazelenemek için sormadım. Konu açıldığında Tefvik de annesi de aynı şeyi söyler. Mecidiköy Lisesi’nde orta-

kula giderken bir öğretmeni ona kız arkadaşlarının yanında tokat atmış. Onun da onuru çok zedelenince öğretmenine kafa tutmuş. O dönemde zaten o bölge olduğu gibi ülkücü bölge olduğu için bütün ülkücüler de okula geliyormuş -etrafında, içinde- o arada onları tanıyıp partiye gelip gitmeye başlayınca okulu da terk etmiş. Zaten okuldan atılmış, belki öğretmenine karşı gelip el kaldırdığı için atılmış belki de gitmediği için atılmış. Annesinin anlattıklarına göre "Bazen eve gelmiyordu, merak ediyordum. Camlarda bekliyordum, sabaha kadar. Babasına söylüyordum, kalk Yaşar, oğlan gelmedi, kalk arayalım. Yat Ayşe, o gelir erkek çocuğudur bir şey olmaz, derdi. Camda ağlaya ağlaya sabaha kadar, öylece beklerdim. Bilmiyorum ki nereye gidiyordu, nerede arayayım. Kahveye mi gidiyor kahvede mi arayayım. O zaman ortalık da çok karışık. Ne yaptığını nereye gittiğini bilmiyordum. İki üç gün gelmediği oluyordu. Oğlum nerdesin diye sorduğumda bir sürü yalan söylerdi, partiye gittiğini gizlemek için. Ama sonradan öğrendim partiye gittiğini. Hatta birkaç kere partiye gidip sordum, Tefvik burada mı diye, belki de oradaydı bilmiyorum, bana yok dediler, aradım bulamadım. Yine gece eve gelmiyordu, merak ediyordum, ama babası hep aynı cevabı veriyordu." Bu şekilde başlamış işte, o kişileri tanıdıkça, ilişkileri ilerledikçe sonra hep birlikte partide yatmaya, sabaha kadar Mecidiyeköy'de gezmeye, duvarlara yazılar yazmaya başlamışlar, bu eylemlere kadar ilerlemiş. Bu dönemle ilgili Tefvik'in kendi yazdıkları:

18 Eylül 1978 tarihinde, yataktan polis kelimesiyle doğruldum. Aynı ayın yedisinde Coşkun Akbulut¹, Yunus Meral², Yusuf Batmaz³, Erdoğan Sarışen, Kemal Ökten, Muammer Koç, Recep Akyol, Hasan Güner isimli kişiler İstanbul Emniyet Müdürlüğü I. Şubesi tarafından gözaltına alınmış. Akla hayale gelmeyecek işkenceler yapılması netice-

1. ÜGD' den yargılanmamış. MHP İstanbul Olayları davasından aldığı cezalar-
dan dolayı Gaziantep Cezaevinde yatmakta idi.
2. (İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Nolu Askerî Mahkemesi, kamu güvenli-
ğini bozmak amacıyla suç işlemek için bir cemiyete üye olmak ve çeşitli si-
lahlı eylemlerde bulunmak suçlarından sanık MHP Şişli Gençlik Kolları Baş-
kanı Yunus Meral ile Ferhat Tüysüz ve 9 arkadaşına toplam 265 yıl hapis
cezası verdi. 23 Kasım 1997'de parti üst kurulu üyeleri arasındadır.) Tefvik,
itiraf yasasına başvurduğu sırada Gaziantep Cezaevinde yatmaktaydı.
3. (Buffalo Operasyonu'nun baş aktörlerinden İsak Romano, Ömer Faruk Kamaç
ile 13 kişi hakkında yurda kaçak et sokarak trilyonlarca lira zarara neden ol-
dukları iddiasıyla "Kara Para" davası açıldı. Başak Su'yun sahiplerinden Yu-
suf Batmaz hakkında 5 yıl hapis cezası isteniyor) Çanakkale Cezaevi'nde tut-
uklu bulunuyordu.

sinde onlar da üzerlerine çeşitli işkencelerle yıkılan suçlara, benim de suç ortağı gösterilerek aranmam, rahatça dolaşarak çevremde yapabileceğim propaganda polisçe engellenmişti. Zaten polislerin gayesi buydu. Bu gaye, POL-DER'li kansızların işlerine geliyordu. Amaçları bölgenin faal ve fikir adamlarını içeri sokarak o bölgeye kendileri gibi komünist militanların hâkim olmasını sağlamaktı. Amaçları anarşiyi engellemek değil, eğer gerçekten bu olsaydı I.Şube' de işkence yapılmaz, düzmece suçlarla masum kişiler suçlanmazdı. Her kim olursa olsun kendisine yapılan korkunç işkenceleri unutamaz. Hapisten çıktığı zaman intikam peşinde koşar. Bu neticeyle kişiler daha çok kinlenir, anarşi bir kat daha artardı. Bunları ve insan psikolojisini çok iyi bilen polisin taraf tutmadığını ve gayelerini açıkça ispat ettim sanırım. 78 Eylül, ayın on sekizi, gece saat üç, yataktan polis kelimesi ve kapının hızla dipçikle vurulmasını duyarak kalktım. Annem kapıyı açtı, ben o anda arkadaşlarıma, ülküdaşlarıma yapılan işkenceleri duyduğumdan hemen yataktan fırladım ve kaçtım. Bu kaçış 19 Mayıs 1979'a kadar sürdü. Polis, beni çeşitli yerlerde gördüğü halde yakalamadı. Sebebi kaçış süremin daha çok olması ve bu süre içinde Şişli Bölgesi'nde işlenen suçların faili olarak gösterilmemdi. Ve nitekim gayelerine ulaşılar. 19 Mayıs 1979'da Taksim'de bir büfede yapılan bir ihbar sonucu yakalandım. Kaçabilirdim, fakat kaçmadım. Çeşitli badirelerden sonra I. Şube'ye götürüldüm. Asıl ne olduysa o zaman oldu. Hemen hücreden çıkarılıp üst kattaki baştan sağ taraftan sekizinci odaya götürüldüm. Bu odada soruşturma gurubu B amirlerinden Ali Karaduman bana "Evladım ne yaptıysan, bizi uğraştırmadan anlat," dedi. Ben de suç işlemediğimden, hiçbir suçum olmadığını söyledim. O çıktı, beni duvara yasladılar. Arkamdan gözüme siyah bir maske geçirdiler. Ne oluyor dememe kalmadan "Öt ulan orospu çocuğu" cümlesiyle irkildim. Ve mideme vurulan ağır bir yumrukla yere yuvarlandım. Çeşitli kişiler tarafından ellerim tutuluyor ve hemen hemen yarım saat sanki düşmana vuruyorlarmış gibi mütemadiyen dayak yiyordum. Bu arada "Konuşacaksın Tefvik Bey, konuşacaksın, konuşmasan bile bu ifadeleri imzalayacaksın!" diyorlardı. Dayağa o akşam sabaha kadar dayandım. Gündüz beni hiç uyutmadılar. Yemek de vermiyorlardı su da. Akşam karnım iyice acıkmış, susuzluktan dudaklarım kurumuş, uykusuzluktan dimağım durmuştu. Tepemde beni uyutmamak ve aç bırakmakla görevlendirilmiş polisten su istediğimde bana vuruyordu. "Adi faşist, ifadeleri imzala önce!" diyorlardı. Gözlerim kapalıydı. Falakaya yatırdılar. Devamlı vuruyor ve bana telkin yapıyorlardı. Sonra

ben onlar olmuştum, onlar da ben. Ve sanki yaptığım suçları okuyordum. Maskenin aralığında baktığımda elindeki kâğıttan suç okuyan şahsın 14 Aralık günü, ülküdaşım Murat Kılıç'ı kahpece vuran polis, Mehmet Akyol'u tanıdım. O Murat'ı vurmuş, şimdiyse beni de canlı canlı mezara gömüyordu. Okuduğu kâğıtlar benim için önceden hazırlanmış ifadelerdi. Polis Akyol şöyle diyordu: "Yanımda Coşkun Akbulut ve Yusuf Batmaz vardı. Resmini gösterdiğiniz şahıs Şaban Akkuş'u Zincirlikuyu Mezarlığı'nın Gültepe yüzüne bakan kısmında vurduk. Coşkun benim belimdeki Kırıkkale ile ateş etti. Ben de onun silahı Walter'le..." aynen böyle diyordu, polis. Hem bununla beni içeri tıka- cak hem de fraksiyon ayrılığı sonucu öldürülen bu şahsı vuranları kurtaracak. O silahlarla yakalansa bile bunlar değil, Şaban'ı vuran silah- lar; Kırıkkale ve Walter'di diyecek. Komünistlere yardımcı olacaktı. Mehmet Akyol isimli polis, kıpkızıl bir komünistti. Zira ülküdaşım Mu- rat Kılıç'ı Mecidiyeköy'de komünistlerle düzenlediği bir oyunla tuza- ğa düşürerek Murat'ın onun önünde diz çökerek "Ne olur vurma abi, teslim oluyorum." demesine rağmen otomatik tüfekle kan kusmuştu kardeşime.

Mecidiyeköy'de bu olayın şahitleri var. Tüm esnaf aynı şeyi söylüyor. Çocuk diz çöküyor "Teslim oldum, ateş etmeyin" de- diği halde taranarak öldürüldüğüne şahit olmuşlar.

Karşısındaki teslim olan kişiye ateş etmek ne demektir. Ve he- le kendine "Vurma abi" diye yalvaran kişiyi hiçbir sebep yok- ken acımadan vurmak. Devletin üniformasını ve silahını kendi si- yasi amaçlarına alet etmek değil miydi? Neden bunlar cezalandı- rılmıyor da ben hiçbir suçum olmadığı halde bu kadar suç be- nim üzerime yıkılıyordu. Gayeleri ve amaçları belliydi. Bunu izah etmeye lüzum yok.

Atılan dayak, vurulan her sopa beni biraz daha eziyor, uyku- suz gözlerimden akan yaşlar kin ve nefret doluydu.

Ben Tefvik'i tanıdığımda gözbebeklerindeki beyazlar da siyahtı. Ben ona niye böyle diye sorduğumda, "Sen de bu olayların içinde ol- saydın, arkadaşların öldürülseydi seninkiler iki kat daha siyah olur- du," diye izah ederdi. "O zaman orada bu kadar kinli değildim. Şube- ye girip çıktıktan sonra, cezaevinde gördüğümüz eziyetlerden sonra ben, otomatik bir tabanca'yım. Hani yapacağım yoktuysa da yapaca- ğım dedim. Onu da asacak bunu da kesecek haldeydim. O şartlarda

çıkıttım. Bizi ıslah edecekleri yerde daha çok bilediler. Bizi başka türlü rehabilite etseydiler, belki farklı olurdu. Mesela Metris'teki gibi tiyatrosu, atölyesi, vs... olsaydı, biz bu kadar bilenerек çıkmazdık." diyor-du.

Beynim tamamen durmuştu. Aç ve susuz olarak üçüncü gün-
nüme giriyordum. Ağzımdan su veriyorlar.

*Ben Selimiye'ye ziyarete gittiğimde Tevfik hala yürüyemiyordu, bu-
nu ben gözümlle gördüm. Kolları darp içindeydi. Zaten arkadaşları
kollarında getirdi, ayakta duramıyordu. Sandalyeye oturarak görüş-
tük. Orada ona söz verdim. İşkenceden çıkmış halini görünce dayana-
madım. O kadar üzülüm ki. Üstünü başını yırtarak gösterdi. Param-
parçaydı. Trafik kazası geçirirsinde yaraların iyileşmeye yüz tutar, ka-
buk bağlar öyleydi. Ayaklarının durumu çok kötüydü. Mosmordu ayak-
ları, kanlı-morlu bir renkti. Önce mosmor olurmuş, geçmeye yüz tutun-
ca da kanlı-morlu olurmuş. Çok kötüydü. O halini görünce onu bırak-
mamaya karar verdim. Ne yaparsa yapsın onu yalnız bırakamadım.
Suçlandığı şeylerle benim tanıdığım Tevfik çok tezattı. Bir ateşin için-
deydi. Onu yalnız bırakamadım. Ne oldu işte, çocukların hayatlarını
mahvettiler. Dışarı çıktığında sağlıklı bir Tevfik kimse bekleyemezdi.
Ne yapmalıydı? İradesi artık beyninin sınırlarını zorlamış. Her şey
son raddesine kadar zorlanmış. Ne yapması bekleniyordu. Sadece Tev-
fik değil, onun gibi onlarca kişi var.*

Üçüncü gününe giriyordum. Ağzıma su veriyorlar yuttuğum
zaman dövüyorlar. Ağzını çalkala da dudakların çatlamasın diyor-
lardı. Gözlerim yine bağlı, üç gündür ne gündüz görüyordum ne
gece. Ellerindeki sopa yine acımasızca inip kalkıyor, kendi ken-
dilerine eğer kabul edip imzalamazsa şeyine cereyan verimiz. Ve
ardından şunu duydum; "Hiç olmazsa bir faşist soyunu daha ke-
seriz. Olmazsa İhlamur Deresi'ne götürür komünistlere verimiz, bi-
zimkiler bunu daha iyi konuşturur, sonra vurur atarlar. Bunu gö-
türmeden önce buradan çıkışını yapalım, imza attırırız, serbest bı-
raktırırız, gece de vururuz," diyorlar.

Gayet normaldi onlar için adam vurmak, ömür söndürmek he-
le karşılardaki kişi ülkücüyse bunu daha büyük bir zevkle ya-
pıyorlardı. O sırada "Seni şimdi yalnız bırakacağız ve ifadeleri
imzalayacaksın. Sonra yanına gelecek olan şahsın sana okuduk-
larını aynen el yazınla yazacaksın" diyorlardı. Ben tamam imza-

larım dediğimde onlar “Akıllandın herhalde” dediler ve çıktılar. Birbirlerine yüzbaşım ve komutanım diye hitap ediyorlar. Bu vesileyle karşılardaki kişiye sanki sıkıyönetim karargâhındaki subaylar tarafından işkence yapılıyor süsü verip, kendilerinin yaptıklarını aklamak, adi ve canice işkenceleri şerefli Türk ordusunun subaylarına yüklemek istiyorlardı. Yanıma iki kişi geldi. Şimdi işkence yaptıkları oda değişmişti. Beni odadan çıkarıp hemen karşımdaki odanın sol tarafına geçirdiler. Hala gözlerim maskeliydi, her tarafım üç dört gündür kapkaranlıktı, ayaklarım dört gündür birer ikişer saat aralıklı seanslarla durmadan devam eden falakalara dayanamayıp adeta bir balon gibi şişmiş ve ayak kemiklerim dayanılmaz acılarla sızlıyordu. Bu acılara rağmen uykusuzluğumun son haddinde ve açılığım son raddeye varmışken o iki polis bana oturduğum yerden ayağa kalkmamı emrettiği zaman içim titredi, kendi kendime yetmedi mi daha acaba bana yine işkence mi yapacaklar, artık buna dayanamam diye söylenecek ve korkarak ayağa kalktım. O ses bana bu sefer olduğun yerde zıpla diyordu, ağrıyan ve şişen ayaklarımla nasıl zıplayabilirdim, ama ses o kadar kesindi ki zıplamazsam yeniden dayığa yatarım korkusuyla zıplamaya başladım. Canım çok yanıyor, dizlerim tutmuyor ve bu nedenle ayaklarım yerden ancak iki üç santim kalkabiliyordu. Müthiş bir yumruk sağ boşluğuma geldi, nefesim kesildi yere düşerken gözlerim karardı ve her şey bitmişti. Yüzüme serpilen buz gibi suyla ayıldım. Koltuklarımdan tutulup ayağa kaldırıldım. Ayaklarım tutmuyordu. O iki kişi kollarıma girerek beni zemini beton olan suların içinde yürütüyorlardı. Bu hareket ayaklarımın şişmesini önleyecekti. Bir saat kadar yürüttükten sonra beni tekrar aynı odaya götürdüler ve “Yeter oğlum şimdi okuyacağım ifadeleri sen kendi el yazınla yazacaksın ve altını imzalayacaksın. Eğer bunu da yapmazsan senin yarın buradan çıkışını yapar, sana kâğıt imzalatırız. Sonra da bir dereye götürür kafana kurşunu sıkarak, atarız. Nasıl olsa senin buradan çıktığına dair elimizde belge var, bize bir şey olmaz,” dedi. Hakikaten bunu yapabilirlerdi. Onlar için bir dert değildi. Her türlü işkenceyi rahatlıkla yapabilirlerdi. Bunları düşünürken ölmeyi de aklıma getirdim. Ben canımı vatanıma milletime adamıştım. Bunun için vurulmuş, cezaevine bile girmiştim. Ben tüm bu acıları çekmemiş ve bütün bir ömrümü davama ve milletin yoluna adamışken neden ölmeyeyim. Bu benim için bir şerefti. Ama

önümde yaşayacak daha çok günüm vardı. Karnında henüz bir buçuk aylık olan bebeğimi taşıyan bir karım vardı. Ve bana işkence yapan işkenceciler daha cezalarını çekmemişlerdi. Onlara bu yaptıklarını çok pahalıya ödetecek, bu yaptıklarının hepsini fitil fitil burnundan getirecektim. Onlara cezalarını vermek veya en kesin yolla adaletle verdirmek amacıyla yaşayacaktım. Bu nedenle imzalamayı kabul ettim. Ve o şahıs ifadeleri arkama geçti, okumaya başladı. Diğeri de maskemi alnıma alıp, önümde bulan kâğıt kalemle okunanları yazmamı emretti. Elimde titreyen kalemle bütün ömrümün içeride geçmesine, çocuğumun ben olmadan babasız doğmasına, hayal ettiğim mutlu yarınlarımın üzerine kapkara bir lanet gibi çöken bu ifadeleri yazmaya başladım. Polis arkamdan “Sakin arkana dönme ve sırf önüne bak, işimiz bitince karnını da doyurur, uyursun,” diyordu. Dört günlük daimi karanlığa dayanamayan gözlerim ışığı birden görünce hemen hemen on, on beş dakika kendime geledim ve yazmaya başladım. “Ben, 9 Haziran 1960 doğumlu Nurullah Tefvik AĞansoy’um. Annemin ismi Ayşe, babamın ki Yaşar. Okulu bitirdikten sonra bir fotoğrafçı da çalışmaya başladım. Orta öğrenimime çalışarak devam ettim. Orta ikiden ayrıldım. Sonra Şişli’de silahlı tehdit ve ruhsatsız silah taşımak suçundan yakalanarak 23 Ağustos 1977 günü Sağmalcılar Cezaevi’ne kondum. Daha sonra 18 Eylül 1977 tarihinde çıkan bir isyanla İzmit Cezaevi’ne götürüldüm. İzmit’ten 1 Mart 1978’de tahliye oldum. Ve dışarı çıktım. Bu ara tarihinin kesinlikle 14 Mart 1978 bildiğim zaman Mecidiyeköy Lisesi önünde Necdet Boylu ve yanında daha sonra Fatih Ormanları’nda ölü bulunan Emin Kutan ile birlikte giderler iken üzerlerini aramak için arkadan yanlarına yaklaştım ve silahımı çektim kıpırdamayın dediğimde Necdet arkasına döndü. Ve o an ben silahın haznesine mermi sürüyordum ki silahımın üzerine atladı. O zaman yanında bulunan Emin Kutan dereye doğru kaçmaya başladı. Benim silahımın namlusundan tutan Necdet silahı bacaklarının arasına almışken silah bir el patladı. O ara yanımda bulunan Turgay Baş isimli arkadaşım Necdet’e telli sopayla vuruyordu. Necdet silahın patlamasıyla irkildi ve dere yoluna doğru kaçmaya başladı. Silahın kızak mekanizması geri gelmediği için tekrar ateş edemedim. Arkasından koşarken silahın namlusuna sıkışan kovanı çıkardım. Ve hazneye yeni mermi sürdüm. Daha sonra Necdet Boylu’nun peşinden bir el ateş ettim.

Nişan almamıştım. Aramızda tahminen elli metre olan Necdet yere düştü.

Bu doğru. Bir ara konusu geçtiğinde görenler aynı şekilde anlatmıştı bana. Arkasından bir el ateş etmiş ve omzundan vurmuş.

Ben de kaçtım. Silahı ÜGD Ülkücü Gençlik Derneği Mecidiyeköy Şubesi'nin İş Hanı'nın çatı katına çıkararak sakladım. Silahım; Karadeniz yapısı, Browning Marka, uzun namlulu, 7,65 çapındaydı." Yaralı olan Necdet Boylu omzundan yaralanmıştı. Bu ifade beni, tamtamına 15 senenin altına atıyordu. Suçum öldürmeye teşebbüstü. Diğer ifadeleri yazmaya başladım. Hem yapılan işkenceler hem de 1981 affı aklıma geldi. Nasıl olsa 1981'de çıkacak olan afla ben de tahliye olacaktım. O zaman bu polisler hesap vereceklerdi bana hem de her dakikasını her anını her yapılan işkenceye karşı hesap vereceklerdi. Her şey bitmişti zaten ve yazıya devam ettim. "Bu olaydan sonra 20 Mart'ta tahminen beş gün sonra İzmit Cezaevi'ne ziyarete gittiğim zaman ayağımın takılması sonucu düştüm. Ve Astra marka 9 mm.lik bir silahla yakalandım. Ben cezaevindeyken dışarıda 22 Nisan 1978'de Emin Kutan ölü olarak Fatih Ormanları'nda bulundu. Ve ben 1978 Haziran ayının birinde İzmit Cezaevi'nden tahliye oldum. 12 Haziran 1978'de Mecidiyeköy'de Akıncılar tarafından kurşunlandım. Çıkan silahlı çatışmada sağ diz kapağımdan vuruldum. Bir süre yattıktan sonra II. Şube tarafından Necdet Boylu davasından İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'na gönderildim. Mahkemeye çıktım ve delil yetersizliğinden tahliye oldum." Okumaya devam ediyordu, polis. Birden odaya başka biri girdi. Kafamı çevirip bakamıyordum. İfadeleri okuyan şahsa "Nerede kaldın, yazıyor mu?" dedi. Bu, bana bir şey hatırlatıyordu. Birden falakaya yattığım anı hatırladım ve bu şahıs Mehmet Akyol, kardeşim Murat Kılıç'ı vuran kızıl polis Mehmet, yine tepemdeydi. Yine aynı falakaya yattığım zaman okuduğu gibi kendilerinin hazırladıkları düzmece ifadeleri okuyorlardı. "Yaz bakalım, Tefvik Bey!" dedi. "Arkanı dönme, eğer bakarsan zıbardığın gündür," dedi. Ve yazmaya başladım. "31 Temmuz 1978 tarihiydi. Mecidiyeköy ÜGD'ye gittim. Üst kattan sesler geliyordu. Orada bulunan sempatizan bir çocuğa, yukarıdaki ağlama ve bağırma seslerini ve kimin olduğunu sorduğumda bana, Coşkun Abi var, dedi. Bunun üzerine yukarı çıktım. Boş odada Coşkun Akbulut, Yusuf Batmaz

ve isminin Şaban Akgül olduğunu öğrendiğim, bu resmini gösterdiğiniz şahıs vardı.” aslında resim falan görmemiştim ve böyle bir olay duymamıştım. “Coşkun çocuğa sopayla vuruyor ve onu dövüyordu. Çocuk aramızda ajanmış. Daha sonra ben Coşkun’a ne olacak bu herife dediğim de Coşkun bana hele bir akşam olsun, dedi. Ve ben dışarı çıktım, eve gittim, karnımı doyurdum, daha sonra kahveye gittim. Ve gece saat 23 surlarında derneğe geldim. Coşkun ve üçü hala yukarıdaydılar. Yanlarına çıktım. Üzerimde Ali Kılbaş’tan aldığım 9 mm Kırıkkale marka bir silah vardı.” (Aslında bu şahsı tanımam, aslında ismini bile duymuş değilim.) “Ve Coşkun bana Zincirlikuyu Mezarlığı’na gideceklerini, istersem benim de gelebileceğimi söylediler. Yusuf motorun bidon tutulan kısmına geçti. Şaban’ı ortalarına alarak, Coşkun’da arkalarına bindi. Ve Muhacir Deresi’ne doğru gidiyoruz, dediler ve gittiler. Ben de kısa yoldan Profilo Fabrikası’nın yanından koşarak dereye indim. Yusuf’un motoru dereye çeşmenin yanında duruyordu. Onlar da mezarlığa doğru yürüyorlardı. Ben, arkalarından koşarak yetiştim, aramızda on beş yirmi metre mesafe vardı. Sonra mezarlığın Gültepe kesimine bakan yüzüne geldik. Çocuğu karşımıza aldık. Coşkun benden Kırıkkale’yi aldı. Onun da belinde Walter vardı. Saat 24 sularıydı. Coşkun silahla ateş etti. Sekiz dokuz el attıktan sonra Şaban yere düştü. Ben de Coşkun’un silahıyla yerde cansız yatan Şaban Akgül’e ateş ettim. Yalnız iki el.” Kimdi bu Şaban, neyin nesiydi. Polis

4. YER GÖSTERME TUTANAĞI 25.5.1979

31.7.1978 günü 08:30 sıralarında ilimiz Gültepe Ortabayır Dereboyu 12 sayılı evin karşısında silahla vurularak öldürülmüş bulunan erkek cesedi (18-20 yaşlarında) olayı ile ilgili olarak, çeşitli suçlardan aranan, güvenlik kuvvetlerince yakalanarak şubemize gönderilen, sanık Yaşar oğlu 1960 Bitlis doğumlu Nurullah Tefvik Ağansoy’un yapılan sorgusunda yukarıda belirtilen olayı Coşkun Akbulut, Yusuf Batmaz ile birlikte işlediklerini itiraf etmesi üzerine suçu işledikleri mahalli kendisi tarafından gösterilmesi için olay mahalline gidildiğinde;

Sanık Nurullah Tefvik Ağansoy; maktulün isminin Şaban Akgün veya Akgül olduğunu, diğer arkadaşlarından öğrendiğini olay günü maktulü Mecidiyeköy ÜGD üzerindeki boş odadan diğer iki arkadaşının alarak Mecidiyeköy Macir Deresi’ne götürdüklerini kendisinin bu yere yaya olarak gittiğini, motorsikleti Salih Tızan Sokak 40 numaralı yer önündeki çeşmenin yanına bırakarak döndü birlikte Zincirlikuyu Mezarlığı’ndan geçerek olay yerine götürdüklerini, olay yerinin Dereboyu’nu üzerindeki 12 nolu evin karşısında bulunan iki söğüt ağacının...

bu ismi nerden bulmuştu? Böyle biri hakikaten var mıydı, yok muydu? Varsa yaşıyor muydu, ölü müydü? Gazeteler o tarihlerde Zincirlikuyu Mezarlığı'nda kimliği meçhul bir ceset bulunduğunu yazıyordu. Bu suçtan bana ancak idam cezası vereceklerdi. Artık hayatım kaymıştı. Her şeyi unuttum. Suçum işkence yaparak adam öldürmekti. Ve devam ettim. Mehmet Akyol okuyordu; "Ağustos ayının ortalarıydı, Ramazan Ayı'ndaydık. Şişli MHP'ye gittim, içeriye girmedim. Koridorda Yusuf Batmaz bana, Barış Kıraathanesi'nde komünistler oturuyormuş, bir gidip bakalım ne var ne yok, dedi. Ben de olur, dedim. Ve pasajdan çıktık. Arkamızdan Coşkun Akbulut ve Recep Koca geliyorlardı. Pasajdan çıktığımızda, Coşkunlar arkamızda o zaman yolda geçmekte olan Yunus Meral ile konuştular ve peşimizden gelmeye başladılar. Hırsat Sokak'tan aşağı doğru iniyorduk ki arkamızdan silah sesleri geldiğini duydum. Kendimi yere atarak silahımı çektim. Aynı zamanda Yusuf Batmaz'da kendini yere atmıştı. Arkama baktığımda Coşkun'la Recep'in kahveye doğru ateş ettiğini gördüm. Coşkun'un silahı 9 mm.lik Walter'di, Recep Hoca'nın ki ise 38 kalibrelik Smith Wesson'du. Ateş ederek bize doğru kaçıyorlardı. Ve yanımdan geçerek gittiler. Ne yapacağımı şaşırmıştım. Ben de peşlerinden koştum. Sonra bendeki ve Yusuf'taki 9 mm.lik Astra marka silahları Coşkun'a verip, ayrıldık. MHP Şişli'de buluştuk, daha sonra ben eve gittim, sonra ne oldu, bilmiyorum." Tepemde dikilen polis Mehmet Akyol lafı kesmiş, "Bu gecelik bu ka-

İki söğüt ağacı ne ince bir detay... yanına geldiklerini, maktül Şaban Akbulut'u 1,5 metre mesafede karşlarına aldıklarını kendilerinin sırtlarının on iki numaralı eve baktığını ve yan yana durduklarını belirtmiştir. Önce Coşkun Akbulut'un sanığın yanı sıra Tefvik Ağansoy'un belinde bulunan 9mm.lik Kırıkkale silahı alarak maktule 7-8 el ateş ettiğini, maktulün yere düştüğünü müteakiben Coşkun'un üzerinde bulunan 9mm.lik Alman Walter silahını belinden alarak yerde yatmakta olan yaralıya kendisinin de iki el ateş ettiğini, sonra silahı Coşkun'a verdiğini, Coşkun'un da Kırıkkale yapısı olan silahı Yusuf Batmaz'a verdiğin ve üçü birlikte aşağı doğru kaçarak mezarlık yoluyla motorsikletin yanına geldiklerini, Coşkun ile Yusuf motorsiklete binerek Gültepe'ye gitmek üzere ayrıldıklarını, Tefvik Ağansoy'un ise Mecidiyeköy ÜGD derneğinin yanındaki yatakhaneye yatmak üzere geldiğini, refakate alınıp götürüldüğü olay yerinde anlatmış olup, işlemiş olduğu olaya dair tanzim olunan işbu yer gösterme tutanağı tanzim olunarak altı birlikte imzalanıp doğruluğu tasdik olunmuştur. 25.5.1979

İ.Ö. (Em. Şb. 1.Böl. Me polis memuru), Ertuğrul Öztürk (Em. Şb. 1.B.Böl polis memuru), Nurettin Teşilbaş (Em. Şb. 1.B.Böl polis memuru) Tefvik Ağansoy (Sanık) İ.Ö.

dar yeter. Şimdi aşağıya inersin,” dedi. O zaman sanırım yanı-
mızdaki odaydı. Çok acayip bir bağırma, feryat duydum. Tüyle-
rim diken diken olmuştu. Ağlamaklı bu feryat sanki beyimde
zonkluyordu. Kendisine işkence yapılan bu şahıs ardı ardına inen
sopaların hemen arkasından feryat ediyor. Sesi kesilirken inen
ikinci sopayla tekrar bağırıyordu. Daha sonra gözlerimi kapadılar
ve o şahsın yanına götürdüler. O çığlıklara dayanamıyordum. Çıl-
dıracak gibi oluyordum. İşkence yapılan şahıs hemen yanımda ye-
re yatırılmıştı. Yalvarıyordu, hıçkırarak polisler ne olursunuz abi
daha vurmayın. Dışarıda iki çocuğum var. Ben olmazsam onlar
ne yaparlar? Karım nasıl geçinir? Ben yapmadım abi, lafı bir
çığlık ve bir inlemeyle kesiliyor. Sonra sopalar havaya kalkıyor,
tekrar aynı şekilde ne olur vurmayın, yeter dayanamıyorum, öle-
ceğim. Acıyın, demokrasi, adalet, kanun dediğimiz şey bu mu de-
meye kalkıyor, ağzı alınmayacak küfürlerle diğer sopayı yiyor.
Müthiş bir şaklamadan sonra ağlamaklı yalvarış, acı acı böğür-
meler, bayılıyor, o şahsın sesi böylece kesilirken polisler “Konu-
şursan kurtulursun, nasıl olsa sıkıyönetimden on beş gün izin al-
mışız, yoksa buradan leşin çıkar.” diyorlar. İnce sesli biri diğere
“Yüzbaşım bana bu gecelik yeter,” dedi. Her tarafım buz
kesmişti. Bu canilerden o an nasıl nefret ettiğimi bilemezsiniz.
Burada yaptıkları manevi bir işkence idi, üzerimde belli olacaktı.
Fakat uykusuzluğum ve devamlı ayakta tutulmam, dört gün
üç gece aç susuz ve uykusuz bırakılmamla bu tür manevi işken-
celerin beynimde bıraktığı o kanlı nefret dolu derin yarayı dok-
tor nasıl tespit edip, bana rapor verecekti. Ben bunları düşünür-
ken polisler koluma girdiler, alt kata hücreme indirdiler. 13 nu-
maralı hücrede kalıyordum. “Bana bak gördün, aynı sen de onun
danalar gibi böğürüyor, hıçkırıklarla feryat ediyordun. Ne oldu?
O taptığın Allah’a söyle de seni bu acılardan kurtarsın bakalım,”
dedi. Ve beni hücreme itti. Sinir, nefret ve kinden artık dayana-
mayıp “Merak etmeyin yüce Allah işini bilir, ben içeri girerim,
siz de onun huzuruna çıkarsınız, er geç belanızı verir sizin.” de-
dim. Polisler “Daha hala konuşuyor bu i..., acayip şartlanmış be!”
dediler ve gittiler. Hemen yerde çuval seriliydi. Uzandım, bir ka-
pı sesi ve ardından “Al, yemek ye, geberip başımıza iş açma,”
dediler. Ve yemek verdiler; çeyrek ekmek, yarım litre Pınar süt,
bir parça domates ve peyniri hemen yutar gibi yedim. Su içtim.
Sonra bin bir rica ve minnetle bir sigara verdi nöbetçi ve o ge-

ce uykuya daldım. Ertesi gün sabah saat 10 civarlarında kalktım. Yine aynı sesler “Arkanı dön, dışarı çık!” dediler. İçim titriyordu, beynim vücudum öyle yorulmuştum ki dayanamıyordum artık. Ve söyleneni yaptım. Arkam dönük yavaş yavaş aralanan kapının yanına geldim. Kafama yine bir maske taktılar. Ayaklarım balon gibi olmuştu. Sırtım ve göğsüm sızlıyordu. Sırtıma keskin bir şeyle CHP yazdılar.⁵

Bunu ben Selimiye’ye ziyarete gittiğimde gördüm. Ben ısrar edince üstünü yırtarak gösterdi. Şok geçirdim, zaten. Bunu çok uzun süre atlamadım, ben. O zaman işkence yok diyorlardı, ama ben gözlerimle görmüştüm o yarayı. Hatta üzerinden yıllar geçtikten sonra bile o izler fark ediliyordu.

Ayaklarım falakadan şişmiş ve çok acıyordu. Sonra bu acılarla iki kişinin kolları arasında yukarıya çıktım. Tekrar aynı odaya getirildim, hücreden çıkıp yukarı gidene kadar çok düşündüm. Sanıyorum ifadeleri imzalamayacaktım. Eğer imzalarsam cezaevlerinde sürünecektim. Dışarıda anam babam, her şeyden önce karınıda çocuğumu taşıyan Hülyam ne yapardı. Bu düşünceler içinde odaya girdim. Oturttular “Yaz” dedi. Okumaya başlarken “Hayır!” dedim. Bu son onları çok kızdırmıştı. “Yatırın i.....,” dediler. Ve yere yatırarak ayaklarımı falakaya taktılar. Şişmiş ayaklarıma acımasızca vururlarken eğer kanun ve adalet böyleyse ve demokrasi hak hukuk böyleyse... diye küfretmeye başladım. Şişmiş ayaklarımın haşat olmuş sinirlerime yaptığı etki böğüre böğüre ve feryat ede ede bayılmama sebep olmuştu. Suyla uyandırıldım. Biri diğerine “Komutanım ne yapıyoruz?” dedi. Komutanım diye hitap edilen polis “İmzalamıyor musun?” dedi. “Hayır!” demem iniltiyle olmuştu. Hemen hiddetlenip vurmaya başladı. Tekmelerle boşluğuma vuruyordu. “Yatırın s...!” dedi. Üç beş kişi ellerimden ve ayaklarımdan tuttular. Sonra pantolonumu indirdiler. Çırılçıplaktım. Komutan elindeki copu “Al, yüzbaşım,” diye başka birine verdi. O da copu kaba etlerimin üzerine değdirirken ben artık dayanamayıp son bir gayretle olduğum yerden

5. Haydarpaşa Askeri Hastanesi'nin 7.6.1979 günü ve 9020/70/517 raporunda Nurullah Tevfik Ağansoy'un muayenesinde sırtta kült cisim darbesine bağlı yaygın ekimoz ile karın derisinde ve bedenle yaygın sivri uçlu bir aletle ciltte satih çizikler ve ciltte darbe izleri olduğu belirtilmiştir. Ekimozlar görüldüğü kayırlıdır.

kalkarken yüzümdeki maskeyi çıkardım. Karşımda altı tane polis vardı.

Hepsi de yüzlerini kapamaya çalışırken masaların arkasına gizleniyorlar ve “Kapatın şunun yüzünü hepimizi tanıdı!” diye bağıyorlardı. O ara üzerime Ziya Şengül isimindeki iyi tanıdığım bir komiser geldi. Ona bir yumruk atmamla yere yıkıldı. Bunu gören diğerleri hepsi yüzlerini açtı, benim üzerime geldiler. Onlar bana vurdukça ben onları tanıyor ve pantolonumu çekmeye çalışıyordum. Bunlar eski Küçükçekmece Komiseri Ziya Şengül, Murat Kılıç’ı vuran Kızıl Toprak İlkbaş Sitesi Blokları’nda oturuyor (polis memuru, Ordulu) Mehmet Akyol, Ömer Karakuş ne-reli olduğunu bilmiyorum esmer kısa boylu, Mecidiyeköy’de hamamın orada oturuyor. Cemal Bütün (Komiser), Mecidiyeköy’de oturuyor. Halil Karaduman (Komiser, Soruşturma Grubu B Amiri), altıncı kişiyi bilmiyorum. Bunların hepsini tanıdım. Hem de dışarıdan tanıyordum, onları. Zaten onlar da beni tanıdıkları için bana işkence yapıyorlardı. Vurmalarından korkarak, hakikaten yaparlar diye, tamam imzalayacağım, dedim. Biri “Ben kefilim, imzalayacak,” dedi. Ayağa kalktım, bütün ifadeleri imzaladım. Ve yine eskiden olduğu gibi yazdım. Sonra savcının karşısına çıkarıldım. Savcıya güvenmişim herhalde. 20–25 yaşlarında, suçumu inkâr ettim. O da bana kızarak “Alın bunu, bu ne biçim ifade böyle daha yeterli delil bulamamışsınız,” dedi. Ve apar topar götürüldüm. Hemen falakaya yattım. O şahıs savcı değildi herhalde. Bana yoklama çekmişlerdi, bakalım ne yapacak diye.

Sonradan konuştuğumuzda “Ulan 20–25 yaşında savcımı olurmuş dedim, kendi kendime. Anladım, ama iş işten geçmişti,” diye anlatmıştı.

Sonra iki saat süren dayaktan sonra savcıya doğru ifade vermemi kabul ettirdiler. Aynı onların bana anlattığı ve yazdığım şeyleri her şeyiyle anlatacaktım. Ertesi gün savcının karşısına çıktım her şeyi anlattım ve imzaladım;

“SANIK NURULLAH TEVFİK AĞANSOY: Yaşar ve Ayşe’den 9.6.1960 doğumlu, Bitlis, Zeydan Mah. Nüfusuna kayıtlı olduğunu, kesin olarak cilt, sahife ve hane nunarasını bilmediğini söyledi. İstanbul Mecidiyeköy Eski Osmanlı Sokak 3 grup Güven Evler no:9 Daire:5’te oturur olduğunu söyledi.

SORULDU: Kendisi ve ailesi ile ilgili özel yaşantısı ile ilgili soruldu;

Ailem aslen Bitlis'lidir. Ben, Bitlis'te doğmuşum. Küçük yaşta annem, babam ve ben Bitlis'ten ayrılarak İstanbul'a gelmişiz. İstanbul'a geldikten sonra devamlı olarak bildiğim adreste oturduk...

İstanbul'a geldiğimizde okul çağıym geldiğinden Mecidiyeköy ilkokuluna devam ettim buradan mezun oldum. İlkokul süresince yaşım nedeniyle çalışmadım. Mecidiyeköy Lisesi orta bölümüne kaydımı yaptırdım. Babamın geliri geçinmemiz için yeterli değildi. Bu nedenle okul masraflarını çıkarmak amacıyla çalışmak durumunda kaldım. Mecidiyeköy'de bir şahsın yanında fotoğrafçılık yapıyordum. Bu şekilde öğrenimimi sürdürmeye gayret ettim. Hem çalışıp hem de öğrenim yapmak zor oldu bu nedenle öğrenimimi normal sürdüremedim. Üç-dört sene kadar ortaokula devam ettim. 2. sınıfta devamsızlık nedeniyle belgelendim. Okuldan ayrıldıktan sonra fotoğrafçılık işini sürdürmedim, yanlış söyledim bir süre sürdürdüm. Senesini ve gününü kesin olarak hatırlamıyorum birgün Beyazıt'ta giderken cadde kenarında bir kitapçı gördüm bakarken kitapçada 9 Işık isimli Alparslan Türkeş tarafından yazılmış bir kitap gördüm. Bu kitabı satın aldım, eve geldim, kitabı okudum, kitaptaki düşünceler hoşuma gitti, düşünceler milletin, vatanın için doğru olarak yazılmıştı. Bu şekilde MHP düşüncesini benimsediğimden ötürü siyasi görüşümü genişletmek ve için Şişli MHP Gençlik Kolları'na gidip gelmeye başladım. Bu yerde arkadaşlar edindim, onların düşünceleri ve fikirlerinden etkilendim. O tarihte MHP Gençlik Kolları Başkanı Halil Kuzular ile tanışmıştım. Bu şahıs parti ve teşkilatta tecrübeli olduğu için beni etkilemiş oldu. Bu arada başkaca kişilerle tanışmış isem de kimliklerini hatırlamıyorum, dedi.

Hatırımda kaldığına göre 3.8.1977 tarihi idi. Şişli Hürriyet Meydanı'nda Hasan Güner isimli arkadaşıma ait bir cafede Cemalettin Pala isimindeki polis görevlisi ile karşılaştım. Zannedirim bir olay nedeniyle ihbar olmuş arama yapıyormuş. Bu nedenle benim bulunduğum yeri de aradılar pasajın içerisinde yerde 1 adet İspanyol yapısı Lama marka silahı buldular, bu silah benim bulunduğum yere yakındı, bunun için beni yakaladılar. Her

ne kadar görevlilere silahın bana ait olmadığını söyledim ise de hakkımda tutanak düzenlediler o gün mahkemeye götürüldüm, tutuklandım. Sağmalcılar Cezaevi'ne gönderildim. Orada isyna çıktı. Beni de diğer mahkûmlarla birlikte İzmit Cezaevi'ne gönderdiler. Mahkemem İstanbul'da sürdü. Duruşmaya hiç çıkarılmadım. Tahminen bu olaydan 7 ay kadar tutuklu kaldım. Beraat ettiğim için 1978 yılı Mart ayının 1'in de cezaevinden tahliye edildim. Tahliyeden sonra tekrar İstanbul'a geldim. Tahminen 1978 yılının Mart ayının ortaları idi. Mecidiyeköy'den şahsen tanıdığım ismini bilmediğim sonradan isminin Necdet Boylu olduğunu öğrendiğim şahısla Mecidiyeköy Lisesi önünde karşılaştım, karşılaşma öğle ile akşam arası idi. Yanımda Turgay Baş adında bir arkadaşım da vardı. Necdet'in yanında şahsen tanıdığım ismini sonradan öğrendiğim Emin Kutan isimindeki çocuk vardı. Benim üzerimde Browning tipi Karadeniz yapısı 7,65 mm çaplı uzun namlulu bir tabanca vardı. Necdet ile Emin'in yanına yaklaştım, silahımı çektim Necdet ile Emin'e ellerinizi kaldırın üzerinizi arayacağım dedim, Necdet Boylu üzerime fırladı silahın namlusundan tuttu aramızda boğuşma başladı o sırada silah patladı. Necdet sarsıldı, sendeledi ve silahın namlusunu bırakarak kaçmaya başladı. Silah elimde Necdet'in peşinden koşmaya başladım. Bakıştımda kovan dikilmiş ve namlusu yerine oturmamıştı. Bu durum düzeltmeye gayret ederken Necdet kaçıyordu. Bende bu şekilde peşinden gidiyordum. Bu şekilde Mecidiyeköy Deresine kadar koştuk. Yokuş bir yere geldik. Aramızda tahmini 40-50 metre kadar mesafe vardı. Bu mesafeden gereği şekilde nişna almadan laletayn silahı doğrultup bir el ateş ettim. Necdet hafif bir sendeledi. Ben de oradan ayrılıp gittim. Yanımda bulunan arkadaşım Turgay Baş ile Necdet ve Emin ile karşılaştığımızda tel-den yapılma copla Necdet ve Emin'e vuruyordu. Ben anlattığım gibi Necdet'in peşine gitmekte iken Turgay bir süre sonra geldi ve kayboldu dedi.

SORULDU: Olayda amacım Necdet Boylu'yu öldürmek değildi. Böyle bir amacım olsaydı, kendisini yakalar vururdum veya ilk anda vururdum amacım üzerlerini aramaktı. Silah varsa silahlarını almaktı. Necdet ve yanındaki Emin kaçtıkları için buna sınırlandım. Bu nedenle peşlerinden koşmam dedi.

SORULDU: Belirttiğim gibi Necdet ve Emin'i şahsen ve ey-
lemleri ile tanırdım. Mecidiyeköy'de otururlardı. Bu ikisi de sol
kişiler olarak tanınırdı, o gün akşam Özcan İnce isimli arkada-
şımdan Necdet Boylu'nun olayda yaralandığını ölmediğini işittim.
Bu olaydan tahminen 6 gün geçmişti. İzmit'e gittim amacım İz-
mit'te cezaevinde tutuklu kaldığım süre içersinde tanıdığım be-
nim görüşümde olan Ümit Deniz Kulluk ile Ali İhsan Yıldırım
isimdeki tutukluları ziyarete gitmiştim. Her ikisini de ziyaret et-
tim. Cezaevi'nden çıkarken merdivenlerden inerken ayağım kay-
dı. Üzerimde taşıdığım Astra marka 9 mm.lik silah düştü. Ora-
daki görevliler beni yakaladılar. Bu olay nedeniyle İzmit Sulh
Ceza Mahkemesi'nce tutuklandım. Cezaevi'ne gönderildim. Tah-
minen 3 ay kadar tutuklu kaldım. Bu olaydan ceza aldım. Bu
cezam tecil edildi. Tahliye edildim. Tahliye'den sonra tekrar İs-
tambul'a Mecidiyeköy'e geldim hatırımda kaldığına göre 12.6.1978
tarihi idi. Akşamüzeri idi, yalnız olarak Mecidiyeköy Ülkücü
Gençlik Derneği'ne doğru gelirken Ali Çelik, Metin Yüksel Ba-
hattin Bilici ve Yusuf Arslaner isimindeki Akıncı olarak tanıyıp
bildiğim kişilerle karşılaştım bunların yanında başkaca kişilerde
vardı. Bu tanıdığım ismini bildirdiğim kişiler bana tahminen 10
metre mesafeden tahmini 30 el kadar tabanca sıktılar. Ben ko-
runmak için büzüldüm hedef küçülttüm, bu şekilde kaçıyordum.
Bir ara sağ diz kapağımdan yaralandım. Bu şekilde kaçtım. Olay-
da üzerimde herhangi bir silah yoktu. Mukabeleme edemedim.
Eve gittim. Necdet Boylu olayı nedeniyle arandığım için hasta-
neye gidemedim. Aradan 2-3 gün geçti, Fatih'te çalışan Atilla
Ersöz isimli bir doktora gittim. Bacağımda mermi çekirdeği var-
dı. Çekirdeği aldı, tedavi etti. Bu doktora 900 lira para ödedim.
Doktorun siyasi yönünün ne olduğunu bilmiyorum. Bu doktoru
bana kimse önermedi. Kendisini araştırarak buldum. Bu olaydan
tahminen 8-10 gün sonra Necdet Boylu olayı nedeniyle polisçe
yakalandım. Mahkeme huzuruna çıkartıldım. Delil yetersizliği se-
bebi ile serbest bırakıldım.

Gününü kesin tarihini iyice hatırlamıyorum, 1978 yılının yaz
aylarının son günleri idi. Mecidiyeköy Ülkücü Gençlik Derneği'ne
gittim. Henüz binaya yani derneğe girmedim. Aşağıda bazı ba-
ğırmlar çağırmlar işittim. Merdivenlerden yukarıya çıkmaya baş-
ladım önceden tanıdığım ve ismini bilmediğim lakabını Hacı ola-

rak bildiğim 16–17 yaşlarında Ülkücü arkadaşla karşılaştım. Yukarıda ne olduğunu sorduğumda Coşkun Ağabeyler yukarıda dedi. Coşkun'un soyadı Akbulut'tur. Merdivenden derneğin üstkatındaki kullanılmayan boş odaya gittim. Orada Coşkun Akbulut ve Yusuf batmaz vardı. Yanlarında hiç görmediğim şahsen ve ismen tanımadığım 1,70–75 boylarında, hafif dolgun, esmer tenli, siyah dalgalı, gür normal uzunlukta saçlı, burnu hafif şiş gibi üzerinde hatırımda kaldığına göre kot bir pantolan olan bir çocuk vardı. Orada baktığımda Coşkun Akbulut'un elinde bir sopa vardı. Tarif etmeye kalktığım bu çocuğu dövüyordu. O arada Coşkun Akbulut bu çocuktan adını soruyordu çocukta hatırımda kaldığına göre ismini Şaban Akgün veya Akgül olarak bildirdi. Coşkun, bu çocuğu bir süre dövdü. Yusuf Batmaz yanında neden dövüyorsunuz diye sordum. Coşkun Akbulut bana bu çocuk içimize ajan olarak girmiş. Bu çocuğu kimse tanımamış, dedi. Hava henüz kararmamıştı. Ben bunun üzerine orayı terk edip eve gittim. Bir süre gezindim. Gece tahminen 24 sıraları idi tekrar aynı derneğe geldim. Yukarıya çıktım, baktığımda Coşkun Akbulut, Yusuf Batmaz sonradan isminin Şaban Akgün olduğunu öğrendiğim çocuk orada idiler. Oturmakta idiler. Orada hiç kalmadık, coşkun, Yusuf, ben ve Şaban aşağıya binanın önüne indik. Binanın önünde Yusuf Batmaz'a ait motorsiklet duruyordu. Yusuf önde didona geçti. Şaban Akgün ortada oturdu. Coşkun da arkasına oturdu. Ben bunlara nereye gidiyorsunuz diye sorduğumda Mecidiyeköy Zincirlikuyu Muhacir Deresi'ne gideceğiz. Sen de oraya gel dediler. Motorsiklet hareket etti. Ben de kestirme Muhacir Deresi'ne indim. Muhacir Deresi'ne gittiğimde baktım motoru park etmişler (Çeşmenin yanında) Coşkun Akbulut, Yusuf Batmaz ve Şaban Akgün Zincirkuyu Mezarlığı'na doğru gidiyorlardı. Ben de peşleri sıra gittim. Kendilerine yetiştim. Dördümüz bir süre gittik. Mezarlığı geçtik. Mezarlığın Gültepe semtine bakan yönüne geçtik. Herhalde orası Dereboyu mıntıkası olacak. Bu yere geldik. Coşkun Akbulut, Şaban Akgün'e karşıya geç dedi. Şaban Akgün, bizim bulunduğumuz yere 2 metre mesafede yüzü bize doğru ayakta durdu. Benim üzerimde Kırıkkale marka bir silah vardı, belimde idi, ceketimin önünde görülmekte idi. Coşkun ver dedi ve silahı çekip aldı ve Coşkun Akbulut, bu silah ile Şaban Akgün'e aynı mesafeden hatırımda kaldığına göre bir şarjör dolu mermi ile ateş etti, tahminen 7–8 el. Şaban Akgün yere düş-

tu, hemen arada kısa bir süre geçmişti, yarım dakika daha olmamıştı, ben de Coşkun Akbulut'a silahı ver dedim. O da Valter tipi 9 mm çaplı tabancasını verdi. Ben de aynı mesafeden tabanca ile Şaban Akgün'e doğrultarak gereği şekilde nişan almadan iki el ateş ettim. Ben ateş ettiğimde Şaban Akgün Coşkun Akbulut'un ateş etmesinden dolayı yerde cansız, sırt üstü yatıyordu, ölmüştü, ölmüş olduğu açıkça belli olmuştu, ben anlattığım gibi ateş etmem pek gerekli değildi. Diğer arkadaşlarımın yanında bu cyleme iştirak etmiş olacağım düşüncesi ile gereksiz ateş ettim dedi.

SORULDU: Olayda Yusuf Batmaz herhangi bir şey yapmadı anlattığım gibi Coşkun ile Şaban'ı taşıdı.

SORULDU: Olayda benden aldığı Kırıkkale silah 9mm'lik bir silahtı. Coşkun verdiğim Walter marka tabancayı aldı. Benden aldığı Kırıkkale silahı Yusuf Batmaz'a verdi. Bu şekilde birlikte motorsikletin bulunduğu çeşmenin yanına gittik. Coşkun Akbulut ile Yusuf Batmaz motorsiklete bindiler. Yine motoru Yusuf Kulaniyordu. Bu şekilde ayrıldık. Coşkun Gültepe'ye gideceklerini söylediler. Ben yine kestirme yoldan Mecidiyeköy'e çıktım. Mecidiyeköy Ülkücüler Derneği'ne gittim. Bir süre oturdum. Şaban Akgün olayından kimseye bahsetmedim. Çıkıp eve gittim. Ertesi günü olayı gazeteler yazmıştı, dedi. Evrak içindeki iki adet birisi boy bana ait olmak üzere iki adet fotoğraf gösterildi. Bir süre baktıktan sonra öldürülen şahıs her iki resimde gördüğüm şahıstır, dedi.

SORULDU: Olaydan sonra Şaban Akgün'ün gerçekten ajan olup, içimize sızdığı konusyla ilgilenmedim. Bu konuda da hiç kimseye bir şey sormadım. İnançlarımız ve prensiplerimize göre ajan olduğu tespit edilen kişiler öldürülür. Anlattığım olayda bunu kanıtlıyor. Teşkilatımızda bu tip başkaca öldürmeleri bilmiyorum, dedi.

Sırasını ve tarihi kesin olarak hatırlamıyorum, yani Şaban Akgün'ün öldürülmesi olayından önce mi sonra mı bilemiyorum. Olay günü Şişli MHP Gençlik Kolları'na gittim. Yanımda Yusuf Batmaz ismindeki arkadaşım vardı. Akşam saat 20:21 sıraları idi. Yusuf ile bir süre orada oturduk. Orada başka şahıslar da vardı. Kimliklerini şimdi hatırlayamıyorum. Yusuf bana önceden nerede

olduğunu bilmediğim Barış Kahvehanesi'nde oturuyorlarmış oraya gidip bakalım, dedi. İkimiz oradan çıktık. Arkamızdan aynı yerde bulunan arkadaşlarımız Coşkun Akbulut ile Recep (Hoca) de geldiler. Bizim peşimiz sıra geliyorlardı. İzliyorduk geldiklerini gördük. Yunus Meral de Recep ve Coşkun ile bir süre karşılaşıp konuştular. Yunus Meral ayrıldı. Recep Hoca ile Coşkun peşimizden gelmeye devam ettiler. Şişli, Sıracevizler mevkiine geldik. O anda biraz arkamdan silah sesleri gelmeye başladı. Ne olduğunu bilemedim. Kendimi yere attım. Baktığımda Coşkun Akbulut ile Recep Hoca devamlı bir kahveye doğru tahmini 6 metre mesafeden ateş ediyorlardı. Sayısını bilemeyeceğim sayıda kahvehaneye ateş edildi. Coşkun Akbulut ve Recep Hoca kahvenin önünde hem koşuyorlar hem de kahveye doğru anlattığım şekilde ateş diyorlardı. O sırada Yusuf batmaz elinde silah vardı. Hiç ateş etmedi. Recep ile Coşkun ile birlikte olay yerinden kaçmaya başladı. Ben de bulun duğum yerden kalkıp peşlerinden koşarak gittim. Olay anında bende Astra marka 9 mm tabanca içinde şarjöründe mermisi vardı. Buna rağmen kullanmadım. Olay yerinden uzaklaştırıldıktan sonra Recep, Yusuf ve Coşkun ile Şişli Sosyal Sigortalar Hastahanesi'nin arka kısmının olduğu yerde birleştik. Silahları Coşkun Akbulut istedi. Ben, Yusuf, Recep, Coşkun Akbulut'a silahlarımızı verdik. Yusuf Batmaz'da 9 mm Astra marka, Recep Hoca'da 38 calibrelilik Smith Wesson tabanca, Coşkun Akbulut aklımda kaldığına göre 9 mm.lik Alman Walter'i silah vardı. Coşkun Akbulut ayrılıp gitti. Biz; Yusuf, Recep ve ben Şişli MHP Binası'na doğru yürüyorduk. Coşkun Akbulut yolda bize yetişti. Tabancalar yanında değildi. Tabancaları herhalde evine bırakmış, dördümüz birlikte Şişli MHP Gençlik Lokali'ne gittik. Bir süre oturduk. Ben ayrılıp Mecidiyeköy'deki evime geldim, dedi.

SORULDU: Coşkun Akbulut'un sıfatının ne olduğunu bilemiyorum. Teşkilattaki görevi nedir bilmem. Yalnız olaylardan sonra tabancalar Coşkun Akbulut'a verildi. Bu nedenle ben de bu şekilde davranıldığı düşüncesiyle tabancamı Coşkun Akbulut'a verdim.

1978 senesi idi. Gününü kesin olarak hatırlayamıyorum. Zannederim 8. ayın sonlarına doğru idi. Olay günü akşam saat 20:00 sıraları idi. Şişli MHP Gençlik Kolları Teşkilatı'na gittim. Arka-

daşlardan Yusuf batmaz, Recep Akyol, Coşkun Akbulut, Recep Hoca orada idiler. Bu dördü lokalin hol kısmında ayakta duruyorlardı. Yusuf Batmaz'ın elinde gazete kâğıdına sarılı bir paket vardı. Orada öteden beriden konuştuğumuzda Galatasaray Mimarlık Mühendislik Binası'nın arka kısmında bulunan kahvehanede komünistlerin seminer düzenlediklerini oraya bakmamızı söyledi. Bunun üzerine ben, Coşkun Akbulut, Recep Akyol, Recep Hoca olduğu halde birlikte yayan olarak yola çıktık. Paket Yusuf Batmaz'ın elinde duruyordu. Yusuf Batmaz'ın bildirdiği kahvenin önüne geldik. Bu arada Yusuf Batmaz elindeki paketin gazete kâğıdını çıkardığında, baktığımda yuvarlak uzun, silindir şeklinde bir paketti. Tahmini 20 cm uzunluğu vardı. Tahminim 3-4 cm çapında idi. Yusuf sigarası ile bu paketin içindeki fitil tahminim 7-8 cm uzunluğunda idi. Bana verdi. O anda belindeki Astra marka 9 mm çaplı tabancasını çekti. Kahvehane'nin camekânlarına doğru ateş etmeye başladı. O anda da bombayı at dedi, fitil yanıyordu. Ben de bunun üzerine elimdeki patlar düşüncesi ile bunu kahvenin camekânına attım ve bomba içeriye düştü. O anda Coşkun Akbulut, Recep Akyol, Recep Hoca yoldan bu kahvenin ocaklarına doğru silahla ateş ediyorlardı. Coşkun Akbulut'un Walter 9 mm çaplı Yusuf batmaz'ın 9 mm Astra, Recep Hoca'nın 38 calibrelilik Smith Wesson idi. Recep Akyol ise 9 mm çaplı tabanca kullanıyordu. Markasını bilemiyorum. O anda hepimiz oradan kaçmaya başladık. Ben de kaçarken Astra merke 9 mm tabancamı çekerek havaya doğru üç el ateş ettim. Birlikte kaçıp tekrar yürüyerek Şişli MHP Gençlik Kolları Binası'na geldik. Orada o sıra MHP Gençlik Kolları Başkanı olan Yunus Meral de orada idi. Kendisine bir işe giderken nereye gittiğimi niye söylemiyorsunuz? Beni dolduruşa getiyorsunuz. Anı işler yaptırıyorsunuz diye kızdım ve tabancamı belimden çıkartıp oradan ayrıldım. Geride ne oldu bilmiyorum, dedi.

SORULDU: İlk kez Gençlik Kolları Binası'na gittiğimde Yunus Meral'in orada olup olmadığını bilemiyorum. Yusuf Batmaz'a anlattığım bu olayda kullanılan bombayı kim verdi bilemem. Yalnız bombayı Yusuf Batmaz'a Yunus Meral vermiş olabilir. Bunu tahmini olarak söylüyorum. Ben bomba yapma işinden anlarım. Bomba yapmasını bilirim. Birdal soyadını bilmediğim arkadaş bomba yaparken gördüm. Bu şekilde bomba yapmasını öğrendim.

Olayda kullanılan bombayı ben yapmadım. Tanıdığım Coşkun Akbulut, Yusuf Batmaz, Recep Akyol, Recep Hoca ve Yunus Merâl'i bomba yaparken görmedim. Bu konuda bilgilerinin olduğunu da bilmiyorum. Teşkilattan da kim bomba yapar onu bilemiyorum. Yukarıda anlattığım olayda kaçarken geriden bombanın patladığını işittim. Ertesi gün olayı gaztelere okudum.

1978 yılının 11.ayının ortaları idi. Saat tahminim 14–15 sıraları idi. Mecidiyeköy Ülkücü Gençlik Derneği'ne gittim. Yanımda Murat Kılıç isimli ülkücü arkadaşım vardı. Murat Kılıç, Ali Kılbaş isimli ülkücünün daha önce getirip bu binada gizlediği dinamit lokumlarından hatırımda kaldığına göre 4–5 adet lokum getirdi. Murat, bu lokumları bana verdi. Ben bu dinamit lokumlarını iyice yoğurdum. Bunu 250 gr teneke boya kutusunun içerisine bastırarak sıkıştırdım. Buna fitil ve fünye taktım. Bu kutuyu yine tenekeden daha büyük bir kutunun içine yerleştirdim. Bir miktar demir parçası yerleştirdim. Bu şekilde kutuyu gazete kâğıdı ile sardım. Kutuyu iyice bağladım. Bu şekilde bombayı yapmış oldum. Murat Kılıç'ı yanıma aldım. Yerini bildiğim Mecidiyeköy Gülbağ Caddesi 13 nolu kahvehaneye geldik. Saat tahminim 03:00 sıraları idi. Bu kahvenin kime ait olduğunu bilmiyordum. Yalnız o kahvede Halkın Kurtuluşu Kava'cılar (Kürtçüler Örgütüne mensup kişilerin toplandıklarını tespit etmiştim. Yolda bombayı Murat Kılıç taşımıştı. Bomba kahvenin önünde onda idi. Zaten daha önce bu kahveyi bildirdiğim nedenle bombalayacağımı söylemiştim. Kahve kapalı idi. Elektrikleri yanmıyordu. İçerisinde kimse yoktu. Ben de tabancamı çektim daha doğrusu kahvenin önünde Murat'ın taşıdığı Çek yapısı 7,65 mm tabancayı aldım. Burada Murat'a seni koruyacağım, bombayı kahveden içeriye at, dedim. Murat Kılıç, kahveye tahmini 7–8 metre kadar yanaştı, fitili yaktı. Ben kendisini 5–6 metreden koruyordum. Bombayı kahvehaneye attı. İkimiz olay yerinden uzaklaştık. Koşarak Mecidiyeköy Dernek Binası'na çok yaklaştığımızda patlama sesini işittim. Kahve ile derneğin arası 500–600 metre vardı. Bombanın fitilini çok uzun tutmuştuk. Bu nedenle patlama geç oldu, dedi. Olay yerinde Murat'tan aldığım tabancayı tekrardan Murat'a verdim, dedi.

1978 yılının 11. ayının tahmini son günleri idi. Mecidiyeköy Ülkücü Gençlik Derneği yanındaki boş odada kalörifer bo-

rusundan dinamit lokumlu, fünyeli fitilli, altı kaynak ile kapatılmış tahmini 15–20 cm boyunda tahmini 4 cm çapında bir bomba imal ettim. Bu bomba imalinde kullandığım gerekli malzemeleri Ali Kılbaş ismindeki Ülkücü arkadaşım daha önce getirip lokalin ilgili ve gizli yerinde saklamış olduğu dinamiti aldım. Yerini Ali Kılbaş öğretmişti. Tarif ettiğim gibi malzemelerden 3 adet bomba hazırladım. Yanıma Ülkücü arkadaşlardan Ali Kılbaş ve Mustafa Doğan isimli arkadaşlarımı aldım. Önceden bildiğim DEV-SOL örgütünün adamlarının militanlarının toplandığı Şişli-Mecidiyeköy Dere Caddesi'ndeki Huzur Kahvehanesi'ne doğru yayan olarak gitmeye başladık. İmal ettiğim bombalardan bir tanesini yanıma almıştım. İki tanesi dernek binasının yanındaki odaya saklamıştım. Kahvehanenin önüne geldiğimizde doğrusu içeride çok az ışık vardı. Bu nedenle kimsenin olup olmadığı görünmüyordu. Kahveye tahmini 5–6 metre kadar yaklaştım. Bombanın fitilini ateşledim. Kahvenin camından içeriye attım. O anda Mustafa Doğan Çek yapısı 7,65 mm çaplı tabancası ile havaya 3 el ateş etti. Olay yerinden uçümüz ayrıldık. Mecidiyeköy Dernek Binası'na doğru kaçtık. Olay yerinden bir süre uzaklaşmıştık ki patlama sesini hafif şekilde duyduk. Uçümüz bu şekilde Mecidiyeköy B.Ü.D.'ne geldik. Ben orada bir müddet kaldım. Ali Kılbaş ve Mustafa Doğan ayrılıp gittiler.

SORULDU: Bu anlattığınız olay için hiç kimseden talimat almadım. Kahveyi ve içindeki eylemleri ben tespit ettim. Bu nedenle toplantılarını engellemek için kahveyi tahrip etmeyi düşündüm. Bu nedenle anlattığım gibi kahvede müşteri bulunmayan gece 05:00 sıralarını seçtim. Amacım insanlara zarar vermek değildi. Kahvehaneyi tahrip etmekte, dedi.

Yukarıda anlattığım kahvenin bombalama olayından hemen ertesi günü saat tahminen 04–05 sıralarında Mecidiyeköy Ülkücü Gençlik Lokali'ne gittim. Derneğin yanındaki odaya girdim. Kapağı genellikle açıktır, bilinen kişiler buraya serbestçe girebilir. Yalnızdım. Yukarıda anlattığım bir önceki olaydan önce imalat ettiğim ve bıraktığım yerden bombaların bir tanesini aldım. Yürüyerek Şişli, 19 Mayıs Mahallesi'ndeki Mehmet Beşir Tatlı isimli kahve olduğunu öğrendiğim kahvenin önüne gittim. Bu kahvede solun Çayancı ve Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninst Grupları üstlenmişti. Burada seminerler düzenlerlerdi. Bunu tespit

etmiştim. Bu maksatla bunların toplandıkları bu yeri tahrip etmek istedim. Toplanan kişiler ve görüşleri düşüncelerimin tamamen zıttına olmasına vatan ve milletimin zararına olduğunu düşünmeme rağmen bu kişilerin canlarına kastım yoktu. Bunların eğitim çalışmalarını durdurmak için anlattığım gibi bomba ile kahvenin önüne gittim. 5-6 metre kadar yaklaştım. Bombanın fitilini ateşledim. Kapalı olan, içinde kimse bulunmayan bu kahvehanenin camından içeriye attım. Oradan ayrılıp yolda giderken geriden patlamanın olduğunu işittim. Mecidiyeköy Ülkücü Gençlik Derneği'ne geldim. Lokalin yanındaki boş odada yatıp sabahladım. Bu olayda böyle oldu, dedi.

SORULDU: Bu son olaydan bir gün sonra yukarıda anlattığım gibi imal ettiğim bombalardan kullanmadığım bir tanesini sakladığım ÜGD Lokali'nin yanındaki odada aradım. İyice araştırdım. Kim almış bilemiyorum. Bu olaydan tahmini 10-15 gün sonra Mecidiyeköy Ülkücü Gençlik Lokali arandığı, Bahtiyar Çelik ve Bekir isimli şahısların dernekte bulunduğu sırada bir bomba, dinamit lokumu ve fitiller elde edilmiş. Bu bulunan malzemeler imal edip sakladığım yerden alınmış bomba mıdır yoksa başkası tarafından yapılmış bomba mıdır onu bilemiyorum. O zaman Derneğin Başkanı İzzet Akyazıcı isimli Ülkücü arkadaşım dı. Benim bulunan bomba ile alakam varsa da bilemiyorum.

1978 senesinin Aralık ayının ilk haftasının son günleri olduğunu tahmin ediyorum. O gün Mecidiyeköy Lisesi talebelerinden sol gruba mensup olanlarının okulun sağ görüşlü öğrencilerini okuldan cıkartacaklarını ve öğrenimi engelleyeceklerini öğrenmiş idik. O sabah 08:00 sıraları idi. Ben, Ahmet Sefa (Ahmet'in soyadı Sefa mıdır, değil midir bilemiyorum. Yalnız bu Ahmet Sefa Kırılı değildir.) Müfit Sement olduğumuz halde Mecidiyeköy ÜGD'de toplandık. Birlikte oradan yola çıktık. Yürüyerek Mecidiyeköy Lisesi önüne geldik. Sokaktan lisenin bahçesinden içeriye baktığımızda bütün öğrencilerin bahçede bir kısmının, salonda çok kısmının toplabıldıklarını görüyorduk. Bu grup içerisinde öğretmen olup olmadığının farkında değildik. Belli olumuyordu. Olayda Ahmet Sefa'nın elinde tomson tipi otomatik, 9 mm bir silah vardı. Bende 7,65 mm çaplı Çek yapısı silah vardı. Müfit Sement'ten zannederim 7,65 mm çaplı tabanca vardı. Benim silahım elimde idi. Ahmet Sefa'nın ki de elinde idi. O sırada Müfit Sement bu-

lunduğumuz yerden bir şahsa; ne bakıyorsun ulan o..... çocuğu diye küfür etti. Uzandı benim elimdeki silahı aldı. Silahı küfür ettiği şahsa yöneltti. Peşpeşe iki el ateş etti. Kalabalıkta bir karışma oldu. Bu anda ben önde Ahmet Sefa arkamda olay yerinden uzaklaşıyorduk. Ahmet Sefa'nın silahı elinde idi. Arkamızdan ateş ediliyordu. Herhalde okulda görevli polisler ateş ediyordu. Olay yerinden 50-60 metre kadar uzaklaşmıştık Ahmet Sefa geriye dönerek havaya doğru 15-20 el ateş etti. Yine benim peşimden gelmeye başladı. O anda baktığımda Müfit Sement'inde gelmekte olduğunu gördüm. Oradan ayrıldık yürüyerek Mecidiyeköy ÜGD'ye geldik. Lokale geldiğimizde Ahmet Sefa'nın elinde silahı yoktu. Ahmet Sefa'ya silahını nereden temin ettiğini sormadım. Ben, Müfit'te silahımı almadım, dedi.

SORULDU: Müfit, benim olay yerinde yukarıda bildirdiğim şahsa 30-35 metreden ateş etti. Olayda Ahmet Sefa burnunun üzerine kadar kaşkol sarmıştı. Müfit'in başında kahverengi desenli olup olmadığını hatırlayamadığım kasket vardı, dedi.

1978 yılının onikinci ayının ortalarında idi. Gününü kesin olarak hatırlamıyorum yalnız Murat Kılıç adındaki Ülkücü arkadaşımızın öldürülmesinden 5-6 günkü tarihli idi. Öğle üzeri yanımda Ülkücü Ali Kırbaş olduğu halde Pazar yolundaki Özlem Kahvesi'ne gittik. Gittiğimizde Trabzon yurdunda kaldığını bilmediğim, nereli olduğunu, nerede okuduğunu bilmediğim, soyadını bilmediğim iki üç gün önce tanıdığım Zeki isimli arkadaş da orada idi. Ali ile birlikte Zeki'nin oturduğu masaya gittik. Zeki'nin masasında ondan başka kimse yoktu. Çay içtik. Orada bir süre oturduk. Eve gidecek idim. Benim silahım yoktu, yukarıda anlattığım gibi silahımı Yunus Meral'e verdim. Ali Kırbaş 14'lü 9 mm'lik Browning marka tabancasını ben almıştım. Silahı belime koydum. Üçümüz kahveden çıktık. Mecidiyeköy'den Gürkan Eczaanesi önünde gidiyorduk. Yanımda bulunan Zeki ordan karşıımızdan gelen bir erkek şahsı gösterdi ve bu adam bu şahıs Fatih muhitinin azılı komünistlerindendir. Zeki, elini beline attı. Bildirdiğim gibi bu olaydan önce samimi arkadaştık Ülkücü Murat Kılıç solcular tarafından kurşunlanarak öldürülmüştü. Bu olay aklıma geldi. Arkadaşımızın acısını unutamamıştım. Arkadaşımın öldürülmesinin etkisi ile elimdeki 14'lü tabancamı çektim. Tahminen 4-5 metre mesafeden gelmekte olan bana Zeki'nin göstermiş

olduğu şahsa aklımda kaldığına göre 7-8 el ateş ettim. Bu şahıs hemen orada yığılıp kaldı. Biz olay yerinden uzaklaştık. Ben yalnız kaçtım. Zeki ile Ali Kırbaş birlikte kaçıyorlardı. Geriye baktığımda Zeki'nin belinde tabanca olduğunu gördüm. Bu şekilde Zeki'nin bu şahsı öldürmem için beni bir yerde kışkırttığını anladım. Olaydan sonra Zeki'yi hiç görmedim. Kendisine çok kızmıştım. Herhalde kendisine bunun hesabını sorardım.

SORULDU: Sonradan ateş ettiğim şahsın Kemalettin olduğunu öğrendim. Olay yerinde annesi ile kız kardeşi yanında imiş. Bu olayda başka bir yaralanan ve ölen olmadı. Olaydan sonra Mecidiyeköy ÜGD'ye gittim. Ali Kırbaş orada idi. Aldığım ve olayda kullandığım 14.lü tabancayı iade ettim. Ali Kırbaş'ın yanında Müfit Sement de vardı. Ali Kırbaş bu 14'lü tabancayı Müfit Sement'e verdi. Şunu da söylemek isterim. Olayda kullandığım bu 14'lü silahı Ali Kırbaş tarafından olayda adı geçen Zeki'ye vermiş olabilir. Bu silah örgüt ve teşkilatta kullanılan bir silahtır. Şahıstan şahsa dolaşmıştır, dedi.

14.12.1978 günü Murat Kılıç'ın öldürülmüş olduğu olay ayrıntılı olarak anlatıldı.

SORULDU: Murat Kılıç'ı yakından tanırım. Ülkücü ve samimi arkadaşımıdır. Murat Kılıç'ın öldürülmüş olduğunu daha doğrusu gece saat 23:00 sıralarında Fatih MHP İlçe Binası'nda işittim. Bu olayda kesin olarak ben yoktum. Sonradan araştırıp soruşturduğuma göre Murat Kılıç ve yukarıda isimlerini saydığım Ülkücü arkadaşlar Mecidiyaköy'de solcuların duvarlara yazdıkları yazıları silmeye gitmişler. Bu sırada sol grupla bildirdiğim Ülkücü grup arasında silahlı çatışma çıkmış. Olay anında emniyet görevlileri el koymuş ekip geldiğinde solcu grubun militanları kaçmış. Ülkücü Murat Kılıç ile yanındaki Ülkücü arkadaşlarımız orada kalmış. Murat Kılıç ve arkadaşları ile ekip görevlileri arasında çatışma olmuş ve Murat Kılıç yaralanmış. Murat Kılıç görevli polislerce mi öldürülmüş bunu kesinlikle bilemiyorum. Hatta olaydan sonra Ülkücü arkadaşlar bana senin arkadaşın Murat'ın kanı kurumadı. Sen kızlarla geziyorsun dediler. O gün yanımda Alev isminde hafif aksayan Gayrettepe'de oturan bir kızla idim. Ben, bu kızla öğleyin buluşup, birlikte Fatih'e gittik. Kızı Malta'da bıraktık. Saat 14-15 sıralarında Fatih MHP İlçe teşkilatın-

da kaldım. O gün akşam saat 22–23 sıralarına kadar bu yerde kaldım. Belirttiğim gibi olayı orada öğrendim, dedi.

23.12.1978 günü Mehmet Toprak'ta yakalanan tabancanın, eldeki araştırmalara göre ekspertiz raporuna göre 17.12.1978 günü Kemalettin Er'in öldürülme olayında kullanılmış silah olduğu belirlenmiş olmasına göre:

SORULDU: Kemalettin Er'in öldürülmesi olayını yukarıda ayrıntıları ile anlattığım gibi tabancayı Ali Kılbaş'tan almıştım. Tabancayı Ali Kılbaş'a geriye verdim. O da tabancayı Müfit Sement'e verdi. Yine bu tabanca teşkilatta iyi tabanca olarak bilindiğinden gizlenen ve el değiştiren tabanca olduğundan bu nedenle Müfit Sement'in belirtilen bu 14'lü tabancayı benim yanımda Mehmet Toprak'a verdiğini gördüm. Müfit Sement, Mecidiyeköy Dernek Binası'nın önünde Mehmet Toprak'a tabancayı verdi. Eve gidiyorum, yolda arama yaparlar yakalanırım, dedi. Derneğin çay ocağını işleten Mehmet Toprak da Müfit'ten silahı aldı, beline soktu. Mehmet Toprak'ta yakalanan silah bu silahtır, dedi.

SORULDU: 20.5.1979 tarihinde Taksim'de Muhittin isminde soyadını ve nerede oturduğunu bilmediğim bir arkadaşım vardı. Taksim Pandorasa Kafeterya'da buluşacaktık. Bu şekilde anlaştık. Saat 22:00 sıralarında Taksim'de Kristal Büfe'ye gittim. Birkaç lokma yedim. Henüz ısmarladığım tostlar hazırlanıyordu. İçeriye jandarma erleri girdi. Yanaştılar senin hakkında ihbar var, kimliğini ver, dediler. Üzerimde bulunan Ahmet Öner adına düzenlenen kimliği gösterdim, baktılar. Bana sen aranıyormuşsun, ismin Tevfik dediler. İhbarı kim yaptı diye sordum. Muhbiri bilmediklerini söylediler. Bu üç görevli büfeyi terk ettiler. Taksim polis noktasına doğru yürümeye başladılar. Ben de bu üç görevli jandarma beni polise teslim ettiler. Kaçsaydım kaçabilirdim. Olay yerinde imkânlar vardı, kaçmadım. Polis görevlilerinden bir tanesi beni alarak Beyoğlu Emniyet Amirliği'ne götürdü. Giderken de bu polisin yanından da kolayca kaçma olanağım vardı. Hatta polis benden 10–15 metre ilerledi ben büfeden sigara alıp, polise yetiştim ve birlikte Beyoğlu Emniyet Amirliği'ne girdik. Tekrar sordular orada da hüviyetimi istediler. Zaten ellerinde idi. Ahmet Öner olduğumu Tevfik olmadığımı söyledim. Üzerimi aradılar Tevfik ismine mektup çıktı. Bunun üzerine isminin Tevfik olduğu anlaşıldı, dedi.

SORULDU: Bundan tahminen 3-4 ay önce Mecidiyeköy ÜGD'den masanın çekmecesinden dökümanların ve evrakların arasında Ahmet Öner adına verilmiş bir kimlik cüzdanı buldum. Bu kimlik cüzdanını Başkan'ın odasının yanındaki dolabın çekmecesinin gözünde buldum. Bu kimlik cüzdanında Ahmet Öner'in resmi yoktu. Bu kimlik cüzdanı ile birlikte Mecidiyeköy mahalle muhtarına gittim. Muhtardan Ahmet Öner adına resmini yapıştırdığım ikamet sureti ile nüfus cüzdanı sureti çıkardım. Muhtar her iki evraktaki resmimi mühürledi. Sonra kırtasiyecilerden boş bir kimlik cüzdanı aldım. Resmimi yapıştırdım. Ahmet Öner adına kimlik cüzdanına göre doldurdum. Aldığım nüfus hüviyet cüzdanı ile birlikte muhtara gittim ve kimlik cüzdanını tasdik ettirdim. Ahmet Öner'e ait asıl kimlik cüzdanını yırttım, dedi.

SORULDU: ÜGD Mecidiyeköy teşkilatı zaman zaman ihtiyaçları karşılamak için gerekli paranın elde edilmesi için çevrede dernek adına makbuz mukabili yardım toplamaya çıkardık. Bu iş birçok kez yapıldı. Bir keresinde de ben bu şekilde arkadaşlarımla teberru toplamaya çıkmıştım. Toplanan bu paralar Mecidiyeköy ÜGD'de toplanırdı. Toplanan bu paralar genellikle o tarihte ÜGD Başkanı kim ise onda bulunurdu. Bu paralarla ÜGD sloganlarını sokaklara yazmak için boya alırlar. ÜGDEde afiş yapılmasında asılmasında kullanılırdı. Aynı zamanda bu paralar benim gibi örgütte faal olan kişilerin yemelerine içmelerine, yol giderlerine sarf etmek üzere verilirdi. Bu paralar bizlere belli bir miktarda belli aralıklarla verilmezdi. Paramız bitip ihtiyacımız olduğunda başkana gider ihtiyacımız olduğunu bildirirdik. O da istediğimiz para miktarının tamamını ve dernek parasının durumuna göre bize öderdi. Sarf ettiğimiz paraların hesabını sormazdı. Bazı zamanlarda ÜGD'de toplanırdık. Belirttiğim paralardan kumanya alıp yemek pişirir yerdik. Bu devamlı olmazdı, dedi.

SORULDU: Yukarıda ayrıntılı olarak anlattığım bizzat işlediğim veya işlemekle içinde bulunduğum olayları hiçbir ilave yapmadan eksik bırakmadan geçen zaman itibariyle hafızamda kaldığı ölçü içinde içtenlikle ve ayrıntılı olarak anlatmaktaki amacım birinci şekilde bu olaylardan duyduğum içten derin bir pişmanlıktır. Bu olaylardan bıktım. Olaylara bir yerde psikolikman itildiğim kanaatindeyim. Ben de içtenlikle herkes gibi normal bir yaşantı sürdürmek, normal bir yaşantı kurmak amacıyla ve iste-

ğindeyim. Şartlar şimdilik bu amaçlarımı engelledi. Eylemlerimin cezalarını ödeyerek özgürlüğüme kavuşacağıma Türk adliye ve adaletine olayları içten anlatışımı göz önünde bulundurarak bana yasal haklarımın sağladığı imkânı sağlayacağını inanıyorum. Okuduğunuz tüm ifadeler doğrudur. Okudum aynen tekrar ederim, dedi. Okunan ifadesini imza ile onayladı. 26.5.1979

İst.C. Savcı Yrd. Cemal Çakar

Kâtip C. Çağlayan

Sanık Nurullah Tefvik Ağansoy

Daha sonra Selimiye'ye gönderildim. Hayatım bu o... çocukları, komünist polisler tarafından kaydırılmıştı. Eğer düzen, eğer kanun buysa, hak hukuk buysa, eğer adalet, nizam, demokrasi buysa, eğer ben böyle demokrasinin, ben böyle kanunun, hukukun, böyle düzenin adaletini... Ama işkenceler beni yıldırmaz.

28.07.1979'da Selimiye Cezaevi'nde idim. Bir de baktım ki ziyarette Hülya vardı. Beni ziyaret etmişti. Beni unutmamış, bırakmamıştı. Yine delikanlı, yine mertti. Senin karınım, seni beklerim gibi laflar etti. Bana moral vermişti. Bir de çocuğum olacaktı, daha bir buçuk aylıktı. Daha sonra sebebi ne ise çocuk düştü. Artık çocuk yoktu. Hülya'yla, karımla, aramızda bir dağ gibi duran çocuk, karım tarafından düşürülmüştü. Bununla bizim bağımız kopmuş değildi. O da her şeyiyle mert ve dürüsttü. Ve beni beklemeye, sadık kalacağına söz vermiş, yemin etmişti. Ben de ona bağlı kalacağıma ant içmiştim, zaten. Şimdi tek engel cezaevi idi. Bir an evvel çıkmaya uğraşıyorum. Benim aklımı başıma getiren karıma minnettarım. Artık yuvama ve ona bağlı kalacağıma yemin ediyorum. Onu seviyor ve ona inanıyorum.

1. Şube'de telsiz odasındaki görüşmemizde ailesine haber vermemi istemişti. Ben şubeden çıktıktan sonra Tefvik'in Ferit isimli bir arkadaşıyla ailesinin yanına gittim. Ben Tefvik'in artık istesenez de istemesenez de eşiyim dedim. Tefvik'in ailesi çok mütevazı memur bir aileydi. Babası Askeri Mehter Takımı'nda kös çalışıyormuş. Mutevazi bir aileden böyle biri nasıl çıkmış. Tefvik, sülalesinde tektir. Neyse... Ben, bütün olanları anlatınca Tefvik'in annesi ve babası şok geçirdi. Duruma göre Tefvik'i tutuklayıp Selimiye'ye gönderecekler, dedim. Ve öyle de oldu.

Tevfik 1.6.1979'da tutuklanıp Selimiye'ye gönderildi. Tefvik, Selimiye'ye gönderildiğinin ilk haftasında annesiyle birlikte Selimiye'ye gittik. Annesi uzun süre bekletildikten sonra içeriye ziyarete girebilmişti. Ben de onu binbir heyecanla dışarıda beklemiştim. Annesinin Selimiye'nin kapısından dışarıya çıktığını gördüğüm zaman heyecandan kalbim yerinden çıkacak zannettim. Bana, sana çok selamı var. Kendisine dikkat etsin, haftaya kızkardeşimin nüfus kâğıdıyla ziyaretime gelsin, demiş. Ona söyleyecek çok önemli şeylerim var diye haber göndermişti.

Bir hafta sonra nihayet Tefvik'i görme şansım olacaktı. Bir hafta boyunca o günü iple çekmeye başladım. Çok heyecanlıydım. Onu nasıl bulacağımı merak ediyordum. Son gördüğümdeki hali gözlerimin önünden gitmiyordu. Nihayet ziyaret günü gelmişti. Ziyarete Tefvik'in kız kardeli olarak girecektim. Çok korkuyordum. Ya benim Tefvik'in kızkardeşi olmadığım anlaşılırsa, ya tutuklanırsam diye üzerime çöken kabus dibi düşüncelerden ve endişelerden kendimi kurtarmaya çalışıyordum. Bu endişeler içindeyken bir de baktım ki Selimiye'nin önündeyim, numara almışım ve sıramı bekliyordum. Ve nihayet numaram okundu Selimiye'nin kapısından ilk adımımı içeri atmıştım ama yaparak gibi titriyordum. Bir taraftan üstümüz kadın görevliler tarafından sıkı sıkı arandıktan sonra diğer tarafta iki üç asker masada kimliklerimizi kaydetti ve kime geldiğimizi, tutuklunun nesi olduğumuzu sorup kayıt ettikten hemen sonra ziyaret yerine alındık. Hepimizin kayıt işlemleri bittikten sonra ziyaret başladı. Tek tek içeridekiler gelmeye başladı. En son Tefvik'i getirdiler. Arkadaşları kollarına girmiş neredeyse kucakta getirmişlerdi. Ayakta duramıyordu. Bir sandalyeye oturtular. Kolları darp içindeydi, ayaklarının üzerine pek basamıyordu. Her tarafı çürük içindeydi, paramparçaydı, fazlasını anlatmaya yüreğim dayanmıyor. Ona orada söz verdim. Seni bu ateşte asla yalnız bırakmayacağım, dedim.

Selimiye çok berbat bir yerdi, içeri girdiğimde ürperti tutuyordu beni. Sonra ikinci ziyaretimde sanki biraz daha rahat girmiştim ne de olsa önceki girişimde yakalanmamıştım. Ziyarete Tefvik beni dinlendiğimize dair bir el işaretiyle uyarmıştı. Sanki Tefvik'e yapılanlar bana yapılmış gibi en küçük şeyler bile beni asker ve subaylarla tartışmaya itiyordu. Bağıra çağıra tartışıyordum. Birkaç ziyaretten sonra oradaki bir yüzbaşı benim Tefvik'in kızkardeşi olmadığımı anlamıştı. Çünkü Tefvik parmaklıkların aralıklarından elimi tutuyordu, seni özle-

dim diyordu. Yakalandık doğal olarak. Yüzbaşı durumu anladığı halde bunu ortaya çıkarmadı ve tepki vermedi. Bana seslenmesi gerektiğinde yine de Tevfik'in kızkardeşi diye seslenmeye devam etmişti.

Selimiye'de her ziyarette herkese mutlaka bir zorluk çıkarıyorlardı. Akraba olanlardan çeşit çeşit evrak istiyorlardı. İnsanları bezdirmeye çalışıyorlardı. Selimiye ağzına kadar tıkabasa hem sağcı hem solcu tutukluyla doluydu. Solcuların ziyaret saatleri bitiyor sonra sağcıların ziyaret saati başlıyordu. Duyduğuma göre isyandan sonra ziyaret günlerini ayırmışlar. Benim askerlerle ve subaylarla sürekli olarak tartışmam diğer ziyaretçilerin dikkatini çekiyordu. Daha önceden hiçbirini tanımıyor olmama rağmen orada birbirimizle ahabap olduk. Bu tartışmalarım yüzünden doğal olarak bir sivrilme yaşadım.

O sırada Temmuz 1979'da Selimiye'de isyan çıktı. Mazgal deliklerinden dışarıya pankartlar çıkartıp asmaya çalıştılar. Biz aileler dışarıda, onlar içeride kıyameti koparıyorduk. Ben ve iki kişi daha öncü olduk. Yüzbaşıyla görüşmeler yaptık. Bizi içeriye ziyarete alın, onları vazgeçirmeye çalışalım diye pazarlıklar yaptık. Diğer sol görüşlü mahkumların aileleri subaylarla olan görüşmelerimizden sonra; subaylar bu faşist köpekler ne istiyorsa yapıyorlar karşılığında ne veriyorlarsa artık deyince ortalık bir anda karıştı. Ben ok gibi fırlayıp bunu söyleyen iki kızın üzerine balıklama uçtum. Bunlara nasıl olduysa tek bir fiske bile yemeden sağlam bir dayak attım. Bizi askerler bile zor ayırdı. Askerler ortalığı yatıştırmakta zorlandılar. Kızlar beni yüzbaşıya şikâyet etmişler. Yüzbaşı ziyaretçilerin arasında beni arıyor. Bizim ziyaretçiler kavgadan hemen sonra üstümdeki kanlı tişörtü değiştirdiler, gözüme gözlük taktılar. Saçımı da atkuyruğu biçiminde toplayınca kızlar beni tanıyamadı. Sonra yüzbaşı tutukluların yanına gidip bakın çocuklar aileleriniz dışarıda birbirine giriyor, yeter artık bu eylemi bitirin demiş. Onlar da eylemi bitirmeye karar vermişler. Böylece biz ziyaret için içeri alındık. Ziyaret sırasında Tevfik'e kızarak niye böyle bir isyan yaptınız deyince "Ya sen kızıyorsun, ama bizi ırz düşmanlarıyla, keşlerle ve gaspçılarla birlikte aynı koğuşa koydular. TRT'deki demeçte onların da ülkücü olduğu söylenerek bütün ülkücülere leke sürdüler. Biz de buna tepki göstermek için isyan başlattık. Bu isyandan sonra da bizi kesin buradan sürerler. Ya Kartal Maltepe'ye ya da Davut Paşa'ya gönderirler" dedi.

Selimiye'den Kartal Maltepe Askeri Cezaevi'ne

sürgün, sevk dağıtım

Mektup

Bugün 24 Temmuz 1979 Salı saat 4.30'da Selimiye Askeri Cezaevi'nden topluca Maltepe Cezaevi'ne gönderildik. Selimiye Cezaevi'nde TRT'nin ve basının taraflı tutumuna karşı yaptığımız protesto bir kaynak, bir sebep olarak öne sürülerek Sıkıyönetim Adli Müşavirliği'nin emriyle daha çok acı çekmemiz için Maltepe'ye gönderildik. İyi ki yollamışlar onlardan minnettarız. Niye mi? Selimiye'nin zindandan farklı durumu yoktu. Günde 15 dakika hava almaya çıkıyorduk. Yemekleri ve cezaevinin bize karşı tutumu iyi değildi. Yattığımız yataklar kötüydü. İçerisi pire doluydu. Her gün millet pire yakalama yarışına giriyordu. Hastalar tedavi edilemiyordu, vs vs... Onlar tüm bunlardan daha kötü olacağı düşüncesiyle bizi buraya yolladılar. Ama Allah'a bin şükür, burada ne bit ne pire var, yataklar temiz ve yumuşak çoktandır hasrettim, çay güzel, her dakika temiz hava var, istediğimiz zaman bahçeye çıkıyoruz, teyp bile var, orada subaylar taraf tutuyorlardı, yalan söylüyorlardı, burada aksine hepsi mert, delikanlı sağduyu sahibi insanlar.

Tevfik'ten gelen bu mektupla Kartal Maltepe Cezaevi'ne gönderildiklerini öğrendim.

Ülkücü camiayla bu dönemlerde tanıştım. O döneme kadar, ülkücü nedir, faşist ne demek hiç bilmiyordum. Hepsi bana yenge demeye başladı. Her gittiğim yerde hakkımı savunmamla sivriliyordum. Mehmet Ali Ağca ile aynı cezaevinde kalıyorlardı. O da ziyaretlerde rast geldiğimizde "Yenge, merhaba" diye selam verirdi. Kartal Maltepe, Selimiye gibi düz bir alanda değildi. Hepimiz bir insan boyundaki cemselelere merdivenle biniyorduk. 10-15 dakika gittikten sonra cezaevine ulaşabiliyorsun. Orada sıraya giriyorduk, numara alıyorduk. O numaralarla içeriye giriyorduk. O zamanlar cezaevleri o kadar kalabalıktı ki sabah altıda numara alıyorduk, öğlen iki de ancak içeri girebiliyorduk. Hatta ikişer kişi yatıyorlarmış. Burhan Apaydın gibi aydın gazeteciler de oradaydılar. O zaman da ülkücülere dışarıdan yemek geliyor gibi şikâyetler oluyordu. Bize de aydınlara yemek geliyor diye bilgi geliyordu. Kartal Maltepe çok soguk olurdu, tepede olduğu için ayaz olur-

du. Yine de Selimiye'den sonra çok rahat gelmişti, bizimkilere. Şartları Selimiye ile kıyaslanamayacak kadar iyiydi.

Subaylarla iletişimim çok olurdu; çünkü bir anlamda ziyaretçilerin sanki sözcüsü gibiydim. Hepsi çekiniyordu ben ise pervasızca bir şekilde herkesle kavga ediyordum. Bir bayram günü, ziyaretçileri kaydeden subay çok yorulmuştu. İsterseniz, ben yazayım sizin yerinize dedim. Rica etsem yazar mısınız, dedi. O gidip kendine çay alıp, sigara içiyordu. Ben oturup yazıyordum. Soyadı tutmayan mı var, tutuyormuş gibi yazıyordum. Soyadı tuttuğu halde amca bile alınmıyordu. Anne, baba ve kardeş alınmıyordu sadece. Ben amcası değil, kardeşi yazıyordum. Soyadı tutmasa bile tutuyormuş gibi yazıyordum. Daha önce kakola bile yolu düşmemiş bir insan olarak o işlerin ustası olmuştum. Çok üzülüyordum, görüşsünler, diyordum. Benim derdim ideolojik değildi. Taraf tuttuğumdan değildi. Siyasetten anlamıyordum, hepsini sonradan öğrendim.

O gün birini yazıyordum. Nüfus kâğıdı biraz garip geldi. Bir nüfus kâğıdına, bir adama baktım.

"Niye baktın?" dedi.

"Hiç," dedim.

Soyadı tutmadığı halde yazdım. Bu, Yunus Meral içeri alındıktan sonra ki Şişli Gençlik Kolları Başkanı Recep Öztürk' müş. Yanında da Ahmet Sefa Kırılı vardı.

"Hadi, halli halli bakma bana öyle. Yazayım da geç, sıram geldi," dedim.

Bayram için açık ziyaret yapmışlardı. Ben de kız kardeşinin kimliğiyle giriyordum. Yazıldıktan sonra çıkıyorsun, demir kapı var. Demir kapıdan geçip merdiven çıkıyorsun. Bayram dolayısıyla açık ziyaret vardı. Benim numaram Recep Öztürk' lerle peş peşeydi. Onların yanından geçerken beni durdurdu.

"Sen, buraya kimi ziyarete geliyorsun?" dedi.

"Sana ne!" dedim.

"Buraya kimin için geliyorsan, düzgün gel!" dedi.

"Sana ne, kime gelirsem gelirim. Düzgün gelmezsem ne olurmuş!" dedim.

Açık ziyaret olduğu için bizi merdivenlerde karşıladılar. Bir baktım Tefvik;

"O, başkanım hoş geldiniz," dedi.

Beni unuttu.

"Kim ya, Tefvik bu," dedim.

Tefvik kaşıyla gözüyle beni uyararak

"Başkanımız" dedi.

"S... başkanına, böyle başkan mı olurmuş!" dedim.

"Tefvik, bu senin neyin oluyor?" dedi. Tefvik;

"Benim, evleneceğim hanım oluyor" dedi.

"Öyle mi?" dedi.

"Ne diyorsun sen, ya! Halli halli geliyormuşum. Ben buraya kime geliyormuşsam doğru düzgün gelmeliymişim. Ne yapıyorsam, ben!"

"Seninle sonra görüşürüz!" dedi, bana.

"Seninle istediğin zaman, istediğin yerde görüşebiliriz, Aslanım." dedim. Tefvik;

"Ne diyorsun sen, ya?" dedi, bana.

"O ne diyor, ya!"

Biz girdik başkanla birbirimize orada.

"Hadi be! 16-17 yaşlarındaki çocukların arkasına saklanmış, neyin başkanısın sen!" dedim.

Adam rezil oldu orada, beni kimse susturamıyor, tren düdüğü gibi ses çıkarıyorum. Yunus Meral, Mehmet Ali Ağca, oradaki ziyaretçiler, subaylar kimse beni susturamıyor. Tefvik, beni susturamıyor, başkan ya, ona da mahcup oldu. Çok çaresiz kaldı orada. Albay geldi, üçümü-zü-başkan, Tefvik ve ben- odaya aldılar.

"Ben ne yaptım ki sen bana öyle söylüyorsun?" dedim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Ne bileyim öyle halli halli sorunca."

Tevfik benim dışarı çıkmamı istedi. Onlar baş başa konuştular. Ne konuştuklarını o zaman bilmiyordum. O arada benden önce mahalle-den konuştuğu bir kız vardı. O da gelmiş o gün. Kayıt sırasında kime geldiğini sorduğum da Tevfik'e geldim, dedi. Tevfik'in annesine sordum, kim bu kız diye. Amcasının kızı, dedi. Ben anladım, ama kim olduğunu. Hem o kız gelmiş hem de başkanıyla tartışınca Tevfik'in rengi attı. O bayram ziyareti burnumdan geldi. Albay şok geçirdi, açık görüş yaptığına da pişman oldu öyle ki ortalığı yatıştırmak için çay bile ısmarladılar. O kadar kızmıştım ki bir sonraki hafta ziyaretine gitmedim.

Sonraki hafta ziyaretine gittiğimde Başkanları Recep Öztürk'le yaptığım kavganın eleştirileriyle geçti. Hatta Kartal Maltepe'den yazdığı mektup da bile aynı konu üzerinde tartıştık. Bana en sonunda MİT ajanı demişlerdi. 20 yaşındaydım, Recep Öztürk'e karşı çıkmam beni MİT ajanlığına terfi ettirmişti.

T.C.

İSTANBUL İLİ EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ

CAĞALOĞLU

4 Mayıs 1987

Tahkikat Masası 6

I NCİ ORDU KOMUTANLIĞI (SYNT)

ADLİ MÜŞAVİRLİĞİNE

SELİMİYE

...Ayrıca 1979 yılında başka bir suçtan Kartal Maltepe Cezaevi'nde tutuklu iken, daha önceden tanıdığı Recep Öztürk ve Ahmet Sefa Kırılı isimli şahısların ziyaretine gelerek ihtiyaçlarını karşıladıklarını, bu şahısların tutuklu Mehmet Ali Ağca'yı kaçırmayı planlayarak neticeden suçu propaganda yolu ile devlete yıkmayı düşündüklerini, bilahare M. Ali Ağca ve Atilla Serpil'in Adli Tıp Kurumu'na önceden yerleştirilmiş 2 adet silahı alarak kaçmak istedikleri sırada yakalandıklarını, bu silahların Mecidiyeköy semtinde eylemde kullanıldığını öğrenmesi üzerine bu silahları Ahmet Sefa Kırılı vasıtasıyla bu şahıslara intikal ettirildiğini, çünkü o dönemde o bölgenin sorumlusu olduğunu...

"Ayrıca 20 Mayıs 1979 günü Taksim'de yakalanıp Kartal Maltepe Askeri Cezaevi'nde yatarken, Recep Öztürk ve Ahmet Sefa Kırılı ziyarete gelir ihtiyaçlarımızı karşıladılar. Sanırım 1979 Ekim ayında cezaevine gelerek Ahmet Sefa Kırılı; Mehmet Ali Ağca'nın Adli Tıp Kurumu'ndan kaçırılacağını, ancak firardan sonra cezaevinde bulunan bütün Ülkücülerin bir bütün halinde sloganlar atıp, çeşitli dilekçelerle Ağca'yı devletin kaçırp öldürdüğünü söylememizi ve eylem yapmamızı istedi..."

Ertesi hafta görüşme günü gittiğimde geceden isyan başlattıklarını öğrendik. Sonra bir ara isyanı kesmişler. Bizi epey bir beklettiler. Sonra bir emir gelmiş ve bize ziyaret izninin çıktığını söylediler. Cemselere bindik, ziyaret yerine geldik ve cemselerden indik. Tam biz ziyarete girecekken tekrar başladılar hep bir ağızdan slogan atmaya. Bir anda çok sayıda asker etrafımızı sardı. Komutanlar;

"Ziyaret yasaklanmış. Lütfen zorluk çıkarmadan cemselere binin!" dediler.

Askerler ziyaretçileri tıkabasa cemselere doldurmaya başladılar. Biz bağırmaya ve cemselere binmemek için direnmeye başladık. Bunu gören bütün tutuklular yuh çekmeye başladılar. Bağırان bazı tutuklular küçük pencrenin parmaklarına tırmanmıştı, ellerini görüyorduk. Onlar içeriden biz dışarıdan bağırmaya başladık. Etrafımız askerlerle sarılmaya başlandı. İki üç tane de kurt köpeği vardı. Köpekler bize havlıyordu. Cemselere bindirebildiklerini son hızla oradan uzaklaştırmaya çalışıyorlardı. Tam bir çember içine alınmıştık. Asker silahların ağzına mermiyi sürdü. O anda birisi komut verip ateş dese vuracaklardı bizi. Biz de o zaman oralarda susuz kalmayalım diye cam şişelerde satılan sulardan alıyorduk. Bazılarımız onları kırdık ve rastgele ellerimizi ve kollarımızı kesmeye başladık. Tutuklulardan birinin annesi üstünü başını parçalamaya başladı. Oğlumu bırakmam diye bağıırıyordu. Tam anlamıyla kıyamet kopuyordu. Cemselere bindirilerek oradan uzaklaştırılmak istenenlerin arasından cemseden atlayanlar oldu. Kadının biri sanırım Adnan'ın annesi soyadını hatırlamıyorum dengesi ni kaybetti. Düşerken onu gördüm ve tuttum. Beraber yere düştük. Kadıncağız fenalaştı, nefes alamıyordu. Bildiğim kadarıyla nefes almasını sağlamaya çalışıyordum. Ne yapacağımı şaşırmışım, ben de kollarımı kestiğimden kan revan içindeydim. Ne yaptığımı farkında değildim. Hemen cezaevinin doktoru geldi. Kadını alıp içerideki revire taşıdılar. Bunu gören tutuklular sloganlarını ve yuh seslerini daha çok arttırdılar. Cezaevi komutanı bir açıklama yaptı;

“Bakın, böyle yapmayın. Adnan'ın annesinin durumu iyi, baygınlık geçirmiş, kendine geldi. Durumu iyi, oğlu yanında,” dedi.

Komutan çok üzgündü. İçeridekilerin sloganları durmuştu. Onlarla konuşuldu. Perişanlığımızın farkındaydılar, bizlerle görüşmek şartıyla eyleme son verdiler. Birkaçımızın üstü kan içindeydi, bunların arasında ben de vardım.

Gerçekten çok ciddi olaylar oldu o gün. Cezaevi komutanı çok üzgündü, ağlamıştı sanırım gözleri kanlanmıştı. Ailelerin o durumda kalmasına çok üzüldüğünü söyledi. Neden nasıl oldu, o olay nasıl o durumu geldi kimse fakında değildi. Hepimizi sakinleştirdiler, açık ziyaret yaptılar. Biz içeri girene kadar yakınlarımızın içeride niye eylem yaptıklarını bile bilmiyorduk. Çaylar ikram edildi. Tugayın komutan geldi. Askerler perişan ve çok üzgündü. Gözlerimize bakarken, çayları servis ederken sanki bizi affedin der gibiydiler. Askerin de suçu yoktu. Aslında onlar bizden daha çok üzülmüşlerdi. Açık ziyaret başladığında gözyaşları içinde herkes birbirine sarıldı, kucaklaştı.

O eylemin niye yapıldığını hatırlamıyorum. Bildiğim tek şey o günden hatıra olarak kalan kollarımdaki izler. O kadar sık eylem yapıldı ki bazıları söz verdikleri halde hazırlanan yiyecekleri almadıkları yüzünden, bazıları akrabaların içeri girememesinden dolayı, bize sert davrandıkları için, içeridekilerin durumunun iyileştirilmesi için, idam cezası alan İsmet Şahin'i aralarından alınıp Tugay'ın içindeki başka cezaevine konulması yüzünden, M. Ali Ağca'nın kaçması için ortalığın ayağa kaldırılıp galeyan yaratmak amacıyla vs... vs... Hangi birini anlatayım, o kadar çok ki... Aslında hiçbirini hatırlamak istemezdim, hepsi zihnimden silinsin isterdim. Net olmasa da yine hatırlıyorum. Demek ki yüreğimden hala atamamışım, yüreğimdeki izleri hala silinemedi.

...O zaman ben cezaevinde koğuş başkanıydım. Nitekim kısa bir süre sonra Mehmet Ali Ağca ve Atilla Serpil, Adli Tıp Kurumu'nun Gülhane'deki binasından oraya daha önce yerleştirilmiş tabancaları alarak kaçmaya çalıştıkları ve daha sonra yakalandıkları ortaya çıktı. Yakalanmaları esnasında üzerlerinde 2 adet tabancanın yakalandığı ve bu silahların Mecidiyeköy'den İkinci Taşocağı Caddesi'nde bir kıraathanenin silahla taranması olayına karıştığını öğrendim. Ahmet Sefa Kırılı, Mecidiyeköy ÜGD'nin sorumluluğunu yapıp il başkanı olarak çalıştığı, silahın Mecidiyeköy'ün silahı olması ve Sefa'nın firar teşebbüsünden önce cezaevine gelip konuşması sebebiyle bu eylemi o ve yanındakilerin gerçekleştirdiğini söyleyebilirim.”

23 Kasım 1979 günü Kartal Maltepe Cezaevi'nden tahliye oldu. Telgraf çekmiş tahliye oluyorum diye. Gidip, Kartal Maltepe'den aldık. O gece sabaha kadar konuştuk. O gece, Mehmet Ali Ağca bir hafta içinde kaçacak, dedi. O zamanlar Papa'yı öldüreceğim diye beyanatlar veriyordu. Gerçekten de bir hafta içinde kaçtı.⁶

23 Kasım 1979 günü Kartal Maltepe Cezaevi'nden tahliye olduktan sonra İstanbul ÜGD İl Başkanı Recep Öztürk, İl Başkanlığı'na beni çağırarak yüksek kademedeki görev yapan profesör, de-

6. Ağca'nın kaçış tarihi 1979 Kasım ayının 24'ünü 25'ine bağlayan gece asker kıyafeti giyerek kaçıyor. Kaçtığı sırada Yusuf Hududi nöbetçi astsubaydı. Bün-yamin Yılmaz'la birlikte kaçıyor. Birlikte Ramazan Gürbüz diye birinin evinde kalıyor. Yusuf Hududi, ziyaretçileri geldiğinde göz yumuyor ve böylece Ağca'nın onlarla görüşmesi olsun cezaevi içinde dolaşması olsun kolaylaştırı-yordu. Gelen mektupları hiçbir denetimle tabir tutulmuyordu. Oral Çelik, sahte kimliklerle sık sık hapishaneye gelip Ağca'yı ziyaret ediyordu.

kan, öğretimüyesi ve belediye başkanı gibi kişilerin İstanbul ilinde komünist insanlara fikir ve konuşmalarıyla destek çıktıklarını, bu kişilerin istihbaratlarının yapıldığını ve fişlendiklerini, itina ile bu kişilere karşı eylem düzenlenmesi için "Anti Terör Birliği" (ATB) adı ile Ahmet sefa Kırılı, Müfit Sement, Cihat Sever, Zihni Açıba, Vecdet Ersoy ve ismini hatırlayamadığım bazı kişilerle örgütlenme yaptıklarını, bu kuruluşa benim de katılmamı istedi. Kendisine evli olduğumu, henüz cezaevinden yeni çıktığımı ve bu işlere giremeyeceğimi söyledim. Israr edince de düşünüyüm diye ayrıldım. Aralık ayının ilk haftası Mecidiyeköy ÜGD binasına çağırıldım. Gece saat 22 sıralarında ÜGD'nin yanında bulunan ve yatakhane olarak kullanılan yere gittiğimde Ahmet Sefa Kırılı, Müfit Sement ve Cihat Sever'in oturduklarını gördüm. Sefabana, Recep Öztürk'ün emri ile bir profesörün öldürüleceğini, bütün silahların ve malzemenin hazır olduğunu ancak adam eksikliği bulunduğunu, bu eyleme benim katılmamı istediklerini söyledi. Bu arada yatakhane masanın üzerinde 2 adet 14'lü ve 1 adet SHE marka otomatik tüfek duruyordu. Asım Ocak ve Bugün Duran isimli kişiler Murat 124 marka bir otomobili gasp ederek getirip, ÜGD'nin karşısında bulunan ara sokağa park ettiklerini söylediler. Müfit Sement, kadın peruğu takarak herkese şaka yapıyordu. Ahmet Sefa Kırılı'ya bu teklifi üzerine Anti Terör Birliği'nde kesinlikle görev almayacağımı, Ağca'nın kaçırılmaya teşebbüs hadisesinin bu bölgenin kirli ve olaylarda kullanılmış silahını kullandıkları ve böylece çok açık bir iz bıraktıklarını, aynı hatanın bu tür eylemlerde de meydana gelebileceğini, evli olduğumu ve kesinlikle artık eylemci bir tavır koymayacağımı izah ederek saat 1'e doğru yanlarından ayrıldım. Ertesi gün gazetelerden 1'i kız 4 kişinin Etiler'de Prf. Cavit Orhan Tütengil'i öldürüklerini öğrendim.⁷⁻⁸

7. 20.5.1988 T.C. K.K.K. I. Ordu Komutanlığı (İstanbul)'nın Özel Askeri Ceza ve Tutukevi Müdürlüğüne (Metris) yollanmış dilekçenin ekinde alınmıştır.
8. Tevfik Ağansoy'un beyanı üzerine; "Olayın görgü tanıklarından Dinç Boyacıoğlu'nun Ankara'da asker olduğu, Adem Çakmak'ın ikametgahını değiştirdiği tesbit edilmiş olup, diğer görgü tanığı Necati oğlu 1941 İstanbul doğumlu, Ünal Abay müdürlüğümüze celp edilerek, Müfit Sement, Ahmet Sefa Kırılı, Asım Ocak ve Cüneyt Sever'in temin edilen fotoğrafları başka suçlara ait fotoğraflar arasına karıştırmak suretiyle usulüne uygun olarak yaptırılan teşhisten herhangi bir teşhiste bulunamamıştır.

14 Ekim 1979 ara seçimleri, en kritik noktaydı. O günlerde beklen-
diği gibi seçimlerde kargaşa çıkması halinde ordu gerekeni yapacaktı.
Seçimler olaysız geçti. CHP ağır bir yenilgiye uğradı. 22 aylık iktida-
rı dönemimde iyice yıpranan CHP seçimleri kaybetti. Başbakan Ece-
vit, görevi Süleyman Demirel'e devrederek istifa etti. AP lideri Demi-
rel altıncı kez başbakan oldu. MSP ve MHP'nin desteğiyle bir azınlık
hükümeti kuran Demirel'in ilk işi terör konusuna el atmak oldu.

O arada biz sonradan öğreniyoruz ki; 21 Aralık 1979 günü İstan-
bul'da Selimiye Kışlası'nda komutanlar bir araya gelmiş. Evren, top-
lantıda komutanlarına; Türkiye'nin kurtarılabilmesi için ne yapmak
gerektiğini sormuş. Sonuçta; parlamento, siyasal partiler ve tüm ana-
yasal kuruluşların uyarılması kararı alınmış. Bunun üzerine 26 Aralık
günü bir mektup hazırlanmış. Cumhurbaşkanı'na hitaben yazılan
mektupta; "Anarşi, terör ve bölücülüğe karşı paralamenter demokra-
tik rejim içerisinde Anayasal kuruluşların ve özellikle siyasi partilerin
ortak tavır almaları," istenmiş.

Sonradan basına yansıyan bilgilere göre Fahri Korutürk kendisine
sunulan mektubu ne yapacağını bilememiş. Hatta mektubu bir hafta
saklamış. Sonra Demirel ve Ecevit'i Çankaya'ya çağırarak durumu
açıklamış. Mektubun ortaya çıkması şok yaratmıştı. Sonra önemseme-
diler. Partiler mektubun hedefi olarak sürekli birbirlerini gösterdi.

Tabi ki bu mektup Türkiye'de hiçbir şeyi düzeltmedi. Müdahale
adım adım yaklaşırken, ülkeyi yöneten siyasetçilerin hiçbiri postal ses-
lerini duymadı. Hatta o dönem tatbikat yapılmıştı, Erzurum'da. Or-
duevinde konuşan Evren, "Kan dökmeyi göze alırsak, bunların hak-

Olay günü ekmek bırakmak için ekmek dağıtım aracının park etmiş durum-
da iken 2. Levent otobüs durağında beyaz, kıvr saçlı bir şahsın beklediğini,
arkası dönük tahminen 1,80 – 1,85 cm boylarında bir şahsın, ufak, beyaz saç-
lı bir adama yumrukla vurduğunu ve adam yere düştüğünde de tabanca ile
birkaç el ateş ettiğini gördüm. Bu şahıs ekmek arabasının görünce başka bir
tabanca daha çıkarttı. Ben kendimi kurtarmak için bu durumda arabanın içi-
ne yattım. Arabaya birçok defalar ateş edildi. Ateş kesilince kafamı arabadan
çıkardığımda içinde net görünmeyen iki kişinin bulunduğu boncuk mavisi bir
Murat 124 otomobilin bu şahsı alıp, kaçtığını gördüm. Profösör'e ateş eden
şahıs bana döndüğü anda kendimi gizlediğim arabanın içine yattığım için bu
şahsı iyi göremedim. Aradan yaklaşık 7 sene gibi bir sürenin de geçmesi ne-
deniyle şu anda bana gösterilen fotoğraflar içinde herhangi bir teşhiste bulu-
namıyorum. Olay esnasında başkaca kimseyi görmedim," demesi üzerine işbu
ifadeli fotoğraf teşhis tutanağı tanzimle altı birlikte imza edildi. (20.3.1987)
T.C. K.K.K. I. ORDU KOMUTANLIĞI, İSTANBUL 20.5.1988 tarihli tutanak

kından bir ayda geliriz" demiş. Evren'i dinleyen subaylar, ayağa kalkıp hep bir ağızdan Harbiye Marşı'nı söylemiş. Gerçekten de öyle oldu. Bir ay içinde çok kan döküldü.

1980

Bak artık ben temizlendim, artık aranmıyorum. Şimdi benimle evlenir misin, dedi. Kabul ettim, evlenme kararı aldık. Bu arada yine arkadaşlarıyla buluşuyor, partiye gidiyor. Evlenme muamelelerine başladık. O zamanlar Tevfik'in bir kız arkadaşı vardı. Onunla arasıra görüşürdü. Bu görüşmelerinden birinde çok zengin bir iş adamı var; ama gizli bir homoseksüel. Ona şantaj yapalım, demiş. Tevfik'te böyle bir şey yapmaya hiç gerek yok diyerek reddetmiş. Biz evlenmeye çalışırken paramız yok, Tevfik'in ailesinin yanında kalıyoruz. Tevfik'in kafasına takıldı, bu şahıs. Bir gün dedi ki seninle gelinlik almaya gidiyoruz. O zamanın parasıyla 200 bin lira para çıkardı. Nereden buldun bunları, dedim. Sonra anlatırım, dedi. Faize Sevim'e gittik. Vitrinde duran bir gelinliği giydim. Yeni dikilmiş, ilk kez giyilen bir gelinlik. Ne satılık ne de kiralıkmiş. Model olarak dikilmiş. Sanki bana özel dikilmiş gibi üzerime oturdu. Arkadan bir kadın ne kadar yakışmış bu sana. Çok mu beğendin, dedi. Evet, çok beğendim, dedim. Tevfik'i çağırmış "Ben bu gelinliği size hediye etmek istiyorum. Sadece duvakla çiçeğin parasını alırım. Tek bir şartım var, bana fotoğrafınızı getireceksiniz." Çıktık, sinirlendim. "Sen kimsin ya, niye herkes seni tanıyor. Kimdi o kadın." "Ya, saçmalama tanımıyorum ben kadını. Genç yaşta evleniyoruz diye, gelinlikte sana çok yakıştığı için hediye etmek istedi. Götürüp geri vereyim istersen," dedi. "Ben de götür ver, istemiyorum, evlenmiyorum da," dedim. "Ya, saçmalama," dedi. Gelinliği aldık ama kadının şartı vardı. Gelinlikli fotoğrafınızı istiyorum, arşiv için. Meğer Faize Sevim'miş o kadın. Çok nadir uğrarmış dükkâna. Bana çok yakışınca hediye etmiş. Hiç gelmezmiş modaevine. O gün tesadüf gelmiş. O zaman ikna oldum tanımadığına. Çünkü Tevfik hakkında fazla bilgi bilmiyorum kimi tanıdığını, kimi tanımadığını. Bir daha kadını ne gördüm, ne konuştum. Renkli olan fotoğrafta arşive girdi. Tevfik götürüp verdi. Hatta o gün onu gönderirken biraz pımpirikliydim, sonra resmi götürünce ikna oldum. Zaten o modaevi oradan taşındı. Yerinde yeller esiyor.

Sonra her şeyi biz yaptık kendimiz için. Bu arada benim manevi anneannem (evinde kiracı olduğum kadın) evleniyorum diye bana kına

gecesi yaptı ama annem olsa öyle bir kına gecesi yapamazdı. Çok gün-görmüş İstanbul hanımefendisiydi. Şişli'de oturuyordu. Ama Tefvik öldüğünden beri hiç görüşmedim. Gitmek istemedim. Bana bir kına gecesi yaptı. Kına gecesinde çeşit çeşit tencere tencere yemekler yapıldı. Tepsi tepsi baklavalar yapıldı. Tefvik'in yedi sülalesi çağırıldı. Kınalar yakıldı ve Tefvik o eve ilk defa o akşam girdi. Babam gelmedi. Hala konuşmuyorduk. Onun için ben hala kaçaktım. 20 yaşına gelmişim, kaçaklığımı kalmış bunun. Ama zaman zaman erkek kardeşim yanıma geliyordu, haberlerini alıyordum. Ablamın ve babamın ne yaptığını ondan öğreniyordum. Ablamla da konuşmuyordum. Bu arada babaannemin öldüğünü öğreniyorum, ama bayağı bir sonra. O zaman çok üzül müştüm. Hastalanmış, İstanbul'a getirmişler. Öldükten sonra öğrendim.

Arkadaşlarımı çağırdım. Hangi arkadaşıma davetiye verdiysem şok geçiriyorlardı. Kimse benim evlenebileceğimi hayal bile edemiyorlar. Şok geçiriyorlardı. Nikâhuma arkadaşlarım, Tefvik'in annesi geldi, ama babası gelmedi. Babası istemiyordu evlenmemizi, nedense uygun görmüyordu, yani beni beğenmediğinden değil. Biraz cahil bir adamdı. İyi bir adamdı. İlkokul mezunuydu. Memur olarak şanslı bir adamdı çalışmaya başlamış. İyi bir müzisyendi. Güzel kös çalışıyordu. Mandolin dersleri veriyordu.

Ben hakkımdaki her şeyi anlatmıştım. Annemin babamın ayrı olduğunu, evden kaçtığımı, ailemle yaşamadığımı, dansçı olduğumu hiçbir şeyi gizlemedim. Hatta babası dansöz müsün yani sen diye sormuştu. Annesi de pek istemedi esasında. Bizim evlendirecek oğlumuz yok. Onun böyle durumları var. Koca olur mu olmaz mı bilmiyoruz. Sen üzülür müsün üzülmez misin onu da bilmiyoruz. Bu durumlardan dolayı tavır koymuştu Tefvik, onlara. Pek onlarla birlikte kalmak istemiyordu.

Bu arada Tefvik'in ülkücü arkadaşlarından hiçbiri nikâha gelmedi. Çünkü onlarda benimle evlenmesini istemediler. Ben, Tefvik'i eyleme göndermiyordum. Silah taşıtırmıyordum. Yani Tefvik benden sonra pek suç işlemedi. Bana söz vermişti. Önce dansöz, sonra orospu, sonra komünistle evlendi dediler. Hepimizi tek tek vurdurtacak dediler. Bir tek dansçı olduğum doğruydu.

28 Mayıs 1980'de nikâhımız oldu, arkadaşlarımız geldi, resimlerimiz çekildi. Nikâh dairesinden çıktık.

"Seni bir yere götürüyorum," dedi.

Beni arabaya koydu. Şehremini'ye gittik, babamın olduğu yere. Babamı çağırdı. Babam, beni gelinliklerle gördü, öyle kötü oldu, öyle kötü oldu ki anlatamam. Elini öptürdü. Ben babama götürdüğünü bilmiyordum.

"Babacım, senin kızın her zaman şerefliydi, ben onu şerefli olarak aldım. Her zaman kapım sana açık. İstedğin zaman gelir seni alırım. Şimdi bize müsaade edersen gitmek istiyoruz," dedi.

Babamla o zamandan beri konuşmuyorduk. O kadar kötü oldu ki. O da;

"Oğlum Allah razı olsun senden. Kızım sana da mutluluklar dilerim," dedi.

Babamın yüzündeki ifade çok garipti, kendince şerefi kurtulmuştu, sanki. Ama ben yanlış bir şey de yapmamıştım.

O gece; Jitan Disko diye bir yer vardı, Aydın Sağ işletiyordu. Sibel Turnagül'ün eski eşi. Elmadağ'daydı. Gelinliklerle gittik, danslar ettik. Oradan dışarı çıktık, yatacak yerimiz yok. Evimiz yok. Babası nikâha gelmediği için kırgındı, gitmek istemedi. Anneannem'e telefon açtık. Serserilere bakın, çabuk atlayın gelin burası sizin eviniz dedi. Senin odan hazır, dedi. Son aylarda kira bile almıyordu. Evladı gibi severdi. Çok güzel bir kına gecesi yaptı, hatta çeyiz bile yaptı. Hala bana yaptığı peçeteler durur. Biz o gece oraya gittik. Evliliğimizin ilk bir haftası orada kaldık.

Evlendikten sonra gelip anneannemde kalamıyordu. Yeni evliydik. Mecidiyeköy'de boş bir kahve vardı, orada kalıyorduk. Bilardo masalarının üzerinde yatıyorduk. Ülkücülerin bir hücre evi vardı orada yatıyorduk bazen. O zamanda öyle bir dönemdi ki bütün silahlar o evde saklanıyordu. Yatağın altını bir açıyordum, silahlar, dinamit lokumları. Bunlar ne diyordum. Ya sen boş ver, görmemiş ol, derdi. Yatacak yerimizde yok. Bu sefer dedikodular da çıkmaya başladı. Tefvik hücre evinde bekârların içinde karısını yatırıyor diye. Bir de ben hamile kaldım. Bu böyle bir iki ay sürdü.

Sonra Tefvik'in dedesinin bir evi vardı. Elimizde bir miktar para kalmıştı. Orayı tutmak istediğini söyledi. Dedesi otur oğlum, dedi. Giriş katı bir oda bir salon küçük bir yerdi. Annesine de iki apartman

arası vardı. Hemen duvar kâğıdı yaptırdık. Evimizi kurduk, eşyalarımızı aldık. Evin küçüklüğüne göre. Yatak odası alamadık, sığmıyordu. O zamanın parası beş lira gibi sembolik bir parayla kiraladık orayı.

Evimize onu seven yakın arkadaşları gelip gitmeye başladı. Zaman zaman polisler gelir camı çalardı. Tefvik bir haftadır eve gitmedim, beni dereye indir, derlerdi. Tefvik tek başına onları dereye götürürdü.

Tabi kişileri tanıdıkça Tefvik'in eylemleri dökülmeye başladı. Arkadaşlarının anlatımlarına göre o dönemde Tefvik bir elinde dinamit lokumu bir elinde silah ekip arabalarının üzerine yürürmüş. Ekip geri kaçarmış. Fitili tutuşturmuş. Mecidiyeköy'de herkes ürkerdi Tefvik'ten. Mecidiyeköy'de biz yürüdüğümüz zaman esnaflardan sandalyesini kapalı içeri kaçırdı. Zoruma giderdi, niye korkuyorlar diye sorduğumda. "Korkmazlar onlar saygı gösterisi sen bunları zamanla öğreneceksin," demişti. Tefvik tek başına dereye inermiş. Dere dedikleri yer; sol görüşlülerin kurtarılmış bölgesi dedikleri bir yermiş. Mecidiyeköy de sağcıların kurtarılmış bölgesiymiş. Bu yüzden dereye inmek çok tehlikeliymiş. Daha inmeden haber alan solcular yollarını kesermiş. Kimsin, nesin, nereye gidiyorsun diye sorguya çekiyorlarmış. Aynı şekilde hiçbir solcu da yukarıya çıkamazmış. Sağcılarda aynı onlar gibi yolu kesip kimsin, nesin diye sorguya çekiyormuş. Es kaza solcu olduğunu bilen biri çıkarsa yanmıştı. O kadar kötüydü yani durum. O dönemi yaşayanlar bunun ne kadar vahim bir durum olduğunu bilirler. Bir elinde dinamit tutuşturmuş diğer elinde silah tek başına dalarmış dereye. Anlatılanları duydukça tepki gösterirdim. O da beni "Ben bunların hepsini yaptım, ama onlar o zamandı. Artık yapmaya-çağım. Sana söz verdim," diye ikna etmeye çalışıyordu. Bu yüzden teşkilattaki partili arkadaşları onu dışlama yoluna gittiler. Benimle evlendiği için. Bir de ben onu eylemlere göndermiyordum, silah taşıtmıyordum. Bize karşı tavırları garipti. Tefvik'i korkaklıkla suçladılar, kararı sözü dinliyor dediler. Bizi sattı dediler. Bunlar da benim zoruma gitmişti. Bir gün parti binasına gittim.

"Kim ulan bu başkanınız! Çıksın ulan buraya!" dedim.

Herkes yenge yapma etme.

"O başkanınıza söyleyin, Tefvik'le uğraşıp durmasın. Bir şey olsun karşısında beni bulur."

Bunları söylediğim adam da Tevfik için canını tehlikeye atmış bir adam. Bunu da sonradan öğrendim. Bir gün bir silahlı çatışmada Tevfik'i korumak için üzerine atlıyor. Atlayınca bir mermi sekip adamın gözüne geliyor. Bir gözü kör oluyor. Tevfik de o çatışmada dizinden yaralanıyor. Böyle günler geçirmiş olduğu bir adam yani benim 79 yılında Kartal Maltepe Cezaevi'nde tartıştığım ve bana MİT ajanı unvanını veren Recep Öztürk'müş. Benim yüzümden bu insanlarla devamlı çatışma halinde oldu. Beni seviyor bırakamıyorum. Birlikte bir yola çıkmışız, evlilik yapmışız. İsteddiği ve özlediği bir hayata kavuşmuş. Kendisi de o eylemlere girmek istemiyordu. Zaten çok pişmandı. Kendini eleştirip duruyordu. Pişmanlık yasasına da bu yüzden başvurmuştu. Ben hep uyarıyordum. Sen şimdi o kahveyi bombalamışsın ama gerçekten komünist miydi? Hem komünist diye ölmeleri mi gerekiyordu. Belki de haraç istediler vermeyince komünist dediler. Gerçekten de gidip araştırıyorlar olay benim dediğim gibiymiş. Makbuz veriliyor-muş, haraç alınmayan kahvelerinde komünistler oturuyor denilip bombalanıyormuş. Tevfik bunları öğrendikçe hep delirdi ama yapabileceği hiçbir şey yoktu. Olan olmuştu. Aranan çocuklar gelip bizde saklanıyorlardı. Eyleme gidecekler gitme yapma. Silahlarını üzerlerinden alıyordum. Belinden aldığım silah kiminin üzerinde en az beş cinayeti varmış. Bunların kim olduğunu bilmiyordum, benden hep gizlendi bunlar. Günlerce birilerini sakladık.

Sonrada bu paranın kaynağını merak ettim. Gel, bir gün birlikte gidelim, paranın kaynağını gör dedi bana. Gittik A.K.'in valinin konağının yanında bir apartmanda evi varmış. A.K., parayı posta kutusuna koyuyormuş. O da gidip oradan alıyordu. O zaman evinin tam karşısında Merhaba Cafe diye bir yer vardı. Evinin camından dışarıyı kolaçan ederdi. Parayı almaya gittiği zaman Tevfik camdan onun baktığını görüyordu. Cafe'den telefon açıyordu, çekilsene camdan diyordu. Adam korkudan perdeleri kapatıp içeri kaçıyordu.

"Paranın kaynağı bu" dedi, bana.

"Ne yaptın ki adama" dedim.

"Ben Marksist-Leninist Silahlı Propaganda Birliği Örgüt üyesiyim, sen böyleymişsin, seni şöyle yaparız, böyle yaparız dedim. Adama sadece iki küfür ediyorum. Ne yoluna çıktım ne silah çektim ne de yüzümü tanır." dedi.

Ülkücüler adına da almıyor bu parayı. Buna kendim şahit oldum.

"Allah aşkına bu para bize yeter. Biz bu adamın sayesinde evlendik, küçük de olsa bir evimiz oldu. Senin yerine Allah razı olsun diyorum. Bir daha bu adama dokunma," dedim.

"Söz veriyorum, bir daha bu adamdan para almayacağım. Dediğin gibi adamdan bu şekilde para aldık ama hayırlı işlere kullandık. Durumumu düzeltince bu adamın parasını geri vereceğim," dedi.

Bir işler yapalım araştırmalarındayken ben düşük yaptım. Ben köpekten korkuyorum diye eve yavru bir kurt köpeği getirmişti. O köpekten toksoplazma diye bir mikrop almışım. O zaman cahiliz tahlil falan yaptırmadık. Köpekten mikrop aldığımı sonradan öğrendim.

O sıralarda Orgeneral Kenan Evren 30 Ağustos Zafer Bayramı nedeniyle yaptığı konuşmada darbenin sinyallerini veriyormuş. O zaman ben tahmin etmişim.⁹

6 Eylül 1980'de Necmettin Erbakan'ın liderliğinde Konya'da binlerce kişinin katılımıyla Kudüs'ü Kurtarma yürüyüşü yapıldı. Bu yürüyüş, 12 Eylül 1980 ihtilalinden sonra MSP davasında önemli bir kanıt olarak kullanıldı.

9. Aziz yurttaşlarım, kahraman silah arkadaşlarım,

Yüce ulusumuzun yeniden doğuşunu müjdeleyen ve Türkiye Cumhuriyetine hayat veren büyük zaferimizin 58 inci yıldönümüne, ulu önderimiz Atatürk'ün aydınlattığı yolda ve ilkelerinden asla taviz vermemeye kararlı olarak ulaşmış bulunuyoruz.

Ulusumuza ve Türk Silahlı Kuvvetleri mensuplarına kutlu olsun. Ebedi başkomutanımız Atatürk'ün 30 Ağustos 1922 büyük zafer destanının bir anısı olarak Türk ordusuna armağan ettiği bu mutlu bayram bu yıldan itibaren ayrı zamanda silahlı kuvvetlerimizin kuruluş günü olarak da kutlanacaktır.

Kara kuvvetleriyle 2189, deniz kuvvetleriyle 890, hava kuvvetleriyle 59 ve jandarma genel komutanlığı ile de 141 nci yılını idrak eden Türk Silahlı Kuvvetleri için, bu muhteşem zaferin yıldönümünden daha anlamlı ve daha güzel bir kuruluş günü düşünebilmek esasen mümkün değildir.

Ulusunun engin güven ve gurur kaynağı kahraman Türk Ordusu, kendisine bahşedilen bu kutsal güne layık olduğunu, gerektiğinde, daima en mükemmel şekilde gösterecek ve birçok yüzyılları aşarak büyük zaferin meşalesini, Ulu Atatürk'ün izinde, sonsuza kadar şan ve şerefle nesilden nesile taşıyacaktır.

Çünkü o, erişilmez gücünü, tarih sayfalarını menkibeleriyle süsleyen kahraman soyundan, üstün moral ve disiplin ruhundan almakta, çağdaş bilim ve teknolojiye dayanan eğitimini, modern harp silah ve malzemesi ile de her geçen gün bir kat daha geliştirmektedir.

Son yıllarda ülke ekonomisinin uğradığı talihsiz bunalımların olumsuz etkilerine rağmen, onun Atatürk inancı ve sınırsız yurt sevgisiyle dolu çelik göğsü, en kötü emellerin tufanıyla dahi yıkılmaz bir kale ve aşılmaz bir dağ olarak kalacaktır.

Ancak, Türk Silahlı Kuvvetlerini, dışa bağımlı ülkelerin daima zarar gördüğü bazı olumsuz etkilerden koruyabilmek veya bu zararı en düşük düzeye indirebilmek için, milli harp sanayiine öncelik vermek ve süratle gerçekleştirmek gerektiğini de ayrıca önemle vurgulamak isterim.

Ne yazık ki, Yüce Atatürk'ün uzağı gören üstün dehasıyla başlattığı yerli harp sanayii atılımının, aynı heyecanla devam ettirilememesi bir aralık tamamen terk edilmesine sebep olan hata ya ihmallerin bedelini Türk Silahlı Kuvvetleri bugün oldukça ağır bir bunalımla ödemektedir.

Dünyanın en güçlü ve kahraman ordusunun korkusuz savaşçıları, ihtiyaç duydukları ve çok iyi değerlendirecekleri muhakkak olan yeterli silah ve malzemeyi dış ülkelere binbir güçlük ve çok pahalı bir şekilde sağlayabilmek yerine, ulusunun eşsiz zekâsından ve becerisinden beklemektedir. Çünkü onlar, güçlerinin de ötesinde, tüm çabalarını, ülkemize en iyiyi, en doğruyu ve en güzeli verebilme tutkusuna adanmış, tarih boyunca fedakârlık ve kahramanlığın simgesi, uygarlık ve bilimin öncüsü, ahlakın ve halkın koruyucusu olarak, Türk ulusunun hayatına büyük değerler katmıştır. Toprağının ekilmesinde, yurdunun imarında, yurttaşının eğitilmesinde daima yardımcı olmuş, Türk'ün bağımsızlık ve onurunu kötü emellerden korumuş ve kurtarmıştır.

Nitekim bugün de aldatılarak iç ve dış ihanet odaklarının kuklaları haline getirilmiş bazı zavallı kişilerin, güzel vatanımızı kan ve kin gölü haline getirerek parçalamayı amaçlayan anarşik eylemlerinin karşısına büyük bir heyecan ve hassas bir görev bilinci ile dikilmiş bulunmaktadır.

Ulusumuzun mutluluk ve huzuru uğruna seve seve üstlendiği sıkıyönetim hizmetini, çeşitli yerlerde çalışarak esas görevinden ayrı kalma pahasına da olsa, gece ve gündüz ara vermeden sadakatle ve gayretle yürütmektedir. Bununla beraber, eğitimin ve savaş görevlerinin aksatılmaması için gösterilen bütün çabalara rağmen, birlikler üzerinde az da olsa yarattığı olumsuz etkileri ortadan kaldırmak için, iki yıla yaklaşan sıkıyönetim uygulamasına bir an önce son verilmesi gerektiğine inanmaktayız.

Uygun yasal tedbirler alınmak suretiyle, normal düzene dönüşmesini birçok defalar talep etmiş olmamıza karşılık, halen yürürlükteki yasalarımızın buna imkan vermediğini ve bu konuda yeni yasal düzenlemelere ihtiyaç duyulduğu görüşünü taşımaktayız.

Ancak sıkıyönetim komutanlarının hiç olmazsa bazı sorunlarına çözüm getirebilmek üzere, yetkilerinin artırılması ile ilgili olarak sunulan yasa değişikliğinin meclislerimizden geçirilebilmesi için sarfedilen çabalarımız maalesef netice vermemiştir.

Son 20 yılda, yurdumuzda, ortalama her iki yıla karşılık bir yıl sıkıyönetim uygulaması zorunluluğu ortaya çıktığına göre, nedenlerinin çok iyi bir tahlilden geçirilerek bir çözüm yolu bulunması gerekli görülmekte ve bu görevin de meclislerimize düştüğüne inanılmaktadır.

Meclislerimizin aylardır çalışamaz ve Cumhurbaşkanı seçimi gibi çok önemli bir görevini yapamaz duruma getirilmiş olmasından derin ıstırap duyarken, ülkede huzur ve sükunun sadece sıkıyönetim komutanlarından beklenmesinin ve kısa sürede gerçekleşmemesi üzerine de, onların suçlanmasının insafla ve sağduyu ile bağdaştırılması elbette mümkün değildir.

Nitekim, yurdumuzda olduğu gibi, anarşinin hüküm sürdüğü tüm ülkelerde, mücadele, ulusça verilerek yapılmakta ve ancak bu suretle üstesinden gelinebilmektedir.

Tarihimizin, birlik ve beraberliğimize ait birçok güzel örneklerle dolu olması na karşılık bugün böyle bir bütünleşmeyi sadece sözle istemekte, fakat ne yazık ki, asla gerçekleştirememekteyiz.

Bütün bunlara ilave olarak, devlet otoritesinin düştüğü zafiyet de, anarşi ve terörün üreyip gelişmesine elverişli ayrı bir ortam yaratmakta, önceleri, öğrenci öğretmeninden, suçlu emniyet görevlisinden, evlat babadan çekinmekte iken, bugün bu düzen tamamen tersine dönmüş bulunmaktadır.

Unutmamak gerekir ki, vatandaş devlet otoritesinin etkinliğini ve suçluların suretle cezalandırıldıklarını görmek ister. Ancak o zaman devletine güvenir, yarıdımçı olur ve beklenen bütünleşme de bu suretle sağlanabilir.

Değerli arkadaşlarım, yurt ekonomisinin içinde bulunduğu bunalımın ortadan kaldırılabilmesi için elbirliği ile sarfedilecek çabalar yerine, sapık ideolojilerin bilinçsiz köleleri tarafından sürdürülen bu azgın anarşi ve terör, hiçbir soruna çözüm getirmemekte ve sadece bütünlüğümüze göz diken kötü emellere hizmet etmektedir.

Yurtta doğmasını düşledikleri kargaşa ile demokratik düzenin ve ülke bütünlüğünün yok edilmesini amaçlayan anarşinin idrakten yoksun vatan haini yaratıcıları, elbette layık oldukları cezayı bulacak, tarihimizde bir zamanlar türemeye yeltenen benzerleri gibi, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kahredici yumruğu altında ezilerek, akıttıkları kardeşkanlarının günahları içinde boğulup gidecekler ve yüce Türk ulusu, bağrından kopan Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yarattığı güven ortamı içinde, sonsuza kadar daha birçok bayramları refah ve mutluluklarla kutlayacaktır.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kahraman evladı, sen bağımsızlığımızın tek ve en büyük güvencesi, Atatürk ilkelerinin sadık ve fedakâr bekçisi, geleceğimizin gerçek sahibisin.

Atatürk ideali en güçlü rehberin, Cumhuriyetimiz en kutsal emanetidir.

Onlarla yaşa, onlarla sonsuza ulaş.

Cennet yurdun için mucizeler yarat; her köşesi iyilik, doğruluk ve güzellik çiçekleriyle dolsun.

Kahraman ulusunu mutlu ve hür yaşat ki, şehitlerinin ruhları şad olsun.

Atatürk ilkelerinden asla taviz verme, onları amacına götür.

Bu senin, Türk ulusuna ve yurduna karşı en kutsal görevin ve en yüce sorumluluğundur.

Bunlarla uğraşırken Tevfik'in bir çocukluk arkadaşı vardı. Onun kız kardeşiyle aralarında bir duygusal ilişki olmuştu. Anlatmıştı bunu bana. Arkadaşı cezaevinden tahliye olmuştu. Birkaç kez cezaevine ziyarete gitmiştik. Tahliye olunca da evlerine ziyarete gitmiştik. İşte bu kız bizim eve musallat oldu. Ha bre o arada gelip gidiyor. Tevfik evde mi? Evde dediğim zaman giriyor akşama kadar çıkmıyor. Evde yok dediğim zaman hiç girmiyordu, hadi görüşürüz deyip gidiyordu. Bir ara da bununla uğraştım. Tevfik'e dedim ki;

"Bununla bir konuş. Eğer kıza bir şey yaptıysan, beni boşa onu al. Nedir bu böyle her gün bacaklarımın arasında; Tevfik evde akşama kadar, evde yok kapıdan çeker gider. Ne demek istiyor bu? Benim de bir sabrım var. Sen de çok istiyorsan beni boşa onu al." dedim.

Çok sinirledim o gün. Anneannemlerle de görüşüyorum o zaman. Yeni doğmuş yeğenleri vardı. Bebeği alıp eve getirirdim, akşama kadar yanımda dururdu. O gün de bebek bizde.

"Ben şimdi bebeği götürüyorum. Bu kız yine geldi. Bununla bir konuş. Probleminiz neyse halledin. Çay da demledim size. Başka tolerans tanımayacağım yalnız. Ben gidip gelen kadar bu konuyu çözümle. Ya bu kız bir daha benim evime gelmeyecek, gelirse de ben gelmeyeceğim. İki şıkkın var," dedim.

Rahatsız oldum kızın gelip gitmelerinden. Ben gidip çocuğu bıraktım. Tam camın önünde taksiden indim. Baktığın zaman içerisi hafif

Ulusun sana güvenmekte, seninle gurur duymaktadır. Sen bu güvene layık olduğunu yüzyıllardan beri her zaman, en mükemmel şekilde gösterdin, gelecekte de, kudretle ve büyük bir görev anlayışı ile göstereceğine kesin inanç besliyorum.

Sayın yurttaşlarım, değerli arkadaşlarım,

Türk Silahlı Kuvvetleri, sorumluluklarının engin bilinci içerisinde, kendisine düşecek görevleri, yasaların verdiği yetkilerden güç alarak, şevk ve heyecanla yerine getirmeye hazır bulunmakta, aziz ve kahraman ulusunun daima emrinde ve hizmetinde olmanın sınırsız gururunu yaşamaktadır.

Sizleri, bu engin gurur ve heyecanla selamlıyor, Türk Silahlı Kuvvetler kuruluş gününü ve Zafer Bayramınızı en içten sağlık, mutluluk ve başarı dilekleriyle kutluyorum.

Bizlere bu eşsiz zaferi armağan eden büyük kurtarıcımız Atatürk'ü ve aziz şehitlerimizi tazimle anıyor, malül ve muharip gazilerimizle, şehitlerimizin dul ve yetimlerine, silahlı kuvvetlerimize uzun yıllar değerli hizmetler vermiş ve bugün saflarından şeklen ayrılmış tüm emeklilerine derin şükranlarımla, hepimize sevgiler sunuyorum.

gözüküyordu. Bir baktım koltukta Tefvik oturuyor, koltuğun yanına o oturmuş, Tefvik'e sarılmış halde gördüm. Tülden görünüyordu, delikli bir tül perdem vardı. Rahatsız oldum. Ben gelince bu burada olmasın demiştim. İçeri girdim, bunlar panik içinde.

"Ne oldu, konunuzu halledemediniz mi? Çık benim evimden," dedim, kıza.

Tefvik'de hiç ses yok. Kız çıktı gitti.

"Ben sana ne söylüyorum, sen ne yapıyorsun. Eğer senin bu kızla geçmişinde işlediğin bir hatan, bir günahın var da bunu telafi etmeye çalışıyorsan benimle niye evlendin? Hatanı telafi etmek istiyorsan yarın senden boşanıyorum. Bir daha da karşıma çıkma," dedim.

O arada erkek kardeşim geldi. Ben, Tefvik'e bağırıp çağırıyorum.

"Ben size insan gibi çay demledim. Konunuzu halledin diye hiç vermeyeceğim toleransı vermişim. Geldiğimde gördüğüm manzaraya bak!"

Tabi o; "Yanlış görmüşsün," diyor.

"Hiç oluru yok bu işin artık," dedim.

Valizlerimi topluyorum. Tefvik kızdı;

"Ne yaparsan yap!" deyip kapıyı çarpıp çıktı.

O arada kardeşim bana;

"Abla, ne yapıyorsun? Eniştem seni çok seviyor," dedi.

O sinirle ona da bir tokat çektim.

"Çok konuşma da al şu valizleri," dedim.

Aldık valizleri taşıyoruz. Gidiyoruz, ileriden taksiye bineceğiz. Yanımızda bir araba durdu. Valizler elimden alındı.

"Yenge eve dönmek zorundasın."

"Siktirin ulan, siz ne karışıyorsunuz! Dönmüyorum ben." dedim.

"Sakinleş. Şimdi sinirlisin. O ev senin evin, gidecekse Tefvik gider," dediler.

Eve geldik. Kardeşim;

"Ya, gördün mü bak. En doğrusunu yaptılar," deyince ona bir tokat daha patlattım.

O sinirle babama bile dövdürmediğim kardeşime iki tokat attım. Epey bir zaman geçti, gece 11 oldu, Tefvik geldi. Bir heyecan içinde geldi;

"Ne oldu hayatım, biliyor musun?" dedi.

Tabi benim suratım gestapo gibi.

"Bütün Mecidiyeköy'e asker yığılıyor. Tanklar gelmeye başladı. İhtilal oluyor." Eliyle işaret çekerek "Nah boşanırsın," dedi.

Herifi kırk yılın başında bir boşamaya kalktım onda da ihtilal oldu.

"Hadi oradan ne ihtilali. Biz, şimdi meydandaydık bir şey yoktu da iki üç saat içinde mi ortaya çıktı," dedim.

"Gel, gel kendi gözünle gör," dedi.

Mecidiyeköy meydanına bir indik ki heryer asker dolu. Çok korktuk o gün. İhtilal oluyor, ama kim ihtilal yapıyor, başa kim geliyor hiç bilmiyoruz. Biz o gün sabahlara kadar etrafı inceledik. Askerler yolları kesmeye başladı. Sabah oldu, Kenan Evren açıklama yaptı:

Yüce Türk Milleti;

Büyük Atatürk'ün bize emanet ettiği ülkesi ve milletiyle bu bütün olan, Türkiye Cumhuriyeti Devleti, son yıllarda, izlediğiniz gibi dış ve iç düşmanların tahriki ile varlığına, rejimine ve bağımsızlığına yönelik fikri ve fiziki haince saldırılar içindedir.

Devlet, başlıca organlarıyla işlemez duruma getirilmiş, anayasal kuruluşlar tezat veya suskunluğa bürünmüş, siyasi partiler kısır çekişmeler ve uzlaşmaz tutumlarıyla devleti kurtaracak birlik ve beraberliği sağlayamamışlar ve lüzumlu tedbirleri almamışlardır. Böylece yıkıcı ve bölücü mihraklar faaliyetlerini alabildiğine arttırmışlar ve vatandaşların can ve mal güvenliği tehlikeye düşürülmüştür.

Atatürkçülük yerine irticai ve diğer sapık ideolojik fikirler üretilerek, sistemli bir şekilde ve haince, ilkokullardan üniversitelere kadar eğitim kuruluşları, idare sistemi, yargı organları, iç gü-

venlik teşkilatı, işçi kuruluşları, siyasi partiler ve nihayet yurdu-
muzun en masum köşelerindeki yurttaşlarımız dahi saldırı ve bas-
kı altında tutularak bölünme ve iç harbin eşiğine getirilmişlerdir.
Kısaca devlet güçsüz bırakılmış ve acze düşürülmüştür.

Aziz Türk Milleti;

İşte bu ortam içinde Türk Silahlı Kuvvetleri, İç Hizmet Ka-
nununun verdiği Türkiye Cumhuriyeti'ni kollama ve koruma gö-
revini yüce Türk Milleti adına emir ve komuta zinciri içinde ve
emirle yerine getirme kararını almış ve ülke yönetimine bütünüy-
le el koymuştur.

Girişilen harekâtın amacı, ülke bütünlüğünü korumak, milli
birlik ve beraberliği sağlamak, muhtemel bir iç savaşı ve kardeş
kavgasını önlemek, devlet otoritesini ve varlığını yeniden tesis et-
mek ve demokratik düzenin işlemesine mani olan sebepleri orta-
dan kaldırmaktır.

Parlamento ve Hükümet feshedilmiştir. Parlamento üyelerinin
dokunulmazlığı kaldırılmıştır.

Bütün yurтта sıkıyönetim ilan edilmiştir.

Yurt dışına çıkışlar yasaklanmıştır.

Vatandaşların can ve mal güvenliğini süratle sağlamak bakı-
mından saat 05'den itibaren ikinci bir emre kadar sokağa çıkma
yasağı konulmuştur.

Bu kollama ve koruma harekâtı hakkında teferruatlı açıklama
bugün saat 13.00'deki Türkiye Radyoları ve Televizyonun haber
bülteninde tarafımdan yapılacaktır. Vatandaşların sükûnet içinde
radyo ve televizyonları başında yayınlanacak bildirileri izlemele-
rini ve bunlara tam uymalarını ve bağrından çıkan Türk Silahlı
Kuvvetlerine güvenmelerini beklerim.

Orgeneral Kenan Evren

*Kenan Evren'in kimliği bilinmiyordu. Hiçbir şey belli değildi. Tek
bildiğimiz dikkatli olmamız gerektiği idi. Şaka maka o gece ihtilal ol-
du.*

12 EYLÜL 1980 DARBESİ ¹⁰⁻¹¹⁻¹²⁻¹³⁻¹⁴

12 Eylül 1980 tarihinde, Türk Silahlı Kuvvetleri, ülke yönetimine el koydu.

Yasama ve yürütme yetkilerini kullanacak bir Milli Güvenlik Konseyi kuruldu. Konsey; Genelkurmay Başkanı Orgeneral Kenan Evren, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Nurettin Ersin, Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Tahsin Şahinkaya, Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Nejat Tümer ve Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Sedat Celasun'dan oluşuyordu.

10. Darbenin bilânçosu: İstanbul Haber Servisi - TBMM kapatıldı, anayasa ortadan kaldırıldı, siyasi partilerin kapısına kilit vuruldu ve mallarına el konuldu. 650 bin kişi gözaltına alındı. 1 milyon 683 bin kişi fişlendi. Açılan 210 bin davada 230 bin kişi yargılandı. 7 bin kişi için idam cezası istendi. 517 kişiye idam cezası verildi. Haklarında idam cezası verilenlerden 50'si asıldı (18 sol görüşlü, 8 sağ görüşlü, 23 adli suçlu, 1'i Asala militanı). İdamları istenen 259 kişinin dosyası Meclis'e gönderildi. 71 bin kişi TCK'nin 141, 142 ve 163. maddelerinden yargılandı. 98 bin 404 kişi "örgüt üyesi olmak" suçundan yargılandı. 388 bin kişiye pasaport verilmedi. 30 bin kişi "sakıncalı" olduğu için işten atıldı. 14 bin kişi yurttaşlıktan çıkarıldı. 30 bin kişi "siyasi mülteci" olarak yurtdışına gitti. 300 kişi kuşkulu bir şekilde öldü. 171 kişinin "işkenceden öldüğü" belgelendi. 937 film "sakıncalı" bulunduğu için yasaklandı. 23 bin 677 derneğin faaliyeti durduruldu. 3 bin 854 öğretmen, üniversitede görevli 120 öğretim üyesi ve 47 hâkimin işine son verildi. 400 gazeteci için toplam 4 bin yıl hapis cezası istendi. Gazetecilere 3 bin 315 yıl 6 ay hapis cezası verildi. 31 gazeteci cezaevine girdi. 300 gazeteci saldırıya uğradı. 3 gazeteci silahla öldürüldü. Gazeteler 300 gün yayın yapamadı. 13 büyük gazete için 303 dava açıldı. 39 ton gazete ve dergi imha edildi. Cezaevlerinde toplam 299 kişi yaşamını yitirdi. 144 kişi kuşkulu bir şekilde öldü. 14 kişi açlık grevinde öldü. 16 kişi "kaçarken" vuruldu. 95 kişi "çatışmada" öldü. 73 kişiye "doğal ölüm raporu" verildi. 43 kişinin "intihar ettiği" bildirildi. CUMHURİYET GAZETESİ - 12 EYLÜL 2000
11. ÖDP Genel Başkanı Ufuk Uras, yaptığı yazılı açıklamada, 12 Eylül'ün rejim üzerindeki olumsuz etkilerini anlattı. "Rejimin şimdi onarmaya çalıştığı defoları aslında o dönemin ürünüdür" diyen Uras, 12 Eylül'ün etkilerini şöyle sıraladı: "12 Eylül ile birlikte sola karşı desteklenen Türk-İslam sentezcisi kadrolar devlet içine yerleştirildi. 12 Eylül'ün yasakçı kafası Kürt sorununu asayiş sorununa indirgedi, anadili yasak ilan etti ve onbinlerce insanın ölümüne yol açan süreci başlattı. 12 Eylül, sermaye yanlısı tutumuyla, yeni liberal ekonomi politikaları ile ülkeyi emeğiyle geçinenler açısından cehenneme çevirdi. Sendikal haklar, sosyal haklar tahrip edildi. 12 Eylül askeri otoriteyi, yürütmeye, yargıya ve siyasete müdahale edici, talimat verici bir konuma, sivil otoritenin üstüne yükseltti.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Kenan Evren, Milli Güvenlik Konseyi Başkanlığı'nın yanı sıra Devlet Başkanlığı görevini de üstlendi.

12 Eylül 1980 Cuma günü saat 03.59'da Türkiye radyoları (TRT) İstiklal Marşı'nın çalınmasıyla birlikte yayına geçti. Daha sonra anons yapılmadan Harbiye Marşı çalındı. Marşın bitiminde Genelkurmay ve Milli Güvenlik Konseyi Başkanı Orgeneral Kenan Evren imzasıyla yayınlanan Milli Güvenlik Konseyi'nin bir numaralı bildirisi okunmaya başlandı. Bu bildiri 5 bildiri daha izledi.

Türkiye yeni bir döneme giriyordu.

Tevfik endişeliydi, panik içindeydi. "Kendimizi korumak için silahları getirelim," dedi. Çünkü generallerin rengi belli değildi. Gece eve geldik. Tevfik; "uyuyalım, yarın ne olacağı belli değil," dedi. Sabah camımız çaldı. Tevfik'in annesi gelmişti. Panik içinde; "Kaçın, sizi öldürürler," dedi. Tevfik "Boş ver anne, panik yapma, hiçbir şey olmaz," dedi. Ondan sonraki üç dört gün boyunca herkeste bir tedirginlik vardı. Başbakanlar aranıyor, parti başkanları aranıyor, Alpaslan Türkeş yok ortada. İlçe başkanlarına bile ulaşamıyordu. Hiçbir şeyden habermiz yok. Oysaki sonradan öğrendik ki 12 Eylül gece üç civarında

12. İnsan Hakları Derneği Genel Başkanı Hüsni Öndül, bir yazılı açıklama yaparak, derneklerinin hazırladığı insan hakları ihlalleri bilânçosundan örnekler verdi. Bilânçoya göre, 7 bin kişi için idam istendiği, 517 kişiye ölüm cezasının verildiği, 650 bin kişinin gözaltına alındığı, 1 milyon 683 bin kişinin fişlendiği, açılan 210 bin davada 230 bin kişinin yargılandığı, 388 bin kişiye pasaport verilmediği, 7 bin 233 devlet görevlisinin bölgelerinin dışına sürüldüğü, 300 gazetecinin saldırıya uğradığı, 49 ton gazete, dergi ve kitabın sakıncalı olduğu gerekçesiyle imha edildiği belirlendi.
13. Öndül, 12 Eylül'le birlikte kutsal devlet anlayışının yerleştirildiğini belirterek bireyin, yurttaşın hakları ve özgürlüklerinin kutsal devlet anlayışına kurban edildiğini, yurttaşın devlet için var olduğu anlayışının sisteme yerleştirildiğini söyledi. Balkız ise yaptığı yazılı açıklamada, 12 Eylül'ün Türkiye demokrasisi üzerinde bıraktığı kara lekenin bugüne kadar aşamadığını belirterek "12 Eylül'ün bıraktığı ceberrut rejim anlayışı halen egemenliğini sürdürmektedir" dedi. Balkız, Türkiye'nin, 12 Eylül'ün getirdiği anayasa, siyasi partiler yasası, YÖK ve DGM'lerle yönetilmeye devam ettiğini belirterek bir kez daha askeri müdahale yaşamaması için 12 Eylül'ün getirdiği olumsuzlukları unutmaması ve 12 Eylül anlayışını yaratanlarla hesaplaşması gerektiğini söyledi.
14. Türkiye cezaevlerinde, 12 Eylül cuntasının başlattığı uygulamalar ile yeni bir süreç başlamıştır. Bu süreç tutuklu ve hükümlüleri devletin her türlü baskı, zulüm, işkence, yok etme, itirafçılaştırma politikaları ve uygulamaları ile yüz yüze bırakmıştır.

Başbakan Demirel'in koruma polisleri, silahlarını askere teslim etmiş. Demirel, Ecevit ve Erbakan gözaltına alınmış. Sadece Türkeş saklanmayı başarmış. Türkeş ve 16 MHP Milletvekili hakkında gıyabi tutuklama kararı verildi. Gözaltına alınan liderler bir ay tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakıldılar. Biz bunu çok sonra öğrendik. Aslında darbeyi sevinçle karşılayanlar bile vardı. O zaman hiçbir ayırım gözetmeden bu kadar derin yaralar açacağını bilmiyorduk. Bir haftaya yakın bir süre sakin geçti. Tüm darbelerde olduğu gibi darbeyi yapana kadar her şeyi en ince ayrıntısına kadar planlayanlar, darbeden sonra ne yapacaklarını planlamamışlardı. Kimin başbakan olacağı tartışılıyordu. Deniz Kuvvetleri eski Komutanı Bülent Ulusu başbakan oldu. Hatta ambargolar yüzünden yeni hükümete bakan bulunmaya çalışılıyordu. Her şey çok sakindi yani. Zaman zaman bu sakinlik ürkütüyordu, Tevfik'i. Sonra;

"Benim korkacak bir şeyim yok. Ben tahliye oldum," diyordu.

"İhtilaller belli olmaz. Sağ taraftan da yapılmış olsa, sol taraftan da yapılmış olsa nitede bu işlerle ilgili herkesi toplarlar," dedim.

Partiden çocuklar geliyor eve. Toplanıp konuşuluyordu, ama o sırada sokak başlarına nöbetçiler dikiliyordu. Arananlar vardı aralarında. Onların saklanılmasına karar verildi. Silahlar yok edilsin gibi kararlar alındı. Sonradan hepsi toplanıp Bayram Ç.'e teslim edildi. Bölgenin silahlarının sorumlusu o idi. Kaçanlar kaçtı, kalanlar kaldı. Hatta ben;

"Tevfik, biz de gidelim," dedim.

"Benim korkacak hiçbir şeyim yok. Kaçmadım, etmedim. Ben mahkeme tarafından serbest bırakıldım," dedi.

Ama benim içimde hep bir sezi vardı. Her an evi basacaklar, her an götüreceklermiş gibi bir sezi vardı. Ona da söyledim.

"Yok, bir şey olmaz," dedi.

21 Eylül 1980 sabahı, daha yeni kalkmıştık, kapı çalındı. Perdeyi aralayıp baktım, dışarıda polis arabaları ve askerler var.

"Eyyvah Tevfik, geldiler," dedim.

O zaman iki tane silah vardı evde. Kendini korumak için bulunduyordu.

"Kim o?" dedi, Tevfik.

"Açın, polis" dediler.

"Bir dakika o zaman, biz daha yeni kalktık üzerimizi giyelim," dedi.

O arada silahları saklayacak yer arıyoruz, küçücük bir ev. Evin içinde bir panik oraya mı saklayalım buraya mı saklayalım. O arada yenide çay demlemiştir, hatta sahanda yumurta yapmıştı, masada o duruyor.

"Ver onları," dedim.

Can havliyle çöp kutusunun içindeki poşeti kaldırıp çöp kutusunun içine koydum. Torbayı tekrar içine koyup kutunun etrafından aşağıya sarkıttım. Torbanın içinde çöp dolu.

"Aç kapıyı aç," dedim.

Sabahlığını geçirdim üzerime. Açar açmaz polis, asker dikildi karşımıza.

"Bir dakika, burası benim evim. Öyle ayakkabılarla falan giremezsiniz içeriye," dedim.

Ayakkabıları çıkarıp girdiler. Biri mutfığa girdi. Biri salona geçti. Tevfik'i duvara dayayıp onun üstünü aradılar. Kitaplarımız vardı. Bayağı bir ince arama yaptılar. Yatakların altına, yastık kılıflarına, kitapları devirdiler, ellerinde sert bir şeyle gizli bölme var mı diye duvarlara baktılar. Bir tanesi mutfığa girdi, tabakların arkasına baktı. Çöpün içini eşeledi. Mutfak dar sadece bir kişi girebiliyor.

"İşiniz bittiyse ocağın altını söndürebilir miyim?" dedim.

"Tabi," dedi polis çekildi.

O arada sorular sordular:

"Bu kitapları kim okuyor?" Tevfik;

"Ben okuyorum," dedi.

"Yasak yayın var mı bunların içinde?" diye sordu.

"Siz bilmezmissiniz, hiçbir ülkücünün evinde yasak yayın olmaz. Bunların hepsi yasal kitaplar. Osmanlı Tarihi vs." dedi.

"Hanım kim?"

"Eşim," dedi.

"Evlenme cüzdanınızı gösterin," dedi.

Evlilik cüzdanımıza baktı. Zabıt tutuldu.

"Tevfik, bizle merkeze kadar geleceksin," dedi.

"Tabi, gelirim," dedi.

Çünkü aranması yok, tahliye olmuş korkacak bir şey yoktu yani.

"Ben de geleyim," dedim.

"Ne işin var, otur evinde," diye kızdı bana. Polis de;

"Siz evde bekleyin, geri gelecek merak etmeyin," dedi.

Kapıda askerler de bekliyordu. Onlar gittikten sonra komşularımız anlattı. Bütün Güven Evler'in etrafını kuşatmışlar. Tevfik'i götürdükleri sabahlıkla demir kapının önünde oturdum. Bir sigara yaktım. Yüreğimde bir sıkıntı, Tevfik'in geri gelmeyeceğini hissettim. Ne kadar zaman öyle kalmışım bilmiyorum. Sonra kendimi toparladım. I. Şube'ye gitmeye karar verdim. Oraya gittim, o zaman kapıda nöbetçi kulübesi falan yoktu. Bir baktım Tevfik'i götüren arabanın şoförünü gördüm.

"Kardeş, beni hatırladın mı? Tevfik nerede?"

"Sen bir şey söyleme ama burada Tevfik. Merak etme, git evine," dedi.

Onu duydum ya, rahatladım. Şubenin kapısına gittim. O zaman asayiş şube tek katlıydı. Girdim oraya, kapıda beni durdurdular.

"Bir dakika, sen nereye gidiyorsun," dediler.

"Eşimi aldılar, iki saat kadar önce. Merak ettim. Bir şeyler sorup geri göndereceklerini söylediler, ama gelmedi eşim," dedim. Onun üzerine;

"Burada olsa da olmasa da sana herhangi bir bilgi vermezler. Burada hiçbir şey söylemezler. Sen en iyisi git evine. Buralarda durma. Ortalık karışık seni de alırlar," dedi.

"Yok, ben beklerim o zaman. Ne yapayım. Bana bir cevap verin hiç olmazsa. Buradaysa ben evime gideyim. Burada değilse beklerim, gitmem," dedim.

Akşama kadar ben orada bekledim. Gelen geçen bana bakıyor. Hiç kimse bir şey söylemiyor. Beni kovuyorlar oradan. Ben de inatla orada bir yerlerde duruyorum. Bekliyorum tekrar gidiyorum. Mecburen eve döndüm. Ertesi gün sabah erkenden yine gittim.

"Tevfik Ağansoy'un eşiyim. Dün aldılar. Geleceğini söylemişlerdi, ama dünden beri gelmedi," dedi.

İçeriye sordurdular;

"Burada öyle birisi yok," dediler.

"Nereye götürmüş olabilirler?" diye sordum.

"Biz bilemeyiz," diye sürekli bana bozuk attılar.

"Buraya getirildiğini biliyorum. Siz söylemiyorsunuz. O zaman ben de buradan gitmiyorum," dedim.

"Otur o zaman," dediler.

Bir baktım birisi geldi.

"Sen ne bekliyorsun, bu ne bekliyor burada?" diye sordu, kapıda-ki polise.

"Kocasını soruyor, yok diyoruz ısrarla bekliyor," dediler.

"Kim senin kocan?" dedi.

"Nurullah Tevfik Ağansoy'un eşiyim. İki gündür evden aldılar, geldiler. Burada olduğunu biliyorum, ama yok diyorlar," dedim.

"Nereden biliyorsun," dedi.

"Arkalarından hemen geldim. Buraya getirildiğini gördüm," dedim.

"Burada mı bunun kocası," dedi.

"Bana söylesinler burada mı değil mi? Burada demekle değil, bana alyansını gösterebilirler. O zaman ben evime gideyim," dedim. Sordurup baktırdı;

"Tamam kızım, eşin burada. Sen evine git," dedi.

"Teşekkür ederim," dedim eve döndüm.

Ben orada olduğunu biliyordum zaten. O gün benimle konuşan Mehmet Ağar' dı. Tabi o zaman kim olduğunu bilmiyorduk. Orada işi neydi, görevi neydi bilmiyorum, ama sonradan tanıdım. Tesadüf işte. Yaklaşık bir hafta sonra Tefik'in önceki davalarıyla ilgili kâğıt alıyorlar. Araması veya tevkiği var mı diye. Tüm dosyalar temiz çıktı. Tahliye olduğu davadan tekrar tutuklama kararı çıkmış. Ondan dolayı tutuklandı. O gün bayağı koşturduk. O zaman şube şube dolaştırılıyordu, yanında polisle. Şimdiki gibi bilgisayar ya da telefonla bilgi alınmıyordu. Kovmalarına rağmen peşlerinden şube şube takip ettim. Araba yok. İki polisle dolaşıp durdu. O gün kaçsa kaçardı, ama kaçmadı. Selimeye'den tahliye olduğu dosyadan tutuklama kararı çıktı. Üstelik de "yanışlıkla salıverildiği gerekçesiyle." Bunu duyduğumda yıkıldım. Böylece 30 Eylül 1980'de tutuklandı, polisler Selimiye'ye teslim edinceye kadar peşlerinden gittim. Eve nasıl döndüğümü bile hiç hatırlamıyorum. Sanki şuurumu kaybetmiştim. Annesi geldi, tutuklandığını öğrenince annesi de çok üzüldü.

SELİMİYE

6 Aralık 1978

MHP Gençlik Kolu Başkanı ve 8 arkadaşının yargılanmasına başlandı.

Yani 31 Ocak 1981'de Tefik'in de aralarında yargılandığı bu davadan hepsi ceza almıştı; ama ilk duruşma 6 Aralık 1978'de olmuş. Bu davada adı geçenler 78 yılında yakalanıp, polis tarafından sorguya çekilip, Tefik'in ismini vermişlerdir. Hangi eylemlere katıldığını söylemişer. Tefik bu ifadelerin üzerine aranmaya başlıyor.

Devrimci Fevzi Arıca'yı öldürmekten sanık ülkücü Ahmet Malkan ve arkadaşlarının duruşmasında dinlenen tanık Malkan, "Elindeki falçatayla Fevzi Arıca'ya saldırdığını gördüm," dedi. Kendilerine gizli örgüt üyesi süsü vererek, iş adamlarından tehditle para isteyen beş kişilik bir şebeke yakalandı. MHP Gençlik Kolu Başkanı ve 8 arkadaşının yargılanmalarına başlandı.

Yani bunlar yakalandıkları zaman polis ifadelerinde Tefik'in adını veriyorlar o zaman. Tefik'in aranmasına başlanıyor, bunlar yargılanmaya başlandığı zaman Tefik de yargılanmış oluyor gıyaben. Bu haberdeki kendilerine gizli örgüt süsü veren beş kişilik çetenin MHP

ile ilgisi yok, ama sanki onlar yapmış gibi aynı yerde yazmayı tercih etmişler. Ama onlar da milliyetçidir, hiç bilmeyorum.

Çeşitli cinayet, yaralama, silahlı saldırı ve bombalama olaylarından sanık MHP Şişli Gençlik Kolları Başkanı Yunus Meral ve 8 arkadaşının yargılanmasına dün İstanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde başlanmıştır. Sanıklardan Coşkun Akbulut emniyet müdürlüğünde ve savcılıkta verdiği ifadeleri reddetmiştir. MHP Şişli Gençlik Kolları Başkanı Yunus Meral'in kendisine verdiği silahla çeşitli cinayet, yaralama ve saldırı olaylarına karıştığı, örgütten ayrılmak istediği, Yunus'un kendisine "Seni öldürürüz," dediği, bu işlere bulaşmaktan çok pişman olduğu yer almıştır. Türk Ceza Yasası'nın 125. maddesine aykırı davrandıkları belirtilen sanıklar şunlardır: Yunus Meral, MHP Şişli Gençlik Kolları Başkanı, Coşkun Akbulut, Yusuf Batmaz MHP Gençlik Kolu İkinci Başkanı Erdoğan Sarışen, Recep Akyol, Fuat Çatalbaş, Mahmut Güner, Muammer Koç ve Kemal Öktem, sanıklardan Tefvik Ağansoy ise yakalanamadığı için hakkında gıyabi tutuklama kararı verilmiştir.

Bu kadarını söylesek yeter herhalde. Kimin kimi sattığı buradan belli oluyor zaten, fazla uzağa gitmeye gerek yok.

Devletin birliğini bozmayı amaçlar şekilde çete teşkil etmek, taammüden adam öldürmek, taammüden adam öldürmeye teşebbüs etmek, dinamit taşımak, silah taşımak ve bina bombalamak.

Devletin birliğini bozmayı amaçlar şekilde çete teşkil etmeyi değiştiriyor adam, okuduğumuz kararda, "Vatan Hainliği"yle yargılanacaklardı daha önce de dediğim gibi, yani Marksist-Lenistler gibi devlete karşı çete kurmak, devletin birliğini bozmak suçundan, ama adam "Bunlar devletin yanında, devlete karşı cemiyet oluşturmuyorlar, ama gene de suç işledikleri için yargılanmalılar, cezalandırılmalılar, yalnız "Vatan Hainliği" suçundan değil," diyor. Ben de iz bırakmış demek ki unutmuyorum hiç, ilk önce öyle yargılanıyorlar, karar verilirken, değiştiriyorlar o maddeyi.

İstanbul Cumhuriyet Savcılığı Toplum Suçları Bürosu'ndan hazırlanan iddianamede sanıkların Yunus Meral'in, ... Tuncay'ın, Coşkun Akbulut'un, Salih Zeki Çakır'ı, Recep Akyol'u, Selamet'in Arıcı'yı öldürdüğü bilinmekte. 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde

dün sorguları yapılan sanıklar yüklenen suçları reddetmişler ve suçsuzuz demişlerdir. Cinayet, cinayete azmettirmek, silahlı saldırıda bulunmak, bina bombalamak, devletin birliğini bozmayı amaçlayan örgüt kurmak, Yunus Meral ise sadece elinde bulunan tabancanın kendisine ait olduğunu, silah bulundurmak suçu olduğunu, başka bir suçu olmadığını, MHP'lilere yöneltilen saldırıların artması üzerine kendini korumak için aldığını söylemiştir.

1980 ihtilalinden sonra ilk kez ziyarete orada gittim. Girerken iyice aranıyorsun. Sutyeninden donuna kadar. Kadın gardiyanlar ellerini sokup bakıyorlardı. Bir zutlaştın mı gittin. Ertesi hafta daha detaylı bir arama yapıyorlardı. Hani huylananlar falan oluyordu. Tepki veriyorlardı. Ertesi hafta daha bir işkenceye dönüştürüyorlardı, bu arama işini.

Tevfik, ilk ziyaretimde; "O davadan niye tutuklandım anlamadım. Tahliye olmuştum," dedi. Şaşkındı. Sonradan öğrendik ki hakkındaki daha önceden kapanmış dosyaların tamamı yeniden açılmış. Bunların arasında delil yetersizliğinden ya da takipsizlik nedeniyle kapanmış dosyalar da vardı. Bu sadece Tevfik'e has bir şey değildi. İhtilalden sonra siyasi olaylarla ilgili tüm kapanmış dosyalar yeniden açıldı. Herkes yakalandı. Ferhat Tüysüz, Velican Oduncu, Yunus Meral... Tevfik onların yanına gitti. Mahkemeleri başladı. Bir baktık Tevfik iki üç tane mahkemesi başladı. 11-12 kişiydiler. Bunların hepsi yakalandı. Davaları görülmeye başladı. Mahkûmları orada tutmuyorlardı. Oradan cezaevlerine sevk ediyorlardı. Bir ay falan kalmıştır. Ülkücüleri hep Kartal Maltepe Cezaevine gönderdiler. Bütün ülkücüleri oraya toplamışlardı. Solcular bayağı bir süre kaldılar, Selimiye'de.

İlk mahkemeye çıktık karar aşamasına gelinmişti. O hafta bir rüya gördüm. Tevfik'in Ümit Deniz Kulluk adında bir arkadaşı var. İkisini birlikte gördüm. Çöplüğün içinde oldukça harabe bir evde. İkiz gibi görüyorum ikisini. İkisi de sarı takım elbise, kravatlar aynı, ayakkabılar aynı saçlar asker traşı, aynı ikiz gibi. Ben de karşılarında duruyorum. "Bana git," diyor. "Bak, Ümit Abi görüyor musun? Saat 12'ye beş var. Nasıl gideyim? Sokağa çıkma yasağı var. Askerler beni yakalar," diyorum. O zaman üstünde pek durmadım. Duruşmadan önceki görüşme gününde Tevfik'e anlattım rüyamı. Bir hafta var mahkemenin olmasına. "Bizim burada Arif Hoca diye bir arkadaş var. Ona sorarım," dedi.

Mahkemeler genellikle Pazartesi veya Salı günü oluyordu. Mahkeme günlerini hiç sevmiyordum, çünkü ziyaret günümüz kayboluyordu. Sabah çok erkenden gidip görme şansın olursa görebiliyordun ya da mahkeme erken biter de cezaevine geri gönderilirse sen de oradan gidip yetişirsen görüşebiliyordun. Genellikle olmuyordu, boşuna gitmiş oluyordum o kadar yolu. On beş gün onunla konuşamamış oluyordum. Mahkemede görüyorsun, ama konuşamıyorsun. Bunun üzüntüsünü yaşıyordun o hafta boyunca. Tartışıyorsun ya da güzel bir şey anlatıyorsun yarım kalıyor. Bütün bir haftayı iple çekiyorsun kalan kısmı anlatılabilmek için.

İlk cezasını Selimiye'de almıştı, 16 yıl 8 ay.

30 Ocak 1981 Cuma

MHP Şişli Gençlik Kolu Başkanı ile Ferhat Tüysüz 36'sar yıl hapse mahkum oldu.

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesi çeşitli öldürme olaylarına karışan sağ görüşlü Ferhat Tüysüz ve 14 arkadaşını dün yargılayarak Tüysüz ile 10 arkadaşını 1 yıl ile 36 yıl arasında değişen hapis cezalarına mahkûm etmiştir. Mahkeme kurulu Ferhat Tüysüz ve Yunus Meral'in işledikleri suçları, Şişli MHP Lokalinde planlayarak, suç aletlerini de burada gizlediklerini sabit görmüş ve bu parti hakkında Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'na suç duyurusuna bulunulması kararlaştırılmıştır. Mahkeme MHP Gençlik Kolları Başkanı Yunus Meral kamu güvenliğini bozacak şekilde cemiyet kurmak, silahla ateş açmak, yaralamak ve öldürme eylemlerine katılmak ve Mustafa Polat'ı faili belirsiz bir şekilde öldürmek suçlarından toplam 36 yıl ağır hapse çarptırılmıştı. Ferhat Tüysüz ise aynı şekilde eylemlerde bulunmaktan ve Orhan Karaca'yı öldürmekten 36 yıl sanıklardan Coşkun Akbulut da bu kapsamdaki eylem ve Salih Çakır'ı öldürmek savından 36 yıl ağır hapis cezalarına çarptırılmıştır. Diğer sanıklar şu cezalara mahkûm olmuşlardır:

Yusuf Batmaz 8 yıl 10 ay

Nurullah Tefvik Ağansoy 14 yıl 8 ay ağır 2 yıl hapis

Recep Akyol 27 yıl ağır 1 yıl hapis

Mahmut Güner 3 yıl ağır hapis 2 yıl hapis

Kemal Öktem 2 yıl hapis

Ali Pazaroğlu 1 yıl 2 ay 46 gün hapis

Yusuf Aktaş 22 yıl 8 ay

Mevlüt Çelik 36 yıl ağır hapis

Öte yandan Erdoğan Sarışen, Suat Çatalbaş, Muammer Koçun ve Mehmet Ekrem Batın adlı sanıklar da delil yetersizliğinden beraat etmişlerdir. Bu davanın gelişiminde geçen duruşmada Cumhuriyet Savcısı esas hakkındaki mütalaanın bir kısmını değiştirmiş ve sanıkların devlete karşı cemiyet oluşturmuş olmayacaklarını savunmuştur.

Karar verilmeden önce savcı bir konuşma yaptı orada. O maddeye göre bunların "Vatan Haini" olarak yargılanması istenmiş. Savcı da açıklamasında "Bu devlete karşı yapılmış bir eylem değil, devletin yanında yer alıyorlar. Solcuların dediği gibi Marksist-Lenist kurmak değil bunların amacı, bunlar devletin yanında yer almışlardır ama suç işlemişlerdir. Ben bu maddeden bunları yargılayamam," dedi. O maddeyi değiştirdi orada, "Şu maddeden yola çıkarak, şu şartlarda, şu cezalar uygulanmalı," dedi. Zaten hepimiz orada, mahkeme salonunda alkışlamıştık savcıyı, "Vatan Hainliği" maddesinden yargılanmalarını engellediği için. O anı hiç unutmuyorum. Ara verildi. 5-10 dakika aradan sonra içeri girdik. Sanıklara aldığı cezaları saymaya başladılar; "Yunus Meral 36 sene, Tefvik Ağansoy 16 yıl 8 ay..." dedi. Dosyaya göre tahliye bekleniyordu. Hepsi çok ağır cezalar aldı. Moraller sıfıra indi. Koridora çıktık. Askerler Tefvik'i çıkarıyordu. Sarılmak istedim. O da çok bozulmuştu. Oradaki subaylardan biri beni bir itti. Ben geriye doğru düştüm. Tefvik'de subaya yapıştı, bir tane vurmuş. Ortalık birbirine girdi. Selimiye koridorları birbirine girdi. Tutuklu aileleri bağırmağa başladı. Ben ağzıma geleni sayıyorum. Bize böyle yapınca taraf tutuyormuş gibi geldi. Ben de bu yüzden; "Komünistler, vatan hainleri," diye bağırdım. Gerçi o görevini yapıyor, ama moraller bozuk. Karısıym sarılsam ne olurdu? İsteseydi biraz daha anlayışlı olabilirdi? Tamam, emir demiri keser. Ona öyle bir emir vermiş olabilirler ama öyle mi yapması gerekiyordu. Bu subaylarla Tefvik ters düştü. Tefvik'in anlattıklarına göre bir kez daha tartışmışlar bu konuyla ilgili arabaya bindikten sonra;

“Niye benim eşime el kol hareketi yapıyorsun? İtiyorsun?”

“Ne o beni mi vuracaksın?” demiş, subay.

“Elime fırsat geçse affedenin a.... koyayım,” demiş.

Tevfik, onun silahına hamle yapmış. Subay da bunun üzerine şikâyet etmiş. 5–6 ayda bu olay üzerinden ceza almıştı. Selimiye’de ilk mahkemede ceza alma bölümü de böyle. Bu Selimiye’deki olay bir-iki ay konuşuldu görüşmelerde. Zaten on-on beş dakika görüşebiliyorduk. On beş dakika sonraki dönemlerde. Bu konuyu onar dakikadan iki ayda konuşabildik.

İkinci olarak müebbet ceza aldı, 36 yıl. Ceza aldığında bizden uzak tutuyorlardı. İsyân çıkmasın diye önlem alıyorlardı, subaylar. Mahkemeden 10–15 dakika önce getiriyorlardı. Önünde askerler duvar oluşturmuyordu. İşaret falan vermesin diye mi artık.

Bir keresinde Tefvik’i duruşma için getirdiler, banka oturtup önünde dizildiler yine. Ben de tualete gittim. Tam Tefvik’in oturduğu bankın önünden geçiyordum, Tefvik’lerin önünden biri geçti. Elleri kelepçeli haldeyken Tefvik’e işaret çekerek;

“Nasıl kaymış size,” dedi.

Yürüdü geçti. Tefvik’le bakiştık, ikimizde çok şaşırdık. Tefvik, ne olduğunu anlamadığını gösteren bir omuz işareti yaptı. Ben çok sinirlendim. Koridorda peşinden gittim. Kendi duruşmasının görüleceği mahkeme salonun önündeki banka oturttular. Askerler önüne dizildi. Ben de gidip askerleri aralayıp;

“Sana daha beter kaymış, yavrum,” dedim.

Döndüm, yürüdüm. Zoruma gitti. İkinizin de eli kelepçeli. Bunun sağı solu mu var. İkinize de kaymış.

İşte o gün Kemalettin Er isimli kişiyi öldürmekten müebbet cezası aldı. Çok moralimiz bozuldu. Salondan çıkarken bize yine “Hadi, hadi” yapmaya başladılar. Eliyle itti subayın biri, eline vurup;

“Ne itiyorsun beni” dedim.

“Hadi, hadi!” dedi.

“Sen beni itemezsin. Ne hadisi. Biz buraya hak adalet kapısı diye geliyoruz. Burası ne kapısıdır, sen beni itiyorsun,” dedim.

Subayla girdik birbirimize. Araya askerler girdi. Tevfik'in annesi araya girdi. Susturmaya çalışıyor. Ben bağırp çağırıyorum;

"Sanki suçluymuşuz gibi bizi itip kalkıyorlar. Burası hak, hukuk, adalet kapısı diye geliyoruz da. Askere güvenip geliyoruz da. Yargılanan biz miyiz?"

Askerler geldi. Selimiye'de bize müsamahalı davranan, kız kardeşiyim diyerek girdiğim dönemlerde yüzümüze çıkmayan asker geldi. Binbaşı olmuş.

"Ne oluyor?" dedi.

"Mahkeme bitmiş zaten çıkıyorum. Beni itmesinin ne anlamı var. Eşimin mahkemesine gelmişim. Beni itince eline ne geçiyor? Üstelik kaybı da var. Bakın bağırp çağırıyorum," dedim.

"Haklısın, tamam. Seni kimse itemez. İtmemiştir zaten," dedi.

"Ben yalan mı söylüyorum? Niye arbede yaratmaya çalışayım ki? Ne kazancım olacak. Ben solcu değilim, sağcı değilim, militan değilim. Sabıkam yok. Evliyim eşimin duruşmasına gelmişim. Gelmeyeyim mi?" dedim.

Bizi aşağıda girişte askerlerin çay içtiği bir yer var, orada çay söylediler. Nasıl titriyorum.

"O, Kıbrıs'ta askerliğini yaptı. Kafayı üşüttü biraz. Emekliliğine çok az kaldı. İdare etmeye çalışıyoruz. Asayiş Subayı. Son günleri emekli olsun diye idare ediyoruz," dedi.

"Olsun, o emekli olana kadar önüne geleni itip kakacak mı? Ben yine de şikâyet edeceğim," dedim.

"Şikâyetçi olsan da bir şey olmaz," dedi.

Doğru söylüyorlardı. Şikâyetçi olsam ne olacaktı? Ama Selimiye gibi bir yerde bana haklısın diyen olmuştu. 1980-81 dönemleriyle kıyaslandığında çok olumluydu. O zamanlar erkekler bile ziyaretçi olarak içeriye girmeye korkuyordu.

Selimiye'ye o kadar sık gidiyordum ki. Altı-yedi dosya var. Bir ayda bu dosyaların birer kere mahkemesi olsa ayda 6 kez oradaydım. Kâtibelerle akraba olmuştuk. Bazen Tevfik evrak istiyordu hariçten bir de onlar için gidiyordum. Kendi istemeye kalksa gelmesi uzun sürüyordu. Savcılar aşınaydı. Ters davranan olmuyordu. Avukatlığını dayısı yapıyordu.

KARTAL MALTEPE CEZAEVİ

Bize yine Kartal Maltepe yollarını aşındırmak düştü. Rutin olarak ziyaretine gidiyoruz. Her hafta ayrı bir olay oluyor. Hiçbirşey eskisi gibi değil. Şartlar çok değişmişti. Subaylar bize sürekli zorluk çıkarıyor. Ziyaret günlerinde sabah beşte yollara düşüyorduk. Cezaevleri kalabalık olduğu için çok erken yola çıkıyorduk ki erkenden numara alıp erkenden görüşmeye girebilelim diye. Kışın, gidip gelmek çok zor oluyordu. O kadar soğuk oluyordu ki kat kat giyiniyorduk. Zaten üzüntüden 39 kiloya düşmüş zafiyet geçirmiştım. Bu yüzden de daha çok üşüyordum. Karda kışta büyük zorluklarla yine cemselere binip 10-15 dakika gittikten sonra cezaevine ancak varabiliyorduk.

Bu arada Tefvik'in davaları devam ediyordu. İlk yargılandıkları davanın karar aşamasına gelindi, sinirlerimiz çok gergindi. Ziyaretlerde her hafta mutlaka bir olay oluyordu. Hepsini anlatmak mümkün değil. Mehmet Ali Ağca'nın Kartal Maltepe'den kaçmasından sonra her şey daha sıkı tutulmaya başlandı. Bu yüzden de ziyaretçilere olmadık zorluk çıkarıyorlardı. Atı alan Üsküdar'ı geçmişken güvenlik zafiyetlerinin acısını bizden çıkarıyorlardı. Her hafta ayrı bir çöküntü. Bir gün solculardan biri asıldıysa ertesi gün sağcılardan birini astılar. Tefvik'le yatan rahmetli İsmet Şahin vardı. Asker vurmaktan idam cezası almıştı, bu yüzden asılacaktı. İsmet Şahin'le ilgili eylem yapmışlardı. Eyleme gece başlamışlardı. İsmet Şahin asılacağı için onu ülkücülerin yanından alıp tugayın içinde başka bir yere koymak istemişler askerlerle aralarında arbede çıkmış, İsmet Şahin'i vermek istemeyince. Bu yüzden isyan başlatmışlar. Sabah bize de görüş yasağı koymuşlardı, biz de eylem başlatmıştık. Çok büyük bir isyan çıkmıştı. Bazı eylemlerde de içeridekilerin cezaevi idaresinden talepleri oluyordu, bu talepleri kabul ettirebilmek için isyan çıkarıyorlardı. Her an mutlaka bir şey yaşanıyordu. Ziyarete gidiyorsun görüştürmüyorlardı, ziyaret yasağı konuluyordu. Bu yasakları önceden öğrenebilmemiz ise mümkün değildi. Sabahın köründe yollara düşüp gidiyorsun ziyaret yasak deyip bizi geri yolluyorlardı. Saatlerce Tugay'ın dışında beklememize rağmen görüştürmüyorlardı. Biz de canımıza tak ettiğinden onların yaptığı isyan ve eylemlere destek veriyorduk. Öyle bir hale gelmiştik ki hepimiz birer eylem uzmanı olmuştuk.

Hatta bazı ziyaretçi ailelerin kızlarına askerler tarafından tacizde bulunulmuştu. Bu yüzden de tutuklular kız kardeşlerinin ve genç eşlerinin ziyarete gelmesini yasaklamıştı. Bu nedenden dolayı da isyan çıkmıştı. Subaylarla bayağı bir çatışma halindeydik. Bu çatışmalar sırasında genelde ben ön plana çıkıyordum. Tutuklular hiçbirimizin ziyarete gelmesini istemiyordu. Hatta bir keresinde bir tartışmanın sonunda subayın biri;

"Bak, sen burada halkı ayaklandırıyorsun. Böyle yapma. Bunları gönder. Sana Tevfik'le açık ziyaret yaparım," dedi.

"Duydunuz mu arkadaşlar, sizi gönderirsem bana özel bir ziyaret hakkı vereceklermiş," diye bağırdım. Subay çok sinirlendi;

"Hemen burayı boşaltın! Hepiniz çıkın gidin!" diye bağırdı.

Askerlere talimat verdi. Ben de dönüp;

"Tekbir getirin arkadaşlar," diye bağırdım.

Biz tekbir getiriyoruz, onlar bizi zorla çıkarmaya çalıştılar. Sert davranmaya başlayınca hep birlikte İstiklal Marşı'nı okumaya başlıyorduk, hepsi hazır ola geçiyordu. Dokunamıyorlardı bize.

-Hatta birkaç kez bayramlarda içeriye yiyecek alınacak derlerdi, içimizde durumu iyi olmayanlarda vardı. Özenip tepsi tepsi baklava börek hazırlayıp getiriyorduk, içeri almıyorlardı. Bir kere daha bayram öncesi;

"Komutanlıktan emir geldi. Börek, pasta, kek gibi şeyler yapıp getirebilirsiniz," dediler. Biz;

"Bakın, alacaksanız getirelim. Hem moralimiz bozuluyor hem de ziyan oluyor," dedik.

"Yok, bu kez komutanlıktan kesin emir geldi, alacağız," dediler.

Yapıp getirdik yine almadılar. Bizi her defasında eylem yapmaya zorluyorlardı.

O dönemde de kardeşim Kars, Ardahan'a askere gitmişti. O arada ben de Yeni Düşünce Dergisi'nde işe girmiştim. O askere gittikten sonra ilk 6-7 ay kendisinden hiç haber alamadık. Birliğine ulaştık, telefonlarını bulup, aradık. Meğerse o zaman dağlara gidip PKK'li arıyorlarmış. Çıkıyorlarmış bir ay birlikten uzak kalıyorlarmış. Köylere

gidiyorlarmış. 1980 sonrası ortalık çok karışık. Onun da endişesini yaşıyorduk. Ben telefonla komutanına ulaştım; "Kardeşim bizi hiç aramıyor merak ettim," dedim. "A, öyle mi?" dedi. Kardeşimi telefona çağırttırdı. Onunla konuşunca rahatladım.

Kardeşim izine geldi. Tevfik'i ziyaret etmek istediğini söyledi. Cezaevinin albayı iyi bir insandı. Kardeşim izine geldiğinde Tevfik'i ziyaret etmesine izin verdiler. Albay geldi;

"Cemselerin şoförüne tekerlekleri sakat bu arabanın, giderken ya-vaş git," dedi.

Ziyarete girdik, Tevfik kardeşimim görünce çok sevindi. Dönüşte cemsenin şoförü sanki albay öyle dememiş, o kadar hızlı gidiyordu ki aşağıya uçacaktık. Nizamiye kapısına geldik, indik. Kardeşim dedi ki;

"Sen de askersin ben de askerim. Albayın sana ne emretti, sen ne yaptın. Ben tutmasaydım ablam ve diğerleri aşağıya uçuyorlardı. Sen, albayının emirlerine nasıl karşı gelirsin."

Asker bize çok diklendi, hakaretler etti. Kardeşim de asker başı belaya girecek, ortalığı zor yatıştırdık. Ertesi hafta albay olayı duymuş, beni çağırdı yanına;

"O asker kim, bize göstereceksiniz. Sizin kardeşinizle kavga etmiş, çok hakaret etmiş. Bütün askerleri sıraya sokacağım. Siz bana göstereceksiniz," dedi. Hatırladığım halde söylemedim askerin kim olduğunu;

"Askerlerin hepsi birbirine benziyor, hatırlamıyorum kim olduğunu," dedim.

1981

O dönemlerde babamın rahatsızlığı çıktı. Babam çok içki içtiğinden ciğerlerinden hastalandı. Babamı Samatya Hastanesi'ne kaldırmışlar. Babamla gidip ilgilendim. Oradan alıp Kartal, Maltepe'de Süreyya Paşa Göğüs Hastalıkları Hastanesi'ne sevk etti sigorta. Önce Tevfik'i ziyaret ediyor, oradan babamın yanına geçiyordum.

Annemle birlikte Kartal'a ziyarete gittik ama Tevfik Ankara Mamak Cezaevi'ne gönderildi, dediler. Dünya başıma yıkılmıştı hem de görü-

şemeden gitmişti. O kadar yolu gelmiş görüşmeden elimizde bu haberle geri dönmek zorunda kalmıştık. O zaman Mamak Cezaevi'ne gidenler oranın şartlarının çok kötü olduğunu söylüyordu. Tevfik'in akrabaları vardı Ankara'da, onları aradık, bize ziyaret günlerini öğrenip haber verdiler.

ANKARA MAMAK CEZAEVİ

Ankara'da ziyaretine ilk kez Tevfik'in babası gitti. Geldiğinde çok üzgün ve perişandı. Çok katı disiplin uygulanan bir yer, çok berbat. Tevfik, sizin gelmenizi kesinlikle istemiyor. Hem zaten üç dakika görüş var, onca yola değmez, dedi.

Soyadının tutmadığı kişilere mektup yazma yasağı var. Bayram dolayısıyla sedece kart atma izni varmış. Cezaevi hakkında iyi veya kötü herhangi bir şey yazmak yasakmış. Sabah 06:00'da kalkıp kahvaltı, eğitim, vs... Akşam 22:00'da mecburen yatıyorlarmış. Işıklar sönüyor-muş. Bu kurallara uymayanlar ceza alıyormuş. Tevfik bu dönemde ikinci dereceden Tüberküloz olmuştu.

Tevfik'ten mektup geldi, bir solukta mektubu okudum. Hemen hem babamın anlattıklarını daha usturuplu bir dille benim anlayabileceğim tarzda yazmıştı. Sonunda annemle birlikte Mamak'a gitme kararı aldık. Ankara'da ÜGD Davası görülmeye devam ediyordu. Tevfik, o davadan da yargılanıyordu. Bu yüzden oraya gönderilmişti zaten.

Annemle birlikte bu sefer de düştük Ankara Mamak yollarına. O zaman Ankara yolu uzundu 7-8 saat sürüyordu. Gece otobüse bindik, sabah 7'de Ankara'daydık. Taksiye bindik sora sora Mamak Askeri Cezaevini bulduk. Bindığımız taksinin şoförü bile Mamak'ın çok berbat bir yer olduğunu anlatıp durdu.

Sıraya girip numara aldık. Çok kalabalıktı. Öğlen 1 gibi bize sıra geldi, ama öğlen tatili oldu. Çamaşır götürdük, aniden götürülmüştü. Cezaevi'nin içine girdiğimizde ortada demir parmaklıklı bir kafes vardı. İçinde de birisi vardı. Bizi oradan uzak tutuyorlardı. Yüksek sesle konuşmak yasak. Subaylarla konuşmak yasak. Çantalarımızı, getirdiğimiz eşyaları kontrol ediyorlar. 4 tane külot 4 tane atlet, gömlek, vs... koymuştum. Mesela yeşil renklerdeki giysileri almıyorlardı. Yani askeri renkte olan şeyleri kesinlikle almıyorlardı.

"Hanım, bunların hepsini al bir don, bir atlet, bir pantolon koy," dedi.

"On beş gün de birmiş buranın ziyaret günleri. Biz, İstanbul'dan geliyoruz. Ne zaman geleceğimiz belli değil," dedim.

"Nerden gelirsene gel. Hiç önemli değil. Bir don, bir atlet..." dedi.

"Bari iki don olsun," dedim.

"Ya, hanım! Niye itiraz ediyorsun. Fazla konuşma bak, hemen içeri alırım seni," dedi.

"Niye bağıırıyorsun?" diye subayla tartışmaya girdim. Kayınvalidem de;

"Oğlum, o cahil. Gelinim rahatsız. Sen ona bakma."

Subayı yatıştırmaya çalışıyor. Beni çekiştiriyor. Alacaklardı içeri beni öyle bir dönemdi. Bin bir türlü aramadan sonra içeri girdik. Sırayla görüş kabinleri vardı. İsimleri okunan sırayla geliyor. Her gele-nin arkasında bir tane asker geliyor, görüş kabinine giriyor. Bizim ar-kamızda da bir asker. Tefik geldi, bizi görünce şaşırdı. Eller arkada birleştirilmiş bir halde sağa sola bakmak yasak. Düdük çalmadan ko-nuşmak yasak. Düdük çalınca ziyaret başlıyor. Düdük çaldı:

"Hoş geldiniz."

"Hoş bulduk. Oğlum nasılsın iyi misin?"

"İyiyim anne. Niye geldiniz o kadar yolu, keşke gelmeseydiniz. Bir daha gelmeyin sakın ziyarete" dedi, bize.

"Niye gelmeyelim?"

"Gelmeyin işte."

"Ne yapıyorsunuz, iyi misiniz? Bak, o kadar yolu geldiniz. Perişan oldunuz."

"Yok, oğlum. Yeğenlerde kalacağız."

"İyi o zaman. Kardeşlerim nasıl?"

"İyi oğlum."

Düdük çaldı, ziyaret bitti. En fazla beş dakikadır. Çok kısa bir sü-reydi yani. Ben, subaya;

"İstanbul'dan geldik, bir kez daha görüşebilir miyiz?" dedim.

"Ya hanım, sen laf anlamazsın. Bak, alacağım şimdi seni içeriye. Şu kafesin içinde kalırsın," deyince kayınvalidem yine araya girdi.

Oradan çıktık. Çok moralimiz bozuldu. Uykusuzuz, yorgunuz, moralimiz bozuk. O perişanlık anlatılmaz. Onun yüzündeki o üzüntüyü gördük. Sadece onun değil, hepsinin ifadesi öyle. Amcalarının oğullarının yanına gittik. Onlar da bizi bekliyorlar. Kayınvalidem sürekli ağlıyor. İki üç gün kaldıktan sonra İstanbul'a döndük. Sonraki ziyarete yalnız gittim. 4 ay orada kaldı. Her 15 günde bir ziyaretine gittim. Hep aynı şeyleri yaşadık. Bir don, bir atlet... Beş dakikayı bile bulmayan görüşmeler.

Tevfik, Mamak'ta mahkemeye çıkmış, ismi yok diye mahkemeden çıkarılmış. Yanlışlıkla getirilmiş. Ek iddianamede ismim geçecek heralde diyordu. Sonra mahkeme karar almış herkes kendi ilinde yargılanacakmış. MHP Davası'ndan dosyaları ayırmışlar. Bu sebepten Tefvik'i tekrar İstanbul'a göndermeye karar vermişler.

T.C. Sıkıyönetim Komutanlığı, Ankara 1 Numaralı Askeri Mahkemesi Savcıları tarafından 15 Temmuz 1986 yılında sunulan iddianamede ismi yargılananlar arasında geçmektedir.

O zamanlar oturduğumuz evin karşı dairesi kiralıktı. Polis bir hanım taşınmıştı araya adı Leman'dı. O bir sene içinde arkadaş olmuştuk. Amcası II. Şube'de komiser yardımcısıydı. O da aynı yerde Sivil Savunma diye bir bölüm vardı, orada çalışıyordu. Ben Yeni Düşünce Dergisi'nden çıkınca ona uğruyordum, beraber eve geliyorduk. Önce gelen yemek yapardı. O aralarda ben telefon bağlatmıştım. ANAP'ın seçim dönemimde bir kampanya başlatılmıştı. İlk telefonlar bağlatıldı. Seçimler dolayısıyla çok da çabuk bağlanmıştı. 5-10 sene bekleniyordu, oysaki. Bir gece telefon çaldı. Leman arıyordu;

"Hülya, çabuk şubeye gel. Tefvik'i getirdiler," dedi.

Hazırlanırken bir telefon daha geldi. Leman'ın amcası;

"Hülya nasılsın? Dur sana Tefvik'i vereyim, kendin konuş" dedi. Tefvik;

"Nasılsın? Gelirken bana gömlek getir. Bir tane kadın yeleği ya da pantolon, gömlek, vs... Yani kadın giysileri getir," dedi.

"Hayırdır, ne oldu?" dedim.

"Ya getir sen. İstersen annemi de getir, görsün" dedi.

Biz şubeye gittik. O zaman II. Şube Sirkeci'deydi. Üst kata çıktık. Sarıldık, öpüştük. Tefvik, perişan. Üstü başı yırtık. Gömlek var üstünde, her yeri yırtık, düğmeleri kopuk. Pantolon yine öyle.

"Ne oldu?" dedim.

"Sonra anlatırım," dedi.

Biraz annemle görüştü, onu gönderdik. Ben orada biraz daha kaldım. Oradaki polisler ve Leman'ın amcası;

"Senin aslan gibi bir kocan var," dediler.

Tefvik, bir kızla birlikte gelmiş Ankara'dan. Tefvik;

"Kız perişan," dedi.

Onu da getirdiler, soba yanıyordu. Getirdiğim kadın kıyafetlerinin vermişlerdi. Değiştirmiş üstünü. Kıza nasıl olduğunu sordum. Kız;

"Senin çok mert bir kocan var," dedi. Tefvik,

"Biz Mamak'tan beraber getirildik," dedi.

Yoldaki karakollarda konaklıyorlarmış. Ankara polisi kıza kötü davranmış. Kız da bunlara karşılık verince daha da kötü davranmışlar. Adapazarı'ndaki karakola geldiklerinde taciz etmek istemişler. Kızın adını hatırlamıyorum, ama siyasi olayların olduğu dönemlerde Beyazıt Meydanı'nda elinde silahla gazetelere çıkmış. Asker bir ailenin kızıymış. İyi bir ailenin kızıymış. Adapazarı civarlarındaki en son konaklanan yerde kıza kötü davranmışlar. Tefvik de;

"Ne yapıyorsunuz?"

"Ne diyorsunuz siz," demiş. Hatta kız;

"Bunların niyeti kötü gel bunları dekanlayalım. Ben silahlarını alırım," demiş. Tefvik;

"Saçmalama ne diyorsun sen. Ne gereği var, böyle şeylerin," demiş.

Kızı arabadan almak isteyince Tefvik kızı arkasına almış. Almalarına izin vermemiş.

"Önce beni öldürürseniz alabilirsiniz," demiş.

Tevfik'e de vurmuşlar.

"O sol fraksiyondan, sense Ülkücüsün. Niye koruyorsun?" demişler.

Tevfik direnince vermemek için onlar da;

"Arabada kalın da aklınız başınıza gelsin," demişler.

Kış kıyamet, hava soğuk. Sabaha kadar o soğuk arabanın içinde tutmuşlar. Bu yüzden perişan haldeydiler.

İstanbul'a geldiklerinde vakit geç olduğu için şubeye getirilmişlerdi. Ertesi gün Tevfik'i Sağmalcılar Cezaevi'ne sevk ettiler.

SAĞMALCILAR CEZAEVİ

Tevfik, Ankara Mamak Cezaevi'nden getirildiğinde gece olduğu için Sağmalcılar Cezaevi'ne almamışlar. Bu yüzden pilsiler onu 2. Şubeye götürmüşler. Sabahleyin tekrar cezaevine teslim etmişler. Cezaevindeki solcular Tevfik'in geldiğini duyunca kıyameti koparmışlar. Slogan atmaya başlamışlar. İki-üç gün sonra ziyaret günüydü. Kayınvalidem, ben ve kaynım ziyarete gittik. Tevfik'in ismi hoparlörden anons edilince kızılca kıyamet koptu. Solcular hep bir ağızdan Tevfik'in aleyhine sloganlar atmaya başladılar. Tevfik'in küçük kardeşi çok korkmuştu. Tevfik ziyaret kabinine kendisini koruyan bir grup arkadaşıyla birlikte geldi. Ziyareti kısa kestik. Bizi hemen dışarı çıkarmadılar. Bir grup asker gelip bizi çember içine alarak dışarıya çıkardı. Cezaevinin dışındaki solcu tutuklularının ailelerini de asker çember içine almıştı. Onlar da slogan atıyordu. O arada o kalabalığın ve kargaşanın içinde Tevfik'in kardeşini kaybettik. Bir baktım sol grubun içine karışmış. Askere söyledim, hemen onu çekip çıkardılar. Korkudan tir tir titriyordu. Şaşkındık, hiç böyle bir şey beklemiyorduk. O gün orada ziyaretçilerin arasında Ahmet Kaya'da vardı.

On gün içinde Tevfik'i oradan alıp tekrar Kartal Maltepe Cezaevi'ne gönderdiler.

1982

12 Eylül İhtilali'nin hemen ardından sağ ve soldan örgüt veya parti üyesi ne kadar insan varsa hepsi toplandı. Gözaltına alındı, önce emniyette ifadeleri alındı, sonra askeri savcılıkta ve askeri mahkemede. Bu arada savcılar iddianameler hazırladılar, örgütlerle ilgili. Bu iddianamelerin hepsi emniyetteki ifadelere göre hazırlandı. Kimi işlemediği suçu kabul etti, kimi işlediği suçu reddetti. Bu ifadeler yıllarca sürecektir toplu davalara yol açtı. O dönemdeki eylemleri ve sonraki süreci anlatması bakımından bu iddianamelerdeki bilgilere eylemler ağırlıklı olmak üzere değinmek gerekiyordu. İncelendiğinde birçok eylemin -"komünist ve faşist" nitelemelerine bakılmaksızın- birbirine benzediğini, tek veya iki-üç kişinin istihbarat diye verdiği bilgilere dayanarak yapıldığı ortaya çıkıyor. Bu iki sıfatın ne kadar çok kişinin canını yaktığını göstermesi, örnek teşkil etmesi ve o dönemi daha iyi açıklaması açısından iddianamelerin ilk hallerine yer verildi. T.C. Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcıları tarafından hazırlanan iddianamelerden bazıları;

DEV-SOL İDDİANAMESİ

Suçlar

- 1) Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil veya ilgaya teşebbüs etmek.
- 2) Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil ve ilgaya cebren teşebbüse TCK 146/2 fıkra da gösterilenlerden gayri surette iştirak etmek.
- 3) Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal temel nizamlardan herhangi birini devirmeye matuf cemiyetleri her ne suret ve nam altında olursa olsun kurmaya tevessü etmek veya kurtarmak veya bunların faaliyetlerini tanzim veya sevk ve idare etmek veya bu hususlarda yol göstermek veya bu amaçla kurulmuş cemiyete girmek.

- 4) TCK 146. maddesindeki suçu işlemek için meydana gelen silahlı cemiyet ve çeteye hal ve sıfatını bilerek barınacak yer göstermek, yardım etmek, erzak veya esliha ve cephaneye veya elbise tedarik etmek veya her ne surette olursa olsun hareketlerini teshil etmek
- 5) Devlet Başkanına gıyapta hareket.
- 6) TCK 159. maddeye aykırılık
- 7) Şartlı tehdit.
- 8) Eğitim ve Öğretim özgürlüğüne engel olmak.
- 9) Ticari Serbestisine engel olmak.
- 10) Memuriyet görevini kötüye kullanmak.
- 11) Görevli memura silahlı ve silahsız mukavemet.
- 12) Ruhsatsız patlayıcı madde yapmak, bulundurmak, patlatmak, kurşunlama.
- 13) Cürüm işleyenleri saklamak ve cürümün delillerini yok etmek.
- 14) TCK 312. maddesine aykırılık.
- 15) Sahte mühür yapmak ve kullanmak.
- 16) Nüfus cüzdanı, nüfus tezkeresi, pasaport ve ruhsatname taklit etmek, tahrip etmek, sahte kimlik kullanmak.
- 17) Kasten bina yakmak.
- 18) Adam öldürmek, adam öldürmeye teşebbüs etmek.
- 19) Silahlı ve silahsız gasp
- 20) İzin verilmeyen yerlere yazı yazmak, afiş yaptırmak, pankart asmak.
- 21) Suç eşyasını satın almak ve saklamak.
- 22) 1402 sayılı kanuna aykırılık
- 23) 6136 sayılı kanuna aykırılık
- 24) 171 sayılı kanuna aykırılık

Suç Tarihleri: 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982

Maktuller; Metin Aytaç, Bekir Kargın, Ömer Uğraş, Sabahattin Öz, Serdar Erkenez, Levent Erkenez, Uğur Erkenez, Yusuf Aydın, İsmail Necati Gerçeksöz, Aslan Sıtacı, Mustafa Akbıyık, Ali Yeni Özdoğan, Ali İhsan Çimen, Süleyman Gülşen, Mustafa Cengiz Erkmen, Yaşar Tümay, Mustafa Baytekin, Mustafa Kazancıoğlu, Seçkin Oktay Kuşoğlu, Mehmet Gülmez, Mustafa Balay, Muhsin Aslan, Halis Zeki Saltık, Selami Ayaz, Kemal Arslan, Turgut Aydın, Koray Kaptan, Mehmet Demirtaş, Necati Çimen, Erol Pınar, İsmail Mavuş, Rıza Soytaş, Mehmet Öztürk, Rahmi Şentürk, Halil İbrahim Yazıcı, Mehmet Taci Türküm, Ömer kınalı, Murat Kutluer, Avni Kubat.

Giriş

Dursun Karataş,¹⁵ Paşa Güven, Hüseyin Solgun, Hüseyin Karacı ve Halil adındaki kişinin varlığı ile örgütün kuruluş çalışmasının ilk toplantısının 28.9.1978 tarihinde yapıldığını, ikinci toplantının 26.10.1978 tarihinde yapıldığını, giderek belirginleşen örgüt yönetiminde Dursun Karataş, Paşa Güven ve Hüseyin Solgun'dan oluşan üçlünün 1.11.1978 tarihinde yaptığı üçüncü yönetiminde belirlemeye başladığını, 15.11.1978 tarihli dördüncü toplantıda örgüt sorumlusunun Dursun Karataş'ın olmasının kararlaştırıldığını, 13.12.1978 tarihli notla örgüt Merkez Komitesinin Dursun Karataş, Paşa Güven ve Hüseyin Solgun'dan oluştuğunu, 20.12.1978 tarihli M.K. toplantısında görev bölümünün yapıldığı buna göre;

Dursun Karataş'ın: Kadrolaşma, Gençlik, Bölgeler

Paşa Güven'in: Sendikalar, Fabrikalar, Demokratik Kuruluşlar, TÖBDER, TÜM-DER, geçici yer altı faaliyeti.

Hüseyin Solgun'un: Basın-Yayın, Mahallere Yardımcı, Prensip-Her Alanda Silahlı Ekipler Oluşturmak, şeklinde bir görev bölü-

15. DHKP - C'nin kurucusu ve elebaşı Dursun Karataş, Dev - Sol içinde "Dayı" lakabıyla tanınıyordu. Karataş, son anda kurtulmaktaki başarısı ve dış görüntüsünü değiştirme kabiliyeti nedeniyle ünlü Çakal Carlos'tan esinlenerek "Carlos" olarak da ün yaptı.

1953'de Elazığ'ın Cevizdere köyünde dünyaya gelen Karataş, Dev - Yol'un İstanbul kanadında görev yapıyordu. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi'nde okuyan Karataş, bir süre sonra okulu terk etti. İstanbul'daki Dev - Yol'lu yıllarında Paşa Güven ve Hüseyin Solgun'la birlikte olan Karataş, 1978'de Dev - Yol'u pasiflikle suçlayarak Dev - Sol'u kurdu. Karataş'ın 37 kişinin ölüm emrini verdiği ancak hiçbir zaman tetik çekmediği öne sürülüyor. 12 Eylül sonrasında sahte kimlikle bir reklâm ajansında çalışırken yakalanan Karataş, Dev - Sol ana davasının bir numaralı sanığı olarak yargılandı.

Metris Cezaevi'nden 29 tutuklu ve hükümlünün firar etmesi üzerine, Bayrampaşa Cezaevi'ne gönderildi. 29 Ekim 1989'da örgütün önde gelen isimlerinden Bedri Yağan'la Bayrampaşa Cezaevi'nden firar etti. Kısa süre Türkiye'de saklanan Karataş, gizlice Almanya'ya gitti. 12 Eylül 1994'te Fransa'da yakalanarak cezaevine konan Karataş, 4 ay sonra tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı ve ortadan kayboldu.

münü kararlaştırıldığını, örgütlenme, merkezi örgütlenme, FTKSME¹⁶ ve SDB¹⁷ hususları belirlenmişti.

Örgütün Marksist-Leninist düşünceyi benimsemiş olduğu, Marksist felsefeyi savunarak devrim yapmayı amaçladığı belirtilmiş ve eski başbakanlardan Prof. Nihat Erim ve İst. Em. Md. Muv. Mahmut Dikler dâhil pek çok insanın öldürülmesi, yaralanması, bombalamalar, kurşunlamalar, soygunlar ve sayısız diğer eylemlerde bulunmuşlardır.

Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı'nın hazırladığı iddianamede Eski Başbakanlardan Prof. Nihat Erim ile koruma polisi Ali Kartal'ın öldürülmesi olayının sanıklarından yasa dışı «Dev - Sol» örgütüne mensup Murat Karabulut özeleştirir. Bu özeleştiriyeye tutuklu sanıklar Dursun Karataş, Aşur Bülbül, Garip Delibaş, Tuğrul Özbek, Mehmet Faruk Erdemir, Şemdin Şimşir, Şakir Gül, Sermet Parkın, Kadir Günaydın, Mehmet Baylan, Yavuz Tuncel, Teoman Özdemir, Seyfi Günaydın, Ahmet Sülek ve Musa Elmas'ın bulunduğu koğuştan dışarıya gönderilmek istenen -16.9.1981 günü tutuklu Musa Elmas'ın kibrit kutuları, çöpleri ve boncuklarla yapıp ziyaretine gelen kardeşi sanık Z.E'a dışarıya çıkarması için elbiseleri ile verdiği bir tablo ile gönderilmek istenen- eleştirilere verilen iki ayrı cevapta: *"Murat arkadaş dışarıda önemli bir sorumlulukta olan bir arkadaştı. Zaafları meselelere dar bir çevreden bakıp sorunu mekanikleştirmesidir. Askeri bakış açısını ise tam olarak atamamıştı. Benim ve Hüseyin'in ilişkisi vardı. Görevinin öneminden dolayı bu ilişki çok sık olabiliyordu. Hüseyin ilişkilerinde karakteri gereği çok mütevazı idi. Bu durum onda giderek büyüklük kompleksi yaratabilir. Ayrıca şubeden sonraki Sultanahmet'te Hüseyin'in psikolojik durumundan kaynaklanarak ona çeşitli tavizler vermesi de onu cüretlendirdi... Hareketi içeriden yönlendirmek gibi bir düşüncesi varmış... O sıra da görüşlerini yaz dedik ve bildiğiniz gibi yazdı... "Örgütlenmeyi eleştiren hainler" sözümü kendi üzerine almış. Arkadaş teorik olarak genel seviyeye göre orta halli, askeri yanı olan, geçmişte iyi yanları ağır basan bir arkadaştı. Bugünkü durumu ise bildiri metninde de göreceğiniz gibi tamamen bir geçici yol arkadaşı görünümündedir... Tam ölüm orucuna iki gün kala kararlar beni*

16. Faşist Teröre Karşı Silahlı Mücadele Ekipleri

17. Silahlı Devrimci Birlikler

hıçlamaz deyip ortalığı karıtırırdı. Ve ölüm orucunu ertelemek zorunda kaldık. Hemen size gönderdiğim metni kaleme aldık ve cezaevindeki 20-25 arkadaşın onayı olmak üzere dağıttık... Gelecekte sağa sapma güçlü bir tehlike olabilir. Buna karşı arkadaşları duyarlı kılmalıyız. Sultanahmet'ten sonra yeni görüşleri (M'nin): "DS yoktur, yok olmuştur. Yalnız eylemleri vardır. Onları da militanlar yaptı. Onları çıkarırsak geriye DY kopyacılığı ve bir iki kişinin keyfi yönetimi kalır. Şu anda DS olsa bile onlar mücadele ekibi seviyesindeki insanlardır. Onlar hizi yönetemez ve silahlı mücadeleyi örgütleyemezler. 2-3 ay sonra bir polis operasyonu onlar da yok olurlar. Militanların kanı kullanılarak üstünlük sağlandı. Her örgütün yaratıcısı olan siyasi önderliği ise teorik bilgi, deney, tecrübe, devrimci dürüstlük açısından çok geridir. Bunun sonucu olarak hareket nitelik sıçraması yapamamıştı. Bilinçsiz ve Önderliği kaptırırım korkusu ile kadroların siyasi eğitimi yaptırılmamıştır. Eylemden başka bir şey yaptırılmayan, böylece kafaları dumura uğratılmış kadroların yaptığı eylemlerin kamuoyundaki geçici etkisi abartılmış, örgütlenmenin haline bakmadan mücadele yükseltilmişti. Dev-Sol'un kendine özgü siyasi bir programı yoktur. THKP-C'nin başarısız bir deneyidir. Ben mücadelemize ve ölen arkadaşlarımıza sahip çıkıyorum. Dev-Sol'a ideolojik ve politik olarak sahip çıkmıyorum. Dev-Sol eğer yaşarsak bizlerin örnek alınacağı bir hareket olamaz... Dev-Sol'u Dev-Sol yapan biz militanlarız, bunları çıkarırsak geriye ideolojik, politik, örgütsel kargaşa ve bir kişinin keyfi yönetimi kalır. Ben bu yapıyı yaşatmaktan yana değilim. Haberleşmemiz düzenli olmuyor. İyi bir ilişki ağıımız var. Metin, İbo, Tuncel, vs... hepsi ile notla görüşebiliyoruz. Yalnız Hüseyin'in koşuşuyla ilişki zor. Ancak Avukatla... Kitle ilişkisi içerisinde deşifre olmamış arkadaşlardan 2-3-4 kişilik ekipler oluşturma durumu varsa bunlar gerektiğinde intihar niteliğinde eylemler koyabilmeli... Ayrıca demir testeresi ve kimlik, ayakkabı topuğu ve kösele içerisine oyularak gönderilebilir... Ayrıca F'nin notlarını Kuleli'deki yere göndermiştim aldınız mı, ayrıca şifre vardı, yine K. M. Paşa'da tahliye olan bir sempatizanla not göndermiştim aldınız mı?" şeklinde karşı eleştiride bulunmuş ve yukarıda belirtildiği gibi intiharı kabul edecek adaylar aranmaktadır. Eleştirilerin devamı da cezaevi yaşantısı, diğer siyasetlerle ilişkiler, yönetime karşı koymalara anlatılmış ve yönlendirmenin sadece aynı siyaset içindeki kişilerle değil aynı zamanda diğer örgütlere mensup kişilere ve hatta avukatlara yönelik olduğu açıklanmıştır..."

Yine "suçlamalara cevap" başlığı ile yazılan bir karşı eleştiri ve cevapta da "... M. Arkadaş hareketimizin Cunta'nın darbesinden ilk nasibini alarak operasyon yemesi üzerine; 'Hareketin yok olduğu ve her şeyin bittiği' kanaatine vararak yeni bir anlayış içerisine girmiş... Şartlar değil de kendi kafasında var olan ama ortaya çıkacak uygun zemini bulamadığından bekleyen, kendi kişisel yapısı ile hayata bakarak dosta düşmana varlığını ispat etmiş ve devam eden bir hareketi yok sayıyor. 'Kadroların değiştirilmesi için karar mekanizmasında olması gerektiği, ideolojik ve örgütsel bir farklılığı olmadığı eski yönetim kadrosunda bazı kişilerin yetkili olduğu, geri kalanın da aynı yapı ile zaaf ve egoları için bu zaafli duruma göz yumulmuştur...' 'Son yakalanmalarla kendisine cevap verecek kimsenin kalmadığını (Dikler Operasyonu) söyleyerek Dev-Sol'a yol olduğunu, onun içinde kararların kendisini bağlamayacağını (Cezaevi eylemi gibi), bugün dışarıda ve içeride tek tek Devrimcilerin var olduğunu... Şu anda var olanlar mücadele ekibi seviyesinde olan insanlardır...' Bir hareketin yönetimindeki A ve B adamının yeterli olup olmadığına veya o işi yapacak değerli elemanların olup olmadığına karar verece olanlar hareketin şurasında veya burasında sorumlulukları olan elemanlar değil, hareketin tüm ilişkilerini merkezileştiren ve tüm elemanların gelişimlerini kontrol altında tutan yönetim mekanizmasıdır. Yok, bu kabul edilmez, ben bilirim denilirse sorun kişisel ve sübjektiftir. İşte M. arkadaş tastamam böyledir. Ama bu hiç kimseye 'Ben artık etkinleştim, yönetimde olmalıyım hakkını vermez... Eğer arkadaş kendini olağanüstü bir varlık olarak görmüyorsa -bizim bildiğimiz kadarıyla öyle bir yetkinliği yoktur- oysa kendinin geldiği yer, hem de kısa sürede, kendisinin kaldıramayacağı bir sorumluluktur. 15-20 kişilik yönetim meselesine gelince; hiçbir hareket hele partileştirme sürecindeki bir hareket böyle yönetilmez ki partileştirme sürecinin esprisi kadroyu yerleştirmektir, Bu yetiştirmenin yolu onları MK yapmak değil, pratik içerisinde adım adım yetkinleşmelerini sağlayıp sorumluluklarını arttırmaktır. Bugün M arkadaş sanki hiç söylenmemişçesine yeni bir model getirmektedir. Bu öneri kadroların yetkinleştirme sürecini ortadan kaldıran 'İş yapan militan' herkesi yönetim mekanizmasını getiren Menşevik-Hantal bir anlayıştır ki böyle bir anlayış savunulamaz... Arkadaş hareketi yıkmaya ant içmiş..." şeklinde eleştiriye cevaplar sıralamış ve bu cevapları okuyup onaylayan kişiler olarak da bazı isimler yazmıştır.

Görüleceği gibi yazılanlar muhakkak karşı bir suçlama ile susurulmak istenmekte ve gerçeği görenlerin bu görüşü açıklamalarına izin vermeyen bir yıldırma politikası güdülerək hareketin, miltanların kendilerini bu şekilde koruyacağını savunmaktadır.

Eylemler:

26.3.1979 tarihinde Ali Tezdoğan'ın öldürölmesi ve Eyüp MHP binasının bombalanması, camcılık yapan ve MHP partisinin İyüp İlçe teşkilatında parti görevlisi olarak vazife gören maktul İlahla ateş edilerek Hüseyin S., Sabri T., Ahmet K.¹⁸, Murat K., Ali K.¹⁹ tarafından öldürölüyor, binaya da iki üç dakika sonra patlayacak şekilde hazırlanan bir bomba konuluyor.

27 Temmuz 1979 tarihinde Beykoz Gümüşsuyu Mahallesi'nde Metin Aytaç adlı şahsın öldürölmesi Serdar İnç adlı şahsın öldürölmeye teşebbüs edilmesi; Beykoz Gümüşsuyu bölgesinde 1979 yılı başlarında sağ görüşlüler çoğunlukta. Daha sonra sol görüşlü kişilerin taraftar kazanmak ve çoğunluğu elde etmek amacıyla çaba gösterdikleri ve mahallede sol görüşü hâkim kılmaya çalıştıkları ve sağ görüşlü oldukları anlaşılan maktulle cinayeti işleyen M. Kamil U. ve iki kişinin aralarında kavga çıktığı olayın diğer bölgelerde de duyulması sonucunda DEV-SOL görüşünü benimseyen Kandillili Sarı Mustafa lakabıyla tanınan sanık kahvede oturan maktulü ateş ederek öldürmüştür.

Migros kamyonunun kaçıırılması olayında öldürölülen Hüseyin Taş'ın intikamını almak için daha önceden istihbaratı yapılan işe gitmek üzere olan polis İsmail Top'u 1.9.1979 tarihinde öldürmüş, aynı olayda yaralanan Ömer Bilge hastaneye kaldırıldığı sırada, Gökhan Teksoy ise hastanede ölmüştür. Sanıklar Murat K.,

18. 12 Ekim 1980 tarihinde hücresinde ölü bulundu. Ölüm sebebi intihar olarak gösterildi.

19. Gazi Eğitim Enstitüsü Matematik Bölümü öğrencisi, örgüt mensubu olan ve Reşitpaşa, Boyacıköy ve Emirgan bölgelerinde mahalli birimler içerisinde sorumlu olarak örgütsel faaliyetlerde bulunmuş, Eyüp MHP binasının bombalanması eylemeni de iştirak etmiştir. Dava sürerken kaldığı cezaevinden firar etmiştir.

İbrahim B.,²⁰ Oğuz A., Refah M., Merdan B., Faruk A.H örgüt evine kaçıyorlar.

4.1.1980 yılında ise Kerkük Türkleri 2. Başkanı Yavuz Tamtürk ise M. Mustafa D., Ersin T.,²¹ Harun K.,²² Kadir G.,²³ Emrah Ç. tarafından evinde kızının gözleri önünde öldürülüyor.

Maktul Bekir Kargın, Mecidiyeköy'de yapılan "Faşist" eylemlere misilleme olması açısından sanık Özer Ç.'nin Mecidiyeköy sorumlusu firari Adil Ş.'ye herhangi bir faşistle ilgili istihbarat toplamasını istediği, bir süre sonra Adil Ş.'ye maktulle ilgili is-

20. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi 3. sınıf öğrencisi olduğu, Boğaz, Kartal ve Şişli birimlerinin sorumluluğunu yaptığı, örgüt içinde Nazım veya Tahata Kemal kod adlarını kullandığı, özellikle Mecidiyeköy yöresinde Kemal, Hasköy yöresinde de Nazım kod adlarıyla anılıp bilindiği, örgütün önemli eylemleri gerçekleştirmek amacıyla oluşturulan FTKSME ve SDB içinde görev alıp pek çok eylemi gerçekleştirmiştir. İsmail Top'un öldürülmesi, Mehmet Pat'ın öldürülmesi, polis memuru Mahmut Özen'in öldürülmesi, Recep Erdoğan'ın öldürülmesi, polis memuru Nejdet Meme'nin öldürülmesi, Topkapı'daki korsan gösteriye katılmak, polis memuru Baki Uzun'un öldürülmesi, Coca-Cola fabrikası soygunu, Hasköy Karakolu'nun bombalanması gibi...
21. İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi'ni kazandığı, Aslan Tayfun Ö. ile tanıştığını ona bağlı olarak örgütsel faaliyetlere başladığını Bayram Bulut'un öldürülmesi, Dragos'ta Nihat Erim ve koruma polisi Ali Kartal'ın öldürülmesi, arandığını öğrenmesi üzerine İstanbul'dan kaçarak Zara İlçesi Kumoğlu köyüne gittiği ve 2.12.1981 tarihinde aynı yerde yapılan bir operasyonda güvenlik kuvvetleriyle silahlı çatışmaya girerek yakalandı.
22. Beyazıt'ta bulunan Maliye Yüksek Okulu'nda öğrenci, İstanbul Emniyet Müdür Muavini Mahmut Dikler ve Koruma Polisi Turgut Ergülen'in öldürülmesi ve polis memuru Besim Yeten Ve Üzeyir Çakır'ın yaralanmaktan idama mahkûm olmuştur. Ömer Uğraş'ın öldürülmesi, Sabahattin Öz'ün öldürülmesi, Beyazıt'ta Platin Bilaro Salonu'nun bombalanması ve çıkan çatışmada Adil Can'ın öldürülmesi, Gedikpaşa'da Mustafa Baytekin'in öldürülmesi, Aksaray'da Mustafa Kazancıoğlu'nun öldürülmesi, Kocamustafapaşa'da Mustafa Balay ve Kuhsin Aslan'ın öldürülmesi, Şehremini'de Turgut Aydın'ın öldürülmesi, Kadıköy Evrensel Kiraathanesi'nde Koray Kaptan'ın öldürülmesi, Niğde Han'da Mehmet Demirtaş'ın öldürülmesi, Süleymaniye Yoğurtçuoğlu Sokak'ta bakkal İsmail Mavuş'un öldürülmesi, Kumkapı'da polis memuru Mehmet Tacî Türk'ün öldürülmesi, Beşiktaş'ta Bayram Bulut'un öldürülmesi, Beşiktaş'ta Yavuz Tamtürk'ün öldürülmesi, Fatih'te terzi Aslanhan Aslan'ın öldürülmesi, Fikirtepe'de polis memuru Servet Özdemir'in öldürülmesinin dışında karakol bombalama, yaralama ve gasp suçlarına iştirak etmiştir.
23. Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Akademisi, Tekstil Bölümü 3. sınıf öğrencisi Erol kod adı ile Sarıyer- Çayırbaşı, Hacıosman ve Ferahevler yöresinin sorumluluğunu üstlendiği, Yavuz Tamtürk'ün öldürülmesi gibi eylemlere katılmıştır. Gösterdiği Baltalimanı karşıındaki taşocaklarında çuval içinde yere gömülü olarak 19 adet 7,65 mm. Çaplı tabanca ve 36 adet şarjörün ele geçmesi.

tihbaratı getirdiği, bu istihbaratın tekrar sanık Özer Ç. tarafından gözden geçirilip eylem yerinin belirlendiği 22.1.1980 saat 16:00'da olay yerine gittikleri, maktul Bekir Kargın bakkal dükkanında öldürülmüştür.

8.12.1979 yılında Kapalıçarşı Kızlar Ağası Hanı'ndaki kuyumcu dükkanlarının soyulması, polis memuru Cemil Mengü'nün öldürülmesi eylemi, örgüt sorumlusu Dursun Karataş'ın emri ve talimatıyla, sanıklar İbrahim E.,²⁴ Aslan Tayfun Ö.,²⁵ Tuğrul Ö. ve Ahmet K.'dan oluşan ve sorumluluğunu Murat Karabulut'un yaptığı bu SDB ekibince gerçekleştirilmiştir. Eylemle ilgili olarak 2 adet polis elbisesi, 2 adet otomatik silah, telsiz ve otonun Dursun Karataş tarafından verildiği, polis süsü vererek handan içeri girdiklerini arama yapacaklarını söyleyerek dükkân sahiplerinin yüzlerini duvara çevirdiklerini dükkândaki altın, para ve mücevheratı torbaya koydukları sırada maktul polis memuru Cemil Mengü'nün üst kattaki arkadaşını sivil kıyafetli olarak ziyaret ettiği, gürültü üzerine olay yerine baktığında maskeli olarak Aslan Tayfun Ö.'nün gördüğü ve "Ben polisim ne oluyor?" şeklindeki sözü üzerine sanık Aslan T.Ö. maktule ateş ederek öldürmüştür.

27.12.1979 günü saat 17:30 sıralarında Kadıköy Hasanpaşa Morali İbrahim Paşa Sokak'ta ilkokul öğretmeni Ömer Bilge ve

24. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi 3'üncü sınıftan ayrılmış olan sanığın DEV-SOL örgütü üyesi olduğu, örgüt içinde Turgut ve Hüseyin kod adlarını kullandığı, çeşitli iş yerlerinde çalışan sanığın, çalıştığı bir bankadaki görevlileri örgütlemeye çalışmak istemesi nedeniyle işten atıldığı, birçok eyleme katıldığı bunların arasında sahte kimlik bulundurmak, polis memuru Cemil Mengü'nin öldürülmesi, İstanbul Emniyet 1. Şb. Müdürü Lütfü Tomuş'un öldürülmesi girişimi, çeşitli gasplar bulunmaktadır. Dava sürerken kaldığı cezaevinden firar etmiştir.
25. İstanbul Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi'nde öğrenci SDB içinde yer alarak işçi kesiminin sorumluluğunu üstlendiği, örgüt içinde Adem kod adını kullandığı ve 29.3.1981 tarihinde Harun K. ile birlikte kaldığı evde güvenlik kuvvetleri tarafından yaralı olarak ele geçirildi. İstanbul Emniyet Müdür Muavini Mahmut Dikler ile koruma polisi Turgut Ergülen'in öldürülmeleri ve aynı olayda polis memurları Besim Yeten ile Üzeyir Çakır'ın yaralanması eyleminden ötürü SYNT 2 nolu As. Mahkemesi'nde yargılanarak 16.11.1981 yılında idam cezasına mahkum oldu. Kaldığı Bayrampaşa cezaevinden firar etti.

Gökhan Teksoy'un öldürülmesi ise sanık Abdullah M.'in²⁶ makullerin sağ görüşlü olduklarını söylemesi üzerine evlerine baskın düzenleyen Abdullah M., Baki A. Ve Erol D., tarafından gerçekleştirilmiştir.

12.9.1979 tarihinde Bursa'da Erol Ateş'in öldürülmesi; sanık Selahi K.²⁷ İle Hasan T.²⁸'nin TÖB-DER'de oturdukları bir gün Tahsin K.'nin yanlarına geldiği ve mahallelerinde oturan herhangi bir "Faşist'in" olup olmadığını sorduğu, Hasan T.'nin olumsuz cevabına rağmen sanık Selahi K.'nin Şehreküstü Mantıcı Mahallesi'nde MHP'li ve ayakkabıcı Halit S.'nin söz ettiği, dükkâna giderek orada bulunan maktulun yeğeni M. Erol Ateş'i öldürmüşlerdir.

4.10.1979 tarihinde Beşiktaş Uzuncaova Sokak'ta Bayram B.'un öldürülmesi ise Faruk Bayraktar'ın öldürülmesi nedeni ile bu olaya misilleme olarak sağ görüşlü olduğu tespit edilen Bayram Bulut'u 09:00 sıralarında Bayram Bulut'un evden çıktığını gören sanıkların toplu olarak yolunu çevirip hep birlikte ateş etmek sureti ile ve ideolojik amaçla ve taammüden kendisini öldürmüşlerdir.

29.1.1980 tarihinde Kumkapı'da Ömer Uğraş'ın öldürülmesi de yine aynı bölgede öldürülen Fevzi I.²⁹ ile birlikte örgüt içinde faaliyette bulunduğu söylenen Cemal ve Bahri isimli iki kişinin öldürülmesine tepki olması açısından ve Maktul Ömer Uğraş'ın MHP yanlısı olduğundan bahisle Beyazıt DEV-GENÇ biriminde görevli ve o yöredeki FTKSME olarak teşkilatlanmış sanıkların

26. Kadıköy Yabancı Diller Yüksek Okulu 3. sınıf öğrencisi, Ömer Bilge ve Gökhan Tekson'un öldürülmesi, Fikirtepe'de öğrenci minibüsünün kurşunlanması Yusuf Aydın'ın ölüm yedi kişinin yaralanması, gazeteci İsmail Necati Gerçek-söz'ün öldürülmesi, öldürmek amacıyla çeşitli yaralamalar ve gasplar işlediği eylemlerdir. Cezaevindeki kötü koşulları protesto etmek için girdikleri ölüm orucunda hayatını kaybetti.
27. Bursa'da Erol Ateş'in öldürülmesi, Ankara'da suçüstü yakalanmasına neden olan Doktor Necati Çimen'in öldürülmesi.
28. Cezaevindeki ölüm orucunda hayatını kaybetti.
29. İstanbul Üniversitesi, Fen Fakültesi, Matematik Bölümü 7. sönestr öğrencisi, İstanbul'da Polat, İzmir'de Hasan kod adlarını kullandığı, Yedikule Karakolu'nun basılması, Ömer Uğraş'ın öldürülmesi, İstiklal Caddesi'nde korsan gösteri yapmak, Amerikan Elçiliği'ne ait çantanın gaspı gibi eylemlere katılmıştır.

FTKSME sorumlusu Serdar kod adlı Harun K.'nın başkanlığında Balıkesir Yurdu'nda toplanıp öldürülen iki kişinin olayını değerlendirek bu olaya tepki olarak bir eylem düşündükleri Adil C. İsimli bir örgüt mensubunun verdiği istihbarat üzerine evini bastıklarını "polis aç kapıyı" diyerek içeri girdiklerini, sorguya çektikten sonra naylon ipe ellerini bağlayarak kafasına iki kurşun sıkılarak öldürülmüştür.

16.2.1980 tarihinde Söğütözü Karaağaç Caddesi üzerindeki berber dükkanında kalfa olan Arif Eryücel'in öldürülmesi ise "Faşist" olduğu yönünde istihbaratı toplanan sanık Arif Eryücel, Nazım kod adlı sanık İbrahim B.,Yadigar A., Cengiz K., Ali S., Mürsel G.³⁰ tarafından öldürülmüştür.

27.2.1980 günü saat 09:00 sıralarında Okmeydanı otobüs durağında Başkomiser Mehmet Pat'ın öldürülmesi, maktulün oturduğu bölgede "Faistlerle" ilgisinin olduğundan bahisle Cengiz K.'nın topladığı istihbarat Nazım kod adlı İbrahim B., Murat K., Cengiz K., Ali S., Mürsel G. olay yerine lacivert bir Renault arabayla giderek bekledikleri, durağa gelen maktule ateş ederek öldürdükleri ve bir adet merminin üzerinde "Okmeydanı'ndaki Faşist Katliamların Hesabını Soracağız, Yolumuz Çayanların Yolu" bildirisi konulmuştur.

2.4.1980 gecesi Çeliktepe'de kahvede MİT görevlisi Refik Sönmez'in öldürülmesi, maktulün MİT görevlisi olduğu istihbaratını alan Özer Ç., Sadettin G., Veli A., Sadık Ç., Mahmut A. kahveye girerek maktule ateş ettiklerini ve olay yerine Devrimci Sol imzalı "30 Mart-7 Nisan Devrim Şehitleri Haftası" başlıklı bildiriye bırakıp her üç sanığın Keçi Deresi'ndeki örgüt evine gittikleri belirlenmiştir.

17.4.1980 tarihinde Şişli Nişantaşı'nda manavlık yapan Mustafa Akbıyık adlı şahıs, Cevdet H.,³¹ Serdar B.,³² İlhami T., Alaattin A., tarafından faşist olduğu ve faşistlere yardım ettiği ciheyle öldürülüyor.

30. Kaldığı cezaevinden firar etti.

31. İ.D.M.M Akademisi Elektrik Fakültesi 4. sınıf öğrencisi Başkomiser Salih Zeki Saltık'ın öldürme eylemine de karışmıştır.

32. Galatasaray Mühendislik Fakültesi öğrencisi, çok sayıda işyerinden örgüt adına tehditle para toplaması.

27.5.1980 günü saat 08:00 sıralarında Yenibosna Yıldırım Beyazıt Caddesi üzerindeki tüpçü dükkanında Süleyman Gülşen; Garip D., Mustafa B.,³³ Fatih Y.,³⁴ Hayrettin B., Mehmet Ç.³⁵ tarafından maktulün muhbir olduğu, yasadışı örgüt üyelerini yakalattığından bahisle dükkanını basarak yanında çalışanları yaralayarak etkisiz hale getirdikten sonra Süleyman Gülşen'e ateş ettikleri, hastaneye giderken yolda öldüğü, sanıkların dükkana üzerinde "Türkiye'de Mücadeleler Engellenemez Halk Düşmanı Güçlerin Bir Parçası Olan Muhbirleri Devrimci Şiddetle Cezalandıracağız. Hiçbir Muhbir Cezasız Kalmayacaktır. Devrimci-Sol" yazısı bulunan bildiriye bıraktıkları ve olay yerinden yaya olarak uzaklaşmıştır.

3.6.1980 tarihinde Beyoğlu İstiklal Caddesi Kuloğlu Sokak No:1'deki Spor-Toto Bayii Mustafa Cengiz Erkmen; Abdülaziz D.,³⁶ Şaban T.,³⁷ A.Tarık K., Enver B., Naci P., Kemal K. tarafından "Faşist" olduğu yönündeki istihbarat ve olay yerine bırakılan bildiriden anlaşılacağı gibi Fikirtepe Eğitim Enstitüsündeki ölümle sonuçlanan bir bombalama eyleminin faili olduğu gerekçesiyle misilleme olarak bu 4 FTKSME üyesi tarafından dükkanında yemek yerken ateş ederek öldürüldü. Olay yerinde üstün-

-
33. Bakırköy Akşam Ticaret Lisesi mezunu, bu eylemin dışında örgüt adına yazı yazmak gibi eylemlere katılmıştır.
 34. Yeşilköy Ticaret Lisesi mezunu, Süleyman Gülşen'in öldürülmesi eyleminin dışında Bahçelievler Polis Karakolu'nun kurşunlanması, Haluk Kayacan'ın öldürülmesi gibi eylemlere adı karışmıştır.
 35. İTİA Siyasal Bilimler Fakültesi 2. sınıf öğrencisi, örgüt içinde Tayfun kod adını kullandığı, Muhtar Hüseyin Demirbaş'ın öldürülmesi, Şirinevler-Yenibosna'da korsan gösteri yapmak güvenlik kuvvetleri ile silahlı çatışmaya girmiştir.
 36. İTÜ Ayazağa Temel Bilimler Fakültesi Meteoroloji Bölümü 3. sınıf öğrencisi, örgüt içinde Temel kod adını kullandığı, Levent, Serdar ve Uğur Erkeniz'in öldürülmesi, Mustafa Cengiz Erkmen'in öldürülmesi, Yaşar Tümay'ın öldürülmesi, bombalama ve çeşitli gasp eylemlerine katılmıştır.
 37. İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi 2. sınıf öğrencisi olan sanığın örgütün içinde sorumlu olarak faaliyette bulunduğu, örgüt içinde Serdar ve Süha kod adlarını kullandığı, Ömer Uğraş'ın öldürülmesi, polis memuru Sabahattin Öz'ün öldürülmesi, Mustafa Cengiz Erkmen'in öldürülmesi, Yaşar Tümay'ın öldürülmesi, Başkomiser Salih Zeki Saltık ve işçi Selami Ayaz'ın ölümüne neden olmak, korsan gösterilere katılmak, yaralama ve gasp katıldığı eylemler arasındadır.

de "Ölen İTÜ'lü Devrimcilerin Hesabını Soruyoruz! Devrimci-Sol Hiçbir Faşist Hiçbir Yerde Cezasız Kalmayacak" yazılı bildiriye olay yerine bırakarak ayrıldıkları belirlenmiştir.

9.6.1980 tarihinde Kasımpaşa'da tüpçü Recep Erdoğan, AP görüşlü olduğu ve o bölgede çıkan olaylarda etkisinin bulunduğu gerekçesiyle İbrahim B., Mehmet Onay K.,³⁸ Teoman Ö., Nihat Ö., Zülfü A., Hakkı A. tarafından öldürüldükten sonra olay yerine "Faşist Terör Devrimci Şiddetle Susturulacak, Bütün Faşistlerin Sonu Gün Sazak Gibi Olacak, Devrimci-Sol" yazısı olan bildiriye de olay yerine bırakarak kaçıyorlar.

23.6.1980 tarihinde Gemlik Orhangazi Caddesi üzerinde futbol sahasında karşıt görüşlüler arasında çıkan çatışmada DEV-SOL görüşlü olan Recep Sinan hayatını kaybetti. Mehmet K.,³⁹ Turan Ö.,⁴⁰ Enver Ş., Fahri Ç., Ahmet G., Osman K., Cemil K., Recep S., Mehmet G.,⁴¹ Nurettin A., Ayhan E., Metin Ö., aldıkları talimat üzerine saat 20:00 sıralarında top sahasına gittikleri, top sahasının karşısında oturan karşıt görüşlü sanıklar Enver Ş., Fahri Ç., Ahmet G., Osman K. Ve Cemil K.'nin arasında kavga çıkıyor. Yanlarına gelen esnafı ve sağ görüşlülere kaçırmak için ateş etmeye başladıkları, maktulün şarjörünü yere düşürdüğünü, almayla çalışırken iki grubun arasında kaldığı ve arkadaşlarının tabancasından çıkan bir mermi yarası sonucu boyun damarlarının kanaması ve hemorojik şoktan yaralı olarak kaldırıldığı Bursa Devlet Hastanesi'ne sevki sırasında öldüğü belirtilmiştir.

23.6.1980 günü Eyüp'te Esentepe Mahallesi muhtarı Hüseyin Demirbaş, muhbirlik yaptığı yönündeki istihbarat üzerine Mehmet Ç., Mehmet., Murat K., Tuğrul Ö., tarafından yazıhanesine bas-

38. Kocamustafapaşa MHP binasının yakılması ve bu sırada sanıklardan Kenan A.'nın da yanarak ölmesi.

39. Orta okul son sınıfta beklemeli öğrenci, Gemlik'te karşıt görüşlüler arasında çıkan çatışmaya katılmak ve kendi arkadaşları Recep Sinan'ın ölümüne neden olmak, MHP İlçe Sekreteri Erol Pınar'ın öldürülmesi, başkasına ait kimlik taşımak, korsan gösteri yapmak, pankart asmak işlediği eylemler arasındadır.

40. Gemlik'te çeşitli yer ve zamanlarda örgüt adına yazı yazma, bildiri dağıtma, pankart asma, korsan gösteriye katılmak.

41. Örgütün Alibeyköyü biriminde faaliyette bulunduğu, örgüt içinde Cevdet kod adını kullandığı, Muhtar Hüseyin Demirbaş'ın öldürülmesi, korsan gösterilere katıldığı, bombalama ve pankart asma, gasp gibi eylemlere katılmıştır.

kın yapılarak öldürüldüğü ve Kemal Cemekan'ı ihbar ederek jandarmaya vurdurttuğu için öldürüldüğünü belirten bir de bildiri bırakmışlardır.

19.7.1980 tarihinde 12 Mart döneminde başbakanlık yapmış olan Nihat Erim ve koruma polisi Ali Kartıl'ın öldürülmesi eylemi; DEV-SOL Merkez Komitesi Nihat Erim'in cezalandırılması hususunda aldığı kararı Hüseyin Solgun'undan alan sanık Sadettin G., Baki A., Ersin T, gasp ettikleri bir arabayla Dragos'a giderek Nihat Erim'in denize girdiği plajı, evini, araba ile gidiş dönüş yollarını ve kendilerinin eylemden sonra kaçacakları istikameti, arabanın kim tarafından kullanılacağı, kimin nerede duracağı, vasıtanın nerede kendilerini bekleyeceği hususlarını tespit ederek eylem gününü kararlaştırdıkları, ilk eylem tarihinde aksilik çıktığını 19.7.1980 günü saat 09:00'da eylem yerine geldiklerini, bir süre sonra plaja gelen Nihat Erim ve koruma polisini öldürdükten sonra kendilerini bekleyen arabaya binerek kaçmışlardır.

21.7.1980 tarihinde Topkapı'da korsan gösteri yapılmış, bombalı pankart asılmış ve ölüme neden olunmuştur. Bu eyleme ne Dursun Karataş ne Paşa Güven ne de Hüseyin Solgun katılmıştır. Gövde gösterisi türünden bir eylemdir. Eyleme müdahale eden güvenlik kuvvetleri ile çıkan çatışmada örgüt üyelerinden Halil İbrahim Karakuş, Talip Gürdal ile Yüksel Karan ölmüş. Örgütle ilgisi bulunmayan Avni Kubat hayatını kaybetmiş. Çok sayıda kişi yaralanmıştır. Arabalar gasp edilmiş. Toplu taşıtta seyahat eden birçok yolcu yaralanmıştır.

1.8.1980 tarihinde Gemlik MHP İlçe Sekreteri Erol Pınar, Bedri Y.,⁴² Mehmet D., Mehmet K., Orhan A.,⁴³ Selahattin A.,⁴⁴ Aydın S.⁴⁵ tarafından öldürüldü. Cadde üzerinde pusu kurarak yoldan geçen maktule ateş ettikleri, yaralı maktulün cadde üzerinde-

42. Dava sürerken kaldığı cezaevinden firar etti.

43. APO örgütü üyesi olduğu, ancak Gemlik yöresinde DEV-SOL ile eylem birliği yaptığı, Erol Pınar'ın öldürülmesi eylemine de katıldığı belirlenmiştir.

44. Gemlik MHP İlçe Sekreteri Erol Pınar'ın öldürülmesi, korsan gösteriler yapmak, pankart asmak.

45. Gemlik Maden İşçileri Sendikası İdari Sekreteri, Gemlik'te Erol Pınar'ın öldürülmesi eylemine katıldığı yazılama, pankart asmak, bina yakmak suçlarını işlemiştir.

ki Ballı sokağa döndüğü, bu sokak üzerinde bekleyen tarafından tekrar ateş açılması sonucunda yere düştüğü, yanına gelerek öldüğünden emin olmak için kafasına tekrar ateş edildiği lisenin yanındaki zeytinliğe doğru kaçmışlardır.

16.10.1980 tarihinde Bakırköy, Güngören Mareşal Çakmak Mah. Soğanlı Caddesi'nde muhbir olduğu istihbaratı ile ayakka-bıcı Mehmet Öztürk; Hasan E.,⁴⁶ Arif⁴⁷ Hikmet A., Semih G.,⁴⁸ Mürsel G. tarafından öldürüldü.

7.10.1980 günü Kadıköy Moda Caddesi'nde Emekli Astsubay Rami Şentürk Mehmet Ü., Metin ve Cemal isimli DEV-SOL üyesi maktulün çalıştığı mobilya mağazasına müşteri gibi girip için randevu aldıklarını, olay günü mobilya bakmaya gittikleri bir atışa hazır halinde verilmiş tabancayla bir el ateş ederek maktulü başından vurmuştur.

8.7.1980 tarihinde Karaköy Ticaret Merkezi önünde korsan gösteri yapmak, polis ile silahlı çatışmaya girmek, bombalama, kurşunlama ve pankart asma, öldürmeye teşebbüs. Sloganlar ve konuşmadan sonra Ticaret Merkezi'ne ateş açılmış, Merkez Bankası Kambiyo Şubesi'ne bomba atılmış, güvenlik kuvvetlerine ateş açılmış, Kahraman Maraş ve Çorum Olayları ile ilgili pankartlar açılmış, civardaki arabalara hasar verilmiştir.

14.11.1978 tarihinde Balat Sultançeşme Caddesi üzerinde bulunan Rauf Demiralp'e ait arabadan kurban derilerini Mehmet Tolunay B., Nuri E., Ahmet U. ve Turgut U. silahlı eylemle gasp etmişlerdir.

-
46. Lise ikinci sınıfta örgüte girdiği için eğitimini bırakmış. İnşaat İşçisi Ömer Kınalı'yı öldürme, çeşitli gasp olaylarına da katılmıştır.
 47. İ.T.İ.A. İşletmecilik fakültesi öğrencisi, Mehmet Öztürk'ün öldürülmesi, inşaat işçisi Ömer Kınalı'nın öldürülmesi, gasp ve öldürmeye teşebbüs eylemlerine de katılmıştır.
 48. Alibeyköy Endüstri Meslek Lisesi'ni bitirdiği, Ömer Kınalı'nın öldürülmesi, Karagömrük Polis Karakolu'nun basılması, Eyüp Ortakçılar'da Aslan Sıtaçı'nın öldürülmesi olaylarına da katılmıştır.

12.2.1979 tarihinde Sarıyer Çayırbaşı'nda Mansur Şahin'e ait vinç fabrikası Aslan Tayfun Ö., İsmail Tuncer B.,⁴⁹ Murat K., Tuğrul Ö., Mustafa İlhan T. ve Mustafa eylem günü Levent-Etiler güzergahında Aslan Tayfun'un daha önce gasp ettiği kamyonete hep birlikte binerek, fabrikaya yakın bir yerde indikleri ve sanıklardan İsmail'in maskeli ve silahlı olarak fabrika kapısında güvenliği temin ettiği, içeriye giren sanıklar muhasebe kısmında bulunanları silahla tehdit edip kasayı açtırdıkları, ancak kasada para olmaması üzerine eylemi gerçekleştiremeden dışarı çıkıp hep birlikte kendilerini bekleyen kamyonete binip uzaklaştıkları ve kamyonet içinde silahları ve maskeleri bir torbaya koydukları ve belirtilen yerde kamyoneti bırakıp çeşitli istikametlere dağıldıkları belirtilmiştir.

1.3.1979 tarihinde Aslan Tayfun Ö., İsmail Tuncer B., Murat Karabulut., Tuğrul Ö., ve Mustafa isimli sanıklar Dursun Karataş'ın talimatıyla Levent Dispanserinden içeriye girerek, muayene olacakmış gibi beklemeye başladıkları ve burada çalışan görevlilerin maaşlarını getirecek mutemedin bulunduğu araba saat 10:00'da dispanser önüne geldiğinde dördü birlikte yüzlerine maske takarak bu aracın yanına gidip içerdekileri tesirsiz hale getirerek, mutemedin elindeki zarf içinde bulunan 1.290.000 TL'yi gasp edip geldikleri minibüs ile uzaklaştıkları Aslan Tayfun bu parayı götürüp Dursun Karataş'a teslim etmiştir.

49. Dişçilik Fakültesi mezunu, Zeki, İsmail, Hasan, Mahzuni kod isimlerini kullandığı, Mahmut Dikler ve koruma polisinin öldürülmeleri olayına iştirak eden ve olay sırasında yaralanan örgüt üyesi Selçuk K. ve Aslan Tayfun Ö. örgüt evinde tedavi ettiği, örgütün yardımıyla Şişli'de muayenehane açtığı, sahte kimlik kullandığı, 1979 yılında pasaport çıkararak Dursun Karataş'la konuştuğu, onun tarafından FHKC temsilcileri ile görüşmek, silah temini, askeri eğitim konularında temaslar yapmak üzere Suriye'ye gitmek üzere görevlendirildiği, hareket emrini Sinan K.'dan aldığını beraberinde getirdiği Sait Halit (Semih İklavi) adındaki Filistinli şahısla tanıştırdığı bununla birlikte Şam'a gittikleri, buradan FHKC kamplarına girip gezdiği, FHKC bürosuna giderek yetkililerden Abu Halit ve Züher adında şahıslarla temsilcilik sorunu, askeri eğitim konusu, silah alışveriş ve kültürel alışveriş konularında görüşmelere geçtiği, prensipte anlaşarak önerileri sorumlularına iletmek üzere Türkiye'ye döndüğü ve durumu rapor halinde yazılı ve ayrıca şifai olarak Dursun Karataş'a ilettiği, buna müteakip FHKC ile yapılan temasları içeren "Filistin Sorunu ve Filistin Halk Kurtuluş Cephesi-FHKC" adlı kitabı yayınladıkları 1979 yılı Kasım ayında yeniden görüşmeler için ikinci kez Şam'a gittiği, FHKC'nin aynı yetkilileri ile görüştüğü, tekrar Türkiye'ye dönüp görüşmeler konusunda Dursun Karataş'a bilgi verdiği ve daha sonra bu konudaki girişimleri Paşa G.'ne devrettiğini, SDB'nin içinde aktif görev aldığını itiraf etmiştir.

30.12.1979 gecesi saat 21:00 sıralarında Hasan Kuyucuoğlu'nun 34 H 2351 plakalı minibüsünün gaspı ve 31.12.1979 günü Kahramanmaraş Öğrenci Yurdu'nun basılıp yurdun bombalanıp, kurşunlanması. Sinan K.,⁵⁰ Bedri Y., Harun K., Mehmet D., Faruk E., Ersin T., Celalettin C., Murat Toros G., Aslan Şener Y.,⁵¹ Namık C., Ercan G.,⁵² Selçuk K.,⁵³ ve diğerleri planlandığı gibi saat 09:00 sıralarında yurt önünde araçtan inen militanlardan Bedri Y. İle Aslan Şener Y.'nin tabancaların kabzasıyla yurdun giriş kapısının camlarını kırarak kapıyı açtıkları, sanık Ersin T.'nin arabayı yurdun arka tarafındaki bir sokağa aldığı, sanıklar Bedri Y. ve Aslan Y.'nin maskelerini takarak yurda girdikleri, Faruk E. ve Murat Toros G.'nin de yurda girip bombaları yurdun içine attıkları, dışarıdaki militanların da yurda ateş etmeye başladıkları, sanıklar Bedri Y. ve Aslan Şener Y.'nin tabancalarını ateşleyerek yurttan kalan mağdur Muharrem A.'nın odasına giderek mağduru dövdükleri ve ateş edilmek istendiği, sonra yurda giren sanıkların derhal toparlanıp arka tarafta kendilerini bekleyen minibüsle Kocamustafapaşa'ya döndükleri belirlenmiştir.

26.1.1980 günü saat 07:40 sıralarında Karagümrük Karakolu'nun silahlı olarak basılması, karakoldaki silahların, elbiselerin alınması, bomba atmak, pankart asmak ve görevli bekçilerin tabancalarını silahlı olarak gasp etme eylemi örgütün merkez yö-

50. İTÜ Maçka Maden Fakültesi son sınıf öğrencisi olan sanığın DEVRİMCİ-SOL örgütünün gençlik kesiminin İstanbul düzeyindeki sorumlusu. Örgüt içinde Koray adını kullandığı. Dursun Karataş tarafından Kadıköy yöresindeki okulların örgütlenmesini sağlamak amacıyla görevlendirildiği, Taksim ve Ak-saray'da da aynı çalışmaları yönettiği. Korsan gösteriler yapmış, Migros Şirketi'ne ait yiyecek kamyonun kaçırılması, Yedikule Karakolu'nun basılıp polis memuru Sabahattin Öz'ün öldürülmesi olayı, Serdar Erkenez, Levent Erkenez ve Uğur Erkenez'in öldürülmesi, Fikirtepe Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrenci minibüsünün kurşunlanması, Diş Doktoru Mehmet Ercan'ın öldürülmesi, Tahtakale Polis Karakolu'nun basılması, Kocamustafapaşa MHP Binası'nın yakılması, gasp, yaralama, pankart asma eylemlerini gerçekleştirmiştir. Dava sürerken kaldığı cezaevinden firar etti.

51. Beyazıt'ta bulunan Maliye Muhasebe Yüksek Okulu'nda öğrenci, 3.4.1981 yılında örgüt üyesi Hasan E. ile buluşmaya gittiğinde yakalandı. 6.2.1981 yılında İstanbul Emniyet Müdür Muavini Mahmut Dikler ile Koruma Polisi Turgut Ergülen'i öldürmek ve Aynı olayda Besim Yeten ile Üzeyir Çakır'ı yaralama suçlarından dolayı 16.11.1981 yılında idam cezasına mahkûm oldu. Kaldığı cezaevinden firar etti.

52. Ölü olarak ele geçirilmiş.

53. Ölü olarak ele geçirilmiş.

netiminde alınan ve devletin güçsüzlüğünü göstermek amacına yönelik olarak ortaya konan eylemlerdendir. Genel amaç yanında eylemin aynı zamanda "TARİŞ olaylarını protesto etmek, anti-faşist mücadelenin boyutlarını yükseltmek" amacı ile de yapıldığı itiraf edilmiştir. Eylem üç değişik görev üstlenen ve en az 10'ar kişiden oluşan 3 ayrı grup tarafından gerçekleştirilmiştir. Bir grup militan karakol çevresinde, karakola çıkan yollarda silahlı gözcü olarak görev yapmışlar, diğer bir grup karakola yakın yerde yine gözcü ve güvenlik ile birlikte hazırlanan pankartı asıp karakol önündeki aracı yakarak eylemden sonra slogan atma görevini üstlenmişler, diğer grup ise karakolun içine girip baskını düzenleyerek silahların gaspı görevini üstlenmiştir. Eylemi gerçekleştiren sanıklar ise Mehmet G., Semih G., Garip D., Tuğrul Ö., Cengiz K., Sabri T., Bora B., Kenan M., Turgut U., Hasan H., Fethi T., Uğur T., Erdiñ Y., Haydar Ö., Cafer S., Nuri E., Ahmet U., Muzaffer E., Ahmet K., Kemal C., Fatih, Hasan ve diğerleri.

8.2.1980 tarihinde Bayrampaşa Maltepe'deki Migros Şirketi'nin deposu basılarak 6 kamyon çeşitli yerlere kaçırılmış ve malzemeler halka dağıtılmıştır. Eylem; Mesut Ö., Cemile Ç., Adem, Kenan M., Fethi T., Haydar Ö., Erdiñ Y., Seyfi G., Cafer S., Muzaffer E., Uğur T., Turgut U., Sabri T., Ahmet K., Tayfun ve diğerleri tarafından gerçekleştirilmiştir.

15.8.1980 tarihinde Bakırköy İncirli'deki Coca-Cola Fabrikası İbrahim B., Aslan Şener Y., İsmail Tuncer B., Nuri E., Sabri T. tarafından gasp edilerek 8 milyon lira gasp edilmiştir.

2.7.1981 tarihinde Küçükçekmece Cumhuriyet Mahallesi'nde oturan mağdurlar Ayten Özdeş ve Sema Özdeş'in ziynet eşyalarının örgüt adına İsmail Ş., Erdoğan G., ve Lütfü tarafından silah zoru ile gasp edilmesi.

25.4.1978 tarihinde Bakırköy Güneşli Köyü Barbaros Mahallesi'nde faşist olduğundan bahisle Faruk Gündoğdu'nun bakkal dükkânının bombalanması.

24.7.1979 tarihinde Recai D.,⁵⁴ Tayfun Y., Sinan K., Bedri Y., Faruk E., Önder A., Murat K., Namık C., Mustafa O., Ali

54. Şişli Siyasal Bilgiler Fakültesi 2. sınıf öğrencisi, örgüt içinde İhtiyar kod adını kullandığı, eylem olarak; Yedikule Karakolu'nun basılması, Yeşildirekt'te Amerikalılara ait hanın basılması yer almaktadır.

K., Selçuk K., Ercan G. ve diğerleri tarafından Yeşildirekt'teki Amerikan Bord heyetine ait han basıldı ve bombalandı.

24.2.1980 tarihinde Mecidiyeköy'deki İVA Fotoğraf Stüdyosu'na Özer Çetin⁵⁵ Ş., Sadettin G., Mehmet Onay K., Adil Ş. ve Murat tarafından patlayıcı madde atılmıştır.

4.8.1980 tarihinde Çemberlitaş'ta korsan gösteri yapmak, pankart asmak, çıkan çatışmada Halil İbrahim Bayraktar'ın ölmesi, 10 adet tabanca, 153 adet Mermi ve 17 adet şarjörün ele geçmesi. Dursun Karataş, M. Toros G., Vehbi E., A. Celal L., İlker A., Alişan Y., Yalçın D.,⁵⁶ Çiğdem G., Atilla Ö., Erkan T., Bedri Y., Mehmet K.,⁵⁷ Eşber Ç.,⁵⁸ A. Tarık K., Mehmet Ü., Ahmet S., Vural., Şaban T., Bilal Ç., Mustafa A., Bülent P., Tayfun Y., Sami C., Hüseyin T.,⁵⁹ Erdal E., Nigar Gülşat A.,⁶⁰ İlknur K., Banu M., Hazan A., Sevdâ A., Selçuk K., Selim Meh-

55. Işık Mühendislik Fakültesi Makine Bölümü 3. sınıf öğrencisi olduğu, 1 Mayıs 1977 gösterisine katıldığı, örgütte aktif görev aldığı, Selim kod adıyla Okmeydanı sorumlusu olarak görevlendirildiği, eylemlerinin arasında Bekir Kargın'ın öldürülmesi, polis memuru Mahmut Özen'in öldürülmesi, Mit görevlisi Refik Sönmez'in öldürülmesi, polis memuru Nejdîet Meme'nin öldürülmesi, Topkapı'daki korsan gösteriye katılmak, çeşitli bombalama, öldürme girişimi ve yaralamalar var.
56. İstanbul İktisadi İlimler Akademisi İşletme Fakültesi 3. sınıf öğrencisi, Kocamustafapaşa'da Mustafa Balay ve Muhsin Arslan'ın öldürülmeleri, Şehremini'de Turgut Aydın'ın öldürülmesi, Karakol bombalama, gasp, pankart asma gibi eylemlere katılmıştır.
57. İTÜ öğrencisi, Başkomiser Salih Zeki saltık ile Selami Ayaz'ın öldürülmesi, Yaşar Tümay'ın öldürülmesi olaylarına karışmıştır.
58. İTÜ M.M. Fakültesi Elektrik Bölümü 4. sınıf öğrencisi, korsan gösterilere katılmak, Cihangir Akbank Şubesi'ni bombalamak, Kasımpaşa Yenişehir Türk Ticaret Bankası'na patlayıcı madde atmak, Dolapdere'deki Akbank Şubesi'ne bombalı pankart asıp, kurşunlamak.
59. Tahtakale Polis Karakolu baskını, Kumkapı'da polis memuru Mehmet Taci Türk'ün öldürülmesi.
60. İstanbul Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde öğrenci, DEV-GENÇ biriminde yükseköğretim sorumluluğuna getirildiği, Harun K. ile birlikte çalışmaya başladığı ve bu arada Aksaray DEV-GENÇ sorumluluğunu üstlendiği, örgüt içinde Sevim kod adını kullandığı, 4.8.1980 tarihinde gazetede resminin çıkması üzerine Harun K. ve Bedri Y. tarafından görevden alınarak Ankara Yüksek Okullar sorumluluğunu yürütmek üzere Ankara'ya gönderildiği Ankara'da bulunduğu süre içinde Ümit kod adını kullandığı; Kocamustafapaşa'da Mustafa Balay ve Muhsin Arslan'ın öldürülmeleri, Şehremini'de Turgut Aydın'ın öldürülmesi, gasp, bombalama ve korsan gösterilere katılma suçlarını işlediği iddiasıyla 10.3.1981 tarihinde kalmakta olduğu evde Elif Hantaş adına düzenlenmiş sahte kimlikle birlikte yakalandı.

met Y.,⁶¹ Halil İbrahim B., Rıdvan S., Naci P., Tahsin E.,⁶² Nemci S., Şaban C., Zerrin K., Rüşen Ç., Seher Ş., Ayşe İlker Y., Bayram, Murat, Yunus B., Tiraje U. ve diğerleri tarafından işkenceleri protesto amacına yönelik genel eylemlerindendir. Eylemden önc Dayı kod adıyla bilinen örgütün Türkiye Genel Siyasi Sorumlusu Dursun Karataş ile Sinan Kukul'dan sonra DEV-GENÇ sorumluluğunu geliştiren Bedri Yağan'nın planladığı LİSELİ DEV-GENÇ ile birleşerek öğle vakti olay yerinde toplanmışlardır. Göstericilerin arasında sten tabancayla Bedri Y.'nin bulunduğu Çarşıkapı yönünde LİSELİ DEV-GENÇ FTSKME ile trafiği kesip güvenliği sağladıkları, Selim Mehmet Y.'in işareti ile bu sırada korsan gösteriye katılan militanların "İşkenceciler Cezasız Kalmayacak, İşkencecilerden Hesap Sorulacak, Kahrolsun Faşizm" gibi sloganları söylemeye başladıkları, bir militanın eylemle ilgili konuşma yaptığı, eylemden sonra silahları toplayacak Hali İbrahim B.'nin bulunduğu Çarşıkapı tarafından silah seslerinin gelmesi üzerine sanık Bedri Y. olaya güvenlik kuvvetlerinin müdahale ettiğinden bahisle göstericilerin dağılmalarını bildirdiği, bunun üzerine göstericilerin çeşitli yönlerde silah atarak dağıldıkları, kız militanların silah kullandıkları nitekim sanık Nigar Gülşat A.'nın elinde tabanca ateş etmekte iken fotoğrafının gazeteciler tarafından çekildiği ve bu resmin ertesi günkü gazetelerde yer almıştır. Eylem; H. İbrahim B.'nin vurulması ve silahların ele geçmesi nedeniyle Dursun Karataş tarafından başarısız bulunmuştur.

3.4.1980 günü saat 16:30 sıralarında Fındıkzade'de plakçılık yapan Mehmet Koçbay'ın dükkanına tehditle giren Yalçın D., Vural E., Önder A. ve Şerife isimli militanlar tabancalarını çekip verdikleri kasetin teypte çalınmasını ve mağdurun dükkanının anahtarını kendilerine vermesini istedikleri, mağdur dışarıya çıkarılıp Vergi Dairesi'nin olduğu yere kadar götürüldüğü, kaseti teybe takan sanıkların teybin sesini sonuna kadar açarak dükkanı kitleyip olay yerinden ayrıldıkları, dükkanın anahtarı bir sokağa fırlatıldığı, çalınan kasetin kötü doldurulmuş olduğundan içeriğinin anlaşılamadığı tespit edilmiştir.

61. İddianamede ölü olarak ele geçirilenler arasında yer alıyor.

62. Ölü olarak ele geçirilmiş.

ÜOD, ÜGD, MHP DAVASI

Alparslan Türkeş ve 586 arkadaşı

Alparslan Türkeş ve 586 arkadaşı hakkında, 1975 ve 1981 yılları arasında muhtelif tarihler suç tarihi olarak belirtilerek,

- 1- Türkiye ahalisini birbirine karşı silahlandırarak toplu kıyıma yönlendirmek, toplu kıyıma neden olmak, bu cürümlere katılmak
- 2- TCK'nun 149 ve 146'ncı maddelerinde yazılı cürümleri işlemek için silahlı cemiyet oluşturmak.
- 3- Amacı Cumhuriyetçiliğe ve demokrasi prensiplerine aykırı olarak devletin tek bir kişi tarafından idare edilmesini hedef tutan cemiyet kurmak, faaliyetlerini düzenlemek, yönetmek, bu cemiyete girmek.
- 4- Bir şeyi işlemek veya işlenmesine müsaade etmek için bazı örgütlerin oluşturdukları baskı gücünden yararlanarak tehdit etmek.
- 5- Ruhsatsız silah bulundurmak.
- 6- Silahlı gasp.
- 7- Hırsızlık.
- 8- Cürüm işleyeni saklamak.
- 9- Silahlı çeteye üye olmak.
- 10- İdeolojik amaçla adam öldürmek.
- 11- Faili gayri muayyen şekilde adam öldürmeye tam teşebbüs.
- 12- Cürüm eşyasını saklamak.
- 13- Hırsızlık malını bilerek satmak.
- 14- Suç işlemek için teşekkül oluşturmak.

8 Temmuz 1980 tarihinde Bakırköy'de MHP İlçe binasında oturlurken sanık Şadan K.'in⁶³ Adnan M.,⁶⁴ Mustafa K.⁶⁵ ve Mehmet K.'ye⁶⁶ birer tabanca vererek İstanbul-Bağcılar Yıldıztepe mahallesindeki kahvehaneye çoğunlukla solcuların geldiğini, bu kahvehanenin taranmasının gerektiğini söyleyip bu kişilere suç işlemleri yönünden görev verdiği, Hüsamettin E.'ye de "Bu eylemin sorumlusu sensin" diyerek liderliğini yüklediği, adı geçen sanıkların birlikte parti binasından çıkıp mavi renkli ticari bir otoyaya binerek sözü geçen kahvehanenin yakınında indikleri, önce Hüsamettin E.'nin kahveden içeri girerek içeriyi denetledikten sonra dışarı çıkıp bekleyen diğer sanıklara işaret ettiği, bunun üzerine Hüsamettin E. önde Adnan M., Mustafa K. ve Mehmet K. arkadan silahlarını çekerek kahvehaneden içeri girdikleri, 4'ü birden seri ateşle kahvehanenin içini taradıkları İsmail Bayrak ve Yılmaz İyilik isimli kişilerin aldıkları isabetler ile iç kanamaya bağlı olarak olay yerinde öldükleri, Abdullah D., Selahattin F., Müslim S., Celal Y.'nin de çeşitli yerlerinden yaralandıkları, sanıkların eylemden sonra olay yerinden ikiye ayrılarak kaçtıkları ve partide buluşarak silahları Şadan K.'ya verdikleri, Şadan K.'nin de kendilerini tebrik ederek böylece komünistlerce öldürülen kuyumcu Mehmet'in intikamının alındığını söylediği iddia olunmuştur.

Sonraki ifadelerinde emniyetteki ifadelerini inkâr etmişlerdir. İddia makamı iddianamede; sanıkların bu eylemi... maddesinin unsurlarının oluşmadığı, suçun yukarıdaki oluş itibarıyla sanıkların ayrı ayrı taammüden adam öldürmeye tam teşebbüs niteliğinde olduğu anlaşıldığından iddia makamının düşüncesine katılma olanağı bulunamamıştır.

63. Ali Bektaş Yazıcı'nın öldürülmesi eyleminde azlettirici olduğu, Eyüp Yurtsever'in öldürülmesini azmettirmesi, Kahvehane taramalarını azmettirmesi, silah temini, eylem organizasyonu, soygun ve gasp eylemlerine katılmış cezalandırılması yönünde tam bir vicdani kanaat olduğu belirtilmiştir.

64. Kerem Koçak'ın öldürülmesi, kahvehane basılması, kurşunlanması, gasp, kimlik sorma gibi eylemlere iştirak etmiş.

65. Dört kişinin yaralanması, kuyumcu dükkanının soyulmasına iştirak, evinde mermi ve boğma zincirinin bulunması, bina yakma vs... katıldığı diğer eylemlerdir.

66. Kahvehane baskınları, örgüt adına para toplama.

Ali Bektaş Yazıcı'nın Öldürülmesi

Bakırköy MHP ilçe binasının taranıp bir kişinin öldürülmesi, üç kişinin yaralanması olayına misilleme olmak üzere Mustafa Y.'nin öldürülmesine sanık Mustafa V.'nin⁶⁷ karar verdiği, eylem için Yakup P.'nin⁶⁸ görevlendirilip kendisine tabanca verildiği, ancak bu sanığın eylemi yapmaması üzerine sanık Mevlüt P.'nin⁶⁹ önerisi ile sanık Orhan G.⁷⁰ görevlendirilip bu sanığın Şadan K.'den tabanca alıp sanık Mevlüt P. ile olay yerine gelip, Mevlüt P.'nin öldürmeye karar verdikleri Mustafa Y.'nin dükkânını gösterdiği, sanık İsmet M.'nin⁷¹ gözcülük yaptığı, Orhan G. ise dükkâna girip futbol topu isteyerek telefonla konuşmakta olan maktul Ali Bektaş Yazıcı'ya tabanca çekip onu öldürdükten sonra kaçtığından müdahil şahit Cem Nurettin Y.'nin sanığın arkasından tabure fırlattığı bunun üzerine sanığın havaya ateş açıp kaçtığı iddia olunmuştur.

Sanıklar emniyette suçlarını ikrar etmişler, daha sonra savcılıkta inkâr etmişlerdir. Sanıkların bu eylemden dolayı mahkûmiyetlerinin gerektirir zabıadaki beyanlarından başkaca yan bir delil elde edilememiştir.

67. 1974 yılında İstanbul'da ÜGD Yönetim Kurulu Üyesi, aynı yılın sonlarında İstanbul Şube Başkanı, 1979 yılında Bakırköy MHP İlçe Başkanı olarak görevlendirilmiş. Yazı yazma, afiş asma, dernek parasından örgüte silah alma gibi faaliyetlerde bulunmuş. Çeşitli suçlardan üç kez tutuklanmış. 1975 senesinde Şişli'de silahlı çatışma sonucu iki sol görüşlünün öldürülmesi eylemine katılmış. İstanbul'daki eylemlerin yönlendirilmesinde üst düzeyde komite üyesi olarak görev yapmıştır.
68. Haziran 1980 ayı içerisinde de Florya Atatürk Ormanı'nda Bayram Ali Y.'nin beylik tabancasını almaya teşebbüs etmiş ve olay yerinde mağdur Ali Bayram'a ateş ettiği iddia olunmuştur.
69. Partide silahlı nöbet tuttuğu, maktul Ali Yazıcı'nın öldürülmesi, kimlik sorma, para toplama 12 Eylül 1980 günü sabahında güvenlik kuvvetlerince parti binasında yakalanmış.
70. 16.6.1980 yılında Hamdi Y.'ye ait Mercedes marka otomobilin yakılması eylemine katılmış, 14.6.1980 günü Mustafa T.'ye ait kahvehanenin basılarak ateş edilmesi, kimlik sorgulama, dayak atma, gasp gibi suçlara iştirak etmiştir.
71. Bu olayda gözcülük yapmasının dışında Adnan Doğan sahte kimliğini kullanmış, 12 Eylül gecesini sabaha karşı parti binasında yakalanmıştır.

Belediye otobüsünün taranması sonucu iki kişinin ölümü ve iki kişinin yaralanması

1.2.1980 günü Bayrampaşa Belediyesi'ne ait bir otobüs silahla sanık Ahmet A. tarafından bölgede görüşünü hâkim kılmak amacı ile tabanca ile taranarak Necip Baskı ve Erol Kurnaz'ın öldürüldüğü, Ali T.'nin ve Sönmez A.'nın yaralandığı iddia olunmuştur. Sanık Ahmet A. tüm aşamalarda kendisine atılan suçu inkâr etmiştir. Yeterli delil elde edilememiştir.

T. İşçi Partisi Gaziosmanpaşa İlçe binasının bombalanması ve Plevne Mezunları Derneği'nin kurşunlanması

16.1.1980 günü Ordu Caddesi'ndeki Plevne Lisesi Mezunları Derneği ve aynı günün gecesi saat 23:30 sıralarında TİP Gaziosmanpaşa binasının kendi görüşünü bölgede hâkim kılmak için sanık Ahmet A.'nın kurşunladığı iddia olmuştur. Olayın sanık tarafından işlendiğini gösterir yeterli delil elde edilememiştir.

Sabiha A.'nın bileziklerinin gasp edilmesi

24.9.1980 günü saat 00:30 sıralarında sanık Ali Y. ve Mehmet B. Kehribarcılar Caddesi, Eminler Sokak'taki evin mutfak⁷² penceresinden girerek örgüte ait silahlarla ev sahibi Hüseyin A.'yı tehdit ederek eşi mağdur Sabiha A.'nın iki adet bileziğini silahla gasp ettikleri iddia olunmuştur. Sanıklar zabıtada, Askeri Savcılıkta ve Askeri Hâkimlikte eylemi işlediklerini itiraf etmişlerdir. Görevli mahkemeye tevdi edilmişlerdir.

Mehmet Demiray'ın Öldürülmesi

15.12.1979 günü sanık Enver K.⁷³ ile Selahattin P. Eyüp Giresun Mahallesi'nde dolaşırken maktul Mehmet Demiray'ın yanında arkadaşları olduğu halde sanıkların önleri kesildiğinde sanık Enver K. maktul ve arkadaşlarına "Yaparsın, edersin..." diyerek oradan ayrıldıktan sonra Selahattin P. ve Enver K. maktul Mehmet Demiray'ın solcu İGD'li olduğu ve ülkücü Tacettin

72. Mehmet B. ile birlikte 15 gasp suçu işlediği cezalandırılması yönünde vicdani kanaat olduğu belirtilmiştir.

73. Bayrampaşa kahvehanesinin taranması olayına iştirak, Ömer Ermiş'in öldürülmesi ve çeşitli gasp olayları Mehmet Demiray'ın öldürülmesi ve Bayrampaşa Katliam'ı olaylarından beraat.

K.'nin öldürülmesi olayında parmağı olduğunun söylenilmesi üzerine olay günü Gaziosmanpaşa MHP ilçe binasında sanık Enver K. ile Yılmaz T. kahvehanenin kapısı önünde gözcü olarak bekleyip sanık Ali K. elinde tabanca ile kahvehaneye girerek masada oturan maktul Mehmet Demiray'a iki el ateş ederek maktulu vurup öldürdükten sonra hep birlikte olay yerinden kaçtıkları ve maktul aldığı silah yarasına bağlı olarak vefat ettiğinden sanık Ali K.'nin adam öldürme, diğer sanıklarında öldürme olayına iştirak ettikleri iddia olunmuştur.

Sanıkların mesnet suçu işlediklerine dair mahkûmiyetlerini gerektirir kesin ve inandırıcı delil elde edilememiştir.

Okaycan Beyangül'ün öldürülmesi

18.7.1980 günü pastane önünde sigara içen maktul Okaycan Beyangül'e sanık Davut Y.⁷⁴ "Ramazan'da neden sigara içiyorsun" şeklindeki ikazı üzerine maktulle aralarında çıkan tartışmada Davut Y., Mehmet P.,⁷⁵ Mahmut Y.⁷⁶ ve şoför Adnan'ın maktulu dövmeye başladıkları, itişme sırasında yere düşen sanık Mahmut Y. tabancısını çekerek maktulun göğsüne ateş ederek onu öldürdüğü iddia olunmuştur.

Sanıklar zabıta kan davasından dolayı vurulduğunu ikrar etmiş, Askeri Savcılıkta ve mahkemede inkâr etmişlerdir. Sanığın bu suçu işlediği hakkında başkaca delil elde edilemediği görülmüştür. Mahkememize de bu yönden vicdani kanaat hâsıl olmuştur.

74. Sefer G.'ye ait lokantayı yaktığı, 29.3.1980 günü Eyüp Merkez İlkokulu duvarı dibinde oturan üç kişiye komünist oldukları gerekçesiyle ateş ettiği, Okay Can Beyangül'ün öldürülmesi olayına iştirak, gasp gibi olaylara karışmış ve ceza almıştır.
75. Yaralama, Sefer G.'nin lokantasının benzin dökülerek yakılması, Belediye otosunun taranması ile maktul Erol Kurnaz ve Necip Baskı'nın öldürülmesi, Hilkat Ü.'nün evine ateş edilmesi, Süleyman B'nin otosunun kurşunlanması, TİKP Gaziosmanpaşa İlçe Binası'nın kurşunlanması, Plevne Mezunları Derneği'nin kurşunlanması gibi eylemlere karıştığını gösterir mahkûmiyetini gerektirir nitelikte delil elde edilmediğinden hakkında beraat kararı verilmesi düşünülmüştür.
76. Nurettin İskender'in öldürülmesi, "Ya Tam Susturacağız, Ya Kan Kusturacağız" yazılı pankart asmak, Mustafa K.'nin bakkal dükkânını kurşunlamak suçlarından mahkûmiyetini gerektirir kesin delil elde edilemediğinden bu suçlarından beraatına karar verilmesi yönünden mahkememize vicdani kanaat hâsıl olmuştur.

Nurettin İskender'in öldürülmesi ve

Nazmi Arslan'ın yaralanması

6.4.1980 günü saat 19:15 sıralarında parti binasına gelen sanık Resul Ş., Bilal D.,⁷⁷ Davut Y., Mahmut Y., Feza Y. sol görüşlü olarak nitelendirdikleri Nejat T.'yi öldürmeyi kararlaştırdıkları ve olay günü Rami Topçular Celal Tümer sokakta kahvehanede mağdurun oturduğunu öğrenen sanık Davut Y., Bilal D., Mahmut Y. oraya gittikleri, sanık Mahmut Y. ile Bilal D. dışarıda gözcü olarak kaldıkları, Davut Y.'nin kahvehaneye girerek Nejat T.'nin şakağına tabancayı dayadığını gören şahit Mehmet T. sanığın kolundan tutarak tabancayı ateşlemesini önleyip onunla boğuştukları ve kahvehanedekilerin araya girmesi üzerine sanık Davut Y. dışarı çıkarak Bilal D. ile birlikte ateş etmeleri sonucunda maktul Nurettin İskender'i öldürdükleri, Nazmi Arslan'ı da yaraladıkları ileri sürülmüştür.

Sanıkların olaya katıldığını gösterir kesin ve inandırıcı delil elde edilmediği anlaşılmıştır.

Özden Kırtasiye'nin kurşunlanması

1977 yılı kış mevsimindeki bir günde saat 24:00 sıralarında sanık Abdullah Ş.⁷⁸ yolda giderken Özden adlı kırtasiye dükkanının yanından geçerken dükkanın vitrininde Yılmaz Güney'in resmini görünce üzerinde taşıdığı tabanca ile dükkanın sahibinin komünist olduğu gerekçesi ile 3-4 el ateş ederek vitrinin camlarını kırdığı iddia olunmuştur.

Sanık Abdullah Ş. kendisine atılan suçu zabıtada ikrar etmiş ve olay yerini göstermiş ise de Askeri Savcılıkta, Askeri Hâkimlikte ve duruşmada, atılan suçu kabul etmeyerek zabıtada kendisine cebir şiddet kullanıldığını ileri sürmüş ve sanığın zabıadaki ikrarını teyit eden yan bir delil elde edilmediği anlaşılmıştır.

77. Reşit Şen'in öldürülmesi olayına iştirak, Kemal Ergül'ün öldürülmesi, Öğretmen Ahmet Kılıç'ı öldürmek, Eyüp'te kimliği tespit edilemeyen bir kişiyi öldürmek, çeşitli sayıda yaralama ve gasp olayına iştirak suçlarından mahkûmiyet hükmünü tesisinde yeterli derecede inandırıcı delil bulunamadığından beraatına karar verilmesi.

78. Surdışı İllegal ÜGD 2.başkanı olarak görevlendirildiği birçok gasp ve yaralama eylemine iştirak yeterli delil elde edilemediğinden beraatına karar verilmesi.

Bayrampaşa'da kahvehanenin taranması sonucu 7 kişinin öldürülmesi ve 5 kişinin yaralanması

27.10.1979 günü sanık Ramazan Ç.⁷⁹ Eyüp MHP İlçe binasında oturduğu sırada sanık Enver K. yanına gelerek firari Feza Y.'nin kendisini beklediğini söyleyerek onunla birlikte Feza'nın yanına giderek kimliği tespit edilemeyen Mustafa adlı kişi olduğu halde Feza'nın arkadaşlarına "Birlikte bir yere gideceğiz" diyerek onun kullandığı otomobille hep birlikte Bayrampaşa semtine giderek aracı Eti Sokak'ta park ettikten sonra sanık Enver K.'nin Eti Sokak'taki bir kahvehaneyi gösterip "Bu kahvehane önünde komünistler yolumu kestiler, içeri girerek bunlara bir gözdağı verelim" dediği, bu esnada sanık Feza ile Enver K. araç içinden bir çanta açarak tabancaları aldıktan sonra Enver, Ramazan Ç.'ye "Kahvehaneye önce sen gireceksin, tabancanı çek, şahısları bir tarafa topla soğukkanlı ol, işi ben halledeceğim" talimatını vermesi üzerine sanık Ramazan Ç. Enver'den aldığı talimata uyarak kahvehaneye saat 20:50 sıralarında girerek tabancasını çektikten sonra kahvehanedeki müşterilere "Ayağa kalkın, eller havaya" diye bağırdığı kahvehanede bulunan kişileri tabancalarla tehdit ederek kahvehanede oyun oynamakta olanları bir araya topladığı sırada sanık Enver K. ile Feza Y.'de ellerinde silahları olduğu halde içeriye girerek maktul ve mağdurların dâhil olduğu 15 kişi kadar bir grubun yüzlerini kahvehane ocağına dönük bir şekilde sıraladıkları anda kahvehane müşterilerine Ramazan Ç. tabancasını birden çekerek toplu olarak duran şahıslara ateş etmeye başladığında bu sanığın hemen arkasından sanık Enver K. otomatik silahla, Feza Y.'nin tabanca ile acımasız bir şekilde toplu olarak ayakta duran maktul ve mağdurların içinde bulunduğu grubu silahlarla taradıkları, olayı araca binip kaçtıkları, bu katliam sonucu Baki Kayhan kaldırıldığı hastanede 1,5 aylık bir tedaviye rağmen hayatını kaybettiği, maktul Ahmet Sakarbaş, Adem Desovalı silah yaralarına bağlı kafatası kırığı, beyin kanaması, beyin lezyonu, iç kanama ile, Selahattin Uçar iç kanama

79. Bakkal Reşit Şen'in öldürülmesi, öldürmeye teşebbüs, gasp, soygun, dükkan taranması, afiş ve pankart asma eylemlerine katılması.Kahvehane olayından dolayı 450/5,313/2-3 maddeleri uyarınca ve sanığın teşekkül mensubu oluşu 1402 sayılı kanunun 17/1 maddesi uyarınca cezalandırılması.

ile, Salih Yılmazır kafatası kırığı, beyin kanaması sonucu öldükleri, mağdur Cemal E., Selahattin D., Lütfi U.⁸⁰ ve Mustafa A.'da muhtelif yerlerinden yaralandıkları iddia olmuştur.

Sanıklar suçlarını zabıtada ikrar etmişler, Askeri Savcılıkta ve Askeri Hâkimlikte suçu kabullenmemişlerdir.

TRT Genel Müdürlüğü'nün 16 Mart 1981 tarihli "Olayların İçinden programında yayınlanan İstanbul'da sağ eylem" adlı bandın deşifre edilmiş metninde sanık Ramazan Ç. "...İstirahatlı olarak birliğinin haberi olmadan İstanbul'a geldim. Benden daha iyi şekilde yararlandılar... Bayrampaşa Katliam'ı olayına karıştırdılar. Bu olayda parti teşkilatında otururken Enver K.'nin gelip beni bir yere götürmek istediğini, kendisinin Feza ile beraber bir yere gitmemizi söyledi... Enver'in daha önceden kendisinin söylediği, daha önce bu kahvehane civarında Komünistler tarafından çevrildiğini, sıkıştırıldığını, tehdit edildiğini söyledi. Kahvehane'nin yanına geldiğimizde korkmamamızı, heyecanlanmamamızı, öldürme gayesi değil de korkutma gayesi ile bir misilleme yapmak gayesi ile geldiğimizi söyledi... Arabadan inmeden önce çantadan çıkardığı silahları bize uzattı. İlk önce benim kahvehaneye girip şahısları bir tarafa toplamamı istedi. Arabadan indiğimizde kahvehane'ye ilk ben girdim, kahvehanenin karşı duvarı dibine çektim, kaldım. Bir el ayaklarına doğru ateş ettiğim sırada Enver'de arkadan girip... ateş edilmeye başladı... ben de karışıklık içinde ne yaptığımı bilmeyerek silahtaki mermileri boşalttım..." diyerek zabıadaki ikrarına benzer şekilde ifade vermiştir.

Sanık duruşmada da 15 gün gözetimde kaldığını, bu süre içerisinde çeşitli işkencelere maruz kalıp cereyana tutulduğunu, falakaya yatırılarak zabıtaca tutulan tutanakları imza ettiğini ifade edip suçu inkâr etmiştir.

Tanıkların ifadeleri, teşhis tutanağı gibi delillerle bu suçu işledikleri anlaşılmıştır.

80. İlçe başkanlığı yapmış, atılan suçu inkâr etmiş, yeterli delil bulunamadığından beraatına karar verilmiş.

Reşit Şen'in öldürülmesi

10.12.1979 tarihinde Habeş lakabı ile tanınan Bilal D.'nin kahvede oturmakta olan sanık Ramazan Ç.'nin yanına gelerek Eyüp-Düğmeciler Mahallesi'nde komünist bir bakkal olduğunu, bu bakkalın komünistlere mali yardım yaptığını ve öldürülmesi gerektiğini, bölge sorumlusu olan sanık Selahattin Şaban F.'nin⁸¹ bu istihbaratı yaptığını, firari Ali K.'nin emir verdiğini söyleyerek bu işi yalnız yapamayacağını anlatıp kendisinden yardım istediği, sanık Ramazan Ç. de teklifi kabul ederek aynı gün öğleden sonra Bilal D. ile birlikte bakkal Reşit Şen'in dükkânının yanına geldikleri, bu esnada sanık Bilal D. Ramazan'a Selahattin F.'den aldığı tabancayı verip Ramazan Ç.'nin dükkân içine girip dükkân eşiğinde durarak maktul Reşit Şen'i tezgâhın arkasında iken tabanca ile birkaç defa ateş ederek vurduğu, sanık Bilal D. ise dışarıda gözetleyici olarak kaldığı, maktulun aldığı silah yarasına bağlı olarak olay yerinde öldüğü, bu esnada sanık Bilal "Millet Mahkemesi'nde yargılandı, suçu komünist olmak, komünistlere yardım etmek, cezası ölüm. TİT" yazılı kâğıdı olay yerine bırakarak birlikte kaçtıkları iddia olunmuştur.

TRT'deki programdaki beyanın kendisine ait olmadığını ifade etmiştir. Suçu inkâr etmiştir. Sanıkların mesnet suçu işlediklerine dair yeterli delil bulunamamıştır.

Ömer Ermiş'in öldürülmesi

Sanıklardan Enver K. suç ortağı Mehmet İ.⁸² ile birlikte Eyüp-Topçular Belediye evleri civarında dolaşırlarken daha önce bir çatışma nedeniyle Ali Ermiş isimli şahsın öldürülerek, İbrahim K. isimli bir ülkücü arkadaşlarını yaralanması olayında şahitlik yapan ve olayı karıştırdıklarını zannettikleri Ömer Ermiş'i Hayat Kı-

81. Örgütün Şifayokuşu ve Topçular bölge başkanlığı, istihbarat yaparak eylemleri organize etmek, silahları saklamak olaylarında mahkûmiyetini gerektirecek delil elde edilmediğinden mesnet suçlardan beraatına ancak, İstanbul Eyüp bölgesinde komünist oldukları iddia olunan kişilere karşı ve halk arasında korku ve panik yaratmak üzere teşekkül oluşturulduğu, toplanan delillere göre sanığın bu teşekküle mensup olduğundan cezalandırılması yönünde vicdani kanaat hâsıl olmuştur.

82. Eyüp'te kasap dükkanında solcu olarak nitelendirdikleri Cemil Kaş'ın tabancayla öldürülmesi, gasp mahkûmiyet hükmünün tesisi yönünde vicdani kanaat oluşmuştur.

raathanesi'ne girerken görmeleri üzerine 10 Kasım 1979 tarihinde cereyan eden bu olay üzerine Enver K.'nin maktul Ömer Ermiş'i Mehmet İ.'ye göstererek "İbrahim K.'nin üzerine şahitlik yapan, hatta olayda ateş eden bu şahıstır" dediğinden her iki sanığının tabancalarını çekerek maktulun bulunduğu kahvehaneye girdikleri, kahvehanenin kapısından elinde silah olduğu halde kahvehanedekileri tehditle onları kontrol altında tutan sanık Enver K. burada durduğu sırada diğer sanık Mehmet İ. maktulun oturduğu masaya giderek onu dışarıya çağırmak istediği, maktulun kabul etmemesi sonucu sanık Mehmet İ. elindeki tabanca ile müteaddit defalar ateş ederek maktul Ömer Ermiş'i vurduktan sonra her iki sanığın olay yerinden kaçtıkları maktulde aldığı silah yarısına bağlı olarak iç kanama sonucu vefat ettiği iddia olunmuştur.

Recai Ünal'ın Öldürülmesi

21.7.1980 günü maktul Recai Ünal yolda geçmekte iken kimliği tespit edilemeyen kişilerin önünü keserek Fatih MHP İlçe binasına getirildiği, firari sanık Abdurrahman A. ile Selman O. Trabzon Öğrenci Yurdu'nda bulunan sanık Zihni A.⁸³ ve İsmail Hakkı C.'ye gelip durumu anlattıklarında hep birlikte maktulun yanına giderek maktulu sorguladıktan sonra onu kabloya bağlayarak firari sanık İsmail C. Maktulu iple boğduktan sonra cesedini bir otomobile yerleştirip Hırkaîşerif Camii'nin bulunduğu yere atıp cebine de "Hiçbir komünist cezasız kalmayacak, Türk İslam Birliği İntikamcıları" yazılı notu bıraktıkları iddia olunmuştur.

Sanık Zihni A. her ne kadar zabıtada ve TRT programında olayı arkadaşları ile birlikte işlediklerini beyan etmişse de, sonraki aşamalarda bu beyanını inkâr ederek kendisine zabıtada cebir şiddet kullanıldığını ileri sürmüş ve sanığın zabıtabdaki ikrarını teyit eden başkaca mahkûmiyetlerini gerektirir kesin ve inandırıcı delil elde edilmeyip mahkememize de bu yönde vicdani kanaat oluşmuştur.

83. Fatih İlegal ÜGD Bölge sorumluluğunu yürütmüş, Halis Babaa'nın öldürülmesi, Emin Bülent Demir'in öldürülmesi, Demokrat Gazetesi muhabiri Recai Ünal'ın öldürülmesi, Ali İncekara ve Muhtar Yaşar Baki Duru'nun öldürülmesi, Ali İsmet Gencer'in öldürülmesi ile ilgili kesin ve inandırıcı delil elde edilemediğinden bu eylemlerinden beraat kararı verilmesi yönünde vicdani kanaat hâsıl olmuştur.

Dişhekim Ali İsmet Gencer'in öldürölmesi

Firari sanıklardan Recep Ö.'nün maktul Ali İsmet Gencer'in solcu olduğı istihbaratını yaparak Hasan K.'ye bildirmesi üzerine bunun da maktulun öldürölmesi için sanık Vecdet E.,⁸⁴ Zihni A., Osman D. ve Fevzi adlı sanıkları görevlendirdiğı, olay günü saat 13:30 sıralarında maktulun muayenehanesine gelen Vecdet E. ve Zihni A. muayenehanede maktulu görmeyince orada bulunan teknisyen Mehmet B.'ye maktulun nerede olduğunu sorarak onun da "Bilmiyorum" demesi sonucu sanıklardan birinin pencerenin jaluzisini kaldırıp dışarı baktığında maktulun mağdur Cihan T.'nin eczanesi önünde tavla oynarken gördüklerinden sanıklar şahide sinirlenerek "Niye yalan söylüyorsun" diye bağırıp onu aynı bina da oturan Dr. Cemal G.'nin odasından temin edilen kablo ile ellerini bağlayarak muayenehanenin banyosuna kapattıkları, oradan da eczanenin bulunduğı yere gelen sanık Vecdet E., Zihni A. tavla oynamakta olan maktule yaklaşıarak taşıdıkları tabancalarla ateş edip vurdukları, maktulün almış olduğı kurşun yaraları sonucu iç kanama geçirerek öldüğü, mağdur Cihan'da yaralandıktan sonra sanıklar sokak içine park ettikleri ve firari Fevzi'nin kullandığı oto ile kaçtıkları iddia olunmuştur.

Sanık Vecdet E. TRT Kurumu Genel Müdürlüğü'nün "Olayların İçinden" programının İstanbul'da Sağ Eylem adlı bandın deşifre edilmiş metninde bu olayla ilgili olarak "Üçüncü eylemin Ali İsmet Gencer'in öldürölmesi olayıdır. Kendisi diş tabibidir. Bu olaya da olay yerine Zihni bıraktı, ben ve Osman ismin bilemediğim arabayı kullanan üçüncü kişi vardı. Olayları üçümüz gerçekleştirdik. Olayda Osman ve ben silah kullandık. Daha sonra yine araba ile kaçtık. Arabayı Fatih'te bir yere terk ettik. Bu olaylarda görevi bize Hasan K. vermişti... Bu eylemlerin milliyetçilikle bağdaşmadığını kabul ediyorum. Eylemlere karıştığımdan dolayı pişmanım" diyerek zabıadaki ifadesi niteliğinde ikrarda bulunmuştur.

84. İstanbul ÜGD teşkilatında illegal olarak 1976 yılında Hukuk Masası görevlisi olarak çalışmış, 1980 yılında ikinci başkanlığa getirilmiş, Halis Babacan'ın öldürölmesi eylemine iştirak, İstanbul Belediye Başkanı Muavini Emin Bülent Demir'in öldürölmesi, TRT kurumu programında suçlarını ikrar etmiş, sonraki aşamalarda inkar ederek zabıtada kendisine işkence yapıldığını beyan etmiştir. Bülent Emin Demir eyleminin dışındaki olaylardan cezalandırılması kanaatine varılmıştır.

Suçu işledikleri toplanan mevcut delillerle sabit olmuştur.

23.8 1980 günü Kerem Koçak'ın öldürülmesi

Olay günü saat 14:30 sıralarında maktul Bakırköy MHP Teşkilatında bulunan sanık Mehmet Salih S.,⁸⁵ Aydoğan P.⁸⁶ ve Cafer O.⁸⁷ Maktulun durumundan kuşku duyarak Maktulden kimlik sormak amacı ile yanına gidip kendisine kimlik sorduklarında maktulun sanık Aydoğan P.'ye vurması üzerine Aydoğan P. Sanık Salih S.'de tabanca olduğunu bildiği halde ona "Ne duruyorsun, ateş et," dediği, o da taşıdığı tabancayı çekerek maktule bir el ateş ederek olay yerinden kaçmışlardır. Maktul kaldırıldığı hastanede hiç konuşmadan iç kanama sonucu vefat etmiştir. Aydoğan P.'nin zabıtaadaki ifadesinde, maktulün 17 yaşında, sarı saçlı biri olduğunu ileri sürmüştür. Sanıklar 12 Eylül gecesi yapılan operasyonda MHP parti binasında yakalanmışlardır.

7.7.1980 günü Eyüp Yurtsever'in Öldürülmesi

Sanık İsmet M. "Adnan D." Ve Şadan K.'nın şahit İsmet A.'nın mobilya dükkânında tezgâhtar olarak çalışan maktul Eyüp Yurtsever'in uzun bıyıklarını düzeltmesi için birkaç kez ikaz edilmesine rağmen maktulun bıyıklarını düzeltmemesi üzerine öldürmeye karar verdikleri, sanık Şadan K. tarafından verilen tabanca ile olay günü sanık İsmet M. maktulu vurarak öldürdüğü, sanık Şadan K.'nın da gözcülük yaptığı iddia olunmuştur.

Zafer Eresken'in öldürülmesi

29.3.1980 günü saat 07:45 sıralarında Şehremini Samipaşa sokağının Haseki sokağı ile kesiştiği köşede 28 numaralı bakkal dükkanının yanında bulunan çöplükte polis ekiplerince elleri arkadan, ayakları ise dizlerinden telefon kablosu ile bağlanmış, boynu bağlı sıkılmış battaniyeye sarılı bir erkek cesedinin bulundu-

85. Komünist olduklarını iddia ettikleri kişilere karşı ve halk arasında korku, panik yaratmak amacı ile oluşturulan silahlı teşekküle dâhil olmuş kişilere dâhil olmuş. Çeşitli eylemlere katılmış.

86. T.C. Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesi Ankara tarafından 15.7.1986 tarihinde hazırlanan Gerekçeli Hüküm dosyasında sanık hakkında başkaca bir suça rastlanmamıştır.

87. 24.6.1980 tarihinde Güneyli Köyü'nde Halk Tüketim Kooperatifinin yakılması, yazı yazma, afiş asma gibi eylemlerde bulunmuştur.

ğu ve ceset üzerinde yapılan otopside kişinin asfiksi neticesinde öldüğü, yapılan tahkikat neticesinde cesedin maktul Zafer Eresken'e ait olduğu ve maktul Zafer Eresken'in cesedinin bulunduğu yerde cetvel veya bir cisim yardımı ile yazılmış "Muhbirin sonu" şeklinde yazı bulunduğu, bu olayın tahkikatı derinleştirildiğinde maktulun cesedinin bulunmasından bir iki gün kadar önce Mecidiyeköy 1.Taşocağı Caddesi üzerindeki bir bakkalda saat 15:00-16:00 sıralarında sigara ve meyve alan kişinin tezgahın üzerine bıraktığı çantasını gören sanık Abdulkemal A. bu şahsın çantasını açarak Cumhuriyet Gazetesi ve Halkın Kurtuluşu isimli dergi ve sol içerikli kitabı görünce çanta sahibinin koluna girerek onu dışarı çıkardığı, o şahsı dövmeye başladığı bu olayı gören maktul Zafer Eresken'in "Abdil vurma o benim sınıf arkadaşım" diyerek ayırmaya çalıştığı, buna sinirlenen Abdillemal'in maktulu yumrukladığı sonunda kavganın yatıştırıldığı, aynı gün akşamı saat 19:00 sıralarında bakkal dükkanının karşısındaki cami duvarının dibinde park etmiş durumda araca sanık Abdulkemal'in maktulun kolundan tutarak bindirdiği ve aracı firari Bahtiyar Ç. ile Tefvik⁸⁸ ve Müfit adlı şahısların da binerek Mecidiyeköy tarafına hareket ettikleri, ertesi günde maktulun cesedinin bulunduğu, maktulun sol görüşlü olduğu sonradan da ülkücülerle arkadaşlık yaptığı ve öldürülmesinden bir iki gün önce bakkalın önünde sanık Abdulkemal tarafından solcu bir şahsın dövülmesini engellemesi ve dövülen şahsın arkadaşı olduğunu söylemesi üzerine ülkücü kesimde kendisine olan kuşkuları doğruladığı, bu nedenle olay akşamı maktulu otomobile alarak meçhul bir yerde iple boğup öldürülmesinden sonra cesedinin belirtilen yere bırakıldığı iddia olunmuştur. Mahkûmiyeti gerektirir bir delil bulunamadığından beraatı düşünülmüştür.

88. Nurullah Tefvik Ağansoy; örgüt elemanlarından olan sanığın 29.3.1980 günü Nevbahar Mahallesi Samipaşa Sokak'ta iple boğularak öldürülmüş olarak bulunan maktul Zafer Eresken'in öldürülmesi olayına iştirak etmiş ve İstanbul'da başka suçlardan yargılanmasının devam ettiğinden sanığın... maddesi uyarınca cezalandırılması iddia olunmuştur... Esas hakkındaki mütalaa da; sanığın eylemi sübut bulmadığından beraatına karar verilmesi mütalaa olunmuştur. Sanık Askeri Savcılıkta ve Askeri Hakimlikte, duruşmada; atılan suçu inkar ederek maktulun öldürülmesi olayına katılmadığını, bazı eylemlerden dolayı İstanbul SYNT 1 Nolu Askeri Mahkemesi'nden 16 sene 8 aya mahkum olduğunu beyan etmiş... Esas hakkındaki savunmasında suçsuz olduğunu savunmuştur. Bu davadan delil yetersizliğinden beraatına karar verilmesi kanısına varılmıştır.

Buca Yüksek Öğrenim Derneği'nin kapısına

patlayıcı madde atılması

Sanık Mehmet G.'yi⁸⁹ sanık Sami U.'nun azmettirmesi üzerine suç ortakları Abdullah Ç. ve Aydın Y., Feti Ahmet P., Hayrettin E. olduğu halde Hatay semtinde Adnan D.'nin evinde toplanarak İzmir Ülkü Ocakları Başkanı tarafından verilen istihbaratı değerlendirip eylem yapmaya karar verdikleri, bu maksatla Sami U. tarafından hazırlanan bombalardan birini 12.12.1976 günü gecesi Buca-Fatih Caddesi'ndeki Buca Yüksek Öğretim Derneği kapısına Sanık Mehmet G. bombayı yerleştirip patlatmak suretiyle hasar verdiği iddia olunmuştur

Sanıklar hakkında açılan davanın düşürülmesine karar verilmiştir.

Terzi Kamil M'nin yaralanması

18.4.1980 günü saat 11:30 sıralarında Halit S. ve Mustafa İ.'nin Ümraniye Namık Kemal Mah. Çağlayan Sok.ta terzi dükkanına Hergün Gazetesi'ni satmak amacı ile gelip bir adet gazeteyi terzi dükkanına bıraktıklarında orada bulunanların gazeteyi almaya tereddüt etmelerine sinirlenerek "Neden tereddüt ediyorsunuz?" şeklinde Mustafa İ.'nin çıkış yaptığı, orada bulunan Hikmet Faruk Ü.'nün sanıklara "Biz bu gazeteyi almıyoruz diye neden tehdit ediyorsunuz?" cevabı üzerine dükkan sahibi mağdur Kamil M.'nin "Burada neden zorla gazete satıyorsunuz?" demesiyle Halit S.'nin mağdur Kamil'e "Sen ne konuşuyorsun!" diye çıkıştığında sanık Mustafa İ. orada bulunan terzi makasını alarak mağdur Kamil M.'nim üzerine saldırıp birkaç kez makasla vurup onu yaraladığı iddia olunmuştur.

89. Öğrencilik yıllarında Sakarya Öğrenci Yurdu Ülkücü Gençlik başkanlığı yapmış, 1974 yılında Elazığ Hazar Gölü kenarında kurulan Komando Gençlik Kampı'nda eğitim yapmış, 26.11.1975 günü Aksaray Pertevniyal Lisesi önünde sol grupla silahlı çatışmaya girerek suç ortağı ile birlikte 4 kişiyi yaralamış, Bornova-İzmir Tıp Fakültesi öğrencilerinin kaldığı evi bombalamış, Bursa'da Davutdede Mahallesi'nde bulunan Tıp Fakültesi öğrencilerinin kaldığı yurt ile aynı gece İbrahimpasha Mahallesi Ufuk Apartmanı'nı bombalamış, Fındıkzade Osmanlı Bankası'nı silah tehdidi ile soymuş, Galatasaray Yüksekoku'lu'nda lider Komünist olduğu söylenen Cezmi Yılmaz ve Halit Pelitöz'ün öldürülmesi, TRT programında beyanları ve muhtelif delillerle cezalandırılması yönünde vicdani kanaat hasıl olmuştur.

Sanığın bu suçu işlediği delillerle sabit olmuştur.

ÜGD-ÜOD-MHP Davası 20 yıl sürdü. 56 idam cezası verildi, bu sayı 13'e düştü. 1986'daki hükümdeki bazı davaların sonuçlarına bakacak olursak Celal Adan'ın beraatına ve ruhsatlı silahının iadesine, Berker İnanoğlu'nun beraatına, Orhan Çakıroğlu'nun 8 yıl 4 ay ağır hapis cezasına, Ali Doğan'ın beraatına, Hüseyin Baştan'ın 7 yıl 9 ay 10 gün süre ile ağır hapis cezasına, Abdulsamet Karakuş'un 36 yıl ağır hapis cezasına, Aydın Eryılmaz'ın 36 yıl ağır hapis cezasına, Adnan Madak'ın 36 yıl ağır hapis cezasına, Mehmet Kaya idam cezası ile cezalandırılmasına, Mustafa Kaplan'ın 36 yıl ağır hapis cezasına, Orhan Gündoğdu'nun 33 yıl 17 ay 10 gün ağır hapis cezasına, Hüseyin Yurdakul'un 30 yıl, 33 ay, 10 gün ağır hapis cezasına, Davut Yüce'nin 22 yıl 23 ay 13 gün ağır hapis cezasına, Mahmut Yurtsev'in 33 yıl 17 ay 10 gün ağır hapis cezasına Şadan Korkmaz'a idam cezasına, Ramazan Çepni'nin idam cezasına, Enver Kaçar'ın 36 yıl ağır hapis cezasına, İbrahim Uğur Başçı müebbet ağır hapis cezasına çarptırılmıştır.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (TKP)

TKP-TKP/İŞÇİNİN SESİ

TKP/DEVİRİMCİ KANAT

İSTANBUL BÖLGESİ FAALİYETLERİ

Suçlar

- 1) TKP rumuzlu yasadışı Türkiye Komünist Partisi v bundan müştak hizipleri ile görünüşte yasal fakat TKP paralelinde faaliyet göstererek yasadışı hale dönüşmüş sosyal bir sınıfın, diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeğe, sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya ve memleket içinde müesses iktisadi, sosyal temel nizamları topyekûn devirmeye matuf cemiyetleri kurma, bu cemiyetlerin faaliyetlerini tanzim, sevk ve idare ve bu hususlarda yol göstermek, propaganda yapmak, üyesi veya sempatizanı olmak suretiyle TCK.141 ve 142'nci maddelere muhalefet.
- 2) Yazılama-pullama yapmak-pankart asmak suretiyle TCK.536 ve 537'nci maddelere muhalefet
- 3) Sahte kimlik, pasaport düzenlemek suretiyle TCK.350-352 maddelere muhalefet
- 4) Adli işlere müteallik resmi bir varaka tanzimi esnasında kendisinin veya başkasının hüviyeti hakkında yalan beyanda bulunmak suretiyle TCK.343 maddeyi ihlal.
- 5) Zabıtaca aranan sanıkları yurtdışına kaçırma teşebbüslerinde bulunmak suretiyle TCK.296'nci maddeye muhalefet
- 6) Ruhsatsız tabanca ve mermiler taşımak ve bulundurmak suretiyle 6136 sayılı kanuna muhalefet.
- 7) Sıkıyönetim Komutanlığı emirlerini dinlememek suretiyle 1402 sayılı kanuna muhalefet.

Suç Tarihleri: 1977-1978-1979-1980, 12 Eylül Harekâtı öncesi ve sonrası 1982 Nisan ayına kadar muhtelif tarihler.

Adana Sıkıyönetim bölgesi dâhilinde başlatılan TKP operasyonları sırasında örgütün Çukurova yöre sekreteri ve merkez komite üyesi olarak yakalanan Nuri D. parti ismi Turgut Metin Öztürkoğlu'nun Mersin ilinde yapılan ön sorgusunda kendisinin Çukurova yöre sekreteri ve merkez komite üyesi olduğunu teyit ve örgütün MK ve Polit Büro üyesi ve Türkiye ideolojik, politik yönlendirme sorumlusu Sapancı parti ismi Mehmet Aydan Bulutgil ile 5 Mayıs 1981 tarihinde İstanbul'a örgütsel buluşmasının olacağını beyan etmesi üzerine adı geçen Turgut Metin Ö. bir ekip refakatinde ilimize getirilmiş ve buluşmanın yapılacağı Şişli-Harbiye otobüs durağında Sapancı parti ismi Mehmet ile yanında bulunan Yüksel G. parti ismi Halil Şahin yakalanmışlardır.

Yine Nuri D. parti ismi Turgut MK ve Polit Büro üyesi Nahi Y. isimli kişi ile de İstanbul'da bulunan ... telefonda aramak suretiyle bu telefonun bulunduğu Karaköy Necatibey Caddesi'ndeki yerde yapılan aramada Tekin T., Şeref B., Naci G. isimli şahıslar yakalanarak tahkikata başlanmıştır.

Partinin Amacı

"Bugünkü Anti-Demokratik düzeni kökünden değiştirmek, memleketi yabancı boyunduruktan kurtarmak, onu NATO'dan çekip çıkarmak, Anadolu topraklarını "Atlama Tahtası" dedikleri üstlerden, Amerikan Atom Başlıklı Yığınaklardan temizlemek, Türkiye'yi kölelik zincirine vuran ikili anlaşmaları yırtmaktadır. TKP, çağımızın üç ana devrimci gücü olan, başında Sovyetler Birliği'nin bulunduğu, sosyalist dünya ile bütün kapitalist ülkelerde işçi sınıfının devrimci hareketleriyle ve ulusal bağımsızlık direnişleriyle savaş bağlaşıklığını kuvvetlendirmek yolundan ayrılmaz." Şeklinde

"Her türlü sömürüyü yok etmektir; eşitsizliği, ezilmeyi kaldırmaktır, haksızlık düzenini yıkmaktır. TKP, bu yüksel ülküyü gerçekleştirebilmek, devrilen, egemenlikten atılan burjuvazinin, emperyalizmin, emekçi halkın kazanımlarını geri almak, istemlerini çiğnemek için, gericilerin karşı koyuşunu kırmak, kapitalizmden sosyalizme, sonra komünizme geçebilmek amacı ile işçi sınıfının politik egemenliğini, proletarya diktatoryasını tarihsel bir zorunluluk sayar.

TKP, Uluslar arası komünist hareketin kopmaz bir parçasıdır. TKP, komünist ve işçi partilerin danışma toplantıları kararlarına bağlıdır...” cümleleriyle ifade edilmiş bulunmaktadır.

TKP Paralelindeki Kuruluşlar

Parti tarafından yığın örgütleri, demokratik kitle örgütleri, sendikalar, kooperatifler, odalar adlarıyla anılan örgütlenmelerden,

—İlerici Gençler Derneği (İGD)

—İlerici Kadınlar Derneği (İKD)

—Türkiye Barış Komitesi (TBK)

—İlerici Liseliler Derneği (İLD)

—Köy-Der

—Töb-Der

Adlı örgütlerin parti üyeleri tarafından kontrol altında tutuldukları açıklık kazanmıştır.

TKP, ticari alanda bazı işletmelerin kurulmuş olmasıdır. Ankara, Bursa, İzmit ve İstanbul’da bazı ticari işletmelerin bulunduğu tespit olunmuştur. GEPA, TOPA, NADAŞ, TESTA ve Kahraman Gıda Pazarlama ile kahvehane bu konuda verilebilecek örneklerdir.

TKP Merkez Komite ve Polit Büro üyesi Mehmet Aydın Bulutlugil Ankara Emniyeti’nde verdiği ifadeye ilaveten kendi el yazısı ile yazdığı ifadenin partinin ticari faaliyetleriyle ilgili kısmında, bu konuların firari sanık TKP Türkiye Sorumlusu Nabi Y.’nin yönlendirmesi altında yürütüldüğünü ve İstanbul’da en büyük ve yüksel karlı kuruluşunun elektronik beyinlere delikli kart imalatı yapan şirket olup bu şirketin yöneticiliğini parti üyesi olan Maden-İş’in pazarlama şirketi NİPAŞ’ın eski Genel Müdürünün yürüttüğü ve bu şirketin çok yüksek kar getirdiğini zira aynı işi yapan Türkiye’deki iki şirketten birinin bu olduğunu söylemiş ve araştırma sonucu söz konusu şirketin KOMAT şirketi olup yönetim kurulu başkanlığını Mustafa Birol Ö.’nün yaptığı tespit edilmiştir.

Yine sanıklarından Mehmet Ergen G. üzerinde yakalanan belgelere göre verdiği ifadede, TAN Matbaası partinin olup tasfiye olduğu mürettephanenin de yaşamını yitirdiği belirtmekle bu tip ticari faaliyetlerde bulunduğu tespit edilmiştir.

Aydan Bulutgil'in ifadesine göre Konuk Yayınevi de partinin kararı ile kurulmuştur.

Zekai E. (Parti adı Ersöz): TKP'nin 974'te Ersöz parti adıyla üyesi olup TKP içerisinde teknik komite üyesi ve mali konular sorumlusu olarak çalıştığını, TKP aracılığı ile Maden-İş'in Gönen'deki dinlenme tesisleri MİTES'e müdür, TKP'ye gelir temini için kurulan TOPA Şirketi'nin yöneticisi keza sanıklardan Halil İ. ve Kahraman A. üzerine Kahraman Pazarlama adı altında kurulan ticari şirketin yöneticisi, yurt dışındayken Stuttgart'taki Türk Toplumcular Ocağı'nın üye ve genel sekreteri ve ATTF rumuzlu Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu üyesi olup MİTES'te iken Rusya ve Bulgaristan filmlerinin propaganda mahiyetinde işçilere gösterildiğini ve orada çalışan işçilerin İGD'li gençlerden oluştuğunu, faizle para aldıklarını emniyetteki ifadesinde kabul etmiş. Savcılık ve Hâkimlik ifadesinde de ikrar etmiştir.

Hıdır Ö. (Parti adı Turgay İlmen): Hüseyin A. vasıtası ile Ulvi O. ve Zekai E.'yi tanıyıp teklifleri üzerine Zekai'ye dilekçe vererek Turgay İlmen parti ismiyle TKP üyesi olduğunu ve Zekai E.'ye 100 bin lira para verip şirkete gerekli deponun sahibi ile kendisini tanıştırdığını, keza sanıklardan Muhittin T.'yi de Zekai'ye tanıştırap parasını Kahraman Gıda Şirketi'ne yatırttığını, Zekai'nin kendisine Atılım verdiğini ve 12 Eylül sonrası TKP'nin izleyeceği taktiği yazan yazıyı Zekai'nin kendisine verip evinin tavanında sakladığını ve parti içinde teknik komite üyesi ve mali konularla ilgilendiğini açıklamıştır.

Toplam 115 kişi hakkında benzer suçlardan TCK.141/1-5, 173/3 ve 1402 sayılı kanunun 17/1 maddeler gereğince ve diğer kanun ve maddeler gereğince dava açılmıştır.

1983

1982 Anayasası halkoyuyla kabul edildi. 1983 yılının Nisan ayında da “Siyasal Partiler Kanun”u kabul edildi. Böylece askeri yönetimden sivil yönetime geçiş için ilk adım atılmış oldu. Milli Güvenlik Konseyi (MGK)’nin denetimde genel seçim öncesinde toplam 15 parti kurulmuştu, ancak Anavatan Partisi (ANAP),⁹⁰ Halkçı Parti (HP),⁹¹ Milliyetçi Demokrasi Parti (MDP)⁹² dışındaki partilerden bir kısmı yeterli kurucu sayısına ulaşamadıkları, bir kısmı da ülkenin en az yarısında yeterli derecede örgütlenmediği için seçimlere katılma hakkını elde edemediler. Aslında partilerin büyük bir kısmı yeterli sayıda kurucu ismi bildirmesine ve yarısından fazlasında örgütlenebilmek için yoğun faaliyetlerde bulunmasına rağmen askeri konsey, kurucuların büyük bir kısmını veto etmiştir. Böylece 12 Eylül sonrasında yapılan ilk genel seçimlere sadece üç parti katılabilme hakkına sahip olabilmişti. 6 Kasım 1983’te genel seçim oldu. O seçimde ben, Kuştepe’de sandık başkanı olarak görev yaptım. Halkçı Parti’nin ağırlıklı oy potansiyeline sahip olduğu bir bölgeydi. Bizim sandıktan ANAP çıkmıştı. Hatta hile yapıldı dendi. Bizim oylar iptal edildi, ANAP kazandırıldı, dendi. Ben sadece geçersiz olan oyları iptal etmiştim. Seçim sonucunda hiç şans tanınmayan ANAP, Milli Güvenlik Konseyi’nin bütün engellemelerine rağmen, tüm yurt

90. 20 Mayıs 1983’te kuruldu. Kurucuları arasında; Turgut Özal, Abdülhalim Aras, Hüsnü Doğan, Vehbi Dinçerler, Prof. Ercüment Konukman, Leyla Yeniay Köseoğlu, Adnan Kahveci, Mesut Yılmaz, Sudi Türel, Vural Arıkan, Bedrettin Dalan gibi isimlerin bulunduğu parti sağ çizgide politika yapmaya başladı.

91. 20 Mayıs 1983’te Halkçı Parti (HP) kuruldu. Sol çizgideki partinin genel başkanlığına avukat Necdet Calp getirildi. Kurucuları arasında Mucip Ataklı, M. Turan Beyazıt, Bahriye Üçok, Aytekin Yıldız, Günseli Özkaya, Neriman Elgin, M. Kemal Palaoğlu, Bilal Şişman gibi isimler yer aldı.

92. 16 Mayıs 1983’te; 12 Eylül İhtilali’nden sonraki yeni dönemin ilk siyasi partisi olan Milliyetçi Demokrasi Partisi kuruldu. Genel Başkanlığı’na emekli orgeneral ve eski büyükelçi Turgut Sunalp’ın getirildiği partinin 42 kurucu üyesi arasında Emekli Org. Eşref Akıncı, Prof. Yılmaz Altuğ, İktisatçı İmren Aykut, Eğitimci Ö. Zekai Baloğlu, Yüksek Petrol Mühendisi Turgut Gülez, sanayici Şinasi Ertan, tarihçi T. Yılmaz Öztuna gibi tanınmış isimler yer aldı.

çapında %45,14 oranında oy alarak birinci parti oldu.⁹³ Askerler tarafından muhalefet partisi olarak düşünülen Halkçı Parti %30,46 oranında oy alarak ikinci parti oldu. Askeri yönetimce desteklenen ve seçimleri kazanacağına mutlak gözüyle bakılan MDP ise oyların sadece %23,27' sini alarak sonuncu parti oldu. ANAP'ın uzun süreden beridir Türkiye'de tek bir partinin tek başına iktidar olamadığı ve sürekli istikrarsızlıkların yaşandığı bir süreçte tek başına iktidara gelmiş olması bu partiye büyük oranda toplumsal güç kazandırmıştı. Halk, hükümet içi çekişmelerin olmadığı güven teşkil eden bir yönetime hasret kalmıştı. ANAP da bunu kullanmasını çok iyi becerdi. Seçime tek bir sol parti katılmış olmasına ve seçime katılamayan diğer partilerin oylarının da bu partiye kaymış olmasına rağmen, ülke genelinde sadece %30 oranında oy alabilmişti. Karşısında güçlü bir muhalefet oluşmamıştı. ANAP, koşulların kendisine sağladığı bu avantajla, bundan sonraki yıllarda yapılacak seçimlerde uzun süre başarılı olacağının farkındaydı. O kadar ki 1984 yerel seçimlerine gidildi. Ancak bu kez partilerin sayısında artış oldu. Bu defa seçimlere ANAP'ın dışında Doğruiyol Partisi (DYP), Halkçı Parti (HP), Milliyetçi Demokrasi Partisi (MDP), Refah Partisi (RP), Sosyal Demokrasi Partisi (SODEP) katıldı. ANAP milletvekilleri seçimleri olabildiğince erkene almak istiyorlardı. Bunun sebebi yeni bir iktidar olarak elde ettikleri avantajlardan yararlanmak, yıpranmalarına neden olacak zaman kaybına imkân vermemek ve diğer partilerin güç kazanmalarını beklemeden bir öncekinin rüzgârıyla baskın bir seçim yapmak istemeleriydi. Bu seçimde de iktidarda olmanın avantajlarını iyi kullanan ANAP birinci parti olarak çıkmıştı. DYP ikinci parti oldu. SODEP'in girmesiyle sol oylar dağıldı. HP'nin oyları düştü. MDP'nin oyları aynı kulvarda olan DYP'ye kaydığından onun da oyları düştü.

YENİ DÜŞÜNCE DERGİSİ

Dergide çalışmaya devam ediyordum. Siyasi olayları takip ediyorduk. Sürekli siyaset atmosferinin içindeydim. Abone Servisi'nde ydım. Dergide seviliyordum. İşimiz hep profesörlerle dekanlarlaydı. İşimi iyi yapardım. Bütün aboneleri ezberle bilirdim. Al-

93. "1980 darbesi 1983'te Özal'ı yaratmış, ANAP iktidarıyla Türkiye Cumhuriyeti'nin din devletine doğru dönüşümü yeni bir ivme kazanmıştır." EMRE KONGAR, Cumhuriyet Gazetesi 23.05.2005

manya'da 1500 tane abonemiz vardı. Onları da ezbere bilirdim. Abone servisinde çalıştığım için dergilerini ben gönderiyordum. O arada derginin problemleri çıktı. İki de bir haciz geliyor, dergiyi çıkaramıyorlardı. Bir iki bileziğim vardı kolumda, onları verdim. Sonradan geri verildi. O zaman telefonlara haciz geliyordu. Derginin çalışanları aramızda para toplayıp telefonları açtırırdık. Verdiğimiz paraları durum düzelince bize geri verirlerdi. Binbir zorlukla çıkarırdık dergiyi. Derginin sahibi Akkan Suver'di. Cezaevinden tahliye olduktan sonra Alparlan Türkeş (başyazardı) Ergun Kaftancı, Necmettin Hacıeminoğlu, Mustafa Kafalı, Sevinç Çokum gibi yazarlar bizim dergide yazıyordu. Faik İçmeli, vs... geliyordu dergiye. Sonra başka bir ülkücü dergi açıldı. Ergun Kaftancı açmıştı. Bazı yazarlarımız o dergiye geçti. Derginin durumu biraz düzeldi. Yurtdışından ve yurtiçinden çok mektup gelirdi. Cezaevlerinden de çok mektup gelirdi. Okurken çok üzülürdük. Hatta bir keresinde şöyle bir mektup gelmişti. O zaman biz kuponla kitap ve ansiklopedi dağıtıyorduk. Yanlışlıkla kupon yerine annesine yazdığı mektubu yollamıştı. Çocuk, iyi beslenemediğinden tüberküloz hastası olmuş. Annesinden ilaç istiyordu. Ailesinin maddi durumu bozulmuş. Eşi terk edip gitmiş. Bu tarz ilginç mektuplar geldiği zaman hepimiz toplanır beraber okurduk. Çok üzülmüştük. Hatta kuponları da annesine mi yolladı acaba dedik kendi aramızda. Dizgi de Zeynep adında bir arkadaşımız vardı, Bülent ve ben bir araya gelip okurduk. Kendi aramızda para topladık personel olarak, ilaçlarını alıp cezaevine yolladık. O zaman dergiye ilan alıyorduk. Mesela iç çamaşırı üreten firmalar vardı, ilan karşılığında iç çamaşırı verirdi. Onları cezaevlerindeki hiç tanımadığımız insanlara yollardık. Durumu iyi olan insanlar yardımda bulunmak istiyordu. Dergiye bu türde paralar geliyordu. Bunları da ben yolluyordum. Yurtdışındaki abone işçilerden bazıları cezaevindekilere yardımda bulunmak istiyorum ya da kitap yollamak istiyorum diye talepler olurdu, onları gönderiyorduk. O dönemlerde birtakım paralar geliyordu, ama nereden geldiğini hiç bilmiyorum. Tefvik o zaman Sultan Ahmet Cezaevi'nde yatan ülkücülerin hepsine 25 ere dağıttık. Hatta liste yaptık kimler var kimlere verilecek diye. Arkadaşlar Tefvik'i yazmamışsın dediler. Ben çalışıp ona bakıyorum onun ihtiyacı yok. Bu parayı o hasta olan arkadaş'a yollayalım, dedim. Bir şeyler gönderdiğimiz herkesten bize teşekkür mektuplar geldi. Bayramlarda

kartlar gönderirlerdi. Hala da durur bazıları. Bu paralar cezaevindeki ziyaret günlerinde ailelere verilirdi. Onlar içeriye girince ülkücü tutuklulara verirlerdi.

O zamanlar dergideki tüm yazarların evlerine gidip yazılarını toplardım. Kimseye güvenip vermezlerdi. Ben sabah evlerine uğrayıp yazılarını alıp işe gelirdim. O sıralarda Alparslan Türkeş tahliye oldu. Tahliye olduktan sonra bizim dergiye geldi. Bizim dergide üst katta ona büro gibi bir oda yapıldı. Bütün profesörler, dekanlar yani gelen giden çok olurdu. Onlara çay servisini ben yapardım. Çaycımız vardı, ama yetişemiyordu. Çaycımız, Bulgaristan Kırcaali'den gelmişti. O zaman Bulgar zulmü vardı. Türklerin soyadlarını değiştiriyorlardı. Kendisi gelmişti buraya çocuğu orada kalmıştı. Onun yazılarını yazardım. Çocuğunun getirilmesi için dilekçe yazardım. Gözünden yaş damlası eksik olmazdı. Çok üzülüyordu, çocuğu orada kaldı diye. Mustafa-Sevgi Kafalı, Necmettin Hacı Eminoglu, Sevinç Çokum hepsi beni cvlatları gibi severdi. Alparslan Türkeş'i ziyarete gelenleri ben içeri alırdım. Beni severdi. Benden başkasını sokmazdı içeriye. Her ne kadar ülkücü değilsem de eşimden dolayı o etiket yapıştırılmıştı. Siyasi bir görüş gütmememe rağmen milliyetçi duygularım ağır basardı. Soyadı Çakar olan biri ile tartışmıştım. Necmettin Hacı Eminoglu ile Alparslan Türkeş görüşmedeydi. Ülkücüler o zaman tesettüre çok önem veriyorlardı. Ben, tesettürlü olmadığımdan göze batıyordum. Çakar bana:

"Senin ayağında niye çorap yok?" dedi.

"Sana ne!" dedim, bende.

Tartışmaya başladık. Alparslan Türkeş;

"Ne oluyor?" diye sordu.

"Efendim benim ayağımda çorap yokmuş. Niye yokmuş?"

"Kim diyor onu bakayım?"

"Önemli değil, efendim," dedim.

"Senin yaptıklarını onlar yapabiliyorlar mı bakalım. Sen, aslanlar gibi kocanı bekliyorsun yıllardır. Onlar onu yapabiliyorlarmıymış bakalım. Bakın, bu düşüncelerden dolayı bizim iki yakamız bir araya gelmiyor. Yanlış düşünceler bunlar," dedi.

Halim ortada. Ne söylemem gerekiyor. Şimdi zaman zaman düşünüyorum, nasıl dayanmışım? Mücadele azmi mi vardı? Sevginin azmi mi vardı? Hasretin azmi mi vardı? Nasıl bir ortamdan gelmişim, giyinme tarzım değişti. Etek giyme dim, etek giymeye başladım. Konuşma tarzımı değiştirdim. Baskı gördüğüm için değil, saygıdan. Sevilirdim, işimi de iyi yapardım. Tek kusurum geç gelirdim, ama anlaşılır bir kusurdu. O kadar sıkıntıının içinde normaldi. Stresli olduğum zamanlarda ne uyuyabilirim, ne yerim ne de içerim. Uykusuzluğum sadece Tefvik içeride olduğu için değil önceki iş hayatımdan da gelen bir durum var. Tefvik de gece otururdu. Gece oturur gündüz uyurum. Gündüz işim varsa da uyumadan giderim. 3'ten önce yatamıyorum.

Dergi çalışanları kaynaşmıştık. Zeynep adında dizgici bir arkadaşım vardı. Evi işyerine yakındı. Bazı geceler onda kalırdım. Evinin önünden tren geçerdi. Her geçtiğinde tabak, bardak ne varsa tutuyorduk.

Alparslan Türkeş, Ankara'ya gitti. Ondan sonra bir daha görmedim, kendisini.

ADAPAZARI CEZAEVİ

Adapazarı'nda çok fazla kalmadı. Burada üç-beş ay gibi bir süre kaldı. Adapazarı'nda ziyaretine 3-4 kez gittim, o kadar az kaldı. Gülşen Kavak olayını işleyenlerin öldürülmesine karar verdiler, burada.

KARTAL MALTEPE CEZAEVİ

Çok kısa kaldı burada. Kartal Maltepe Cezaevi tasfiye edildi. Bütün ülkücüler, Sultan Ahmet Cezaevi'ne getirildi.

1984

SULTANAHMET CEZAEVİ

Çok sevinmiştim. İşime yakındı. Dergi, Yerebatan Sarayı'nın yanındaydı. Kirlilerini almıştım. Annesiyle birlikte gitmiştik ilk ziyaretine. Durumlar çok düzelmişti. Haftada bir ziyaretine gidiyorduk. Şartlar eskisi gibi değildi, oldukça düzelmişti. Artık bekliyorduk, yapacak bir şey yoktu. Daha bir rahat daha bir konforluymuş. Orada da çok uzun bir zaman kalamadılar. 1-1,5 sene gibi bir süre kaldılar. Benim için ziyaretlerin en rahat olduğu cezaevi idi.

Oradayken, 5.10.1984'te hapis psikoza tanısıyla hastaneye yatırıldı. 17.10.1984'te taburcu oldu.

Sultan Ahmet Cezaevi'ndeyken 1,5 ay gibi bir zaman Tevfik'e ziyaret cezası verildi. Neden diye sorduğumda cezaevi yönetimine karşı gelmeler olmuş. Onun üzerine Tevfik içeride isyan başlattı. Yatakları falan yaktılar. Onun üzerine onları orada da isyan başlattılar. Cezaevinin sorumlusu;

"Hülya Hanım, biz onlara kötü davranmıyoruz, ama onların istekleri bitmiyor. Sürekli isyan halindeler." dedi.

Ramazan Ayı idi o zaman, yaz aylarıydı.

"Bunlar oruç tutuyorlar. Yemekler ekşiyormuş. Her gün aynı yemekler çıkıyormuş. Onların da haklı sebepleri var," dedim.

O gün bana adamcağız, hiç üşenmeden yemekhaneyi gezdirdi.

“Buyurun gelin, lütfen yemeklere kendiniz bakın,” dedi.

Koca koca tencerelerle yapılmış yemekler, karnımda açtı. O kadar güzel kokmuştu ki yemekler. Yemekler hiç de onların anlattığı gibi değildi.

“Bakın, askeri personel ne yiyorsa, biz ne yemek yiyorsak onlar da aynı yemeği yiyor. Ben de aynı yemeği yiyorum,” dedi.

O kadar iyi niyetli bir adamdı ki ikna etmek için bizi bizzat yemekhaneyi götürüp gezdirdi. Ben de Tevfik’e kızdım:

“Siz saçmalıyorsunuz, Kartal Maltepe günlerinizi unutmayın. Orada ne eziyetler çektiniz. Günlerce aç kaldığınız günler oldu. Çok kalabalık olduğu için yemek yeterli olmuyordu. O günleri unuttunuz,” dedim.

O da bana kızdı, bu yüzden Tevfik’le biz kavga ettik. Hatta ziyaretin yasak olmasına rağmen adamcağız bize ziyaret yaptırdı. Tevfik’i bu konuda ikna edeyim de isyanlar sona ersin diye.

“Hiç boşuna böyle şeyler yapmayın. Bu adam iyi bir insan yazık günah, yapmayın Allah aşkına. Cezaevi yönetiminde size bu kadar iyi davranan başka biri de hiç olmadı,” dedim.

Bunlar yine kıyameti kopardılar. O dönem hep böyle sürtüşmeli geçti. Kısa bir dönem orada kaldıktan sonra Metris Askeri Cezaevi’ne gönderildiler. Ben çok üzülmüştüm. Burada hiç değilse elimin altındaydı. Her dakika ihtiyacı olan şeyi bırakıyordum. Cezaevi yönetimi hakikaten iyiydi. Bir şey verdin mi ikinci bir şeyin fazlasını istiyorlardı. Hakikaten çok kötü dönemler geçirmişlerdi daha önceki yerlerde ama buradaki halleri çok iyiydi. Bana göre isyanları gereksizdi. Haklarını yememek lazım.

1985-86-87

Sultan Ahmet Cezaevini mumla arar oldular. Metris’in de en kötü zamanlarıydı. Ziyaretçilere bile öyle yasaklar vardı ki Metris Cezaevi’nde. Çiçeğe bakıyorsun, “A, bu ne çiçeği?” diye eğilip bakıyorsun asker “Elleme, yasak!” diyordu. “Hah!” dedim, “b.. yediniz kafanız kadar. Buyurun size cezaevi,” demiştim.

Artık öyle bir alışmıştım ki. Bağışıklık kazanmıştım. Yapacak bir şey yok, bu böyle. Bunu değiştirme şansın da yok. Bu adam bu cezaevinde yatacak, sen de gidip ziyaret edeceksin. Oranın şartları ve kuralları ne ise uyacaksın. Yapman gereken ziyareti yapıp çıkacaksın. Bunun başka alternatifi yoktu. Tek seçenek ziyaret etmek istiyorsan kurallara uyacaksın. Bunun acı semerelerini de geçmişte çok çektik.

Babamın ilk hastalanma durumu Mamak Askeri Cezaevi'ne gitmeden önceydi. O arada babam hasta bende yatıyordu. Kartal Maltepe Askeri Cezaevi'nde yattığı dönemde tedavisini tamamlayıp taburcu olmuştu. 1983-85 arasında yaşanan bir süreç bu. İkinci yatışında hastaneye Tevfik Maltepe Cezaevi'nde değildi. Ben, babamı ziyarete gidip gelmeye başladım, Maltepe'ye. Tevfik, Metris'te. Babam orada yatalak. Hastabakıcıya para veriyorsun ilgilen sin diye ama vardiyalı çalışıyorlar, günde bir kez uğruyabiliyorlardı. Doktorlarıyla babamın durumunu görüştüm. Yemeklerini bile yiyemiyordu. Onlar da "Babanız için yapılacak bir şey kalmadı. Burada yatıyor, işte. İlaçlarını veriyoruz zamanında. Rutin işlerinin yapılmasından başka uygulanacak başka bir tedavi kalmadı." "O zaman ben eve götürüp, evde baksam olur mu?" dedim. "Olur," dediler. Babamı alıp eve getirdim. Ona bakmaya başladım. Babam;

"Kara oğlumu ziyaret etmek istiyorum," dedi.

"Baba, hastasın nasıl götüreceğim seni? Oralarda sıraya giriyoruz, bekliyoruz. Nasıl yapacağız?" dedim.

"Babam, olsun, ben gelirim," dedi.

"İyi o zaman ben seni arabaya koyar götürüm," dedim.

O zaman da Metris çok sıkıydı. Mamak'tan pek bir farkı yoktu. Mamak kadar kötü değildi, bize karşı davranışları ama Mamak kadar katı kurallar vardı. Amcasının soyadı tuttuğu halde o bile görüşemiyordu. Aradan biraz zaman geçince iyileşme durumu oldu. Anneler gününde anneleri, babalar gününde de babaları almaya başladılar. Babalar gününde babamı arabaya koyup götürdüm. Babamı içeriye sokmaya çalıştım.

"Neyi oluyor?" diye sordular.

“Kayınpederi,” dedim.

“Kayınpederleri alamıyoruz,” dedi oradaki subay.

“Nasıl alamıyorsunuz? Bugün babalar günü. Hasta adam kucağımızda taşıyoruz. Ölüp gider, son bir kez görsün damadını. Ne var?” dedim.

“Anlıyoruz, ama mümkün değil. Babalar günü tamam babası girsin ama...”

“Anneler gününde kayıinvalideler giriyor da babalar gününde kayınpederleri niye almıyorsunuz?” dedim.

Subayla kavgaya tutuştuk.

“Tamam, almazsan alma!”

Annemlerde ziyaretine giriyorlardı.

“Tevfik’e söyle. Bugün babalar günü, babamı içeriye almıyorlar. İçeride ne yapıyorsa yapsın,” dedim.

Bunlar içeride bir isyan çıkarıyorlar, almıyorlar diye. Bu sefer İKK subayı diyorlar orada, oradan birisi geldi.

“Kim, Tevfik’in kayınpederi?” diye sordu.

“Burada,” dedim.

“Tamam, alıyoruz babayı içeri,” dedi.

Hatta babamı içeriye askerler kucağında taşıdı. Babam kaç sene sonra ilk defa Tevfik’i orada gördü. Babam;

“Ah, oğlum bir ayağım çukurda. Ne olacak bu haliniz. Belki de seni son defa görüyorum,” dedi.

“Öyle deme baba,” dedi.

Tevfik de çok sevinmişti babamı gördüğüne. Babamı yine kavgaya dövüş soktuk. Her seferinde böyle problemler, kavgalar... Yaklaşık 9 yıl 10 aylık süremiz cezaevlerinin kapısında böyle geçti. Her günümüz üzüntü, her hafta ziyaretimiz tartışma... Bu arada kendi karı-koca olarak tartışmalarımız, mektuplarımız var. Babam onu ziyaret ettiği için ağladı. Çok nadir ağladığını görmüştüm.

Solcularla sağcıların ziyaretlerini aynı güne getirmiyorlardı. Açık ziyaret olacaksa bile günleri ayırıyorlardı. Çünkü ilk günlerde herkes bir anda gidiyorlardı. Aileler arasında bile çatışmalar çıkıyordu. Biri birine faşist köpek diyordu, öteki ötekine komünist köpek diyordu. Artık biraz olgunlaşmış mıydım ne? Umur-
namıyordum.

Tevfik'in bütün davalarına dayısı giriyordu, avukattı çünkü kendisi. 1980 İhtilali'nden sonra Tevfik içeri girince, dayılarıyla görüşmelerimiz oluyordu, ailece gidip gelmelerimiz oluyordu. Bana iş bulmamda yardımcı oldu.

Selimiye'de yattığı dönemler ve Maltepe arası iki bağlam var. Bu dönemde ben Banker Bako'da çalışıyordum. Olaylar hep yeniydi, yeni evliydim. Aynı tarihler içeri alındıktan sonra, benim çalışmam gerekiyordu, bir işe girmem lazım, para kazanmam lazım, geçinmem lazım yani. Tevfik'in dayısı dedi ki bana "Bizim şey var bu Banker Bako biliyorlar," o zaman ismi yeni duyuluyordu, Banker Bako diye. "Orada benim müdür bir arkadaşım var, oraya söyleyelim, işe gir, en azından çalışmaya başla, ben bir konuşayım," dedi. İyi dedik. O dönemde herkes paralarını ona yutuyor, çok iyi faiz veriyor, hatta Tevfik'in dayısının da parası vardı orada ben çalıştığım dönemlerde, kayınpederimin de biriktirdiği biraz para vardı, onu da yatırdılar, masraflar ve Tevfik'e giden para için. Çok büyük bir para değildi, 100 bin liraydı, ama o zamanlar iyi paraydı. Dayısının müdüre ricasıyla orada işe başladım. Tabii o zamanlar kıyafetlerim çok kaliteli, çok iyi paralar kazandığım için, gece hayatında çalıştığım için. İlk işe gittiğim gün ipek gömlekle gittim. Görüşmelerinde beni beğendiler, ama Tevfik'in dayısı bana müstahdem olarak çalışacağımı söylemişti. Yani insanların ayağına çay götüreceğim, temizlik yapacağım, öğlen yemeğinden kalan bulaşıkları yıkayacağım, çöpleri dökeceğim, sabah herkesten erken işe gidip, çöpleri temizleyip, masaları silip, çayı hazırlayıp, gelenlere çay servisi yapacaktım. İş öğrenirsem memur kadrosunda görev alacaktım. Zaten ben de bu şekilde olduğu için o işi kabul etmişim ve çalışmak zorundaydım, o işi bulmuştum. Düşün ben nerden nereye, Banker Bako'nun yerinde müstahdem olarak çalışıyorum. Neyse beni işe kabul ettiler, başladım. O zamanki maaşım 20-25 bin lira gibi bir şeydi.

İlk gün benim için çok zordu. Çünkü benim çalıştığım dönemlerde benim ayağıma çay gelirdi, şimdi ben insanların ayağına çay götürüyorum, çöpleri döküyorum. Sabah 6:00'da yola çıkıyordum, 8:00'de mesai başlıyordu. Geniş bir apartman dairesiydi, sanırım Kızıltoprak'taydı yeri. Sabah gidince, tüm masaları temizliyorum, çöpleri döküyorum, poşetleri değiştiriyorum, çay demliyorum gelenler için. Bayağı kalabalık bir trafik vardı, bankalar o kadar kalabalık değildir. Aylık faizini almaya gelenler falan. Öğleyin yemek servisi vardı, yemek dışarıdan geliyordu, ama tabaklarla servis yapıldığı için bulaşık oluyordu, onları yıkıyordum. Çay, şeker bitiyordu, onları almaya bakkala gidiyordum. İşyerinin çok yakınında banka vardı, valizle gelen paraları taşımak için yardım ediyordum. Banka görevlileri de beni tanıdılar artık, para alınması gerektiğinde bana teslim edebiliyorlardı. Daha sonra bana o kadar alıştılar, güvendiler ki yanımda kimse olmadan, gelen valizle parayı, bankaya ben götürmeye Banker Bako'nun hesabına yatırmaya başladım. Memur kadrosunda çalışan kızlar çok şaşıyorlardı, ben her gün işe ipek gömlekle gidiyorum diye. Ama o zaman başka kıyafetim yoktu, eski işimden dolayı, her renk ayakkabım vardı. Müstahdem olan birisinin, kapıcı karısı falan olduğunu düşünürler bilirsin, kıyafetleri de ona göredir, güllü dallı etekler falan. Ama ben her gün döpiyes takım giyip içine ipek gömlek giyiyorum. Ayakkabım, çantam hep birbirine takım. O şekilde servis yapıyorum. Orada, memur kadrosundaki kızlar, benim kadar iyi giyinemiyorlardı, düşün. Zamanla bana güvenmeye başladıkları için, aylık ödeme dökümlerinin olduğu envanter defterlerinin hazırlanmasına yardım etmeye başladım. Memur kadrosuna geçebilmem için işi en basit seviyesinden, en yüksek seviyesine kadar öğrenmem gerekiyor. Gün geçtikçe tabii öğrendim. Bu şirketteki memurluk tabii resmi memurluk değil, özel. Bu arada benim beş tane bileziğim vardı. Kayınpederim, benden onları vermemi istedi, tabii kayıtsız şartsız verdim. Kendisinin birikmiş 50 bin lirası vardı, benim bileziklerimi de bozdurup o parayla birleştirerek, oraya yatırmamızı istedi. "Faiziyle bir ek gelir olsun, Tefvik'in cezaevi masraflarını, ihtiyaçlarını karşılarız," dedi. "Peki" dedim ben de. Orada çalışırken 50 bin lira biriktirmiştim, kayınpederime, "Al bu 50 bin lirayı, bu para benimmiş gibi olsun, faizi de benim olsun, ben bu paradan Tefvik'in ihtiyaçlarını karşılarım, size de yıkım olmasın," dedim. "Peki" dedi.

Böylece her ay faizi oradan ben alıyordum, bu da bir ek gelir oluyordu. Bu arada tahviller elime geçmeye başladı, hani parayı yatırırısın, karşılığında eline tahviller verilir. Bu tahvilleri inceledik, sonra ben bunların hiçbir garantisi olmadığını öğrendim. Yani Banker Bako battığı zaman, bu tahvillerle gidip parayı alamıyorsun, üstüne bir bardak soğuk su içiyorsun. Ben bütün bunları öğrendikçe, oradaki insanlara içim acımaya başladı. Oraya gelen insanlar çanta dolusu paralarla geliyorlar. Mesela bir kadın evini satmış, kimse duymasın, alsın parasını gitsin, yatırmassın diye gizli gizli “Ne olur yatırma bu parayı,” dedim. “Niye?” dedi. Tahvillerin garantisinin olmadığını anlattım, birkaç müşteriye duha bunları söyledim, engellemeye çalıştım paralarını yatırmalarını, bazıları paralarını alıp gitti, ama bazıları beni müdüre şikâyet etti. Bütün anahtarlar bendeydi, tabii tahvillerin olduğu dolaşın anahtarları da yani bütün her şey elimin altındaydı. Tahvilleri sabahları inceliyordum, bankalara sordum, hiçbir şekilde garantisi olmadığını, bankaların ödeme yapmayacağını öğrendim. Gelen müşterilere bu tahvillerin devlet garantili olduğunu söylüyorlar, bazıları öyle, bazıları değil. Yani müdürlerin tanıdıkları, kendi tanıdıkları, büyük paralar garantili, diğerleri değil. Off shore gibi bir şey yani, o zamanki off shore da öyleydi. Müdürlere giden şikâyetler yüzünden benimle konuşuldu. Benim bir müstahdem olarak, böyle işlere karışmamam gerektiği, işimin ancak çay getirip götürmek olduğu söylendi ve bilgi girişi yaptığım bütün defterler elimden alındı. Bu arada çay servisi yaparken müdürün odasında yapılan bütün konuşmaları duyduğum için müdürün odasına girmem yasaklandı. Ama servis yaparken kapının açık olduğu zamanlarda duyduklarımdan anladım ki Banker Bako batıyor. Paramın vadesinin dolduğunu, geri almak istediğimi söyleyip, paramı çektim hemen. Bizimkilere paralarını çekmelerini, Banker Bako’nun battığını söyledim, bana inanmadılar. *Hatta kayınvalidemin ya da Tevfik’in teyzesinin parası kaldı battığında.*

Tabii bütün bunlardan sonra beni apar topar işten çıkardılar. Yani attılar beni. Ama ben çok fazla girmiştim konulara, çok fazla okumuş bir insan değilim, yazılacak yazıları yazıyordum, rakamları giriyordum, ama çok fazla bilgim yoktu, öğretildiği şekilde deftere girişleri yapıyordum. Ama konuşulanları duyuyorum, tahvilleri görüyorum, durum ortada. Anlamamak için insanın çok

aptal olması lazım. Müstahdem sıfatında çalıştırılan her kim olsa bunu anlardı, ben memurluğa geçeceğim için öğrenmek amacıyla daha fazla içine girdim sadece. Bunu konuşmalardan dediğim gibi kim olsa anlardı. Batmadan önce de insanlar geldiler paralarını yatırmaya, bu kez batacağını söyleyerek, paralarını yatırmalarını engellemeye çalıştım, ama dinlemeyip yatırdılar ve batılar, ben de üzülmedim, çünkü uyardım. Yaklaşık bir sene çalıştım orada. Ben oradan çıkarıldım, işten atıldım yani. Maaş ödeyemiyoruz bahanedir bence. Tamam işten maaşları ödenemediği için çıkarılanlar da oldu, ama bana neden işten çıkarıldığımı söylemediler, bütün herkesi tembihlemişler bana herhangi bir şey anlatmasınlar diye. Orası öyle bir yerdi ki müdürün yeğeni şef gibiydi, ikinci müdürün bir akrabası başka bir yetkili, yani hep akrabalar alınmış işe, aile şirketi gibi, yabancı insanlar yoktu. Neyse ben işten atıldıktan bir ay sonra Banker Bako'nun yerine devlet el koydu, televizyonlar, gazeteler haber yaptı, ben de "Ben size demiştim paranızı alın diye, dinlemediniz, gördünüz mü ben baştan teşhisi koymuşum," dedim. İnsanları uyardığım halde dinlememişlerdi, orada bankalardaki gibi aşama aşama işlemler öğreniliyordu, ben birinci aşamayı geçmiştim, ikinci aşamaya gelmiştim, derken atıldım.

Aradan yıllar geçti, Tevfik Metris Cezaevi'ndeydi. Tevfik'le bütün bu olaylarla ilgili konuşuyorduk ziyaretlerde, olayların hepsinden haberi vardı zaten, insanlara yaptığım uyarı öğrenip beni işten attıklarını bildiği için Banker Bako'ya bir garezi doğmuştu. Banker Bako, Metris Cezaevi'nde Tevfik'in eline düştü. Metris'e yeni geldikleri dönemde "Banker Bako burada," dedi. Daha sonraki bir ziyaretimde Bako'yu da gördüm, Tevfik, "Bak eşim, sizin orada çalışmıştı," dedi hatta, beni tanıttı yani. Bir şey yapma sakın adama, o zamanki dönemi boş ver dedim. Yok, canım şimdi iyi aramız, ne dersek yapmak durumunda dedi. O zaman siyasi suçluların haricinde sivillerin de Metris Askeri Cezaevi'ne sevk edilmesine yeni başlanmıştı. Gelenlerden biri de Banker Bako'ydu. Sonra tahliye olana kadar Tevfik'le birlikte kaldı. İşte iş maceram bu da benim. O kadar ilginç ki nereden nereye, bana Banker Bako'da iş bulunuyor, ben orada neler yaşıyorum, görüyorum, sonra insanları uyardığım için işten atılıyorum, aradan yıllar geçiyor Tevfik'in yanına cezaevine koyuluyor adam. Yaşadı-

ın şeyler diğerkleri arasında hep böyle bağlantılar oluşuyor, san-
kı zincirleme ilerliyor. Diğer konularda da bu böyle oluyor.

1985

11 Haziran 1985'te Pişmanlık Yasası çıkarıldı. Çok sayıda baş-
vuru oldu.

Uğur Mumcu'nun bir yazısı var, Alparslan Türkeş'le ilgili:

6 Aralık 1978 Çarşamba

Türkeş ve İhbarcılık

MHP Başbuğ Alparslan Türkeş, 21 Mayıs 1963 tarihinde Kur-
may Albay Talat Aydemir liderliğinde girişilen ve başarısızlıkla
sonuçlanan ihtilalden sonra kurulan Sıkıyönetim Mahkemesi'nde
yargılanmış ve beraat etmiştir. Türkeş, eski arkadaşı Talat Ayde-
mir'i ihbar etmiş ve Türkeş'in ihbarcılığı mahkeme kararına yan-
kıdır. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri
Mahkemesi'nin 5.Eylül.1963 günü ve 963/11 esas ve 963/1 ka-
rar sayılı gerekçeli hükmünün 28. sayfasında bu ihbarcılık şöyle
anlatılmaktadır. Alparslan Türkeş, ahiren bir ihtilal olacağını ve
gerekli tedbirin alınmasını teminen hükümetin ve ilgililerin dik-
katinin çekilmesi C.K.M.P.'si organlarına durumu bildirmek yolu-
na tevessül etmişse de bu malumatı bir şahıstan aldığını ifade et-
miş ve fakat bu şahsın kim olduğunu hiçbir zaman açıklamamış-
tır. Aynı konu, Talat Aydemir'in anılarında şöyle anlatılıyor,
"Mahkeme safhasında sıra Alparslan Türkeş'e gelince işin iç yü-
zünü anlaşıldı. Meğer ihbarı yapan, Türkeş'miş. Saat 20:00'de
C.K.M.P.'den Fuat Uluç'a telefon ederek, 'Gene o namussuz Ay-
demir bu gece ihtilal yapıyor.' demiş ve durumu C.K.M.P. Mil-
let Vekili Yılanlıoğlu'na bildirmiş. O da hemen C.K.M.P. lideri
ve başbakan yardımcısı Hasan Dinçer'e bildirmiş. O da başba-
kan İnönü'ye bildirmiş, yani hükümet bu surette haberdar edil-
miş. Türkeş, 21 Mayıs olayları ile ilgili davadan beraat etmiştir.
Beraat hükmü Türkeş'in 21 Mayıs İhtilal girişimine katılmadığı
gerekçesine dayanmaktadır ki bunun doğru olduğu 21 Mayıs sa-
nıklarınca da ifade edilmiştir. Gerekçeli kararın 170. sayfasında
Türkeş'in Talat Aydemir liderliğindeki ihtilal girişimine katılma-
dığı, ancak Türkeş'in kendi liderliğinde bir ihtilal çekirdeği kur-
duğu şu şekilde anlatılmaktadır: Bu sanıkların gerek kendi arala-

rında ve gerekse diğer ihtilalci grupla temas temin ederek muhtelif faaliyette bulundukları bir gerçek ise de mahkeme bu gerçeği kabul ettikten sonra bu konuda yeterli kanıt elde edilemediği gerekçesiyle Türkeş'in beraatına karar verilmiştir. Bu mahkeme kararını anımsamamızın nedeni, Türkeş'in gerektiğinde en yetkin arkadaşlarını ihbar etmekten çekinmeyen bir yapıda olduğunu sergilemek ve ayrıca bu karar nedeniyle bir başka noktaya daha değinmektir. Ceza yasamızın birçok maddesinde, suç ihbarında bulunan kimselerin ceza indiriminden yararlanacaklarını belirten hükümler bulunmaktadır. Yine bazı maddelerde, kurulu düzeni ihtilal yoluyla değiştirmek isteyip de eylem aşamasına gelmeden bu örgütlerden çekilenlere ceza verilmeyeceği hükmüne bağlanmıştır. MHP Başbuğ Türkeş, hükümetçe getirilen ve suçlarını ihbar ve itiraf eden sanıkların, ceza indiriminden yararlanacaklarını öngören hükümleri, "Adliye Suikast" olarak nitelemiştir.

Buraya bir nokta koyarak, düşünelim, Türkeş, bir zamanlar en yakın arkadaşı olan Kurmay Albay Talat Aydemir'in ihtilal girişimini neden hükümete haber vermek, yani ihbar etmek zorunluluğunu duymuştur acaba? Adliye'ye suikast yapmak için mi? Bunun yanıtını iri iri sözlerde aramayın. Ceza yasasının 151. maddesi ihtilal girişimlerini bilip de haber vermeyen kişileri de cezalandırıyor. Türkeş'in, Aydemir'i ihbar etmesinin nedeni cezadan kurtulma içgüdüsüdür.

Büyük küçük ülkücüler bu yazıyı okuyup hiç öfkeye kapılmasınlar. İşte karar size tarih ve sayısını bildiriyoruz. Bu karar Türkeş'in güç günlerinde en yakın arkadaşlarını ihbar etmekten çekinmeyecek bir kişilik yapısına sahip olduğunu gösteriyor. Bu olaydan ne gibi dersler çıkarılması gerektiğinin yorumunu da ülkücülere bırakıyoruz.

1. ORDU KOMUTANLIĞI 1 NOLU ASKERİ MAHKEMESİ'NE SELİMİYE – İSTANBUL

Sayın Mahkeme Héyeti, yapmış olduğum itiraflarımda Mecidiyeköy'de 1979 Nisan ayında öldürülen Onur Orcan isimli kişinin öldürülmesi olayını anlatmaya unutmuşum bu konuda gerekli bütün açıklığı ile anlatmak istiyorum.

Onur Orcan isimli kişi öldürülmeden evvel Mecidiyeköy'de ÜGD Başkanlığını İzzet Akyazıcı isimli arkadaşım yapmaktaydı. Birgün derneğe uğradığımda orada bulunan ve İzzet Akyazıcı ile amca çocukları olan Konuralp Akyazıcı kalorifer dairesinde bir komünistin oturduğunu, onu kendisinin tanıyıp yakalayarak getirdiğini, benim de tanıyıp tanımadığımı sorarak söyledi. Aşağıya kalorifer dairesine inerek şahsa baktım. Genç; minyon tipli, kumral saçlı bir çocuktu ve onu Mecidiyeköy Lisesi'nden tanıyordum. Belki de Mecidiyaköy'de çok gördüğümünden öyle zannediyordum, zira öğrenci olduğunu biliyor, fakat solcu olduğunu bilmiyordum. Konuralp'e bu kişinin solcu olmadığını söylediğim zaman o, solcu olduğu konusunda diretti. Biz orada iken İzzet Akyazıcı geldi, bana kenarda çocuğu öldüreceklerini söyleyerek dernekte kalmamı sağa sola göz kulak olmamı istedi. Konuralp ile beraber dernek binasından yanlarında Onur Orcan olduğu halde çıktılar. Bir süre sonra İzzet yalnız döndü. Belinden Turalı Polis denilen 9.mm'lik tabancayı çıkarttı. Ne olduğunu sorduğumda; çocuğu Konuralp'in tanıdığını, kendisinin öldürdüğünü, İETT Garajı'nın orada Onur'un zorluk çıkartması üzerine onu Fulya Mahallesi'nde Murat Kılıç'ların evlerinin karşısındaki bir arsada öldürdüğünü söyledi. Bu olayla ilgili bilgim bundan ibarettir. Ayrıca MHP İlçesi'nden Osman Gönül ve Necati Ecer isimli kişiler Mecidiyeköy'e sık sık gelirler mermi, vs... alarak giderlerdi. Gereğini emirlerine arz ederim. 3.12.1985

Metris Askeri Cezaevi

C-12 Koğuşu

İstanbul

Tevfik Nurullah Ağansoy

İtirafçı kelimesini kullanırken insanları itirafçı diye yargılarken tarihimizde yaşananların analizinin çok iyi yapılması gerekiyor. Tevfik, bunun acısını çok çekti. Bedelini de ağır ödedi. O yaşarken onu bu duruma düşürenler veya onlarla aynı zihniyete sahip olanlar bunun bedelini şimdi bana ve çocuklarıma ödetmeye çalışıyorlar. Hak mıdır bu? Adalet midir? Tarihte yaşananları öğrenmek, araştırmak doğruları ortaya çıkarmak, bunların analizini yapmak ondan sonra birilerini mahkûm etmek çok daha adil değil midir?

Çoğu sağcılarının durumu iyi. Kimisi milletvekili, vs oldu. Bizimkiler olmasa onlar milletvekili mi olurdu? Mehmet Gül, Mustafa Verkaya milletvekili oldu. Mehmet Gül'ün erkek kardeşi Milli Eğitim'in ikinci müdürü. Hepsi bir yerlere getirilmiş. Biz öcü gibi gösteriliyoruz. O zaman hepsi alındı tamam, hepsi yargılandı, ama çıra gibi yanan 136 kişiden sadece 36'sı, hatta belki 26'sı yandı. Diğerlerinin hepsinin durumu gayet iyi. Bunlarda bilinenler, bilmediklerimiz kim bilir ne durumda. Bunların istatistiğinin çok iyi yapılması gerekiyor.

Solculardan birçok zengin aile çocukları hayata döndüler. Tanıdıklarım var mesela kot pantolon giymeyen, Marlboro sigarası içmeyen multimilyoner zengin ailenin kızını tanıyorum. Sevgilisi yüzünden devrimci oldu. Annesi babası hüngür hüngür ağlıyordu. Hırpani gibi giyyordu, üstünde bir parkayla dolaşıyordu. Nasıl kurtaracağız bu kızı diye çırpınıp duruyorlardı. Sevgilisi içeriye mi girdi, ayrıldılar mı bilmiyorum, ama kız şimdi süslü püslü dolaşıyor ortalarda. Aileler mahvoldu.

12 Haziran 1985 / Bulvar Gazetesi

İtirafçı Ağansoy Cengiz Ayhan'ın bir cinayetini açıkladı. 2 ömür boyu ve toplam 42 yıl ağır hapis cezalarına hükümlü Metris Askeri Tutukevi'nde yatan silahlı sağ eylemci Cengiz Ayhan hakkında suç duyurusunda bulunulması kararlaştırıldı. İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesi'nde süren bir şeyden talepli ülkücülerin oluşturduğu 15 sanıklı davada Cengiz Ayhan şahit olarak dinlendi. İfadesinde sanık Ağansoy'u yalanlayan Cengiz Ayhan, "Ağansoy'un tutumunu beğenmedim, aslında bu olayları yapanları tanıyan bir kişidir," dedi. Bunun üzerine sinirlenerek gerçeklerin ortaya çıkması için açıklama yapaca-

Bunu söyleyen Ağansoy şöyle konuştu: "Şimdi silahlı eylemci Cengiz Ayhan hakkında bilinmeyen bir suçu açıklayacağım. 1978 Haziran ayında, Mecidiyeköy'de ÜGD'de yanında bir pastanede TİT (Ulurkü İntikam Tugayı) üyesi iki kişi ve Cengiz Ayhan'ı konuşurken gördüm. Masa üstünde o dönemde Kredi Yurtlar Kurumu Genel Müdürü Devrim Çelenk ile ilgili resim ve bildiriler vardı. Çelenk'in nasıl öldürüleceğini konuşuyorlardı. Aradan üç gün geçtikten sonra Devrim Çelenk'in öldürüldüğünü öğrendim. Aynı günün akşamı pastanede gördüğüm TİT üyesi iki kişiden birisi de otomatik bir tabancayı ÜGD'ye girişinde Cengiz Ayhan'a teslim etti. Ben şimdi Devrim Çelenk'in TİT adına Cengiz Ayhan'ın bilginisi dâhilinde öldürüldüğünü söylüyorum."

O zaman onlara tek tip elbise giydireyorlardı, cezaevinde. Lacivert ceket, lacivert pantolon. Çöpçüler giydireyorlardı ya aynısından. Renkler bile yasaklıydı. Yeşile kaçıyor diye reddediliyordu, asker rengi olduğu için alınmıyordu, gömleğin rengi hakiymiş, siyah, kırmızı, yeşil, vs alınmıyordu. Baş edemediler. Bu yüzden tek tip elbiseye karar verildi. Sonra sağcıların ve solcuların bir arada kaldığı karma koğuşlar yapma karar alındı. Amaç topluma kazandırmaktı. Sağ ve sol bir arada kalmaya başladı. Solcu kızlar beni merak ediyordu. Görmeye geliyorlardı, beni. İyileştirme yapıldı; resim atölyesi, kütüphaneler, vs yapıldı. Sağ ve sol görüşe mensup mahkûmlar birlikte bize tiyatro oyunu sundular. Müzik aletleri vardı, konser verdiler bize. Provalar sırasında bir araya geliyorlarmış. Tefvik'e sempati duyarlarmış. Benim bu kadar sene beklemem, özenmem çok dikkatlerini çekermiş. Kokular koyardım. Hatta özellikle gözden kaçabilecek yerleri sökermiş. Bakalım, Hülya özeniyor mu? Yoksa baştan savma mı yapıyor diye. Gözden kaçırmadığımı, özendiğimi gördükçe mutlu olurmuş.

Bu arada dergide problemler yaşanmaya başladı. Açılan ikinci dergi işlerimiz çok zora soktu. Çok az maaş almamıza rağmen canla başla çalışıyorduk.

18 Ekim 1985 / Yeni Düşünce Gazetesi

Metris'te bir kültür faaliyeti sergilendi

Hülya Aynur Ağansoy

Geçtiğimiz hafta içinde Metris Cezaevi'nin kültürel faaliyetleri çerçevesinde bir kısım tutuklunun musiki faaliyetlerine şahit olduk. Bu fa-

aliyetler daha önceler de yine tutuklular tarafından yapılmış, yine tutuklu aileleri tarafından seyredilmiştir. Cezaevi Komutanlığı'ndan edindiğimiz bilgiye göre bu tür kültürel faaliyetler cezaevi içinde ve dışında olmak üzere bundan böyle devam edecek. Son olarak sergilenen faaliyetin tümü solcu ve ülkücü tutuklularca müştereken hazırlanan ve sunulan Türk Musikisi'nin türlerine hasredilmişti. Ancak bu defaki konserler içinde yaşanan bazı olaylar bütün tutuklu ailelerin içinde bulunduğu ızdırabı gün yüzüne çıkarmış ve gözyaşlarının bolca akmasına sebep olmuştur. Konser türleri itibarı ile üç kısımdan programlanmıştı. Birinci kısımda türküler, ikinci kısımda sanat musikisi, üçüncü kısımda ise tasavvuf musikisi. Programın birinci kısmı icra edilirken görülen, duyulan mızrap sesleri, adeta Anadolu'yu maddesi ve manasıyla bir araya getiriyor, gümleyen darbukaların ritimleri Metris'in duvarlarından sıyrılıp başka duvarların arasına hatta daha uzak diyarlara selam ve hasretler ulaştırıyordu. Kulaklarımıza ulaşan her mızrap sesinde ülkücü tutukluların kalplerinin Türk Türk diye attığını duyar gibi oluyorduk. Aynı anda sazının tellerine aynı şevkle dokunduğunu gördüğümüz solcu tutukluların da aynı çilede birleştikleri milliyetçilerle aynı duyguları paylaşabilecek basireti gösterebilmelerini ummak istiyorduk. Çünkü aynı milletin, aynı vatanın çocukları, tasada, kıvançta, milli prensiplerde asgari ölçütler içinde dahi olsa birleşmezler miydi?

Ben hep bunu savunmuşumdur, bu yüzden Tefvik'le de hep kavga yapardım.

Bu arada sahnede sazını çalan bir tutuklunun yanına giderek bacaklarına sarılan ve "Hadi baba evimize gidelim," diye ağlayan ve onu bırakmak istemeyen bir küçük çocuğun içleri sızlatan tutuklu ailelere içinde bulundukları durumu bütün burukluğuyla hissettiren ve gözyaşlarının dakikalarca akmasına sebep olan sahneler sahneler...

Programın ikinci kısmı da sanat musikimizin çeşitli sevilen parçalarının icrasıyla sona erdi ve sıra, programda özellikle beğenilen, baştan sona tam bir dini vecd içinde geçen, tasavvuf musikisi kısmının icrasına geldi. Yapılan programın aileler ve tutuklular arasında meydana getirdiği ruhi bütünleşme özellikle tasavvuf musikisinin icra edildiği sırada o hale geldi ki solcu tutuklular hayatları boyunca reddettikleri bazı gerçekleri ülkücülerle birlikte tam bir iman birliğine varmışçasına haykırdılar "La ilahe illallah" diyerek. Söylenen değerli tasav-

vıf eserleri böylece sona erdiğinde herkes coşmuş, yürekler galeyana çıkmıştı. Tutuklular, ailelerine ve birbirlerine sarılıyor, hasret giderilmeye çalışılıyor ve saatler böylece geçip mutlu bir gün içlerinde acılı ürpertiler bırakarak sona eriyordu.

Orada gözlemci olarak yazmıştım ben bunu. O "La ilaha illallah" değişlerini kim görseydi, aynı şeyi yazma ihtiyacı hissederdi. Gerçekten herkes çok ağladı o gün. Solu, saği herkes.

Ara sıra haberler yazıyordum bizim gazetede ben, özellikle cezaevleri ile ilgili, ama uzun bir haber yapmışım bu sefer, biraz da yanlı yazmışım. Ben kendimi çok güzel eleştiririm. Ama o zaman hal ve hürriyetler öyleydi, öyle icap ediyordu. bu haberin şöyle bir önemi var; Selimiye Cezaevi'ndeki işkencelerden, verilen cezalardan sonra, Metris'e gelindiğinde her faaliyetin olduğunu, rehabilite organlarının arttığını, iyileştirme yapıldığını görebiliyoruz cezaevlerinde.

İşte tüm bu koşuşturmanın içine öyle bir haldeyim ki pazartesi günleri sabah işe gidiyorum. İzin alıp öğlen Metris Cezaevi'ne geliyorum. Tevfik'i ziyaret ediyorum. Oradan eve geliyorum. Cumartesi yarım gün çalışıyorum, ama eve gelmem 3-4'ü buluyor. Bir Pazar günüm var. Pazar günü de evin temizliği, cezaevinden getirdiğim çamaşırları yıkardım. Kışın radyatörün üzerinde kuruturdum. Yazın çamaşırlar kuruyana kadar başında nöbet tutardım, çalınmasın diye. Yakında kimsesi olmayan arkadaşlarının da çamaşırlarını alırdım. Çalınacak diye korkardım. Elde çamaşır yıkayıp, torbalarla taşımaktan ellerimde nasırlar oluştu. Hiçbir pazartesi akşamı uyumadım. Sabaha kadar çamaşırları kurutup, ütülerdim. O yüzden pazartesileri erken giderdim. Yıkayıp ütülenmiş çamaşırlarımı da yanıma alırdım. Pazartesi ziyarete gittiğim zaman Salı günü mutlaka uykusuz gidiyordum, çünkü ziyarette bazen tartışıyoruz. Konuşacağın mevzu yarım kalıyor. Bir hafta bekliyorum o mevzuyu anlatabilmek için. Bunların moral bozukluğu var. Salı günleri hiç uyumadan işe gidiyordum. Ziyaretten sonra çok morali bozuluyordu, insanın. Her hafta bunu yaşıyoruz. Psikolojimiz bozuk. İştaki problemler ayrı... Para kazanmak zorundasın. Kira, elektrik, su ödüyorsun. Pazar günü akşam onların evinde kavga çıkıyordu. Zaten iki haftada bir geliyordu. Aynı anda ziyarete girdiğimiz için kadıncağız biz rahat konuşalım diye iki haftada bir geliyordu. Ayrı ayrı ziyarete girme şansımız yoktu. Babası para verecek, Tevfik'e götürülecek ya kavga çıkardı. Ben, bunları her zaman yaşıyorum. İştenden çıktığımda akşamları yemek için onlara gidiyorum.

Aileyle benim ayrı bir huzursuzluğum vardı. Babası bu dönem zarfında hep beni dışladı. "Niye gitmiyorsun? Ne zaman ayrılacaksın?" derdi. Hep benim Tefvik'i terk edeceğimi sanıyordu. Hep o gözle gör-düler beni. Sürekli huzursuzluk çıkardı. Biraz cahil biraz da cimri bir adamdı Allah rahmet eylesin. Ama çok efendi ve terbiyeli bir adamdı. Kaç senelik geliniyim daha ağzından tek bir küfür duymadım. Ben konuşurdum onların yanında, onlardan duymadım. Belki çatışmamız on-dan da kaynaklanıyordu. Ben küfür ederim ama kimsenin şahsına kü-für etmem. Bir şey anlatırken argo konuşurdum. Tefvik'le evlenmeden önce de öyleydim. Sonradan ehlileştim. Çalışma hayatına girince... Sürekli tartışırdım kayınpederimle. Kayınvalidemle tartışmasın diye, onu korumaya çalışırdım. O da kavga çıkmasın diye hep susmuş. "Na-palım bu adam böyle değiştirme şansı yok," derdi. O susmaların so-nucunda şimdi her gün hasta. Kaynım 6 yaşındaydı. Çocuğum gibi bü-yüttüm. Okulda velisi bendim. Cezaevi süreci içinde bir de bunlarla uğraştım. Babası çok rahatsız edici konuşurdu. Diğer yandan her haf-ta bir kitap listesi tutuştururdu. Hafta sonları bütün sahafları dolaşırdım. Kayınvalidem kinci bir insan değildir. Beni kıracak tek bir sözü bile olmadı. Ben onu kırmışımıdır, ama o beni kırmadı. Beni anlardı, gençtim kocam hapisteydi, psikolojimi anlardı. Mesela kayınpederim-le tartışırdım kızar aşağıya evime inerdim. Peşimden tepside yemek getirirdi, dayanamazdı. Böyle de iyi bir kadın. Tefvik ölmeden iki yıl önce babasının beyin hücreleri ölmüştü. Tefvik yaşarken çekilmiş son resimde "Ölürsem hatıra olarak kalsın," demişti. Tefvik, cezaevindey-ken senede bir-iki kez görmeye giderdi oğlunu. O da bayramlarda. Kız kardeşi de öyle... Babası göndermezdi. Hatta bir defa sormuştum:

"Niye göndermiyorsun, kız kardeşini ziyarete?"

"Onun ne işi var. Orada asker var, mahkûmlar var."

"İyi de annesi gidiyor, ben gidiyorum. Ne yapıyor ki asker?" de-miştim.

Bu tarz düşünceleri vardır. Kayınvalidemin anlattıklarına göre ba-bası hiçbir zaman Ülkü Ocak'ından tutup kulağını getirmemiş.

Erkek kardeşi çok küçüktü. Ben bakardım. Okuluyla ilgilenirdim. Çok yaramaz bir çocuktü. Ben yasak koyduğum zaman, babası kızar bir daha yapması için teşvik ederdi. Ben de cahildim çocukla kendi kardeşim veya çocuğum gibi didişirdim. Aileye dışarıdan gelmiş bir in-

vandım. Çok fazla benimsenmedim. Kayınpederim; "Ne o öyle, o cezarvinde sen evde. Böyle evlilik mi olurmuş," derdi. Her zaman bırakıp gitmemi bekledi. Bu anlamda çok cahil bir adamdı, Allah rahmet eylesin." Hiç anlayışlı bir tarafı yoktu. Çok huysuz bir adamdı. Ben de onu öyle kabul etmiştim. Kayıinvalidem ortaya bulmak için çok uğraştı. Üzüldü böyle yapmasına. Bir kere bile karşısına dikilip tartışmış kocasıyla. Huzursuzluk çıkmasın diye hep susmuş. Herkesi idare etti. Kısacası aile içinde böyle problemler yaşıyordu. Bir taraftan da babam evde... Her gün birbirinin tekrarı olan şeyleri yaşırdık.

Öldürülen kan kardeşinin ailesine giderdik. Hayatımızda pek bir değişiklik olmazdı. Sadece mahkeme günleri bir hareketlenme olurdu. Onların kritikleri yapıldı. Bütün bir haftam on yıl boyunca aynen böyle geçmişti.

1986

11 Nisan 1986 / Cumhuriyet Gazetesi

Ülkücü Ağansoy'dan 300 sayfalık itiraf dilekçesi

Sadist duygular için öldürüldüler...

Profösör Ümit Doğanay'ın da aralarında bulunduğu beş kişinin öldürülmesi eylemlerinden ölüm cezası istemiyle yargılanan Ülkücü Nurullah Tefvik Ağansoy ÜGD ve ülkü ocaklarında gerçekleştirilen eylemlerle ilgili itiraflarda bulundu. MHP'yi kendilerine karargah olarak seçtiklerini belirten Ağansoy, "Biz devlet için, vatan için vurduk teraneleri yanıltır, devleti korumak için değil, kişilerin sadist duygularını tatmin için öldürme eylemleri yapılmıştır," dedi.

(Ben o zaman ona, "Siz bu kadar eylemler yapıyorsunuz, onu bunu yapıyorsunuz. Gerçekten hepsi ülkü için mi? Bir araştır bakalım, kaç kişi ölmüş bu uğurda?" dedim. Burada da onu söylemeye çalışıyor. İtiraflarında da söylemiştir. "100 kişi öldürüldüyse, gerçekten dava için bir ikisi öldürülmüştür," diyor. Çok sinirleniyordu zaten.7

Mecidiyeköy, Beşiktaş, Kasımpaşa ÜGD reisi olmak ve Profösör Ümit Doğanay'ın da aralarında bulunduğu beş kişiyi öldürmek savıyla on beş kişinin yargılanmasına İstanbul 2 Numaralı

Askeri Mahkemesi'nde devam edildi. Gerçekleştirdiği eylemler nedeniyle daha önce 13 yıl ve 16 yıl 8 ay hapis cezalarına çarptırılan, bu davada da ölüm cezası istemiyle yargılanan Tefvik Nurullah Ağansoy mahkemeye 300 sayfalık itiraf dilekçesiyle bir kaset ve bir makara bant ve bazı fotoğraflar verdi. Duruşma salonuna girdikten sonra üzerindeki tek tip elbisenin ceketini çıkaran ve lacivert takım elbisesiyle kalan Tefvik Nurullah Ağansoy dilekçesinde bazı bölümleri okudu. Duruşma yargıcı Halil Ünlü tarafından sık sık sözleri kesilen Ağansoy, ülkücülerin gerçekleştirdikleri öldürme eylemlerine değinerek, "Biz devlet için, vatan için vurduk teraneleri yanlış, devleti korumak için değil, kişilerin sadist duygularını tatmin için öldürme eylemleri yapılmıştır," dedi ve yasal olarak ÜGD, Ülkü Ocakları ve Gençlik örgütlerinin kurulduğunu vurgulayan Ağansoy, MHP'nin karargâh olarak seçildiğini devletin komandosu, jandarması gibi silahları kuşandık, bombalarımızı, zincirlerimizi, süngülerimizi taktık, eylemlere giriştik şeklinde konuştu. İlkokullarda dahi örgütlenme çalışmalarında bulunduklarını belirten Ağansoy, ...

(Sanki kendileri yapmıyorlar.)

... "Faşist polisten hesap soracağız, jandarmadan hesap soracağız, Kızıldere geçilmez" diye duvarlara sloganlar yazdıklarını, mahallelere sol içerikli bildiriler attıklarını, sol örgütler toplantı yaparken, polise ihbarda bulunduklarını söylüyor Ağansoy. "Polis ve solcularla uğraşırken ülkücü gençlik rahat etmişti." dedi.

(Hep kendilerine yönelik bölümleri alıp koymuşlar.)

Tefvik Nurullah Ağansoy'un mahkemeye verdiği itiraf dilekçesinde şu konular da yer alıyor:

Milliyetçi hareketin tarihi gelişimi,

Partileşme,

Teşkilatlanma,

Türkiye'de bulunan ülkücü örgütler, devlet ve din için mi, yoksa şahsi komplekslerin tatmini için mi adam öldürdü?

Gülşen Kavak'a nasıl işkence yapıldı, tecavüz edildi, kazığa oturtularak ve komando düğümüyle boğularak nasıl öldürüldü?

Okmeydanı'nda bir büfe ve kırtasiyedeki Darülaceze ihtiyarları nasıl öldürüldü?

Çuval cinayetleri, komando düğümleri, işkenceler nasıl yapıldı?

İlkokul çocukları, ortaokullular, liseliler nasıl örgütlendi?

Mahalle organizasyonları nasıl yapıldı?

İstanbul'da ülkücüler hangi yıllar, hangi silahları kullandılar?

Yüksekokullar, yurtlar, ortaokullar komitelerinin çalışması

İl, ilçe, şube, lokal ve birimlerin çalışmaları

Ülkücü örgütlenmede klasik, şematik yapı

İrkçi unsurlar

Dinamik Ana Strateji Grubu

Şamanist grup

Ülkücülerin illegal faaliyetlerde önemli prensipleri

Yurtdışı faaliyetler, eğitim çalışmaları, seminerler, kamplar, mahalle eğitimleri,

Ülkücülerin emniyette suç kabul ediş biçimleri

Propaganda, İstihbarat, Sosyal faaliyetler, Eylem grupları, İl özel eylem grubu

Faaliyetler, Bölge militanları, Örgütün fikir yapısı.

26 Nisan 1986 Cumartesi

MHP ülkücü kuruluşların karar defterlerinde hiçbir zaman yönetici olarak gözükmeyen, ancak Şişli Mecidiyeköy bölgelerinde bir dönem etkin görevler alan 1960 doğumlu bir militan 12 Eylül sonrası kahvehane bombalamak, silahla taramak suçlarından 16 yıl 8 ay ceza alan Nurullah Tevfik Ağansoy, Kemalettin Er'i Mecidiyeköy'de görüş ayrılığı nedeniyle öldürmekten, 13 yıl ağır hapis cezasına çarptırılmıştır.

Ağansoy 12 Eylül öncesi adını silahlı eylemler ile etkin MHP-ÜGD militanı olarak duyurdu, 12 Eylül sonrasıysa Ağansoy'un adı militandan itirafçıya dönüştü. İlk olarak, silahlı sağ eylemci, iki

kez ömür boyu, bir kez 24 yıl, bir kez de 21 yıl 4 ay hapis cezalarına çarptırılan Cengiz Ayhan'la ilgili olarak açıklamalar da yaptı. Ayhan'la ilgili itirafları nedeniyle, eşi de sık sık tehdit edilen Ağansoy, son olarak da Profesör Ümit Doğanay'ın da aralarında bulunduğu beş kişiyi öldürmek savıyla idam cezası istemiyle yargılandığı 2 Numaralı Askeri Mahkemesi'nde itiraflarda bulundu. Ağansoy 10 Nisan 1986 tarihinde, on altı bölümden oluşan, 303 sayfalık itiraf dilekçesinin giriş bölümünde neden itiraf ta bulunduğunu şöyle açıklıyor:

7 yıldır cezaevinde tutuklu kaldığım süre içerisinde meydana gelen olaylar, olayların tarafları, tarafların fikir ve olaylara giriş biçimleri, cereyan eden olaylardan mağdur olan millet ve memleketin kaybettiklerini düşünerek teferruatlı bir iç hesaplasmadan sonra Türkiye'de anarşi hareketlerinin mütemadiyen belli bir tarafı oluşturmuş ve her zaman olaylara katılmış aşırı sağ olarak nitelenen Türk Milliyetçisi Ülkücü Grubu'nun örgütsel faaliyetlerine tarihi gelişimden itibaren bilgim ve yararlanabildiğim kaynaklar dâhilinde değinerek başta Türk Devleti ve Milletine, adli yargı makamlarına olan borcumu vatandaşlığımın ve Türk Milleti'nin birlik ve beraberliğinin devamı açısından vicdani sorumluluğu da bir nebze olsun hafifletebilmek amacıyla böyle bir açıklama zarureti hissettim.

26 Aralık 1978 tarihinde Sıkıyönetim'in ilan edilmesinden sonra askerin, aşırı solun üzerine gitmesini sağlamak için bilinen sol grupların ihbar edildiğini açıklayan Ağansoy, Mecidiyeköy ve çevresinde karakol duvarlarına veya karakola yakın yerlere "Faşist polislerden hesap sorulacak, THKPC", lise duvarlarına "Faşist öğretmenler, sonunuz geldi" gibi sloganlar yazıldığını ve bölge halkının sola karşı kin duymasını sağladıklarını söylüyor.

Ağansoy, ancak ülkücülerin sıkıyönetim süresince etkisiz kalmaları ve askeri, sola karşı yöneltme yönünde merkezden verilen kararın, doğru dürüst uygulanmadığına değinerek, yasal kuruluşları yasa dışı hale getirdiklerini şöyle anlatıyor:

Ne var ki merkezi kararı birtakım anarşi müptelası militan arkadaşlarım uygulamamışlardır. Her ülkücünün dilinden düşmeyen "Biz devletin önüne kendimizi etten kemikten bir set yaptık. Biz devlet için vurduk, vurulduk," teraneleri tamamen yanlıştır. Bu-

gülmeye kadar tanıdığım ülkücü gençler içerisinde istisnalar hariç olmak üzere, hiç kimse gerçekten devlet için, onu korurken ölmemiştir ve öldürmemiştir. Devleti korumak, onun güvenlik kuvvetlerinin görevidir. Kanunlar dışına çıkıldığı zaman, kim olursa olsun suç işlemiştir. Masumların zarar gördüğü eylemlerden birinin 14 Kasım 1979 günü Okmeydanı'nda büfe ve kırtasiye dükkânının taranması eylemi olduğuna değinen Ağansoy, bu eylemin gerçekleştirilişini Üzeyir Çakmaktaş'tan dinlediğini belirtiyor. Eylemin, Üzeyir Çakmaktaş, Osman Dönmez, Adnan Kaya, Veli Yorgancı, Sülayman Fevzi Kınay, İsmet Tuğcu tarafından yapıldığını bildiren Ağansoy, eylemle ilgili şunları söylüyor:

Olayda Bayram Çimen,⁹⁴ Yusuf Teke isimli kişilerin isimleri olayı saptırmak için verilmiş, böylece diğerlerinin aklanması sağlanmıştır. Ne var ki sakladıkları Veli Yorgancı, 1981 yılında Mecidiyeköy Gayrettepe'de solcu militanlarca öldürülmüş, Fevzi Kınay ve Osman Dönmez yurt dışına kaçmış, diğer yakalananlar da olayla ilgili bilgileri olmadığından bu olayın aslını anlatamamışlardır.

Osman Dönmez; Alaattin'in vurdurmak istediği, yani 1981'de bunlar yırt dışına kaçmıştı. Sonra Türkiye'ye geldi.

Bayrampaşa'da 1979 yılında bir kahvehanenin taranmasıyla 6 kişinin öldürülmesi olayıyla ilgili olarak Ağansoy'un şu açıklamaları bulunuyor:

İstanbul Emniyet Müdürlüğü Birinci Şube'de Üzeyir Çakmaktaş ve Ramazan Çepni isimli kişiler aynı zamanda beraber kalmışlardır. Ramazan Çepni isimli kişinin kahve olayıyla ilgili olmadığı, çocuğun birinci şubede Üzeyir Çakmaktaş'a "Siz bu olayın kimler tarafından yapıldığını bilirsiniz, ne olur söyleyin," dediğini, Üzeyir'in ise kendisine "Bilmiyorum," dediğini, bizzat kendi ağzından dinledim. Bayrampaşa'daki kahvehane tarama olayı, Üzeyir Çakmaktaş, Müfit Sement ve ismini bilmediğim kişilerce yapılmıştır.

Bu olaydan evvel komünistlerce bizlere yönelik eylem olmuştu. Onu şimdi hatırlamıyorum. Olay, bunun misillemesi olduğu gibi aynı zamanda Şitteriyatçı İntikam Tugayı, Şişli İntikam Tu-

94. Sonra ki yıllarda B. Ç.'i, A.'in evinde de gördüm. H.A

gayı imzası kullanılmıştır. Bu olayda birçok masum ölmüştür. 27 Ağustos 1978 tarihinde kendisi Coşkun Akbulut, Süleyman Öztürk, Ahmet Ayhan ve Yusuf Batmaz'ın Şişli Hasat Sokak'taki Barış Kiraathanesi'ni taradıklarını, Ağansoy bu eylem sırasında kesinlikle siyasetle ilgisi bulunmayan Hacı Demir, Hakkı Ağangül, Hüseyin Yılğın, Necati Konuk ve Kenan Emiroğlu adlı kişilerin vurulduğunu belirterek şunları söylüyor:

Bu olayı yapmamızın en büyük nedeni, olaydan evvel kiraathanenin sol ön camının köşesinde bulunan masada CHP Gençlik Kolları Başkanı ve arkadaşlarının oturduğunun haber alınmasından oluşmuştur. Olayda ana gaye, bu kişiyi vurmaktı, fakat siyasetle alakaları bulunmayan kişiler de vurulmuştur. Eylemde hangi vatan haini ölmüştür? Hangisi yaralanmıştır? Hedef vatan hainleri, din düşmanları dahi olsa insanları öldürme yetkisi kimden alınmıştır? Vatan hainlerini öldürmek, eylemi meşrulaştırmaz. Yönetici hedef insandır.

Eylemlerin yanlışlığıyla ilgili binlerce örnek olduğuna değinen Ağansoy bu eylemlerin içinde en önemlisinin uzun süre basında yer alan Gülşen Kavak'ın öldürülüşü eylemi olduğunu söylüyor. Gülşen Kavak'ın öldürülmesi olayına Adapazarı Cezaevi'nde Yunus Meral, Ferhat Tüysüz ve Recep Akyol'la birlikte basından öğrendiğine de değinen Ağansoy, Kavak'ın tecavüz edilerek, cinsel organına kazık sokularak ve elleri ayakları bağlanarak öldürülmesi olayını öğrendikten sonra eylemi gerçekleştirenlere lanet ettiklerini belirtiyor, ancak uzun zamandır meydana gelen ideolojik olaylarla iple boğmak, komando düğümü atmak, elleri ayakları arkadan bağlayarak, kişinin kendi kendisini boğmasını sağlama ve cesedi bir televizyon kutusu veya bir valiz veya benzeri şeylere koyarak, bir yere atmanın Şişli Bölgesi'nin karakteristik eylem özelliği olduğuna değinen Ağansoy, arkadaşlarına Gülşen Kavak'ın bölge militanlarınca öldürülmüş olabileceğini belirtiyor,...

(Hatta kim yapmıştır diye uzun zaman düşündüler, ziyaretlerde bile konuşuldu bu konu.)

...eylemin arkadaşları tarafından gerçekleştirildiği öğrenilirse, bu kişinin mutlaka ölümle cezalandırılması konusunda karar aldıklarına değinen Ağansoy, kısa bir süre sonra öldürme eylemini

Şişli bölge militanlarından Mehmet Öz, Hasan Taylan ve Ali Peker'in gerçekleştirdiğini öğrendiklerini açıklayarak olayla ilgili gelişmeleri şöyle anlatıyor:

Adapazarı Cezaevi'ndeyken Kartal, Maltepe ve Davutpaşa Askeri Cezaevleri'ne haber gönderildiği ve alınan karar gereğince Mehmet Öz ve Hasan Taylan'ın öldürülmeleri kararlaştırıldı. Bu karardan kısa bir süre sonra Kartal Maltepe Cezaevi'ne getirildim.

Cezaevinde Hasan Taylan'ın arkadaşları tarafından daha evvel sorgusu yapılmıştı.

(Bunun sorgusu Kartal Maltepe Cezaevi'nde yapıldı, ben biliyorum, konu konuşuluyordu ziyaretlerde çünkü.)

Cezaevi idaresinden aldığım izinle televizyon seyretmeye değil, diğer koğuşlarda bulunan bölge militanları ile görüşmeye gittim. Görüşmeler sırasında Hasan'ın kadına tecavüz ettiği gibi bir eylemde bulunmadığını, esasen kimsenin bu olayı bilmediğini, Mehmet Öz'ün kadını getirdiğini, ikisinin de odada uzun süre kaldıklarını, kadınla Mehmet'in arkadaş olduklarını, işin sonunda ölüm olduğunu bilmediklerini fakat Mehmet'in kendilerine "Gel, yardım edin, şunu atalım," deyip de odadan çıkardığı zaman kadını yerde çıplak vaziyette ölmüş olarak gördüklerini, sonra hep beraber delili yok etmek gereğinin düşüncesiyle cesedi bir valizin içerisine koyarak Arnavutköy'de bir sokağa bıraktıklarını öğrendim.

Ülkücülerin yüzde sekseninde öğrenim düzeyinin düşük, aile bağlarının soğuk denecek kadar kopuk olduğuna dikkati çeken Ağansoy, bunların kullanılarak kişilerin eylemlerin içine çekildiğini belirtiyor. Ağansoy ilk eyleminde yapılan istihbarat çalışmalarının genel merkez propaganda istihbarat masasına gönderildiğini, kamu görevlilerinden hocalara, dekanlara kadar herkesin fişlendiğini belirterek İstanbul İl Başkanı Necip Öztürk zamanında fişlenen, Profesör Cahit Orhan Tütengil, Profesör Ümit Doğanay, Profesör Bedrettin Karafakoğlu'nun ülkücüler tarafından öldürüldüğünü belirtiyor.

(Tevfik yok ama bunların içinde. Bir tek Ümit Doğanay'da var. Başkası öldürüyor, ama birbirlerine bağlantılı olduğu için

Tevfik de dolayısıyla davaya mecburen çıkınca ilişkisi varmış gibi gözüküyor.)

İstanbul'un çeşitli semtlerinde özellikle Şişli Şeriatçı İntikam Tugayı ve Türk-İslam Birliği Komandoları imzalı bildirilerle birçok kişinin televizyon kutusu içinde, çuvallarda, battaniye veya bezlere sarılı, ip, kablo ve tellerle boğulmuş vaziyette bulunduğunu belirterek, bu şekilde öldürülenlere, şu örnekleri veriyor:

9.4.1979 Ortaklar Caddesi'nde ölü bulunan Onur Onurcan

25.4 Gültepe, Renault Mais fabrikası arkasında battaniyeye sarılı bulunan İsmail Cengiz

24.2.1980 Gültepe Ortabayır'da televizyon kutusu içinde bulunan Veli Erdem

21.5.1980 Gültepe Ortabayır'da okul arkasında çuval içinde bulunan Cem Mahir Kır

11.6.1980 Mecidiyeköy Fulya Mahallesi'nde boğularak öldürülmüş Necdet Demirli, Haluk Kaşıkçı

22.2.1980 Mecidiyeköy Fulya Deresi'nde komando düğümüyle boğularak öldürülmüş Selahattin Gelgöz

TİT, ŞİT, ETKO kamufraj örgütlerdi. TİT, ŞİT, ETKO, TİP-KO gibi adların ÜGD, MHP'yi eylemlerden uzak tutmak için kullanıldığını belirten Ağansoy, TİT'in (Türk İntikam Tugayı) de naylon örgüt olduğunu, Sarıyer belediye otobüsünü kaçırarak öğrencileri öldüren Cengiz Ayhan'ın şahsında TİT'in adını da duyurduğu, örgütün merkez komitesi organik yapısının bulunmadığını belirtiyor. ŞİT'in de organik bir yapısı bulunmadığını vurgulayan Ağansoy, daha sonra milliyetçiler arasında görüş ayrılıklarına değiniyor. Cezaevlerinden çıkan kişilerin bir araya gelerek iş kurmaya ve cezaevlerinde yatan kişilere yardım etmeye başladıklarına değinen Ağansoy, şunları söylüyor:

Bu kişilerden İstanbul'da Ali Doğan Aydoğan, Orhan Çakıroğlu,⁹⁵ Ali Çakıroğlu,⁹⁶ Resul Çakır, Ahmet Malkan, Erhan Tunç,

95. Sulhi Dönmezer'in damadı, avukattır. H. Ağansoy

96. Sulhi Dönmezer'in kardeşi. H. Ağansoy

Paik İçmeli,⁹⁷ İstanbul ülkücüleri mali yardım komitesi oluşturarak⁹⁸ uzman muhasebe bürosu Sayın Efendi Caddesi Çeri İşhanı Kat: 2 Aksaray adresinde zaman zaman bir araya gelmeye başlamışlar, başta Gaziantep, Çanakkale Özel Tıp Cezaevi, Bartın E Tipi, Malatya E Tipi, Bursa E Tipi Cezaevleri olmak üzere buradaki tutuklu ve hükümlü bulunan ülküçülere maddi yardımlarda bulunmaya başlamışlardır. İzleyecekleri ikinci yol ise artık kesinlikle silahlı hareket değil iktidarda bulunan ve halen kurulu siyasi partilerin içine girerek kadrolaşmak hareketidir. MÇP'nin İstanbul il kadrosunu tamamen ülküçüler oluşturmakla beraber bu partiye yayılmış bulunmaktadır. Ayrıca halen DYP, ANAP içerisinde de örgütlenmeye çalışmaktadır. Ağansoy, itirafları sonucunda ortaya çıkan eylemleri de şöyle sıralıyor:

1976 Mecidiyeköy Büyükdere Caddesi'nde AP afişi yapıştıranların yaralanması

1977 yılı yazında Mecidiyeköy'de Yazlık Ayşem Sinemasının bombalanması

1977 yılı başlarında Mecidiyeköy Belediyeci Taşocağı Caddesi'nde bir kişinin yaralanması

1977 sonbaharında Sanayi Mahallesi'ne bağlı Keçideresi Mevkii'nde Topal Hakkı'nın kahvesinin soyulması

1978 yaz aylarında Gayrettepe'de Kemal adlı kişinin minibusünün yakılması

1978 yılında Mecidiyaköy'de Cengiz Ayhan'ın öldürmeye teşebbüs edilmesi için kaçırılması ve oto çalınması

12.10.1978 tarihinde Mecidiyeköy'de Atlan Erbulak'ın otosunun bombalanması

1979 yılı kış aylarında Mecidiyeköy otobüs durağında iki kişinin yaralanması

1980'in birinci ayında Sanayi Mahallesi'nde Carmen Otelinin bombalanması

97. Şu anda DYP'de Mehmet Ağar'ın sağ kolu. H. Ağansoy

98. Ne yazık ki kimseye de yardım etmediler, hepsi de bulduğunu cebe attı, bugünkü varyetleri biraz MHP'nin izlerini taşıyor yani, benim edindiğim bilgiye göre tabii. H. Ağansoy

1980 yılı baharında Şişli Akmobilya'dan tehditle para alınması

9.12.1978 tarihinde Şehremini'de Hüseyin Öznur'un öldürülmesi ve Ali Doyran'ın yaralanması olayları.

Yani Tevfik kendi suçlarını yazmış, suçları bu kadar. Yani bunlar hiç yargılanmadığı suçlar, kendi itiraf ediyor. Bunu da yapmıştım bunu da yapmıştım bunu da diyor burada. Kendilerine göre yazmışlar, tek tek isim verdiğini bir paragrafta hiç sanmıyorum, isimlerin olduğu yerleri almışlar. Bir tek Akmobilya'yı kesin biliyorum, beraber geçerken Melike için mi, ne için para aldığını söylemişti, diğerlerini bilmiyorum.

Şemsi Özkan'la ilgili bölüm aynı dönem aynı yerde yattı. İtirafnamesini yazmadı gazeteler ben duymadım. Benim onunla ilgili yazdığım bir yazı var. Ona kızarken bizimki itirafçı oldu.

Vatandaşlıktan atılan Cem Karaca'nın iddiası

Ben de itiraf edeceğim

Alparslan Türkeş'in elini sıkılmaktan ve konuşmaktan imtina eden Turgut Özal, Almanya'da Cem Karaca'yla görüştüğünü açıkladı. Bilindiği üzere Cem Karaca 12 Eylül sonrası ülkeyi terk etmiş devletin "Geri dön," çağrısına icabet etmemiştir. Bu durumu görmezlikten gelen Kürt dışında tüm ülkenin maşası olmuş Cem Karaca'yla görüştüğünü göğsünü gere gere gazetecilere açıklayan Turgut Özal'dan sonra Cem Karaca'dan tuhaf bir iddia duyuldu:

Ülkeme geri dönüp pişmanlık kanunundan yararlanıp beni bu yola itenleri birer birer açıklayacağım. Eh Şemsi Özkan tahliye edildikten sonra Cem Karaca bırakılmazsa ayıp olur inancındayız ve şimdiden kendisine iyi itiraflar temenni ediyoruz.

Şemsi Özkan da Türkiye'nin ilk itirafçısıydı o zaman. Tevfik'le birlikte yatıyorlardı cezaevinde, Metris'te birlikte yatıyorlardı yani. O zaman ben onu çok fazla tanımıyordum, Tevfik'le birlikte yattığını biliyordum. Sonra bunlar itirafçılık yasasına çıkmışlar, o itirafçılık yasasına müracaatta bulunmuş. Müracaatı uygun görülmüş, artık ne şartlar altında uygun görüldüyse. O gün bunlar serbest bırakılmış. Ben de çok sinirlenmişim, yani Şemsi Özkan ve dört arkadaşı serbest diyince. İşte neden dolayı?

... itirafa başlamıştır. Gazetelerde sayfa sayfa röportajları yayınlanan Şemsi Özkan ve dört arkadaşı daha sonra pişmanlık yazını sayesinde kurtuldular. Elliden fazla vatandaşın kanı ellerinde bulunan Marksist-Leninistlerin beyni olan Şemsi Özkan... durum sonrasında İstanbul'da suçluluğa yer açmanın korkulu rüyası olmuş ağır suç masası şefi Ahmet Ateşli'nin vurulması, Emniyet İkinci Şube Binası'nın bombalanması (bunların da yaptığı eylemlere bak, devlete karşı yapıyorlar) öldürdükleri isimler:

Recep Haşatlı, Mustafa Haşatlı, Selim Ünlüoğlu, Ali Rıza Baydemir, Cihangir Erdeniz, Mustafa Erdem, Ilgız Aykutlu, Salih Dursun, Mehmet Latif Aras, Hüseyin Çaykır, Burhan Kaya, (listeye bak) Abraham Elağzı, (dünya kadar adam öldürmüş bunlar, yubancılar bile var)

Nerden baksan 100-150 tane isim var burada, suçlarını itiraf edip serbest bırakılmışlardı. Ben de buna çok sinirlenmiştim. Çünkü öldürülenlerin neredeyse hepsi polis veya asker, onun için ben de yazı yazmıştım bizim gazetemizde.

Polis asker katilleri serbest bırakılırken

Görev başında şehit olan polislerin, askerlerin mezarlarında kemikleri sızlamaya başlamıştır ve bu hareket karşısında bundan böyle de daima sızlayacaktır. Neden mi? Polisin, askerin ve birçok masum insanın katilleri beş altı yıl yattıktan sonra üç beş kelime konuştu diye deşifre olmuş suratlara estetik ameliyatla onca masraf edip, değiştirip, kendilerine yeni bir hüviyet verilmesinin manasını bir türlü anlayamadık. Bir hikâyede Hristiyan'ın biri ben Müslüman'ım diyip oruç tutar, namaz kılar, mevlitlerden hiç eksik olmazmış, evinde Kur'an-ı Kerim, başköşeye asarmış, yıllarca bu böyle devam etmiş ve bir gün yaşadığı ibadetle dolu günler nihayete ermiş, ölüsü yıkanırken, koynundan koskocaman bir haç çıkıvermiş ve bu Hristiyan, Müslüman'ım diye kırk elli sene insanları kandırmış. İşte bu hikâyeye benzeyen devlet ve vatana ihanet edenler bugün, "Ben isteyerek yapmadım, Atatürk'ü bize başka türlü okuttular, her şeyi bize yanlış anlattılar," demekle affediliyor. Üstüne bir de devlet teminatı veriliyor. Bu ne demektir? Ya cezaevlerinde bunca yıl yattıktan sonra suçsuzluğu altı yıl sonra anlaşılıp ondan sonra serbest bırakılanlar, suçsuz yere altı yıl yatmak ne demek, üstelik vatan haini de değil-

ler.” Peki, bu altı yıla karşılık, devlet, ne gibi bir teminat vermiştir? “Ne yapalım oldu bir kere, kusura bakma” mı diyecekler, bu insanların haysiyeti, istikbali, şerefi yok muydu? Bu insanların çoluğu çocuğu altı yıl boyunca acı ve ıstırap çekti. Buna nasıl bir değer vermeyi düşünüyorlar acaba? İnsanların söylediği bir iki kelime yalanlarıyla altı yıl suçsuz yere çile çektiriyor, ondan sonra “Pardon, özür dileriz,” diyorlar.

Bu arada sayısız polisi, askeri görev başında şehit edeni, bir sürü cinayetler işleyeni, bir sürü soygunlara karışanı, birkaç kelimeyle pişman olduğunu söyleyince devlet bunu güvencesi altına alabiliyor. “Ne diyelim, kanuna karşı boynumuz kıldan ince,” demeye alışmışız biz. Hayırlısı mevladan.

Hülya Ağansoy

O zaman ara sıra böyle cezaevleriyle ilgili, bu konularla ilgili yazılar yazıyordum. Hatta bu konuda da şöyle oldu. Şemsi Özkan ve Tefvik birlikte yattıkları, aynı yerde kaldıkları için konuşuyor, bir zamanlar düşmanken orada arkadaş oluyorlar. Aralarında bir temkinlilik illa ki vardır. Bir gün Şemsi Özkan; “Ya yengeye söyle de benimle ilgili yazmasın öyle şeyler,” demiş, rica da bulunmuş yani. Ama ben yazmıştım. Tefvik de; “Ben ona karışmam, yani bir şey diyemem, ne söyleyebilirim bu onun işi,” demiş.

Ülkücülerin arasında gazetede ilk deşifre olan Tefvik Ağansoy’dur. İsim olarak vardılar, ama fotoğrafı yayınlanarak deşifre olan Tefvik’ti.

19 Eylül 1977

Sağmalcılar Cezaevi’ni arenaya çeviren karışık görüşlü mahkûmların çatışmasında can kaybı olmayışı iyi şans eseri kabul edildi. Olay çıkardıkları için dün sürülen mahkûmların hapishanelerden nakli çok sıkı güvenlik önlemleri içinde yapıldı. 1. resimde görüldüğü gibi polisler Çevik Kuvvet’le görev yaptılar, 2. resimde tek ayağına rağmen çok tehlikeli denilen bir mahkûm, 3. resimde ise marş söyleyerek götürülen diğer mahkûm görülüyor.

99. O zaman suçsuz yere cezaevinde yatan bir çocuk vardı, altı yıl sonra anlaşıldı suçsuzluğu, mahvettiler altı yıl boyunca cezaevinde, onun için altı yıl demiştim. Adı Siddık Polat’tı.

yor, son fotoğrafta ise akordeonlu mahkûm yer alıyor. Bu akordeonun eşliğinde söylenen ideolojik şarkılar kavgaya nedeni olmuştuydu.

Akordeonlu mahkûm Tevfik. Cezaevinde akordeon çalardı. Bu akordeonu ben bile götürüp getirdim, evlenmeden o zamana bile kaldı yani akordeon. Gazetede ki fotoğrafta, kaşında yara bandı var. Kilit fırlatmışlar, kaşına gelmiş ve hala izi vardı onun.

19 Eylül 1977 / Dünya Gazetesi

Hapiste sağ-sol kavgası

Sağmalcılar Cezaevi'nde önceki gece siyasi tutuklular tarafından başlatılan isyan, jandarma ve emniyet kuvvetlerince bastırıldı. Sağ ve sol gruplardan toplam 102 siyasi tutuklu çeşitli cezalarına sürgüne gönderildi. Siyasi tutukluların bir kısmı cezaevi arabasına bindirilirken hep bir ağızdan "Bundan sonraki hedefimiz hâkim ve savcılardır. Artık öğrencileri değil, savcı ve hâkimleri öldüreceğiz," diye bağırıyorlar (Bunu solcular bağırıyor). Daha sonra bir açıklama yapan Sağmalcılar Cezaevi savcısı Tevfik Özkan içeriye giren silahların bazı gardiyanların denetiminden kaçırılabilceğini iddia etti. Önceki gece saat 19:15 sıralarında başlayan, 2,5 saat süren isyan sırasında tutuklu sağ-sol siyasi mahkûmlar karşılıklı silahlı çatışmaya girmişlerdi. Kısa zamanda büyüyen isyanda dışardan da isyanı bastırmaya gelen emniyet kuvvetlerine ateş açılmıştı. Dün sabah sıkı güvenlik tedbirleri alınan Sağmalcılar Cezaevi'nde arama yapılmış ancak gece yüzlerce silahın patladığı cezaevinde bir tek silah bile bulunamamıştır. İsyanı başlattıkları iddiası ile Bursa Cezaevi'ne 27, İzmit Cezaevi'ne 25, Eskişehir Cezaevi'ne 25, Afyon Cezaevi'ne 25 siyasi tutuklu sürgüne gönderilmiştir. İsyanla ilgili olarak dün Adalet Bakanı Müsteşarı Melih Ezgün Sağmalcılar Cezaevi'ne gelerek incelemelerde bulunmuştur. Bu arada AP İstanbul milletvekili Recep Özel de Sağmalcılar Cezaevi'ne gelerek cezaevi müdürüyle görüşmüştür ancak herhangi bir açıklama yapmamıştır. Olayla ilgili tatbikatı Adalet Bakanı Müsteşarı Melih Ezgün ve Sağmalcılar Cezaevi Savcısı Tevfik Özkan yürütmektedir. Emniyet yetkililerinden alınan bilgiye göre isyan sırasında bir siyasi tutuklunun karnından, birisinin de kolundan kurşunla yaralandığı bildirilmiştir.

O zaman Tefvik 16,5 yaşında, ilk suçunu 15-16 yaşında işlemiş adam. Solcu yayınların öldürülecekler listesinde en başta Tefvik verilirdi. 1979'da aranıyor Tefvik, yakalanan arkadaşları işkence görerek ismini vermek zorunda kalmışlar. Yıllarca Tefvik'i itirafçı olarak suçladılar. Ama ilk onların itirafı ile Tefvik yakalandı. Tefvik'in itiraflarıyla kimse yakalanmamış herhangi bir ceza almamıştır. Şişli Bölgesi'nde ÜGD davasında yargılanan tek isimdi. İşlediği suçları da MHP için işlemiştir. İlk olarak 16 yıl 8 ay ceza aldı, ülküdaşlarıyla yargılandığı davadan. Yunus Meral müebbet aldı. Tefvik'in şahsi işlediği suçlar 1989'da tahliye olduktan sonraki suçları. MHP'li olduğu için ismi Ülkücü Baba'ya çıktı. Çek-senet tahsil etmiş, silah bulundurmuş, iş adamını tehdit etmiş. Birinden on bir ay, silah bulundurmaktan dört ay yat-tı. Tüm bunlar adi suçlar. Siyasi suç değil bunlar. ÜGD Davası'ndan 1983 yılında tahliye olmuş. MHP Şişli Şube'sinin davasından 1989'a kadar hapis yatıyor. Bu da ayrıca bir çelişki... ÜGD İddianamesine göre 1983 yılında tahliye olmuş gözüküyor. Oysaki MHP Şişli Bölgesi'nin işlediği suçlardan yatıyor. MHP aklanıyor. Onun için suç işlemiş olan Ülkücüler yatmaya devam ediyor. MHP bunları dışladı. "Suç işleyenler bizim partimizden değil," dedi, Türkeş. Bunu TV'den izleyen Tefvik yıkıldı. Muhsin Yazıcıoğlu, Milliyetçi Çalışma Partisi'ni kurdu; "Bütün Ülkücüler benim çatımın altında toplansın. Suçlu ya da suçsuz... Hepsi MHP için suç işlemiştir," dedi. Muhsin Yazıcıoğlu'da dışlandı sadece Tefvik değil. Bu suçlara adı karışanların hepsi dışlandı. Böylece parti aklandı. Yargılanıp beraat edenler MHP'de yer aldı. MHP, Meclis'e girdiğinde onların hepsi de milletvekili oldu. Ceza almış olanlar, yüksek ceza almış olanlar MHP'den dışlandı. Hepsinin gönülleri kırıktır. Parti aklanacak ya. İlk suçu Cumhuriyet Gazetesi'ni silah zoruyla yedirmektir. Sonradan hata etmişim, şimdi karşıma alır tartışırım. O zaman 15 yaşındaydım. Öyle eğitilmişim. Onlar da aynı şekilde davranıyordu. Karını kaçırmaya katlılar. Ateş ettiler sana. Evimin camına bomba bağladılar. Pazara iniyorum dereye yaklaştığım zaman eline silahı alan solcular beni öldürmeye geliyorlardı. Suçum ne Ülkücü Tefvik Ağansoy'un karısıyım. Suçum bu. Ne militanım ne en ufak bir suça karışmışım. Üstelik tam tersini yapıyordum. Yapmayın, etmeyin yazık günah insanlar ölüyor. Sizi kullanıyorlar, sonradan çok pişman olacaksınız dedim diye de bana Komünist dediler.

Zor durumda kalsam Tefvik'in Ülkücü arkadaşlarının hiçbirini bana yardım etmez. Adamlar kayıtsız şartsız benim karşımdalar. Tefvik;

"Bu kadar dalaşma, öldürteceksin kendini," derdi.

Bu kadar ciddi anlamda karşılarındaydım. Ne yapsınlar ki o da bir Tefvik Ağansoy'du. Çok önemli bir yeri vardı onlara göre. O yüzden de fazla bir şey yapamıyorlardı bana. O zaman da Tefvik onlara dönecekti.

Darbe yapılıyor; sağ ve sol görüşlü insanların hepsini topladılar. Eğitilmişler, birbirlerine düşürülmüşler, toplanıp gözaltına alınmışlar aynı işkencelere maruz kalmışlar. Bir cezaevinin küçük bir odasına tıkmışlar. Yıllarca aynı çatı altında yaşam mücadelesi vermişler. Metris Cezaevi'ndeysen birlikte bize konser verdiler. Dün birbirlerini öldürdüler. Ertesi gün birlikte konser verdiler. Nasıl bir düzendir. Ne yapılmak istenmiştir? Devlet rehabilite yoluna gitmiş. Bu kadar kan dökülmeden, bu kadar çocuk çocuk yetim kalmasaydı, bu kadar can kaybedilmeden yapılsaydı olmaz mıydı? Amaçları neydi? 1979'da gözaltına alınıp işkence görmüş herkes polis ve asker düşmanı olarak dışarı çıkarılmıştır. Bu insanları gözaltına alıp bileyip tahliye ettiler. Daha kanlı olaylar yaşandı. Sonradan hepsini bir daha topladılar. Parti davaları bitip tüm partiler aklandı. Partiler sırtını döndü. Bu suçları işleyenlerin hiçbir sanki MHP uğruna savaşmamış. Kendi şahısları için yapmışlar, alınan paraları kendi ceplerine koymuşlar. Eyleme gidiyorlardı, çocuklar. Tefvik üzülürdü, ceplerinde para yok nasıl kaçacaklar nerede saklanacaklar. Ceplerinde kaçacak paraları yok, MHP adına suç işlemeye gidiyorlar. Bu şartlar altında bu çocuklar bu suçları işlediler. MHP ne diyecek bize bu kitabı yazdığımızda "Onlar bizi ilgilendirmez. Onlar kendi başlarına MHP'yi baz alarak bu suçları işlemişlerdir. Niye o zaman MHP Davası'ndan yargılanmış? Tahliye olmuş. Ondan tahliye olmuş ama diğer Mecidiyeköy ve Şişli Bölgesi'ndeki MHP için solcuları öldürmekten ceza almıştır. Tefvik, kayıtlı değildi, MHP'ye. Kayıtlı değil, nasıl MHP Davası'ndan yargılanır? Bunu merak ediyorum. İddianamede yer alan ifadeler var. Alparslan Türkeş'in azlettirdiğine dair... İş bitince de kaldırıp bir kenara atıldılar. Sadece Tefvik değil ki ama ben onun adına konuşmak du-

rumundayım. Onun gibi onlarca insan var. O zaman o bölgenin en hızlı militanlarından birisi olduğu için ve itirafçı olduğu için onun ismi biliniyor. Diğerlerinin durumu ne? Ailelerinin durumu ne? Binlerce Ülkücü öldürüldü? Sadece MHP insan öldürmedi ki. Karşılıklı misilleme yapılmış. Bunun bir dolu örneği var. MHP'li-lerin evine gelip ailece katlettiler. O zamanki gazetelerde yer aldı bunlar. Kemalettin Er'in öldürölme sebebi, Murat Kılıç'ın öldürölmesi. Cenazeden sonra misilleme yapılmış. Benim üstümde MHP bandrolü var. Kimseden intikam almak gibi bir niyetim yok. Gerçek bu. O zaman solcular tarafından en bilinen isim Tefvik'ti. Azılı olarak bilinirdi, çünkü ilk onun adı ve yüzü deşifre olmuştu. Sonradan aynı koğuştta yattılar bu solcu ve sağcı militanlar. Geldikleri nokta bu. "Birbirimize kırdırıldık." İki farklı görüşü alevlendirip, birbirlerine kırdırıldılar sonra aynı cezaevinde topladılar. Yani ne olmuş oluyor? Devlet; sol da olsa sağ da olsa aynı kefeye koyuyor, aynı şartlarda yargılıyor, aynı şartlarda ceza veriyor, neticede suç işlenmiş diyor. Tabi ki suç işlediler.

Tefvik, pişmanlık yasasından faydalanıp hapisshaneden çıkınca kendisine ödenek olmadığı söylendiğinde dilekçesini bile veremedi. Kredi alamadı. Hem Tefvik'e hem de bana ruhsatlı silah verildi. Bu ne demek, hangi yoldan git geçimini sağla demek. Militan olarak 10 yıl kalmışsın içeride. İtirafçısın, herkes sırtını dönecek. Devlet tüm bunları bilmiyor mu? Çok direndik, fotoğrafçılık yaptık. Emlakçılık yaptık, tutunamadık herhangi bir işte. Sonunda gösterilen yolda ilerlemek zorunda kaldık. Engin Civan olayı geldiğinde ben çok karşı çıktım. İstemedim. O zaman Tefvik bana;

"10 yıl cezaevinde yattım. Ülküm için MHP için biz bu suçları işledik. İlk suçumu 15 yaşında işledim. Zevk için mi adam öldürdüm, zevk için mi MHP Binası'ndan çıkmadım, zevk için mi sabaha kadar sokaklarda bir asker gibi dolandım. Karım ve çocuklarım var. MHP dışlamış bizi. Kaç yıl ortada bıraktılar seni. 10 yıl hiç tanımadığın Ülkücülerin çamaşırlarını yıkadın. Biz sefil ziyan olduk. Çocuklarım olmasın. Hazır bana böyle bir iş gelmiş. Bu iş de bana sıradan bir insandan gelmedi ki Semra Özal'dan geldi. Ben, bu Civan işine girerim," dedi.

"O zaman da arkada MHP vardı. Ne oldu?" dedim.

“Onlar da benim arkamda durmazsa o zaman hesabını sorarım,” dedi.

“Sen onlardan hesap soramazsın. Seni hap gibi yutarlar. Çıracak çıkarsın. Ben, seni tekrar cezaevinde görmek istemiyorum. İki çocuğumuz var artık,” dedim.

Tevfik, karşı çıktığımı söyleyince Alaeddin aradı;

“Sen ağabeyini tanımıyor musun? Güvenmiyor musun?” dedi.

“Abi, ben istemiyorum. Tefvik’i cezaevinde görmek istemiyorum. Bak, iki çocuğumuz var artık,” dedim.

“Sen merak etme, ben bu işin altından kalkarım,” dedi.

“Bir damla bile kan dökülmemesi şartıyla,” dedim.

Gördü herkes, çırak çıkmak bir yana öldüğüyle kaldı. Alaeddin’in bu işin altından nasıl kalktığını da gördük.

Asıl enteresan olan, ben Tefvik’le ilgili hiçbir yere götürülmedim. Hiç ifadem alınmadı. Bir kere bile. Ben zorla peşinden gittim. Ne karakola ne de şubeye götürüldüm. Herkes bilir ki böyle olaylarda tüm ailenin ifadesi alınır. Benim hiçbir zaman ifadem almadı. Neden acaba ben MİT’miyim yoksa MİT Müsteşarı mıyım? Sürekli kapıma geldiler, Tefvik’i arayıp gittiler. 1980 İhtilali’nde evi bastılar. Ben de geleyim diyorum. Olmaz deyip almadılar.

Her şeyi herkes bana soruyor. Gazeteciler, polisler bile. Karışımı ifadem alınmaz mı hiç? Civan Skandalı’nda beni götürmek istediler. Tamam, geleyim dedim. Sonra yok, abla gerek yok, dediler. Enteresan değil mi? Herhalde ben MİT Müsteşarıyım, haberim yok.

Tefvik’e açılan davalar; neler onanmış neler bozulmuş. Polis ifadeye geldiğinde 1979’dan bugüne kadar faili meçhul olarak çıkarttığım tüm olayların raporda belirtilmesini talep ederim. Görülen davalarının çizelgesini çıkarmış.

Davanın Açılış Tarihi, Suç, Davaya Bakan Mahkeme, (Onayan Bozan) Askeri Yargıtay Dairesi, Hüküm:

Gıyapta yargılama; İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı 31.5.1979, Cürüm işlemek için oluşturulan teşekküle üye olmak, 1) 27.8.1978 günü Barış Kiraathanesi'ni silahla taramak 2) 27.8.1978 günü İzzetpaşa Çiftliği'nde Fazlı Sevim'e ait kahveyi bombalayıp taramak, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Nolu Askeri Mahkemesi: 29.1.1981 gün ve 1980/25 Esas 981/22 Karar (bozuldu) ve 25.2.1983 gün ve 1982/701 Esas 1983/95 Karar ile yeniden hüküm. 15.10.1984 T. 984/247-376 son hüküm Askeri Yargıtay İkinci Dairesi 1982/213-426 sayılı kararı ile onandı 4 yıl 20 ay ağır hapis

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı'nın: 15.4.1980 tarih ve 1980/12-1981/683 sayılı iddianamesi ile; 3) 17.12. 1978'de Mecidiyeköy'de Kemalettin Er'i öldürmek, polise silahlı mukavemet, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 3 Nolu Askeri Mahkemesi'nin: 20.7.1982 gün ve 1981/250 Esas, 1982/520 karar sayılı hükmü (Bozuldu) yeniden yargılamada 18.1.1984 tarih, 1983/113 Esas, 1984/12 karar sayılı hüküm (Onandı), Askeri Yargıtay 3. Dairesi ekteki 14.12.1982 gün ve 1982/740-832 sayılı ilamla yetkili yönünden bozmuştur. 2 kez. 22.5.1984 günü ve 1984/221-235 sayılı ilamla onamıştır, 12 yıl ağır, 1 yıl hapis

İstanbul 4. Sorgu Hâkimliği'nin 19.2.1980 tarih ve 1978/216 Karar 1980/292 sayılı kararı ile; 4) 14.3.1978 günü Mecidiyeköy'de Necdet Boylu'yu tabancayla yaralamak (yetkisizlikle İstanbul Sıkıyönetim 3 ve oradan 2 Nolu Askeri Mahkeme'nin 986/46 Esasla gelmiştir). İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi yetkisizlikle davayı yollayıp İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı "3" Nolu Askeri Mahkemesi bakarak bilahare oradaki dava dosyalarıyla birleştirmiştir.

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı'nın 11.3.1983 tarih, 1983/162-131 sayılı iddianamesi ile; 5) 31.7.1978 günü Zincirlikuyu Mezarlığı'nda Şaban Akgül isimli kişiyi öldürmek, 6) 5.12.1978 günü Mecidiyeköy Lisesi Müdür Muavini Sedat Güngör'ü yaralamak 7) 16.11.1978 günü Beşir Tatlı'nın kahvesi 8) 20.11.1978 günü Mehmet Akpınar'ın kahvesi 9) 29.11.1978 günü Bilal Kebapçı'nın kahvesine patlayıcı madde atmak 10) Ahmet Öner adına sahte kimlik düzenleyip kullanmak İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Nolu Askeri Mahkemesi

11.9.1986 gün ve 1986/46-204 sayılı kararı ile hüküm verip yurtdışındaki dava ve hüküm dosyalarını 3216 sayılı kanun yönünden birleştirmiştir Askeri Yargıtay 2. Dairesi'nin 14.10.1987 tarih 1987/140 Esas 1987/554 Karar sayılı ilamı ile dosyayı kısmen bozup Askeri Yargıtay 3. Dairesi 1987 tarih 987/616/598 sayılı ilamla onanmıştır 16 yıl 11 ay 10 gün ağır, 12 ay 40 gün hapis

1987

13.4.1987

**ASKERİ YARGITAY (2) DAİRESİ BAŞKANLIĞI'NA
SUNULMAK ÜZERE (ANKARA)**

**1. ORDU KOMUTANLIĞI 2 NO'LU ASKERİ MAHKEMESİ
KIDEMLİ HAKİMLİĞİNE (SELİMİYE)**

**BİLAL KEBAPÇI VE MEHMET ÖZBAKIRCI'YA AİT
KAHVEHANEYE PATLAYICI MADDE ATILMASI**

16.11.1978 tarihinde Bilal Kebapçı ve Mehmet Özbakırcı'ya ait kahvehaneye patlayıcı madde atılması ile ilgili olayda kahvehanede hasar meydana gelmiştir. (Tebliğnameden) olayın görgü tanığı bulunmamaktadır. Mehmet Özbakırcı ve Bilal Kebapçı, olayı yapanı görmediklerini beyan etmişlerdir. Benim 26.5.1979 tarihinde Cumhuriyet Savcısına ve Emniyet Müdürlüğü'nde verdiğim ifade bu suçu kabul ettiğimden dolayı başkaca hiçbir delil olmamasına rağmen bu suç ile ilgili verilen cezanın "tüm dosya kapsamına göre sabit olduğu" vurgulanmış olup bozma ile ilgili istemin yerinde görülmemiştir.

BEŞİR TATLI'YA AİT TATLI KARDEŞLER

KIRAATHANESİ'NE PATLAYICI MADDE ATILMASI

29.11.1978 TARİHİNDE Mehmet Beşir Tatlı'ya ait Tatlı Kardeşler Kiraathanesi'ne patlayıcı madde atılmış ve hasar meydana gelmiştir. Bu olayında delilleri aynı şekildedir. Olayın görgü tanıkları bulunmamaktadır. Benim olayı 26.5.1979 tarihinde Emniyet'e gelen savcı yardımcısına anlatışımın dışında başkaca delil yoktur. Bütün olaylarda delil olarak esas alınan Cumhuriyet Savcısı'nın Emniyet I. Şube'ye gelerek düzenlediği ifade tutanağıdır.

NECDET BOYLU'NUN YARALANMASI

14.3.1978 günü Mecidiyeköy, Kervan Geçmez Sokak'ta (Sokak ismi yanlıştır. Olay Eski Osmanlı Sokak'ta olmuştur) Necdet Boylu ve yanında arkadaşı Emin Kutan yürüdükleri sırada arkalarından gelen Tefvik Nurullah AĞansoy tabancasını çekmiş, Necdet ile Tefvik arasında boğuşma olmuş ve Tefvik AĞansoy olay yerinden kaçan Necdet Boylu'nun arkasından 3-4 el ateş etmek suretiyle (Atış sayısı yanlıştır bir el) Necdet'i iki hafta iş gücüne mutad işgal engel olacak derecede yaralamıştır. Mağdur kendisini yaralayanın benim olduğumu söylemiş teşhis etmiştir. Ben de itiraflarımda, savcı huzurunda ve mahkeme huzurunda bu kişiyi elimdeki tabanca ile kavgadan kaçarken 30-40 metre mesafeden korkutmak amacıyla arkasından bir el ateş etmek suretiyle yaraladığımı beyan ettim. Temyiz dilekçemde suç için tayin edilen cezanın fazlalığından bahisle suça uygun görülen TCK'nun 448,62. maddelerinin uygun olmadığını belirtmiş, amacım kesinlikle öldürmek olmadığından, aradaki mesafenin uzak oluşununda eylemde göz önüne alınması gerektiğinden, atış sayısının 3-4 el değil bir el olduğundan, öldürmek istesem ilk karşılaştığımız anda hatta ona hissettirmeden onu ldrebileceğimden, olayda herhangi bir dış etken bulunmadığından, suç aletinin suça elverişli vasıta olduğundan, hatta olayda Turgay Karakaya ile beraber bulunduğumdan ve istesem yine mağdur düştükten sonra yanına gidip öldürme 'kastı'nı neticelendirip gerekleştirebileceğimden bahsederek, uygulamanın TCK'nun 456, 457/1 maddeleri ile yapılmasından bahsederek, bu maddeye uygun bütün koşulların eylemde varolduğunu, aksine 'öldürmeye teşebbüs' niteliğini ortaya koyacak ideolojik görüş ayrılığından başka hiçbir unsur olmadığından... 456. maddeden cezalandırılmamı ve klasör 4'de bulunan bu suç ile ilgili 21.10.1981 tarihli tutuklamamın kaldırılmasını talep ederim. Bu husuları temyiz dilekçemde de dile getirmeme rağmen savcılığın tebliğnamesinde rastlayamadım.

şABAN AKGÜL'N ÖLDÜRÜLMESİ

31.7.1978 tarihinde Gültepe Ortabayır Dereboyu Sokak'ta dere kenarındaki ağaçların altında şaban Akgül isimli kişinin cesedi bulunmuş adı geçenin kafasına iki el ateş edilmek suretiyle öldürüldüğü anlaşılmıştır.

Benim kimliği meçhul olarak kayıtlara geçen cesedi teşhis etmem ve adını söylemem bu suçu işlediğimin başlıca kanıtı olmuştur. Temyiz dilekçemde de belirttiğim gibi. Maktulün sorgulamasını ÜGD binasında ben yaptım. Bu nedenle kendisini sima olarak tanıyorum, bunu arzu edilen biçimde yorumlamak yerine öldürme eylemini gerçekleştirmediğimde göz önüne alınarak yorumlanması da gerekir. Maktulün adının tespitine gelince. Hala şüpheliyim. Bu isim gerçek değildir. Ölenin gerçek adı Şaban Akgül değildir. Adı bu olsa idi elbette anası babası çıkardı. Bu ismi maktül sorgusu sırasında söyledi yalnız bu ismi değil çeşitli isimleri de söylemiş adını gizlemeye çalışmıştı, fakat en çok bu ismi söylediğinden aklımda kalan bu isim olmuştur.

Başsavcım 27.12.1984 tarihli itiraf dilekçemde bu olayda maktül yere düştükten sonra “kendisinin de ateş ettiğini söylemiştir” diyerek sanki benimde itiraf dilekçemde de olayda maktüle ateş ettiğimi yazmıştır oysa ... orada da böyle bir ifade kullanılmamıştır. Bu kişiye bir adet 9 mm’lik mermi çekirdeği yutturulduğunu o dilekçemde de ve hatta... temyiz dilekçemde de etraflıca belirtmememe rağmen temyiz dilekçemde belirttiğim hususlara değinilmemiştir. Yüce heyetinizden bir tek talebim vardır: Bu olayla ilgili tüm delillerin ve temyiz dilekçemde belirttiğim hususların titizlikle incelenmesini talep ediyorum.

Olaya ait otopsi zaptı ve ekspertiz raporuna dikkat edildiğinde maktülün sadece baş kısmına biri sağ kulak memesi altından diğeri iki kaşının arasından iki el ateş edildiğinin ispat edilmiş olduğu görülecektir. İlk ifadedeki (26.5.1979) 7-8 el Coşkun 2-3 el de ben ateş ettim sözünün doğru olmadığı açıkça anlaşılabacaktır. Bu olaya asli fail olarak katıldığımı ortaya koyacak hiçbir beyan ve delil bulunmadığı halde TCK’nın 450/4 maddesi ile cezalandırılmam hele olayın ayrıntılarının ortaya çıkarılmamasıyla cezalandırılmam olayı gerçekleştiren kişilerin dışarıda dolaşmalarını sağlayıp masum birini cezalandırmaktan başka bir şey olmayacaktır.

Bu olaydan dolayı suçsuz olduğumu savunmuyorum. Fakat öldüren kişi ben değilim. Veli Yorgancı ve Murat Kılıç isimli kişilerin bu olayı gerçekleştirdiklerini ve hemen ertesi günü olaydan tüm teferruatlarıyla haberim olduğunu defalarca dile getirdim.

Coşkun Akbulut ve Yusuf Batmaz'ın isimlerini ise evvelce üzere ifade verdikleri için bu olayın içine soktuğumu söylemiştim. Bunun üzerine adı geçen Coşkun ve Yusuf beraat etmişlerdir. Bu ifademe inanılmıştır ki bu ikisi beraat etmiştir. Pişman olmamış olsam neden bu iki suçsuz inanı sırf üstüme ifade verdiler diye yapmadıkları olayın içinde göstereyim.

ADLİ TIP KURUMU EPİLEPSİ RAPORU

Tebliğname'nin ... ele alınan Adli Tıp Kurumu raporları arasında mübayanet bulunduğu bu aykırılığın giderilmesi için Adli Tıp Kanun'un 15/c maddesine göre dosyanın geneltirilmesi olarak çelişkinin giderilmesi sağlanmadan hüküm tesis edilmesi bozmayı gerektiren konu olarak ele alımı ve talepte bulunulmuştur.

Mahkemenin uygulamalarından da anlaşılacağı üzere hakkımda verilen ve TCK'nın 47. maddesinden azami derecede istifade ettirilmem gerektiği mütalla olunan 15 Kasım 1983 tarihli ve 504/668 sayılı "Gözlem İhtisas Dairesi"nin vermiş olduğu ve evvelce "hükme uygulanıp onaylanan" raporu ile yine "Gözlem İhtisas Dairesi"nin aynı hastalık esas alınarak sorulan suç tarihinde de epilepsi hastası olduğum ve TCK'nın 47. maddesinden azami derecede istifademın gerektiği mütalaa olunan raporu var iken mahkememiz bu davada da bir rapor gerektiği, "bu suç tarihlerinde de" hasta olup olmadığının Adli Tıp Kurumu'ndan sorularak rapor tanzim edilmesini istemesi sonucu (bu istem yazısı ve kararında CMUK'un 74. maddesi gereği de yazılmış ve 6 haftayı geçmemek üzere müşehade altına alınmama karar alınmıştır.) aralarında çelişki bulunmayan ve raporlar aleyhine itiraz da olmadan sadece yeni bir rapor tanzimi için dosya ve raporlar Adli Tıp Kurumu'na gitmiştir. Adli Tıp Kurumu Kanunu'na göre: Suçlar sırasında hasta olup olmadığının kontrol edilmesi ve gözleme dayanan konularda rapor tanzimi sadece İhtisas Dairesi'nin Gözlem İhtisas Dairesi'nin görevidir. Ancak ayrı ayrı İhtisas Daireleri veya İhtisas Kurulları arasındaki raporlarda çelişki olduğuna mahkemelerce değinilir ise 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanunu'nun 16. maddesi gereğince Adli Tıp İhtisas Dairelerince ve Adli Tabiplerce verilip de çelişkili olduğu belirlenen raporları inceleyip bilimsel görüşünü bildirmeye yetkili Adli Tıp İhtisas Ku-

ulları'dır. Buna göre kanunen ilk verilen iki ayrı rapor arasında çelişki olmadığı, mahkemenin de bu raporlara itiraz etmediği - kınuat verici nitelikte değildir- halde mahkememiz tarafından Adli Tıp'a müşadeye gönderildiğimde, Adli Tıp Başkanı'nın dosyayı görevli 'İhtisas Gözlem Dairesi'ne değil de 'İhtisas Kurulu'na yollaması 2659 sayılı Adli Tıp Kanunu'nun 16. maddesine muhalefeti meydana getirmiştir. Görev ve yetkisi yine aynı kanunla belirlenen 4. İhtisas Kurulu'nun ise hakkımda -ortada mahkemenin kanat yazısı ve dairelerce veya tabiplerce verilmiş raporla arasında çelişki olmadan- rapor tanzim etmesi YETKİSİ DÂHİLİNDE OLMADIĞINDAN USULSÜZ ve GEÇERSİZDİR. Geçersiz olan raporla ortaya bir çelişki çıkmış ise bunu düzeltmek Adli Tıp Genel Kurulu yetkisine girmemekte, ancak yetkimize verilen 4. İhtisas Kurulu'nun 23 Temmuz 1984 tarih ve 16832/2576 sayılı raporunun geçersiz sayılmasıyla çelişki ortadan kaldırılmalıdır.

Mahkememiz her iki raporun arasındaki çelişkinin giderilmesi gerektiğini düşünerek raporları Adli Tıp Kurumu'na yollamış ise de 12.3.1985 tarihli Adli Tıp Kurumu Başkanı'nın göndermiş olduğu cevaba göre "...konunun genel kurula intikalini gerektirmemektedir..." denilerek reddedilmiştir.

Esasen Adli Tıp Kanunu'nun 15/c maddesine göre "... çelişki ancak ve münhasıran aynı konu hakkında YALNIZ İHTİSAS KURULLARINCA ayrı ayrı verilmiş rapor ve görüşler arasında mevzuu bahistir" bu sebeple İhtisas Dairesi raporu ile 4. İhtisas Kurulu raporları arasındaki çelişki konunun genel kurula intikalini gerektirmemektedir.

Yargıtayımızın bu hususların çözümü için almış olduğu kararlar ve son olarak değiştirilen Adli Tıp Kurumu Kanunu'na göre var olan çelişkinin giderilmesi her ne kadar Genel Kurul'un görevi aradında ise de 4. İhtisas Kurulu'nca ortada çelişkili bir durum ve mahkemenin itirazının da bulunmadığı konuda "Gözlem İhtisas Dairesi"nin raporunu ele alması veya cezai ehliyeti ilgilendiren konuda kendisine mahkemelerce gönderilmeyen dosyalar ve raporlar hakkında karar vermesi Adli Tıp Kurumu Kanunu'na aykırı olduğundan adı geçen kurulca hazırlanan muhalif raporun hükümsüz sayılmasını talep eder, mahkemenin bu hususta ver-

miş olduğu kararın yerinde görülmesini saygılarımla arz ve talep ederim. Ortada çelişki mevcut değildir. Çelişkiyi aralarında anlamadığımız bir çekişme bulunan 4. İhtisas Kurulu yaratmıştır. Müelliflerce ve Tıp âlimlerince Epilepsi hastalığının karakter yapısı ve konfüzyon devreleri sebebiyle işleyecekleri suçlarda “önemli ölçüde harekât serbestisini kısıtlayacak nitelikte” bulundukları ve bu sebeple kısmi akıl hastası olarak tanımladıkları bilinmektedir.

3216 sayılı bazı suç failleri hakkında uygulanacak kanun hükümlerine dair kanundan mahkeme tarafından istifade ettirilmemiştin. 400 sayfaya varan açıklamalarımın değerlendirme dışı bırakılmasını anlamak mümkün değildir. Başsavcı tebliğnamesinde ilk yakalandığım sırada Emniyet I. Şube’ye gelen Cumhuriyet Savcı Yardımcısı’nın düzenlediği 26.5.1979 tarihli ifadeyi esas almış sanki orada anlatılanlar TANRI’NİN inkâr edilmez BUYRUKLARI’ymışçasına, hatalı olabileceğini kabul etmeyerek sonradan mahkemelerde yaptığım açıklamalarda isimleri geçen kişilerden bazılarının savcının düzenlediği ifadede isimlerinin bulunmamasını örnek göstererek yasadan yararlandırılmamın reddine karar verilmesini istemiştir.

Örgütler içinde İLLEGALİTE denen bir yol ve bu yolda yazılı olmayan KANUNLARI vardır. 1.3.1986 tarihli 303 sayfalık itiraflarımın, “Ülkücülerin Emniyet’te Suç Kabul Ediş Biçimleri” kısmına bakarsanız ve elinizden geçen ülkücülerin dosyalarından edindiğiniz tecrübe ve bilgilerinizi ise biraz hatırlarsanız, bütün ülkücülerin Emniyet’te suçları çarpıtarak anlattıkları, isimleri gizledikleri ve gerçek isimler yerine hayali isimler verdikleri ve hatta önemli militanların yakalanmamaları için onların dahi suçlarını kabul ettiklerini göreceksiniz. Benim Pişman olarak başvurumdaki ana gayem bu tür çarpıklık ve yanılgılı durumların düzeltilmesine çalışmaktır. Bunun içindir ki 26.5.1979 tarihinde çarpıtarak anlattığım ifademdeki hususları düzeltmeye, gizlediğim isimleri ortaya çıkarmaya çalıştım. Ne var ki 3216 sayılı kanunun gerçekte PKK, vs... aşırı sol örgütlerin çökertilmesi için çıkarıldığını, aşırı sağın göstermelik bir şekilde bu kanun kapsamına alındığını zannetmeye başladım. Türkiye genelinde aşırı sağdan itiraf yapan 2 en fazla 3 kişinin çıkması 200 cinayetimizin bulunduğu İstanbul ilinden yalnız benim çıkmam ve yine de yasa-

ların yararlandırılmamam bu sanıyı doğrular gibi gözükmeştir. Buna; aşırı sağa yapılan özellikle pişmanlara yapılan uygulamalar memleketimizde ortaya çıkarttığımız kanlı tablonun meşru sebeplerle yapıldığı ve bizlerin himaye edildiğimizi anlatmaya mı çalışmaktadır? Yapılan uygulamalar pişman olduğumu dile getirdiğime bin kez pişman etmiştir beni. Keşke pişmanlığımı içimde tutulasaydım demeye başladım. Mecidiyeköy'de meydana gelen 40'ın üzerinde öldürme olayının sorumlusu sadece benmişim gibi semtimden yargılanan bütün ülkücüler beraat etti sadece ben ceza aldım. Kamu vicdanını rahatlatmak bu değildir. Mademki adalet mekanizmasının en üst mercii sizlersiniz bir tek suçlunun dahi cezasız kalmasına, masum bir insanın cezalandırılmasının vicdanlarınızı rahatsız etmesi gerekmektedir.

Saygılarımla

Metris As. Cezaevi-İst

Tefvik Nurullah Ağansoy

1988

Dosya No: 988/14, 13.6.1988

1. Ordu Komutanlığı 2 No'lu Askeri Mahkemesi'ne

Selimiye-İST

Adı Soyadı: Tevfik Nurullah Ağansoy

Baba Ana Adı: Yaşar, Ayşe

Doğum yeri ve yılı: İstanbul, 9.6.1960

Yargılandığı Dava: MHP

Tevkif Tarihi: 1 Haziran 1979 ve 21 Ekim 1981

Konu: 3419 Sayılı Kanuna müracaat talebimi içeren 1.4.1988 tarihli dilekçeme ek itiraflarım hakkında

Sayın Savcım, Sayın Mahkeme Heyeti,

Ek (1)'de sunduğum ifadelerim ve evraklardan da anlaşılacağı üzere 3216 sayılı kanunun süresi dolmadan bulunduğum cezaevinden bir dilekçe yazarak bazı istihbari nitelikli bilgiler ve olaylar hakkında da açıklamalarda bulunacağımı açıkladım. Adli müşavirlik kanalı ile İstanbul D.G.M'nin 7.1.1987 günlü kararı ile 3 gün süreyle Emniyet Siyasi Şube'ye alınarak ifadelerimin alınması kararlaştırılmıştır.

Emniyet Siyasi Şube'de verdiğim ve ekte Adli Müşavirlikçe gönderilen fotokopileri bulunan ifademde yazılı olduğu şekilde;

- 1) M. Ali Ağca ve Atilla Serpi isimli tutukluların adli Tıp Binası'ndan kaçma teşebbüsleri ve bu teşebbüste kullanılan silahların kim tarafından temin edildiğini,
- 2) Ülkü Ocakları ve Ülkücü Gençlik Dernekleri İstanbul İl Başkanı Recep Öztürk¹⁰⁰ tarafından üst kademe yöneticilerini hedef alacak Anti Terör Birliği adı altında bir terör örgütü oluşturulduğunu

100. Başka suçlardan da arandığı ve yurtdışında bulunduğu İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Güvenlik Daire Başkanlığı'ndan -bakan adına- Müsteşar Galip Demirel'in Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Nolu Mahkemesi'ne yazdığı dilekçede belirtilmiştir.

- 1) 1979 yılı Aralık ayında Prof. Dr. Cavit Orhan Tütengil'in bu örgüte üye Ahmet Sefa Kırılı (Hacı), Müfit Sement¹⁰¹ ve Cihat Sever tarafından öldürüldüklerini, yine bu olayda kullanılan,
- 4) Murat 124 marka otomobilin Asım Ocak (Laz Hasan) ve Bugün Duran (Mayk) tarafından gasp edildiğini hatırladığım bütün ayrıntılarıyla anlattım. Polis fezlekesinde verdiğim ipuçları her ne kadar yeteri değerlendirilmemişse de Ağca ve Serpil'in firar teşebbüsü olayı ile ilgili gerekli tahkikatın yapıldığı bu nedenle bu olayın emniyetçe bilinen olay olduğu yazılıdır. Ancak evraktan; ihbarda bulunmama rağmen adımın açıklandığı ve Bayram Çimen¹⁰² isimli kişinin ifadesinin üstünkörü alındığı da anlaşılmaktadır. Zaten aradan 8 yıl geçtikten sonra bu kişide olduğunu zanettiğim silahların ortaya çıkarılmasının çok zor olacağını açıklamıştım. Emin olmadığım bu husus için de kimsenin mağdur edilmemesi düşüncesinde olduğumu emniyet ifademde defalarca beyan etmişim.

Bütün bu hususlara rağmen 4 Mayıs 1987 tarih, büro: Tahkikat Masası 6. Sayı 87/7501 ve Mehmet Ağar imzalı Emniyet

101. Aynı dilekçede başka suçlardan da arandığı ve yurtdışında bulunduğu belirtilmiş.

102. "Bana sormuş olduğunuz Nurullah Tefvik Ağansoy isimli şahsı cezaevinden tanırım. Bu şahsın 3216 sayılı yasadaki faydalanmak üzere yapmış olduğu itiraflarında Şişli bölgesinde ÜGD'ye ait silahların 12 yıldan sonra bende kaldığını belirtmektedir. Zaten bana okuduğunuz ifadesinde kesin olarak bilmediğini ancak zanettiğini ifade etmektedir. Bu husus tamamen asılsızdır. Bende hiçbir zaman silah olmadığı gibi silah sorumlusu da olmadım. Daha önce bu hususta mahkemede bilgi vermişim. Şişli bölgesinde kullanıldığı iddia edilen ÜGD'ye ait silahlar üyesi mensubu Güner Karabacak isimli şahısta yakalandı. Bu husus polis kayıtlarında mevcuttur. Bildiğim kadarı ile Nurullah Tefvik Ağansoy akli dengesinin yerinde olmadığına dair hastanede rapor almıştır. Ve gerek basında gerekse çeşitli kaynaklardan aldığım haberlere göre pişmanlık yasasından faydalanmak üzere sağdan soldan duyduğu ve derlediği olayları kendisi biliyormuş gibi senaryo düzerek bu pişmanlık yasasından faydalanmak için güvenlik kuvvetlerini oyalamaktadır. Zaten yaklaşık 2 yıldır sürekli sürekli itiraflarla şu ana kadar bir şey isnat ettiğini zannetmiyorum. Bunun yukarıda bahsettiğim gibi kendisinin hayal gücünün fazla olması nedeniyle kurduğu senaryo neticesi vermi olduğu, asılsız ifadeler mevcuttur, dedi. Başka bir diyeceği olmadığı beyanla alınan ifadesini imzasıyla tesdik etti ve edildi. 10.03.1987 T.C. K.K.K. 1 NCİ ORDU KOMUTANLIĞI (İSTANBUL)

Müdürlüğü yazısının tamamıyla lehime olduğu izahtan varestedir. Bu yönüyle 3216 ve 3419 sayılı kanunun 3. Maddesi gereği “ifadelerin doğruluğunun ayrıca İçişleri Bakanlığı’ndan sorulması” hususunda ekteki fezlekenin de göz önüne alınmasını talep ederim.

Bu bilgiler ve ifadem ile 1.4.1988 tarihli pişmanlık yasasına müracaatımı içeren ve 1986/46 Esas’a kayıtlı olaylarımı anlattığım dilekçelerimden ayrı olarak aşağıda açıkladığım ve katıldığım olayları duyduğum nedamet gereği anlatmak zarureti içindeyim. Fakat bundan önce hakkımda duyulan bütün şüpheleri ve soru işaretlerini bertaraf etmek “neden daha önce anlatmadın” veya “gizledin sorularını aydınlatmak, böylece her şeyiyle yeni açılan bu davada “faal nedamet ile 3419 sayılı kanundan yararlanılarak yararlandırılmayacağıma” objektif olarak bakılmasını sağlamak durumundayım.

1) 3219 sayılı kanunun yeni çıkarılan 3419 sayılı yasa gibi değildi ve itirafçının kendisinin ve ailesinin de koruma altına alınmasını çok kısıtlı tutuyordu. Koruma tedbirleri ancak adı geçen kanundan mahkeme kararıyla yararlananlar için geçerliydi.¹⁰³ Cezaevimizde itirafçı koğuşları olarak C/11, C/19, C/20 koğuş ve havalandırmasına alındığım zaman (Ağustos 1985) hemen arkamdan ayrı havalandırma ve koğuşlarda tutulan tüm ülkücülerde itirafçıların bulunduğu havalandırmaya alındılar. Ve bunlar itirafçılarla aynı havalandırmaya çıkarak, tiyatro, kütüphane, resim ve müzik atelyelerini bizlerle paylaşmaya başladılar. O zamanlar ve çeşitli tarihlerde C/3, C/4, C/11 ve C/12 koğuşları suçlarını açıkladığım ve ihanet ettiğim eski örgüt arkadaşlarımla bir arada ve iç içe tutuldum.¹⁰⁴ Aynı saatte kapılar açılıp havalandırmaya çıkarılıyorduk bu nedenle başıma bir iş gelmesin diye 2 yıla yakındır havalandırmaya çıkmadım. 1985–86 ve 1987 yıllarda adı geçen koğuşlarda hangi örgüt mensuplarının kaldığını Cezaevi Müdürlüğü’nden sorulmasını, ayrıca gerek duyulduğu takdirde bu durumun uzun süre birlikte kaldığım koğuş arkadaşlarımdan da (itirafçılar) sorulmasını talep ediyorum. Yeterince bildiklerimi açıklamakta çektiğim zorluklara bu durum ner ne kadar yeterli ise de;

103. Sonra bu kanun genişletildi. Ek bir karar daha çıkarıldı. Aileler de koruma altına alındı.

104. Öldürün denmiş kısacası... Bu adam çok bile yaşamış. Polis Müfettişi’nin bana söylediği doğru “Bizim araştırmalarımıza göre Tefvik Ağansoy’un bundan on beş yıl evvel ölmesi gerekiyormuş,” demişti.

2) Eşim Aynur Ağansoy Emniyet Siyasi Şube 1. Müdürlüğü'ne (Tahkikat Bürosu Masa 6) yaptığı müracatta (11.10.1985) işten eve dönerken Mecidiyeköy'de akşam saatlerinde iki kişi tarafından yolunun kesildiğini, bunlardan birinin silahını ağzına sokarak "kocana söyle bu işten vazgeçsin yoksa gebertirim seni" gibi laflarla tehdit edildiğini söyleyerek şikâyetle bulunmuş. Bundan başkası evimizdeki telefonda sürekli olarak ölümle tehdit edildiğini anlatarak ifade vermiştir. Bu vahim şikâyetlere rağmen hiçbir polise tedbir alınmamıştır. Bu çeşit baskılar bazı çevrelerin vurulmuşluk duygusu, kaldırılan 3216 sayılı kanunun yetersizliği Ülkücü hareketin yaygın kadrolaşması ve "davadan dönen" insanlar huzurladıkları ölüm tuzakları nedeniyle 986/46 Esas'ta bulunan itirafımlarımın "tevil yollu ikrarlara" dönüşmesine yol açmıştır. Yukarıda açıkladığım nedenlerin doğruluğu için İstanbul Emniyet Müdürlüğü Siyasi Şube 1. Müdürlüğü Tahkikat Bürosu 6. Masasından eşimin başvurusuyla ilgili ifadenin istenerek, ölüm ve telefon tehditlerine karşı ne gibi bir tedbir alındığının sorulmasını talep ediyorum.

Bütün bu olaylardan sonra ek (1)'de evrakları bulunan ifade ve bilgilerin polise anlatarak tedbirleri daha geniş olan ve TCK'nun yalnızca 313. maddesini değil "ideolojik nedenle cürüm işleyenler"ide kapsayabilecek 3419 Sayılı Kanun'un çıkmasını bekledim. Kanun çıkar çıkmaz hiç beklemeden hükme bağlanmış ve yargıya intikal etmiş ve hatta lehime bozulmuş tüm olaylar hakkında bütün bildiklerimi anlatır bir dilekçeyle mahkememize başvurdum. 3419 Sayılı Kanun'a mahkemenin adaleti ile doğruyu bulma tecrübesine güvenerek ve bundan sonraki hayatımda hiçbir pürüz kalmaması için ek (2-3)'de krokileri bulunan eylemleri de anlatmaya karar verdim.

3) Yargıya İntikal Etmeyen Eylemlerim:

23.2.1980 günü Şişli'de Hacı Ahmet Kaya'nın Öldürülmesi¹⁰⁵

23.11.1979 günü tahliye olduktan sonra MHP ve ÜGD'den ayrılarak evlenme hazırlıklarına başladım, fakat arkadaşlarımla ihaset suçlamasına maruz kalmamak için ayda 2-3 kez Şişli MHP

105. Not: 1. Şube'de Mustafa Fidan bu suçu İ. Uğur Başçı'yla kabul etmiştir. Başçı'nın bu suçla ilgisi yoktur. N. T. Ağansoy

ve ÜGD'ye uğrar hallerini hatırlarını sorardım. Şubat ayının ortalarında Şişli MHP'ye geldiğimde ÜGD odasında Osman Dönmez ve Süleyman Fevzi Kınay ile Mustafa Fidan'ın birisini yere yatırıp döverek sorguladıklarını gördüm. Mustafa Fidan benim yanıma gelip, Hasat Sokak'taki kebabçıda bir komünistin yemek yediğini onu alıp teşkilata getirmesi gerektiğini ancak görüldüğü gibi başka kimse olmadığından onunla gitmemi istedi. Mustafa Fidan bu sıralar Mecidiyeköy Bölge Sorumlusu'ydu. Kendisine hiçbir şekilde silahlı bir eylemin içerisinde yer almak istemediğimi, o sokağın eşimin oturduğu sokak olduğunu, bu sokakta herhangi bir olaya karıştıktan sonra artık o sokağa girmemin imkânsızlığını anlattım. Bana adamı vurmayacağımızı -yanlı- polis süsü verip partiye getireceğiz eğer üstünde silah varsa bana inanmaz ve vurabilir iki kişi olursak buna fırsat vermeyiz dedi. Neticeden kabul etmek mecburiyetinde kaldım çocuğu teşkilata kadar getirmesine yardımcı olup ayrılacaktım.

M. Fidan üzerine 7,65mm'lik Bersa marka bir tabanca alıp bana da ne olur ne olmaz diye aynı çaplı Beratta marka bir silah verdi. Ve MHP'den çıktık. Sanırım öğle vaktiydi. Hasat Sokak'a girdiğimizde maktulün bize doğru gelip Şişli Pasajı'nın çıkış kapısının olduğu sokağa girdiğini gördük. M. Fidan maktulü gösterip bu dedi. Maktul uzun boylu, esmer, üzerinde parka tipi giysi vardı. Hemen arkasından yaklaşıp ben sol, Mustafa Fidan sağ koluna girdik. Bu arada Mustafa Fidan maktule polis olduğunu söyledi. Ben de cebimden cüzdanımı çıkartarak kimlik süsü verip polis olduğumu, bizimle Emniyet Amirliği'ne kadar gelmesi gerektiğini söylerken M. Fidan alelacele maktulün üzerine aradı. Maktul direnerek bağırmaya başladı. Bunun üzerine M. Fidan önümde olduğu halde sol eliyle maktulü büfeye doğru iterek sağ eliyle sağ kalçasının üzerinde bulunan tabancasını çekti. Silahı çekerken tabanca patladı ve M. Fidan vuruldum diye bağırdı. Ben de tabancamı çektim ancak M. Fidan hiç beklemeden silahıyla maktule 6 veya 7 el peşpeşe ateş etti, hatta atışlardan bir veya ikişer maktulün arkasında bulunan büfenin camına isabet etti. Maktul yere düştü. Ben önde, Mustafa Fidan arkamda Şişli Pasajı'nın içinden koşarak ve ben krokide işaretlediğim yoldan, Şişli Camii'nin avlusundan, M. Fidan ise Abidei Hürriyet Pasajı'ndan geçerek MHP'ye ulaştık. M. Fidan topallıyordu. Benden

Önce partiye ulaştığı için diğer arkadaşlar onu benim vurduğumu düşünmüşler. İçeri girdiğimde ne yaptın sen diye üzerime yürüdüler. M. Fidan olayın şokundaydı. Sonra benim kendisini vurmadığımı söyledi, ben de tabancamı çıkartarak namluyu koklamalarını olaydu hiç ateş etmediğimi söyledim ve silahı onlara verdim. Bu arada M. Fidan pantolonunu çıkartmış yarasına bakıyor ve kanı durdurmaya çalışıyordu. Yara sağ bacak dış yüzü pantolon cebi hizasından kurşun girişi ve bu merminin derinin altından beş parmak kadar seyir ile bacağı terk ederek çıkışı ile meydana gelmişti. Tedavi olmasına yardımcı olduktan sonra onu da alarak Mecidiyeköy'de bulunan ve hücrevi olarak kullanılan Köksaloğlu Apartmanı, 2. Katta bulunan daireye getirdim. Mustafa Fidan'ın söz konusu hücre evinde bulunan diğer arkadaşlara teslim ederek yanlarından ayrıldım.

Yukarıda anlattığım bu suçu işlemekten dolayı Mustafa Fidan ve İbrahim Uğur Başçı¹⁰⁶ isimli Ülkücüler Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 No'lu Askeri Mahkemesi'nde 1981/282 Esas sayılı dosya ile MHP İstanbul Olayları davasından yargılanıp "... Emniyetteki ikrarı doğrulayacak başkaca yan delil elde edilemediğinden sanıkların beraatlerine..." karar verilmiştir. Bu dosya halen Askeri Yargıtay'dadır. Yukarıda anlattıklarım bu olayı tamamiyle açığa çıkardığı gibi delil yetersizliğinden beraat eden sanık Mustafa Fidan'ın sonradan inkâr ettiği polisteki kaçamaklı ikrarlarını doğrular mahiyettedir. Gereğini yüce makamınızdan arz ve talep ederim.

106. İbrahim Uğur Başçı; pişmanlık yasasından istifade ile tahliye edilmişti. Askeri Savcı; tanık İbrahim Uğur Başçı'nın daha önce talimatla dinlenmiş ve bildiklerini anlatmış olduğundan yeniden dinlenilmesine gerek olmadığı kararını vermiştir. 20.11.1988 tarihli duruşmada oy birliğe karar vermiştir. Aynı duruşmadaki Tefvik Ağansoy'un bu konudaki ifadesi ise "İbrahim Uğur Başçı verdiği itiraf dilekçesinde Zeki Altındış'ın öldürülmesi olayından söz etmediği halde duruşmadaki ifadesinde bu olayı ayrıntılı bir şekilde anlatmış ancak sanıyorum beni kayırmak düşüncesi ile bu olayda benim adımdan söz etmemiştir. Bu şahsın mahkemeye verdiği ilk 23.6.1987 tarihli itiraf dilekçesinin bir suretini talep ediyorum, bunun yanında bu şahıs halen Çanakkale E tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunmaktadır. Ben kendisine mektup yazdım ve bu olayı itiraf ettiğimi belirterek beni kayırmasına gerek olmadığını hakkımda bu olayla ilgili ne biliyorsa söylemesini ve bu konuda mahkemeye bir dilekçe göndermesini söyledim," dedi. Ayrıca dosyada kendi el yazısı ile aldığı notta ise İbrahim Uğur Başçı'nın bu olayla ilgisi olmadığını yazmıştır. H.A

2) 13.5.1980 gecesi Mecidiyeköy'de Şoför Zeki Altındış'ın öldürülmesi

Olay gecesi anne ve babamla kırıgın olduğum için Mecidiyeköy'deki Köksaloğlu Apartmanı'nda bulunan hücreevine uyumak için gittim. Ara sıra geceleri bu eve giderdim. Haziran ayının ilk haftalarındaki o gece Mustafa Fidan, Osman Dönmez eve geldiler. Osman Dönmez, o dönem Şişli ÜGD Bölge Başkanı'ydı. Osman Dönmez, ben de ayrıca arayacağım diyerek çıktı. Musataf Fidan'a neler olduğunu sorduğumda soförlük yapan Zeki Altındış'ın kendilerine Gülbağ semtinde bulunan bir ev hakkında istihbarat verdiğini, evi basarak Murtaza Özkan, Sadettin Türker ve Aydın isimli kişiyi vurduklarını ancak şimdi bu olayı bilen Zeki'nin de öldürülmesi gerektiğini anlattı. Ev baskınında kullanılan 1 Hungar Parabellum ve 7,65.mm'lik Uzi marka silahları yatağın üstüne bıraktı. Bu arada İbrahim Uğur Başçı ve Ayhan Acar isimli Ülkücülerde eve geldiler. M. Fidan, bu kişilere Zeki Altındış'ı sordu. Mecidiyeköy'de olmadığını öğrenince şoförlerin sürekli çay içmeye gittikleri Kabataş'a ve Hisarüstü'ne giderek maktulü aramak gerektiğini söyledi. Hep beraber bir taksi tutarak maktulü aradık. Bulamadık ve geri döndük. İ. Uğur Başçı, Mecidiyeköy meydanına tekrar maktulü aramak için indi. Biz eve geri geldik. Hemen arkamızdan İbrahim Uğur Başçı (Erol) eve gelerek maktuluün sarhoş bir vaziyette Mecidiyeköy, Kuyuçıkma-zı'nda park ettiği arabasının içinde uyuduğunu söyledi. Ev baskını nedeniyle Mecidiyeköy sokaklarında jandarma ve polis devriye geziyordu. Mustafa Fidan, İ. Uğur Başçı'ya araba kullanmasını bilip bilmediğini sordu. Evet, cevabını alınca maktulü arabasıyla birlikte Ortaklar Caddesi'ndeki eczanenin bulunduğu sokağa getirmesini ve bizi beklemesini söyledi. Ev baskınında kullanılan 9.mm'lik Hungar Parabellum olarak tabir ettiğimiz tabancayı bana vererek ortalıkta fazla jandarma olduğunu, bu nedenle silahı benim arka sokaklardan aynı yere ulaştırmamı kendilerinin de Ayhan Acar'la birlikte yaya olarak Mecidiyeköy Ortaklar Caddesi'ndeki eczanenin önünde beni bekleyeceklerini söyledi ve hep beraber evden ayrıldık. Buluşma noktamıza vardığımda Ayhan Acar ve Mustafa Fidan'ın orada olduklarını, İbrahim Uğur Başçı'nın ise maktulün arabasının başında sokağın içerisinde park etmiş vaziyette ekte bulunan bulunan krokide çizdiğim gibi olduklarını gördüm. Tabancayı, Mustafa Fidan'a teslim ettim ve o ve

Ayhan Acar (Franki) maktulün arabasına giderlerken ben de Ortuklar Caddesi'nden Büyükdere Caddesi'ne doğru ters istikamette yürümeye başladım. Caddeye çıktığımda bir el boğuk bir silüv sesi duydum. Cadde kalabalık olduğundan (otoların sesi ve gece saat 1 suları) başkaca ses duymadım ve doğruca hücrevine giderek arkadaşları beklerken uyudum.

Yukarıda anlattığım olaylar tamamiyle gerçeklerden ibarettir. Bu eylemleri daha önceleri mahkemelerinize verdiğim ve örgütsel işleyiş-yapılanma ile eylemlerimi ihtiva eden dilekçelerime ek olarak ve aşırı pişmanlık duyarak anlattım. 3419 sayılı Pişmanlık Yasası olarak bilinen kanundan yararlandırılacağım ve ihanet ettiğim teşkilatımın şerrinden korunarak cezalarımından indirim yapılacağını dolayısıyla bundan sonraki hayatımda kanunlar önünde hesap vermiş olmanın ve vicdani yükümü kısmen hafifletmiş olmanın verdiği huzuru yaşayacağımı bildiğim için hür irademle her şeyi anlattım. Pişmanlık yasasının kapsamına giren örgüt veya cemiyet mensupları ile çete veya cemiyet mensuplarına "başka" yollardan yardım edenler hakkında da uygulandığı, bunun dışındaki suçluların kanun kapsamına dahil olmadıkları açıktır. Bu nedenle Sayın iddia makamının bütün olaylarım sebebiyle TCK'nın 313. ve müteakip maddeleri gereğince mütaala vermesini arz ve talep ederim.

Tevfik Nurullah Ağansoy

31.8.1988, Dosya No. 988/14, I. Ordu Komutanlığı 2 No'lu Askeri Mahkemesi Selimiye/İSTANBUL

Adı Soyadı: Tevfik Nurullah Ağansoy

Baba Ana Adı: Yaşar, Ayşe

Tevkif Tarihi: 1.6.1979

Suç: Adam öldürmek, yaralamak, bomba atmak, sahte kimlik kullanmak, silah taşımak, çete üyesi olmak, kahve taramak-bombalamak

Dilekçe Konusu: İtiraflarım hakkında

1.4.1988 ve 13.6.1988 tarihli dilekçelerimde içinde bulunduğum örgüt ve eylemler hakkında etraflıca anlatımlarda bulunmuş ve 3419 Sayılı Kanun'dan istifade ettirilmesi talep etmiştim.

Yukarıda tarihlerini belirttiğim dilekçelerimde yazmayı unuttuğum daha doğrusu suçun üzerinden 11 yıl gibi uzun bir süre geçtiğinden dilekçelerimi yazdığım tarihlerde hatırlayamadığım 2 eylemim daha vardır.

Bu suçlarımı da anlatarak, “pişmanlık yasası”nın tüm gereklilerini layıkıyla yerine getirebilmem ve ham vicdanen rahatlayıp hem de bundan sonraki yaşamımda önümde bir engel kalmaması için bu suçlarımı da “adaletin hasas kefelerine” koymak mecburiyetindeyim. Böylece itirafçı ve pişman bir sanık-tutuklu ve suçlu olarak; Adalate, Devlete ve Milletime elimden gelen, bilgim çerçevesinde tüm yardımı yapmış olmanın huzurunu duyacağım.

Bu cümleden hareketle aşağıda yazdığım eylemlerimi vicdani kanaat ve takdirlerinize saygılarımla arz ederim.

EYLEMLER

1) 1977 yılında POL/DER İstanbul Şubesi'nin bombalanması (Mecidiyeköy)

1977 yılının ay ve gününü kesin olarak hatırlayamadığım bir tarihte POL/DER (Polis Derneği)'in İstanbul İl Merkezi'nin açılması çalışmaları yapıyordu. Solcu polislerin dernek yeri olarak Mecidiyeköy'de Mecidiye Caddesi'ndeki kuruyemişçi ve tuhafiye dükkanının üst katını tuttuklarını öğrendik. Biz de bu arada Ülkü Ocakları Derneğinin (ÜOD) Mecidiyeköy Şubesi'nin açılan çalışmalarını yürütmekteydik. Dernek için Yeniyol Sokak'ta bulunan Hayati İş Hanı'nın 4.katında bir büro tutmuştuk. Ancak POL/DER'in açıldığını öğrenmemizle birlikte burayı ortadan kaldırmayı böylece Aşırı Solcu polislerin örgüt faaliyetlerini durdurmayı kafamıza koyduk.

Mecidiyeköy ÜOD'nin 1.başkanı Recep Öztürk'ün Ortaklar Caddesi Pehlivan Sokak'ta bulunan evinde gece saat 21:00-22:00 sularında burayı nasıl tahrip edeceğimizi konuşup kararlaştırdık. Evde bulunan TNT (Tri Nitro Tolein) ve dinamit çubuklarıyla fitilli bir bomba hazırlayıp Recep Öztürk'le birlikte yola çıktık.

Bu eylemi yalnız iki kişi yapmamızın ve kimseye duyurmayışımızın başlıca nedeni; semtte eylem yapabilecek seviyeye getirilmiş çok az insanın bulunması ve Mecidiyeköy'de ilk siyasi eylem niteliği taşımasından dolayıdır.

Olay yerine geldiğimizde ben elimdeki bomabyla POL/DER'in bulunduğu binaya yan sokağında bulunan giriş kapısından girmeye çalışırken Recep de silahlı olarak sokak içinden beni korumaya çalışıyordu. Kapıyı açmayınca, bombayı merdiven boşluğuna attım. Hemen Recep'le birlikte olay yerinden uzaklaştık ve kısa bir süre sonra bombanın patlamasını duyduk. Doğruca Recep'in evine giderek sabahladık. Olay yeri semtim olduğundan bir iki gün sonra eylemin neticesini kendim görmek için olay yerine gittiğimde POL/DER'in bulunduğu binanın altındaki dükkânlarla birlikte tahrip olduğunu gördüm. Daha sonra aynı cadde üzerinde POL/BİR isimli sağcı polislerin kurdukları dernek açıldı. Bu ara-

da biz de Ülkü Ocakları Derneği'ni açmış bulunduk ve Aşım Sol'un hem eylem hem de fikir mücadelelerinin önüne geçtik.

2) Levent'te 1978 yılında bir elektrikçi dükkânının bombalanması;

1978 yılı sonları veya 1979 yılı başlarında tarihini kesin olarak hatırlayamadığım bir tarihte Levent Bölgesi'nde görev yapan Müfit Sement isimli ülkücünün verdiği istihbaratla Nispetiye Caddesi'nde Melodi Sineması'nın karşı sırasında bir elektrikçi-plakçı dükkânının sahibinin Komünist olduğunu öğrenip bu kişinin işyerini tahrip etmeyi kararlaştırdık. Mecidiyeköy Ülkücü Gençlik Derneği'nde (ÜGD) Ahmet Sefa Kırılı (Hacı), Ben, Müfit Sement ve şoförlük yapacak Asım Ocak (Laz Hasan) birlikte oturup plan yaparken ben de dernekte bulunan dinamit çubuklarıyla fitilli bir bomba hazırladım. Asım'ın arabasıyla yola çıktık. Asım şoförlük yaptığından silahsızdı. Bunun haricinde hepimizde şimdi çap ve markalarını hatırlayamadığım silahlar vardı. Nispetiye Caddesi'ne girdiğimizde Müfit Sement, ilk defa bomba kullanacağım, ben atayım diye ısrar edince Ahmet Sefa Kırılı (sorumlu) bombayı ona verdi. Vitrin ışıkları yanan dükkânının hemen yanında durduk. Dükkân yol kenarında bulunuyordu. Müfit elinde bombayla arabadan inerek fitili tutuşturdu ve fazla ses çıkmasın diye (patlamadan önce cam kırılmasın diye) camı kırmadan dükkân kapısının arasına yerleştirdi ve arabaya bindi beraberce derneğe doğru yola çıktık ve patlamayı duyduk.

Bu iki eylemle birlikte önceki ifadelerimde etraflıca anlattığım ve 986/46 Esas sayılı dosyada bulunan itiraf dilekçelerimdeki eylemlerle birlikte tüm suçlarımı sıralamak gerekir ise aşağıdaki eylemler ortaya çıkacaktır:

- 1) 1977 yılında Mecidiyeköy'de POL/DER'in bombalaması
- 2) Levent'te 1978 (79) yılında Elektrikçi-Plakçının bombalanması
- 3) 14.3.1978 günü Mecidiyeköy Lisesi önünde Necdet Boylu'yu yaralamak
- 4) 31.7.1978 gecesi Zincirlikuyu'da Şaban Akgül'ü öldürmek
- 5) 27.8.1978 gecesi Şişli'de Barış Kırathanesi'ni kurşunlamak

- 6) 27.8.1978 gecesi İzzetpaşa Çiftliği'nde Fazlı Sevim'e ait kahveyi bombalayıp taramak
- 7) 16.11.1978 gecesi Mecidiyeköy'de Mehmet Özbakırcı'ya ait kahvehaneyi bombalamak
- 8) 28.11.1978 gecesi Mecidiyeköy Fulya Mahallesi'ndeki Tatl Kardeşler isimli kıraathaneyi bombalamak
- 9) 29.11.1978 gecesi Mecidiyeköy'de Huzur Kıraathanesi'ni bombalamak
- 10) 5.12.1978 günü Mecidiyeköy Lisesi Müdür Muavini Sedat Güngör'ü yaralamak
- 11) 12.10.1978 günü Gayrettepe'de Altan Erbulak'ın arabasını bombalamak
- 12) 17.12.1978 günü Mecidiyeköy'de Kemalettin Er'i öldürmek
- 13) 30.1.1980 gecesi Sanayi Mahallesi'nde Carmen El Restaurantı bombalamak
- 14) 23.3.1980 günü Şişli'de H. Ahmet Kaya'nın öldürülmesi
- 15) 13.5.1980 gecesi Mecidiyeköy'de Zeki Altındış'ın öldürülmesi

Eylemlerine aslen ve feran yaptığım huzurunuzda ve 26.5.1979 tarihinde Cum. Savcı Yardımcısı Cemal Çakar'a verdiğim ifadelerimde anlaşılacaktır. 3419 Sayılı Kanun'dan yararlandırılmam için gereğini yüce makamınızdan saygılarımla arz ve talep ederim. 31.8.1988 Tefvik Nurullah Ağansoy Metris Özel Tıp Cezaevi B-2 Koğuş

Kemalettin Er'i öldürdüğünü kabul etmiş olmasına rağmen ben inanmıyorum buna. Murat Kılıç'ın cenazesinin olduğu gün öldürüldü. Yargıtayda iki kere bozulmuş olamsına rağmen bu olaydan ceza aldı. Ya söyleyemediği bir isim var ve o ismi ben tahmin ediyorum. Söylesem de ispat edemem. Israrla reddeiyordu. Beni Kemalettin Er'in evine yolladı. Öldürdüğü bir insanın evine yollamaz. Bana bunu yapmaz. Zaten, yanında annesinin ve kızkardeşi olan birini vurmaz. O gün, Kemalettin Er'in, Mecidiyeköy'deki evine yemek yemeye giden ülkücü insanlar var. Onu vuranlar onların evinden çıkıyor. Cezaevindeyken benim şüph-

lendiğim o insanlara haber yollamıştı. “Gelip benim lehime ifade versinler. Yoksa çok kötü olacak onlar için,” demişti. Tefvik öldürdüyse bile bunlar gösterdi adamı. Yanında öldürülmüş olmasına rağmen Tefvik’ten emin değildi. Evlerine gittiğimde, “Senin kocandır diyemem. Yüzünü görmedim. Arkadan gördüm,” dedi. Doğru sözlü, dobra bir kadındı, söylerdi emin olsaydı. Hatta; “Arkadan baktığımda iri yapılı, cüsseli, parkalı, şapkasının kenarında tüyleri olan biriydi. Senin kocan zayıf, ufak tefek yapılı biri,” dedi. Bir kere Tefvik hayatında parka giymedi. İtiraflarından sonra Tefvik’e sormuştum. Hani sen yapmamıştın diye. “Hafızanı zorlarsan kimin yaptığını bulursun. Benim söylemem mi gerekiyor,” demişti.

T.C.

İSTANBUL İLİ

EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ

CAĞALOĞLU

Siaysi Şube

Tahkikat Masası 6

12 Ekim 1985

İlgi: 23.9.1985 gün ve 1985/76017 sayılı talimat yazınız.

...

Bu nedenle sanık Nurullah Tefvik Ağansoy, 11.10.1985 günü tutuklu bulunduğu Metris Askeri Cezaevi’nden alınarak gerekli sorgulanması tamamlandıktan sonra, 15.10.1985 günü tekrar cezaevine teslim edilmiştir.

Sanık Nurullah Tefvik Ağansoy alınan ifadesinde; 1976 yılından beri Ülkücülük görüşünü benimsediğini ve savunduğunu, bu görüşün asıl amacının devletin güçlü kılınması, milletin mutlu yaşayabilmesi için karşıt yönde mücadele veren komünist zihniyetli unsurlarla fikren mücadele etmek olduğunu, ancak o günün şartlarında hızla büyümekte olan bu unsurların cebir ve şiddete başvurarak kendilerini hedef aldıklarından silaha başvurduklarını, bu nedenle karışmış oldukları bir takım ideolojik olaylardan ötürü 1979 yılından beri tutuklu bulunduğunu, yargılanması sonucu

bazılarından beraat ederken, 27.8.1978 günü Şişli'de Barış Kahvehanesi'nin taranması ve aynı gün Fazlı Sevim'e ait kahvehanenin bombalanması ve kurşunlanması ile 17.12.1978 günü Mecidiyeköy semtinde Kemalettin Er'in öldürülmesi eylemlerinden çeşitli cezalara çarptırıldığını, şimid ise pişmanlık duyduğundan ceza aldığı bu olaylar ile 9.12.1978 senesinde Şehremini'de öldürülen Hüseyin Öznur'un eylemi ve mensubu bulunduğu örgüte ait silahlar hakkında açıklama yapacağını beyan ederek,

27.8.1978 tarihinde Şişli Sıracevizler Caddesi, Hassas Sokak'ta bulunan Barış Kahvehanesi'nin taranması eylemini kendisi ile birlikte Coşkun Akbulut, Yusuf Batmaz, Süleyman Öztürk ve Ahmet Ayhan'la birlikte gerçekleştirdiklerini, o gün MHP Şişli İlçe teşkilatında eyleme bu kişiler ile birlikte Muammer Koç, Mecit Yukarıgöz ve Fuat Çatalbaş ile birlikte bir toplantı yaptıklarını, toplantının amacının ise hangi hedeflere karşı eylem koyacakları konusunu tartıştıklarını, bu esnada yapacakları bu eylemlerin Fuat Çatalbaş ve Muammer Koç tasvip etmeyerek gittiklerini, kendilerinin ise ifadesinde açıkça anlattığı gibi CHP Şişli İlçe Gençlik Kolları Başkanı'nı öldürmek için eylem yerine gittiklerini, eylemi gerçekleştirdikten sonra tekrar parti binasına geldiklerini, bu esnada Ahmet Ayhan ayrılarak eve gittiğini, mecit Yukarıgöz isimli arkadaşının geldiğini, hep birlikte bu kez Şişli İzzetpaşa Çiftliği'nde Fazlı Sevim'e ait kahvehanede sol görüşlülerin seminer düzenledikleri gerekçesiyle olay yerine gittiklerini, hazırlamış oldukları bombayı kendisinin kahvehaneye attığını, diğer arkadaşlarının da kahvehaneyi silahlarla taradıklarını, akabinde olay yerinden kaçarak evine gittiğini, diğer arkadaşlarının ise parti binasına gittiklerini zannettiğini, ertesi gün tekrar buluştuklarında Süleyman Öztürk ve Ahmet Ayhan'ın kendilerine bu eylemlerden hiç kimseye bahsedilmeyeceğini, yakalanma durumunda polise eski MHP Gençlik Kolları Başkanı Yunus Meral'in ismini vermelerini istediklerini, çünkü Yunus Meral yakalandığında olaylardan haberi olamduğundan herhangi bir şey konuşamayacağını belirterek yine 1978 yılında İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'ni sol görüşlülerin ellerine geçirme planlarının olduğunu, aynı okulda okuyan ülkücü görüşe mensup arkadaşlarından Mevlüt Doğan'ın Mecidiyeköy'e gelerek o dönemim ÜGD Başkanı Recep Öztürk'le bu mevzuyu konuştuklarını, akabinde 9.12.1978 günü Şehremini-

ni'de Hüseyin Öznur'un öldürülmesi ve Ali Doyran'ın yaralanması eylemini Mevlüt Doğan ile Müfit Sement'in yaptığını bu eylemde kendisine de teklif edidiğini, fakat kabul etmediğini, bilahare yine İktisat Fakültesi öğrencilerinden 17.12.1978 günü Mecidiyeköy'de öldürülen Kemalettin Er eylemine gözcü olarak iştirak ettiğini, eylemi ise Mevlüt Doğan ve Müfit Sement'in gerçekleştirdiğini, eylemden sonra derneğe giderek kendisinde bulunan 9 mm.lik tabancayı Haluk Özdemir isimli arkadaşına verdiğini, bu eylemin istihbaratını ise maktülün o gün misafireten gittiği ev sahibi Konuralp Akyazıcı'nın verdiğini, olaylarda kullandıkları bu silahlardan 3 tanesinin daha önce polisçe yakalandığını, diğer silahların ise yaklaşık 7 yıldan beri cezaveine olması nedeniyle nerde ve kimlerde bulunduğu hakkında bilgisinin olmadığını, eyleme iştirak ettiğini belirttiği bu kişilerle yüzleşmek istemediğini, yüzleşse bile bu aşamadan sonra kimsenin eylemleri kabul etmeyeceğini bildiğini, ancak belirtmiş olduğu eylemlerin görgü tanıklarına gerekli teşhislerinin yapılmasını istediğini, öte yandan yapmış olduğu bu itirafların basında yer almasından sonra dışarıda bazı kişilerin eşini itiraf yapmaması için tehdit ettiklerini beyan etmiştir.

Sanık Nurullah Tevfik Ağansoy bu beyanların üzerine yapılan tetkik sonucu, olayları çok iyi gördükleri anlaşılan Barış Kahvehanesi'nin taranması eyleminin görgü tanıklarından Şebnem Unkan ile Sezen Unkan, Kemalettin Er'in öldürülmesinde maktülün yanında bulunan annesi Şükra Er ve kızkardeşi Gülay Er ile Mehmet Akyazıcı, Hüseyin Öznur'un öldürülmesi ve Ali Doyran'ın yaralanması olayının görgü tanığı Mehmet Tanış Müdürlüğümüze celp edilerek, olaylara katıldıklarını iddia ettiği kişilerin temin edilen fotoğrafları, diğer suçlulara ait fotoğraflar arasına konmak suretiyle yaptıran ayrı ayrı teşhis sonucu herhangi bir teşhiste bulunmamışlardır.

...diğer şahıslardan Konuralp Akyazıcı'nın öldürülen Kemalettin Er olayı ile ilgili alınan ifadesinde; olayı kabul etmiyerek bu olayda görgü tanığı olduğunu, Tevfik Ağansoy'un kendisi lehinde şahitlik yapması için mektupla teklif de bulunduğunu, kendisinin ise bunu kabul etmediğinden suçladığını beyan etmiştir...

Bana göre bu suça gözcü olarak iştirak ettiği için kabul etmiştir. Recep Öztürk ile Müfit Sement yurtdışındaydı. Recep Öztürk hala da yurtdışında. Müfit Sement ise geri döndü. Televizyon sahibi Mehmet Ali Yaprak'ı kaçırmakla suçlandı. Susurluk Raporu'nda öyle geçiyordu. Müfit Sement, Türkiye'ye geldiğinde onun için bazı fedakarlıklar yapmayı düşündü. Müfit Sement'in yerine Müfit Sement olarak cezaevine girmeyi göze almıştı. Bu itirafını telafi etmek için. Aklanmasına çok yardım etti, o dönem.

Murat Kılıç'ın ilk mevlütünde bu konu konuşulmuştu. Misilleme olarak Kemalettin Er'in öldürüldüğü. Öldürenin de Müfit Sement ile Mevlüt Doğan olduğu konuşulmuştu. Tevfik de gözcü olduğundan bahsetmişti. Cumhuriyet Savcılığında Ali Kulbaş diye bahsettiği kişi Müfit Sement'tir. Cumhuriyet Savcısına verdiği ifade de 7-8 el diyor. Polis ifadesinde iki el demiş. Çelişkiler var. Bunu benim bilmem yeterli. Tevfik cezasını çekti zaten bu konuyla ilgili. Pişmanlık yasasından faydalanmaya karar vermişti. Cezasını almış, çekmişti. Reddetme gereği duymamış. Amacı yasadan faydalanıp artık dışarı çıkmaktı. Kendini aklamak değildi. İntikam almak da değildi. Sadece yeterince içeride kalmıştı ve çıkabilmek için eline geçen fırsattan yararlanmak istedi.

Kısacası Tevfik ne yaptıysa, bu cinayet onun üzerine kaldı, yani ama tabii mesela biz mahkemede şeyleri çürüttük, mesela Tevfik'in annesinin, annesinde kalıyordu o dönemler zaten hani uyuma ihtiyatı, eve geldiği zamanlar annesinin evine geliyordu. Karşı komşuları vardı. Gülay Sert miydi? Soyadını Sert olarak hatırlıyorum, ama emin değilim. Israrla mahkemeye şahit olarak sunduk kadın işte. Kadının anlattıkları çok önemli. Neden önemli? O gün için alışverişe giderken anneme; "Bir şey istiyor musun?" diye sormuş. Hani çarşıya alışverişe gidiyorum, bir şey istiyorsan sana da alayım demiş. O arada içeri girip beş dakika falan konuşur, çok da samimi olduğu bir komşu olduğundan sürekli gelir gider.

"Tevfik nerde?" demiş.

"Uyuyor," demiş annem de.

Uyuduğunu biliyor, Tevfik'in o gün evde. Sonra işte alışverişini yapıyor, geri geliyor kadın heyecanla, annemin kapısını çalıyor.

"Aman Ayşe Hanım," diyor.

Tevfik'in hani dernekleri olduğunu, ülkücü olduğunu biliyor tabii herkes.

"Ayşe Hanım, ay pazarın içinde bir oğlanı öldürmüşler," diyor.

"İyi ki Tevfik evde, ortalık çok karışık, dışarı çıkmasin, aman uyuyor, bırakma uyusun, uyandırma sakın, haber verme," demiş anneme.

Şimdi kadının giderken evde uyuyan Tevfik'i görmesi, geldiğinde hala uyuyor olması açısından şahit gösterdik biz bu kadını. O zaman Tevfik'in dayısı avukatlığını yapıyordu. O gösterdi, şahit olarak. Kadın da geldi, Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde bu ifadesini verdi. Yine çocuğun annesinin ifadeleri var. Mesela Tevfik'i kesin budur diyemiyorlar, arkadan benziyor falan filan diyorlar. Ama ne yaptırırsak gene de Tevfik bu davadan ceza aldı. Yargıtay'da iki kere bozuldu. Neyse neticede bu cinayet Tevfik'in üzerine kaldı. Tevfik'in üzerine de kalınca, ceza almış olduğu için itiraflarında bunu kabullenmek zorunda kaldı bana göre. Yani ne fark eder nasıl olsa zaten ceza almışım hani üzerime yıkılı bir suç diye kabul etti bunu. Çünkü o zamanlar Tevfik çok zayıfıdı. Mesela cinayeti işleyen kişinin iri yapılı, uzun boylu olduğu söyleniyor. Kadın niye yalan söylesin? Hadi mahkemede geldi yalan söyledi Tevfik için. Tek bir cinayet değil ki bir tanesinden kurtarsa ne olur diye düşünmüş Tevfik de o yüzden kabul etmiş. Bana da ızahı öyle oldu. Hatta ben o zamanlar Tevfik'in öldürdüğünü düşünüyordum, bir de kızdım ona yani;

"Öldürmedim diyorsun madem, niye kabullendin itiraflarında?" diye sordum.

"Önemli değil ya, zaten üç tane beş tane yıkıldı, üç taneyken dört olsa ne fark edecek Hülya?" dedi.

Anladığım kadarıyla bunu kabullenmek zorunda kaldı. Kabullenmek zorunda kalması, ya birilerini korudu, nasıl olsa ben zaten bu işten ceza aldım, üstüme atıldı, yıkıldı ne yaparsam yapayım hani her şeyi baştan sil yapmamak için. Uzatmak istemedi herhalde diyorum kendimce, fazla da sorgulamadım Tevfik'i zaten. Zaten itiraflarıyla ilgili hiçbir şey de pek konuşmadım. İtiraflarını da açıp tek tek hiç okumadım, yani sanki ona küfredermişim gibi falan mı geldi artık neyse ihtiyaç hissetmedim, sorgulamadım Tevfik'i yani. Çünkü hemen hemen zaten suçları belli Tevfik'in. Sıkıyönetim'de her hafta mahkemeye gidiyorum, ayda iki kere üç kere mahkemeye gidiyorum mesela, Selimi-

ye'ye gidiyorum, nelerden yargıldığını, zaten hangi davalar olduğunu, adım gibi bugün ben kendi adımlı nasıl biliyorsam, hala unutmuş değilim o davaları. Bunun dışında zaten fazla bir suç da yoktu. Yani öyle diyorlar ya 13 tane bilmem leşi var falan hani, değil. Tefvik'in suçları, Sıkıyönetim Komutanlığı'na gitsinler, itiraflarına baksınlar, kaç tane cinayet diyorlar, öyle 10 tane 15 tane cinayet, yok öyle bir şey. Yani bir de o zamanki basın Tefvik'i, bir vampir, kan emici, canavar, katil, tamam evet bu insan suç işledi, belki cinayet de işledi, ama abartıldığı kadar da değil? Sadece Tefvik değildi ki, niye Tefvik hep? Benim zaten altını çizdiğim konu, bir tek Tefvik miydi? Onlarca ülkücü yargılandı, onlarca savcıyı, Doğan Öz'ü öldürmekten, sağdan, soldan birçok kişi yargılandı o dönemden. Bir kere bu acı her ailede vardı o zaman. Yani bir tek bizde yoktu ki. Bir tek Tefvik değildi ki. Kiminin amcasının çocuğu, kiminin teyzesinin çocuğu, kiminin kardeşi, kiminin babası, kiminin bilmem nesi... Sol taraftan öyleydi. Kiminin sevgilisi, kiminin kardeşi, eşi... Ülkücülerde bir tek kız eylemci yoktu, sol tarafta vardı. Sol tarafta da niye vardı? Ya nişanlısından dolayı vardı, ya kocasını koruduğundan vardı, ya kardeşini koruduğundan vardı, yani kızlar da bu şekilde dâhil oldu. Aslı araştırılır, eşilir, bakılırsa, evet böyledir yani. Birkaç tane militan ruhlu kızlar çıkabilir, ona bir şey demem. Ama bu böyle yani aile kıyımı oldu aile faciaları yaşandı. Sanki bir tek Tefvik Ağansoy mu ülkücü? MHP'nin bütün katili, bütün MHP'yle ilgili işlenen cinayetleri Tefvik Ağansoy işlemiş. Şişli bölgesinde öldürülenleri Tefvik Ağansoy öldürmüş, bilmem nerde öldürülenleri Tefvik Ağansoy öldürmüş, bilmem nerde şey yapanları, herkesi Tefvik öldürmüş anlayacağın. Ben Tefvik'in yerinde olsaydım yüz tane cinayet yazardım oraya, öyle değil mi? Faili meçhul ne kadar da cinayet var hepsini de kabul ederdim, Tefvik'in yerinde olsaydım yani. Yemin ederim kabul ederdim. Çünkü etmese de bunları üstüne yıkıyorlar, etse de. Etse bir türlü, etmese bir türlü. Aşağı tükürse sakal, yukarı tükürse bıyık, adam ne yapacağını da şaşırdı yani. Kabul ediyor olmuyor, kabul etmiyor oluyor, böyle bir dengesizlikti. O zaman Şişli bölgesindeki ülkücülerin suçlarına baksınlar, adamın var müebbet, iki kere müebbet almış, üç kere müebbet almış. Niye almış bu müebbetleri ya? Zaten herifin yargılandığı şeylerde bilemedin iki tane üç tane cinayetten yargılanıyor, üç cinayete karışmaktan yargılanıyor. E diğerleri de bomba atmak, işte kahve taramak, bunlar o zaman çok normaldi. Herkes herkesin kahvesini bombalıyor, tarıyordu. Sol taraf sağcılarını tarıyordu, sağcılar da solcularını tarıyordu. Hani bu o zaman böy-

leydi, o zamanki siyaset dönemi bu şartlar altındaydı yani. Vurdun vurdun, vuruldun vuruldu bunun başka alternatifi vardıysa, bunu herkes söylesin ya. Bu ülkücülerin iddianamelerine bakıyorlar, ülkücülerini yerden yere vuruyorlar, onu yapıyorlar, bunu yapıyorlar, bir de solcularınkine baksınlar, aynı kaderi paylaşıyorlar. Paylaşmıyorlar mı? Aynı şekilde MHP'nin suçlandığı gibi sol taraf da suçlandı. Hatta şunu da söyleyeyim. Ben yanlı olarak da konuşmuyorum, asla yapmam böyle bir şey. Tarafsız bir insan gözüyle bakıyorum olaylara. Evet benim kocam ülkücü olabilir ama bu beni bağlamaz. Ben doğru neyse, gördüğüm şey, şahit olduğum şey neyse onu söylerim. Televizyonlara baktım mesela 12 Eylül ihtilalinden sonra MHP'liler işte, hemen hemen herkes zaten aynı günlerde toplandı, bütün MHP'liler. Bu sefer sol taraf yakalanmaya başladı. A MHP'lileri canavar, kanlı katiller, vampirler, kan içiciler, şöyleleler, böyleleler diye basında bar bar bağırıyorlardı. Ana solcuların yakalandıklarını bir gördük, eylemlerine bir baktık, e ben o zaman korktum. Ulan dedim, bunların biz, bunlar bir ahtapot, bunların karşısında MHP'liler de bir hamsi balığı kadar diyeyim. Benim görüşüm öyle, taraf tuttuğum için söylemiyorum bunu. Baksınlar o zamanki yakalananlara, dokümanlara, paralara bunlar yokluk içinde, biçare bir şeyler yapmaya çalışmışlar. Yani o zamanki şartlara göre öyleydi. Şimdiki şartlarda farklı. O şartlarla, bugünkü şartları mukayese ettiğin zaman ben, kalbim sızlıyor, içim acıyor. Bu politika neymiş kardeşim? Bu siyaset ne aşağılık bir şeymiş yani. İnsanlar bu kadar mı aşağılık olur, bu kadar mı satılık olur? Ya ne söyleyeyim Allah aşkına daha ne kaldı ki yani? O zaman mesela işte ülkücüler, PKK'lıları vuruyordular, onları vuruyorlardı, bunları vuruyorlardı. Bugün işçi partisinin oğluyla, ülkü ocakları bilmem ne başkanı bir araya geldiler, toka yaptılar, bilmem görüşüyorlar, ediyorlar. PKK'ya karşı mücadele edenler Kürtçe şarkı söylüyorlar. Nasıl olacak? Nerde kaldı ölenler? Nerde kaldı aileler? O acı çeken anneler? Oğulları cezaevindeyken, kara toprağın altına girenler, oğlunu son bir kere göremeden? Hem sağdan hem soldan bahsediyorum yani. Nerde bunlar? Bunu yapanlar hep aynı kişiler, yöneticiler, idareciler değişir de isinler değişir tamam dersin, onun felsefesi böyle değildi dersin ama, aynı kişiler, hala isimler aynı. Bunları o zaman kırdıranlar da aynı, barıştıranlar da bugün aynı. Bir şey değişmiyor ki. Ülkücü ailelerle solcu aileler aynı orda birbirimizden sigara aldık, çay ismarladık birbirimize, arkadaş olduk. Benim hala solcu arkadaşlarım var, cezaevi şeyinde, orda görüştüğüm, tanıştığım insanlar, hala görüştüğüm

insanlar var. Ha şu belki bir iki yıldır izlerini kaybettim, birbirimizi arayıp soramadık yani. Benim için zaten sağ sol fark etmiyor, o dönemin siyasi suçlularıyla, cezaevinde tanıştım, hepsiyle, hiçbirini daha önceden tanımıyordum ki. Ben siyaseti de, her şeyi de cezaevi kapılarında öğrendim kardeşim, benim hayatımın tek şeyi, dans etmek. Benim varım, yoğum dans ediyorum, grubum var, para kazanıyorum, çalışıyorum ben ekmek derdinde, fotoroman çeviriyorum, bilmem ne yapıyorum, kendi yağım la kendimi kavururken, a nerden nereye bir bak- tım ki ben solların, sağların, cezaevlerinin, askerlerin, polislerin... Lan çiçeğe bakıyorum, asker diyor ki "Yasah!" yani, böyle bir orta- mın içine girdim birden bire. Ben hayatımda, a polisi görüyorum evet, yoldan geçerken, işte ekipte, yolda öyle görüyordum. Yani ben haya- tımda karakola gitmedim. Gece hayatında çalışmama rağmen, ben ka- rakola gitmedim. Bütün karakolu, cezaevi, dolaşmadığım cezaevi kal- madı, Mamak, Adapazarı, bilmem neresi, işte Kartal-Maltepe, Sultan Ahmet Cezaevi, Metris Cezaevi, bütün cezaevlerinin en aranılan kişi- siyim gibi, yani ne derler ona? Yani tek yol cezaevi benim için. İsim isim cezaevi dolaştım yani ben. Cezaevi kapılarını dolaşa dolaşa do- laşa bir hal oldum yani. Hepsi çocuktı, ay solcuları bile görüyordum, yüreğim, içim sızlıyordu, yapma gözünü seveyim. Kaç tanesine yar- dımlarım oldu benim, ailelerine ya, ülkücülerden de dedi, böyle yar- dım eden mi olurmuş? Faşizm. Önce bana faşist köpek diyenlerle ben arkadaş oldum orda. Faşist köpeğin karısı dedi bana bir tanesi, dedim sen bir sigara içer misin, bir sigara yak dedim öyle bir garip baktı su- ratıma kadın, almak istemedi. Yak yak dedim, sen bana gene faşist de, önemli değil dedim. Etiketimiz öyleydi, Tevfik'in karısıym ya ben, fa- şistim yani ben. Ulan faşistin anlamını bilmiyordum o zaman ben, ye- min ederim anlamını bilmiyordum. Ben cezaevi kapılarında öğrendim, komünistin ne demek olduğunu, faşistin ne demek olduğunu vallahi billahi cezaevi kapılarında öğrendim ben. Evlendim ben yani epey bir zaman Yeni Düşünce Dergisi'ne girene kadar MHP'nin Dokuz Işık'ının ne olduğunu bilmiyordum. Komünistlerin hangi amaçla ko- münist olduğunu, neye hizmet ettiğini bilmiyordum. Ben sadece gönül- den, bir insanı sevmişim, o insan bir suç işlemiş, kolluk kuvvetlerince yakalanmış, onun ziyaretine giden evli bir kadındım ben yani. Tek su- çum bu. Ama orada yaşanan dramları gördüm ben. Orada gülmeyen insanlar var, aç kalan insanlar var, hem sağdan hem soldan. Kimi kim- sesi olmayan, fakir olan insanlar var. Mesela Tevfik'in anlatımına gö- re, "Bir sigarayı biz, altı kişi içtiğimiz zamanlar oldu," diyor yani. Tek

bir sigarayı, altı nefeste diyor, bitirdiğimiz oldu bizim diyor. Aman az çek işte öbür arkadaş da işte bir duman alsın, işte bilmem ne. Bir sigarayı altı kişi içtik biz diyor yani. Mesela biz fazla erzak alıyorduk, orda hiç kimsesi gelmeyen, aylarca uzak yerlerde oturdukları için, fakir oldukları için gelemeyen insanlar vardı yani orda. Ben İstanbul kızıyım, benim ellerim nasır içinde, neden? Cezaevinden torba taşımaktan. Anam ağlıyordu, o torbaları götür, getir. 45 kiloyum zaten o zaman. Hani şimdi böyle biraz yapılıyım, kiloluyum falan da hani. O zaman rüzgar bir "uğuuuuu" diyordu, ayaklarım yerden kesiliyordu benim, o kadar da zayıftım. Elde yıka, hiç tanımadığım insanların çamaşırlarını, solcuların bile çamaşırını yıkadığım anlar oldu. Karma koğuştaki mesela solcular kalıyordu yani bazen, e tanıyordum yani, ziyarette çıktığı zaman "A bu gömleği ben yıkamıştım," diyorum. Tefvik söylemese de ben kimin üstünde gördüğüm zaman kimin gömleği olduğunu biliyordum yani. Oradaki ailelerin dramını, ne kadar olduğunu, kelimeler yetmez zaten anlatmaya. Sabahtan akşama kadar sıra bekliyorsun soğukta, çay yok. Neyse Allahtan orda Metris'in ilerisinde erkeklerin gittiği bir kahve vardı da ilk zaman girdiğimizde erkekler garip garip bakıyorlardı bize. Sonra alıştılar biz gidiyorduk, karılar geliyor diye erkekler kahveyi terk ediyorlardı. Hani böyle iyi insanlar da var. Anlayışlı oldular yani kadınlar geliyor ziyaret günü ya erkekler kahveye çıkmıyordu, biz oraya gelelim de rahat oturalım çayımızı içelim, soğuktan korunalım diye. Çanakkale'den gelmiş kadın, ta Metris'e, nüfus kağıdını evde unutmuş, ama nüfus kağıdı olmadığı için, oğlunu ziyarete giremiyor yani, böyle bir şey var mı? Neler, hangi birisi, hangi birisi? Ben bile nüfus kağıdımı unutsam o hafta giremiyorum içeri. Haklılar askerler, bunlara verilmiş bir emir var, onu... Yani ben de olsam, ben de almam. Ama işte onlar emirleri, biz de demirleri kesmeye çalıştık. Onlar emirleri kesmeye, biz de demirleri kesmeye işte, böyle bir tabir var mı? Bir sürü acılar çektik, neticede işte çok üzücü günler geçirdik, çok yorulduk, çok git gel, git gel. Mesela bir gün ben, hiç unutmam Metris Cezaevi'ne nasıl gittim? Yürüyerek, o kadar kar yağmıştı ki dize kadar o sene çok bir kar yağmıştı şimdi sene 87 miydi, 86 mıydı? Çok büyük bir kar yağmıştı. Okullar tatil olmuştu, arabalar çalışmıyor, hiçbir araba yok ortada. Yani ziyaret günü de o gün. Ondan önceki hafta da gidememiştım. Ne oldu tam olarak hatırlamıyorum da bir şey olmuştu, gidememiştım ziyaretime, yetişememiştım daha doğrusu, içeri girememiştim. Ziyaret edemedim onu, Metris'e gitmiştim ama geç mi kalmıştım, bir şey oldu giremedim ya-

ni içeriye, ziyaret edemedim onu. Görüşemediğim için, o hafta gitmek istedim, dize kadar yemin ederim kar. Ben, iki tane eşofman giydim, üstüne pantolon giydim. Çıktım, hiç aklıma gelmedi arabanın çalışmadığı, etmediği. O zaman nerde şimdiki gibi hani televizyon... Televizyonum yoktu benim zaten. Siyah beyaz bir televizyonum vardı. O da işte bozuktu. Kah canı isterse çalışıyordu, canı istemezse çalışmıyordu. Ondan sonra hani televizyon dinleyeyim de hani şeyleri, haberleri alayım, edeyim yani bir şeyim yoktu. Çünkü ben oraya yatmadan yatmayı indiğim için, ne radyom vardı ne televizyonum hani. Haberim olmadı. Kalktım ulan kar yağmış. Dedim ki gideyim mi, gitmeyeyim mi hani bir tereddütte oldum, sabahın altısında, ondan sonra, dedim buralar hani arazi bizim oturduğumuz Mecidiyeköy'ün arka tarafı böyle hoşlukalandı, şimdi hep apartman yapılmış oralar falan. Dedim ben yavaş yavaş gideyim, bir otobüs bulurum herhalde. Ulan çıktım ne otobüsler çalışıyor ne bilmem neler var. Bekle Allah bekle bir otobüs yok. İETT'yi personel taşıyan bir otobüs geçti, beni almadılar, öyle gidiyorlardı, durmadı, hiç araba yok. Ben araba bulurum ilerde, kıyıda diye diye yolda yürümeye başladım, ama neler giymişim, iki tane kaşkol sarmışım böyle kalın, iki eşofman giydim içime üşümeyeyim oralarda, çünkü çok üşüyoruz dışarıda bekliyoruz ya. Otobüs minibüs beklerken. Ben yemin ederim, Edirnekapi'ya kadar yürüdüm. Bak. Edirnekapi'dan bir tane minibüs, zincir mincir var ama zar zor gidiyor o bile yani yollar kapalı. Dedi "Abla ne tarafa?" "Beşyüzevler'e gideceğim ben, o tarafa," dedim. Dedi, "Oraya gitmiyorum ama oraya yakın bir yerde seni bırakırım, oradan yürürsün." Yürürsün dediği yer de anasının nikahı. Sabahın kaçıydı bilmiyorum. Ay ben o Metris'in şeylerini uzaktan gördüm, zaten karda yürünmüyor, bazı yerlere hatıyorum, çıkıyorum, bazı açık alanlar var, yol bitiyor, bilmem ne, kenarlardan gidiyorsun, bir şey, falan filan. Derken ben Metris Cezaevi'ne ulaştım. Yürüye yürüye ta Mecidiyeköy'den, artık üç saatte mi gittim, kaç saatte gittim bilmiyorum. Askerler beni gördü şaşırды, hiç, "Abla," dedi, "nasıl geldiniz?" "Yürüyerek geldim," dedim, inanmadı kimse bana. "Araba çalışmıyor, yok. Ama şeyden bir bölüm, arabayla, minibüs geçiyormuş, o da kaya kuya, işte yarıya kadar getirdi beni," dedim. Ziyaretçi yok bir tek ben oldum. O gün mükâfat olarak bir saat, bir buçuk, iki saate yakın bir zaman açık ziyaret yaptılar, belki de daha fazla, hatırlamıyorum, çok uzun bir ziyaret yaptırıldılar bana, belki akşama kadar mıydı, bilmiyorum, yalan olmasın. İçeri girdim, "Tevfik Ağansoy, ziyaretçin var," diyince adam şok geçirmiş. Be-

ni bir gördü, "Aysen nasıl geldin?" dedi. "Yürüyerek geldim," dedim. "Ay sen hakikaten üşütüksün," dedi bana. Hiç unutmam. Yani o hallerimi unutmaz Tefvik. Bir tek ben gitmiştim. Ne o? Bir hafta evvel konuşamadım ya. Geç kaldım, yetişemedim. İçim içimi yedi yani o hafta konuşamadım, görüşemedim... Biz de bir haftayı iple çekiyoruz, yani konuşalım, öyle ya. Bazen tartışıyoruz, tartışmamız yarım kalıyor. Bir şey söylüyorsun, o yarım kalıyor, onu tamamlamak için bir hafta bekliyorsun, bir hafta sonra tamamlıyorsun, tamamlayabilirsen.

1989

1989 senesinde neyse Tefvik'in itirafçılık yasasını kabul etmişler işte. Bir şey, kağıt alınması gerekiyordu, hatta o kağıdı Ankara'ya gittim, elden getirdim ben, Yargıtay'dan. Mahkemeye "Elden getirsem olur mu?" "Hani aslı gibidir diye mühürlenip getirirsen olur," dediler. O zaman elden getirdim ben Tefvik'in şeyini, ta Ankara'ya gittim ben. Sonra getirdim işte. Hatta ben anlayamadım, yani ne oluyor diye. Tefvik dedi, "Şey, tahliye karar verilmiş, kabul edilmiş şeyim," dedi. O gün çok sevindik, dedim, "Şey yapalım, gelelim, alalım seni." "Hayır," dedi, "gelmeyeceksin, beni evde bekle, ben geleceğim, hep tahliye olduğumda sen geldin aldın beni." Çünkü kısa bir dönem kaldığı, yanlışlıkla tahliye olduğu zaman da biz gidip almıştık onu. "Ben kendim geleceğim evime, evde bekleyin beni," dedi. Ay şimdi o gün öyle bir heyecan oluyor ki insanın içinde. Ulan bekliyorsun gelmiyor, ne zaman gelecek bu, niye gelmedi, ay şimdi mi gelecek, şöyle mi olacak, böyle mi olacak? Bir paket sigara içtim, iki paket sigara içtim, hala yok. Derken bir baktım şey, kardeşim mardeşim hep bizde, evdeyiz, merakla bekliyoruz yani. Bizim orası da böyle Eski Osmanlı Sokak, girdiğin zaman çıkmaz bir sokak orası, gerisi yok gidemiyorsun yani. Bütün herkes, Tefvik tahliye olacak ya, bütün mahalleli Tefvik'i bekliyoruz. Amca oğulları geldi, akrabaları geldi, herkes, doldu yani orası. Annesinin evi dolu, benim ev dolu, sokakta oturuyoruz, bekliyoruz. Bir baktım, yukardan dediler, "Bir askeri jip geliyor." Fotoğraflar falan da var hatta, askeri jipin de kenarı görünüyor o fotoğraflarda. Eve ilk girişinin fotoğraflarını çektik. Yanında zaten fotoğraf... Yuvaya mı uğramış, ne yapmış? Bir fotoğrafçı alıp gelmiş yanına tahliye anlarını fotoğraflamak için. Telefon etmiş herhalde, jipten inerken, bizim ilk kucaklaşmamız, işte bilmem ne... O günkü mutluluğumu hiçbir şeye değişemem kaç yıldan sonra ilk defa, gittiği evine geri geldi yani. Askerlerle beraber geldi, eşyalarını koydular, ettiler. Bütün mahalle, uf gör-

sen hepimiz etrafını sardılar böyle işte. Amcaları geldi, amcalarının hanımları geldi, amca çocukları geldi. Evde hatta ev içinde çekilmiş resimleri var, "Bu işin galibi sensin," dedi, kardeşimle ikisi, benim ellerimi havaya kaldırıp, resim çektiler, galip sensin, bu kadar yıl bekledin işte hani. Bana ödül gibi bir şey. Ben o gün zaten hiç uyumadım, iki gün uyumadık, sabaha kadar konuş konuş konuş konuş konuş... Anlat anlat bitmedi yani bir türlü. Sonra bir baktım bir sürü mektuplar vardı elinde. "Bunlar," dedim, "ne?" "İçerden işte arkadaşlar, bazılarını göndereceğim, postalayacağım. İstekleri var, onları göndereceğim," dedi. İki gün yemin ederim, zaten gelen gidenden hiç uyumadık, bir de kendimiz de hiç uyumadık. Nihayet 18 Nisan 1989'da Tevfik Ağansoy geri geldi. Ama nasıl geri geldi? Neler çektikten sonra geri geldi, o, ben, ailesi. Oradaki yaşadıklarımızı hiç unutma şansım yok, oradaki cezaevi arkadaşlarımı bile unutma şansım yok. Hatta bazılarıyla görüşüyorduk mesela, orda görüştüğüm aileler vardı. Cezaevleri arkadaşlıkları unutulmazmış diyorlar hakikaten. Hakikaten unutulmuyor, bak bugün için bile anlatabiliyoruz yani o insanları. Şimdi ismen hepsini söylemek istemiyorum. Hepsi iyi insanlardı, temiz ailelerdi ama işte hasbel kader, hepimiz orda buluştuk, bir arada toplandık yani. Öyle, tahliyemiz böyle.

Basitmiş gibi anlatıyorum, aslında çok basit değil, oradaki heyecan, titremeler, biz birbirimize sarıldığımız zaman, ikimizde zangır zangır titriyorduk yani, heyecandan. Ben hayatımda, evlendim, fotoromanlar çevirdim ya da neler oldu, polis karşısında oldum, askeri mahkemelerde bulundum, birinci şubelere gittim, mesela ifadeler verdim, bilmem ne oldu hani, tehdit ediliyorum, bilmem ne diye, ben hayatımda hiç o kadar heyecanlanmadım yani. O günkü heyecanı anlatmanın tarifi yok. Diyorum ya, birbirimize sarılmışız, ikimiz de zangır zangır titriyoruz, heyecandan. Biz birbirimize sarıldığımızda herkes bizi alkışlıyor avuştuğumuz için, o günleri gördüğümüz için, şanslıyız esasında, hani şanstır bu.

Tevfik geldikten sonra, inanamıyor, uyuyamadık işte yani, dört gün, adam cezaevinden gelmiş dört gün olmuş, biz karı koca olamamışız, heyecandan, konuşmaktan. Konuşmak bizim için daha cazip, bir arada olmak yani. Çayların, demlikler demlikler üstüne, mahalleli bize yemek taşıyor annesi işte, bilmem ne. Bir annesine gidiyoruz, bir bize iniyoruz. Annesine gidiyoruz işte bire ikiye kadar oturuyoruz, "Hadi yatmaya gidiyoruz," diyoruz, aşağı geliyoruz, bu sefer mahallenin

gençleri eşleriyle hep beraber, yeni evliler oluyor işte, onun kendi arkadaşları var, hanımları, bilmem ne, hep beraber kapıların önünde oturuyoruz, çaylar demleniyor, sabahlara kadar oturuyoruz. E gün ışıyıyor, uyuma şansımız bile olmadı, heyecandan. Yani sudan çıkmış balık gibiydi Tefvik, hani alırsın ya, nefesi kesilir, ne yapacağını bilemez. Orda çok uzun bir süre, her şey yani çok değişmiş. Bir kere adam zaten, sokağa, dışarıdaki hürriyete adapte olamadı yani. 10 yıl boyunca hapissin. Dışarıdaki hürriyetine adapte olamadı adam. Yani yaklaşık iki üç ay adapte olamadı, böyle bir bocaladı, ne yapacağını bilemedi, neye karar vereceğini bilemedi, ne yapması gerektiğini bilemedi. Para yok, ailesi zaten emekli, itirafçı, sunulması gereken şeyler sunulmadı. Zaten hani çıktı ve ne yapacak? İtirafçılığı ile ilgili şartlar sunuldu. İlk üç ay zaten yaklaşık, hiç evden çıkmadı ev, evi özlemiş, arkadaşları geliyor, böyle işte. Ama bir de tencere kaynıyor, yani para gerekiyor. "E ben yani şimdi limon mu satacağım, bir işe mi gireceğim?" Çok uzun zamandır çevreden ayrı kalmış zaten. E çevresi... O zaman 29 yaşında, sıfırdan bir işe başlamak için de geç bir yaş. Ben 22 yaşındaydım, 19 yaşındaydı o, hapse girdiğinde. Ne yapacağını bilemedi. Hatta işte bu küçükken yanında çalıştığı fotoğraf stüdyosuna, işte oraya gidip geliyordu. İşte oranın sahibi İsmail Abi, elinden gelen yardımı yaptı, "Hani tencere kaynatıyorsun oğlum, burası senin dükkânın, ne lazımsa bütün ihtiyaçlarını alabilirsin, hani buradan karşılayabilirsin." O bize destek oldu.

Sonra arayışlar içersine girdi tabii. Sonra İva Fotoğrafçısı'yla bir şeyler yapmaya çalıştılar falan. O dükkânda durmaya başladı. Ondan sonra o arada dediler ki "Hani böyle olmuyor, ne yapalım, ne yapalım? Bir emlakçı dükkânı açalım." Hani dedim yani emlak işi yaparız. Ne güzel ben de dedim çalışırım, sen de çalışırsın. Ondan sonra uygun geldi, İsmail Abi de dedi ki "Tamam, ben size bir yer açayım ortak olarak, ben ortağınız olayım." Bütün her şeyin masrafları yani iş açtı Tefvik'e. Böyle de evladı gibi seviyordu Tefvik'i zaten. Cezaevindeyken bile çok yardımları oldu o insanın. Param olmadı, kah gittim İsmail Abi'den aldım, işte hani Tefvik'in ihtiyaçları oluyordu, kitap istiyordu, bunların hepsini İsmail Abi tedarik ediyordu. Hani bize Tefvik içerdeyken de babalık yaptı, dışarıdayken de babalık yaptı, tam bir baba gibi davrandı yani. Babasının yapması gerekenleri başkası...

O zamanlarda tehdit aldı mı bilmiyorum. Arkadaşlarıyla görüşüyordu, ediyordu ama ciddi anlamda alsa bile zaten bana söylemedi,

söylemezdi de. Benim tanık olduğum, haberdar olduğum da bir şey yoktu. Benim haberdar olduğum konu ne? Arkadaşları tarafından böyle bir soğuk algılama vardı Tefvik'e karşı yani bir soğukluk vardı. Ama bu soğukluk da tabii zamanı hep konuştukça, bir arada oldukça, konuşuldukça, konuşuldukça yok olmuştu. Mesela eski, o zamanki görüştüğü arkadaşlarının, çok samimi olduğu arkadaşların Tefvik'e karşı hiçbir soğukluğu olmadı. Derken emlakçı dükkânını şey yaptık. O arada Tefvik müracaatlar etti, pişmanlık yasasından faydalandığı için. İşte orda silah ruhsatına başvurdu tabii, itirafçı diye ne de olsa hasım sahibi diye. Hani sağ sol çatışmalarından, ola ki hani şey olur diye. İtirafçılık yasasına göre can güvenliğinden dolayı, silah başvurusunda bulundu. Ondan önce ben bulunmuştum. Benimki verildi, onunki verildi. Sonra bu emlak dükkânını kurarken dedi ki "İsmail Abi bize her şeyi yapıyor, ediyor ama biz de ona gebe kalmayalım. Biz de hani bir şeyler koyalım. Adam maddi olarak yatırım yapıyor oraya," bilmem ne. Hani emlakçı dükkânı açıyorsun ama mobilyasıydı, badanasıydı, boyasıydı, kirasıydı, bir hayli gene bir para tutuyor, masraf yani.

01 03 1986

MHP – ÜGD İTİRAF & ARAŞTIRMA¹⁰⁷

N. Tefvik Ağansoy

GİZLİ ANKARA

İÇİŞLERİ BAKANLIĞI

Emniyet Genel Müdürlüğü

Güvenlik Daire Başkanlığı 48062

Sayı:

Şube: Yıkıcı Faa. B.

Konu: Nurullah Tefvik AĞANSOY

SIKİYÖNETİM KOMUTANLIĞI 1 NO'LU

ASKERİ MAHKEMESİNE

İSTANBUL

İLGİ: a) 24.7.1985 tarih ve 1985/157 Esas (1) K.A sayılı yazınız.

b) 28.11.1985 tarih ve 1985/157 Esas (1) K.A. sayılı yazınız.

12 Eylül 1980 tarihinden önce ülkücü görüş adı altında birleşerek; çeşitli adam öldürme, öldürmeye teşebbüs, ruhsatsız silah taşıma ve bombalama suçlarından sanık olarak yargılanmasına mahkemelerinde devam olunan ilgi yazılara konu Yaşar-Ayşe oğlu, 1960-Bitlis doğumlu Tefvik Nurullah Ağansoy'un, 3216 sayılı kanun hükümlerinden faydalanmak amacıyla yapmış olduğu ikrar ve açıklamalarla ilgili olarak aynı Kanun'un 3. maddesi gereğince yapılan inceleme sonunda;

Adı geçenin yapmış olduğu açıklamaların arşivlerimize intikal etmiş bilgilerle paralellik gösterdiği, beyan ettiği bazı bilgilerde adı geçen şahıslardan; Recep Öztürk, Coşkun Akbulut ve Yunus Meral'in Gaziantep Cezaevi'nde, Yusuf Batmaz'ın ise Çanakkale Cezaevi'nde tutuklu bulundukları, Mevlüt Doğan, Mecit Yukarıgöz ve Haluk Özdemir'in adres tespitinin yapılamadığı, Muammer Koç'un halen Ağrı 12.Tümen Orduevi'nde asker olduğundan tahkikat açılması zaruri görülmektedir.

Bilgilerini rica ederim.

BAKAN ADINA

Galip DEMİREL

Müsteşar

86/46

Tüm suçları bu, işte... Bunun dışında Tefvik'in işlemiş olduğu suç yok. Nokta Dergisi'ne itiraflarından alıntı yapmışlar. Herkes, Tefvik'in 20 tane cinayeti varmış gibi yazmışlar. Profesörlerin öldürülmesi, baval cinayetleri hep Tefvik'e mal edilmiş.

Tefvik sağken yaptığı eylemler ortada, yargılandığı davalar, doysalar ortada, itirafları ortada yine de gazeteler "13 leşi var" başlıkları atıyorlardı. Hepsı Sıkıyönetim Komutanlığı'nda duruyor. Çok uzak değil. Gazeteciler için bunlara ulaşmak zor değil, belgesel yapıyoruz veya araştırma yapıyoruz diyerek alabilirler. Tefvik kahroluyordu bu haberlere. Yargılanmadığı olayları bile itiraf etmiş. Buna rağmen faili

meçhul tüm cinayetleri Tefvik yapmış gibi lanse ediliyor. Nokta Dergisi, Tütengil Olayı'nı Tefvik'in üzerine yıkacak şekilde yazmış. Öldü halle devam ediyorlar. Medet Sehat'ın karısı olayı Tefvik'in üzerine yıkmaya çalışıyor. 13 Leşi olan Ülkücü Militan ya!

İtirafçı olduktan sonra benim öldürölme kararım verilmişti, havalandırmaya çıkmayarak kurtuldum, demişti. Mesela İtirafçı Kamuran Özcan diye biri vardı. Onun çok büyük itirafı vardı. Herkes şişlemişti onu, kaç tane şiş çıkmıştı bedeninden, kapılar açık bırakılmış o gece. İtirafçılar yavaş yavaş temizlensin. İşleri bitmişti, her şeyi itiraf etmişti ya, artık yaşamalarına gerek kalmamıştı. Tefvik'in tüm suçları bu kadar. Eylemden önce söylemezlerdi, ama sonradan duyardım. Mesela Mustafa Fidan'la tartışmışlardı bir gece "Vurmayabilirdin o adamı," demişti. Mustafa Fidan'da şu an hayatta değil, öldürüldü o da.

Başbakanlığa bile dilekçe yazıyor konu ile ilgili;

T.C.

BAŞBAKANLIK

HAKLA İLİŞKİLER DAİRE BAŞKANLIĞI

25 Nisan 1988

Sayın Tefvik Nurullah Ağansoy

Metris Caevi

İstanbul

Sayın Başbakanımıza¹⁰⁸ sunduğunuz dilekçeniz, incelenerek gereği yapılmak üzere 26.5.1988 tarih ve 5504-15710 sayılı yazımızın ekinde Adalet Bakanlığı'na gönderilmiştir.

Bilgilerinizi rica eder, en iyi dileklerimi sunarım.

Başbakan Adına

E. Ekrem Karaismailoğlu

Halka İlişkiler Daire Başkanı

14.02.1987

108. O tarihte başbakan; Turgut Özal

Başbakanlık Yüce Makamına

Sayın Başbakanım geçirdiğiniz rahatsızlık ve ameliyat sebebiyle geçmiş olsun dilekelerimle söze başlamak istiyorum.

Ben; 1977–1980 yılları arasında Şişli ilçesinde, MHP ve ÜGD illegal örgütlenmesi ile birçok öldürme, yaralama, bambalama, vb... anarşik eylemlere katılmış pişman bir teröristim. 3216 sayılı kanununa her ne kadar müracaat ederek pişmanlığımı dile getirdiysem de bir kez de şahsınızda, Yüce Türk Milleti ve Devleti'nden özür dilerim.

Pişmanlık yasasına müracaat ederek içinde bulunduğum silahlı organizasyonu tüm örgütlenme biçimi ve elemanları ile birlikte eylemlerini de açıklayarak emniyete ve mahkemeye bildirdim 400 sahifeye ulaşan itiraflarımda: Aşırı sağın tarihi gelişiminden itibaren il, ilçe, mahalle ve semtlerde okul ve yurtlarda, sokaklarda ne şekilde örgütlendikleri, silahlı eylemlerindeki gayeleri, silahları, bildiğim 200'ün üzerindeki örgüt militanının kimlikleri, aşırı sağın "Devleti korumak için eylem yaptık" propagandalarını boşa çıkartacak bazı eylemlerin değerlendirmelerini, ülkücülerin emniyette suç kabul ediş biçimleri ve sahte işkence feryatlarını ve eylemlerimi açıkladım. Bu açıklama ile evvelce hüküm aldığım suçlarıma da açıklık kazandırarak 3216 sayılı bazı suç failleri hakkında uygulanacak hükümlere dair kanuna müracaat ettim.

Arkada numaralarını verdiğim İstanbul 2 No'lu Askeri Mahkemesi ve İç İşleri Bakanlığı'nın "anlattıkları doğrudur" raporu- na rağmen kanunun getirdiği indirim ve haklardan istifade edemeyeceğime, kısaca pişmanlık talebimin reddine karar almıştır. Bu karar ile içlerinde Alaadin Çakıcı gibi serseriler ile İstanbul'daki eylemlerin planlayıcı ve tırmandırıcısı olan Recep öztürk gibi yüzlerce militanın rahatça dolaşmaları sağlanmış, bazı hâkimler dış ve iç etkilere göre karara varmışlardır.

Dava dosyamı temyiz etmem sonucu dosyalar Askeri Yargıtaya gitmiş burada da ikiye ayrılara iki ayrı dairede incelenmesine başlanmıştır. As. Yargıtay 3. Dairesi 10.11.1987 gün, 1987/616 Esas, 1987/598 sayılı kararıyla "pişmanlık kanununa" müracaatım ile ilgili sadece onaylanmış hükümlerim yönünden incelemeye giderek, eylemlerimi çete veya siyasi teşekkül mensubu olarak de-

ğil ideolojik sebepli münferit eylemler olarak değerlendirip, ideolojik sebepli suçlar, çete içerisinde işlenmediği için 3216 sayılı kanunun kapsamına girmediğine karar alarak talebimi reddetmiştir. Daire hâkimleri içinde bulunan ye Hâkim Albay Muhteşem Savaşan (eski İstanbul Sıkıyönetim As. Savcısı) Alparslan Trke'in hâkim ve savcılarla ilgi tuttuğu ve MHP Genel Merkezi'nde ele geçen listede isminin karşısında (+) olumlu işareti bulunan kişidir.

Yine aynı kanun yönünden 2. daire tekrar inceleme yapmaktadır (şu sıralarda). MHP ve GD'nin 12 Eylül evveli yaptıkları bu sırlarda da MP aracılığıyla yapılmak istendiğini kendimi suçlayarak ceza lacağımı bilerek Devlet'e ve Millet'e anlatmaya çalıştım. Fakat bir kısım etkinlikler itiraflarımın 3216 sayılı yasadan yararlandırılmadığım sürece "Belge" niteliği taşımaya-çağını bildiklerinden, yasadan yararlandırılmadım. Tam 9 yıldır cezaevinde yatmaktayım.

TRT artık haber bültenlerinde cezası onaylanan lkclerin de cezalarını açıklamaktadır. Özde Trke ve yandaşlarının çizmeye çalıştıkları "masumiyet tablosu"nun gerçekte korkunç yüzünün ortaya çıkarılmaya çalışıldığı şu zamanda pişman bir lkc olarak cezamın bozulması ve yasadan yararlandırılarak salıverilmenin haberi ile itiraflarımda aıkladıklarımın kısa bir bölümünün duyurulması hem benim gibi yüzlerce kişinin ortaya çıkmasına hem de MHP ve MP'nin propagandalarının etkili bir şekilde kırılmasına yol açacaktır.

Sonsuz saygılarımla ellerinizden per, yukarıda açıkladığım hususları bilgilerinize arz ederim.

Hükümlü ve Tutuklu

Pişman Terörist

Tefvik Nurullah Ağansoy

(O arada biz boşandık. Gazeteler boy boy bizim boşanma haberimizi vermişti.)

1 Ekim 1988 Cumartesi / Hürriyet Gazetesi

Sağcı militandan bir celsede boşandı

İtirafçı kocaya hayır¹⁰⁹

Pişmanlık Yasası'ndan yararlanmak için itiraflarda bulunan Nurullah Tefvik Ağansoy isimli sağcı militanın eşi, tehdit edildiğini ve huzur içinde yaşamak istediğini söyleyince yargıç 10 yıllık karı kocanın boşanmasını kabul etti. 12 Eylül öncesi birçok terör olaylarına karışan sağcı militan Nurullah Tefvik Ağansoy yargılandığı askeri mahkemede pişmanlık yasasından yararlanmak için itiraflarda bulununca tehditlere dayanamayan eşi Hülya, kendisinden bir celsede boşandı. Şişli Adliyesi Asliye Hukuk Mahkemesi'ndeki duruşmada huzur içinde yaşamak istediğini belirten Hülya Aynur Ağansoy, bu yüzden boşanma davası açtığını söyledi. Halen tutuklu bulunan kocası Nurullah Tefvik Ağansoy'un itiraflarından sonra sürekli tehdit edildiğini öne süren genç kadın, şöyle konuştu:

Nurullah bu ifadeyi verince beni hiç rahat bırakmadılar, her gün tehdit yağmaya başladı. Artık dayanamadığım için boşanmak istiyorum.

Mahkeme tutuklu olarak gelen Nurullah Tefvik Ağansoy'un da boşanmak istediğini söyleyince yargıç 10 yıllık çifti birbirinden tek celsede ayırdı.

Son kucaklaşma

Sağcı militan kocasından ayrılmak isteyen Hülya Aynur Ağansoy, yargıcın boşanmanıza karar verdim demesiyle amacına ulaşmıştı, ama itirafçı da olsa 10 yılını paylaştığı erkeğiymiş Nurullah Tefvik Ağansoy. Ona sarıldı, başını göğsüne dayadı ikisinin de gözlerinden sicim gibi yaş akıyordu.

(Bulvar Gazetesi'de yayınlamıştı haberimizi; onların yaptığı haberi sevmiştim.)

109. çeriği ne kadar doğru olursa olsun, başlığına sinirleniyorum ben. En can alıcı noktaları alıp yazıyorlar başlıklara, ben böyle bir haberin içeriğini okuyunca başlığa küfür ederim, kim olsa da eder.

1 Ekim 1988 / Bulvar Gazetesi

İstemeye istemeye tek celsede boşandılar.

İtirafçının büyük aşkı

Bizi bu hale düşürenler utansın

Hülya Ağansoy olarak Tevfik'i hala seviyorum, o da benim gibi seviyor fakat itiraflardan sonra hayatım zehir oldu her an tehdit ediliyorum.

Militan Tevfik eşinin tehdit edilmesine çok üzüldüğünü, daha fazla acı çekmemesi için boşanmak zorunda kaldıklarını söyledi.¹¹⁰

1 Ekim 1988 / Sabah Gazetesi

İtirafçı ülkücünün karısı, sürekli olarak tehdit edildiği için boşanmak zorunda kaldı.

Pişmanlık yasasından faydalanmak nedir?

Hâkimin tek celsede boşadığı Hülya Aynur Ağansoy, birbirlerini deli gibi sevdikleri her hallerinden belli oluyordu. Genç kadının duruşma sonrası askerlerin arasındaki kocasına sarılarak ağlarken bu tabloya tanık olanlar...

Adliyyede çok ağladılar, kadınlar keşke boşanmasaydınız yavrum diye çok ağladılar. Bu da böyle yarım sayfa yazmış ama Hürriyet'in azizliğini görüyorsunuz bize. Bu haberlerin olduğu gazeteleri ben saklamadım, Tevfik bulup saklamış, haberim bile yok benim. Sabah Gazetesinde çıktığını biliyordum, okumuştum, ama saklamamıştım. Bu gazetelerin hepsi onun bürosundan çıktı. Bütün dosyaları her şeyi bürosundan getirdim. Kolilere koydum getirdim ve koyuş o koyuş hiç açmadım ondan sonra, ilk defa bugün açtım onları. Çekler bile duruyor, hiç bakmadım onlara, onlar neyin nesidir, işle ilgili alakalı, hiç bakmadım.

^{110.} Bu daha güzelini yazmış, bunları söylemişim. Ama diğerleri işlerine gelen kısmını yazmışlardı. Sabah Gazetesi, nerdeyse yarım sayfa haber yapmıştı. "Zoraki boşanma" diye başlık atmışlar, yani beni zorla boşatmışlar.

988/14 Esas 11.10.1988

I. ORDU KOMUTANLIĞI 2 NO'LU ASKERİ

MAHKEMESİNE

SELİMİYE – İSTANBUL

...

Konu: Medeni durumumdaki değişiklik ve tahliye talebi

3419 Sayılı “Pişmanlık Kanunu” 31.3.1988 günü çıkarılmıştır. Bu kanuna müracaatım ise hiç vakit geçirmeden 1.4.1988 günüdür. Bu dilekçem ile açılan 988/14 Esas sayılı davamıza 24.5.1988 tarihinde başlanmış bulunmaktadır.

İlk duruşmadan günümüze 5 ay geçmesine rağmen 3419 Sayılı “Pişmanlık Kanunu” ile ilgili yapılacak işlemlere sırf bu dosyanın As. Yargıtay’da bulunması yüzünden başlanamamıştır. İlgili kanunun “Onaylanmış hükümler yönünden de uygulanabilirliği ve bu başvurum sırasında vardığım varestede bulunduğu yüksek takdirlerinizdir. Keza Askeri Yargıtay’ın “Onanmış hükümler yönünden 3419 sayılı kanunun uygulanabilirliğini bağlayıcı hiçbir karar vermeyeceği de izahtan varestedir.

I.Ordu Komutanlığı Sıkıyönetim I. No’lu As. Mah.sinin 15.10.1984 gün ve 1984/247–376 Esas ve karar sayılı onanmış hükmü ile yine I.Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı 3 No’lu Askeri Mahkemesi’nin 18.1.1984 gün ve 983/113 Esas, 1984/12 karar sayılı onanmış hükmü mevcut olup bu dosyalarda bulunan TCK’nın 313/2, 450/4–5, 62, 65 ve 370, 372 maddeleri ile 448. maddelerine ve 6136 sayılı kanunun 2. maddesine muhalefet ettiğim bu suçlarımdan dolayı hüküm giydiğim ilamlarla sabit olup, bu dosyalarda yazılı suçlarımı da 1.4.1988 günlü ve müteakip dilekçelerimde teferruatlarıyla itiraf ettiğim açıkça ortadır.

Daha önceki dilekçelerimde de arz ettiğim gibi tutuk halimin devam etmesinin çeşitli mağduriyetlere, maddi özellikle de manevi olarak büyük yaralar açıldığı ortadadır.

Ekte sunduğum gazetelerde de görüldüğü üzere, eşimden boşanmak durumunda kaldım. Bunun sebepleri bellidir. Yasanın uygulanıp uygulanmayacağının belirsizliği, Sayın Heyetiniz de bu

konuda yeteri kadar hızlı davranmadığından dolayı mağduriyetlerime bir yenisi daha eklenmişti. Ve bu benim için en önemli olanıdır.

Sayın Mahkeminizi suçladığımı sanmayın, ama işlerinde yavaş gittiği inkâr edilemez bir gerçektir. Elbetteki bu yaşadığım olay hayatımın en büyük acısıdır, fakat son acı olmadığı da ortadadır. Nitekim mahkemenizin bu, işleri ağırdan alış tavrı sürdüğü müddetçe cezaevinden çıkmadan başımıza ölüm gibi hadiseler gelebileceği keza bu ağırdan alışın ve taleplere kayıtsız kalışın devam ettiği sürece anne, baba ya da kardeşlerimi kaybetmeyeceğimi hiç kimse garanti edemez. Ölüm tehditlerinin ve bunların getirdiği tehlikelerin vehameti ile eşimi tehditlerden koruyabilmek için boşanmış ve bu nedenlerle ayrılmış olmanın izahı açıkça bilinmekte ve faydası takdir edilebilmekte ise de ana ve babasında bu gibi (boşanma) işlemleriyle korunmasının imkânsızlığı da takdire şayandır. Onları nasıl koruyacak ya da onlara da musallat olduklarında sağlıklı ifadelerimi nasıl devam ettirebileceğimin garantisi yoktur. Bu durumda deliller harici etkiler ile (3216 sayılı kanunu müracaatımda olduğu gibi) de değişmeyecek fakat kayıplarım büyük olacaktır.

Doğru konuşmak, yargıya ve adalete yardımcı olmak, suç-suçlu ve delilleri ortaya çıkartmak -ki 3216 ve 3419 sayılı kanunun gerekleridir- bu kanunlarca ödüllendirildiği göz önüne alındığında kendimi cezalandırılmış hissediyorum. Bu da ne kanunun ruhuna ne de adalet dağıtan bağımsız mahkemelerin amaçlarına uygun düşmemektedir.

Artık daha fazla tutuklu kalmamın kamuya getireceği hiçbir fayda kalmamıştır. Dosyamda ve Sıkıyönetim Mahkemesi'nde mevcut "onanmış hükümler" ifadelerimi ve itiraflarımı doğrulamaktadır. Bu durumda 3419 sayılı kanundan faydalanmamı gerektirir. 10 yılı bulan tutukluluğum göz önüne alındığında hala tutuklu kalmamın izahı yoktur.

Yukarıda izaha çalıştığım husular ışığında 1.6.1979 tarihinden beri tutuklu bulunmam, bu tutukluluğu iyi halli geçirmem, adresimi ve kimliğimi ispat etmiş olmam ve en önemlisi daha büyük acılar yaşamamam için tehliyeme karar verilmesini yüce makamınızdan arz ve talep ederim.

Saygılarımla

11.10.1988

İtirafçı Sanık

Tevfik Nurullah Ağansoy

Biz boşandıktan sonra da Tefvik'in mahkemelerine gidip geliyordum. Pişmanlık Yasası'ndan faydalanma talebinin görüldüğü mahkemede Tefvik, çok güzel bir savunma yapmıştı:

1988/14-2 Numaralı 4 Nisan 1989 tarihli I. Ordu Komutanlığı Sıkıyönetim 2 No'lu Askeri Mahkemesi'ne (Selimiye) verdiği Tahliye Talebim Konulu dilekçede ise;

... Saygıdeğer Mahkeme Heyeti, Sayın İddia Makamı;

3216 ve 3419 Sayılı kanunlara müracaatım ile açılan davalarımdan 986/46 Esas'a kaydedilen dava dosyalarının tümü Askeri Yargıtay 2. ve 3. Daireleri'mce incelenmiş ve yine yapılan itirazlara rağmen Askeri Yargıtay Daireler Kurulu 4'e karşı 11 oyla 3216 sayılı kanunun geçici maddesi B bendi b fıkrası delaletiyle aynı kanunun 1. ve 2. maddelerinden yararlandırılmama karar vermiştir.

Burada her ne kadar 3419 Sayılı kanuna müracaatım nedeniyle toplam 1 yıl evvel açılan davamızdan dolayı yargılanıyorsam da 2 No'lu Askeri Mahkeme Namı ile görev yapan yüce heyetinizin yargıtaydaki dava dosyasında bulunan ve bozulan hükmü veren mahkeme olduğu, bu nedenle her halukarda her iki davayı inceleyip karar vermeye yetkili bulunduğuş izahtan varestedir.

Sizlere ukalalık edip de Daireler Kurulu veya İçtihadı Birleştirme Kurulu Kararları'nın direnilmezliği veya kanun niteliği taşıdığından söz etmeyeceğim. Zira dosyalar döndükten sonra birleştirme dâhil yapılacak tüm işlemleri sizler daha iyi bilmektesiniz. Bir hatırlatma ile talenimin kısaca izah etmek istiyorum.

Askeri Yargıtay Başsavcılığı ve Daireleri'nin birleştiği ortak görüşe göre 3216 Sayılı Kanun'un uygulanması sırasında mahkemelerce kimi zaman uygulanan bozmaya götüren indirim uygulamasına açıklık kazandırılarak: 3216 Sayılı kanunun uygulanması için önce bu kanun yokmuşçasına yaşa maddelerinin uygulanıp

neticeden meydana çıkacak son ceza üzerinden 3216 Sayılı Kanun'a göre indirim yapılmasının gerekliliğine işaret olunmuştur.

1 Haziran 1979 gününden beri cezaevinde bulunmaktayım. 20 Mayıs 1979 tarihinde gözaltına alındığımdan 1,5 ay sonra toplam olarak cezaevinde geçirdiğim süre 10 yıl olcaktır. Bugün itibarıyla ve infaz kanununa göre tam 25 yıllık cezayı, hiçbir eyleme karışmadan kanun ve nizamla uygun ve iyi halli olarak bitirmiş durumdayım. Eylemlerin tarihlerine baktığınızda tüm olayların 2 yıl içinde ve çoğunlukla 1978 yılında yapıldığını göreceksiniz. 18 yaşın getirdiği düşüncesizlik ve maceraperestlikle yaptığım suçların bedel ve neticelerini bu 10 yıl içinde fazlasıyla düşünerek ıstırap çektim. Dahası 2 yıl kriminal suçlu tip olarak yaşamama rağmen 10 yıl hiçbir suç işlemeyen ve insanları suç işlememeye ikna edip onları islah etmekle geçirdim. Bu durumum Cezaevi Komisyon Raporu ile de sabittir.

İşte cezaevinde geçirdiğim bu sürenin islah olmamda ne kârlar etkisi olduğu göz ardı edilmemelidir.

İtirafçı olmam nedeni başta gelmek üzere mahkemelerin bürokratik yolları takip etmeleri ve bu yolun ağır aksak işlemesinden meydana gelen gecikmeler ile ne zaman tahliye olacağımın bilinmemesi; eşimden ayrılmama ve yuvamın yıkılmasına neden olmuştur. Sizlerinde çeşitli oturularda gördüğünüz gibi eski eşim yine de bir umut diyerek duruşmalarımı takip etmekte. Son bir umutla ağzınızdan çıkacak tahliye kelimesine kulak kenilmektedir.

Annem, 10 yıllık süre zarfında her hafta cezaevlerinin yollarını aşındırmaktan ve "Ölmeden oğlumu görebilsem" endişesinden beyin kanaması geçirip ameliyat edilmiştir.

Bu celse benim son şansımıdır. Bu benim de değil ailemin son şansı, son umududur. Sizlerden o veya bu nedenle değil, yalnızca adalet esasları ve prensiplerine göre oluşacak vicdani kanaatinize güvenerek hakkım olan tahliyemi bir ara kararı vererek gerçekleştiriyorsa tartışarak vermenizi talep eder. Mübarek Ramazan ve Bayramı gerçekten bayram olarak yaşamama müsaade etmenizi dilerim. 4 Nisan 1989

Çok duygusal ve güzel bir savunmaydı. Mahkeme Heyeti'nin bile gözleri dolmuştu. Hiç unutamadığım anlardan biridir o.

Ben gece hayatından geldiğimi gizlemedim. Tefvik cezaevindeyken, kimle çorba içsem, adımı çıkarıyorlardı. Ülkücü camia bana her şeyi söyledi. Karşı çıktılar, orospu dediler, pavyondan alınma dediler, en sonunda komünist dediler o da fayda etmedi. Ayrıca da madem benim o dönemde böyle davranışlarım var, siz sahip çıksaydınız bana. Tefvik'in karısı Tefvik'i aldatıyorsa, ne yapıyorsun sen bizim arkadaşımıza, terbiyesiz kadın niye dememişler. Tefvik bana dedi ki senin için türlü şeyler söyleyecekler, ama bunların hiç önemi yok. Ben, cezaevinden tahliye olduğum gün seni tanıdım kabul ediyorum. Kim ne derse desin. Bizim için önemli olan mücadelemiz ve hayatta kalmamız. Sen gece hayatından gelme bir kadın olduğun için, ne kadar namuslu olursan ol, bunları sana yakıştırıp söyleyecekler. Ben de ona istersen ayrılalım, dedim. Tabi ki söyleyecekler camiden almadın ki sen beni, dedim. Söylediler işte. Niye o zaman hesap sormadılar. Ne zaman bize destek olmuşlar. Diyetini mi ödemişler. Yapsam da bana yakıştırdı. 10 sene kim baktı, bana.

Bu da Civan skandalından sonra, Tefvik, Almanya'da yakalanıp, Türkiye'ye iade edilip, Eskişehir Cezaevi'ndeiyken böyle bir defter tutmuş. Burada konuların özetleri var. Bu deftere, oğluna ve kızına bir şeyler anlatmak için notlar tutmuş, nasihat gibi, yaptıklarıyla ilgili, bir vasiyet gibi.

15 Şubat 1996'da, Eskişehir Özel Tıp Cezaevi'nde yazmış. Orada güvenlik açısından yalnız başına kalıyordu. Ben de her hafta ziyaretine gidiyordum.

"Benim canım oğlum, canım kızım. Bu gece, Kadir Gecesi. Kur-an'ın ilk cümlesi olan 'Bismillahirrahmanirrahim', yani âlemlerin Allahının adıyla başlarım. O, koruyucu rahim ve esirgeyendir. Cebrail isimli melek tarafından Hira Dağı'nda bir mağarada Peygamberimize ulaştırılan, Allahın ilk cümlesi, Kur-an'ın ilk ayetidir. 1400 yıl evvel, okuma yazma dahi bilmeyen, Abdullah oğlu Muhammed Mustafa (Sav.) efendimiz işte bu meleğin yardımıyla, ceylan derisine yazmıştı. Sizlere din dersi vermeyeceğim. Bunu zamanla zaten öğreneceksiniz."

AŞIRI SOL

OTONOM ÜÇÜNCÜ YOL

Devrimci Gençlik Derneği'nin yani temeli THKP-C örgütlenmenin Türk ordusun içindeki çoğunluğu teymen ve üst teğmenlerden oluşan kanadı, bundan başka bölücü örgütler olarak geçen KUKKAVA, ki daha sonra ikiye ayrılan REDKAVA ve DENGKAVA adı aldılar. Ve tabii ki PKK bu yasadışı örgütlerin en kanlısı. Öyle ki Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne dahi milletvekili nokup, DEP ve HEP, yani Halkın Emek Partisi adı altında Kürt varlığından söz etmeye başladılar. Bütün bunlar yetmezmiş gibi bir de Milli Selamet Partisi, günümüzde Refah Partisi'nin gençlik diye Akıncılar Derneği ve Ak Genç Kurulu, İran'da yapılan Şah'ı devirme hareketi ve islam devrimini kendilerine örnek alıp Türklüğü inkâr ile yola çıkanlar vardı. Bunlara da anti laik veya irticacı deniyordu. Ne hikmetse irticacılarla komünistler iyi anlaşıyordu. Bütün bunları öğrenim hayatınızda belki göreceksiniz. Çoğu hakkında bilgiler evimizde var. Okursunuz. Diğeciğim o ki bunca yasadışı örgütlenmeye karşı birtek biz, yani ülkücü gençlik vardı. Ve tümüyle her sahada mücadele ediyorduk. Tek gayemiz, Türklüğün son kalesi, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin yıkılmaması idi. Bunun için, onlar asker mi öldürdü; biz de onları öldürüp, üzerine "Orduya kurşun sıkan eller kırılacak!" diye bildiri bırakıyorduk. Anarşi tek taraflı olmaz. Aksiyon ve reaksiyon çarpışmaya başlarsa, ortaya güç çıkar. İşte bu güç kitlelerde anarşi olarak ortaya çıktı. Aşırı solcular, bölücüler ve aşırı dincilerin kuldırı güçlerini kırmak için ortaya çıktığımızda bu örgütler, asıl hedefleri olan devleti yıkma ve ihtilal amaçlarını unutup bizlerle oyalanmaya başladılar. Öyle bir oyalanma ki beş bin arkadaşımız kütledildi. Savaş devam ediyordu. Sonra, bilemediğimiz, akıl erdiremediğimiz ama bugün iyi anladığım bazı gelişmeler oldu.

Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay; "Ülkücüler öyle şeyler yapmaz. Onlar bu milletin öz evlatlarıdır," deyip, bizi şımarttı. Bu mesaj devletin üst birimlerince algılanıp, gereği yapılıyordu. Ülkücü, polise düşse bırakılıyor, mahkemeye gitse beraat ediyordu, 1975 yılında. Daha sonraki dönemlerde aşırı solun polis ve ordudaki örgütlenmesi meyvelerini vermeye başladı. Cezaevlerini doldurmaya başladığımız sırada, kitle katliamları başladı. Komünist enternas-

yonellerle, 1 Mayıs'ı işçi bayramı ilan eden demin saydığım örgütler, 1 Mayıs 1977'de İstanbul Taksim'deki meydanda toplanmaya başladıkları sırada topluluğun içinden havaya atılan bir kurşun, kaçışarak birbirini ezen ve otuz altı ölüyle dolu bir Taksim bıraktı arkalarında. Ama bunu biz yapmamıştık.

Ardından 1978 yılında, Sivas'ta Alevi Sünni mezhepleri arasında çatışma çıktığı söylendi ve Sivas kana bulandı. Halktan yüzün üzerinde ölü vardı. Ve bu arada Kenan Evren genelkurmay başkanı oldu. Askeri istihbarat ve ordudan MİT'e geçen elemanları kanalı ile yeterli bilgiyi alıyordu. Ve çok geçmeden bombalı bir paketle hekim öldürülünce Malatya ayaklandı. Yüzlerce ölü. Hemen ardından Kahramanmaraş'ta yine Alevi Sünni çatışması tezgâhlandı. Yüzlerce ölü. Velhasıl iş nasıl çığrından çıktı, belli değil. Ama olaylar bireylerden çıkıp kitlelere dönmüştü.

Sene 1979. Yıllık ölen insan sayısı binin üzerinde. 12 Eylül İhtilali ile yüz binlerce genci cezaevlerine tıkan yönetim ozaman da görevde idi. Yani 1980 yılı yerine, neden 1979 yılında yönetime el koymadılar ve binlerce insanın ölümüne, yüz binlerce ailenin acı çekmesine gozyumduklar ve bizi körüklediler. Daha çok aşırı solcu vuralım, dekanlar, profesörlerin öldürülmesine kadar varan anarşiyi, Paşa denen ihtiraslı p.. körükledi. Sonra bir sabah radyo ve televizyonlardan konuşan Kenan Evren'i gördük. "Ordu anarşiye son vermek için yönetime el koymuştur. vs. vs. vs." diyordu. İşte on yıllık cezaevi sürecimin başlangıcı. Öyle ki Rus askerinin Çeçenlere, Sırpların Bosnalılara, Almanların Yahudilere yapmadığını, kendi askerimiz, yaşıtlarımız, kardeşlerimiz bize yapmaya başladılar. Vatan haini ile vatanseveri aynı kefeye koydular. Onlardan bir kişiyi astılarını, ertesi sabah bir kişiyi de bizden astılar. Cezaevlerinde makarna yemeğin içine kum, taş doldurup verdiler. Joptan, sopadan geçirdiler ziyaretçileri. Ziyaretçilerimiz. Ananızı, babaannenizi, dedenizi jopladılar. Üstlerine kurt köpekleri saldı. Genç kızlara laf atıp, el attılar, sarkıntılık yaptılar o..... çocukları.

Daha ne anlatayım. Biz içeride, onlar dışarıda kahroluyordu ve tam on yıl geçti. Evet geçti. Her haftası, her günü bir olay. Bin bedduayla dolu on yıl. Yaşarsam size günü gününe anlatırım. Ölürsem ananız anlatsın.

Ne var ki bu vatan, bu millet ve bu devlet bizimdi, atamazdık. İhanet edemezdik. Çünkü biz “Ceddin deden, Neslin baban,” diyen mehterle büyümüştük. Benim babam Hilton’un suitinde viskisini yudumlayıp, anamın rahmine beni yerleştirmede. Doğduğumda orospular gibi anamın ciyak ciyak bağırmasını değil, ölürsen şehit, kalırsan gazi idin, ezanla doğdum ben. Siz de öyle.

Bir dönem ülkenin idaresini eline alıp, halka eziyet eden diktatörün suçunu bu devlete çektirmek haksızlık olurdu. Küstük ama ihanet etmedik. Zaman geçti ve Kenan Evren denen diktatör emekli oldu. Yeniden seçimler yapıldı ve yeniden anayasa ve si-viller yönetime geçti. Biz de çıktık. Çıktığım günkü resimler var. Onlara bakın. Sütten ağzı yanan, yoğurdu üfleyip yermiş. İşte ben de çıkınca siyaseti ve kullanılmayı bir kenara atıp, hayata başladım. 30, 40 metre karelik bir evde kirada oturuyorduk. İş aradım bulamadım. Sabıka ve siyasi yatmışlık cezaevleri sebebiyle, kimse iş ve aş vermedi. İsmail Yalçındağ, İbo fotoğrafçısı, yardım etti. Bu adam eski ustamdı. Eskiden hem çalışır hem fotoğrafçılık yapar hem de okula giderdim. Sonra siyaset başlayınca, okul da iş de bitti. Ama İsmail Ağabey bana her zaman babam gibi yakın olmuştu. İşte, çıkınca da yardımcı oldu. Bir emlakçı yazıhanesi açtık. Sabah akşam koşuşturuyordum. İlk iş evimizi Çiftahvuzlar’a taşıdık...

Melike Asena orada doğdu, kızım. Bana hayat vermiştin. Sonra bu Alaaddin Çakıcı denilen ş..... beynime girdi. Mafya babası idi ve arkadaşımdı. Birgün o, hastahanede yatarken bana dedi ki; “Bırak bu emlak işini. Benim Levent’te yazıhane villam var. Orayı tamir ettir. Ortak ticarete atılalım.” Ben de yazıhaneyi kapadım, Levent’e geçtim. Aradan bir ay geçmeden Alaaddin Efendi’yi, beni çekemeyen dostlar (!) kandırmış. Bununla iş yapma demişler. O da “Bakarız,” demiş. Bunu duyunca gururum kırıldı. Ne demek ‘bakarız.’ Desene, ‘Hassiktirin lan!’ Velhasıl anahtarları attım ve gittim. Emlakçı yazıhanemiz de yoktu artık. Ortada kaldım. Devletten kredi istedim. Vermediler. İş istedim, yok dediler. Melike mama bekliyordu. Ev kiramız 600 Alman Markı idi ve durumumuz zordu. Alacağını alamayan, dolandırılan vatandaşlardan birisi yardım istedi benden. “Ağabey, paramı kurtar, yarası senin,” dedi. “Mahkemeye git,” dedim. Ağabey üç yıl sürer. Ben ticaret yapıyorum. Zaten battım. Üç yıl nasıl beklerim,” di-

yince, belime bir tabanca takıp, borçlu olan dolandırıcıyı buldum. Anasından emdiği sütü burnundan getirip, bir haftada adamın parasını kurtardım. O ve ben, beraber Ersu, Asaya şirketlerinin ve toplam bin altıyüz işçisi olan ama dara düştüğü tahsilatçılar tarafından rahatsız edilen bir fabrikanın sahiplerinin koruma ve güvenliğini aldık. Eski arkadaşlarım ve hapishaneden tanıdığım binlerce ülkücü genellikle mafyaya geçmişti. Ailelerinin geçimi için tahsilat yapıyorlardı. Ve bu fabrikaya gelenler de genellikle tanıdıklardı, bunlardı. O nedenle işim fazla zor olmadı. Eski dostlukların ve eski davamız hatırına birçoğu geri adım attı veya netice bizim istediğimiz, yönetimin istediği gibi neticelenmeye başlamıştı. Bu arada evimizi Mecidiyeköy'e taşındık. Ortağım Haluk biraz açgözlü ve kişiliği problemler ile dolu, kompleksli bir insandı. Ama bunu sonra anladım. Sanki patronummuş gibi davranmaya başladı. Benden habersiz bir iki ortaklık yapmaya çalışmış. Hafta sonlarını, benden baklayarak patronlarımla geçiriyordu. Üç beş kuruş menfaat bilmem ne için tüm bunları benden saklıyordu. Onca çektiğim eziyet ve hapislik yıllarımın verdiği olgunlukla ben ağzımı bile açmadım. Haluk bir gün bile cezaevine girmemişken, bir kişiye bile bir zarar vermemişken, sanki benden çok eziyet çekmiş, benden fazla siyasetle uğraşmış veya benden çok ceza yatmış gibi anlatımlara girmeye başladı. bu anlatımlar yönetimi etkilemiş. Benim vakurluğumu anlayamadılar. Bu laf kalabalığına yaltaklanmak için yine benden habersiz ortağım Haluk Uçar'a bir jip almışlar. Ve ben sonunda patlayıp, beş tane mermiyi tüm yönetimin gözünün önünde bu itin kıcına sıktım. Yaralanmadı ama akıllı çıktı. Sonuçta herşey anlaşıldı ama biraz geç olmuştu. Olması da gerekiyordu.

İşte yavrularım, fazla merhamet maraza doğurur diye boşuna dememişler demek ki. Fabrikadan aldığımız para bize yetiyordu ve ben paranın çoğunu yanıma gelen ihtiyaç sahibi eski dostlarıma ve işimizde bana yardımcı olan arkadaşlarıma dağıtırken, ortağım bir lirasına bin düğüm sarıp bir yazlık aldı. Ardından nasıl oldu bilmem bir yat aldı. Allah daha fazla versin dedim. Bu zaten kişilik bozulduğundan dolayı şüpheye de düştüm.

Neyse 1994 yılına kadar bu böyle geçti. Arttırdığım parayla ve annenizin de izniyle 5.21 BMW aldım. Yarısı peşin ve yarısı döviz üzerinden borçtu.

1 Nisan günü, bir olay sebebiyle tekrar cezaevine girdim. Cezaevine girmeden evvel araba ile kaza yapmıştım. Kürşad Uğur'a anneniz daha hamile idi. Kazadan sonra otoyu servise tamir için bıraktım. Ben 1 Nisan'da cezaevine girdiğim için hükümet 5 Nisan'da karar aldı. Beş günde Mark ve Dolar, yüzde üç yüz artmıştı, tabii ki borcum da. Ortağıma git, ilgilen dediysem de orali olmadı. Ziyarettime iki kere geldi, hamile anneniz bana taksiyle gelirken, ben fabrikadan gelen paranın Haluk'un şoför parasını devamlı veriyordum. (Bunlar da zoruna giden şeyler yani, ortağının, arkadaşının yaptığı hainlikler).

Cezaevinden Temmuz ayında tahliye oldum. Eski ve süregelen ilişkilerim nedeni ile Milli İstihbarat Teşkilatında başkanlık yapan ismini yazamayacağım dostu aradığım zaman acele gel dediler. (Ama bu isim kim Yavuz Ataç mı, başka biri mi? Onu bilmiyorum. Başkanlık yapıyor. Ama bu Yavuz Ataç o zaman Dış Daire Operasyon Başkanıydı. Başkanlık farklı bir deyim. Eski ve süregelen diyor. Yavuz Ataç'ı eski tanıımıyordu yani.) Ve o akşam Ankara'ya uçtum. Bir ay süre ile bomba kursu gördüm. Çeşitli silahlarla eğitim yaptım. Buna sebep ne idi? Kapatılan DEP Partisinden bazı milletvekilleri Kürtler yurt dışına kaçmıştı ve Brüksel'de PKK Lideri Apo ile buluşup basın toplantısı yapacaklarının haberi alınmıştı. Ben de oradaki arkadaşlarla buluşup ya bu toplantıyı basıp bunları öldürecek veya toplantı yapılan yere bomba bırakıp imhalarını sağlayacaktım. Bu arada Alaaddin Çakıcı denen ş....., beni tekrar aramış ve Londra'da yine MİT kanalı ile DEV-SOL Lideri Dursun Karataş'ın peşinde olduğunu söylemişti ki 1 Nisan'da cezaevine girmeden önce Belçika ve Pürdin'de ben de bu adamı aramış, kaldığı yerlerde epeyce beklemiş ama bulamayacağımızı anlayınca yurda dönmüştüm.

Bir başka konu, bu gidiş gelişlerimi bilen ama sebebini bilmeyen Haluk efendi, bir telefon görüşmeme kulak misafiri olunca kendini MİT ajanı sandı. (Böyle bir kişilik bozukluğu vardı adamın) Kendini de MİT ajanı gibi göstermeye başladı ve emekli binbaşı Eyüp Sağdıkoğlu'nu bir vesileyle tanıyınca bu konuların peşini bırakmayıp ona türlü hikayeler anlatmış. Bu zat, özel eğitilmiş bir subay aynı zamanda jandarmada eğitilmişti. GSG9, M105 ve Zanger kurslarında madalya almıştı.

Yani çok önemli şeylerde madalya sahibi, Tevfik bunları nereden mi biliyor? Çünkü kendi de almış bu eğitimleri. Yani eğitmenmiş bu adam. Belki de hocasıydı. Yani o adamla tanışınca, adamın da peşini bırakmamış, kendini MİT ajanı zannetmiş. (Bir de şimdi Civan Skandalı'na zaten Haluk Uçar'ı rezaletle karıştırdı. "Benimle beraber bu i..... cezaevine sokacağım," dedi. Sırf o yüzden. Çok kızgındı yani ona, anlatacağım oraya gelince. Şu anda Haluk Uçar ne yapıyor hiç bilmiyorum. Tevfik'in sayesinde bazı kitaplarda adı geçiyor, bir ün sahibi olmuş oldu bu arada. Ama hala da Tevfik'in ekmeğini yiyiyorum," da demiş, nasıl olduysa inanamadım zaten. Tevfik'i aşağılamak, küçültmek için Tevfik'in yaptığı zamparalıkları bile bana açıp haber veren bir adamdı. Bu kadar aşağılıktı yani. Tevfik benden çekiniyor, biliyor ya, onu kim küçük düşürebilir? Hülya Ağansoy, ama tam tersi oluyordu ne yazık ki küçük düşen o oluyordu.)

Belçika-Brüksel Meselesi

Bütün DEP ve PKK'nın Avrupa kanadı, ERNK ile toplantı yapılacak yerini adreslerini alıp evime geldim. Oğlum sen daha doğmamıştın. Doktorlar 15 Ağustos olarak sezeryanla doğum gününü kararlaştırmışlardı.

Aslında esas doğum zamanı 22-23 Ağustos olarak vermişlerdi. Ama çok kilolu olduğu için erken alalım, 15 Ağustos'ta alalım demişlerdi.

Ne var ki aynı günde PKK Avrupa Basın Toplantısı yapılacaktı, senin doğumunda bulunamamak kadar bana hiçbir şey koyamazdı. Kaldı ki bu gideceğim baskında kurtulabilme şansım sadece yüzde yirmiydi. Yani belki ölüme gidiyordum ve seni görmeden gitmek istemiyordum. Doktorun Zehra Hanım'la konuştuk ve doğumunu 12 Ağustos gününe aldırдық. Böylece hiç olmazsa seninle iki üç gün geçirip seni bağırma basacaktım. 11 Ağustos akşamı, annenin çantasını hazırladık. İçine senin zıbınlarını, patiklerini, biberonlarını koyup yattık. Sabah 8:00'de Bakırköy'de Vatan Hastanesi'nde olacaktık. 9:00 10:00 arasında sen doğacaktın.

Yani öyle kararlaştırmıştık. Buraya önem vermiş zaten, işaret koymuş.

Gece telefonumuz çaldı, saat 1:00 veya 2:00 idi. Uyanıp açtım. Ankara arıyordu. Özel Harp Dairesi ve MİT "Hazırlan, sabah 7:00'de İstanbul Atatürk Havalimanı VIP Salonu'nda olacaksınız, orada Ahmet veya Coşkun isimli havaalanı polislerini bul, seni bizden birine götürecekler ve bu şahısla Brüksel'e uçacaksınız. Toplantı gününü öne aldılar, 18.8.1994 günü, saat 12:00'de toplantı var. Allaha emanet ol," dediler ve telefonu kapadım. Seni göremeyecektim, ölüm, neyse! Ama bu, ölmekten beter. Anneni kaldırıp durumu anlattım. Helalleştik, kucaklaştık, ağlaştık.

Hiç uyumadım o gün zaten, uykusuz olarak doğuma gittim ben.

Şoförüm Cengiz'i arayıp sabah 6:00'da gelmesini söyledim ve sabah yola çıktım. Şoför beni alana bırakıp, eve dönüp anneni aldı ve hastaneye götürdü. Melike o gece ve bir hafta teyzesi Aysel'de kalacaktı. Anan yalnız, anan bensiz, anan yıllarca yolumu gözleyen ve yine bensiz kalan anan. (yani ben yalnızdım, hep yalnız, her doğumlarımda, her şeylerimde bir şey oluyordu. Herifi boşamaya karar verdik, 12 Eylül ihtilali oldu.) Biliyorum, anlıyorum ama Doğu'da, dağlarda hergün onlarca asker şehit oluyordu. Onların anaları, karıları, çocukları? Doğu'da her gün PKK'lı eşkıyalar köyleri basıp 2 yaşında bebeleri bile kurşunluyorlar. Aileleri topluca katlediyorlardı. Ya onlar, onların ölürken yanaklarında donan gözyaşları?

İşte örgütün üst yönetimi elimize geçmişti. Eğer bunlar ölürse, bu örgüt ya çok büyük bir sarsıntı geçirecek veya bitecek idi. Fedakarlık önce vatan için olur,

Brüksel Havaalanı'na saat 11:00'de indik.

Havaalanına iner inmez uçaktan beni aradılar, ben de oğlanı yeni doğurmuşum, kendime yeni gelmişim. Telefonu kulağıma koyup rahmetli Uğur, öyle konuştuk. "Teşekkür ederim sana, bir oğlumuz olmuş eli ayağı düzgün. Allah uzun ömür versin," dedi.

Bizi karşılayanlar, "Müjde!" dediler "Bir oğlun oldu. İnşallah bu yeni doğum, bu hainlerin sonuna vesile olur," dedim. Hemen yola çıktık. Patlayıcıları bile yolda acele ile hazırladım. Toplantı yerine geldiğimizde, piçlerin yerinde yeller esiyordu. Son bir kararla PKK toplantı yeri Hollanda'ya almıştı ve bundan Türk Ha-

ber Alma Servisinin çok geç haberi oldu, velhasıl kelim hiçbir şey yapamadık. İki gün kaldık Brüksel’de dönmeden evvel bari DEP ve ERNK binasını basalım, kimi bulursak dediysem de ki bu beyhude idi, senin doğumunda olamamamın verdiği saldırganlıktan başka bir şey değildi, biliyorum ama istedim, ama istedim, “Yok” dediler ve geldim, Türkiye’ye döndüm. Seni gördüm, Uğur Halan Allah rahmet etsin, seni seviyordu. (hastaneye geldiğinde yani) Topaç gibi idin, maşallah diyip anneni öptüm. İşte böyle Kürşat’ım, işte böyle Uğur’um. Seni seviyorum. Seni kucağıma alıp hastane balkonuna çıktım. Kulağına Ezan-ı Muhammediye’yi ve isimlerini okuyup sarıldım, ağladım. Kimse bilmedi, kimse görmedi. İşte böyle arslanım, sen bir yiğit, sen bir gazi, sen bir delikanlı oğlusun. Yarınlar ne getirecek bilinmez ama ölecekse Vatan ve Din için öl, kalırsan bu savaşta kal ya şehit ol ya gazi ama her zaman vakur, ağırbaşlı ve sözünün eri, her konuda bilgili ol. Annene benim yokluğumu hissettirme, kız kardeşine, ablana sahip çık ve onu hiç ama hiç kimseye ezdirme. Ona kim-senin ağır bir söz söylemesine izin verme. Ucunda ölüm bile olsa kardeşine, yani ablana sahip çık.

Böyle bir vasiyet yazmış, yani burada geçirdiği hayatı, bu konularla ilgili yaşadığı hayatı, 28 sayfada özetlemiş yani, bu konuda yani, bunları yazmasının sebebi, öleceğini biliyordu diye tahmin ediyorum. Çünkü öleceğini bilmeyen bir insan bunları yazamaz. Civangeyt Skandalı’na hiç girmemiş, demek ki o arada sıkıldı, yazdı bıraktı, bir şeyler oldu herhalde. Çünkü Civangeyt Skandalı’nda da almış olduğu notlar falan var. Yani “Anneniz anlatır, annenizin anlattıklarına inanın,” diye beni doğrular nitelikte. Bunları da çocuklarına yazmış. “Ben size özetini yazıyorum, ama teferruatlısı, dosyalarım var, anneniz anlatır. Bütün olaylar evde bilgiler var, anneniz de anlatır,” diye bunu burada vurgulamış özellikle.

Şimdi, hemen hemen yedinci ayımı tek başıma ve yapayalnız geçirdiğim bu soğuk hücrelerde canımın sıkıntısını sizlerle paylaşmak için yazıyorum. Ve öylesine sikkınım ki... Öylesine daralmış... Beş metrelik bir yerde bana yaşam gücü veren tek şey annenizin ve sizin fotoğraflarınız. Yazıyorum, çünkü tek başına olmanın ve konuşmamanın beynime vereceği zararları biliyorum. Yazmalıyım, çünkü sizler de nerelerden geldiniz, babanız ya da ananız neler yaptı, bilmelisiniz. Bilin ki bir şeyler çıkartın. Yo-

lunuzu ona göre çizin. Aşkın, savaşın, tutsaklığın, eza, cefa ve vefanın ne olduğunu iyi anlayın. Çünkü sizi çok ama çok seviyorum. Dininizi, peygamberinizi, kutsal kitabınızı, ırkınızı ve milletinizi bilin. İsimlerinizin anlamını, devletimizi, milli karakterimizi ve onunla birlikte kendi yüceliğinizi öğrenin. Sizler bunları bilip, bunlara uygun yaşadıkça, bu bilgilerle edindiğiniz şahsi ve milli karakteriniz ile onurunuzdan taviz vermedikçe düşmanlarınız bile size dostça bakmak zorunda kalacaklardır.

Türk; Orta Asya steplerinden, Cebelitarık Boğazı'na kadar uzanan koca bir ulus. Türk; Kafkasya Dağları'ndan Bering Boğazı'na, oradan da Alaska ve Amerika'ya yayılan koca bir ırk. Türk; Allahın Kur'an'da, peygamber efendimizin de hadislerinde "Benim doğuda iskân ettiğim bir kavimim vardı ki, hangi kavme gazab etsem, bunları onun üstüne ceza diye yollarım," diye bahsettiği yüce ulus. İşte Türk kavmi. Tarihçilere göre beş bin, bize göre yirmi bin yıllık geçmişi olan, kahraman, korkusuz ve ilahın düzenini dünyaya yaymayı görev bilen uluslar topluluğu... Ve sizler, bizler, analarımız ve dedelerimiz bu milletin bireyleriyiz.

Andromeda Galaksisi'nden gelerek Brezilyalı bir astrolog ile temasa geçen ziyaretçi şunları anlatıyordu. "İnsanlar önceleri bizim de içinde bulunduğumuz bir galakside yaşırdı. Fakat bugün bulunduğunuz dünyanıza sürgün edilmek zorunda kalan sizlerin ataları çok savaşçı idiler. Âlemlerin düzenini bozdular. İntihar derecesinde savaşa alışık bu ırk, Allah tarafından galaksiden kovuldu ve dünyaya yerleştirildi. Sizin için gerekli olan tüm bilgi, gen ve DNA'larınızda mevcuttu. Fakat bunların, açığa çıkıp, gerekli ve faydalı olanlarını öğrenebilmeniz için binlerce yıl gerekliydi. Bugün bile kendi kendinizi yok etmeye çalışıyorsunuz. Ve hatta bir düzene tabi evreni." Öyle zannediyorum ki bunlar, yani kovularak buraya gelenler bizlerdik. Ve Türk kavmi kendilerini düzeltmek için ilahi emirleri yaymayı görev edinmişti. Henüz, günümüzde yeni tartışılan reankarnasyon ve beyin gücü ile metafizik, anneniz ve benim çok inandığım bir konudur. İleride sizler daha gerçekçi ve ilmi bilgiler göreceksiniz. Fakat bize göre hayat bitmemektedir. Ruh dediğimiz şey ise binlerce yıl, çeşitli bedenlerde yaşayarak ve kendi gelişimini tamamlayarak ilerleyen asu varlıktır. Bu nedenle insanlar dünyada ne kadar iyi, ahlaklı

ve güzel şeyler yaparlarsa ve ne kadar şey öğrenirlerse, ruhların da vücudunda bulundukları canlının yaşam süresinde yararlı şeyler edinip, bir sonraki hayata gelmeye hak kazanırlar. Bu görüş bir anlamda Budist veya Türklerin ilk dini olan Şaman görüşüne yakın bir görüş olsa dahi, İslâm dinine çok daha yakın bir inanış biçimidir. Neyse. Bu konuyu ilerde daha derinlemesine yazacağım için, şimdilik lafı uzatmadan kavmin ilk günleri ve mücadelelerine geçeceğim. Bu yazılarda neler mi bulacaksınız? Başta Türk ve İslam tarihi, Anadolu'ya kadar nasıl geldiğimizi, Türkistan'dan Bosna'ya, Rusya'dan Mekke'ye, Kahire'den Cezayir'e ve İspanya'ya, Girit'ten Viyana ve Macaristan'a kadar hummalı bir büyüme ve bu büyüme ile insanlara öğretilen tıp, ahlak, toplum kuralları, devlet ve devletçilik, farmakoloji, astroloji... daha aklımıza ne gelirse; mana ve madde üzerine ne varsa. Bu kavim gittiği her yere bunu götürmüş, öğretmiştir. En önemlisi adalet ve adillğin Türkler ve müslümanlar tarafından Asya, Avrupa, Afrika, Arabistan ve hatta Amerika'ya öğretilişini anlayacaksınız. Mücadelemizin aslını, hakkını, hukuku ve adaleti kavrayacaksınız.*

Benim babam, yani dedeniz İstanbul Askeri Müzesi'nde mehter takımında çalışır, çeşitli müzik aletleri çalardı. Çocukluk yıllarımda babam beni mehter dinlemeye götürdüğünde, bu marşları dinlerken tüylerim diken diken oldu, ağlamaya başladım. Biryandan da ayaklarımla tempo tutuyormuşum. Farkında değildim. Sonra babam ve arkadaşları söyledi. O halimi hiç unutamam ve hep mehter dinlemeye gittim. Yıllar sonra bu, bende atalarımı öğrenme, bu müzik ve atmosferi yaratanları tanıyabilme merakı uyandırdı. Araştırıp, zamanla öğrendim. Atalarım Orta Asya'dan Anadolu'ya gelmişler, yüzlerce yıl Osmanlı İmparatorluğu'nun temelini atana dek tam on beş imparatorluk kurmuşlardı. Devlet ve millet yönetiminde bu on beş imparatorluk sayesinde büyük tecrübeler edinen Osmanlı, tüm Türk uluslarını etrafında toplayıp, ozamanki Konstantinapol, bugünkü İstanbul'u fetetmişlerdi. Bu tarihten sonra yeniçağ açıldı. Türk ve islam ordusu, Akdeniz'i bir Türk gölü yapan Barbaros Hayrettin Paşa sayesinde hem denizde hem de karada hızla ilerlemeye başlayıp, gittikleri heryere adalat ve huzuru götürdüler. Suriye, Irak, Arabistan, Mısır, Fas, Cezayir, Tunus güneyde; bugünkü Bulgaristan, Sırbistan, İtalya'nın

*. Yayıncının notu: Verilen tarih bilgileri hatalı olduğu için çıkartılmıştır.

kuzeyi, Arnavutluk, Macaristan, Romanya, Viyana ve Avusturya batının Türk imparatorluğuna katıldılar. Kuzeyde Kırım, Gürcistan, Abhaz, Çeçen ve Azerbaycan, Kırgız ve Türkistan bizlere katıldı. Hızla büyüyen bu imparatorluk, İngiltere ve Fransa'nın kışkırtması ile ayaklanan Sırlar, ardından Varna'daki azınlıklar, Balkan Savaşı'nın çıkmasına sebep oldular. Kuzeyde Bolşevikler aynı anda saldırınca, imparatorluk gerileme devri yaşayıp, savaşlara heybetli ama düşman daha çok şey istiyordu. Gelişen çağın yakıtı petrol, önceden gören İngilizler, Suriye ve Irak'ı körükleyip, güneyde Arabistan, Mısır ve diğer aynı dindeki kardeşlerimizi kandırmayı başardılar. Binlerce şehit vererek geri çekilmek zorunda kalan ve üç dört kıtadaki topraklarını kaybeden Osmanlı İmparatorluğu tekrar Anadolu'ya sıkıştırıldı. İstanbul, İngiliz işgaline uğrarken, Yunan Ege'den İzmir, Aydın ve Manisa'ya kadar girdi. Ve bu çaresizlik içindeki çırpınıştaki Türk Milleti Mustafa Kemal Atatürk'ü doğurdu. Ve bu günler, bu önder parçalanmış imparatorluğu boşverip Anadolu'daki halkı silahlandırdı. Böylece Kurtuluş Savaşı olarak tarihe geçen ve Türk Milletinin kurtuluşunu ve Türk devletinin devamını sağlayan savaş başladı. Genetik yapısı itibarı ile savaşçı olan bu millet Kurtuluş savaşından galip çıktı. İşte bugünkü sınırlarımız ve Türkiye Cumhuriyeti böylece kurulmuş oldu.

Bu duygu ve düşüncelerle 17 yaşına geldiğim sırada yine düşmanlarımız İngiliz ve Ruslar, Türkiye Cumhuriyeti'nde kendilerine piyon bulup, bunları harekete geçirmişlerdi. Zamanla bu piyonlar ve vatan hainleri Türkiye Komünist Partisi, Türk İhtilalci İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu gibi isimler olarak anarşi ve teröre başladılar. Üniversite ve liselerdeki gençleri ayartıp, Devrimci Gençlik Derneği'ni kurdular. Terör devam ediyor ve Türk devleti çaresiz kalıyordu. Yine bitmek üzereydik. Vatanını, devletini ve dininin bütünlüğünü, Türklüğünü seven gençler, bu vatan hainlerinin saldırılarına reaksiyon göstermeye başladılar. Ben de bu reaksiyonun içinde yerimi aldım.

1977 yılında Milliyetçi Hareket Partisi Gençlik Kolları'na girdim. Ve gece gündüz mücadeleye başladım. Bu hainlerin basındaki örgütlenmesi Cumhuriyet Gazetesi aracılığıyla yapıyordu. Ve bu gazete yazıları ile genç beyinleri zehirliyordu. 1977 yılı Ağustos ayında, koltuğunun altında Cumhuriyet Gazetesi'yle do-

laşıp reklâm yapan birini görünce, onu, taşıyana silah zoruyla yedirttim. Polis geldi ve ayağımın dibinde tabancamı buldular. Ve ilk kez 17 yaşında cezaevine atıldım. Annem ve babam üzülmessin diye, onlara yazdığım mektupta, bir gemide iş bulduğum ve yurt dışına çıktığım gibi yalanlar yazdım. Ama zamanla öğrendiler. Tam dokuz ay yattım. Cezaevinde çıkan bir isyanda yaralandım. Ve arkadaşlarımla birlikte İzmit Cezaevi'ne sürgün edildim. Çıkınca tekrar kaldığım yerden başladım. Aşırı sol adını taktığımız bu hainler cezaevlerinde de güçlenmeye, taraftar bulmaya başlamışlardı. Bu nedenle içerideki arkadaşlarımı silahlandırmak için üzerimde üç tabancayla İzmit Cezaevi'ne gittim. İki silahı içeri soktum. Üzerimdeki tabanca ile de cezaevi çıkışında yakalandım. 1978'in Mayıs ayında, yani tahliye olduktan yirmi gün sonra tekrar beni içeri attılar. İki ay sonra tahliye edildim. Bu kez vatan hainlerine aşırı dinciler de katılmış, milli kimliğimizi yani Türklüğü inkâr ve yok etmeye başlamışlardı. Onlarla da mücadele ederken sağ dizimden yaralandım. İstanbul il başkanımız Recep Öztürk de iki gün sonra sağ gözünü bu çatışmalardan birinde kaybedince ülkücü gençler olarak topyekün bir savaşa başladık. Kıran kırana; ölüme ölümle, bombaya bombayla karşılık veriyorduk. Kardeş kardeşi vuruyordu. Onlar da bizim kardeşimizdi, ama dış güçlerin oyunlarına alet olmuşlardı.

1979 yılı Nisan ayında annenizle tanıştım. Ona olan sevgim beni pasif yapmıştı. Bu arada yakalanan arkadaşlarım ve suç ortaklarım polise ismimi vermişlerdi. Aranmaya başladım.

Nihayet 19 Mayıs 1979 gecesini, yanımda anneniz verken, Tak-sim'de bir hamburgercide yakalandım. Orada olanları anneniz size anlatır, bineaneleyh teferruata girmeyeceğim. Böylece terörle mücadele şubesindeki taraflı polislerce işkenceler gördüm. Günlerce süren bu işkenceler dosyalarımdaya var. Ardından 7 Haziran 1979 tarihinde aşırı sağcı terörist diye, birçok öldürme, yaralama, bomba imal edip atma, kahve tarama, gizli örgüt kurma vs. suçlarından tutuklanıp, cezaevine konuldum. İşte kesintisiz sürecek ve anneniz tarafından hiç yalnız bırakılmadığım on yıllık cezaevi yaşantım... Bu on yılı anlatmak öyle zor ki... Hücreler, işkenceler, sürgünler ve adil olmayan askeri mahkemelerle geçen koskoca on sene. Dışarıda karım evsiz, işsiz, aşız; anne ve babam amca ve halanızın derdine düşüp, artık beni unuttular. Ama ka-

rım asla. Anam arasına, arttırdığı üç beş kuruşu bana yollardı ve gelirdi. Yalnız ben içerde çaresiz ve kimsesiz, anneniz ise dışarıda. Bu ikinci mücadele çok daha zordu. Ve biz bunu da başardık.

18 Nisan 1989'da dışarıya ilk adımımı attım.

ASKERİ İHTİLALLER

Şimdi bile gözlerim dolu dolu hatırlıyorum o günleri. Allah bir daha göstermez inşallah. Ülkemiz o yıllarda askeri darbeler yapılan ülkelerdi. Asker yani generaller, kendilerini demokrasinin bekçisi sayanlar, ne zaman demokrasi tehlikeye düşse, hemen ihtilal yapıp, yönetime el koyarlardı. Ne var ki işin acı tarafı demokrasi, ihtilallerin yapılmasını kendileri körükler. Sonra devlet elden gidiyor nidalarıyla, Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne otururverirlerdi. Bütün parti liderleriyle demokratik kitle örgütleri ile derneklerini boşaltıp, bunların lider ve üyelerini çeşitli sebeplerle hapsederlerdi. 1958 yılında ihtilal girişimleri başarısızlıkla suçlanan birtakım üst rütbeli subaylar tutuklanınca, 1960 yılında yeni bir girişimle tekrar ihtilal yapılmış ve bu ülkenin başbakanı ile bakanları idam edilmişti. Ardından 1968 yılında öğrenciler ayaklanmış, karşılığında sağcı gençlik adı altında ve ordu ile cumhurbaşkanından destek gören diğer grup, ayaklanan solcuların karşısına geçmiş ve çatışmalar başlamıştı.

12 Mart 1971 askeri ihtilali sonunda ilan edilen sıkıyönetim csnasında, Türk siyasi tarihi ile terör örgütleri tarihinde adından Devrimci Gençlik diye söz ettiren komünizm yanlısı Deniz Gezmiş'in ve arkadaşlarının, çeşitli suçlar işledikleri gerekçesiyle 6 Mayıs 1971'de idam edilmeleri, Ulaş Bardakçı'nın 19 Şubat 1972'de Arnavutköy'de ve Mahir Çayan'ın 30 Mart 1972'de Kızıldere'de, girilen çatışmalarda öldürülmeleri... İşte Türk solunun büyümesine sebep, bu ölümlerdir.

AŞIRI SOL

TİKKO VE TÜRKİYE İŞÇİ KOMÜNİST PARTİSİ

Türkiye İhtilalci Köylü Kurtuluş Ordusu, kısa adı TİKKO, Çin ve Mao yanlısı terör örgütü. 12 Eylül ihtilalinden önce Türkiye'nin en güçlü aşırı sol örgütlerinden biri. Sokakta TİKKO adı ile bankalar soyan, cinayetler işleyen bu örgütün kökü, çok es-

kilere dayanmaktadır. Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde ise Türkiye İşçi Köylü Partisi (TİKP) ismi ile kendilerini temsil etmeye çalıştılar.

Örgüt 1972 yılında Sandık Cinayeti olarak geçen, Boğaziçi Üniversitesi öğrencisi, örgütlerine ihanet eden bir genci öldürüp sandığa koyarak denize atmaya çalışırken yakalanan Banu Ergüler adlı kızın açıklamalarıyla ortaya çıktı. O zamanki ismi PDA, yani Ploreter Devrimci Aydınlik idi. Liderleri ise Türkiye İşçi Komünist Partisi Başkanı Doğu Perinçek, bu isim daha sonraları çeşitli kereler karşımıza çıktı. Son olarak 12 Eylül'den sonra bile Aydınlik gazetesi adı ile basında Çin ve Mao yanlılarına destek oldu. Ekonomik destek ile silah yardımlarını Çin'den aldıkları Türk istihbarat servisinde biliniyor. Çok kereler suikast girişiminde bulunduksak bile bunda başarılı olamadık. İlegalitenin tüm kurallarını ve kaçmayı iyi bilen bu (..) hala gençliğimizi zehirlemektedir. İhtilal hareketinin, yani halk ihtilalinin Moskova yanlıları gibi işçi kesimiyle değil de coğrafi yapısı nedeniyle çoğunluğu tarımla uğraşan Türk insanının kırsal kesimden yani Anadolu köylerinden başlatacağı ayaklanma ile gerçekleştireceğini savunmaktadırlar.

AŞIRI SOL

MARKSİST LENİNİST SİLAHLI PROPAGANDA BİRLİĞİ

Marksist Leninist Silahlı Propaganda Birliği, adı üstünde ML fikir yapısı olarak Rus Lider Komünist Marks ve Lenin'in fikirlerini kendilerine rehber edinmişlerdir. Asıl kökenleri Ulaş Bardakçı ve Tokat'ın Kızıldere Köyü'nde ölü olarak ele geçen Mahir Çayan'ın kurdukları THKO, yani Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun örgütlenmesinin bir fraksiyonudur. THKO daha sonra THKP-C, yani Türkiye Halk Kurtuluş Parti Cephesi olarak gelişmiş, bu temele dayalı Dev-Genç, Dev-Yol vs. çeşitli aşırı sol uçlar türemiştir. Ploretery ihtilalinin sağlanabilmesi, bu örgüt tüzüğünde silahlı propaganda esasına dayandırılmış. Propagandanın etkili ve kalıcı olabilmesi, halkın zihninde yer edebilmesi için etkili katliamlar yapılabilmesine bağlıdır, görüşünden yola çıkarak; birçok üst düzey emniyet, polis görevlilerin öldürülmeleri, asker ve rütbeli subayların katledilmeleri, aşırı miktarda para yüklü banka araçları ve hipodrum soygunlarıyla silahlı propagandaya de-

vam eden örgütün merkez komite üyesi Hulusi Köprülü, Şemsi Özkan ve adını hatırlayamadığım bir yöneticisi ile İstanbul Paşakapısı Cezaevi'nden 1978 yılında firar etmeleri, bu örgüte yeni sempatzizanlar kazandırmışsa da 12 Eylül'den bir hafta sonra pişman olarak teslim olan Şemsi Özkan, örgütün çözülüp çökmesini sağlamıştır.

AŞIRI SOL

DEV-SOL

Devrimci Gençlik Derneği 1978 yılında ikiye ayrılıp, DEV-YOL ve DEV-SOL oldular. DEV-SOL'un başına Dursun Karataş geçti. ("Dursun Karataş ile ilgili birşey anlatacağım, bu kitaptan sonra," diyo Hülya Abı. "Biz Çiftelahavuzlar'a taşındığımızda olan bir olay yani.") Merkez Komitesi Bedri Yağan ve İbrahim Bingöl'den oluşur. Kökenleri Mahir Çayancı, yani THKP-C'cidir 12 Eylül 1980 İhtilali'ne kadar birçok kanlı eylem yaptılar. Karakollar bombalayıp, polis ve asker öldürdüler. Eski başbakan Nihat Erim de bu örgütçe öldürüldü. İhtilale kadar hızla büyüyen DEV-SOL öğrenci kesimi, işçi, memur, esnaf, sanatkâr, yani halkın tüm birimlerinde örgütlenme çalışmalarına girmiş, o günlerin kaosunda hükümet ve koalisyonların kanun çıkartamama çaresizliğinden yararlanıp, halkın sömürüldüğü, işçi ve memur maaşlarının yetersizliği, öğrenimdeki haksızlıklar, öğrencilere ve üniversitelere polis sokulmasına karşı çıkmak, gecekondulaşmanın yoğun olduğu ve çoğunluğun Anadolu'dan göç edenlerin oluşturduğu yetişmemiş insanların duygularını sömürüp ayaklandırarak örgütün gücünü ortaya koymaya çalışmışlar, halkı gösteri yürüyüşleri ile ayaklandırmış, memur ve işçi sendikaları kurarak bu kesimi öğrenci dernekleri kurup veya kurulu olanların içine sızarak, öğrencileri, hatta POL-DER adı ile dernek kurup, bir kısım solcu polisleri dahi örgütlemişlerdir.

KONU: İTİRAF-ARAŞTIRMA HK

GİRİŞ

Yedi yıldır cezaevinde tutuklu kaldığım süre içersinde meydana gelen olaylar, olayların tarafları, tarafların fikir ve olaylara giriş biçimleri, cereyan eden olaylardan mağdur olan millet ve memleketin kaybettiklerini düşünerek teferruatlı bir iç hesaplaşmadan sonra; Türkiye’de anarşi hareketlerinin mütemadiyen belli bir tarafını oluşturmuş ve her zaman olaylara katılmış aşırı sağ olarak nitelenen Türk milliyetçisi-ülkücü grubunda örgütsel faaliyetlerine tarihi gelişiminden itibaren bilgim ve yararlanabildiğim kaynaklar dâhilinde değinerek başta Türk Devleti ve Milletine, adil yargı makamlarına olan borcumu vatandaşlığının ve Türk Milletinin Birlik ve Beraberliğinin devamı açısından vicdani sorumluluğumu da bir nebze olsun hafifletebilmek amacıyla böyle bir açıklama zarureti hissettim.

A. BENZER FİKİR AKIMLARI

1. Dünya Savaşı’ndan yenik çıkan Almanya ve İtalya’da dünyayı paylaşma özlemleri gerçekleşemediğinden Emperyalist duygularla Faşizm ve Nasyonal Sosyalizm bir olgu olarak belirmiştir. Savaş ve savaş sonrasının ortaya çıkarttığı yeni sorunlar, sermaye sınıfı yönünden Ekonomik bunalımlara sebep olmakta, savaş öncesi koşullarda Kapitalizm yönünden yararlı sayılan demokrasi özlemlerinin gerçekleşmesi için uygun bir ortam olarak görülmekte idi. Bu nedenle sermaye çevrelerinin arkasına alabilmek için Hitler, savaş sonrası ortamın ve demokratik bazı hakların sermaye çevresi üzerindeki olumsuz etkisini gözeterek “Faşizm demokrasi ilkelerine karşıdır; Demokrasi, milli cevheri mahveden bir zehirdir.” diyerek Gerici, Tutucu, Şoven ve terörcü bir dikta rejimi olarak Nasyonal Sosyalizm’i benimsemiştir.

Bu akımın kendilerine sağlayacağı yararları gözetken ağır sanayi ve bunda çıkarları olan bankerler, iş ve toplumdaki direnişe karşı kendileri yönünden, olumlu ve yararlı etkisini değerlendirerek, bu görüşü bütün varlıklarıyla desteklemişlerdir. Savaş sonra-

İtalya'da örgütlenen ve güçlenen işçilere karşı, denetimin ellelerinden çıkmasından korkan, başta armatör ve sanayiciler, örgütlenme ihtiyacı duymuşlar ve beraberce "genel sanayi konfederasyonu"nu oluşturmuşlardır. Ne var ki mutlak surette maddi güce ihtiyaçları vardı. Bu güç içinde Mussolini'nin Faccio'larından yararlanarak, karşılıklı birbirlerini desteklemeye karar verdiler. "Güçlü Devlet" sloganıyla ortaya çıkararak siyasi partiye dönüştükten sonra da "Hedef İktidar, İleri" parolasıyla uğraş ve etkinliklerine siyasal bir görünüm vermişlerdir. Bütün bu gayretlerin ve sermayeden büyük sanayici ve armatörleri de arkalarına alan Mussolini 1921'de 30 milletvekiliyle meclise girmeyi başarmış ve milli blokta yer alı, iktidara gelerek daha da güçlenmişlerdir.

Almanya'da ise; yine savaş sonrası çalışanların örgütlenmesi İtalya'ya oranla daha güçlü, büyük sermayenin çıkarlarıyla bağdaşmamakta idi. Krupp'un "Biz burada sadece ekmeğini yediği patronuna karşı ta içinden minnet duyan, sadık işçiler isteriz." Cümlesindeki görüşü paralelinde olan Alman sermayedarları, daha fazla ödün vermemek için bazı gruplara maddi yardımda bulundular. Bu gruplardan biriside Nasyonal Sosyalist İşçi Partisi adı altında örgütlenerek başına Adolf Hitler geçer, ağır sanayicilerin ve bankerlerin bu partiye sağladıkları maddi yardımlarla, Nasyonal Sosyalist İşçi Partisi 1930 yılı seçimlerinde parlamento 107 milletvekili sokmayı başarmıştır.

Faşizm'in İtalya ve Almanya'da geçici bir süre içinde olsa egemen oluşunda, büyük Kapitalist'lerin para yardımları dışında, kitle tabanını oluşturmaları da önemli bir etken olmuştur. Savaş sonrası sorunlar, özellikle dar gelirli kesimi daha da yoksullaştırarak, yaşamlarını dayanılmaz hale getirmiş, her şeylerini yitirme korkusu ve yarın endişesi, kendilerini kurtarıcı olarak gösteren ve Nasyonal Sosyalist deyimiyle, kendilerini sermayeye karşıymış gibi sunan bu ideoloji etrafında kenetlenmiştir.

Toprak reformunu savunarak küçük köylü sınıfını da yanlarına alan Nasyonal Sosyalistler, böylece zorunlu geniş tabanı da sağlamışlardır. Savaş nedeniyle öğrenimlerini tamamlayamayan gelecek korkusuyla çaresizlik içinde kıvranan gençliğin içinde taşıdığı enerji ve atılımı da ustaca değerlendirerek savaşın getirdiği organizasyon alışkanlığı ile ve askeri ruhla bağdaştırıp yanlarına çekmişlerdir.

Geniş taban ve özellikle genç kesimi yanlarına almayı başaran Nasyonal Sosyalistler, bu ilişkiyi sürdürmek ve arttırmak amacıyla bu ülkeye adeta dinsel bir inançla bağlılık duygusunu ve heyecanını aşılamıştır. Bu toplumsal grupları ortak bir ülkü ve inanç etrafında birleştirip devamlı bu duygularına hitap ederek içlerindeki ateşi daima canlı tutmuşlardır.

Psikolojik yönden şartlandırılıp uyuşturulmuş bu kitleyi doğruya yabancılaştırarak, etkili işlemlerle yönlendirip bilinçlendirmişlerdir. Böylece adeta mistik bir olgu haline gelen Faşizm, kendi putlarını kendileri yaratarak, Hitler'e ve Mussolini'ye adeta tapmışlardır. Artık yarı tanrılaşan bu kişilere olağan üstü isimler (sıfatlar) yakıştırarak vatan sevgisiyle bir tutulan lider sevgisi tutucu, bağnaz ve katı bir toplum yaratıp, bu kişileri gerçek bir kurtarıcı olarak görmelerine dönüşmüştür. Geniş tabanı, görüş ve amaçları doğrultusunda yönlendirebilmek için dinsel ve etnik sorunları Vatan, Bayrak gibi ulusal unsurları değerlendirip şoven duygular yaratmayı ve propagandayı Modern Devletin temel görevi saymışlardır.

Toplumların elde edilmesinde büyük silah saydıkları propagandayı için sembolleri ve çağdaş araçları kullanarak, tekrarın yararını da gözeterek geniş kesimlerini kendilerini bağlamayı ve bağlılıklarını sürdürmeyi ayrıca geniş kesimlerdeki heyecanların devamlılığını belli bir süre içinde olsa başarmışlardır.

ÖRGÜTÜN TARİHİ GELİŞİMİ

I/3 Teşkilatlanma

I/C Partileşme

(2)

B – TEŞKİLATLANMA

MİLLİYETÇİLİĞİN TÜRKİYE'DEKİ GELİŞİMİ:

Bugün Dokuz Işık Doktrin'ine kadar gelişme gösteren Milliyetçi – Ülkücü düşüncenin örgütlenmesi, yöntemleri, kitle hareketi ve amacına aşağıda açıkladığım şekilde evvela tarihi gelişim süreci içerisinde bakılacağına fayda görmekteyim.

Osmanlı İmparatorluğa bağlı geniş topraklar üzerinde yaşayanlar her ne kadar çeşitli boy ve ırklardan insanlarsa da (Arnavut, Çerkez, Arap, Grek, Çek ve Slav vs...) bu insanların çoğunluğunun Müslüman olmaları, ayrıca Türklerin Müslümanlığı kabul edişlerinden sonra sadece Nizam-ı Âlem ülküsü için ümmetçi bir hareketle fetihler yapmaları ve Müslüman tebaayı koruyup kollamaları sebepleriyle İslamcılık ilk fikir akımı olarak belirmiştir.

Sonraları Ziya Gökalp gibi Türkçülerin ortaya koyduğu ve çeşitli gruplarca "Ben Türküm diyen herkes Türk'tür" görüşünü manevi şuurlanmaya dayanarak kabul eden Türkçülük – Milliyetçilik anlayışı ortaya konulmuştur. Bu anlayışın ortaya konulmasının sebeplerinden biride; geçmişte dünyanın en önemli üç kıtasına hükmeden Osmanlı İmparatorluğu hâkimiyeti altındaki topraklarda yaşayan yukarıda sıraladığım çeşitli Müslüman etnik grupların Osmanlının Ümmetçilik anlayışından aldıkları taviz ve son devlet yönetimlerinin zümreler üzerindeki adaletsiz davranışları sebebiyle de bu uluslar aralarında Milliyetçilik davası güderek isyan- Ayaklanma ve neticede bağımsızlıklarını kazanmaları sonucunda, Ümmetçilik değil Milliyetçilik hareket ve anlayışının benimsenerek hız kazanmasına zamanla da devletin ana politikası olmasının sebeplerinden biridir.

Atatürk'ün liderliğinde halkla bütünleşerek gelişen Cumhuriyet'in 29 Ekim 1923 tarihinde ilan edilmesinden önceki dönemlerde birtakım fikirler doğrultusunda, çeşitli akımlar ortaya çıkmıştır. Bu akımların en önemlileri; İslamcılık, Türkçülük, Osmanlıcılık ve Anadoluçuluktur.

Osmanlı İmparatorluğu dönemimde geniş topraklar üzerinde yaşayanların çoğunluğunu Müslümanların oluşturması sebebiyle ilk fikir olarak İslamcılık akımı başlamış ve bu fikir zamanla İmparatorluğun ana politikası haline gelerek şariat ve Kadı'lık kurumlarıyla halka kadar indirilerek benimsetilmiştir.

İrkçilik olarak isimlendirilen faaliyetin Türkiye'deki evveliyatından-tarihi gelişiminden- bahsedilirken, Türkçülük ve Turancılık akımlarının gelişimine de kısaca değinmekte muhakkak fayda vardır.

Türkçülük akımının etkili bir şekilde gelişimi 1908 yılına, yani II. Meşrutiyet zamanına rastlamaktadır. Esasen ileride M.H. P'si ve Ülkücü kuruluşlar adı ile bu kurum ve kuruluşların genel yapısına değineceğim göz önüne alınırsa, ırkçılık olarak nitelenen fikir akımını şimdiden 2 anlamda değerlendirmekte fayda vardır.

1) Antropolojik anlamda ırkçılık

2) Sosyolojik anlamda ırkçılık

1. sırada anılan ve kafatasçılık olarak nitelenen ve ancak geçmişte A. Hitler Almanya'sında Mussolini İtalya'sında gördüğümüz örnekleriyle bizlere kendini tanıtan ırkçılık fikrini örtülü anlamda Türkiye'de Türkçüler benimsemektedir.

2. sırada açıklanan ırkçılığın ise ileride (iktidarda) istismar edilmek kaydıyla Milliyetçi Hareket Partisi'nin ve Ülkücülerin benimsediği ve bunu ilke edindikleri kendilerince de defalarca söylenmiştir. Yani Milliyetçi- Ülkücüler olarak biz kendini Türk hissedeni ve duygu ve düşünceleriyle bu olayı benimsemiş, Vatan, Millet ve devlet için çalışan herkes Türk'tür.

İlk olarak 1908 yılı sonlarında Mehmet Emin Yurdakul, Ahmet Hikmet Müftüoğlu, Yusuf Akçura ve Dr. Akil Muhtar Özden tarafından Türkçülük fikriyle ilk dernek olan "Türk Derneği" kurulmuştur.

Daha sonra faaliyete geçen Türk Yurdu Cemiyeti'nin de kapanmasının ardından 1912 yılında "Türk Ocağı" açılmıştır. 1929 yılında da gençliğin milli ruh ve şuur ile yetiştirmelerini sağlamak amacıyla "Milli Türk Talebe Birliği" kurulmuştur.

Turancılık akımı ise 19. yüzyılın ilk yarısında Avrupa'da başlayan Milliyetçi akımlar ve özellikle Panslavizm'e tepki biçiminde doğmuş ve gelişmiştir. Kırım Türklerinden İsmail Gaspıralı 1878 yılında Türkçe konuşan bütün toplulukların fikir ve hareket alanında birleşmeleri görüşünü ortaya atmıştır. 2. Meşrutiyet döneminde Turancılık, etkili ve yaygın bir özellik kazanmıştır. Osmanlı'daki iç ayaklanmalar, Yemen Harbi ve özellikle bu harpteki Müslüman-Arapların tutumu, Balkan harbi ve arksından 1. Dünya Savaşı'ndaki yenilgiler İslamcılığı ikinci plana iterek Turancılık'ın hızla yayılmasına imkân vermiştir.

Turancılık 1913–1918 yılları arasında Osmanlı İmparatorluğu'nda ve Devlet adamları ile Devlet tarafından benimsenen bir siyaset durumuna getirilmiş, İmparatorluğun hızla çöküşü karşısında, İttihat ve Terakki Fırkası yöneticilerince çöküşten kurtulmak için bir araç olarak kullanılmıştır.

1944 yılında gizli cemiyet kurmak suçundan 23 kişi yakalanmış ve yakın tarihimizde Irkçılık Turancılık Davası adıyla geçen soruşturma başlamıştır. Ancak soruşturma sonucu sanıklar haklarında ilgili suçun yasal unsurları yönünden oluşmadığı nedeniyle beraat kararı verilmiştir.

1946–1952 yılları arasında Türkçülük akımı doğrultusunda faaliyet gösteren Türk Kültür Ocağı, Milliyetçiler Derneği, Türk Gençlik Teşkilatı adlı örgütler kurulmuştur.

1. Dünya Savaşı'ndan evvel Osmanlı İmparatorluğu dışında kalan Türkleri de kapsayıp birlikte bir varlık oluşturmaya yönelik Pan Türkizm düşüncesi yayılmış ve bazı devlet adamlarından da taraftar bulabilmiştir. Asıllarının Turan'dan gelme oldukları tezini ortaya koyan ve aslı Turan olan Milletlerin, bulundukları ülke toprakları içinde bağımsızlıklarını kazanarak bir birlik kurmaları fikri Turancılık olarak benimsenmişse de ilk zamanlar etkin bir destek sağlanamamıştır. Ülkemizde başta Enver Paşa olmak üzere çeşitli taraftar sağlayan (Devlet kesiminde) Türk birliği fikri de bu yöndeki fikir hareketleri akışında zaman süreci içinde tarihi rolünü oynamıştır, Ülkücü-Milliyetçi gençler 1969 yılından itibaren fikir alanında yetiştirilirlerken bu kişilerin dava şuuru kazanmaları Türkçülük-Turancılık fikriyle oluşmuştur. İlk olarak tarih şuuru verilen gençlerin bu şuura erdikleri görüldükten sonra 1978 yılında ortaya atılan “Kanımız Aksa da Zafer İslam'ındır” sloganıyla birlikte İslami yönden de kuvvetlenmeleri sağlanmıştır. Türkçülük-Turancılık fikirlerinden daha sonra da ve özellikle Kurtuluş Savaşımızdan sonra ülkemizde Türkiyecilik ve Anadoluçuluk fikirleri ortaya atılmıştır. Bu görüşlerinden Anadoluçuluk 1071 Malazgirt Zaferi'nden sonra yerleşilen yerlerin, Türkiyecilik ise Lozan Antlaşması'ndan sonra belirlenen sınırlar içinde yaşayanları baz olarak ele almıştır. Esasen bugün Misak-ı Milli sınırlarımız dışında kalan birçok Türk olduğu, özellikle Irak ve Suriye'de, Batı Trakya ve Bulgaristan'da bulunan Türklerin ve bu-

lundukları toprakların Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde bulunması gerektiği fikri yine Türkçüler ve Milliyetçi-Ülkücüler tarafından da kuvvetle benimsenen bir görüştür.

1908 yılına kadar Milliyet esasına dayanan akım, günün koşullarına uygun olmadığından bu tarihe kadar Osmanlılık Türkçülüğe tercih ediliyor ve geniş topraklar üzerinde yaşayan farklı köken ve dine sahip ulusları kaynaştırıcı, yaklaştırmacı özelliği nedeniyle devlet politikası olarak onun savunuculuğu yapıyordu.

TÜRK DERNEĞİ: 12 Aralık 1908 yılında kurulmuştur. Bütün Türk kavimlerini geçmiş ve haldeki niteliklerini öğrenme ve öğretmeye çalışmak amacıyla kurulmuştur. Bu derneğin 15 Ekim 1911 tarihindeki üye sayısının ancak 63'e ulaşması karşısında derneğin ve dolayısıyla savunmasını üstlendiği görüşün yaygın bir fikir akımı haline dönüşmediği görülmüştür.

TÜRK YURDU CEMİYETİ: Türk Derneği'nin kapanmasından sonra yeniden alınan Türklük ve Türk unsurunu ölçü alarak faaliyete geçmiştir. Türk Milliyetçiliğine bir yön vermek amacıyla kurulan bu derneklerin ömürleri fazla uzun olmamış ve faaliyetlerine çeşitli nedenlerle ara vererek derneklerini kapatmak zorunda kalmışlardır.

TÜRK OCAĞI: 12 Mart 1912 tarihinde açılmıştır. İstanbul'da bulunan genel merkezin İngilizlerce işgali üzerine faaliyetlerine ara veren Türk Ocakları 23 Nisan 1924'de bu kez merkezi Ankara'da olmak üzere yeniden faaliyete geçmiş, daha sonra bu merkeze bağlı olarak çeşitli illerde 157 şube açılmıştır. (12 Eylül'den sonra tekrar açıldı.)

MİLLÎ TÜRK TALEBE BİRLİĞİ: Bir öğrenci kuruluşu olmasına karşın 1929 yılının başlarında kurulan Milli Türk Talebe Birliği (M.T.T.B) öğrencilerinin eğitiminin dışında Milli bir ruh içinde yetişmeleri, ulusal ilişkilere büyük özen ve ilgi gösterilmesi amacıyla kurulmuştur.

Daha sonraları Milliyetçi ruh ve şuurun yönlendirmek için 1933 yılı Temmuz ayı içinde Birlik isimli dergilerin yayına başlamıştır. 1933 yılında yapılan Kongre sırasında birliğin armasına kurtresmi ilavesi ve ayrıca üniversite öğrencilerin giyeceği şapkalar da bu armanın bulunmasına karar verilmiştir. 1935 yılına

kadar Milliyetçilik görüşünü savunan yayanlar: Türk Yurdu – Tevhidi Efkar – Küçük – Mecnua – Anadolu Mecnua – Milli Mecnua – Azerbaycan Yurt Bilgisi Mecnua – Birlik ve Orhun'dur.

Ankara'da gençlik teşkilatıyla birlikte iki ayrı kuruluş olarak kitap sevenler kurulu da kurulmuş, daha sonraları bir yılını doldurmadan faaliyetlerine son vermiştir.

Sırasıyla açıklamaya çalıştığım bu dernek ve kuruluşlarından sonra 7 Eylül 1944 tarihinde Irkçılık-Turancılık davası adı altında gizli cemiyet kurma suçlarından 23 kişi yakalanmış ve haklarında soruşturma açılmıştır. Bu kişiler şunlardır:¹¹¹

- 1- Nihal Atsız
- 2- Hüseyin Namık Orkun
- 3- Necdet Sancar
- 4- İ.Rasim Tümtürk
- 5- Hikmet Tanyu
- 6- Sait Bilgiç
- 7- Cemal Oğuz Öcal
- 8- Hasan Ferit Cansever
- 9- İlhan Darendelioğlu
- 10- Zeki Velidi Togan
- 11- Zeki Özgür
- 12- Fethi Tevetoğlu
- 13- Alparslan Türkeş
- 14- Cihat Savaşer
- 15- Reha Oğuz Türkkan
- 16- Nurullah Barınan
- 17- Saim Bakrak

111. (Türkçülük-Turancılık Davası)

18- Hamza Sadi Özbek

19- Fehiman Altan

20- Cabbar Şenel

21- Fazıl Hisarcıklı

22- Yusuf Kadıgil

23- Muzaffer Eriş

İsimli kişiler hakkında yapılan tahkikat sonucu kanuni unsurları yönünden bu kişiler beraat etmişlerdir.

TÜRK KÜLTÜR OCAĞI: 1946 yılında kurulmuştur. Başlıca gayeleri; Türk Milliyetçiliğini işlemek ve yaymak, Türk bilincine dayanan kültür birliğini oluşturmak, Milliyetçiler arasındaki bağları kuvvetlendirmek, Türk Kültürüne hizmet, Türk Töre ve geleneklerini yerleştirmektir. Daha sonraları Türk Ocakları dışında en yaygın sayı ve kuruluşa sahip olan Milliyetçiler Derneği açılmış ne var ki bu dernekler 1952 yılında kapatılmıştır. Bu arada birçok şubeyle Türk Gençlik Teşkilatı ve Türk Kültür Çalışmaları Dernekleri de kurulmuş ve kapanmıştır. 1949 yılında Türk Ocakları tekrar etkin çalışmalarına başlamıştır. Bu dernek, Türk milleti dışında bir de Türk ırkı olduğu görüşünden kaynaklanan nedenlerle düşünce ve politik konularda Milliyetçilik görüşünü yayıp etkinleştirmeye çalışmıştır. Bu dernek aynı zamanda dini konuları yaymak ve komünizmle mücadele konusunda da etkin faaliyetler göstermiştir.

1950 yılına kadar derneğin yayınları şunlardır: Bozkurt, Türk Yurdu, Doğu, Millet, Tanrı Dağı, Kopuz, Gökbörü, Orhun, Türkçülük, Kürşat, Altın Işık, Milli Birlik, Özleyiş, Verim, Hareket, Düven, Serden geçti ve Kızılırmak bu teşkilatın yayınlarından.

Daha sonraları İstanbul, İzmir ve Zonguldak'ta farklı tarihlerde ancak isimleri aynı olan komünizme karşı tek bir cephe oluşturarak kesin sonuç alabilmek gayesiyle komünizmle mücadele dernekleri kurulmuş ve bu dernek 27 Mayıs 1960 tarihinde kendiliğinden faaliyetine son vermiştir. Bunun dışında

Türk Gençlik Teşkilatı

Türk Kültür Ocağı

Türk Kültür Çalışmaları Derneği

Kayseri Türk Kültür Birliği

Genç Türkler Cemiyeti

Türk Kültür Ocağı birleşerek

Milliyetçiler Federasyonu'nu oluşturulmuştur.

TÜRKÇÜLER YARDIMLAŞMA DERNEĞİ: 1950 yılında kurularak 10 yıl süreyle faaliyet göstermiştir. Amacı: Türkçüler arasında yardımlaşmak, paralelindeki kuruluşlarına yardım sağlamak bunun dışında da ekonomik gelişimlerde de bulunmak sayılabilir. Bu dernek ve Türk Milliyetçiler Derneği'nin kapatılmasından sonra milliyetçilik fikrini geliştirmek gayesiyle birçok milliyetçi dernek kurulmuştur. Bunlardan:

MİLLİYETÇİLER DERNEĞİ: İlim, sanat ve felsefe konularında çalışarak ulusal kültüre hizmet etmek amacıyla kurulmuştur.

AYDINLAR KULÜBÜ: 1962 yılında kurulmuş ancak etkinlik sağlayamayarak dağılmıştır.

AYDINLAR OCAĞI: 1969 yılında 6 yıllık aradan sonra çalışmalarına (Aydınlar Kulübü) bıraktığı yerden amacıyla isim değiştirerek Aydınlar Kulübü'nün yerine düşünce ve görüşlerine yaymak için yeniden kurulmuştur.

ESKİ HARBİYELİLER YARDIMLAŞMA DERNEĞİ: 1965 yılında Harp okullarından ilişkileri kesilen öğrencilerin haklarını korumak amacıyla kurulmuştur.

Sonradan Turancılık ülküsünü benimseyenlerin dernek içinde etkinlik sağlamaları ve çoğunluğu ele geçirmelerine bağlı olarak kuruluş amacının dışında Türkçülük ve Turancılık mücadelesine girişmiştir.

BİR DÜŞÜNCE KULÜPLERİ FEDERASYONU: Merkezi Ankara'da 30 Kasım 1967 tarihinde kurularak 37 ilde özellikle İstanbul, Ankara ve İzmir'de açtıkları şubelerle faaliyete geçmiş-

tir. Gayeleri; Milliyetçi bir ruhla yetiştirmek yıkıcı ve bölücü akımlarla mücadele etmektir.

GENÇ ÜLKÜCÜLER DERNEĞİ: 29 Şubat 1968 tarihinde Adana ve 35 ilde faaliyetine başlamıştır. Türk Milliyetçiliği fikrine yaymak ve Komünizmle mücadele etmek ana gayeleri arasındadır. Ülkü Ocakları paralelindedir. Lise ve dengi okullarda okuyan öğrenciler tarafından kurulmuştur. Bu teşkilat özellikle tatlillerde disiplinli bir yaşama alışabilmek amacıyla kamplar kurarak buralarda fikren olduğu kadar sportif faaliyetlerde bulunmayı ve eğitimi amaçlamışlardır. Bu kamplar çoğu yerlerde izci kampları olarak da kurulmuştur.

ÜLKÜ OCAKLARI DERNEĞİ: Türk Milliyetçiliği bilincini yerleştirmek ve güçlendirmek amacıyla ilk olarak İstanbul ve Ankara'daki fakülte ve yüksek okullarda kurulmuştur. Daha sonra faaliyetlerini üniversite bulunan bütün illerdeki Ülkü Ocakları'nı kapsamına alacak şekilde 1969 yılında genişletilmiş ve Ülkü Ocakları Birliği haline gelmiştir. Bu derneğe bağlı olarak yine okullarda, özellikle Orta ve Lise ve dengi okullarda faaliyet göstermek için Büyük Ülkü Derneği faaliyete geçmiştir.

C. PARTİLEŞME

Derneklerde uzun zamandır yürüttükleri faaliyetlerle teşkilatlanma alanında yeterince tecrübe kazanan ve bu aşamayı tamamlayan Milliyetçi Hareket, ülkede meydana gelen aşırı sol ve Komünist-Sosyalist akımların karşısına Millet Meclisi'ne girerek parlamentodan karşılık vermek ve faaliyetlerini parti olarak sürdürmek, ayrıca Milliyetçilik hareketini doktrine ederek uygulama safhasına gelmiştir. Milliyetçi-Ülkücü tüm dernek ve kuruluşların merkezîyetçilik prensibine bağlı olarak Milliyetçi Hareket Partisi'ne karşı sorumlu olarak bağlanmasında en etkin rol Alparslan Türkeş tarafından oynanmıştır.

27 Mayıs 1960 tarihinde Milli Birlik Harekâtının içinde yer alan ve 25 Eylül 1960 tarihine kadar Başbakanlık Müsteşarlığını üstlenen Alparslan Türkeş, 13 Kasım 1960'ta Milli Güvenlik Kurulu'ndan çıkarılarak 19 Kasım 1960 tarihinde Hindistan'a zorunlu görevli olarak gönderilmiş ve 22 Şubat 1963'te Türkiye'ye dönmüştür. Bir dernek kurma girişimindeyken 21 Mayıs 1963 tarihinde tutuklanmış ve 5 Eylül 1963'te serbest bırakılmıştır.

31 Mart 1964 tarihinde Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi'ne giren Alparslan Türkeş, 31 Temmuz 1965 tarihinde genel kongre tarafından partinin genel başkanlığına getirilmiştir. 1969 yılının Şubat ayında Alparslan Türkeş'in önerisiyle C.K.M.P'sinin adı Milliyetçi Hareket Partisi olarak değişmiştir. Bu isim değişikliği-ne bağlı olarak düşünce akımı parti hareketine dönüşmüş ve doktrine o zaman Milliyetçi-Toplumcu adı verilmiştir.

Aşırı solcu unsurların 1961 Anayasası'nın getirdiği aşırı hak ve özgürlüklerden yararlanarak üniversite gençliği, işçi, köylü, memur ve çeşitli meslek gruplarında hızla örgütlenerek gruplar oluşturma ve görüşlerini geniş kitlelere benimsetme çabalarına yönelmeleri bunlara bir "aksiyon" olarak zaten var olan sağ kanatta da birtakım gelişmelere, gruplaşmalara neden olmuştur. Sağ yelpaze içindeki ülkücü grup çeşitli kesimlerde geniş bir örgütlenme ile küçümsenemeyecek bir oranda gelişerek taraftarlarını arttırmıştır. Bunun dışında aksiyoner olarak sürdürdüğümüz çabalar içerisinde, aşırı sol kesimin yapmış olduğu silahlı eylemlere misilleme yoluyla bazen de saldırı yoluyla silahla cevap vermemiz sonucunda sürdürdüğümüz çabalarla, yurdumuzdaki anarşi ortamının gelişmesinde ve 12 Eylül öncesi boyutlara ulaşmasında ziyadesiyle etkimiz olduğu da bilinen gerçeklerdendir. Adın da anlaşılacağı üzere 'hareket'i devamlı süregelen aksiyonu öneren ülkücü görüşün gelişebilmesi, yaşayabilmesi yönünden geniş bir tabana ihtiyaç duyduğunun bilinci içinde yöneticileri tabandan yetiştirerek -Ülkü Ocakları'ndan Parti'ye- gerek kamu kesiminde egemen gerekse sokakta etkin bir kadro yaratabilmemiz gerekmektedir. Bunun için 1969 yılından bu yana Ülkücü Hareket kendine yakın, iyi niyetli, saf, temiz, ulusal değerlere saygılı ve bağlı gençleri özellikle seçip kendi doğrultusunda yetiştirmek ve eğitmek yoluna gitmiştir. Bu yetiştirmeler sonucunda bizlerde kendimize rakip ve Vatan için tehlike olarak gördüğümüz Komünist ve bölücü unsurların ve bunların bütün örgütlerine karşı, benzer-eşit- kurallar içinde yasal ve yasadışı örgütlenme, silahlanma, kitle ve kadrolaşma çalışmalarımıza hız verdik. Amacımız, savunduğumuz;

Milliyetçilik

Ülkücülük

Ahlakçılık

Toplumculuk

İlimcilik

Hürriyetçilik

Köycülük

Gelişmecilik ve Halkçılık

Endüstricilik ve Teknikçilik

başlıklarında belirttiğimiz Dokuz Işık Doktrini'ne uygun bir devlet düzeni kurmaktı.

1978 Sıkıyönetimi'nden 12 Eylül'de Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yönetime el koymasına kadar geçen süre içerisinde Sol ve Komünist, bölücü örgütlere darbe vurma çabamız ile Devlet mekanizmasında kadrolaşma ve bu kadrolarla da aşırı sola karşı örgütlenme, büyüme hareketimiz, gizlilik ve ancak büyük bir titizlikle sürdürülmüştür. Yüksek okul ve fakültelerimizin çeşitli bölümlerinde okuyan ve mezun olan ülkücü genler, kendi branşlarının adını taşıya dernekler kurarak bu derneklerde toplanıp faaliyetlerini sürdürmeye devam etmişlerdir. Teknik Üniversite Elemanlar Derneğini (ÜLKÜ-TEK) kurmuşlar, öğretmen okullarında okuyanlar ve mezun olanlar, Ülkücü Öğretmenler derneğini -Birliği- (ÜLKÜ-BİR) kurmuşlardır. Bunun gibi birçok örnek verilebilirse de bu dernekleri (D) bölümünde sunacağımdan burada teferruatlı açıklamasına girmekte fayda görmüyorum.

1978 Sıkıyönetimi'nden önce içimizde var olan şiddet yanlılarınca bazı kişilerin hedef olarak belirlenip uygun ortamlarda eylem konulması da çoğu kez görülmüştür. Silah kullanmayı itiyat haline getiren ve halen yargılanmakta olan bizler gibi hiyerarşik ve organize militanların sonradan belirlediğimiz hedeflerimizi sorguladığımız ve öldürmeye başladığımızda yargılaması yapılan dosyalarımızdan anlaşılabilir. Bunlar arasında Çuval cinayetleri sorguları işkence edilerek yapılan ve daha sonra bir kurşunla ya da boğularak öldürülen kişilere basın tarafından uygun görülen isim-

dir. Masum ve bizlerce hedef sayılamayan ancak bulundukları topluluk içerisinde bir ya da birkaç Aşırı solcu Komünist'in bulunduğu ve bunların da ölmeleri gerektiği düşüncesiyle, masumları gözetmeden onların bindikleri otobüsleri (Ankara ve Elmadag katliamları gibi), gittikleri kıraathaneleri ve özel konutları; Balgat, Bayrampaşa, barış ve havuzlu kahve, vs... silahla taramak eylemlerinde olduğu gibi hedefimiz olmayanlara zarar verip veremeyeceğimizi gözetmeksizin salt gücümüzü ispatlamaya -göstermeye- misilleme yapmaya, korku, kaygı ve panik yaratmaya yönelik silahlı eylemlerimizi arttırdığımız ve mezhep ayrıcalığına dayalı toplumsal çatışmalara dönüştürülen olaylarda (K.Maraş, Çorum, Sivas olayları gibi) mutlak surette bir tarafta yer aldığımız ve bu tarafı desteklediğimiz olmuştur.

İllegal olarak faaliyet gösteren ve Ülkücü Gençlik Dernekleri ile Milliyetçi Hareket Partisi çatısı altında toplanan bizler, 26 Aralık 1978 tarihinde ilan edilen sıkıyönetim ile birlikte silahlı eylemlerimize ara verdik ve yeni bir stratejiyi uygulamaya çalıştık. Buna göre tüm bilinen Komünist kişi ve kuruluşlar devletin güvenlik kuvvetlerinden tarafsız olanlara şikâyet ve halka deşifre edilecek idi. Silahlı eylemlerden mümkün mertebe uzaklaşılacak birtakım provokasyonlarda yapılarak Askerin, aşırı sol'un üzerine gitmesi sağlanacaktı. Nitekim sıkıyönetimin ilk günlerinde bazı tarihlerde silahlı eylemlerde etkin olan birçok teşkilatlar kendiliklerinden kapanmış silahlı eylemler büyük ölçüde durmuştur. Bizlerin İstanbul ilinde ve özellikle bildiğim Mecidiyeköy ve çevresinde karakol duvarına veya karakol yakınında bir yere faşist polisten hesap sorulacak. THKP-C, yazıların lise duvarlarına faşist öğretmenler sonunuz geldi. İGD gibi sloganlar yazarak bölgedeki kişi ve kuruluşların sol'a karşı kin duymalarını ve bizlerden himaye ve bilgi istemelerine sebep olmak niyetindeydik.

Bu yazılamalar ve özellikle provokasyon çerçevesi içerisinde İstanbul İl Başkanlığından edindiğim bilgilere göre Türkiye çapında bu tür hareketler yaygınlaştırılmıştır.

ÜLKÜCÜ ÖRGÜTLER

(3)

D. ÜLKÜCÜ ÖRGÜTLER (YURT İÇİ)

Seçilen Milli ve manevi değerlerine bağlı, saf, temiz ve saygılı gençlerin seminerler ve kamplarda eğitimlerinden sonra meydana gelen milliyetçi kadronun disipline ve organize edilmesi ve hiyerarşik, merkeziyetçi düzende organize edilebilmelerinin sağlanması amacıyla kurulan değişik derneklerle mücadelenin daha bilinçli ve tek elden yürütülmesi yolunda önemli bir adım atılmıştır. Önceleri komando olarak adlandırılan bizlerin sonraları Ülkücü veya Milliyetçi olarak tanındığımız ve bu sıfatla adlandırıldığımız da görülmektedir. Bizlerin şiddete dayalı eylemlerimizin yanı sıra merkeziyetçi otorite olarak tanımlanan genel merkezin - özellikle sıkıyönetim ilanından sonra yukarıda da açıklamaya çalıştığım gibi- stratejisi uyarınca tam olarak uygulanmaya çalışılması 1979 yılı Ekim ayı başlarında; "Tahrikler sonucu silahlı eyleme girişilemeyerek, aşırı sol'un eylem yanlılarının güvenlik kuvvetleriyle karşı karşıya bırakmak, bu arada yeniden organize olarak sistemli bir biçimde kadrolaşmak" şeklinde özetleyebileceğim prensip, tutum ve düşüncelerinizi elimizden geldiğince uygulamaya çalıştık. Ne var ki bu merkezi kararı birtakım anarşi müptelası militan arkadaşlarımız uygulamamışlardır. Her ülkücünün dilinden düşmeyen Biz devletin önüne kendimizi etten kemikten bir set yaptık, biz devlet için vurduk, vurulduk teraneleri tamamen yanlıştır. Bu güne kadar tanıdığım ülkücü gençler içerisinde istisnaları hariç olmak üzere hiç kimse gerçekten devlet için onu korurken ölmemiştir ve öldürmemiştir. Devleti korumak onun güvenlik kuvvetlerinin görevidir. Kanunlar dışına çıkıldığı zaman kim olursa olsun suç işlemiştir. Eğer devleti korumak iddiamız varsa onun güvenlik kuvvetlerine yardımcı olmalıydık ve onlarla birlikte resmen devlet saflarında yer almalıydık. Bu olmadı, bizler devletin jandarması, polisi gibi silah kuşandık, bombalarımızı hazırladık zincirlerimizi, bıçaklarımızı, sopalarımızı elimize aldık sokaklara döküldük. Bir de bunun yanında kanunlar nezdinde kurulan Ülkücü Gençlik Derneği. Ülkü Ocakları ve Genç Ülkücüler Derneği ile Milliyetçi Hareket Partisini kendimize karargâh (karakol) olarak seçerek kullandık, yöneticiler eylemlere karşı çık-

tıkları¹¹² zaman kongrelerle silah zoruyla açıklarını bularak veya topluma deşifre etme tehdidi ile onları ekarte ederek yerlerine, ceza evlerinde yetişmiş silahlı eylemi tasvip eden tecrübeli arkadaşlarımızı yerleştirerek yasal kuruluşları da yasa dışı hale getirdik.

Bölgemizde bir Ülkücü arkadaşımız,¹¹³ bir parti yöneticisi öldürüldü o kişiyi en çok ve en yakından tanıyan arkadaşları başta olmak üzere ellerinden gelen bütün eylemleri ortaya koydular. Kısacası bu kişilerin intikamlarını aldılar. Bu kan davaları bir iki ölüyle bombalamaya kalmadığı gibi aylar hatta yıllar sonra öldürülen kişilerin ne için öldürüldüğünü sorduğumda¹¹⁴ filanın intikamını aldım denilmekte süre gelen öldürme ve bombalama olaylarının devleti korumak için değil sadece kişilerin kendi sadist egolarını tatmin ve arkadaşlarının kanına kan almak için olduğu ortadadır. Kaldı ki Devlet için Millet için adam öldürmenin o kadar basit olmadığı, bir hâkimin karşısındaki suçlu hakkında 'idam kararı' vermek için ziyadesiyle aleyhte objektif deliller bulması lazım geldiği, hatta çoğu kez suçlunun hal ve davranışları göz önüne alınarak TCK'nun 59. maddesi sebebiyle idam cezalarının müebbet hapis olarak tayin edildiğini görüyoruz. Bu bir vicdan meselesidir. Yani bir tarafta insanın elinde yetki olduğu halde eylemi gerçekleştirmek vicdani kanaatini doğrulamak için senelerce kafa yarar, düşünürken bizler hiç tereddütsüz cana kıyıyor ve bu suçumuza devlet için yaptık kılıfını da hemen geçiriveriyoruz. Bu bahane değildir.

Ülkücü Gençler olarak bizlerin yurtiçi ve yurtdışındaki örgütlenme ve kadrolaşma hareketlerimizin yanı sıra 1968 yıllarından itibaren yoğun ve sistemli bir şekilde silah edinmeye başladığımız aşırı solun saldırılarına karşı korunmak için bireysel olarak başlattığımız silahlanma çaba ve çalışmaların zamanla hız, kapsam, nitelik ve miktarı artmıştır. Önceleri zincir, sopa, kesici ve delici aletlerle başlattığımız silahlanma faaliyeti 1975-76 döneminde süratle tabanca edinme şekline dönüşmüş ve bu devre önceleri Karadeniz yapısı 7.65 daha sonraları büyük çaplı ve çok

112. (1977 Gültepe MHP Kongresi)

113. (Y. Bahri Genç_Cihan (eczacı) mış. Bayrampaşa Kahve olayı)

114. (Onur Orcan, İzzetAK.Y.) (T. Uğur Başçı minibüs: Durmuş Onuk, Fatma Kara)

mermili tabancaların ve bombaların teminiyle gelişimini tamamlamıştır.

12 Eylül ve öncesi polisçe gerek parti ve örgütlere ait binaların gerekse örgüt militanı olarak belirlenen kişilerin evlerinde ve gösterdikleri yerlerde yapılan aramalarda ele geçen silah ve patlayıcı maddeler silahlanma eğilim ve imkânlarımızı ortaya çıkartmıştır. Şişli bölgesinde ve İstanbul'da sırasıyla şu silahlar ve patlayıcılar kullanılmıştır. 1975-76 yılları arasında genellikle Karadeniz yapısı 7.65 astra, çek vizör tabancalar. 9 mm silahlar 1976-77 yılları arasında çek vizör lama tabancalar 1977-78 yılları arasında, 9 mm Lama, Walter, Kırıkkale, Turalı polis, Dinamit Lokumları.

1978-79 yılları arasında 38 cal. Simith Wesson ve Brezilya Taurus, 14'lü Bronwing, Baretta, Barabellum p_35 ve P-38 Luger (mm) 44 mermi kapasiteli SHE marka otomatik tüfek, 32 mermili Portsaid marka otomatik tabanca 72 mermili Tamburalı tüfek, MP-40 Tüfek 1979-80 yılları arasında 78 yılında yakalamayan silahlarla birlikte 7.65 mm 13 mermili Baretta, 15 adet Unique marka Fransız onlusu tabir edilen tabanca, 20 adet Bersa marka tabanca, 10 adet Çek 16'lı tabanca, 5 adet Smith Wesson 9mm 16'lı tabanca, 20 adet 14'lü Bronwing tabanca ve Dinamit C-4 Patlayıcı, TNT ve fitil saniyeli ve elektrikli Fünne, 36 mermili Mat marka otomatik tabanca, 9 mm 32 mermili Sten tabanca, Ligele marka toplu tabanca, 7.62 mm Kaleşnikof marka otomatik tabanca, 45 Cal. Colt marka tabancalar kullanılmıştır. Bu silahların bir kısmı özellikle 16'lık Çek, Smith Wesson, 14'lü Bronwing, Unique, Bersa marka silahlar Çayirovalı Osman isimli kaçakçıdan Üzeyir Çakmaktaş aracılığıyla alınmıştır. Bunlardan başka İstanbul'da yapılan aramalarda ele geçen bazı silahlar şunlardır:

72 C /2108 seri nolu Belçika Bronwing 14'lü tabanca iki şarjörü ve 25 mermisi,

A 15706 seri nolu 6.35 mm Baretta marka tabanca iki şarjörü ve 35 mermisi,

291557 seri nolu Lama marka tabanca iki şarjörü

1078 adet 7.65 mm'lik mermi 22 adet 9 mm'lik mermi

33866 seri nolu otomatik Sten tabanca

A 395070 seri nolu Smith Wesson tabanca, iki şarjörü

3001 seri nolu toplu tabanca

D 03094 seri nolu Çek Vizör marka 7.65 tabanca

D 231826 seri nolu Star marka 9 mm tabanca iki şarjörü

34127 seri nolu 1898 Mod. Toplu tabanca

78160 seri nolu Kaleşnikof marka SHE yazılı makineli tüfek 3 adet şarjörü 32 fişeği

E 18319 seri nolu 38 cal. Taurus marka tabanca

4000 seri nolu Astra marka 7.65 mm tabanca

2 adet 9 mm, 2 adet 7.65 mm tabanca namlusu,

72 adet 7.62 mm Kleşnikof tipi mermi, 7.65çç'lik Gel marka 75 adet mermi,

9 mm'lik 23 adet mermi, 5 Cal. 7 adet mermi, 9 mm'lik 23 adet mermi,

45 Cal. 7 adet mermi, 40 adet MKE yapımı fünye, 3 adet elektrikli fünye,

2 adet Concept 2000 marka ve seri nolu 602 Mod. Hongkong malı el telsizi

522944 seri nolu Çeska marka 7.65 mm tabanca

26034 seri nolu Çeska marka tabanca

Bütün bu silah ve mühimmat, Türkiye'de örgütlenen ve devamlı silahlı eylem yapan Komünist örgütleri eşit şartlarda çöktürmek, onlara darbe vurmak ölen her ülkücü –Parti yöneticisi- ve sempatizanımızın intikamını alarak karşı tarafın gözünü korkutup yıldırma içindir. Özellikle 1978 yılının son aylarında aşırı sol'da önemli bir yer işgal eden THKP-C kökenli DEV-GENÇ'in bünyesinde DEVRİMCİ-SOL olarak ikiye ayrılması diğer birtakım örgütlerinde bunları ayrı ayrı ve kısmen desteklemeleri, DEV-SOL'un eylemlerini artırması sonucu sağ kesim militanları olarak Ülkücü gençler öldürülecek ya da eylem konacak aşırı solcu unsurları kesinlikle fraksiyonlarına göre ayırma-

dan hareket etmişlerdir. Mantık şudur; bir yerde Komünistler toplanıyor mu? Orası ne yolla olursa olsun imha edilmelidir. Birisi komünist midir? Mutlaka öldürülmeli ya da bilinç durumuna göre yaralanmalıdır. Öldürülen her ülkücünün intikamı mutlaka alınmalıdır.

Diğer taraftan ülkücü teşkilatların içinde zaman süreci içerisinde oluşan silahlı militan grupların, her dönemde misilleme ve sindirme karakterindeki eylemlerine yoğunluk kazandırma çabaları onların eylem anlayışını da açıkça ortaya koymaktadır. Çeşitli tarihlerde ve yerlerde dağıttıkları bildiriler, bu çabalarının ortaya çıkış görünümünü taşımaktadır. Örneğin 28 Ağustos 1980 tarihinde Ordu'nun Fatsa ilçesinde dağıtılan, Yiğit Türk Milleti, Kahraman Fatsalılar başlıklı bildiride "...bundan sonra köylerimizde şehit edilen her ülküdaşımız veya ailesi için Merkez'de birkaç misli ile misilleme yapacağız. İhtar değil, tehdit ediyoruz." Cümlelerine yer verilmiştir. Bütün ülkücü militanlarla yürütülen faaliyetler, Devlet güçlerine komünist-terörist örgütlerle yaptıkları mücadelede yardımcı olmak, imaj ve iddiasını aşmıştır. Bütün faaliyetler artık doğrudan ve etkin mücadele yürüten politik ve ideolojik yapı gösterdiği gibi. Kendilerince suçlu olanların yanında masumlarında öldürülmelerinin önemi kalmamıştır.

Bu iddiamı çeşitli delillerle ispat etmek mümkündür. Fakat beni de mağdur duruma sokan, aile içerisinde MHP ve ÜGD'ne antipati yaratmasına sebep olan bir eylemi örnek göstermen mümkündür.

14 Kasım 1979 günü Okmeydanı'nda Büfe ve Kırtasiye dükânının taranması olayı, olay sanığı arkadaşım Üzeyir Çakmaktaş'ın ağzından dinlediğimiz kadarıyla kendisi, Osman Dönmez, Adnan Kaya, Veli Yorgancı, Süleyman Fevzi Kınay ve İsmet (Hoca) arasında gerçekleşmiştir. Olaya Mecidiyeköy'de bulunan Karadeniz Kıraathanesi'nden yola çıkılmıştır. Olayda arabanın şoförlüğünü S. Fevzi Kınay yapmıştır. Olay yerinde kullanılan 2 14'lü Browning, 1 MP-40 Alman yapısı tüfek (9 mm) markasını hatırlamadığım 1 adet 9 mm'lik ve 1 adet 7.65 mm'lik olmak üzere toplam 5 adet silah kullanılmıştır. Olayda Bayram Çirimen ve Yusuf Teke isimli kişilerin isimleri olayı saptırmak için verilmiş böylece diğerlerinin saklanması sağlanmıştır. Ne var ki sakladık-

ları Veli Yorgancı 1981 yılında Mecidiyeköy-Gayrettepe'de solcu militanlarca öldürülmüş Fevzi Kınay ve Osman Dönmez yurtdışına kaçmış diğer yakalananlarda olayla ilgili bilgileri olmadığından bu olayın aslını anlatamamışlardır.

İst. Emn. Müdürlüğü 1. şubesinde Üzeyir Çakmaktaş ve Ramazan Çepni isimli kişi aynı zamanda kalmışlardır. Ramazan Çepni isimli kişinin Bayrampaşa'da 1979 yılında silahla taranarak 6 kişinin ölümüne yol açan Kahvehane olayıyla ilgisinin olmadığını, çocuğun, 1.şubede Üzeyir Çakmaktaş'a "siz bu olayın kimler tarafından yapıldığını bilirsiniz, nolur söyleyince ben kurtulayım" dediğini, Üzeyir'in ise kendisini bilmiyorum dediğini bizzat kendisinin ağzından dinledim. Bayrampaşa'daki kahvehane tarama olayı Üzeyir Çakmaktaş, Müfit Sement ve ismini bilmediğim kişilerce yapılmış ve olayda bölgemizin silahı 9 mm'lik MP-40 model Alman yapısı tabanca kullanılmıştır. Bu olaydan evvel komünistlerce bizlere yönelik önemli bir eylem olmuştu bunu şimdi hatırlayamıyorum, olay bunun misillemesi olduğu gibi aynı zamanda da (ŞİT. Şeriatçı intikam Tugayı-Şişli- İntikam Tugayı) imzası kullanılmıştır. Bu olaylarda birçok masum ölmüştür.

27.8.1978 tarihinde ben, Coşkun Akbulut, Süleyman Öztürk, Ahmet Ayhan ve Yusuf Batmaz ile birlikte Şişli Hasat Sokak'ta bulunan Barış Kiraathanesi'ni silahlarımızla taradık. Bu olayı yapmamızın en büyük nedeni, olaydan evvel kiraathanenin sol ön camının köşesinde bulunan masada CHP'si gençlik kolları başkanı ve arkadaşlarının oturduğunun haber alınması olmuştur.

Olayda ana gaye bu kişiyi vurmaktı, fakat kahvehanenin içerisinde bulunan ve kesinlikle siyasetle alakaları bulunmayan Hacı Demir, Hakkı Akgül, Hüseyin Yıldız, Necati Konuk ve Kenan Emiroğulları isimli kişiler vurulmuşlardır.

Bu kişilerin kimisi bakkal kimi de o semtte bulunan apartmanların kapıcılarıdır ve bunlar olay zamanı Ramazan Ayı'na denk geldiğinden henüz Teravih namazını kılarak kahvehaneye birer bardak çay içmek için uğramış kişilerdir.

Eylemde hangi vatan haini ölmüştür? Hangisi yaralanmıştır? Hedef Vatan hainleri, Din düşmanları olsa dahi insanları öldürmek yetkisi kimden alınmıştır? Vatan hainlerini öldürmek eylemi

meşrulaştırmaz. Neticede hedef insandır. Suçlu ise ceza-i müeyyidesi kanunda yazılıdır ve uygulayıcıları adalet mekanizmalarıdır. Din düşmanı iseler; inanır veya inanmaz o insanın kendi sorunudur. Allah inanmayanları öldürün diye bir emir vermemiştir. Allah Tebliğ edeceksiniz der. Onların cezalarını ancak ben veririm der. Benim verdiğim canı Kulum alamaz der. Öyleyse bu da yeterli bahane değildir. Mademki Devlet için yaptık deniyor. Devlet için yapılan işler resmidir. Devlet gayrı resmi çalışmaz. Resmen hangi ülkücü eylem yapmıştır da bu meşru eylem olmadığına göre boş safsatalarla gençler galeyana getirilmiş suçlar işletirilmiş. Ve bu suçların cezaları da çekilecektir.

Örnekler binlercedir. Bir misal daha vereyim. Mehmet Öz, Gülşen Kavak ile yaşadığı kısa süreli dost hayatını onu öldürmek ve kadını da komünist olarak tanıtmakla noktalamıştır. Kadına işkence yaparak cinsel organına kazık sokmuşlar, daha sonra da iple boğmuşlardır. “Devlet İçin”.

GÜLŞEN KAVAK’IN (GÜNGÖR) ÖLÜMÜ:

Olayı Yunus Meral, ben, Ferhat Tüysüz ve Recep Akyol Adapazarı Cezaevi müşahedesinde yatarken Günaydın Gazetesi’ni haberinden okuyarak öğrendik. Haberde kadının ellerinin ve ayaklarının arkadan bağlanarak boğulduğunu boğulmadan evvel tecavüz edildiğini ve cinsel organına kazık sokulduğunu yazıyordu gazete ayrıca kadının o halde bir resmini de yayınlamış, cesedin Arnavutköy’de bulunduğunu haber etmişti. Bu vahşeti gördükten sonra hepimiz bu eylemi gerçekleştirene lanet etmiştik. Öyle ki gazetelerden “Canı sıkılınca adam öldüren” puntolarıyla tanınan Ferhat Tüysüz isimli arkadaş, bu işi yapanı elime geçirirsen hiç acımadan gebertirim demişti.

Uzun zamandır meydana gelen ideolojik olaylarda iple boğma-komando düğümü atma- elleri, ayakları arkadan bağlayarak kişinin kendi kendisine boğmasını sağlamak ve cesedi de bir çuval, TV kutusu, bez veya valiz ve benzeri şeylere koyarak bir yere atmak Şişli bölgesinin karakteristik eylem özelliğini taşımakta idi. Arkadaşlara Gülşen Kavak işinin bölgemiz militanları tarafından gerçekleştirilmiş olacağını, olayın gayrimeşru alemin işi değil siyasi nitelikli olabileceğini veya bölgeden birinin gönül meselesi bulunduğunu ölümü de ancak siyasi bir görünümle kamufle et-

mek isteyebileceği gibi tahmini bilgilerle söyledim. Eğer eylem arkadaşlarımız tarafından gerçekleştirilmiş ise mutlaka ölümle cezalandırılması gerektiği noktasında görüş birliğine vararak. Bunun böyle olmamasına hep beraber dua ettik.

Kısa bir süre sonra bu işin bölgemiz militanlarından Mehmet Öz, Hasan Taygar ve Ali Peker tarafından gerçekleştirildiğini öğrendik. Adapazarı Cezaevi'nden K.Maltepe ve Davutpaşa Askeri Cezaevleri'ne haber gönderildi ve alınan karar gereğince Mehmet Öz'ün ve Hasan Taygar'ın öldürülmeleri kararlaştırıldı. Bu karardan kısa bir süre sonra K.Maltepe As. Cezaevi'ne getirildim.

Kartal Maltepe Askeri Cezaevi'nde daha evvelden Hasan Taygar'ın sorgusu yapılmıştı (arkadaşlar tarafından). Cezaevi idaresinden aldığım izinle televizyon seyretmeye diye diğer koğuşlarda bulunan bölgemizin militanlarıyla görüşmeye gittim. Bu görüşmeler sırasında Hasan'ın kadına tecavüz gibi bir eylemde bulunmadığını esasen kimsenin bu olayı bilmediği, Hasan Taygar ve Ali Peker ile olan görüşmelerinde ise Mehmet Öz'ün kadını kendisinin getirdiğini, ikisinin oda da uzun süre kaldıklarını, kadınla Mehmet'in arkadaş olduklarını, işin sonunda ölüm olduğunu bilmediklerini, fakat Mehmet'in kendilerine gelin yardım edin şunu atalım deyip de odaya çağırdığı zaman kadını yerde çıplak olarak ölmüş vaziyette gördüklerini daha sonra hep beraber bu delili yok etmek gerektiği düşüncesiyle cesedi bir valizin içerisine koyarak MHP'nin bulunduğu pasajın dışına çıkarttıklarını, burada arabanın içinde Bayram Çimen'i gördüklerini böylece cesedi arabayla Arnavutköy'de bir sokağa bıraktıklarını söylediler.

Halen Milliyetçi Çalışma Partisi (MÇP)'nin İstanbul İl Başkanlığı'nda yönetim kurulu üyeliği yapmakta olan Üsküdar bölgesi sanıklarından Şinasi Atan o zamanlar cezaevi ve koğuş başkanlığı yapmakta idi. Kendisine kısaca herkes bu kişileri bir kaşık suda boğacak kadar kinliydi. Bölge olarak arkadaşlarla durumu tartıştıktan sonra, Hasan Taygar'ın sadece cesedin atılmasında rolü bulunduğu suçun işleniş ve hazırlanışında katkıları olmadığını Ali Peker'in de konumunun aynı olduğuna buna inanıp kanaat ettiğimizi, bu arkadaşlara bir kötülük gelmemesini, suçlarını mahkemede inkar etmeleri ve bu işi temize çıkartmaları gerektiğini anlatarak zarar gelmemesi gerektiğini anlatarak ikna ettim.

Bu arada asıl suçlu Mehmet Öz olarak gözüküyor ve o da Davutpaşa Askeri Cezaevi'nde bulunuyordu. Kendisi ile aynı cezaevinde bulunan Üzeyir Çakmaktaş bu kişiyi öldürecek, fakat uzun zaman bir haber duyulmadı. Ağustos 1981 yılında Ankara Mamak as. Cezaevi'ne gidip geldim. 1983 yıllarında Davutpaşa'daki arkadaşlar K. Maltepe'ye geldiler. Olayın arası iyice soğumuştur Mehmet'te hiçbir şey olmamış gibi davranıyordu.

Neden bu şekilde olduğunu diğer arkadaşlara sorduğumda, kimsenin başına iş almak istemediğini, hiç kimsenin böyle biri için kendini feda etmeyeceğini, Mehmet'in olayda tecavüz etmediğini, kazık sokma işinin yanlış olduğunu, yalnızca öldürme eyleminin bu kişi tarafından gerçekleştirildiğini, basın işi abarttığını, oda da kadını öldürürken yanında kimsenin olmadığını, işin şahidi de bulunmadığından hata yapmak istemediklerini bunun için Mehmet'in can korkusu olmadan dolaştığını söylediler.

Zaman zaman Mehmet Öz'le birlikte yapmış olduğumuz sohbetler esnasında bu olayın nasıl cereyan ettiğini öğrenmem için kendisine sorduğum direk ve dolaylı sorulara verdiği cevaplardan anladığım kadarıyla:

Gülşen ile Gültepe'den tanışmışlardır. Maktul kocasından ayrı yaşamaktadır. Bunun içinde kendisine destek çıkan Mehmet'le arkadaş olmuş beraber dolaşmaya başlamışlardır. Maktule Mehmet'le buluşmaya gelirken ailesi şüphelenmesin, konu komşu laf etmesin diye kısa bir süre evvel kocası tarafından elinden alınan çocuğunu aramaya çıkıyor bahanesiyle, alışveriş yapacağım gibilerinden çeşitli bahaneler uydurup 1-2 saatlik buluşmalarla arkadaşlıklarını sürdürmüşlerdir. Buluşma yeri olarak da genellikle Şişli MHP'nin karşısında bulunan (yakınında) Y.Karamürsel mağazalarının kafeteryasını kullanmaktadırlar.

İşte bu buluşmalardan sonuncusunda Mehmet Öz kadının Gültepe'de oturması, Gültepe'nin de solcuların kurtarılmış bölgeleri olması sebebiyle kendisinin ülkücü olduğunu bilen bu kadının hangi fikre hizmet ettiğini öğrenmek için bir takım sorular sorar, atılan oltaya takılan cevaptan şüphelenen Mehmet, Gülşen'i kandırarak MHP Şişli ilçesinin bulunduğu Hürriyet Pasajı'na getirir burada Parti ile aynı katta bulunan YENİTUR (veya yanındaki) şirketin anahtarını yaptırdıkları bürosuna sokar ve işkenceye baş-

lar, yanında kimler vardır, yalnız mıdır, bunları öğrenemedim. Fakat işkence faslından sonra kadını o halde bırakmaya korkar (şikayet eder diye) ve öldürmeye karar verir. Odada bulunan ip ve telle kadını boğar ve arkadaşlarıyla birlikte valize koyup cesedi Arnavutköy'e atar. Tabii kılıf hazır "devlet için (!)".

ÜLKÜCÜ KURULUŞLAR

Parti teşkilatı dışında ülkücü hareket olarak çeşitli çalışmalar yapılmıştır. Özellikle Komünist hareketin sokak çatışmalarına karşılık verme dışında, aşırı sol'un Ulusal Demokratik Halk Devrimi stratejisini benimsemeyen ve illegal parti çalışmalarıyla ve parti olarak iktidara gelmek isteyen Türkiye Komünist Partisi ve diğer aşırı uçlar, Devlet kadrolarını yetiştirdikleri ve yerleştirdikleri elemanlarıyla içten ele geçirmeye çalışıyorlardı. Buna göre Devlet mekanizmasında çeşitli meslek kuruluşları ve kurumlarının ilgili branşta adam yetiştirilmesiyle mümkün olacaktı. İlk olarak Gençliğin yetiştirilmesinde en büyük görevi üstlenen öğretmenlik mesleği ve eğitim fakültelerine el atılmış, TÖB-DER isimli dernek-sendika kurularak içerisine sızılmıştır. Aşırı sol'un bu hareketine kendi içlerinde fraksiyon ayrılığı olmasına rağmen Türkiye Devrimci Komünist Partisi (TDKP)'de "Yurtsever Devrimci Öğretmen" adı ile katılmıştır. Buna karşılık Milliyetçi hareketin ilk, orta, lise ve yüksek okullarda Gençliğin Komünizm denen pisliğe buluşmamaları, gençlerin örf, adet, anane ve törelerine, başta Aile, Millet, Devlet ve Bayrağı'na bağlı vatan sevgisiyle mücehhez bir gençlik olarak yetiştirmeleri aşırı sol'un Hain-i Vatan taktiklerinin kurbanı olmamaları için Eğitim fakültelerine milliyetçi gençler sokulmaya mezun olanlarında, Tayin oldukları okullarda Komünist hareketin kırılmasına başlanmıştır. Bu sayede her ne kadar Eğitimci-Öğretmen kesimi kontrol altına alınmaya çalışılmışsa da her iki tarafında okullardan birbirlerine mezun verdirmemek ve siyasi görüşleri sebebiyle aralarında kavga ve silahlı çatışmalarda her ne kadar bir tarafın vatan haini diğer tarafında devletin işgaline engel olmak için Halisane duygularla kanunlara riayet etmemeleri sebebiyle 12 Eylül evveli yaşanan anarşi ortamının birer parçası, en önemlisi kendilerinden yaşça küçük militan ve sempatizanlara "anarşi" oyununda Teşvikçi olmaları sebebiyle Aktif rol vermelerine yol açmıştır.¹¹⁵

1973 senesinden itibaren Türkiye çapında yerel ve bölgesel olarak kurulan ölkücü kuruluşlar şunlardır.

- 1- Ü.O.D, Ölkü Ocakları Derneđi¹¹⁶
- 2- Ü.G.D, Ölkücü Gençlik Derneđi¹¹⁷
- 3- Ü.Y.D, Ölkü Yolu Derneđi¹¹⁸
- 4- ÖLKÜM-BİR, Ölkücü Kamu Görevlileri Güç birliği Derneđi¹¹⁹
- 5- Ü.İ.B.D, Ölkücü İşçiler Birliği Derneği
- 6- ÖLKÜ-BİR, Ölkücü Öğretmenler Birliği Derneği
- 7- B.Ü.D, Büyük Ölkü Derneği
- 8- ÖLKÜ-TEK, Ölkücü Teknik Elemanlar Derneği
- 9- ÖLKÜ-ES, Ölkücü Esnaf ve Sanatkârlar Derneği
- 10- ÜMİD-BİR, Ölkücü Maliyeciler ve İktisatçılar Derneği
- 11- ÜS-BİR, Ölkücü Siyasalcılar Birliği Derneği
- 12- TİB-BİR, Ölkücü Tıbbiyeliler Birliği Derneği
- 13- İDA-BİR, İktisatçılar Dayanışma ve Araştırma Birliği
- 14- TRT-BİR, Televizyon ve Radyo Teşkilatı Personeli Birliği
- 15- POL-BİR, Ölkücü Polisler Birliği Derneği
- 16- MİSK, Milliyetçi İşçi Sendikaları Konfederasyonu
- 17- ÖLKÜ-KÖY, Ölkücü Köylüler Derneği
- 18- ÖLKÜ-HAN, Ölkücü Hanımlar Derneđi¹²⁰
- 19- ÖLKÜ-CEM, Ölkücü Gazeteciler Cemiyeti
- 20- ÖLKÜ-SAN, Ölkücü Sinema ve Sanat Kültür Derneği
- 21- ÜNAY, Üniversite ve Yüksek Okul Asistanları Derneği

116. 1969–1971/1973–1978

117. 1978–26.12.978

118. 9.3.980

119. Mart 1979

120. 1973 – 7.3.1979

- 22- ÜLKÜCÜ HUKUKÇULAR
- 23- ÜLKÜCÜ RESSAM VE HEYKELTİRAŞLAR DERNEĞİ
- 24- AK ÜLKÜ DERNEĞİ
- 25- SANAT VE TEKNİSYEN OKULLARI MEZUNLAR DERNEĞİ
- 26- İMESK, Sınırlı Sorumlu İşçi, Memur, Esnaf, Serbest Meslek, Köylü,
İşveren, Tüketim ve Yardımlaşma Kooperatifi
- 27- TÖMFED

Yukarıda saydığım kuruluşlarımız, hızlı teşkilatlanmalarının yanı sıra tüm ülkücü kesimin eğitim ve propaganda çalışmalarını üstlendiği gibi, zamanı geldiğinde bir güç olarak ortaya çıkmak içinde faaliyetlerini sürdürmüşlerdir. Bu teşkilatlardan bazıları, illegal faaliyet yürütmeleri sebebiyle kapatılacaklarını anladıklarında kendi kendilerini feshetmişlerdir. Ancak bu kapanma kararlarının hemen akabinde, kapanan kuruluşun görevini üstlenen yeni bir teşkilat açılmıştır. Bu açılma ve kapatma kararları kesinlikle tesadüfi değildir. Bir kuruluş eğer kapanma kararı alacaksa bu karardan evvel aynı görevi üstlenecek yeni bir teşkilatın kuruluş çalışmaları başkan ve yönetim kurulları belirlenir gerekli müracaat yapılır dernek açmayla ilgili bütün işlemler bittikten ve açılış günü alınıp hatta tabelası dahi hazırlandıktan sonra, 1. Dernek açılacak olan 2. Derneğin açılış günün bir gün evvelinden kendi kendini feshederek bütün demirbaş eşyalarını açılacak olan derneğe ya da başkanına devreder. Bu kapanma kararının ertesi gününde aynı yer ve aynı binada eski derneğin malzeme ve demirbaşlarıyla yeni dernek açılışını ilan eder. Ülkü ocaklarının illegal faaliyetlerde adı geçmesi sebebiyle kapanmasına karar alındığı zaman bizzat ben Ankara'ya giderek Ülkücü Gençlik Derneği'nin İstanbul ve semtlerindeki şubelerinin açılış çalışmalarının nasıl olacağını -karar verildiğini- dinledim ve bu çalışmalara katıldım. Ülkücü Gençlik Derneği İstanbul il başkanı Fethi Yıldız ve her ilçeden üçer temsilcinin katıldığı bu toplantı Ankara Ülkü Ocakları Genel Merkezi'nde Genel Başkan Muhsin Yazıcıoğlu başkanlığında yapılmış ve hatta feshetmeden önce açılacak ÜGD'nin mührünün iç yuvarlağının Bozkurt'un kuyruğu hizasından bir ji-

letle çok ince olarak kesilmesi, bunun baskıda stampa ve mürekkep hatası olarak görülebileceğinden sahte mühür ve referansların ve bu yolla içimize giren ortaya çıkarılmasının sağlanacağı anlatılmıştı. Ankara'da verilen talimat gereğince İstanbul ilindeki bütün teşkilatlar kuruluş çalışmalarına başladı. Ankara'daki toplantıya Mecidiyeköy Şubesi'ni temsilen İzzet Akyazıcı, Ahmet İnan ve ben katılmıştım. Gerekli yerlere yapılacak işlemleri İzzet Akyazıcı yürütüyordu. Haziran 1978'de 1.Şube Dernekler Masası'na müracaat ederek dernek kuruluş bildirimi ve tüzüğünü verdik. Daha sonra Kaymakamlığa da müracaat edilerek izinler alınınca her şube için alındığını ve açılış gününü il başkanlığına bildirdi.

Sonuç olarak Partileşmenin sona ermesi ve taban kadronun oluşmasından sonra kurulan yan örgütler ile yasal olarak halk'a ulaşmak Devlet kadrosunda meydana gelen komünist işgali kurmak ve bu işgal kırılırken de yerleştirilen adamlarla Devlet'in Mekanizmasının Milliyetçi-Ülkücü gençler tarafından yönetilmesini sağlamak, iktidar olunduğu zaman ise evvelce yerleştirilmiş elemanlar tarafından devletin Parti ideolojisi olan 9 Işık'a göre "kaliteli elemanlarla" birlikte yönetilerek Milliyetçi Büyük Türkiye'yi kurmak ana gayelerden biri olmuştur. Türkiye'de meydana gelen anarşik eylemlerin büyük bir kısmında Yüksekokul ve Fakültelerde, Lise ve Ortaokullarda meydan geldiği ne kadar gördüğümüz bildiğimiz bir gerçekse bu olayların meydana geldiği okullarda okuyan bir düşünce sahibi gençlerin de tuttuğu tarafın ateşli savunucuları "Tecrübeli elamanları" olarak bu gün dahi halen devlet kademelerinde görev yapmakta oldukları ve siyasi hareketlerin en çok değer verdikleri insanları oldukları da inkar edilemez bir gerçektir. Ki dün Atatürk Eğitim Enstitüsü'nde okuyan ve mezun olarak bugün kadroda görev alarak öğretmenlik gibi kutsal bir mesleği icra eden birçok arkadaşım olmasına rağmen bunlar içerisinde militan harekete katılmış suç ortağım Ferit Tütüncü, Süleyman Fevzi Kınay ve Şafak Özkan a mevcuttur. Aynı düşünceden yola çıkarak mezun oldukları zaman Vali, Kaymakam, Emniyet Müdürü ve Konsolos gibi çok önemli kademelerde görev alacak Siyasi Bilimler Fakültesi öğrencilerinden Ülkücü Gençlik Derneği 1978-79-80 yıllarında İstanbul İl Başkanlığı görevini yürüterek ilimizde öldürülen Profesör ve Dekanların eyle-

melerinin (öldürölme) ortaya koyulmasında, İstanbul'da anarşinin hızla yükselmesinde çok büyük rolü olan Recep Öztürk ve mezun arkadaşları Ahmet Sefa Kırılı (Hacı), Kemal Ökten (Baybora) da bulunmaktadır. Aynı şekilde diğeri bütün yüksek okullarda okuyan birçok ölkücü militan mevcuttur. Bugün bunların %90 kadarının kesinlikle silahlı hareketi bırakıp Milliyetçilik ölküsüyle görevlerini ifa ettiklerini, işledikleri suçların bedelini ödemediğeri gönül rahatlığı içinde çalıştıklarını biliyorum.

Milliyetçi Hareket Partisi ve Ölkücü Gençlik Derneği'yle kesinlikle organik bağ içerisinde bulunan bu ölkücü kuruluşların Devlet mekanizmasında çok önemli elemanlar yetiştiren Siyasal Bilimler Faköltesi, Hukuk Faköltesi, Tıp Faköltesi, İktisat Faköltesi ve daha birçok üniversite ve yüksekokullarda teşkilatlanmaya gittiklerini görüyoruz.

1976 yılında Ölkü Ocakları Derneği üyelerinin adam öldürme, yaralama, bomba atmak vs... eylemlerden yakalanmaları, yargılanmaları ve bir kısmının ceza almaları, bu derneklerde yapılan aramalarda suç unsuru materyallerin bulunması ve aşırı solun Ölkü Ocakları kapatılsın şeklindeki yoğun propagandaları ile bunların Devlet dairelerinde ve emniyet teşkilatında görev yapan yanlılarınca sürdürölen kampanya ve suçlamalar neticesinde Ölkücü Gençlik Derneği kuruluş çalışmaları ÜOD Genel Merkezi'nde başlamış, bu çalışmalar bitince de Türkiye genelinde bulunan bütün Ölkü Ocakları Derneği mensupları kademeli olarak sırasıyla Ankara-Genel Merkez'e çağrılarak kuruluş ve kapatmaların nasıl olacağı hakkında bilgiler verilmiş ve işlemlere başlanmıştır.

Büyük bir organize ve disiplin ile yapılan bu çalışmalar sonucunda simetrik olarak bütün ÜOD'ler kapatılmış ve yerlerine ÜGD'leri açılmıştır. Bütün bu anlattıklarım, aşağıdaki açılış ve kapanış tarihleriyle uygunluk arz etmektedir. Buna göre:

30 Mayıs 1978 tarihinde 107 Dernek

30 Haziran 1978 tarihinde 288 Dernek

30 Temmuz 1978 tarihinde 119 Dernek

30 Ağustos 1978 tarihinde 32 Dernek

30 Eylül 1978 tarihinde 41 Dernek

30 Ekim 1978 tarihinde 21 Dernek

30 Kasım 1978 tarihinde 46 Dernek ve bunlara bağlı 81 adet kitaplık kurulmuş ve faaliyetlerine legal olarak başlamıştır. Bu tarihlerden birer ikişer gün evvel olmak üzere ÜOD yine kademe-li olarak kendi kendini feshetmiştir. Ülkü Ocakları Derneği yurt çapında 569 şube açmış 85 Kitaplık kurmuş daha sonra kapanış tarihine kadar 17 şubesi çeşitli nedenlerle kapanmıştır. Ülkücü Gençlik Dernekleri ise faaliyetleri süresince 1914 Şube ve 81 kitaplıkla Anarşideki yerini almıştır. 26 Aralık 1978 tarihinde ilan edilen sıkıyönetim sebebiyle dernek kendi kendini kapattığını ilan etmişse de birçok il ve ilçede illegal faaliyet yine eski dernek elemanlarınca sürdürülmüştür. Bu kapanmanın arkasından yine ÜOD'nin kapanıp ÜGD'nin açılış gibi ve bu açılışta en büyük rolü oynayan Muhsin Yazıcıoğlu tarafından Merkezi Nevşehir'de olmak üzere Ülkü Yolu Derneği kurulmuş ve fakat bu dernek genel merkezi Nevşehir'de olmasına rağmen yönetimi Eski ÜOD ve ÜGD'nin genel merkezinin bulunduğu Ankara-Bahçelievler'den yürütülmüştür. Bütün emir ve direktifler Ankara'dan çıkarak Nevşehir'e ulaşır daha sonra da ÜYD Genel Merkezi'nden çıkmış-çasına ÜYD Şubelerine yayılır. Illegal faaliyet gösteren militan-larda Parti ve Dernekler çatısı altında toplanmış ve barınmışlar-dır. Eylemlerin pek çoğunda dernek ve Parti teşkilatları karargâh olarak kullanılmıştır.

Militanlar faaliyetlerini yürütebilmeleri için her şeyden evvel maddi imkân, barınak, korunma-himaye, saklanma, eğitim lazımdır. İşte bu ihtiyaçların çözümü legal derneklerde mevcutken, ayrıca illegal faaliyetler için bu desteği bırakmanın kendi kendine zarardan başka hiçbir anlamı yoktur.

Ülkücü-Milliyetçi düşünce ile Türkiye Komünist Hareket'in her alanda yürüttüğü illegal faaliyete cevap vermek gerekmektedir. Bu cevap siyasi konularda olduğu gibi, silahlı çatışmalarla da olacaktır. Bu karşı koymayı kimler ve nasıl yapacaklardır sorusunun çözümü basittir. Karşı koyma-Savunma, Saldırı ve Misilleme hareketini Adalet Partili Gençler veya sırf irticai sebeplerle kurulmuş Akıncı Gençler yapamazlardı.

1-) A.P. Gençliği lüks hayata çok düşkün, devamlı kendi çıkarları için hareket eden, canını çok fazla seven, memlekette içi

suvaş çıksa dahi “Bana dokunmayan...” diyebilecek kadar bencil, niyasi mücadelesini yüksek bir memuriyet ya da yöneticilik için veren kişilerden oluşmaktadır.

Oysa aşır sol’un silahlı mücadelesine karşılık vermek onları bu yolda da sindirmek, devlet’in her kademesinden söküp atmak, Büyük bir organize, Silah-Mühimmat ve tehlike işiydi. Bu işte görev almak için yalnızca silah ve maddi imkân yetmemektedir, militanın kendi öz varlığından canından vazgeçmesi, bunlara yeri geldiğinde hiç önem vermemesi gerekir. Bu mücadelede benlik mücadelesine yer yoktur. Hele mevkii düşünerek hareket eden asla barınamaz. Gecelerin dondurucu soğuşunda sabaha kadar inanın altı duyusuyla silahlı olarak nöbet tutması gerekir. Zaman gelir, cadde ve sokaklarda devriye dolaşılır. Bunları yapabilmek için militanın ailesinden ya gerekli izni alması ya da ailevi bağlarını koparması lazımdır. Hiçbir aile, evladının gece geç saatlere kadar tehlikeye atılmasını, perişan olmasını istemez.

Vatan, Millet, Devlet, Din ve Bayrak gibi kutsal değerler için yeri geldiğinde Ev’den, Eş’ten Yuva’dan ve serden geçmek gerekir. Canına çok düşkün olanlar onu her şeyden üstün tutanlar için bu değerler hiçbir anlam ifade etmez. O zaman tehlike ortadayken, Emniyet kuvvetlerinin içine dahi sızılıp “Marksizm Örtülü İstila” programı uyguluyorken, sokaklar, caddeler, semtler, orta ve yüksekokullar işgal edilip kurtarılmış bölgeler ilan edilirken, Fat-sa’ya Devlet’in gücü asker dahi sokulmazken ve AP gençliği gibi gençliğin %60’ı da onlar düşünürken Marksizm’le mücadeleyi kim verecekti. Kimler en sevdiklerinden vazgeçecekler ve canlarını vermeye hazır olacaklardı. Bunun cevabı bellidir. Memleket-te yaptığımız misillemelerle, savunmalarla ve saldırılarla çıkarttığımız anarşinin bir tarafı durumuna gelen biz ülkücüler. Öyle değerler vardır ki bunlardan taviz verilmez, bunlar için Can’lar seve seve verilir, çünkü bilinir ki Vatan İçin, Bayrak İçin, Din İçin, Devlet İçin, Millet İçin Ölenler Şehit Olurlar. Şehitlerin ahirette yeri Peygamber Efendimiz’in yanındır. Onlar kabir azabı da çekmezler. Onlara eziyet yoktur. İşte bu bilgi ile yönlendirme sonucu fertler, (İnançlı kişiler) hiç çekinmeden birtakım çıkarlarını feda etmişler, yeri gelince Can’larını vermişlerdir. Öte yandan,

2-) MSP gençliğini oluşturan Akıncı Gençler'de bu mücadelede yerlerini almak istemişlerdir. Ne var ki onların Duygu, Düşünce ve Hasletleri de bellidir. Ve bu hasletler sebebiyle Ülkücülerle zaman zaman silahlı çatışmaya girdikleri de olmuştur. Silahlı çatışmalarımız sonucunda Mecidiyeköy'de U.G.D. İstanbul İl Başkanı Recep Öztürk gözünden, ben de dizimde yaralandım. Türkiye'de uygulanan devlet yönetim sistemini kesinlikle benimsemeyen, Atatürk'ü kâfirlikle suçlayan, halifelğin geri gelmesini arzulayan Milliyetçilik, Cumhuriyetçilik, Halkçılık, Laiklik, Devletçilik ve İnkılâpçılık ilkelerini yıkmaya çalışan ve şeriat devleti özlemiyle yanıp tutuşanlar, Milliyetçilik ile komünizm aynı şeydir, Vatan denen toprak parçası ve mülk yalnızca Allah'ındır, Bayrak sadece bir kumaş parçası ve milliyetleri belirleyen bir semboldür, Millet yok Ümmet vardır. Bunlar için can verilmez, bunlar için ölenlere şehit denilmez onlar "...Niyazi" olmuşlardır. Yalnızca din için ölünür diyen sapık fikirli şeriatçılardan bu konularda yardım beklenmez ayrıca onlara karşı da mücadele verildi. Bizler onu da yaptık. Fakat Akıncılar içerisinde mevcut bir takım kişiler yalnızca din için Materyalist-Marksist'lerle silahlı mücadeleye girmişlerdir.

İşte yukarıda belirtilen nedenleri ve ihtiyaçları ortaya çıkarıp bu ihtiyaca cevap veren Milliyetçi Hareket Partisi ve Ülkücü Gençlik Derneği yurt çapında yetiştirdikleri, Milli ve Manevi değerlerine bağlı saf ve temiz gençleri bu değerlerin tehlikeye düştüğü yolundaki popagandaları ile "Vatan elden gidiyor" sloganlarıyla Aksiyon olarak Aşırı Sol'un silahlarının üzerine ölmeye göndermiştir. Partili ve Dernekli ya da Fikri olarak sempatizan olan Eğitim Fakülteleri'nden mezun ettiğimiz öğretmenlerimiz ile talebelere yaptığımız ajitasyon, politik duyuru, şuuraltı mesajları ile öğrenciler, işçi sendikaları ile DİSK'in yaptığı ve işverenin uyguladığı haksızlıklar, pahalılık, memleketin durumu vs... konulardaki telkinlerle işçiler, ÜLKÜM/BİR derneği aracılığıyla Memurlar ve Kamu görevlilerine yapılan çağrılar POL/BİR derneğiyle Polis Teşkilatı'na yapılan duyurular neticesinde, anarşi hareketinde kendimize çeşitli taraflar bularak Marksizm'in üzerine gitmeye başladık. Zamanla kişisel öç almalar, menfaatler için adam öldürme yaralama ve bombalama olayları ile rayından çıkan savunma hareketi, zamanla saldırı niteliği alarak devlet için devleti ko-

rumaya çalışırken ammenin zararına yönelik genelde kitle eylemleri düzenlenmiş ve Ülkücü Hareket anarşik olaylarda aktif olarak yer almıştır. Teferruatlıca -Ülkücü Harekete Anarşiye katılanlar kimlerdir diye- düşünmekte yarar vardır. Eline silah olarak sokaklara dökülenler kimlerdir? Bugün ceza ve tutuk evlerimiz doluduran bu gençlerim yapıları nelerdir?

Yukarıda sıralamış olduğum militanların nasıl bir yapıya sahip olmalarına ilişkin çok kısa açıklamadan da anlaşılacağı üzere en başta serbest hareket edebilmek için ailevi bağlardan kopma ya da aileyle soğukluk gerekmektedir ki serbest hareket etme imkanı bulalım. Bizler -çoğunluğumuz olarak konuşmaktayım- Ülkücü gençlik Dernekleri'nde gecelerimizi geçirirdik. Bu esnada silahlı nöbet tutma, devriye gezme, hadise çıkan bölgeye giderek duruma müdahale etmek, okullara gidecek öğrenci taraftarlarımızı koruyarak götürüp getirmek gibi işler her gece ve her gün yaptığımız olağan sayılan işlerdendir. Bunlar için ilk başlarda evlerimizden azar işitmedik değil, çok laf işittik bize karşı çıkıldı, ana babalarımıza Milliyetçilik Ülküsü'nün kutsallığını, bize ağabeylerimiz tarafında anlatılan Vatan, Millet tehlikede teranelerini tekrarlayıp durduk. Evlerimizden gece çıkmak için izin alamayınca bu sefer evlerimizden kaçmaya başladık. Nasıl olsa yatacak yerimiz vardı, Dernekler ve Lokaller, Yurtlar bu sorunu tamamıyla karşılıyorlardı. Aynı kuruluşlar tarafından karnımız doyuyor, üstümüz başımız alınıyordu, hele bir de belimizde tabancalarımız vardı ki sanki herkesten kuvvetli bizdik. Artık ailelerimize ihtiyacımız kalmamıştı, biz de büyümüştük(!) İşte burada yatan psikolojik sorun her yaşça anlaşılacak kadar açıktır. Zaman zaman cemiyetin içinde aşağılanma, hor görülme, ilgisizlikler, aile geçimsizlikleri ya da ana babanın evlatları üzerindeki aşırı sevgileri onların vurdumduymazlıkları, baskıları, genç arkadaşlarımızın kişilik sorunları haline gelmiş ve onların da gayri kanuni (serseri) yollarda kendilerini buldum sanmalarına yol açmıştır. Çeşitli suçlularla ceza ve tutukevlerinde bulunan ve hüküm alan Ülkücüler'in yaşamları incelendiğinde bunların çoğunun (%80) öğrenim düzeylerinin düşük, aile bağlarının soğuk denecek kadar kopuk, sosyal kültürlerinin de hakeza aynı seviyelerde aynı seviyelerde olduğu görülecektir. Buradan da anlaşılacağı üzere mesele Ekonomik zorluklar, Eğitim ve Kültür meselesidir.

İllegal ve legal olarak iç içe çalışan bütün ülkücü kuruluşlar ve MHP'si bünyesinde İstihbarat Masa'ları oluşturulmuştur. Direkt olarak il başkanlıklarına bağlı bulunan bu masa çalışmalarını, bağlı bulunduğu il genelinde mahalle-sokak orta ve yüksekokul, işçi kesimi, memurlar ve akla gelebilecek her dalda sürdürmüştür. Yapılan bütün istihbaratlar "Genel Merkez Propaganda İstihbarat Masası"na gönderilmektedir. İşte bu nedenle devlet kademesinde görev yapan kamu görevlilerinden tutun da kapıcılara kadar herkesin istihbaratı yapılmış tüm Solcu ve Komünistler belirlenmiştir. Yüksekokullarda bulunan Marksist hocalar, dekan ve profesörler İstanbul İl Başkanı Recep Öztürk döneminde itinayla fişlenerek bunlardan C. Orhan Tütengil, Ü. Yaşar Doğanay, Bedrettin Cömert ve Karafakioğlu isimli kişilere karşı silahlı eylem yapılmış ve öldürülmüştür.

Marksist-Leninist örgütler içerisine istihbarat çalışmaları için insanlar sokulmuş zaman zaman bu örgütlerin militanlarından da faydalanılmıştır. Özellikle İstanbul-Şişli bölgesinde karşıt görüşlü kişilerden istihbarat çalışmaları sebebiyle yararlanmak maksadıyla 1980 yılı içerisinde de sokakta adam vurmaktan kaçınılmış ancak vurulacak kişileri kaçırmak için emin bir yerde gerekli bütün bilgiler alındıktan sonra öldürmek yoluna gidilmiştir. İşkencelerle alınan bilgilere göre de yeni yeni insanlar kaçırılmış ve bu işlemler bu şekilde sürmüştür. İstanbul'un çeşitli semtlerinde özellikle Ş.İ.T. (Şeriatçı İntikam Tugayı) ve T.I.B.K.O. (Türk İslam Birliği Komandoları) imzalı bildirilerle televizyon ambalaj kutuları içinde, çuvallarda ya da battaniye ve bezlere sarılı ip kablo ya da tellerle boğulmuş vaziyette bulunan cesetler bu kanlı çalışmaların birer sonuçlarıdır.

ÖRNEKLER: ÜGD Şişli ve Mecidiyeköy davasında mevcut olan 9.4.1979 günü Ortaklar Cad. de ölü bulunan Onur Orcan isimli kişinin öldürülmesi.¹²¹ 25.9 1979 günü Gültepe RENO-MA-İS fabrikası arkasında arsada "battaniyeye sarılı" olarak bulunan İsmail Cengiz.

24.2.1980 günü Gültepe Ortabayır'da TV kutusu içerisinde boğularak öldürülmüş Veli Erdem

121. (2 Nolu 986/31 daki suçlar)

21.5.1980 günü Gültepe Ortabayır okul arkasında çuval içerisinde bulunan Cemal Kır (bu kişinin sorgulamasının Mecidiyeköy Ülkücü Gençlik Derneği'nde yapıldığı olayı gerçekleştiren sanıklardan Üzeyir Çakmaktaş ve suç ortaklarının ifadelerinden anlaşılmıştır.)

11.6.1980 günü Mecidiyeköy Fulya Mahallesi'nde boğularak öldürülmüş Necdet Demit ve Haluk Kaşıkçı isimli kişilerin cesetleri

2.8.1980 günü Mecidiyeköy Fulya deresinde komando düğümüyle öldürülmüş Selahattin Gelgöz.

ŞİT, TİT, ETKO, TİBKO, vs... isimlerle yapılan yazılımlar ve öldürme eylemlerinde bırakılan bildiriye imzalar. Kesinlikle birtakım kişiler tarafından ortaya atılmış -çıkartılmış- Komünistleri psikolojik etki altına almak ve UGD, MHP'yi bu tür eylemlerden uzak tutarak şüpheleri ilgili isimler üzerine çekmek için ortaya atılmış naylon örgütlerdir. Türkçü İntikam Tugayı (TİT) İstanbul'da Taksim-Sarıyer Belediye otobüsünü kaçırarak öğrencileri öldüren Cengiz AYHAN isimli kişinin sahsında kendini duyurmuştur. Örgütün Merkez Komitesi ve organik yapısı oluşmamıştır. Kesinlikle paravan isimdir.

ÜLKÜCÜLERDE BÖLÜNME:

ŞERİATÇİ İNTİKAM TUGAYI (ŞİT): Şişli bölgesinde içindeki şeriat özlemiyle tanınan ve bu gün de MİLLİYET kavramını inkâr ederek şeriatçı olarak İran İslam Cumhuriyeti'ni kendilerine örnek alan bir grup eski ülkücülerin başı olmak durumunda olan Üzeyir Çakmaktaş isimli kişi tarafından ortaya atılmış. İlk olarak bir ölünün üzerine bırakılan bildiriyle adını duyurmuştur. TİT'de olduğu gibi bu örgütün de organik yapısı oluşmamıştır. Ne var ki bugünlerde ceza ve tutukevimizde C/21 koğuşunda bulunan arkadaşlarıyla birlikte İran'a biat ederek kısaca: mezhepler 12'dir,

Türkiye'de Cuma namazı kılınmaz.

Atatürk kâfirdir

İslâm ülkeleri aynı çatı altında aralarında sınır olmadan kardeş olarak yaşamalıdır.

Milliyetçilik Komünizmle Aynıdır.

Dünya insanları Kardeştir.

Sınırlar ve Milliyetler ortadan kalkmalı Peygamber'in Ümmeti'nde birleşmeli.

İslâm hukuku (şeriat) gelmeli.

İslâm ekonomisi uygulanmalı.

Kadın kesinlikle çarşaf Giymeli.

—Medreseler açılmalı gibi slogan ve prensiplerle aralarında kendi örgütlerini oluşturmaya çalışmışlar, bu çalışmada yine kendi aralarında bulunan eski Akıncılar tarafından görüş ayrılıkları sebebiyle sekteye uğratılmıştır.

Artık kesinlikle 2'ye ayrılan ülkücü Hareket'te Bundan sonra Şeriat yanlıları artık irticai grup olarak belli olduğundan ve bu yolda karşımıza babam çıksa vururum felsefesini benimsediklerinden gerekli ortam bu kişiler tarafından oluştuğunda silaha sarılacakları muhakkaktır.

Ülkücü grup ise eskiden verdiği silahlı mücadelenin ağır darbesini yediğinden, dışarıda bulunan yönetici ülkücüler ve tecrübeliler bir araya gelerek fikir mücadelesi alanında yeniden örgütlenmek istemişlerse de aralarında anlaşmaya varamamışlardır.

Bu anlaşmazlıklar Milliyetçi hareketin sonu olarak görülmemelidir. Fikren aynı idealleri paylaşan insanlar, Özellikle ceza evinde yatıp çıkmış olanları Hür dünyada birer ikiye bir araya getirerek iş kurmaya çalışmaya, bu arada eleman yetiştirmeye ve ceza ve tutukevlerindeki arkadaşlarına maddi yardım yapmaya başlamışlardır. Bu kişilerden İstanbul ilinde Ali Doğan (Aydoğan) Orhan Çakıroğlu, Ali Çakıroğlu, Resul Çakır, Ahmet Malkan, Erhan Öztunç, Faik İçmeli, "İstanbul Ülkücüleri Mali Yardım Komitesi"¹²² oluşturarak Uzman Muhasebe Bürosu. Sayın Efendi Cad. Çebi İş hanı K.2 Aksaray adresinde zaman zaman bir araya gelmeye başlamışlar, başta G.Antep, Çanakkale Özel E Tipi, Bartın E Tipi, Malatya E Tipi, Bursa E Tipi ceza evleri olmak üzere buralarda ve İstanbul'da tutuklu-hükümlü bulunan ülküçülere maddi yardımda bulunmaya başlamışlardır.

122. (Milli yardım komitesi Aksaray)

İzleyecekleri ikinci yol ise artık kesinlikle silahlı hareket değil iktidarda bulunan ve halen kurulu siyasi partilerin içlerine girerek kadrolaşma hareketidir. MÇP Milliyetçi Çalışma Partisi'nin İstanbul İl Kadrosunu Tamamen Ülkücüler oluşturmakla birlikte bu partiye yayılmış bulunmaktadır. Ayrıca halen DYP Doğru Yol Partisi, ANAP Ana Vatan Partisi içerisinde de örgütlenmeye çalışmaktadırlar.

Unutulmamalıdır ki; 12 Eylül 1980 öncesi Ülkücüler tarafından Üniversite ve yüksek okullar içerisinde planlı teşkilâtlanma yapılmış bu gün Mezun olanlar ise Devlet teşkilâtlarında göreve başlamışlardır. Ayrıca Türkiye genelinde kurulan 27 adet ülkücü Dernek mensubu Öğretmen, Memur, Kamu Görevlisi, Polis, Kaymakam, Vali, Hukukçu ve İktisatçılar mevcut devlet kadrosunda halen görev yapmaktadırlar.

ÖRGÜTLENME ŞEKLİ ÇALIŞMALARI (4)

ÖRGÜTLENME ŞEKLİ-ÇALIŞMALARI

1) BİREYLER YÖNÜNDEN ÖRGÜTLENME

A- PARTİ İÇİ VE DERNEK ORGANİZASYONU:

İnsan, En büyük kuvvettir, Kitleler insanların elde edilmesiyle oluşur, Parti tabanı ve onu iktidara getirecek ise millettir. Millet içinde ilk elde edilmesi gereken yapı aile olmalıdır. Zira aileler ne kadar bilgili ve tecrübeli taraftarımız olursa onların meydana getirecekleri toplum da bize o derece faydalı olacaktır. Toplumlar ise milleti meydana getiren birimlerdir. Böylece hem oy meselemiz çözülmüş hem de genç kadrolarımızı oluşturmuş oluruz.

ORGANİZASYON ŞEKLİ: Lider Tek ve otoriterdir. Liderin emirlerine kayıtsız şartsız riayet edilmelidir. Ülkücü “Fikirde Hür, Emirde Robottur.” Teşkilâtın En üst kademesi lider’dir. Merkezi otoriteyi oluşturan kadro Legal teşkilatlarımız içerisinde görev yapan üst düzey yöneticilerdir. Genel Merkez gerekli bütün emirleri yurt düzeyinde meydana getirilen ve Marmara,¹²³ Orta Anadolu,¹²⁴ Doğu Anadolu,¹²⁵ Güneydoğu Anadolu,¹²⁶ Batı Anadolu,¹²⁷ Doğu Karadeniz,¹²⁸ Batı Karadeniz,¹²⁹ Güney Anadolu¹³⁰ isimleriyle sıralanabilen “Bölge” Sorumluları-Başkanlarına iletirler. Bölge Başkanları kendi bölgelerinde bulunan bütün il başkanlarına mesajı iletir. İl başkanları bölge başkanlarına bağlıdırlar.

İL BAŞKANLARI: (İstanbul ili) İl başkanı, kozmopolit olan şehrin yapısına uygun, her kesim hakkında bilgi sahibi, yönettiği insanları tanıyan, onlar arasından gelmiş, semtler, ilçeler, yüksek okullar, yurtlar ve ilin coğrafi ve stratejik yapısını bilen kişidir.

¹²³ İstanbul

¹²⁴ Kayseri- Konya

¹²⁵ Elazığ

¹²⁶ Van-Hakkâri

¹²⁷ İzmir

¹²⁸ Trabzon-Ordu

¹²⁹ Sinop-Sivas

¹³⁰ Adana-Antalya

İl Teşkilâtı bünyesinde faaliyet gösteren il idare kurulu ve yönetim kurulu üyeleri, ilçelerden, bölgesini iyi bilen yönetici veya yöneticilik yapmış kişilerden oluşturulmuştur.

Orta öğretim, yüksek öğretim ve yurtlar komitesi ile istihbarat ve özel eylem grubu il başkanlığı bünyesinde çalışırlar. Genel merkezde olduğu gibi il teşkilâtlarında da Hukuk Masası, Teşkilâtlanma Masası, Eğitim-Propaganda Masası, Sosyal faaliyetler Masası, işçi ve memur kesiminde örgütlenme için de ayrıca bir grup oluşturulmuştur.

İL YÖNETİM KURULU: Her ilçeden, tecrübeli militan ve bölgelerini iyi tanıyan zamanla başkanlık görevi yapmış kişilerden oluşur, il başkanı tarafından seçilirler. Kongreler göstermelik tek liste halinde yapılır. Yönetim kurulunu oluşturan kişiler, bölgelerinde yapılan istihbarat çalışmalarını toplayarak eyleme geçilmesi konusunda karar verdiler. Büyük eylemler için (Mesela; Profesör, Dekan, Belediye başkanı öldürülmesi) il bünyesinde oluşturdıkları kendi bölgelerinden meydana getirilen Özel eylem grubunu görevlendirirler. İlçelerden gerektiği zaman silah istendiğinde gönderirler.

YÜKSEK ÖĞRETİM KOMİTESİ: Her Üniversite ve yüksekokuldan başkanlık yapan birer kişiden oluşur. Kendi okullarındaki değerlendirmeleri, ihtiyaçları, konulacak eylemleri kararlaştırır, istihbaratlarını, derleyerek il başkanlığına verirler. Eylemler için zaman zaman özel eylem gruplarında yararlanılmışsa da genellikle kendi kaldıkları yurtlardaki değişik okullarda okuyan yurt militanlarınca eylem yaparlar. Örgütün teori ve illegal desteği bu komite tarafından karşılanmaktadır. Stratejinin belirlenmesinde il başkanına yardımcı olurlar. Zaman zaman başkanlık yapan kişiler A. M. (D.M.M.Y.O), Ş.A. (YDMMYO), K.Ö. (S.B.F), M.D. (İ.T.İ.A) (978 Başkanı), K.A. (İ.H.F), N.S. (İ.T.Ü), A.İ.Y. (İ.T.Ü Maden Fak.)

ORTA EĞİTİM KOMİTESİ: Ortaokullar, Meslek ve sanat okulları, Liseler ve Ticaret liseleri bünyesinde faaliyet gösterirler. Öğrenci adaylarına mülakat kazandırırılar.

—Sınıf geçmelerine yardımcı olurlar.

—Solcu öğrencilerin mezun olmamasını sağlarlar.

—Ülkücü öğretmen ve yöneticilerle ilişki kurarlar.

—Okullarda bulunan solcu öğretmen, müdür ve yöneticiler hakkında yaptıkları istihbaratları derleyerek il istihbarat grup başkanına sunarlar. (Okul Bşk. Görevi)

—Her okul başkanı Kendi okulunda organizasyonu sağlar

—Sınıf başkanları seçer,

—Sınıf başkanları; sınıflarından aidat ve bilgi toplayıp okul başkanına iletirler.

—Okul Yönetim Kurulu (Okul ve Sınıf Başkanları) olaylarda okul içi organizasyonu sağlarlar.

—Cenaze ve yürüyüşte öğrencileri toplayarak okulu boykot eder, yürüyüşe katılmalarını sağlarlar.

—Okul içi olaylarda organizasyon sağlarlar. En az haftada bir il başkanlığında veya şube-ilçe teşkilatlarda bir araya gelerek durum değerlendirmesi yaparlar.

Okul başkanları okullarında bulunan Ülkücü gençleri ve sempatanlarımızı dernek ve lokallerimize götürür, Haftada bir gün okul çıkışı toplanırlar. Ders ve diğer konularda yardımlaşma yapılır.

YURLAR KOMİTESİ: İllegal örgütün il destek karargâhı durumundadır. Özel eylem militanlarının barınmasını, sağlarlar. Komite okullardan seçilen birer kişiden oluşur. Aralarında yurt başkanını seçerlerse de çoğu illerde il başkanları, yurt başkanlığı görevini de üstlenmiştir. Büyük yürüyüş ve mitingler için kortej ve güzergâh düzenlenmesi yapılır. Bu eylemler için yurt kadrosu görevlendirilir. Yurt korunması için nöbet listeleri çıkarılır. İhtiyaç duyulan bölgeye militanlar sevk edilir. Bir nevi karargâh durumunda olup geceleri ve gündüzleri acil işlerin bitirilmesi, kitle hareketlerinin uygulanması görevlerini de yurt komiteleri kadrolarıyla yaparlar.

İSTİHBARAT GRUBU: İl başkanlığına dâhil olan bütün şehir kesiminde başta aşırı sol kesim içerisinden gelen haberler, mahalle örgütleri tarafından sokak sokak yapılan istihbarat çalışmaları, orta öğretim komitesi ile yüksek öğretim komitesi tarafından

aktarılan öğrenci öğretmen, müdür ve yöneticilerin istihbaratlarını semt ve ilçe örgütleri tarafından yapılan çalışmaları toplayarak derler. İşçi ve memur kesiminden Ülkücü kuruluşlardan (ÜLKÜ/TEK) (ÜLKÜM/BİR-ÖĞR), (POL/BİR), (ÜLKÜM-BİR), (ÜLBD) vs... den gelen tüm istihbaratı değerlendirir, fişleme yaparlar. Bunların içerisinde tayini yapılacaklar, Vurulacaklar, yalaranacaklar veya korkutulacaklar belirlenir. İl başkanını durum raporu sözlü ya da yazılı olarak verilir. Bütün bilgiler genel merkez propaganda İstihbarat masasına iletilir. Bir başkan ve üye elemanlardan oluşur. Mali destek ÜGD ve MHP'ce karşılanır.

ÖZEL EYLEM GRUBU: İlçelerden seçilen gözü kara cesaretli, bilgili, davasına sadık, cezaevine girip çıkmış, kamplarda eğitim görmüş, kişilerden oluşur, büyük itina gerektiren ferdi ve kitlesel eylemlerin gerçekleştirilmesinde kullanılır. Başkanlıklarını Yüksekokullarda okuyan eylemler konusunda tecrübeli kişiler yaparlar. Her eylemde görevler belirlenir, eylem sorumluları grup başkanlarınca tayin edilir. Herkes ihtisas dalında eylem gerçekleştirirken yanlarında gözcülük yapan kişi o konuda ihtisası olmayan yalnız eyleme tecrübe için gönderilen kişilerdir. Usta-çırak yöntemiyle çalışırlar. Yalnızca il başkanına karşı sorumludurlar. 1978 senesi grup başkanı M.D. ve 1979'a kadar A.S.K.'dır. Grupta görev alanlar: A.S.K., C.S., M.D., M.S., Ü.Ç., M.K., T.D., H.V.(O.) ve ismini şimdi hatırlayamadığım kişilerdir.

İl teşkilatı tarafından mali destek görürler zamanla içlerinden bazıları istihbarat çalışmaları için Kaçakçıların yanında kalmış. Onlardan edindikleri bilgilerle Türkiye'de Aşırı Sol'a kimlerin silah attığı, Silah ticaretinin kimler tarafından ve hangi trafik izlenerek yapıldığı yolunda çok önemli haberler toplamışlardır. Bunun yanında çok sayıda silah, patlayıcı ve merminin ülkücü gençliğe transferi de bu kişiler tarafından gerçekleştirilmiştir. Saklanmak için çoğu kez Lüks otellerde ve yurtlarla geceleyen bu kişiler, Kamufle olmak gayesiyle de geceleri Diskotek, Pavyon, vs... yerlerde dolaşmaya gayret ederlerdi. İl bünyesinde bulunan ve kaliteli silah olarak telakki edilen 7.62mm Kaleşnikof UZİ. 16'lı ÇEK. 45 cal. COLT. Ve 14'lü browning silahlar taşır ve bu silahlara elleri yatkın olduğundan kullanırlar.

HUKUK (CEZAEVLERİ) MASASI: Her il bünyesinde Merkez Ankara Genel Merkez'de bulunan ve başkanlığını Mehmet İrmak'ın yaptığı masadır. Teşkilatlanma masası tarafından bildirilen yeni dernek ve şubelerin açılış işlemleriyle ilgilenilir. Suç işleyerek ceza ve tutukevlerine düşmüş ülkücü militanlara avukat sağlanması, cezaevlerinde bulunanlara mali yardım yapılması, mahkemelerinin takip edilmesi işleri ile bu kişilerin isim listelerinin çıkarılarak Ankara'ya bildirilmesi görevleri başlıcalarıdır. Ayrıca cezaevlerindeki ülkücülerin ailelerine de maddi yardım yapılır. Aranılan ülkücülerin hukuki durumları belirlenip aleyhlerinde oluşan delillerin ortadan kaldırılması sağlanır. 1978-1979 ve 1980 yıllarında ortaklaşa çalıştıkları avukatlara dernek fonundan yardım ayırarak ülkücülerin davalarına girmelerini sağlamışlardır. Bu avukatlardan bazıları; Tarlan Samancı, Nuri Erboğan, Metin Yurdabak, Halim Şahin. Masa ayrıca Adalet Bakanlığıyla irtibata geçerek sevkleri ayarlar. 1978-79 yılı Hukuk masası başkanı Namık Nas'dır.

TEŞKİLATLANMA MASASI: Merkezi Ankara'da Genel Merkez'de bulunan bu masanın Genel Başkanlığı'nı Ertuğrul Alparslan yapmaktadır. Genel Merkez Gençlik Müşaviri ve Gençlik Komitesi Genel Başkanı Türkmen Onur ve eğitim kadrosunda görev alanların koordineli çalışmaları sonucunda teşkilat ve teşkilatçılık hususunda gelişmeler, örgütün yeniden organizesi disipline edilmesi sağlanmıştır. Ayrıca her il teşkilatında bulunan bu masaların çalışmaları sonucu ilçe ve şube teşkilatları disipline edilmiş, mahalli birimlere kadar varan emir komuta zinciri oluşturulmuştur.

EĞİTİM-PROPAGANDA MASASI: İl çapında yürütülen seçim çalışmaları, partinin ve doktrinin tanıtılması için il istihbarat grubuyla ortak ve Ankara genel merkezde bulunan Başkanlığını Namık Kemal Zeybek ve Esat Güçhan'ın yaptıkları Seçim Propaganda Merkezi'ne bağlı Eğitim Sekreterliği ve Propaganda Düzenleme Masası'na bağlı olarak koordineli bir biçimde çalışmalarını yapar. Propaganda için lazım olan bütün araçlar için amaca ulaşmaya çalışılır ayrıca ÜLKÜ/SAN işbirliğiyle de kitle iletişim Araçlarından (sinema) faydalanılarak faaliyetler sürdürülür. Yüz yüze, göze hitap, kulağa hitap, göze ve kulağa hitap eden kitlesel propaganda malzemelerinden çeşitli zamanlarda faydalanılır.

miş yeri geldiğinde bunlar anti propaganda da kullanılmıştır. Ek- te bulunan teyp bandı ülkücü kitle üzerinde çok olumlu etki yap- mış daha sonra bu bantlar, şehit verilen her teşkilatta o günün akşamı ve militanların silahlı olarak oturdukları bir vakitte onla- ra dinletilmiş çoğu kez de militanların hiç tereddüt etmeden ve hedef gösterilmesine gerek kalmadan eyleme gitmelerine sebep ol- muştur.

Kuruluşlarımız içerisinde zaman zaman seminerler verilmesi si- lahlı silahsız eğitim çalışmalarının yapılması bu masanın direktif ve elemanlarınca gerçekleştirilmiştir.

SOSYAL FAALİYETLER MASASI: Teşkilata maddi gelir sağlamak amacıyla (ana gaye budur) ve propaganda yapmak ama- cıyla zaman zaman çeşitli sanatçıların katıldığı müzik konserleri, şölenler ve özel geceler tertipler, tiyatro ve müzik çalışmaları ya- par. Tarihi oyunlar ve marşlar üzerinde çalışılır. Çoğunlukla meh- ter marşlarının güfteleri değiştirilerek parti-dernek politikasına uy- gun şekilde düzenlemeler yapılır. İlçeler tarafından tertiplenen eğ- lence programlarının uygulamaya konulması ve yer ile sanatçı ayarlanması işleri de zaman zaman bu masa tarafından yürütül- mektedir.

İŞÇİ-MEMUR KESİMİNDE ÇALIŞMA MASASI: Bu masa Ülkücü İşçiler Derneği'yle ortaklaşa çalışılır. Esasen işçi kesimi- nin örgütlenmesi Ülkücü İşçiler Derneği'nin görevidir. Fabrikala- rın yöneticilerinin çoğunluğunun Komünizm geldiğinde mallarının ellerinden gideceğini hepsinin Devletleşeceğini ve kendilerinin de komprador patron, kapitalist denilerek öldürüleceğini bilmesinin, bilmeyenlere bildirmesinin sonucu yönetici fabrika sahibi sanayi- ciler, işyerlerinde Devrimci İşçi Sendikaları yerine Milliyetçi İşçi Sendikaları'nın bulunmasını ve dahası MHP ve ÜGD'ne mücade- le vermeleri için mali yardım yapılmasını istemeye başlamışlar- dır. Kapitalist düzenin değişmemesi için bu kişilerin AP ve MHP'ye yaptıkları yardımları kesinlikle militan faaliyetlerin ana mali kaynağını oluşturmaktaydı. Bir takım patronların ise (Mu- rat Bayrak) kendi fabrikalarında silahlı militanlara seslendikleri hepimizin bildiği gerçeklerdendir. Bu taktiğin aynısı Nazi Alman- yası'nda A. Hitler tarafından oynanmış ve Alman Nasyonal Sos- yalist İşçi Partisi iktidara gelmiştir. Mussolini İtalya'da Komünizm

tehlikesine karşı arkasına patronları almış ve F.Faccio'ları bu patronlar tarafından beslenmiştir.

Birçok işadımı ve sanayici tarafından destek gören parti ve derneklerimiz usulüne uygun teberra yolu ile bu kişilerden mali destek almıştır. Sosyalist ve komünist rejimlere her zaman karşı olan hür dünya ülkeleri ve kapitalist kişiler, bu ideolojileri canlandırmaya çalışacakları yerlerde öldürmeye ve yok etmeye çalışmışlardır. Bu eylemleri bizzat kendileri tarafından gerçekleştirilmemişse de adı geçen fikirlerin karşısında olan devlet yanlısı kişi ve kurumlara yardımcı olmak yoluyla işlerini halletmeye çalışmışlardır. Demokrasiyi reddeden teokratik düşünce sahipleri kişiler dünyanın her yerinde "Demokrasi, milli cevheri mahveden bir zehirdir." sloganlarıyla, demokratik bazı halkların sermaye çevresi üzerindeki olumsuz etkisini göstererek yola çıkmışlar, onların çıkarlarını kollayacak türde sloganlarla da arkadaşlarına almışlardır.

Nasyonal Sosyalist İşçi Partisi Almanya'da bu tür sloganlarla ortaya çıkarak gelişmeye başlamıştır. Bu akımın kendilerine sağlayacağı yararları gözeten ağır sanayici ve bunda çıkarları olan bankerler, iş ve toplumun direnişine karşı, kendi maddi çıkarları için bu fikrin olumlu ve yararlı etkisini değerlendirerek, ileri atılan fikri bütün varlıklarıyla desteklemişlerdir.

Savaş sonrası İtalya'da örgütlenen ve güçlenen çoğunlukla Sosyalist-Komünist işçilere karşı, denetimin ellerinden çıkmasından korkan başta armatör ve sanayiciler, örgütlenme ihtiyacı duymuşlar ve beraberce "Genel Sanayi Konfederasyonu"nu oluşturmuşlardır. Ne var ki üstün olabilmeleri için insan gücüne kitleye ve dahası iktidara ihtiyaçları vardı. Bunun için Mussolini'nin Faccio'larından yararlanarak karşılıklı birbirlerini desteklemeye karar vermişlerdir. "Güçlü Devlet" sloganlarıyla ortaya çıkarak siyasi partiye dönüştükten sonra, "Hedef İktidar İleri" parolasıyla uğraş ve etkinliklerine siyasal bir görünüm vermişlerdir. Bütün bu gayretlerin, sermayedar ve büyük sanayiciler ile armatörleri de arkalarına alan Mussolini 1921'de 30 milletvekiliyle meclise girmeyi başarmış ve Milli Blok'ta yerini alıp iktidara gelerek daha da güçlenmiştir.

Almanya'da ise yine savaş sonrası çalışanların örgütlenmesi İtalya'ya oranla daha güçlü ve büyük sermayenin çıkarlarıyla bağdaşmakta idi. Krupp'un "Biz burada sadece ekmeğini yediği patronuna karşı ta içinden minnet duyan işçiler isteriz" cümlesindeki görüşü paralelinde olan sermayedarlar, daha fazla ödün vermek için bazı gruplara maddi yardımlarda bulunmuşlardır. Bu gruplardan birisi de Alman Nasyonal Sosyalist İşçi Partisi adı altında örgütlenerek başına Adolf Hitler'in geçtiği ırkçı-faşist partidir. Ağır sanayici ve bankerlerin bu partiye sağladıkları maddi yardımlarla NSİP 1930 yılınca seçimleri kazanarak 107 milletvekiliyle parlamentoya girer. Hazine sonu hepimiz biliyoruz. İşte sermaye çevrelerinin dünya üzerinde kendilerini kurtarmak için uyguladıkları yol ve sapık fikirlerle iktidara gelenlerin yalnız kendi ülkelerini değil tüm insanlığı bedbaht ettikleri ortadadır. Büyük Türkiye, Turan, Pantürkizm ve Panislamizm ideallerinin sonu ne olacaktı acaba, temiz duygularla karşı çıktığımız Emparyalizm'i kendimiz sırf Esir Türkler Kurtulsun sloganlarıyla Pantürkizm ve Turan Devleri idealleri için diğer devletlere uygulamayacak mıydık? Halen yargılanmakta olan MHP ve ÜGD'ne kimlerin para yardımı yaptıkları araştırılırsa yardım yapan Sabancılar, Ercanlar, Koçmanlar, N.Arslanlar, Bodur'lar, Demirören'ler görülecektir. Kanunen siyasi parti ve derneklere yardım yapmak suç değildir ama biraz da işin arkasını görerek elimizi uzatmamız gerekmektedir.

Memur kesimindeki faaliyetler ise İstanbul'da bilmiyorum, ama Türkiye'de-Ankara'da-oba ve oymak kuruluşlarıyla ve Ülkücü Memurlar Derneği'yle yürütülmektedir.

İLÇE BAŞKANLIĞI: Esasen kongrelerle ve çoğunlukla da divan başkanlığını, il başkanlarının yaptığı tek liste ile 1) başkan 2) ikinci başkan 3) sekreter 4) muhasip ve sırasıyla yönetim kurulu üyeleri sunulan tek listede 1.,2.,3., sıralarıyla başkan ve yönetime seçilecek diğer kişiler kongrenin başından belirlenmiş olur. İlçe ve şube, bölge başkanları il başkanına karşı sorumlu ve ona bağlıdırlar. Elleri bulunduran militanları, çevre okullardaki ülkücü ve sempatizan üyelerin güvenliğini sağlamak için okul komite başkanının isteği doğrultusunda gerekli yere sevk ederler. Gece ve gündüz devamlı olmak kaydıyla merkez ilçe ve çevresindeki sokak ve caddelerde düzenli şekilde ve değişik kişiler tarafından

nöbet tutulmasını ve devriyeye çıkılmasını ayarlarlar. Bir takım militanlara bu görevleri sırasında öldürülmesi gereken ve tanıdıkları komünist kişilerin cadde ortasında vurulması silah tehtidiyle kaçırılarak parti ve dernek binasına getirilmesini tembihlerler. Getirilen bu kişiler işkenceye tabi tutularak sorgulamaları yapılır. Yapılan bu sorgulama neticesinde kişiden alınan istihbarat kısmen elde edilen bilgilerle değerlendirilir, daha sonra bu kişi boğma teli, naylon ip veya elde bulunan aynı vazifeyi görebilecek materyaller çoğu zaman komando düğümü atılarak boğulmaya bırakılır ve bir battaniye, televizyon kutusu veya bir çuvala sarılarak içerisine de genellikle Şeriatçı İntikam Tugayı (ŞİT) ibareli bildiriler bırakılarak komünistlerin hâkim olduğu bölgelerden birine veya yakınına bırakılır. Şişli bölgesinde bu işlemleri genellikle Üzeyir Çakmaktaş isimli il özel eylem grubunda çalışan kişi gerçekleştirmektedir. Kendisiyle yapmış olduğumuz sohbetler sırasında ilgili suçlamaları direktifler doğrultusunda saptırarak kendi lehine taşıyıcı ya da gözcü olarak kabul ettiğine ve diğer suç ortaklarına da kişi boğulurken ipi kabul edecek kişinin iki kişiden az olmamak kaydıyla kabul etmelerini, ipin bir ucundan birinin, diğer ucundan da diğer kişinin tutarak çektikleri bu suretle cezalarının az olacağını “düğüm” kimin hazırladığının bilmediklerini söylemeleri gerektiği yolunda ifade vermelerini tembihlemiş olduğunu ve olayların çoğunu da saptırarak kabul ettiğini beyan etmiştir.

Ölen bu kişilerden alınan istihbaratta öncelikle ilçede değerlendirip il istihbarat grubuna yollanır, ilçede ise alınan istihbaratlarla yeni yeni kişiler aynı akıbete uğratılır, örgüt kahveleri ve tespit edilen evler ve işyerleri basılır, kurşunlanır, bombalanır.

İlçede öldürülen ülkücülerin cenazelerinin kaldırılma işlemleri için il başkanlığına durum bildirilir, kendi bölgelerinde oluşturdukları militan kadro ve ölen kişinin yakın arkadaşları dernek binasında geceleyin toplantıya ya da sohbet sırasında genel mevzu bölgede oturan ve faaliyet gösteren kişilerin yerlerinden bahsedilir. Sohbet sırasında bir takım militanların özellikle silahlı olmalarına özenle dikkat edilir. Ölen arkadaşın davaya hizmeti ve hasletlerinden bahsedilirken genel merkezce hazırlanmış (ekte) olan “Kanımız Aksa da Zafer İslam’ındır” kaseti dinletilir. Kasetin orta yerlerinde bulunan bir ananın ve kız kardeşin ölen oğullarına

ağıtları ile ekolu ve etkili bir ses ile okunan “Vur, Vatan İçin, Bayrak İçin Vur” kelimelerinden ibaret şiir, birçok kişi üzerinde suça teşvik yönünden, azmettirmeye ve yönlendirmeye hiç gerek kalmadan etki yapmıştır. Bu kişiler o etkilenme ve içinde bulundukları atmosfer ile daha evvelden “Şuur altına” yerleştirilmiş komünist kişilerin yerleri hakkındaki bilgiler doğrultusunda araç kişiler bahsi geçen yerlere karşı eyleme geçerler. Bu banttan başka genel merkez eğitim sekreterliği, eğitim ve propaganda masası tarafından etki derecesi daha yüksek ajitasyon bandı doldurulmuşsa da elimde bulunmadığından sunamıyorum.

Bildiri basma-dağıtma, afişleme-yazılama, semt, mahalle ve okulların başkanlıklarının denetlenmesi, misilleme saldırı ve savunma eylemleri ilçe ve bölge başkanlıkları tarafından yönetilir ve yönlendirirli. Bölgelerden cezaevine düşen militanlara ve ailelerine yardımlar edilir. Seçim çalışmaları propaganda ve anti-propaganda için ayrıca kişiler görevlendirilir, bölgede bulunan ÜS/BİR ve POL/BİR yan kuruluşlarla ortak çalışılır.

MALİ MESELELER ORGANİZESİ

Büyük fabrikalar, tanınmış iş adamları ve büyük mağazalardan yapılacak tahsilat çoğu zaman teberru makbuzu olmaksızın ilçemizde Adnan Kaya, Bayram Çimen, Hasan Taygar gibi kişiler tarafından il başkanının emri ve bölge başkanını görevlendirilmesiyle yapıldı. Marmara Bölgesi olarak tahsilât meselesiyle ilgilenen Berker İnanoğlu isimli kişiye genel merkeze ulaştırılmak üzere toplanan paraların büyük bir kısmı verilir idi. Ayrıca bu kişiye paraların alındığı kişi ve kuruluşların istihbaratı, daha sonra kendisi tarafından da –ayrıca- yardım alınması için verilirdi. İstanbul genelinde ve ilçemiz çevresinde Tümer Altındaş isimli kişi yardım toplamıştır.

Satılan gazete ve dergilerden gelen gelirlerle şubeler ve lokallerin harcama giderleri dışında giderlerini karşılamak için kullandığı gibi kalan kısmı her gün gazetesine gönderilmek üzere il'e yollar. Toplanan paraların çoğuyla silah, patlayıcı, boya, militanların yemek ve diğer masrafları karşılanır. Her bölgede görev yapan militan ve ülkücüler başta eylem arkadaşları ve sorumlularına olmak üzere başkanlığa karşı sorumludurlar. Bölge silahları bölge başkanının tayin edeceği kişi tarafından toplanır, temiz-

liği yapılır ve daha sonra dağıtılır. Zimmetine silah alan daimi militanlar silahlarını korumak ve bakmakla zorunludurlar.

Eylem planları ilçe ve şube binalarında yapılır. Genellikle planların hazırlanışlarında, partinin seçim çalışmaları için muhtarlıklardan elde edilen bölgelere ait mahalle ve sokakları gösteren planlardan faydalandığı olmuştur.

Genel merkez mali yardımları ve bu işin organizesi için Mali İşler Masası'nı kurarak Muzaffer Şahin isimli kişiyi görevlendirmiştir. Çeşitli illerden ve bölgelerden toplanan paralar bu masa başkanlığında toplanır. Diğer bir mali yardım kaynağı da kurban derileridir. Genellikle bayramlarda ülkücülerin mahalli teşkilatları tarafından toplanan bu deriler her semtin derneğinde bir araya toplanarak, deri fabrikalarına satılır. Yeraltı dünyasından da para yardımı alınmıştır. Kısaca bu tür faaliyetler, birçok olay yaratan ve memlekette anarşinin çıkmasında büyük payı olan militanlara en büyük ve önemli yardım, maddi imkân sağlanmasıydı. Bu mesele de çevre fabrikalar esnaf, işadamları ve mağazalar ile halktan toplanan paralarla çözümlenmiştir.

MAHALİ FAALİYETLER

- Halkla irtibat
- Mahalle başkanları
- İlkokulları, mahl. eğt.
- Ortaokullar, mahl. eğt.
- Liseliler, mahl. eğt.

(5)

MAHALLİ FAALİYETLER

HALKLA İRTİBAT

Bölge ve mahalledeki komünist öğretmen, polis, gümrükçü, müdür vs... kişilerin tespit edilmeleri. Bu kişilerin yerlerinde Mil-liyetçi kişilerin tayin edilmeleri için durum yazılı veya sözlü ola-rak Başkana bildirilecek. Yapabileceğimiz şeyler hakkında üst ka-demeden kesin söz aldıktan sonra Mahalle, Köy, Kaza halkıyla irtibata geçilip onlara ihtiyaçları sorularak, öğretmen, imam mü-dür vs... tayini gibi konularda söz vererek bu sözlerimizi kesin-likle yerine getireceğiz.

Evine ağır yük taşıyan aile reisleri, hanımları ve çocukları ne-rede görülür ise hürmet, saygı ve sevgiyle eşyalarını taşımada on-lara yardım edeceğiz. Pazardan elinde fileyle gelen yaşlıların, el-lerinden filelerini alarak evine kadar taşımak gibi küçük işlerle halkın kalbini kazanacağız. Dikkati çeken bir husus vardır ki gü-nümüzde artık gençler bu tür yardımları ve büyüğe hürmeti unu-tarak zevk-û sefaya dalmışlar bir de edepsiz ve hayasızca dav-ranmaya başlamışlardır. Bu nedenlerle, özellikle yaşlıların evlatla-rında arayıp bulamadıkları hasletleri bizler onlara karşılıksız ver-meye çalıştıkça bu küçük zahmetsiz işlerle onların kalbini kaza-nacak ve parmakla gösterebilecek duruma geleceğiz.

Ülkücü veya sempatizan din görevlilerinden ülküdaşlarımıza ve mahalle gençlerine dini seminerler verilmesi talebinde bulunarak onları bu konuda zorlayacağız.

Her ülküdaşımız 5 vakit namaz kılacak ve özellikle cuma na-mazlarını ihmal etmeyecektir. Her teşkilatta küçük bir yer mes-cit olarak hazırlanıp düzenlenecektir.

Belediye başkanının bizden bir olmadığı yerlerde Bölgenin me-scelerine eğilinip halk idareye karşı birleştirilir. İdarenin bizde olduğu yerlerde yol, su, elektrik ve eskiden verilen sözlerle hal-kın ihtiyaçlarının yerine getirilmesi için devreye girilir.

Her aileye bir din ve namaz hocası kitapları hediye edilme-ye çalışılır. Bu kitaplar evin genci kanalıyla evlere sokulmaya ça-

lışılır. Gençlerle irtibatlarda onların aileleriyle aralarının açılmasına özenle dikkat edilir. İhtiyarlar ile camide namazdan sonra sohbetler edilir, kahvehanede yanlarına oturulup saygıda kusur etmeden anlattıkları dinlenir.

Gece, şölen, vs... sosyal faaliyetler tertiplenir, bunun için yöre halkının kültür yapısına uygun şekilde davranılarak tiyatro, konserler getirilir, bu konuda bölge eğitimcileri ve onlar kanalıyla da İl Sosyal Faaliyetler Masası'yla irtibata geçilerek onlardan azami derecede faydalanılır.

Yukarıdaki bütün hususlar genel merkezin bütün mahalli teşkilatlara yaptığı genel öneriler çerçevesindedir. Fakat çoğu mahalli teşkilatlar bunlara ve özellikle gençlerin aileleriyle aralarının açılmaması göz yummuşlar, bu konuya itina gösterilmemiştir.

MAHALLE BAŞKANLARI

Semt veya Lokal-Şube başkanları mahallenin tek sorumlularıdır. Bunlar, mahalli faaliyetler hakkında başkanlıklarına rapor verirler. İlgili semt büyükse kendilerine yardımcı verilir. Birden çok mahalle için başkan ve sokaklar içinde başkan seçimi semt başkanları tarafından yapılmaktadır.

BAŞKANLAR:

- Mahalledeki ülkücü hareketin organizasyonu,
 - Kahvehane, lokal vb... yerlerde seminerler düzenlenmesi,
 - Komünistlerin ev adresleri ve haklarında toplanan bilgilerin ocağa bildirilmesi,
 - Ocağın talimatıyla silahlı eylem konulması,
 - Mahalle ve sokaklarda silahlı nöbet tutulması,
 - Yazılama,
 - Para toplama,
 - Kiralık ev bulma gibi görevleri ifa ederler
- ## SEMT BAŞKANLARININ BAZI YETKİLERİ:
- Kahvehanelerde kâğıt oyunlarını yasaklayabilir,

—Ramazanda gündüzleri lokanta ve içkili yerleri zor kullanarak da olsa kapatabilir,

—Silah işiyle ilgilenecek kişiyi belirler,

—Hatalı davranan bazı kişilerin mahalle ve semtlerden uzaklaştırılması, Tecrit edilmesi hakkında karar verir.

—Aranan kaçakları saklaması işiyle bizzat ilgilenir.

—Cezaevlerinde bulunan semttten kişilere ve onların ailelerine yardım gönderir.

—Şehit olan ülkücünün evini devamlı ziyaret eder,

—Ailesini kollar, onlara iş, Para ve her türlü yardım gerekirse bölge başkanlığıyla irtibata geçilerek yapılır.

—Semtteki Eylemelerin Hepsinden haberi vardır.

—Mahalle ve semt hakkındaki stratejiyi Semt Başkanı belirler. Yönetimindeki Ülkücü ve militanlardan onların eğitimleri, istikballeri ve can güvenliklerinden sorumludur.

ŞEHİTLER: Şehit olan ülküdaşlarımızın yıldönümlerinde:

—Emniyet teşkilatından müsaadeli olarak anma günü tertip edilir.

—Ruhlarına fırsat bulundukça mevlit okutulur.

—Bunlardan varsa mahalli basın ve günlük gazetelere, fotoğraflı ya da fotoğrafsız ilanlar verilir.

—Şehitlerimizle ilgili yazılamalar yapılır.

—Mezarları mutlaka yaptırılarak, yıldönümlerinde ve bayramlarda ziyaret edilir.

—Şehitlerimizin aileleri ziyaret edilip, takip edilecek işleri, halledilmesi gereken meseleleri varsa ön plana alınarak her türlü işleri yapılacak

—Şehit ailelerinin işe ihtiyaçları varsa genel merkezle irtibata geçilip, iş imkânlarımızdan faydalandırılacaktır.

—Şehitlerimizin yıldönümlerinde bir ay evvelinden ailesinin ev adresleri genel merkeze yollanacak

—Her teşkilat şehit köşesi yapıp bu köşelere kişilerle ilgili yazılar ve resimler konulur.

GAZİLER:

—Ağır durumda olanların kendileri ve aileleri mutat aralıklarla ziyaret edilir.

—İyileşmemişse önce bölgemizdeki sağlık kuruluşlarında tedavi ettirilir. Hala iyileşmemişse il ve genel merkezle irtibata geçilecek, böylece başka yerlerde tedavi ettirilmesi imkânı sağlanır.

—Çalışamayacak durumda sakat kalmış olanlar için malullük maaşı bağlanması talebiyle genel merkeze haber verilir

—Çalışmaya engel sakat değilse, acilen iş bulunacak, bulunmazsa kişinin kendisine haber verilmeden il ile irtibata geçilerek durum anlatılır.

İLKOKULLAR VE MAHALLE EĞİTİMLERİ:

Mahalledeki çocukların eğitiminde görevlendirilecek kişi, şube başkanı tarafından seçilir. Bu kişinin liseyi bitirmiş ve yüksekokulu kazanmamış kişilerden oluşmasına dikkat edilir. Mecidiyeköy mahalle eğitimcisi Ayhan Acar'dır.

Bu eğitimler sırasında:

—Çocuklar ismen ve yakinen tanınıp içlerinden açıkgöz olanları seçilmektedir. Bu açıkgöz çocuklar ve tespit edilen diğerlerine resimli Dede Korkut romanlarından bir tanesi herhangi bir vesileyle verilir. Mesela bakkaldan bir şey aldirttırılır. Yaşlı birine yardım ettirilir. Bundan sonra çocuğa mükâfat olarak kitap hediye edilir.

—Çocuklarla her karşılaşıldığında onların dersleri, dertleri ve ihtiyaçları sorulur. Bu arada hediye edilen kitabı beğenip beğenmediği de ayrıca okuyup okumadığı sorularak ona göre yenileri alınır.

—Daha çok çocukla karşılaşp sorumlunun hakemliğinde aralarında bir takım kurularak maçlar yaptırılır. Kazana tarafa yine resimli Dede Korkut ve Kültür Bakanlığı'nın resimli hikâye kitaplarından hediye edilir.

—Verilen kitaplar, okuyanlardan alınarak okumayanlara verilerek onların da okumaları sağlanır.

—Mahallede bir minikler futbol takımı kurularak takıma da Kürşat Spor, Göktürk Spor, Ülkü Spor, Bozkurt Spor, Hun Spor gibi tarihi isimler verilerek çocuklarında ailelerinin içinde bulunduğu çok sayıda mahalle sakininin maça gelmeleri izlemeleri sağlanarak maçlar yaptırılır. Maçın sonucunda, Tenekeden de olsa kazanan takıma kupa verilir. Takımlar çalıştırılırken onlara Türk Milletinin hasletlerinden bahsedilir.

—Her mahallenin sokaklarını paylaştırarak o sokakta oturan birini sokak başkanı seçip bu başkana o sokağın temizliğinden, bakımından ve arkadaşlarından sorumlu olduğu bildirilerek ona sorumluluk duygusu verilmelidir. Sokak başkanları toplanarak aralarından bir de onların sorumlusu olarak mahalle başkanı seçilmelidir.

—Mahallede parayla oynanan bütün oyunlar yasak edilir.

—Çocuklara zaman zaman besmele çektirmeli, dualar öğretip okutturulmalı, bir süre sonra da cuma günleri abdest aldırarak onları topluca cuma namazına götürmelidir. Bu aşamalardan sonra mahalle çocuklarına din kursları tertip edilmelidir.

—Bu işlemler sırasında çocuklar arasında kesinlikle far gözetilmeyecek ve onların arasında birtakım arkadaşlarının ayrıcalıklı oldukları intibasını uyandıracak hiçbir davranışta bulunulmamasına çok büyük özen gösterilecek.

—Çocuklarla okul saatleri dışında ilgilenilecek. Ödev ve derslerinde yardımcı olunacaktır. Çocuğun zamanla meydana gelecek verimli ve tutarlı davranış biçimi, okul ve aile başarıları, Türk Töresi'nden aldıkları feyiz, öğrendikleri saygılı ve sevgili davranışları ile ortaya çıkacak olumlu tabloyla da çocuğun ailesi arkadaşımızdan memnun kalıp onun ülkücü olduğunu öğrendiklerinde de partimize sempati duyacaklardır.

—Sokak ve mahalle başkanlıkları birer veya ikişer aylık sürelerle sırasıyla her çocuğa verilecektir. Belli aralıklarla bu başkanları arkadaşımız bir araya toplayarak onlarla; geçmişte neler yaptıklarını, gelecekte neler yapılması gerektiği hususunda onların fikirlerini soracak ve ileride uygulayacağı-yapacağı çalışmalar da bu fikirleri de göz önünde bulunduracak.

—Çocuklarla Milli Marşlar öğretilecek, bunlarla ilgili askeri oyunlar oynatılacak. Her sokak ve mahalle başkanlarına şahit oldukları arkadaşlarına bu oyunlar sırasında askeri rütbelere verilecek. Çocuklar; sıraya sokulup üçerli kolla yürüyüş düzenine geçilecek. Başları dik, karınları içeride, göğüsler çıkık, ayaklar bükülmeden sert adımlarla düzgün bir şekilde ve mahallenin sokaklarında öğrendikleri marşları yürüyüşlerine uygun olarak okuyup sert adımlarla yürüyüşler yaptırılarak, Askerlik, Millet ve Devlet sevgisinin aşılması sağlanacaktır.

ORTAOKULLAR EĞİTİMİ:

Ortaokul başkanı okulda yürüttüğü görevler haricinde, ilkokullar için uygulanan takım kurma işlemi ortaokullar arasında da devam ettirilir. Aynı tüm müsabakalar burada da tertiplenir. Sınıf sıralaması ve yaş ayarlamasına göre öğrencilerle kurulan ilişkiler ayarlanır. Müsabakalar ve ortaya çıkan sebeplerle be gençlere sırayla Dede Korkut Hikâyeleri'ni, Ömer Seyfettin'in hikâyelerini, Kültür Bakanlığı'nın çocuk kitaplarını, Şevket Bulut'un Sarı Arap Atları, Dilek Çınarı, Dine ve Namaz Hocası kitapları, okutturulmalı, hediye edilmeli, satılmalıdır.

MÜSABAKALAR:

Bu işler yapılırken gençlere maddi külfet yüklenmemeye dikkat edilecek. Onların Aileleriyle aralarının açılmalarına fırsat verilmeyecek.

Sınıflar arasında obalar kurarak tarihi isimlerle adlandırılmalı.

Orta üçüncü sınıfta okuyan arkadaşlara Ülkü Yolu kitabı verilmeli. Bölge özelliklerine göre faaliyet sahaları genişletilmeli.

LİSELİLER EĞİTİMİ:

A) Elimizde bulunan liselerde kızlar ve erkekleri ayrı ayrı gruplar halinde grup faaliyeti –oba teşkilatlanmaları- şeklinde faaliyete geçireceğiz. Gençlerin okumaları sağlanacaktır.

B) Kızlar İçin Okunacak Kitaplar:

- 1) Peyami Safa-Bir Akşamdı
- 2) Fatih Harbiye-Sözde Kızlar

- 3) Bekir Topaloğlu-İslam'da Kadın
- 4) İ. Hakkı Baltacıoğlu-Türk'e Doğru
- 5) Necmettin Hacı Eminioğlu-Yeni Dünya
- 6) M. Necati Sepetçioğlu-Kapı, Kilit, Konak Dizisi
- 7) N. Fazıl Kısakürek-Çöle İnlen Nur, Yeniçeri, Çile, Reis
- 8) A. Rahim Karakoç-Vur Emri, Kan Yazısı
- 9) Bahattin Özkişi-Köse Kadı, Uçtaki Adam, Göç Zamanı
- 10) Alper Aksoy-Kutlu Töre
- 11) Dünder Taşer-Mesele
- 12) Temel Görüşler, Ülkü Yolu

C) Erkekler İçin -Sırasıyla- Okutulacak Kitaplar:

- 1) İ. Hakkı Baltacıoğlu – Türk'e Doğru
- 2) Necmettin Hacıeminoğlu – Yeni Dünya
- 3) M. Necati Sepetçioğlu – Serisi
- 4) A. Rahim Karakoç – Vur Emri, Kan Yazısı
- 5) N. Fazıl Kısakürek – Çöle İnlen Nur, Yeniçeri, Resi Bey, Çile
- 6) Bahattin Özkişi – Köse Kadı, Uçtaki Adam, Göç Zamanı,
- 7) Alper Aksoy – Kutlu Köle
- 8) Ülkü Yolu, Temel Görüşler, Yeni Ufuklara Doğru, Dış Politikamız ve Kıbrıs-1944, Milliyetçilik Olayı, Karahanlı Ruh
- 9) Hikmet Tanyıldız – Tarih Boyunca Yahudiler ve Türkler, Türklerin Dini Tarihçesi

İLLEGAL FAALİYETLERDE ÖNEMLİ PRENSİPLER

(6)

1) Hangi şartlar altında olursa olsun güvenlik kuvvetlerinden hiç kimseye silahla ateş edilmeyecek. Çok mecbur kalınırsa havaya ateş edilerek kaçılacak. Polise sıkılan kurşun devlete sıkılmış demektir. Devlet kuvvetleriyle bölge başkanları veya şube başkanlarının görevlendireceği kişiler dışında hiç kimse irtibata geçmeyecek.

2) Lider üst'tür. Onların verdikleri emirler kesinlikle eleştirilmeden kabul edilip yerine getirilir.

3) Sağ içinde meydana gelen fikir ayrılıkları ve anlaşmazlıklar, Komünizm'e karşı cephe kurularak çeşitli dallarda alışverişler ve yumuşak tavırlarla giderilmeye çalışılacak. Bu gruplara karşı bizden silahlı eylemler yapılmayacak. Buna özen gösterilecektir.

4) Şahsi menfaatler Ülküdaşlar ve davadan üstün tutulmayacak. Özverili davranılacak. Çatışma veya eylemlerde yaralanan ülküdaşlar diğer eylem arkadaşları tarafından canları pahasına kurtarılacak.

5) Parti veya dernek binalarına silahlı olarak ve suç unsurlarıyla kesinlikle girilmeyecek. Buna azami ölçüde dikkat edilecek. Yakalanan kişiler poliste verdikleri ifadelerinde kesinlikle kuruluşlarımızı karıştırmayacaklar.

6) Ordumuzun Er'inden Erbaşı'na, bütün personeli kardeş gibi görülecek. Askeri personele karşı yapılan bütün saldırıların misillemeleri yapılmaya çalışılarak bunun propagandası yapılacaktır. Durumu şüpheli görülen personel hakkında yapılan istihbarat istihbarat grubuna bildirilecek.

7) Her militan fikir yönünden mutlaka kendisini geliştirecek. Her ülkücü yarın liderlik yapacakmış gibi hazır olacak. Silah ve patlayıcı eğitimleri konu hakkındaki bilgisi olanlar tarafından yapılacaktır.

8) Militan kişiler; sempati kazandırıp kendilerini sevdirdikleri, terbiyeli, ahlaklı, özüne (eline, beline, diline) sadık gençler arasından seçecekleri kişileri ileride kendi yerlerini devretmek üzere yetiştirecekler. Kademeli olarak militanlar ilçe bölgeler, il ve genel merkeze kadar görev zincirinde vazifelendirileceklerini unutmamalıdır.

9) Eylemlerde çehre gizlenecek tanınmamaya ve takip edilmemeye dikkat edilecektir. Önemli olaylar hakkında kuruluşlarla telefonla ilişki kurulacaksa, mutlaka şifreli konuşulacaktır.

10) Önemli istihbarat notları adres, isim ve telefonlar şifreli yazılacak. Poliste sorguda konuşanlar, eylem arkadaşları yerine hayali isimler verecekler. Olaylar çarpıtılarak kabul edilecek. İfadelerde çelişkiler bırakılacak. Olay silahları yakalatılmayacak.

11) Davadan dönüp karşı tarafa geçen ya da polise bilgi verenler mutlaka öldürülecek.

“Her ülkücü bir gün kendisini de senelerce hapis haneye düşürecek bir tutuklama tehlikesiyle karşılaşabilir. İçeri düştüğünden dolayı kavgası bitmiş sayılmamalıdır, hapis hane deneyi bir katkı olmalı ve hapis hane de her an kavgayı sürdürmelidir. Poliste, savcılık ve mahkemede onları sokaktaki savaşımızın bir parçasıdır... Tarihin ölümsüz derslerinden biri de şudur; tedhişten yardım gören felsefi bir fikir hiçbir zaman idari usullerle mağlup edilemez. Böyle felsefi bir fikir ancak cüretkarane olduğu kadar kesin fiil ve hareketleriyle kendisini ifade eden yeni bir felsefi fikir ile yok edilebilir. Bu keyfiyet devletlerin resmi hamilerinin hoşuna gitmez, fakat bu hal inkâr kabul etmez bir gerçektir. (Adolf-Hitler-Kavgam sh. 484)... Sosyal faşist terör bizi illegaliteye itmiştir. İlegal şartlarda Milliyetçi Hareket olarak millete ulaşmak, onu şuurlandırmak ve teşkilatlandırmak çok daha zordur. Bu zorluğu ortadan kaldırmak, kendi milliyetçi Toplumcu düzenimizde 6 sosyal dilime ulaşmak imkânlarını yaratmak, dün olduğu gibi bugün de uğrunda mücadele ettiğimiz bir hedeftir. Ama illegalitenin bazı durumlarda bir hareketin silkinmesi, kendine gelip toparlanması için müspet tesirleri olduğu da görülmüştür. Biz Türkiye’imizde sosyal faşizmin ve emperyalizmin, onu tezgâhlayanların iradesi dışında milliyetçi hareketimiz için bir silkiniş, bir kendine geliş sağlayacağına inanıyoruz. Evet, bugün illegal çalış-

ma, gizli çalışma bir mecburiyettir; gizli çalışmanın da kuralları vardır. Bunlar tarihteki bütün milliyetçi hareketlerin edindiği tecrübelerle meydana gelmiştir. Bunları bilmek ve tatbik etmekle mükellefiz... ve burada konuşulan konular hakkında hiçbir şey söylememeye dikkat edeceğim. Rudolf Hess-IV. Reich parlamento yemininden...

1. Gizliliği temin eden faktörlerden biri de militan hareketin aynı disiplin içinde olmakla beraber birbirinden ayrı bölümlere ustaca bir teşkilatlanma ile ayrılmasıdır. Böylelikle üniformalı asker kuvvetlerinin bir noktadan indirdikleri darbenin tesirini sadece o noktada kalması temin edilmiş olur. Yapılacak herhangi bir iş mümkün olduğu kadar az adamla yapılmalıdır. İki kişiyle başa-rabileceğin bir işe kötü teşkilatlanma yüzünden mesela dört kişi karıştırdın mı, tehlike ve muhtemel kayıpları en azından iki katın çıkarmış olursun.

2. Bütün militanların birbirlerini tanımalarına ve her şeyden haberdar olmalarına asla imkân verilmemelidir. Temaslar kurum olarak tek tek yapılmalı, bir militan ancak kendi işi için mutlaka bilmesi gereken şeyi bilmeli, onun dışında hareketin mahiyeti ile ilgili hiçbir şey bilmemelidir.

Savaşımız katıdır ve yalnız gerekli bilgiler dışında edineceğim malûmat sana lüzumsuz yük teşkil eder. Solcu ve solcu uşağı polisin hepsi hakkında bilgi toplamalı ve bu bilgi hususunda dikkatli olmalısın.

Poliste: Solcu ve solcu uşağı polisin işkence mütehassıslarının eline düştüğün zaman yükün ne kadar hafif ise, milliyetçi harekete getireceğin zarar o kadar az olur, dolayısıyla da için o derece rahat eder. Milliyetçi militan, lüzumsuz edinme merakını içinde yenmelidir. Kendisini ilgilendirsin ilgilendirmesin ne olup bittiğini öğrenme merakı, dedikodu malzemesi arayan mahalle karılarına has bir meraktır. Tecessüs, Türk töresine uygun bir duygu değildir.

3-Milliyetçi militan kendini öyle bir disiplin içine sokmalıdır ki, kendi operasyonu için edinmesi mutlaka şart bilgileri dışındakileri öğrenmemeye ne merak duysun ne de çaba harcasın.

4-Ayrıca bugünün illegal operasyonlarında rol alan militan; dü-
nün formlarını, arkadaş sohbetlerini çok konuşan militanından ta-
mamen farklı bir hava içinde olmak mecburiyetindedir.

Üzerinde fikir yürütmekle mükellef olduğumuz mevzular dı-
şında konuşmamak disiplinine girmekle vazifeliyiz bu eskiden kal-
ma her türlü kötü alışkanlık, boş boğazlık, gevşeklikten arınmak
demektir. Bu durumda, gizlilik kurallarına uygun olarak çalışan
arkadaşın polisin eline düşmek ihtimalini asgariye indirmiş olur.
Üstelik polisçe yakalandığında da militan düşmanın işine yaraya-
cak bilgilerin en azına sahi olur.

5-Militan, halk arasında yaşamasını bilmeli; hem şehir hem de
köy hayatına aykırı düşmemeye, başkalarından farklı gibi, farklı
konuşmamaya dikkat etmelidir.

Amele kesiminde veya mutaassıp mahallelerde frapan ve mo-
daya uygun giyim aleyhte olduğu gibi doğuya gidildikçe hem kı-
yafetin hem de adetlerin değiştiği unutulmamalıdır. Eğer polis ta-
rafından tanınıp aranıyorsa, hakkında tutuklama veya mahkûmiyet
kararı varsa yeraltına inmeli ve sazende gizlenerek yaşamalıdır.
Böyle durumlarda, militan çalışmaları hakkında kimseye bir açık-
lama yapamaz. Çünkü bu husus daima ve sadece saflarında va-
zife aldığı teşkilatın sorumluluğundadır.

6-Gizlilik şeraitine göre her operasyon önceden bürokratik
usullerle plânlanmalı ve militanın bunu gerçekleştirmesi sonucu
husule gelen hadise zaman ve mekâna nispetle doktrin aleyhine
propaganda unsuru teşkil edebilmelidir. Canı sıkıldığı için eyle-
me çıkanlara gelince, bunlar partinin canını sıkmaktadır...

Yukarıdaki zararlı hallerini bırakmayan militan durumu fark-
ciden bir ülküdaş tarafından ikaz edilmeli, hatta inat ediyorsa
onunla çalışılmamalıdır. (Mehmet Toprak'ın emniyet ifadesindeki
Müfit Sement'e söylediğim lafları içeren ifadesi)

Alınacak emniyet tedbirleri düşmanın davranışına göre değişe-
bilir; elbette ki bu da istihbarat servislerinin tatminkâr çalışması
halinde mümkündür. Gazeteleri, bilhassa polis havadislerini dik-
katle incelemek faydalıdır.

Karşı tarafın kendi iktidarını sağlamlaştırmak için sırf bize kar-
şı özel polis yetiştirme, özel kanunlar çıkartma ve özel mahke-

meler kurma hazırlığı içinde olduğu unutulmamalıdır. -İnsan değişen şartlar karşısında hep aynı karar üzerinde inat ederse muvaffak olamaz, Alpaslan Türkeş- fakat önemli olan kemiyet yani sayı değil, keyfiyet yani kalitedir, iştir, harekettir. Bizim tarafımız ruhen ve fikren genç kalan ihtiyarlarla, olgun ve erişkin kalp ve dimağa sahip delikanlıdır. Yüce Türk Devleti'nin yenilmez, zinde, hayat gücü ve Türk Milleti'nin teminatı ve istikbali gençlerdir. Alpaslan Türkeş -Temel Görüşler shf.27- bugün milliyetçi militanın başta gelen vazifelerinden biri sosyal faşist baskı düzeninin işkence mütehassıslarına mağlup olmamaktır. Yani bütün eziyetlere rağmen kızıl emperyalizmin iş birlikçisi iktidarın uşaklarının bilmemesi gereken şeyleri onlara söylememek, milliyetçilik şerefine gölge düşürmemektir. Sizlere kolay bir başarı vaat etmiyorum. Kısa zamanda bir iktidar umanlar bizimle yola çıkmasınlar. Yolumuz uzun ve çetindir. Bu yolda karşımıza menfaat teklifleri, tehditler ve daha bir yığın engel çıkacaktır. Bu çetin yola dayanabilecekler bizimle gelsinler, cesur olan, kuvvetli olanlar, gerçekten inananlar kabilemize katılsınlar. Alpaslan Türkeş-Temel Görüşler.

İşkence: Baskının hiçbir çeşidini, (tehdit, dayak, işkence, vata) küçümsemek gerekir.

Düşman eline düşmüş tek bir insan bütün tesislere açıktır. Ancak polis baskı yoluyla hakiki milliyetçileri yıldırıamamakta, bu yolda (zaafa düşenler haricinde) herhangi bir başarı elde edememektedir...

Ülküdaş, karşı tarafın eline düştükten sonra verdiği savaş dışarıda dava uğruna verdiği savaşın bir parçasıdır. Bugünün şartlarında dava uğruna ölmeyi göze alamayan kimse bu savaşa katılamaz, katılmamalıdır. Milliyetçilik şuurunun, millet ve vatan sevgisinin, şahsi davranışında tayin edici faktör olmasını temin edecek şartlanmaya kendini sokabildin mi, polisin elindeki senin diğer ülküdaşları temsil ettiğini, karşısındakilerin de dış emperyalistlerin yerli ortaklarının uşakları olduğu, bu karşılaşmada her şeye rağmen mağlup olmaman gerektiğini kavradın mı ve dava uğruna ölümü başından göze aldın mı, en çetin imtihanlardan alınının akıyla çıkar, diğer ülküdaşlarını da korumuş olursun, bu söylediklerimiz tecrübeler sonucu toplanan umumi mahiyette bilgilerdir.

Her türlü baskıya karşı koymanın formüllü bir reçetesi yazılamayacağına göre, militan karşılaştığı her yeni durumda şuur ve kavrayışını harekete geçirerek doğru davranışı bizzat kendi bulabilmelidir. Tekrar etmek isteriz ki, işkence ne küçümsenmeli ne de abartılmalıdır. Militan arkadaş, senin kendine biçtiğin bir değer vardır. Ülkücülükte kimseden geri kalmamak iddian vardır. Düşmanın eline geçtiğin zaman da bu değeri düşürmeyecek ve iddianı kaybetmeyecek şekilde hareket et. Güçlüysen-kararlıysan, şuurлуysan hiçbir acı dayanılmaz ve de hiçbir engel aşılmaz değildir.

Polisin elindeyken ne yapmalı: bilinmesi lâzım gelen ilk şey polisin iptidai bir mahlûk olduğudur. Bu mahlûk uşak ruhlu olup iktidarlara yaranmak için ne lazımsa yapar. Hâlihazırda ise gerek sol görüşlü iktidarın gerekse iktidara hazırlanan aşırı solun, gerekse içinde bulunan bölücü solun hizmetindedir. POL-DER ise tamamen politize ve yaygın bir teşkilat olup işleri çıkırından çıkartmakta berdevadır. Dolayısıyla ilk prensibimiz polise itimat etmemektir.

...Şubeden içeri adımınızı attığınızda artık bilmelisiniz ki polisin nezaretinde değil, bir fiil hâkimiyeti altındasınız, artık siz de kurt değil tilki olmalısınız, çünkü itler kahredici çoğunluktadır ve sizi sizin şahsınızda diğer ülkücüleri en iyi ne şekilde harcayacaklarını kararlaştırmaktadırlar. Hâkimiyetlerinin ifadesi tavırlarındadır, kısa emirler (anlat) sert ikazlar (doğru dur) onlara göre her şey olup bitmiş, akibetinize karar verilmiş ve iş yazıya dökme kalmıştır. Bu havaya kendinizi kaptırırsanız hakikaten işiniz biter ve onların istediği gibi konuşursanız en büyük kötülüğü dışarıdaki ülküdaşlarınıza yapmış olursunuz. Unutmayın ki onların gayesi, baştakilerin direktifine uygun olarak milliyetçi hareketi yıkmak, bunun için de mümkün olduğu çok milliyetçi ele geçirip tek tek yere vurmak ve bunun partide moral çöküntüye sahip olmasını temin etmektir. Bu arada seni de bozguna uğratıp-çözmelerine, kendini ve ülküdaşlarını ele vermiş mağlup bir insan olarak mahkeme huzuruna çıkartıp kolayca mahkûm etmelerine imkân verme.

Her türlü sorgu ve işkencede ağır başlı ve gururlu ol, onları tahrik etmeye kalkma, faydası yoktur. Polis sormaya başladığında aşağıdaki dört nokta otomatik olarak hatırlanmalıdır.

A-) Siyasi polis ve toplum polisinde MİT ajanları da mevcuttur. Bunlar diğerlerine nispetle akıllı ve en mühimi yetiştirilmiş kişilerdir.

Sorgu, planlama ve taktiği ile cevapların süzgeçten geçirilmesi hiç şüphesiz bunların uhdesindedir. Saçma sapan laflar etmeyin aleyhinizde puandır. Diyelim ki üstünüzde bir liste buldular türlü türlü manalar çıkartırlar, seni eyleme hazırlıktan kiralık katillğe kadar itham ettiler. Ama mutlaka kimden aldığını soracaklardır. Postayla geldiğini, ne mana ifade ettiğini bilmediğini söyleyebilirsin, fakat açık vermemeli ağzından isim, eşkâl kaçırmamalısın. Çünkü ilk cevabında direnmezsen bu sefer ismini verdiğin kimsenin nerede olduğunu sorarlar. Sen hakikaten onun yerini bilmesen bile onlar buna inanmazlar artık senin öteceğine inanmışlardır. Bu durum genellikle dayak faslına yol açar, bunu da işkence takip eder. Binaenaleyh şaşırtma tuzağına düşmeyin, birbiriyle çelişmeyen cevaplar verin ve hiçbir şekilde cevaplarınızdan dönmeyin, savcının karşısına çıkana kadar aynı ifadede ısrar edin.

B-) Hikâyeniz hazır basit ve mantıklı olmalıdır. Yalan gerçeğe yaklaştığı nispette inandırıcılık kazanır. Gerçek ise tektir. Fakat düşünmesini bilen bir militan sırası geldiğinde bir gerçek daha inşa edebilir, edebilmelidir. Diyelim ki üstünde bir silahla yakalandın bu sana 2 seneye mal olabilir. Fakat onları tatmin etmez. Eğer silah başka vakalarda kullanılmış ise bu suçu da sana yüklemeye çalışacaklar ki bu da yetmez, bu sefer kimden aldığını soracaklardır. Maksatları 4-5 kişiden müteşekkil bir çete yaratmaktır. Eğer kuzu kuzu cevap verirsen kendinle birlikte arkadaşlarını da yakarsın. Elbette ki bir şey söyleyeceksin, ancak mantıki bir laf etmeli ve onlara bu cevapta bilmemeleri gereken malumatı vermemelisin. Mesela bir kahvede silah alış verişine şahit olduğunu, satanı dışarı çıkınca takip ettiğini anlaştığınızı ve silahı bu yabancından aldığını anlatabilirsin. Çok konuşursan çelişkiye düşersin, yalnız sorulara cevap vermelisin. Mutlaka bir kimseyi tarif edeceksen, bu uzaktan tanıdığın hakiki bir insan olmalıdır. Otobüs biletçisi, manav, tapu memuru, vs... böylece hem düşünüp kekelemez hem net bir eşkâl vermiş, hem de kimseye kötülük etmemiş olursun.

C-) Her zaman hatırlatmakta fayda vardır ki insanlar kuvvete hayrandır, kendisi de zayıf bir insan olan polis de kendinde olmayan hasletlere sahip birisine gizliden gizliye de olsa hürmet duyar. Konuşturabildiklerine karşı tavırları küstahça, edaları küçümseyicidir. Zor imkânlardan (velev ki dayaktan sonra) başı dik çıkabilene, konuşmayana yani ötüp başkalarını ele vermeyene karşı tavırları kinli ama edaları saygılıdır. Şuurlu bir ülkücü olarak, solun hizmetinde kesesini doldurmaktan başka gayesi olmayan bir polise bile saygı terkin etmeniz gerekir. Böylece yenilmezliğiniz onun şuru altına yerleşecektir.

D-) Eğer Cürmü-meşhut olmuşsanız; nefsi müdafaa ağır tahrik, hayati tehlikeden başka hikâye mevzunuz yok gibidir. Eğer Cürmü-meşhudu atlatmış ihbar veya iz sürme sonucu ele geçirilmişseniz; benzerlik iftira gibi duruma uygun temalar bulmalısınız. Ne olursa olsun galibi önceden temin edilmeli mümkünse birtaraf (bizden olmayan) şahitler bulunmalıdır. Size ufak tefek eziyetler çektirecekler; sigara içmenize müsaade etmeyecekler su ve yemek için zorluk çıkaracaklar, tuvalet için bekletecekler ve her fırsattan istifade ederek bıkınlık ortamı yaratarak yılgınlığa düşüp konuşmaya başlamanızı bekleyeceklerdir. Bu hazırlık numaralarına kanmamak gerekir. Bu iş bitse de buradan çıkıp gitsem diye düşünmeyiniz işiniz uzundur ve onlar bunu daha da uzatabilmek için ellerinden geleni yapacaklardır.

Sille tokat giriştiklerinde en doğru yol polisle kapışmaktır. Sen tek kişinin onlar kalabalıktır ve üstelik çok defa seni de ayakta duracak halde bırakmamışlardır. En azından adet yerini bulsun diye de olsa kapışmak gerekir. Böylelikle herhangi bir kavgada kuvvetçe üstün olan karşı tarafa dövülmek durumu meydana gelir ki bu senin, hepimizin yararınadır. Bu suretle kendi inlerinde bile sayı çokluğu ve kaba kuvvetle bize üstünlük taslayamayacaklarını anlamış olurlar... Dayak faslında çektiğin acı yüzünden ses çıkarmak bağırarak mecburiyeti hissedersin. Her şeye rağmen susabilirsen ne ala, ama dayanamıyorsan, bu durumlarda en doğrusu milliyetçi sloganlarımızı haykırmaktır. Önce sana kızarlar, sonra; "Türkeş gelsin de seni kurtarsın bakalım" diye hepimizle alay ederler, ama en sonunda kara kara düşünmeye başlayacaklardır, bu da şimdilik bizim için yeterlidir. Polis munis davranmaya kalktığında bu sefer kurnazca yollara başvuracak, sertlikle

elde edemediğini tatlılıkla almayı deneyecek demektir. Sakın aldanmayın, kimi arkadaşların bu taktikle oyuna geldikleri olmuştur. Burada da milliyetçi militana has uyanıklık ve şuuru göstermekle vazifelisiniz. Genel taktikleri sizinle artık meşgul olmadıklarını zannettiğiniz bir sırada, halinize acıyıp bir sigara ikram etmek bahanesiyle yanınıza yaklaşan bir polisin (yalnız bir polis) dertleşme ve nasihat ederken ağzınızdan laf almasına dayanır, tavırları babacandır. Muhavere aynen beklendiği şartlarda cereyan eder: onun da sizin gibi bir oğlu bulunmaktadır. Mutlaka aynı şehirden aynı köyden hemşerinizdir, ah bu solcular, anarşiyi onlar çıkarmaktadır. İşini sevmez, ne yapsın zavallı geçim derdi işte. Ya sen yavrum neden yaptın bu işi, yaktın başını dikkat hiçbir zaman yaptın mı demezler, neden yaptın derler. Sakın tongaya basıp beni zorladılar, beni bu filan filan yolladı, silahı da filan verdi gibi abuk sabuk laflar etmeyin. Onların yolundan yürüyün, ama neticeyi kendiniz tayin edin; şu veya bu şekilde yemleyin onları. Aynı numarayı bu sefer siz onlara yapın; sen benim babamsın, ver elini öpeyim, ama ben ülkücüyüm (sakın inkâr etmeyin) şansızlık işte, ben tesadüfen oradaydım. Sen bana inanırsın ama bunlar inanmaz, kaderde bu varmış, zavallı ana ne yapacak. Oyalayın onları; icabında acındırın kendinizi, hep aynı hikâyeyi anlatı, gözaltına alınma sürenizi doldurun, aralarında akıllı olanlar vardır, ama zekâdan yoksundurlar. Siz zeki olun, eziyet çekmeden şubeden çıkmaya ve beraberinizde diğer ülkücüler de mahkemeye sürüklememeye çalışın,-cezaevine girdiğiniz zaman cezaevi başkanı tarafından şubede ne yaptığınız hakkında sorguya çekileceksiniz. Teşkilatlarımız hakkında verdiğiniz bilgiler, beraberinde getirdiğiniz arkadaşlar yaptığınız yüz kızartıcı bütün suçlar için şubede gördüğünüz işkence ve dayanın iki katını göreceksiniz. Şubedeki ifadenizi inkâr etmeye kalkmayın, zira en geç bir hafta sonra bu ifadeler hukuk masası tarafından cezaevi başkanının eline gelecektir.-Unutmayın dışarıda kalanlar sizin için çalışacaklardır.-Olayları kabul etseniz bile kiminle yaptığınız sorusuna tek başına yaptığınızı veya kafanızdan isimler uydurarak o kişilerle yaptığınızı söyleyin.-Bozkurt, sırasında tilki postuna bürünüp araziye uymasını bilir. Siz şubede iken diğer ülkücüler geldiğinde de boş durmamalısınız, arkadaşlarınızın da direnebilmesi için de gayret göstermelisiniz sadece bir göz işareti, bir tebesüm kendine güvenen bir tavır, destek teşkil edebilir. Katiyen me-

yus ve çökmüş gözükmeyin. Tahkikatın seyrini takip edeceksin. Bazen herkesi aylarca sorguya çekerler, onların görevi seni dünyadan tecrit etmek, senden gayrı herkesin konuştuğunu, ele verilip satıldığını, senin konuşmana artık lüzum bile kalmadığını sana telkin etmektir. Senin vazifen her türlü imkândan faydalanıp tecridi kırmak, seninle beraber içeri düşen arkadaşlarını cesaretlendirmek, hepimiz birimiz-birimiz hepimiz için parolasını tekrarlamak, ülküdaşlarının direnmesine yardımcı olmaktır. Burada; nezaret nöbetçisiyle konuşurken sesinin tonundan müstehzi öksürüğüne kadar her şey yerinde manevi destek teşkil edebilir. Savcılık, sorgu hâkimliği ve mahkemede; (eğer o zamana kadar direnememiş ve maalesef boyun eğmişseniz) yapacak tek şey kalmıştır, Sonuna kadar inkâr, sonuna kadar bu itirafı baskı altında imzalamadığınızı sonuna kadar dayak ve tehditle korkutulduğunuzun işkence yaptıklarını- iddia etmek. Ve unutmayın artık başka dönüş ve kurtuluş yolunuz yoktur.-Cezaevine girişinizden sonra kurulan hukuk masasında size dilekçeler yazılacak suçunuzun kanunî cezası ile bundan kurtuluş yolları anlatılacaktır.-Bu inkâr sırasında mantık dışına çıkmayacaksınız, kendi mektebinizden bir komünist öldürülmüşse, onu tanımadığınızı söylemeye kalkışmayın, kimse bu yalanı yutmaz, sizin müdafaa temelini onunla ilgilemediğiniz, o sırada binanın öbür tarafında bulunduğunuz şekilde olmalı.

Ve mahkemede terbiyeli bir tavır takınmalısınız. Şubede size eziyet eden polisler genellikle maske takarlar fakat ses-genel görünüş, jest, mimik maske ile gizlenemez, bunları tespit edin. Baskıyla ifadenizi alan polislerin mahkemeye çağırılmasını isteyin, belki onlar yerine başkaları gelecektir. Eğer tespit ettiğiniz özellikler vasıtasıyla işkencecilerden birini, birkaçını kesinlikle teşhis ederseniz bunu kendi başkanınıza (mahkeme başkanına değil) hemen oracıkta, gizlice işaret edin. Gerisiyle meşgul olmayın ve parti avukatlarına itimat edin, sabırsızlık göstermeyin, mahkeme formaliteleri ağır yürür, mahkemeler üzerinde sol baskı mevcuttur, sola pirim veren mahkemeler de vardır, ama bunlardan parti avukatlarını sorumlu tutamazsınız, unutmayın onlar da ülkücüdür. Hapishanede (kendi hiyerarşik nizamınız hariç) her şey ortaktır. Mademki aynı kaderi paylaşıyorsunuz, öteberinizi de paylaşacaksınız. Dayanışmanın hakiki örneği şahsi fedakârlıklarla ve-

rilir “komşusu açken kendi tok yatan bizden değildir” ve tekrarlayalım: her ülkücü, bir gün kendisini de senelerce hapishaneye düşürecek bir tutuklama tehlikesiyle karşılaşabilir. İçeri düştüğünden dolayı kavgası bitmiş sayılmamalıdır. Hapishane deneyi bir katkı olmalı ve hapishanede de her an kavgayı sürdürmelidir. Poliste, savcılık ve mahkemede olanlar sokaktaki savaşıımızın bir parçasıdır, güçlüysen, kararlıysan, şuurluysan, hiçbir acı dayanılmaz ve de hiçbir engel aşılmaz değildir.

Bir hatırlatma: burada size sadece fikir verebilmek gayesiyle poliste geçmesi muhtemel vakaların anahtarlarını ve polis zihniyetini anatomisini vermeye çalıştık. Fakat esas hocalarınızın tecrübeli bozkurtlar olduğunu unutmayın, onlardan çok şey öğrenebileceğinizi ve onları kesinlikle saymanız gerektiğini aklınızdan çıkartmayın, esasen temelimizi teşkil eden çelik disiplin anlayışımızla bunu emreder. Geçler yürüttükleri mücadelede daima büyüklerinden akıl danışmak ve teşkilat başkalarının direktiflerine itaat etmekle yükümlü kılınmışlardır.

İHANET:

İhanet: baskının diğer bir şekli ise rüşvet-ihanet ikilisidir. Unutmamalıyız ki düşman da bizim ne şekilde hareket edeceğimizi öğrenmek ve bu bilgiler ile hesabımızı görmek için çırpınmaktadır. Bu yüzden daima ihanete uğramamız mevzuu bahistir. Düşman aramızda bize ihanet edebilecek ödleler bulabilir, ya da teşkilatımız içine ajanlarını sokabilir. Bu sızmaları önlemenin en iyi yolu, giriş muamelatında takip edilecek ihtiyat-istihbarat politikasıdır. Düşman bizatihi içimizdedir. Alpaslan Türkeş -İstanbul İl Kongresi- 25.11.1978 ancak en önemlisi satın almaya müsait ve müstait olanlardır. Rüşvet diyince akla yalnız para gelmemeli, zaaflarına ne şekilde tatmin ve istimrar edildiğini düşünmeliyiz; Himaye, unvan, kadın, şantaj, vs...- Polise ispiyonculuk yapanlara ele geçirilirse, hainlere yapıldığı şekilde ölüm cezası vermeli ve hatta imkânlar müsaitse ibreti âlem için ilanen teşhir edilmelidir.

İhanetin bedeli, menfaat; karşılığı ise öümdür. Davaya katılıp geriye dönen herkesi vurun,- Alpaslan Türkeş- Necdet Sevinç- Ülkücüye notlar Sf. 26. Ayrıca unutulmaması gereken bir nokta var: mevcut iktidarı devirmeye dönük siyasetli karakterli gizli örgütler

güttükleri amaç bakımından daha uzun vadeli. Buna karşılık mekân boyunca daha sınırlı, daha güç imkânlar içerisinde çalışırlar. Polis daima peşlerinde, çoğu zaman tepelerindedir. Bu bakımdan sürekli çile çekmek zorundadırlar ve çoğu zaman kişilik değiştirmek zorunda kalırlar. Ama bütün bu şartlardan ötürü, bilenmiş bıçak gibi olur müritleri, kessen dönmezler amaçlarından. Bu tür gizli örgütlerin bir özelliği de, içerine sızan casus ve hainleri, kendilerine kötülük edinceye kadar davalarına o kötülükten kat kat fazla hizmet etmek zorunda bırakmalarıdır. Atilla Tokatlı-Gizli örgütler Shf. 196- Sonsöz: Toplumlar çökerken bir avuç insan ayakta kalır ve her şeye rağmen vasıflarını muhafaza eder. İleride ve ilk fırsatta yeni devleti kuracak olanlar da onlardır. Ancak; Dava adamları o davanın şartlarını ve gereklerini, kendi kişiliklerinde yaşamazlarsa o davayı bir adım ileri götüremezler.

Alpaslan Türkeş. Sadun Tanyu -Tepedeki Dört Adam Shf.103- Fena adamlar çoğaldı. İyi insanlar ayaklar altında kaldı, başlarını kaldıramıyorlar; Helâlin ancak adı kaldı, onu gören yok, insanlar para uğruna birbirlerine yaklaştılar, doğru ve gerek yolunda iş gören nerede haram kapışıldı, hala ona doyan yok. İnsanların hepsi para kulu oldu, gümüş kimdeyse ona boyun eğdiler... Dünyanın sonu geldi iyiler kötülere bakarak değiştiler. Balasagunlu Yusuf Hashacip-1069- Kutat Kubilik. Öğdülmişin hükümdara kitabı. Büyük davamızın hallinde takip edilecek melhaleler 1. Merhale 1. Safha: Entelleksion-fikriyet safhası. Bir gayeye ulaşmak isteyen insanlar her şeyden evvel varmak istedikleri-gayeyi ve hedefi bilmeye ve-bu bilinen gaye etrafında toplanmaya mecburdurlar-Mühşit Altaylıdaş. Shf. 103 (MHP Gnl. Sek. Yard. Yaşar Okuyan)

Yukarıda okuduğumuz “gizlilik-baskı ve ihanet üzerine” yazılmış olan bu bildiri tamim-partinin militanlarla ilişkisini ve ülkücü militanların merkezi sistemle nasıl yönlendirilmeye çalıştıklarını açıkça görülmektedir. Türkiye genelinde meydana gelen anarşik olaylardan ortaya çıkan tablo ne kadar hazine bu kargaşayı çıkarmaya azmettiren aşırı solun karşısına önceleri reaksiyon bir dönem savunma taktiği ile geçen ülkücü-milliyetçi gençlerin sonraları saldırı hareketlerine girişmeleri onların anarşinin bir tarafı olmasının nedenidir.

Yukarıdaki direktifler ve sadece Şişli ilçesinde bulunan militan sayısı göz nüne alınırsa solun karşısında bulunan bizlerin de ne derecede tehlike haline geldiğimizi açıkça göstermektedir.

Ülkücü kuruluşlar ve Milliyetçi Hareket Partisi'nin bulunduğu her yerde faaliyetler legal ise de, illegal faaliyetlerle iç içe yürütülmüştür. Bu yürütme işlemi sırasında legal kuruluşların kesinlikle bilgi ve haberleri bulunmamaktadır. Özellikle Bölge, Şube ve ilçe ve il başkanlıkları ile yönetim kurullarında bulunan kişiler bu işlemlerden haberdardırlar. İş böyle olunca legal ve illegal faaliyetleri birbirinden ayrı olarak anlatmak yerine iç içe gelişmiş konulardan bahsetmeyi yeğledim. Böyle bir ayrılığa girmememin nedenlerinden birisi de Suçun unsurlarını dağıtıp eksiltmeden bilgiye sunmaktır.

Esasen Milliyetçi Hareket Partisi'nin yönetim kadrosunun orta vadede Ülkü Ocakları ve Ülkücü Gençlik Dernekleri'nde yetişecek tecrübe kazanmış kişilere devredilmesi Ocak yönetiminin üzerinde önemle durduğu husustur. Aynı eleman yetiştirme ve bunların kadrolara atanması, Parti yönetiminin davası uğrunda silahlı mücadele vermiş, hapis yatmış tecrübeli kişilere devri merkezi otorite tarafından da arzulanan bir uygulama biçimidir. Parti yönetim kadrosunda bulunan kişilerin sicillerini dikkatle incelediğimizde bu sözlerin doğruluğu anlaşılabacaktır.

Denek ve Parti hakkında (EKTE) hazırlamış olduğum şema, Ülkücü kuruluşların klâsik yapılarıyla ilgili olduğu kadar, bilgi dâhilinde illegal yapının da çizimine çalıştım.

PROPAGANDA VE ÜLKÜCÜ YAYINLAR

(7)

PROPAGANDA VE ÜLKÜCÜ YAYINLAR

Milliyetçi Hareket tarafından propagandaya verilen önemin büyüklüğünü Alpaslan Türkeş'in şu tamimiyle daha iyi anlarız:

“Muhterem ülküdaşlarım ve dava arkadaşlarım,

Güçlü ve müreffeh Türkiye'yi kurma yolunda verdiğimiz mücadelede en kuvvetli silah propagandadır. Yakın zamanlara kadar rakiplerimiz bütün propaganda vasıtalarına sahipken Türk milliyetçileri pek cılız yayın organlarıyla yetinmek zorundaydı. Ancak son zamanlarda hareketimizin büyümesine paralel olarak milliyetçi yayınlarda gerek sayı gerekse kalite bakımından güçlenmiş ve yurt çapında seslerini duyurur hale gelmiştir. Şu anda milliyetçilerin elinde her biri ayrı kesimlere hitap eden dört güçlü yayın bulunmaktadır.

- 1) Töre...
- 2) Devlet...
- 3) Bozkurt...
- 4) Ocak...

Bu yayın vasıtaları gerek mensuplarımızın fikri güçlenmesinde gerekse haberleşmede gerekse yeni arkadaşların kazanılmasında son derece müessirdir. Bu sebeplerden:

- 1) Mensuplarımızın bu yayınları behemehal okumalarını,
- 2) Tanıtılmalarını

3) Bu yayın organlarının yetkililerinin kendilerinden isteyecekleri her türlü yardım (temsilcilik, faaliyetler hakkında bilgi, vb... gibi) temin etmelerini rica ederim.

Alpaslan Türkeş - MHP Genel Başkanı (İmza)

Toplumun duygu düşünce ve inançlarına etki edecek temaların kitle üzerinde işlenmesi için kitle iletişim araçlarından istifa-

de edilmiştir. MHP hükümete ortak olduğu zamanlarda göze ve kulağa hitap eden TV'den faydalanmıştır. Yüz Yüze Propaganda Olarak, seminer, toplantı, miting, ikili görüşmeler, cenaze merasimleri yapılmıştır.

GÖZE HİTAP EDEN: Propaganda araçlarından afişleme, yazılama, el ilanı yapıştırma, bildiri dağıtma, tarihi resimler v.b. yararlanılmıştır. Gazete ve dergiler, kitaplar. Broşür.

KULAĞA HİTAP EDEN: Propaganda araçlarında hükümet zamanlarında TRT radyolarından, şehir belediye hoparlörlerinden ve teyp kasetlerinden faydalanmıştır.

Parti ve dernek şubeleri, ilçe ve mahalle teşkilatları vasıtasıyla alınmış olan istihbaratlar yönünde yapılan propaganda ve karşı propagandalar hedef kitlenin üzerinde etkili olmuştur. 1978 Sıkıyönetiminden sonra eğitim çalışmaları ve kadrolaşmaya ağırlık verilmiş silahlı harekette kaçınılmış, bunun yanında aşırı sola karşı devlet güçlerini harekete geçirmek, halkın antipatisini solun üstüne yönlendirmek gayesiyle çeşitli provokasyon ve anti propaganda faaliyetleri yürütülmüştür. Aşırı solun silahlı saldırılarının artması üzerine eğitim çalışmaları ve kadrolaşmayla ilgili emirler unutulmuş, ülkücü gençlik silahlı misilleme ve saldırı hareketlerine girişerek çoğu zaman da bu hareketlerini propaganda vasıtası olarak kullanmıştır. (misalen: aşırı solun asker öldürmeye başlaması karşısında bir takım solcu militanlar kaçırılıp boğularak öldürülmüş veya alınlarına bir kurşun sıkılmış üzerlerine bırakılan bildirilere de "Türk askerine selam dur, Rus uşağını alnından vur" ŞİT. İmzalı bildiriler bırakılmıştır.)

GAZETE VE DERGİLER

Her gün, Günlük Gazete, İstanbul

Devlet, Aylık Dergi, Ankara

Genç Arkadaş, Aylık Dergi, Ankara

Töre, Aylık Dergi, Ankara

Bozkurt, Aylık Dergi, Ankara

Ülkü Tek, 3 aylık dergi, Konya

Ocak, 3 aylık dergi, Ankara

Yeşil Bursa, 3 aylık dergi, Bursa

Türkiye ve Dünya, 3 aylık fikir ve inceleme dergisi, Ankara

Yiğit Köylüm, Aylık Dergi, Ankara

Milli Hareket, Aylık fikir, sanat ve siyaset dergisi, Ankara

Divan, Aylık Sanat Dergisi, Ankara

Torak, Aylık Dergi, İstanbul

Meşale, 15 günlük gazete, Erzurum

Vatana Hasret, Haftalık Gazete, Frankfurt

Olay, 15 günlük gazete, Mersin

Ülkü Ocağı, 15 günlük gazete, Ankara

Türk Sesi, Günlük Gazete, Trabzon

Hamle, Günlük Gazete, Konya

Bizim Güneş, Aylık Dergi, İstanbul

Ananın Sesi, Aylık Dergi, Ankara

Yıldırım, 15 günlük gazete, Kayseri

Doğuş, Gazete, Kayseri

Turan, Haftalık Gazete, Lefkoşe (Kıbrıs)

Birliğe Çağrı Haftalık Gazete, Ankara

Sancak, 15 Günlük Gazete, İstanbul

Milliyetçi Hareket, 15 Günlük Gazete, Sivas

Milli Devlet, 15 Günlük Gazete, Tokat

Fetih, Gazete, Sivas

Ahi Evran, Aylık Gazete, Ankara

Ferman, Aylık Gazete, Erzurum

Kutsal Alinteri, Aylık Dergi, Ankara

Battal Gazi, Aylık Gazete, Malatya

Zafer İslamın, Aylık Gazete, Kırşehir

Hakikat, Günlük Gazete, Sivas

Nevşehir, 15 Günlük Gazete, Nevşehir

Bakış, Haftalık Dergi, İstanbul

Yeni Düşünce, Gazete, İstanbul

Milli İktisat, 3 Aylık İktisadi Araştırma Dergisi, Ankara

Yeni Hedef, Aylık Dergi, Frankfurt

Hür Yurt, Gazete, Ankara

...

KİTAPLAR (BAZILARI):

9 Işık - Milliyetçi Türkiye - Temel Görüşler - Yeni Ufuklara Doğru - Ülkü Yolu - Türk Milliyetçiliği Fikir Sistemi Teori - 1980'lerde Türkiye - Ülküye Notlar - Türk'e Doğru - Yeni Dünya - Emine Işınsoy'un kitapları - N. Fazıl Kısakürek ve Peyami Safa, Necdet Sevinç'in kitapları - Köse Kadı - Kahramanlık Ruhu - 1944 Milliyetçilik Olayı v.b... kitaplar.

ANTI PROPAGANDA:

Türkiye çapında ve İstanbul ilinde Ülkücü gençler tarafından Güvenlik kuvvetlerine Komünist örgütlerin üzerine sevk etmek amacıyla yapılan yazılamalar şu şekilde açıklanabilir:

Jandarma karakolunun, kıışlasının, karargâhının yakınına veya duvarına, Faşist Ordudan Hesap Sorulacak THKP-C. Kızılderenin İntikamını Aldık THKP-C. sloganları yazılarak emniyet kuvvetlerinin bizimle uğraşmaları engellenmeli (Bunu teşkilat başkanı veya onun emriyle yazılama yapacak sadece bir kişi bilmelidir). Bundan başka bölgedeki sağ zihniyetli askeri komutanların, Polis ve komiserlerin isimleri duvarlara yazılarak hesap sorulacağı, TKP/ML-TİKKO veya THKP-C imzaları atılarak yazı yazılmalı. Bu sloganlar ayrıca EL büyüklüğünde yeni bir teksir kağıdının 1/6 sına yazılarak (100–150 kadar) yazılamanın yapıldığının ertesi ya da aynı günü bir kişi tarafından arabayla o bölgenin mahallelerine dağıtılmalı, bu kişi kesinlikle tanınmamalı ve bu gibi işler yapılırken ortada kesinlikle en ufak bir delil dahi bırakılmamalı, hatta yazı yazılan kalemler bir suyun içine atılmalı, el afişleri ve yazının altına o bölgede hangi komünist fraksiyon faaliyetinde ise mesela DEV-SOL, DEV-YOL, TKP/ML-TİKKO, HK veya THKP-C imzalarından sadece birisi atılacak ve bütün bu işlemler sadece bir kereye mahsus olmak üzere yapılacaktır. Bu tezgâhtan bir ya da iki gün sonra jandarmaya ve polise bölgede Komünistlerin üslendiği ve emin olunan özellikle silah çıkacak bir yer ihbar edilecektir.

Fabrika, banka, Lüks otel duvarlarına, camlarına komünist slogan, Kahrolsun Komprador Patron Ağa Düzeni yazmalı ve küçük kâğıtlara yine aynı şekilde yazılarak o mahalle atılmalı bunda da yukarıdaki gizlilik esaslarına dikkat edilmelidir. Yazılama iki gün sonra bu yerlere ÜGD makbuzu ile gidilip teberru olarak yardım alınabilir.

EĞİTİM ÇALIŞMALARI

(8)

MİLLİYETÇİ – ÜLKÜCÜ EĞİTİM ÇALIŞMALARI

1-) EĞİTİMİN DAVADA ÖNEMİ:

Türk milliyetçiliğinin çağımızda en tekâmül eden hareketi Ülkücü Hareket, Türkiye’de bir çığ gibi büyümüş, Ülkü ocakları Dost Düşman, adından herkesin sık sık söz ettiği bir teşkilât haline gelmiştir.

a-Ülkücü hareketin bu denli gelişmesinin sebepleri nelerdir?

b-Ülkücü hareket neden Türk Milleti’nin tek ümit kaynağı haline gelmiştir?

Hareketimizin gelişmesinin birçok sebepleri vardır. Bunların başında ülkücü hareketin kucaklamış olduğu ‘davanın büyüklüğü gelmektedir’.

Dava; Ezenlerin, Zalimlerin, Gaddarların davası değil,

Dava; Hakkın ilkelerini insanlara uygulama davasıdır.

Dava; Emperyalizme kuyrukçuluk yaparak bağımsızlık tellallığı yapmak değil,

Dava; Doğruyu, en güçlü zalimler karşısında da haykıranların davasıdır.

Dava; Tarihe şöyle bir çizgi atıp da, çekilmek değil,

Dava; Tarih olma, tarih yaratma davasıdır. Dava; Allah’ın Ordusu Unvanı’nı her geçen çağ elinde bulundurmuş, yüce Türk Milleti’ni ebediyyen koruma ve yaşatma davasıdır.

Dava; Davaların en yücesi olan İslam’ın Kölesi Olma Davasıdır.

Kısacası Dava:

Bağımsızlığın yegâne kaynağı,

Emperyalizmin baş düşmanı,

Hak ve Adaletin gerçek savunucusu,
Türk Milletinin Tek Güç Kaynağı,
İslâm'ın gerçek Bayraktarı,
Nizam-ı Âlem ülküsünün en güçlü silahı,
Türk Milliyetçiliğidir.

Ülkücü hareketin gelişmesinin sebeplerinden biri de, hareketin neferlerinin, davalarına sadakatle bağlanmasıdır.

Ülkücü Gençlik, Ülkücü hareketin teşkilât anlayışına, Dünya görüşüne ve hareketin Lider'ine, Türk Milliyetçiliği davasının gerektiği gibi itaat etmede ve bağlılıkta kusur işlememiştir.

Ülkücü Hareketin hızla gelişmesi ve geniş kitlelere hitap eder hale gelmesi ve büyük bir tabanı bünyesinde barındırması, eğitim meselesini ön plana çıkarmıştır. Türk Milletinin öncüleri olma durumunda olan bu geniş taban, ideolojisini, Düşmanlarını, kendisini, mücadelenin ne şekilde ve nasıl sürdürüleceğini, stratejisini ve taktiklerini, doktrinini nasıl uygulayacağını ve karşılaştığı hadiseleri yorumlamasını gayet iyi bilmelidir.

Hareketimizin gelişmesi ve tek umut kaynağı olma derecesine gelmesi sebebiyle hareket içinde yerini alanlar Ülkücü olabilme çabası göstermelidirler. Ülkücü olmanın bütün vasıflarını taşımalıdır.

ÜLKÜCÜ: Davasını ve Teşkilât anlayışını en iyi bilen olduğu kadar, En iyi yaşayan kimsedir.

Ülkücü hareketin Teşkilât anlayışında heterojen bir yapı söz konusu değildir. Aynı yükü omuzlayanlar Aynı ülkünün şuuruna erenler Aynı tarih birliği olgusu içinde bulunanlar çok farklı yapıda olamazlar. Ülkücü hareketin her ferdi birer Milli Şahsiyet olmayı da beraberinde taşımalıdır.

Eğitim ve öğretim veya terbiye ve talim, "Toy" insanı yetiştirmiş hale getirmek için tertip edilen faaliyet, teşebbüs ve tesirlenmelerin tümüdür.

Şubelerimizin Eğitim ve fikrî çalışma anlayışları ve ülküdaşlarımızın "Doktriner" yetiştirme seviyesi, hareketin hacmine göre

çok geridedir. Teşkilâtlarımız faaliyetlerini kısır kısır sınırlar içinde tutmaktan kurtulamamıştır. Bunlar bile fikir seviyesinde ve anlayışındaki eksiklikler yüzünden tam manasıyla yapılamamaktadır. En büyük eksiklik, Doktrinin gösterdiği kısa ve uzun vadedeki hedefleri hayata geçirmemeleridir.

Toplum içinde kendini yanlış hisseden ve dayanacak bir çevre arayan kişiler ile toplum içinde horlanan, aşağılanan kişiler bir teşkilât içinde yer alıp, onun gücüne ve dayanışmasına ortak olmak isteyebilirler.

Diğer yandan macera isteklerini tatmin etmek için bir harekete katılanlara da rastlamak mümkündür. Yöneticiler bu konuda hassas davranmalı ve bu tip kimseleri, teşkilat bünyesinde bulunsun veya bulunması, Milletimizin menfaatleri doğrultusunda 'kanalize' etmesini bilmelidirler.

Ülküdaşlarımız hayatın gerçeklerine göre değişik hedefleri açık seçik görecek, karşı olduğumuz, her şeye karşı mücadele verecek, kendi düzenimizi hâkim kılmak için çalışacaktır. Bütün bunları teşkilât prensiplerine bağlı ve teşkilât şuuruna ermiş bir kimse olarak yapacaktır. Teşkilâtın bir ferdi olduğunu hiçbir zaman unutmayacaktır.

Eğitim konusunda yöneticilerin yapacakları ilk iş, kendi eğitimlerini sağlamaktır. Yöneticiler arkadaşlarımıza davranışlarıyla, hareketleri ile düşünceleriyle tam bir örnek olmalıdır. Tabanı eğitmek durumunda olan tek kişi yöneticilerdir. Yönetici aynı zamanda eğitimci olmak zorundadır. Teşkilâtlanma biçimimiz de zaten bunu zorunlu kılmaktadır.

Tabanın eğitimi için en ideal olanı "uygulamalı eğitimidir". Bir işi yaptırırken, tabanı harekete geçirirken, Doktrinin gereği olduğunu gayet açık şekilde işlemelidir. Doktrinin nasıl olaylara uygulanacağı hakkında pratik kazandırmak, aynı zamanda doktrini öğretmektir. Zira teori pratikle yerini bulur.

Üyeler, genel bir eğitim programı yanında, özel programlar uygulanarak yetiştirilmeleri; özel takip, deneyleme, ölçme, kontrol etme, faaliyetleri ile özel eğitim programı da uygulanmalıdır. Burada yetiştirilmiş elit kadrolardan yararlanılarak, yetiştirilmesi düşünülen taban, teşkilât kontrolünde gruplara ayrılarak eğitimden geçirilebilir. Bunların en üstünde de şube yöneticileri gelecektir.

Mesela bir afişlemeye çıkıldığında bu konuda (Afişçi, gözcü, Güvenlik vs...) gerekli bütün hususları bilen yetişkin ve bunların yanlarına da yetişmesi gereken (istenen) gençler beraber çıkacak.

Teşkilât teorisini ve dünya görüşünü üyesine tam ve en iyi şekilde öğretmeli. Bu öğretilenlerin paralelinde, üyenin yaşantılar kazanmasına yardım edilmelidir. Yani dava yaşanmalıdır. Böylece üye şuurlandırılmalıdır.

Genel merkez Kültür Komitesi Başkanı'nın eğitim faaliyetleri hakkında gönderdiği talimatlar gereği yapılacak eğitim çalışmalarında: Yetişmiş tam kapasiteli eleman azlığı ve mali imkânların kısıtlı olması sebebiyle Her Şubeye Konuşmacı gönderilmesi mümkün olmamıştır.

SEMINER KONUSU: Yayınlanacak her haftalık haber bülteni sonunda ek olarak gelecek haftanın seminer konusu ana hatlarıyla yazılmaktadır. Buna göre şubeler gönderilen bu seminer notlarını -konularını- ve programını yerine getirir veya getirmeye çalışırlar. Bu husustaki programa göre:

—Seminere kaç kişinin katıldığı,

—Seminerin kim tarafından verildiği,

—İlginin nasıl olduğu,

—Konu üzerindeki tartışmaların ne yönde olduğu şeklinde geniş bir rapor ile birlikte seminer notu da bu rapora eklenerek Genel merkez kültür komitesine yollanır.

ÇALIŞMALARA ÖRNEK

Gayemiz, Türk Milletini her çeşit tutsaklıktan, kölelikten kurtarmak ve dünyanın; Ahlâkta, Maneviyatta, ilimde ve teknikte en ileriye gitmiş en güçlü, en müreffeh varlığı haline getirmek ve onu cihan devleti haline sokmaktır.

Türk Milleti derken Türkiye'yi kastetmiyorum, bütün dünya Türklerini kastediyorum. Türk milleti bugün dünya üzerinde 200.000.000 (iki yüz milyon) nüfusa sahiptir. Bu soydaşlarımız Rusya'da, Türkistan'da, Azerbaican'da, Kırım'da, Kerkük'te, Musul'da, batı trakya ile dünyanın birçok yerinde etkin yönetimin

eritme politikaları altında ezilmekte, hor görülmektedirler. Bu açıkça esarettir. Afrika'da yamyamlar bile hürken bizim soydaşlarımızın acı çekmelerine göz mü yumacağız. Bütün Dünya Türklüğünün bulundukları topraklar üzerinde bağımsızlıklarını kazanarak, bir Bayrak altında toplanmaları için çalışmayacak mıyız? Gerçekte içimizde alev alev yanacak Tüm Türklerin her türlü boyunduruktan kurtulmasını, hür olmalarını ve kalkınmalarını ve hepsinin Turan Devleti olarak büyük bir cihan devleti halinde birleşmeleri ve yeniden ilimde, medeniyette, ahlak ve maneviyatta da tüm dünyaya örnek olan nizam-ı âlem için faaliyet gösteren büyük cihan devleti haline gelme ülküsünü gerçekleştirmeye çalışacağız.

Tek ve Son Bağımsız Türk Devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'nin bugünkü vatan haini tehlikeleri ezmediği, ortadan kaldırmadığı takdirde yıkılıp yok olacaktır ki, TC'nin yok edilmesi demek; Artık dünya üzerinde Türklüğün bütün kurtuluş ümitlerinin yok edilmesi demektir. İşte biz Türk Milliyetçileri, ülkücüler olarak bu gayeler için hareket halindeyiz. Türk Milliyetçileri olarak Politikaya girmemiz ve bir siyasi parti içinde teşkilâtlanmaya gayret etmemiz, Memlekette var olan, millete devlete ve vatanın bütünlüğü aleyhine her türlü faaliyeti mubah sayan komünistlerle mücadele etmemiz bunlar içindir. Son Türk kalesi olan Türkiye Cumhuriyeti'nin ebediyyen ayakta kalmasını sağlamak içindir.

Şimdi hedefimiz her il'de (15) sağlam militan, milliyetçi kadroyu meydana getirmek, eğitmek, disipline etmek. Daha sonra bu rakamla (15)'i, (150)'ye çıkartmak, çalışmalarla bu (150)'yi (1.500)'e çıkartmak. Eğer her ilde böyle sizler gibi 15 kişilik sağlam bir kadroyu meydana getirebilirsek bu bütün Türkiye'de 1.000 kişilik bir kadro demektir. Eğer 1.500 kişilik yaparsak, 10.000 kişilik bir kadro meydana getirilir. Eğer 1.500'er kişilik yaparsak; 100.000 kişilik bir militan ve eğitimci kadro meydana gelir. Her dalda yetişmiş bu yüz bin (100.000) beyin ve kuvvet istenildiği anda halkın ortaklaşa kullandıkları yerler, toplantı salonları ve topluluklar içinde yapacakları propaganda ve eğitim çalışmaları, partiyi mutlaka iktidara getirecek yıkıcı ve bölücüler komünistleri her alanda yenilgiye uğratacaktır.

Artık Milliyetçi Türkiye'yi -İktidarı- kimse engelleyemez. Şimdi bu yolun başlangıcındayız. Herkes kendini yetiştirmelidir ve herkes eğitim çalışmalarına katılmalıdır.

Genel Merkez Eğitim Sekreterliği, Propaganda ve İstihbarat Masası Başkanı Eğitimci Namık Kemal Zeybek tarafından yetiştirilen Gümrük Muhafaza Müdürlükleri'nde koordinatör olarak görev almış çoğu ülkücü yöneticiler. Türkiye'de ayrı ayrı bölgelerde eğitimci olarak görev almış ve Ülkücü, Türkçü, Milliyetçi militan yetiştirmişlerdir. Eğitimciler, Bölgeler, Tali bölgelere ilişkin harita ek'tedir.

İstanbul'da Recep Özürk Şişli Bölgesi'nden aralarında benim de bulunduğum 15 kişilik kadroyu İl'e yollayacaktı. Bunun için beni çağırdığında, evlenme hazırlıklarında olduğumdan bu çalışmalara katılamayacağımı kendisine bildirdim.

BİRİNCİ KADEME EĞİTİM PROGRAMI

1.GÜN

1. DERS: Açış konuşması, Eğitimin önemi, eğitim konu hakkındaki umumi açıklama.
2. DERS: Türk Tarihine umumi bakış. Cihan tarihi içinde Türk Tarihinin önemi.
3. DERS: Türk Tarihinin temelleri; Kahramanlık, dayanıklılık, Adalet, Milliyet, Ahlaklılık, vs...
4. DERS: Fetret Devirleri, sebepleri ve çıkış yolları Göktürk Fetreti (Orhun Kitabeleri) Selçuk Fetreti ve Osmanlı Zuhuru. Yıldırım Fetreti ve I. Mehmet. Günümüz.

5. DERS: Tanzimat ve sonrası

2. GÜN

1. DERS: İslam dini ve İnsanlık tarihine etkileri
2. DERS: İslam imanı, İslam şuuru
3. DERS: Türklük – Müslümanlık
4. DERS: Ahlak kaideleri
5. DERS: Ahlak kaideleri

3. GÜN

1. DERS: Alperenler

2. DERS: Alperenler

3. DERS: Ülkücü dünya görüşü, umumi esasları, ülkü, ideoloji, Doktrin.

4. DERS: Milli ülkümüz

5. DERS: Türk Milliyetçiliği

4. GÜN

1. DERS: 9 Işık'ın hususiyetleri (Yerli, Milli, Çağdaş umdeler)

2. DERS: 9 Işıktaki kalkınma modeli

3. DERS: 9 Işıktaki sosyal politika ve sosyal güvenlik

4. DERS: Türkiye'nin düşmanları, Emperyalizm ve bölücülük hareketleri

5. DERS: Türk-Rus mücadeleleri tarihi

5. GÜN

1. DERS: Komünizmin esasları ve tenkidi

2. DERS: Komünizmin esasları ve tenkidi

3. DERS: Komünistlerin mücadele ve metotları (Dünya Çapında)

4. DERS: Komünistlerin silahlı mücadele metotları

5. DERS: Türkiye'de Komünist hareket

6. GÜN

1. DERS: Ülkücü hareketin tarihçesi, Lider.

2. DERS: Teşkilatçılığın önemi ve hukuk.

3. DERS: Disiplini dava ahlakı, haber.

4. DERS: Propaganda

5. DERS: Beşeri münasebetler ve Adab-ı Muaşeret

İKİNCİ KADEME EĞİTİM PROGRAMI

(Teşkilat Yöneticilerine)

1.GÜN:

1.DERS: Açış konuşması, eğitimin önemi, konular hakkındaki umumi izahat.

2.DERS: Ülkücü dünya görüşü, tarihçesi, lider özellikleri

3.DERS: Milli ülkü,

4.DERS: Türk Milliyetçiliği

5.DERS: 9 Işık'ın hususiyetleri ve umdeleri

2.GÜN:

1.DERS: 9 Işıktaki kalkınma modeli

2.DERS: 9 Işıktaki sosyal politika ve sosyal güvenlik

3.DERS: Fikir hayatımız, kapitalist batıcılık, solcu batıcılık, seviyesiz sağ

4.DERS: Komünizm ve tehdidi

5.DERS: Komünistlerin mücadele ve metotları

3.GÜN:

1.DERS: İnsan ve psikolojik yapısı

2.DERS: Beşeri münasebetler

3.DERS: Hitabet

4.DERS: Hitabet

5.DERS: Hitabet

4.GÜN:

1.DERS: Kitle psikolojisi

2.DERS: Propaganda

3.DERS: Propaganda

4.DERS: Haber

5.DERS: Haber

5.GÜN:

1.DERS: Teşkilatçılık

2.DERS: Yöneticilik

3.DERS: Hukuk

4.DERS: Değerlendirme

5.DERS: Kapanış konuşması

**ÜÇÜNCÜ KADEME EĞİTİM PROGRAMI
(AYDINLAR İÇİN)****1.GÜN:**

1.DERS: Eğitimin önemi ve programın amacı, konular hakkında umumi izahat, seminer görevlerinin verilmesi.

2.DERS: Ana hatları ile Türk Tarihi (Özet)

3.DERS: Hunlar-Göktürkler, Uygurlar

4.DERS: İslam tarihi (Özet)

5.DERS: İslam medeniyeti

2.GÜN:

1.DERS: Karahanlılar, Selçuklular

2.DERS: Osmanlıyı hazırlayan ortam

3.DERS: Osman, Orhan, I. Murat ve Yıldırım

4.DERS: Timur Fetretü

5.DERS: Timur Fetretü

3.GÜN:

1.DERS: Fatih, 2. Beyazıt, Yavuz, Kanuni ve sonrası

2.DERS: 2. Viyana bozgunu ve sebepleri

3.DERS: Tanzimat

4.DERS: Tanzimat

5.DERS: Tanzimat

4.GÜN:

- 1.DERS: Felaketler dönemi
- 2.DERS: Balkan savaşları
- 3.DERS: I. Cihan savaşı
- 4.DERS: Osmanlı cemiyeti yapısı
- 5.DERS: Osmanlı cemiyeti yapısı

5.GÜN:

- 1.DERS: Milli mücadele
- 2.DERS: Cumhuriyet dönemi
- 3.DERS: Demokrasimizin tarihi
- 4.DERS: C.H.P
- 5.DERS: D.P

6.GÜN:

- 1.DERS: 27 Mayıs ve sonrası
- 2.DERS: Mevcut siyasi partiler
- 3.DERS: Fikir hayatımız
- 4.DERS: Doktrinler
- 5.DERS: Doktrinler

7.GÜN:

- 1.DERS: Alperenler
- 2.DERS: Ahmet Yesevi ve takipçileri
- 3.DERS: İslam dini inanç esasları
- 4.DERS: Ahlak kaideleri
- 5.DERS: Ahlak kaideleri

8.GÜN:

- 1.DERS: İslam tasavvufu
- 2.DERS: Hz. Peygamberin hayatı

3.DERS: Hz. Peygamberin hayatı

4.DERS: Türklük-Müslümanlık

5.DERS: Din, Ülkü, İdeoloji, Doktrin

9.GÜN:

**1.DERS: Ülkücü dünya görüşü, umumi esasları, tarihçesi, li-
der.**

2.DERS: Milli Ülkü

3.DERS: Milli Ülkü

4.DERS: Türk Milliyetçiliği

5.DERS: 9 Işık, hususiyetleri ve umdeleri

10.GÜN:

1.DERS: 9 Işıқта kalkınma modeli

2.DERS: 9 Işıқта kalkınma modeli

3.DERS: 9 Işıқта sosyal politika ve güvenlik.

4.DERS: Türkiye'nin Düşmanları, Emperyalizm, Kapitalizm

5.DERS: Türk-Rus Mücadeleleri tarihi

11.GÜN:

1.DERS: Komünizmin felsefi temelleri ve tenkidi

2.DERS: Komünizmin siyasi ve iktisadi tezleri ve tenkidi

3.DERS: Rus, Çin ve diğer ülke uygulamaları

4.DERS: Komünistlerin yayılma metotları

5.DERS: Komünist faaliyetlerde propaganda

12.GÜN:

1.DERS: Komünistlerin silahlı mücadeleleri

2.DERS: Komünistlerin silahlı mücadeleleri

3.DERS: Komünistlerin silahlı mücadeleleri

4.DERS: Jeopolitika

5.DERS: Jeopolitika**13.GÜN:**

1.DERS: Dünya Devletlerinin gruplandırılmaları (Ekonomik güçlerine göre)

2.DERS: Bloklar

3.DERS: Bloklar

4.DERS: Dünya problemleri

5.DERS: Dünya problemleri

14.GÜN:

1.DERS: İnsan ve psikolojik yapısı

2.DERS: İnsan ve psikolojik yapısı

3.DERS: Beşeri münasebetler

4.DERS: Hitabet

5.DERS: Hitabet

15.GÜN:

1.DERS: Kitle psikolojisi

2.DERS: Kitle psikolojisi

3.DERS: Propaganda

4.DERS: Propaganda

5.DERS: Propaganda

16.GÜN:

1.DERS: Haber

2.DERS: Haber

3.DERS: Hitabet

4.DERS: Hitabet

5.DERS: Hitabet

17.GÜN:**1.DERS: Teşkilatçılık****2.DERS: Teşkilatçılık****3.DERS: Yöneticilik****4.DERS: Yöneticilik****5.DERS: Yöneticilik**

Not: MHP ve Ülkücü Kuruluşlar Hakkında 4. Kolordu ve Synt K.lığı As. Savcılığı tarafından hazırlanan iddianameden yararlanılmıştır.

Yukarıda açıklanan eğitim programı genel merkez tarafından hazırlanmıştır. Türkiye’de iller ve bölgeler ile tali bölgelere ayrılmış yerlerde eğitim çalışmaları yapılacaktır ve bu çalışmalara katılacak kişiler de bölge eğitimcileri olarak şu şekilde düzenlenmiş olarak hareket edeceklerdir.

ANKARA’YA BAĞLI OLARAK:**—Eskişehir****—Bolu****—Çankırı****—Kastamonu ve****—Zonguldak vilayetleri****İSTANBUL’A BAĞLI OLARAK****BURSA TALİ BÖLGESİNE BAĞLI OLARAK:****—Bilecik****—Kütahya****—Balıkesir****—Çanakkale****İZMİR’E BAĞLI OLARAK:****—Manisa****—Aydın**

—Muğla

—Denizli

—Uşak

KONYA'YA BAĞLI OLARAK:

—Afyonkarahisar

ANTALYA TALİ BÖLGESİNE BAĞLI:

—Burdur

—Isparta

TRABZON BÖLGESİNE BAĞLI OLARAK:

—Giresun

—Rize

—Artvin

SAMSUN TALİ BÖLGESİNE BAĞLI OLARAK:

—Ordu

—Sinop

SİVAS BÖLGESİ:

—Tokat

—Amasya

KAYSERİ TALİ BÖLGESİNE BAĞLI OLARAK:

—Yozgat

—Kırşehir

—Nevşehir

—Niğde

ADANA'YA BAĞLI OLARAK:

—Hatay

—Kahramanmaraş

—Gaziantep

ERZURUM İLİNE BAĞLI:

- Erzincan
- Gümüşhane
- Kars
- Ağrı

ELAZIĞ İLİNE BAĞLI:

- Bingöl
- Diyarbakır
- Adıyaman
- Urfa
- Malatya
- Mardin
- Tunceli

VAN TALİ BÖLGESİNE BAĞLI:

- Muş
- Bitlis
- Siirt
- Hakkâri

(EK'TE: Harita ve bölgeler)

Çeşitli illerde, ilçe, bölge ve lokal-mahalle teşkilatlarında cezaevlerinde bulunan koğuşlarda eğitim çalışmaları çerçevesinde 'Sohbet' ve 'Seminerler' düzenlenmiştir. Bu seminer çalışmaları genellikle Milliyetçi Hareket Partisi'nin ve Ülkücü Gençliğin temel fikrini oluşturan "9 IŞIK" doktrini üzerine yapılmıştır. Siyasi-Ekonomik ve sosyal politikalarımız üzerine de yapılan bu çalışmaları ayrı ayrı "yazı" olarak ele almaya gerek görülmemiştir. Zira ileride Her hususu kapsayacak ve seminer çalışmalarını da içene alacak şekilde parti doktrini olan 9 Işık'ı madde madde ve siyasi, sosyal, iktisadi yapıyı da ele alacağından. Burada yalnız şu hususu belirtmeye gerek duydum. Silah eğitimleri ne şekilde olmaktadır?

Türkiye’de genellikle yaygın olan bir kanı vardır “Komanda Kampları” meselesi, Bu kamplardan Bursa ve İstanbul’da 1974–76 yıllarında kurulan ikisine de katıldım. Belli bir kamp programı çerçevesinde askeri disiplinle yetiştirilme dava şuuruyla erdirmeye, miting dağıtım, düzenleme, Yürüyüş, Kültürfizik, yakın dövüş, fikir eğitimleri, vs... çalışmalarından oluşan bu kampları fikren ve bedenen tecrübeli eğitimciler tarafından yönetilir. Her semtten, izci ocaklarının kurulu olduğu okulların çoğunluğunda “izci kampı” adı altında gençlerin bu kamplara götürüldüğü de çok olmuştur. Resim çekilmesi yasak olmasına rağmen Başkan Recep Öztürk’ten aldığım ve benim de gizlice çektiğim resimlerden biri ektedir.

Silah kullanma, bomba yapımı ve kullanılmasıyla ilgili olarak düzenli şekilde çalışmalara yapılmışsa da (Şişli’de) 1978 yılında Mecidiyeköy ÜGD zemin katı (Hayati İshani Kalorifer Dairesi) silah ve militanların deneme yeri olarak Süleyman Öztürk ve Veli Yorgancı isimli kişiler tarafından zaman zaman kullanılmıştır. Bunun yanında 1978 Haziran ayı içerisinde ÜOD şubesi yanında bulunan bir boş odada da Bölge militanlarına bu konuda bilgi verip eğitmek amacıyla çalışma düzenledim. Müfit Sement, Murat Kılıç, Konuralp Akyazıcı, İzzet Akyazıcı (Şb. Bşk.) Mustafa Kıvılcım (Okul Bşk.) ve militan olarak güvendiğimiz kişiler bir arada toplayarak bu yolda eğittim. Silah taşıma, saklama, kullanma, Bomba yapımı, kullanımı ile ilgili olarak yapılan çalışmalar aslına uygun olarak tatbikatlı olarak yaptırıldı. Gerçekten 1 hafta sonunda çalışmalara katılalar ellerine verilen Dinamit TNT, C/4, vs... atlayıcıları imtihan olarak düz, elektrikli ve elektronik olarak hazırlamışlardı.

Bu çalışma çok gizli olarak ve yemin verilerek yapılmış bugüne kadar da bu konuda en küçük bir bahis açılmamıştır. Ne var ki öğrenen militanlar İstanbul’da komünist veya solcu kişi ve kuruluşlara aralıksız saldırılarda bulunmuşlardır. Müfit Sement bunun örneklerinden sadece biridir. O zamana dek doğru dürüst tabanca dahi kullanamayan kişiler, bu konuda kendilerine güvenleri artıp Hâkimiyetlerini görünce elde durmaz olmuşlardır.

MHP Genel Merkezi tarafından “Yurtdışındaki ülkücülerle temas hakkındaki yönetmelik” adıyla bir de yönetmelik hazırlan-

mıştır. Bu yönetmeliğin genel esaslar başlığını taşıyan 4.maddesi "Başkanlık ve temsilcilikler, bulundukları bölgelerde MHP'ye kayıtlı Türk vatandaşları tarafından seçilir. Başmüfettişlikler ise MHP Genel Merkezi'nce tayin edilir."

11 f maddesi ise "üye aidatlarının tam ve zamanında genel merkeze ulaştırılmasını sağlar." şeklindedir.

1976 senesinde yurtdışındaki teşkilatlara başmüfettiş olarak Enver Altaylı tayin edilmiştir. Anayasa Mahkemesi'nin MHP'ye 9.7.1976 tarihli tebliğ olunan 28.6.1976 tarih ve 1976/8303 sayılı kararındaki "MHP'nin 648 sayılı siyasi partiler kanunun 5. maddesine aykırı olarak yurtdışında eylemli bir biçimde örgütlenmiş olduğu anlaşıldığından, aynı kanunun 113. mad. uyarınca... MHP'ye ihtar yapılmasına" şeklindeki uyarısı üzerine genel müfettiş bu görevinden genel merkez tarafından alınmıştır. Daha sonraları 1977 senesinde Türk-Federasyon başkanlarına Lokman Kondakçı gelmiştir. (MHP id.) Dağınık bir biçimde bulunan yurtdışı örgütlerinin federasyon çatısı altında toplanmaları çalışması sırasında görevlendiren Kondakçı Avrupa Demokratik Ülkücü Türk Dernekleri Federasyonu (Türk-Federasyonu)'un ilk başkanıdır.

Federasyon başkanlığı daha sonra Musa Serdar Çelebi tarafından yürütülmüştür. Yurtdışındaki bu dernekler başta MHP'nin yurtdışı temsilcilikleri niteliğini taşımakla beraber kesinlikle dış kaynaklı olduğu bugün de saptanan yabancı fikir ve ideolojik akımların Türkiye'ye yönelik her türlü faaliyetlerine düşman devlet topraklarında ve kaynağının içinde karşı harekâtla çürütmek. Bir anlamda düşman psikolojik harekâtına karşı Türk milliyetçiliği fikir sistemi. Türkçülük. Turancılık ve İslamcılık fikirleriyle mücehhez kadro ve sempatizan -militan- imkan ve çeşitli yöntemlerle harekete geçmiş bir teşkilatlar zinciri olarak tanımlanabilir. Bunların yanında Türkiye'de çeşitli anarşik olaylara karışmış ülkücü militanların saklanması ve bakılmasıyla da ilgilenilmektedir.

TÜRK GENÇLİĞİNE YÖNELİK PSİKOLOJİK HAREKÂT – TEHDİT

(10)

PSİKOLOJİK TEHDİT

1-) GENEL TEHDİT

İdeolojiler asrı adıyla tarihe geçecek olan 20. yüzyıl, geçmişteki bütün mücadele tarzlarını altüst ederek yeni ve karmaşık bir savaş türünü ortaya koymuştur. Bu davranışın hedefi her şeyiyle insandır. Ve özellikle insan davranışı bu savaşın hedeflerinin başında gelmektedir. Çok eski çağlardan beri düşman fert ve toplumların; duygu, düşünce, davranış, inanç ve mücadele azimlerine etkileme istek ve gayretleri olmuştur. Ne var ki günümüzün teknolojik gelişmeleriyle cemiyet haberleşme ve iletişim araçlarının kazandığı imkân ve yetenekler bu alandaki tahribatı korkunç seviyeye çıkartmaktadır. Asırlar boyu milli hedef ve menfaatlere ulaşmanın tek ve son aracı olarak bilinen sıcak harpler bugün yerine fert ve toplumların dimağlarını hedef alan psikolojik harplere terk etmiştir. Bu alandaki yoğun çalışmalar çok çeşitli taktik, teknik ve stratejilerin gelişmesine sebep olmuştur.

Günümüz ülke ve toplumları sıcak harpler ve özellikle 'NEC' silahları sebebiyle meydana gelecek büyük kayıpları göze alamamaktadır. Özellikle kazanabilmenin birden fazla ihtimallere bağlı olduğu topyekûn sıcak harpler yerine ülke ve idareciler fikir savaşlarını tercih etmektedir. Bu alanda kazanılan başarılar da dikkate alındığında psikolojik harplere duyulan ilgi ve güven her geçen gün artmaktadır. Hatta birçok ülke milli stratejilerinde köklü değişiklikler yaparak hedefe varmada en etkin yöntem olan psikolojik harekât idolojik harp ve onun en yaygın silahı olan propagandayı temel vasıta kabul etmişlerdir.

Çeşitli ülkelerin bazen dış politika gibi bazen ekonomik bazen de kültürel politikalarını destekleme aracı olarak kullanılan psikolojik harekât günümüz dünyasında en yaygın sergilerini faaliyet durumundadır. Birçok değişik problemlerle yüz yüze olan,

gelişme gayretleri içindeki ülkeler açısından, mesele çok daha endişe vericidir. Sosyal, ekonomik, politik ve kültürel yapıdaki zaifiyetler nedeniyle gelişmekte olan ülkelerdeki psikolojik tahribat çok daha etkili olmaktadır. Ayrıca temel müesseselerin tam teşekkül etmemiş olması, konu hakkındaki yeterli bilgilerin azlığı gibi sebepler de eklendiğinde politik, ekonomik, sosyal yapı temelden sarsılmaktadır. Psikolojik hareket içerisinde hedef alınan fert, grup ve toplumları kesin hatlarla birbirinden ayırmak mümkün değildir. Ancak mevcut potansiyel ve etkileme güçleri göz önüne alınarak belli hedef gruplarına diğer kesimlere nazaran daha fazla hedef alındığı, bu kesimlere psikolojik baskıların daha yoğun tarzda uygulandığı artık bilinmektedir. Bu açıdan yapılacak incelemeler ve değerlendirmeler sonucunda; üniversite gençlik, idareci ve öğretim görevlileri sosyal adaletsizliğe uğrayan gruplar, sorunları olan gençliğin iç ve dış tehditlerin yoğun psikolojik baskılarına muhatap olduğu gözlenmektedir.

Gerçekten de ülke hedef ve menfaatleriyle gelişmenin sağlanması açısından idealist yaklaşım ve gayretler içerisinde olan üniversite camiasındaki aktivite, çoğu zaman istismar odaklarınca saptırılmıştır. Hangi görüş ve düşüncede olarsa olsun hasım toplumlar tarafından uygulamaya koyduğu psikolojik harekâtın hedef almadığı fert ve grup mevcut değildir. Ancak işlenen temalar kullanılan kitle iletişim araçları ve izlenen yöntemler her hedef grup için ayrılıklara rağmen tek ve değişmeyen hedef harekâtın yapıldığı ülke ve toplumdaki milli birlik ve beraberliğin tahrip edilmesidir.

2-) PSİKOLOJİK HAREKÂT

Psikolojik harekât tabiri oldukça yeni ve çok zaman üzerinde tartışmaların sürdürüldüğü, kesin hatlarla tanımlanması zor bir konudur. Bütün bu tartışmalara rağmen teknik ve taktikler yönüyle izlenen belli doktrin ve esaslar mevcuttur. Hatta bazı sosyal bilimcilere göre bu konu müspet bilim olmaya namzet yeterli bilgi birikimine sahip görünmektedir. Psikolojik harekât terimi ilk olarak 2. Dünya Savaşı'nda yürütülen Alman faaliyetleri olarak da tanımlanmaktadır.

Harekât sözcüğü belirli bir amaca yönelmiş planlar, faaliyetler ve olaylar serisi olarak bilinir. Hedef alınan toplum, beklenen so-

nuç ve diğer unsurlara göre harekâtın adı, kapsamı ve süresi değişiklikler göstermektedir. Bu açıklamalar ışığında psikolojik harekâtı şu şekilde tarif edebilirim “psikolojik savaşı içine alan düşman, tarafsız ve dost yabancı gruplarda milli hedef ve menfaatlerinin gerçekleşmesini destekleyecek duyguları, tutum ve davranışları oluşturmak için planlanan ve uygulanan siyasal, ekonomik ve ideolojik faaliyetlerdir.” Bu faaliyetlerin savaş ve barış safhalarını da kapsadığı yani sürekli bir faaliyet olduğu tariftten de anlaşılmaktadır (ŞEK).

Her ülke ve toplum kendi milli menfaatlerini gerçekleştirebilmek maksadıyla diğer ülkelerin fert ve toplumlarının duygu, düşünce, inanç ve davranışlarını etkileme maksadıyla psikolojik harekât planları yaparak uygulamaya koyar.

Bu faaliyetlerin gelişigüzel rastlantılara bırakılmadığı planlı ve sürekli sürdürülen faaliyetler olduğu bugüne kadar yapılan uygulamalarda anlaşılmıştır. Bilhassa totaliter rejimdeki idareciler, demokratik ülkelerdeki kara merkezlerini etkileyici psikolojik harekât plan ve uygulamalarına büyük önem vermişler ve hatta bunu devlet politikası haline getirmişlerdir. Bu faaliyetler belli bir konudan çok; politik, ekonomik, kültürel, askeri ve ideolojik faaliyetlerin bütününe kapsar. Oldukça kompleks bir planlama neticesi ortaya çıkan psikolojik hareket faaliyetlerinin uygulanması da aynı karmaşık ve yaygınlıktaki icra organları yardımıyla sağlanır.

Çok çeşitli ülke ve toplumlar tarafından milli hedeflere varma aracı olarak kullanılan psikolojik harekât ve harekâtın yaygın silahı propaganda faaliyetlerini ne ölçüde tehdit unsur olduğunu kavramak çok güçtür. Örnek olarak Sovyetler Birliği psikolojik harekât teşkilatı (500.000) personel ve yıllık ortalama 3 Milyar Dolarlık harcaması, başta KGB olmak üzere radyo yayınları, televizyon, haber ajansları, komünist partiler, cephe teşkilatları, barış ve dostluk cemiyetleri ve diğer propaganda kanallarıyla, hür dünya ülkelerini tespit eden en önemli yapı durumundadır. (ŞKL.)

Doğu Blok Ülkeleri'nden kaynaklanarak günümüzde dünya kamuoyuna bağımsızlık hareketleri olarak yansıtılan faaliyetleri birçok politbüro planlamaları sonucu ortaya çıkmaktadır. Bu planların dünyaya yansıtılmasıysa üniversite, basın yayın kuruluşları-

la diğer cephe teşekkülleri yardımıyla gerçekleşmektedir. Sovyet tehdidi olarak doğudan kaynaklanan psikolojik harekât planlama ve faaliyetleri çok defa Batı'dan yansıtılarak Türkiye'ye ulaştırılmaktadır. Genel manada el alındığında Batı ülke ve toplumlarının memleketimize yönelik müteveccih psikolojik harekât uygulamalarında kullanılan siyasi, ekonomik ve sosyal baskıların birçoğu Batı sosyalist ve komünist parti temsilcileri gayretleriyle meydana gelmektedir. Doğu Blok'undan Türkiye'ye yöneltilen psikolojik harekât uygulamalarından ortak bir nokta çıkmaktadır. Bu da sosyalizm ve komünizmi Türk gençliği ile birlikte geniş kapsamlı iktidarı ele geçirme uygulamaları sonucunda Türk Milleti'nin reaksiyonu olarak ideolojik harp sahasında ülkücü-toplumu gençler Türk Milliyetçiliği fikir sistemi bu ideolojik harpte milli bir taraf ve aksiyonel bir hareket olarak fikir sahasında kurulu bulunan ve doktriner bir parti olan MHP'nin bütün kadro ve organları ÜGD ve yan kuruluşlarla bu örtülü istilaya karşı Türk Milleti'ni ve Türk Gençliği'ni her zaman uyanık tutmaya çalışmışlardır. Daha sonraları dış kaynaklı psikolojik hareket uygulamalarının gelişmesini durdurmaya başladıkları zaman solun karşısında engel olduklarını çeşitli saldırılar sonucu sağ grupta bu saldırılara cevap vermiş ve anarşinin içine organize bir şekilde katılmış, katkıda bulunmuştur.

Psikolojik harekât uygulamaları yalnızca Doğu Blok Ülkeleri'ne has bir uygulama değildir. Dünya hâkimiyeti bölge egemenliği, megali idea ve benzeri hayallere sahip ülke ve toplumların hepsi bu müthiş silahtan istifade etmek gayreti içerisinde. Her gün okuyup dinlediğimiz kitle iletişim araçları yardımıyla bize empoze edilmek istenen hususlar, propagandanın istifade ile hasım ülke ve toplumların milli hedeflerinin bize kabul ettirilme gayretlerinden başka bir şey değildir. Ne var ki Doğu ve Batı psikolojik harekâtı arasında rejimlerin farklılığından kaynaklanan yöntem ve uygulama ayrılıkları mevcuttur. Ancak Batı ülkelerindeki sosyalist hükümetlerin ideolojik görüş ve anlayışları çok defa Sovyet anlayışına paralellikler göstermektedir. Bu yönüyle Batı tehdidi sosyalist ideoloji istikametindeki faaliyetlerin bir başka görünümü olmaktadır.

Üniversite gençliği ve genelde üniversite camiası Ülke ve toplumları etkileme gücü, müsterek hareket edebilme özelliği, Ko-

layca teşkilatlanabilme -özellği- Potansiyeli ve benzeri birçok özellikleri sebebiyle yalnız Türkiye'de değil, bütün dünyada "Hassım Ülke Psikolojik Harekâtlarının" En başta ve değişmez hedefi olmaktadır. Türkiye'mizde başlayan öğrenci hareketlerinin Neden üniversitelerden başladığının açık ispatıdır bu paragraflar. Mâsum talebe hareketleri olarak görülen (İhsan Kalkmaz'ın ölümü) yürüyüş, miting, boykot eylemlerini arkalarında kimler ve ne tür emellerin yattığını Bugün çok daha iyi anlıyoruz.

Psikolojik harekâtın hedefi olan ülkelerdeki bütün kurum ve kuruluşlar, hatta sade vatandaşları bile yoğun bir psikolojik baskı altındadır. Bu psikolojik baskıların hedefi milli gücü zayıflatmak, kendi hedef ve politikalarının icrasını mümkün kılacak milli birlik ve beraberliği tahrip etmektedir. Bu haliyle psikolojik harekât, ülke içi kaynak ve potansiyelin nötrale edilme faaliyetlerine dönüştürülür. Gerçekten de "sıcak harpler" ve her cins silahlı mücadelelerde düşmanı teşhis ve tespit mümkün olmamakta ancak psikolojik mücadele dediğimiz "İdeolojik fikirler savaşında" düşmanı teşhis çok zor olmaktadır. Bu zorluk psikolojik harekât uygulayan ülkelerde avantaj sağlamakta, tehdide hedef olan ülke içinde talihsizlik olmaktadır. Çoğu zaman bu hedef ülkenin toplum ve fertlerin, ülke içinde cereyan eden hadiselerin "kansız bir savaş" olabileceğine ihtimal dahi vermemektedir. (ŞKL.)

Vatandaşlarımızın, iç ve dış tehdit odakları tarafından, büyük bir ustalıkla planlanarak uygulanmakta olan psikolojik harekâtlar Türk Milleti'nin maruz kaldığı ideolojik harp ortamında kanlı çatışmalar neticesinde birçok yara aldığı mevzuumuz dâhili ve bir daha eski ortama dönlmemesi için öncelikle cemiyet içerisindeki kişilerin üzerlerine düşen görevleri tam anlamıyla yerine getirmeleri düşüncesi itiraf ve araştırmanın ana gayesini oluşturmaktadır. Bu sebeplerle her türlü fikri cereyanın serbestçe tartışıldığı demokratik ülkelerin sağladığı imkânlar, çok zaman planlı ve devamlı faaliyetler olarak tanımlanan düşman psikolojik harekât uygulamalarına en uygun ortamı oluşturur. Bu ortamda fikir hürriyeti adı altında "İdeolojik Harpler" sürdürülerek geniş halk kitleleri psikolojik baskı altına alınarak, hedefe varılmak istenir. Yüksek okul camiası için ise durum çok daha karmaşıktır.

Memleketimize ve milletimize yönelik tasarlanmış, sürekli çok yönlü ve çok merkezli düşman ideolojik harp tehdidi hakkında yeterli bilgi sahibi olmak gerekir. Konu hakkında yetersiz bilgiler ülke ve devletimize yönelen tehdidi daha da etkili hale getirmektedir. Bunun çok acı örneğini 12 Eylül 1980 öncesi bütün yurt sathında ve her vatandaşın şahsında, duygusunda, heyecanında, korkusunda yaşadık. Anne ve babaların, ağabey ve ablaların ülkenin geleceğini emanet edeceğimiz Türk gençliğinin küçük kardeşleri yetiştirilirken bu tür tehditler hakkında bilgili kılınması o kanlı tarihin tekerrür etmemesi için zaruridir. Milli birlik ve beraberliğin temini ile ülke kalkınmasına destek sağlamak ancak huzurlu ortamın oluşmasıyla mümkündür.

Bu açıklamalar ışığında düşman ideolojik harbi ve psikolojik harekâtın hedef olma işlemi bütün millet için geçerli olmakla birlikte, hedef öncelikleri ve hedef hassasiyetlerinde farklılıklar bulunmaktadır. Hedef grupları arasında ilk akla gelecek kitle mutlaka idareci ve öğretim görevini yürüten kadro olacaktır.

Gençlik her yönüyle etkili olan öğretim kadroları, bu düşman saldırısının en önde gelen hedefidir. Bu kadrolarında orta yaş ve olgunluk dönemindeki fertler genellikle ekonomik ihtiyaçların ağır bastığı geçim ve hayat şartlarından doğan endişelerin çoğaldığı bir devridir. Bu dönemim insanına yaklaşma yolları genelde ücret, fiyat, zam ve benzeri ekonomik faaliyetler üzerine bindirilmeye çalışılır. Planlanan fikirler genelde bu temalar ağırlıklı muhteva içinde takdim edilir. Olgunluk ve yaşlılık dönemi ise birçok problemi halletmiş olan kitlelerde şefkat, acıma yardım ve benzeri duyguların ağır bastığı bir devredir. O halde bu kitleye istenen fikir ve düşünceler genelde ve genellikle bu dönem duygularını kapsayacak tarzda planlanmaktadır. Silahsızlanma barış dernekleri, af örgütleri bu samimi şefkat ve acıma duygularının istismar edilmesinden doğmaktadır. Düşman psikolojik harekâtının ikinci ve yaygın hedef grubunu gençlik ve özellikle üniversite gençliği oluşturmaktadır. Cesaretin çekingenliğe, macera isteğinin rahata, duyguların mantığa üstün geldiği; arama, öğretme ve dinamizm çağındaki bu dönemde en etkin duygu otoriteden kurtulma duygusudur. İşte bunlardan yararlanmak isteyen düşman psikolojik harekâtı bütün planlarını genç neslin bu özellikleri üzerine inşa etmektedir. Çeşitli kitle iletişim araçlarıyla gençlik kesi-

mine aktarılan bu temalar büyük etki göstermiş ve gençlerin her türlü otoriteye karşı davranışlarının doğmasına sebep olmuştur. Aynı taktikler ve gençliğin ruhuna hitapla yalnız bu kez milli şuurun canlandırılması örf ve töreye bağlılık ile anti-propaganda ve propaganda faaliyetlerini sürdüren Genç Ülkücüler. Ülkü Ocakları ve Ülkücü Gençlik Derneği bünyesinde özellikle 1977-80 yılları arasında çığ gibi büyüyen bir gençlik kitlesi oluşturulmuştur. İstanbul genelinde ülkücü görüşü paylaşan 17-25 arası gençlerin birçoğu dernek ve lokallerde geceleyerek yöneticilerin yanlış tavırları neticesinde evlerine gitmemiş ailelerinden uzak kalmışlardır. Netice bellidir.

Bugün Ekonomik ve sosyal hayattaki hızlı gelişmeler birçok olumlu sonuçlar doğurmakla birlikte hassas bir dönemde bulunan gençlik kesiminde uyumsuzluk ve dengesizliklere de yol açabilmektedir. Ülkemizdeki temel koruyucu müesseslerin eksikliği veya yetersizliği bu uyumsuzlukları artırıcı rol oynamaktadır. Ülkede mevcut bilgi boşluğu ve bu boşluktan kaynaklanan kavram kargaşası, bilimsel fikirler yerine siyasi tartışmaların doğmasına sağ-sol, ileri-gerici, komünist-faşist ithamların sempatiyle karşılanmasına neden olmuştur. Bunun sonucunda da milli fikir ve ülküler ile temel vatandaşlık bilgilerinden mahrum bırakılan dimağlar dış ve iç tehdit mihraklarının ideolojik kirlenmesine maruz bırakılmıştır. Köklü ve samimi çözümler sunulamadığından milli hedef ve menfaatler istikametinde şuurlandırılması gereken gençlik, başıboş kalmış sağlam bir psikolojik ve sosyal yapı oluşturulmadığından bu boşluk ve otorite tanımama önce sokağa sonra ülke sathına yayılmıştır.

Bugün ideolojik tahrikler ve yoğun menfi propaganda yanı sıra ülke gençliğinin problemleri olduğu görülmektedir. İlgisizlik, sahipsizlik, uyumsuzluk, istikbal endişesi ve boş zamanları değerlendirememesi gibi hususlar problemler doğurup hoşnutsuzluğa dönüşmektedir. Türk Milleti'nin öz kültüründen gelen ve Türk töresinde birinci sırada anılan büyüğe saygı küçüğe sevgi, doğru konuşmak, verilen sözü tutmak, yurt ve millet sevgisini candan tutulması gibi töresel kişilik yapıları günümüz gençliğinde pek görülmektedir. Türk Milleti'nin gençlik yönünden manevi bir çöküntü içinde olduğu gözlenmektedir.

Bir ülkenin silahlı kuvvetlerle istila edilmesi yerine eğitim ve kültür istilasına uğratılması çok daha kolay ve etkili bir yöntemdir. Bu bakımdan “öğretmenler, yeni nesil sizin eseriniz olacaktır” diyen Atatürk, kültür istilasına karşı yetiŖecek neslin dirençli olmasını istemektedir. Bu direncin aşılması sağlam ve güçlü bir toplum oluşması, gençlere sunulan eğitim ile doğru orantılıdır.

PSİKOLOJİK HAREKET

PLANLI ve DEVAMLİ FAALİYET

PSİKOLOJİK SAVAŞ

SİYASİ FAALİYETLER

EKONOMİK FAALİYETLER

ASKERİ FAALİYETLER

İDEOLOJİK FAALİYETLER

HEDEF TOPLUMUN duygu, düşünce, inanç ve davranışlarını etkilemek

PSİKOLOJİK HAREKÂT TEŞKİLATI

PARA PERSONEL HABER KİTLE

MALZEME KAYNAKLARI İLETİŞİM

(İMKÂN) ARAÇLARI

HEDEF: TOPLUMUN DUYGU ve DÜŞÜNCESİ

PROPAGANDA VE KARŞI KOYMA

(11)

PROPAGANDA VE KARŞI KOYMA

1-) GENİŞ OLARAK

Hedef kitlelerin morallerini bozmak, başarma ve mücadele azimlerini yok etmek, inançlarını zayıflatmak ve belirli bir fikirleri aşlamak maksadıyla psikolojik harekâtı kullanmak ihtiyacı bir vasıta mevcut olmalıdır. Bu vasıta psikolojik harekât tarifinde belirtilen propagandadır.

PROPAGANDA: Yapan tarafa yarar sağlamak amacıyla belirli bir grubun fikir, duygu, davranış veya tutumlarını etkilemek için hazırlanmış ulusal amaçları destekleyen bütün bilgiler, fikirler, doktrinler veya özel çağrılardır. Diğer bir deyişle propaganda:

Belli hedef gruplarını düşünce, inanç, tutum ve davranışlarını etkilemek maksadı güden haber bilgi ve özel dokümanların kitle iletişim araçlarıyla planlı ve devamlı olarak dağıtılma işlemidir. Propagandanın kelime anlamı: Yeni fidanlar dikmek, yeni fikirler üretmek olup aslı Latince "propegare" kökünden gelmektedir.

Çağımızda propaganda kelimesi köklü değişikliklere uğramasına rağmen ifade ettiği mana aynı kalmış, ancak yöntem ve teknikler açısından tekâmül etmiştir. Tarihi gelişim içinde ilk defa Roma Katolik Kilisesi tarafından kullanılmış I. Dünya Savaşı'ndan itibaren de çeşitli devletler tarafından resmen silah olarak kabul edilmiştir.

Sinsi ve hoş olmayan niteliklerine rağmen kitlelileri elde etmekteki gücü ve başarısı nedeniyle, propoganda psikolojik harp uygulamalarının en etkin ve en yaygın silahı olarak ün yapmıştır.

Propoganda Esasını: İnsan denilen varlığın psikolojik yapısının incelenerek hassasiyetlerin tespiti teşkil eder. Bir ihtiyaçlar manzumesi olan insanoğlu maddi ve manevi ihtiyaçlarla şekillenir, kişilik ve davranış geliştirir. O halde propoganda ilk ve en önemli husus insan ihtiyaçlarında, diğer bir deyişle kişisel hassasiyetleri tespit etmektir. İhtiyaçları belirleyen çevre, insanın sosyal bir varlık olması yönüyle önem kazanır. Fiziki, sosyal ve psikolojik çevre, bir taraftan insan ihtiyaçlarını belirlerken, diğer taraftan fertleri sürekli etkisi altında bulundurur. Bu arada suni tarzda doğurulan algılama hataları ile fertler, belli fikir ve ideolojilerin savunucusu haline getirilirler.

Propaganda faaliyetleri zihinleri hedef alırken, bu hedefe varmak maksadı ile zihinleri de seferber etmektedir. İnsan zihninin yine insanı etkileyebilmesi için gösterdiği gayretler propaganda alanında çok yeni tekniklerin doğmasını sağlamıştır.

Teknolojik gelişmelere paralel olarak gelişen propaganda teknikleri, insana nasıl düşünmesi gerektiğini değil, ne düşünmesi gerektiğini kabul ettirmeye çalışır. Bu yönü itibarıyla eğitim ve propaganda arasında fark vardır. Ancak çeşitli eğitim sistemleri propaganda tekniklerinden istifade etmektedir. Eğitimin belirli özelliği olan müfredat programları, eğitim kadrolarının objektif ol-

maya zorlayışı en önemli unsurdur. Müfredat programları dışında milli hedef ve politikalar artan özel fikir ve kanaatlerin ortaya koyulması, çeşitli görüş ve doktrinlerin münazara ve münakaşası bilimsel iddialarla dahi yapılsa eğitim kendiliğinden ve kontrol-süz olarak propagandaya dönüşecektir. Ayrıca güncel dahi olsa çeşitli haber ve bilgilerin öğretim safhaları içerisinde topluluğa aksettirilmesi, grubun düşünce, davranış ve tutumlarında şahsi istekler ve inançlar istikametinde davranış değişiklikleri doğuracağından bu faaliyetler eğitim ve öğretim faaliyetleri olmaktan çıkarak propaganda faaliyetlerine dönüşmüş olacaktır.

İnan zihnini hedef alan propaganda bu hedefe varmak maksadıyla ilgi çekici olmak zorundadır. Bu ilgi gerek propaganda malzemesi gerekse seçtiği konu ve takdim tarzı olarak düşünülür. Çoğu zaman seçilen gerçeklerin yansıtılması işlemi olan propaganda Hedef kitlelerin belirttiğimiz özelliklerine hitap ederek ilgisini çekeceği konularda yoğunluk kazanır.

Propaganda anlaşılır olmak zorundadır. Özel kitleleri hedef alan propaganda metinleri bilhassa bu kitlelerin anlayacağı dil ve sloganlar üzerine bina edilir.

Dikkat ve anlaşılır tarzda hazırlanan propagandalar hedef kitle ihtiyaçlarını ortaya çıkartmak için büyük gayret sarf eder. Hedef kitlelerin ihtiyaçları mevcut olamasa bile suni ihtiyaçlar köruklenerek sonuçta bu ihtiyaçlara cevap verecek yollar önerilir. Yapılan öneriler genellikle hedef kitlenin ne düşünmesi gerektiğini vurgulayarak davranış değişikliklerini hedef alır. (ŞEKİL)

Hedef kitlelere en uygun tarzda yaklaşmak ve ulaşmak ihtiyacında olan propaganda en uygun kitle iletişim aracından istifade eder. Toplumda haber ve bilgi akışını sağlayan Kitle iletişim araçları zayıf kişilikleri etkilemek ve dikkatleri üzerinde toplamak gibi özelliklere sahip olduğundan toplumsal kabul işleminin gerçekleşmesine yardımcı olur.

PROPAGANDANIN ÖZELLİKLERİ

I. Dikkat ve alaka çekici

II. Anlaşılır

III. Bir ihtiyacı ortaya çıkarıcı

IV. Bu ihtiyaca cevap verici olmalıdır.

2-) KARŞI KOYMA USULLERİ - ANTİ-PROPAGAND

Türkiye üzerinde çeşitli emeller besleyen ülke ve örgütler bil-hassa mevcut potansiyelleri nedeniyle üniversite gençlik ve idarecilerini hedef alan çok çeşitli propaganda türleri ile kendi görüş, ideoloji ve çıkarlarına taraftar toplamak gayretindedir. O halde yapılacak mücadelede bu konu hakkında yeterli bilgilere mutlaka ihtiyaç vardır. Her tür propagandaya karşı koyabilecek teknikleri şöyle sıralayabilirim.

A- ÖN ALMAK: Hedef kitlelerde yıkıcı, bölücü, milli birlik ve beraberliği zedeleyici her türlü bilgi, haber ve mesajdan önce, hedef kitlelere tam ve doğru bilgilerle teçhiz etmek işlemine verilen addır.

B- KARŞI KOYMAK: Direkt ve endirekt metotlarla propaganda mesajlarını çürütmek, hedef kitleye mevcut propagandaları gerçek dışı taraflı mesajlarını vurgulamaktır.

C- KONUYU DEĞİŞTİRMEK: Yıkıcı, bölücü propagandalara karşı koymak teknik ve imkân yönüyle mümkün olmadığı takdirde yapılacak en uygun iş, propagandanın ele aldığı konuyu değiştirerek, hedef kitlelerin ilgi ve beklentilerini başka alanlara çekmektir.

D- BAĞIŞIKLIK KAZANDIRMAK: Çeşitli eğitim programlarında Türkiye'ye yönelik tehdit hakkında hedef kitleleri bilgili kılarak eğitmek, böylece hedef kitlenin propagandanın etkisi altında kalmaması sağlanmış olacaktır.

E- ÖNLEYİCİ TEDBİRLER: Milli birlik ve beraberliği hedef alan her cins propagandayı önlemeyi hedef alacak düzenlemeler planlanarak icra edilir.

Beş başlık altında özetlenebilen propagandaya karşı koyma metotlarının uygulanması halinde büyük çapta başarı elde edilir ve hedef kitlelerdeki menfi etkiler önlenilecektir.

Propaganda ve karşı koyma teknikleri ile ilgili açıklamalar ışığında incelendiğinde Türk gençliği'ni hedef alan iç ve dış tehdit odaklarının sürdürdüğü propaganda faaliyetlerinin geçmişte olduğu gibi halen devam etmekte olduğu görülmektedir. Bıkmadan

sürdürülmekte olan propaganda faaliyetleri, her türlü kitle iletişim araçlarından istifade ile kıyasıya psikolojik baskı tesisine çalışmaktadır. Bu faaliyetleri analiz ederek, genel hedefleri tespit etmek mümkündür.

Genel hedeflerden biri, Türk kültürünün dejenere edilmesi, gençliğin kültürel ve manevi değerlerden uzaklaştırılmasıdır. Bizler bu konuda çalışma yaparken diğer taraftan irticai grupların propaganda malzemelerini ellerine vermiş olduk. Dini konularda gençlerimizi yetiştirirken şeriatçı düşünceye sahip Akıncı Gençler ve MSP gençliğin manevi değerleri sömürmek için ellerinden geleni yapmıştır.

Komünist Grupların anarşiye devam etmeleri ve sıkıyönetim ilanından sonra Genel Merkezce alınan karara göre Ülkücüler Anti-propagandaya girip eğitim-kadrolaşma çalışmalarına ağırlık verecekti.

3-) AMAÇLAR (ŞEKİL)

Türk Gençliği ve Üniversiteler üzerinde propagandanın amacı; Devlet'in ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü parçalamak, Cumhuriyet rejimini ve mevcut hukuk düzenini yıkmak ve tehdit mihrakları, ideolojilerini, menfaatleri istikametinde bir düzen kurmaktır. Bu genel amaçlar çeşitli tehdit odaklarına göre farklılıklar göstermektedir.

A-KOMÜNİZMİN AMACI: Mevcut rejim yerine Marksist-Leninist bir düzen kurmak veya en azından bu ideolojiye karşı olmayan siyasi ve idari yapıyı oluşturmaktadır.

B-BÖLÜCÜ UNSURLARIN AMACI: Türkiye Cumhuriyeti'ni parçalayarak Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde ayrı bir devlet kurmaktır.

C-IRKÇI VE İRTİCAİ UNSURLARIN AMACI: Hukuki nizamı yıkarak teokratik veya ırk esasına dayalı devlet kurmaktır.

Özetle belirtmeye çalıştığım bu amaçlara varmak isteyen YIKICI ve BÖLÜCÜ UNSURLAR açık ve örtülü propaganda faaliyetleri sürdürerek, Stratejik ve taktik hedeflerine varmaya çalışmaktadırlar. Genelde her üç unsurda Milli birlik ve beraberliği hedef almaktan A ve C' sırasında yazılı olanlar Milli değerleri

zafiyete uğraticı temalardan yararlanmaktadırlar. Diğer bir deyişle ülkemize yönelik bütün ideolojik Tehdit merkezlerinin amacı Atatürk ilkelerini yıkmaktır. Uygulanan teknikler açısından, Türk insanının ortak hassas ve duyarlı olduğu kutsal duygu ve düşüncelerin ustaca istismarı hedef alınmıştır. Düşman ülke tarafından yönlendirilen bu hareketler ve bu örgütler ülkemizde mevcut rejim aleyhine faaliyetlerini sürdürürken özellikle Batı Bloğu ülke ve partileri tarafından desteklenen ve beslenen bu bölücü ve yıkıcı örgütlerin hedeflerine ulaşabilmeleri ve devleti zaafa uğratabilmeleri için kitlenin mutlaka problemleri olması gerekmektedir. Bu problemler ise misalen sosyal adaletsizlik, ekonomi, buna bağlı işsizlik ve zamların oluşturulması AET ülkelerince ülkemize yapılacak ortak yardımın kısılması, Türkiye'nin ortak pazara alınmaması ABD'nin ekonomik ve askeri yardımları ayakta kalmamızı sağlamayacak ve ilgili problemleri ortaya çıkaracak şekilde vermesi. Petrol buhranı ve bundan kaynaklanan Arap Ülkeleri'nin devamlı petrol fiyatlarındaki zamları. Mevcut veya suni şekilde oluşturulan bu tür ve benzeri problemlerin tek ve tedavi götürmez müessesesi ve kaynağı olarak bu bölücü ve yıkıcı unsurlar tarafından Anayasa ve Anayasanın öngördüğü devlet düzeni gösterilmektedir..

4-) TEMALAR, AMAÇLAR VE VASITALAR

A- TEMALAR: Yıkıcı ve bölücü unsurların kullandıkları temalara bir göz atıldığında, içerik olarak içerik olarak farklı olmakla birlikte Türk Milleti'nin şahsına (hedef kitle) ulaşmak isteyen psikolojik tutumlar hep aynı noktada birleşmiştir. Kullanılan temalar özetle şunlardır:

- 1) Hak, Adalet, Eşitlik ve Özgürlük,
- 2) Emperyalizm, Sömürü, Geri Kalmışlık,
- 3) Dünya Barışı, Bölge Barışı, Uydu Devlet İmajı
- 4) Milli, Dini, Tarihi değerlerin çağdışı olduğu,
- 5) Türk dilinde yersiz, lüzumsuz ve yanlış bir özleşme,
- 6) Rüşvet, Vurgun, Yolsuzluk, Ahlaksızlık
- 7) Alkol, Uyuşturucu madde ve Müstehcenliği teşvik,

8) Batıl ve gayrı milli yönetim,

9) Tek lider, milli iktidar, milliyetçi Türkiye, vb...

B - ARAÇLAR: (ŞEK) Belirtilen bu temalar yıkıcı, bölücü örgütlerin mevcut imkan ve kabiliyetlerine paralel olarak her türlü propaganda ve yayın vasıtaları ile hedef topluma yani bütün Türk Milleti'ne ve özellikle öğrenci kesimine yansıtılmaya çalışmıştır. Tüm bunları millete yansıtmak için kullanılan propaganda araçları genellikle:

1) YÜZ YÜZE HABERLEŞME ARAÇLARI

a) Miting, Toplantı, Seminer vb...

b) Üniversite ve okullardaki dersler,

c) Grup ve ikili temaslar

d) Diğer sosyal faaliyetler

2) GÖZE HİTAP EDEN HABERLEŞME ARAÇLARI

a) Yurtiçi ve dışında basılan malzemeler,

b) Gazete, dergi ve kitaplar,

c) Duvar ve arazi yazılamaları,

d) Bildiri, Afiş, Pankart, Etiket ve Pullar

3) KULAĞA YÖNELİK HABERLEŞME ARAÇLARI

a) Radyo; genellikle komünist örgütleri destekleyen dış yayınlar tarzında

b) Teyit, benzeri materyaller.

4) GÖZE VE KULAĞA HİTAP EDEN

HABERLEŞME ARAÇLARI

a) Çevre ve kuşak ülke TV yayınları

b) Sinema filmleri,

c) Video.

KİTLE İLETİŞİM ARAÇLARI

YÜZYÜZE GÖZE HİTAP KULAĞA GÖZEKULAĞA

İKİLİ TEMAS EDEN HİTAP HİTAP

GRUP TEMASI BROŞÜR EDEN EDEN

SOSYAL FAALİYETLER GAZETE RADYO TV

KİTAP TEYP SİNEMA

HOPARLÖR VİDEO

C- VASITALAR: Gizli veya açık yönetilen psikolojik harekât ve propaganda faaliyetleri destekleyici tema ve semboller, direkt veya endirekt metotlarla Türk Milleti'ne ulaştırılırken, bu mesajların özellikle gençlik kesimine ulaştırılmasındaki çabalarda da etkin, kilit haberleşmecilerden istifade edilir. Bu kilit haberleşmeci elemanlar kaynağı gizli tutularak propaganda, haber ve mesajlarının güvenilirliğini artırıcı rol oynarlar. Kilit haberleşmeci olarak görev yapanlar şu şekilde sıralanabilir;

- 1) Muhtelif türde idareci, yönetici, öğretim üyesi ve görevlisi,
- 2) Gazete ve dergilerin köşe yazarları,
- 3) Seçkin öğrenci liderleri,
- 4) Tanınmış lider ve yöneticiler
- 5) Meşhur ilim adamları, siyasiler, seçkin sançtılar

Genel çerçeve içerisinde anlatmaya çalıştığım Türk Milleti'nin birlik ve bütünlüğünü, Türk Devleti'nin ve Cumhuriyet ile hukuki demokratik düzeni yıkmayı amaçlayan yıkıcı ve bölücü örgütlerin psikolojik propaganda ve harekât planlarını bütünüyle tahlil etmenin imkânı yok denecek kadar azdır. Sayısız Devlet ve Toplumların binlerce personel ve milyonlarca dolar tutarındaki kompleks ve detaylı faaliyetlerini su yüzüne çıkartmak ancak benzer ve eşit yapı ve organizasyonlara sahip yüce Türk Devleti tarafından yapılabilir. Bunun için de Devletin güçlü ve Milletin de Devletiyle bir bütün olarak mutlu olması gerekmektedir.

Her ülke ve doktrin; kendi inanç ve tarzlarını düşman, taraf-sız veya yabancı dost, fert ve toplumlara kabul ettirebilmek mak-

sadıyla yoğun psikolojik harekât faaliyetleri planlayıp icra eder. Kullanılan araçlar ve izlenilen teknikler nedeni ile çoğu kez farkına varamadığımız bu psikolojik etkileme tek tek fertleri ve fertlerin oluşturduğu cemiyetleri ciddi ölçüde yönlendirir. Sosyal hayat içerisinde mütalaa edilebilen batan faaliyetlerde az veya çok bu psikolojik baskılar kendini hissettirmekte belli zamanlarda sosyal çalışmalara neden olmaktadır. Toplum içerisinde meydana gelen sosyal hadiseleri bir tek sebebe bağlayarak izah etmek mümkün değildir. Ancak ülkemizde milli çıkarları lehinde kamuoyu oluşturarak, taraftar kazanmak isteyen ülke, toplum, örgüt ve ideolojilerin, yoğun tarzda uygulanan propaganda faaliyetlerinin sosyal olayları etkilemedeki katalizör rolü inkâr edilemez.

Özellikle yeni fikir ve çalışmaların üretim merkezleri olan öğretim kurumları çeşitli özellikleri nedeni ile ülke içi sosyal hadiselerin nirengi noktalarından birini oluşturmaktadır. Bu yönüyle arayış içinde yeni idealist duygu ve düşüncelerle dolu gençlik kesiminde mevcut ve muhtemel problemlerin istismarı ile propaganda ve diğer psikolojik faaliyetler daha da etkili olmaktadır. Birçok ideolojinin en masrafsız en sade uygulayıcılar olarak gördükleri gençlik kesimi, belirtilen psikolojik tehdidin etkisinden kurtarmak Milli bir görev sayılmalıdır.

Bu milli görevin ifası için en uygun yaklaşım konu hakkında bilgi sahibi olmak ve psikolojik baskı ve etkilerin gerçek niyetlerini teşhis etmekle mümkündür.

Birçok ülke ve ideolojinin milyarlar harcayarak birçok kişiyi seferber ettiği psikolojik harp ve onun etkin propaganda uygulamalarındaki tek amaç fertlerin duygu ve düşüncelerini etkileyerek zihinlerde tereddütler doğurmaktadır. Zihinlere yerleştirilen “acaba” sözcüğü, daha sonra yoğun çalışmalarla davranış değişikliklerine dönüşmekte ve neticede çeşitli ülke ve ideolojilere masrafsız taraftar ve savunucular kazandırılmıştır.

Ülke içi huzur ve güven ortamını tahrip ederek kargaşa ortamı hazırlayan ülke ideolojilerin izlediği yol, uyguladığı yöntem ve dikkatle seçerek topluma sunduğu slogan ve temalar çoğu zaman gizli hedef ve çıkarları yansıtmamaktadır. Bu bakımdan iyi düşünce ve temiz duygularla desteklenen birçok tema ve davranış hakkında daha uyanık ve daha dikkatle olunması gereklidir.

İnsan zihnini, duygularını, düşüncelerini hedef alan propagandanın etkisinde kalarak dün ve hala bağımsız yüce Türk Mahkemeleri huzurunda ifade veren ben ve benim gibi bütün itirafçı arkadaşlarımla verdikleri ifadeler ve samimi itiraflarımız tek noktada birleşmektedir. “Bize ailemiz, Öğretmenlerimiz, yetkili idarecilerimiz bu konularda açıklayıcı bilgiler vermediler, Kandırıldık ve tehdit mihraklarının birer oyuncuğa haline geldik...”

Memleket dâhilinde anarşi çıkartmakla suçlanıyorsak da bunun gerçek sebeplerine inmek bu sebepler araştırılıp doğruluk dereceleri bulunduğundan sonra da yetişen yeni nesli de aynı hatalara düşmeden yarınları bilgili ve tecrübeli kılarak hazırlamak gerekir. Bizler bunun sebeplerini araştırıp bulduk. Neden anarşi batağına itildiğimi gerçek anlamda kavradım. Yarın gençliğinde aynı hatalara düşmesini istemiyorum.

Anne, babalar, kardeşlerin yetişmesinde örnek olarak büyük payları olan ağabey ve ablalar ve özellikle öğretim görevlileri, idareci ve yöneticiler hepimiz tarihi bir görev ve vebal altındasınız.

Vatana, millete, devlete faydalı gençler yetiştirilmek üzere hi-mayeniz altında bulunan bizleri-yarının gençliği, evlatlarımızı- bu tehditte ve felaketten haberdar ederek bilgili kılmalısınız. Dün ve bugün binlerce genç öğretmen ve idarecilerin, anne ve babaların ihmalleri yüzünden kaybedilmiştir. Bu tarihi vebal evlat sahibi bütün anne, babalara, kendilerine “eti senin kemiği benim” denilerek teslim edilen öğretim hizmetlerine yürüten bütün görevlilere, yarın onların yetiştirip mezun ettikleri bütün öğrencilere ve bu batağın içerisinde yaşayarak tecrübeler kazanmış olan biz pişman olmuş itirafçılara aittir. Bu konudaki en küçük ihmalimiz dahi çok büyük sonuçlar doğuracaktır. Psikolojik etki altına gençlik kitlesine daha sonra yönlendirmek çok zordur. O halde ülke potansiyelinin en nadide unsuru olan gençliği, yabancı fikir, ideoloji ve ülkelerin hedefi olmadan şuurlu, inançlı ve kişilik sahibi fertler haline getirmek, düşman propagandasına fikren ve ruhen karşı koyacak hazırlığa eriştirmek herkesin üzerine düşen tarihi bir görevdir.

TEHDİT MERKEZLERİNİN HAREKET SAFHALARI

1.GENEL

Herhangi bir ülkeyi içerden yıkmayı amaçlayan Tehdit Merkezi; Hedefine ulaşabilmesi için, stratejilerini genelde DÖRT safhadan oluşan bir harekât çarkına oturtmaktadırlar. Tehdit merkezinin ideolojisi ne olursa olsun, hemen hemen her türlü tehdit merkezleri bu safhalamaları yapmaktadırlar.

Her ne kadar (ŞEKİL) her safha birbiriyle kesin çizgilerle ayrılmış gibi görünüyorsa de aslında safhalara arasında böyle bir uygulama ve sınırlama bulunmaz, bütün safhalar bir devamlılık gösterir.

2. BİRİNCİ SAFHA: (HAZIRLIK VE BAŞLANGIÇ)

Adın da anlaşılacağı gibi bu safha iki aşamadan tamamlanmaktadır.

BİRİNCİ AŞAMA; Hazırlık adı altında sürdürülen planlama faaliyetlerini kapsar. Bu faaliyetler arasında yapılan en önemli iş, içten çökertilecek toplumun her yönüyle incelenmesini ve analize tabi tutulmasıdır. Bu nedenle hazırlık aşamasının hedefi; o toplumun kuvvetli ve zayıf taraflarını tespit ederek planlamayı sağlam verilere dayandırmaktır. Zira bu toplumun çökertilebilmesi için ilk evvela kuvvetli yönlerinin parçalanması ve zayıf yönlerinin istismar edilerek daha da zayıf hale getirilmesi gerekmektedir.

Hazırlık aşamasında bir yandan toplum analiz edilirken, öte yandan harekâtın esas alacağı tema ve toplumdaki hedef kitle tespiti gayretleri başlar.

Bu aşama açısından ülkemizdeki manzaraya bakacak olsak:- Gerek Komünist örgütler ve gerekse Milliyetçi-Ülkücüler ve bölücü olarak tanımladığım-tehdit merkezleri genelde istiklal savaşından sonra oluşan Milli birlik ve beraberliğimiz ile Atatürk'ün şahsında ve Atatürkçü düşüncede güçlenen sosyal yapıımızı, kuvvetli yönlerimiz olarak tespit etmişler ve bunları parçalayıcı yöntemleri uygulamaya çalışmışlardır. Nitekim ülkemizde yıkıcı akımların çok sinsice yürütülmeye başladığı ilk yılları takiben, açık ve kapalı metotlarla, Atatürk'ün şahsiyetine yapılan hücumlar,

Böylece arttırılarak sürdürülen propaganda ile aşılınmaya çalışılan fikirler etrafında sempatizan kitle oluşması başlar.

Artan dozaj ile zamanla sempatizan kitle arasında bazı kişiler sivrilerek ideolojinin savunucusu haline dönüşürler. Bu kişiler etrafına destekçileri de alarak bazı basit eylemlere başvururlar. (Toplantı ve gösteri yürüyüşleri - Mitingler - Grevler ve sendikal faaliyetler gibi yasal eylemler.)

Olaylar bu şekle dönüşünce artık bu bölgede yeterli sempatizan kitle oluşmuş ve birinci safha hedefe ulaşmıştır.

3. İKİNCİ SAFHA (ÖRGÜTLENME)

Sempatizan kitle arasında sivrilen kişiler, kendilerini destekleyen diğer kişiler ile birleşip bir araya gelirler. Bu bir araya gelme onlar için ihtiyaçtır. Veya belirlenen kişilere belirlenen mihraklarca el atılarak (Çengel atma) bir araya getirilirler ve Merkezin öngördüğü tipte örgütlenmeye başlarlar. Zaten bu safhanın asıl amacı da sempatizan kitle arasında örgütlenmeyi sağlamaktır.

Bu safhada oluşan veya oluşturulan örgütler bir yandan merkezin öngördüğü sistemle eğitilirken diğer yandan gene merkezin öngördüğü seviyede birbiriyle irtibatlandırılırlar. Eğitim ileride verilecek her türlü görevi yapabilecek militan yetiştirmeye yönelik olup, genelde indoktrinasyon ve gerilla konularını kapsamaktadır. Öte yandan oluşan ve muayyen bir eğitimden geçen örgütlerin legale yandaş kuruluşlar veya illegal diğer yandaş örgütler ile irtibatlandırılmaları sağlanır. Özellikle legal güçlü kuruluşları elde etmeye yönelik sızmalar (CKMP'nin ele geçirilerek MHP'ne dönüştürülmesi gibi), şehir ve kırsal gerillası halinde teşkilatlanmalar hep bu safhada ele alınan konulardır. (Komando kampları gibi.)

Böylece elde edilen güçbirliği ile yasal olmayan silahsız toplu eylemler ve silahlı münferit eylemleri başlatacak zemin hazırlanmış olur. Korsan mitingler - Boykot ve İşgal - Pankart ve afişlemeler, gizli bildiri ve yayınlar - Hücreli faaliyetler ile küçük çapta silahlı eylemler bu safhanın belirgin karakteristikleridir. Bu olaylarla örgütler yavaş yavaş toplumda sesini duyurmaya ve varlıklarını ispatlamaya başlamışlardır.

Artık yeni bir ideoloji muayyen bir kesimde sempati ile karşılanmış, bu ideolojiyi amaçlayan örgütler oluşmuş, Yasal olmayan birtakım eylemlerle toplumda huzursuzluk başlatılmıştır.

4. ÜÇÜNCÜ SAFHA (AZ ŞİDDETLİ SAVAŞ)

Bu safhanın hedefi yandaş legal kuruluşların da örtülü desteğiyle eğitilmiş örgütlerin öncülüğünde şehir ve kırdaki toplu silahlı eylemleri başlatarak -veya başlatan gruba misillemeler yaparak halkı sindirmek. Devlet güçlerini zaafa uğratarak toplumda devlet bağına parçalamak, Devlet kadrolarını işgal etmek veya işgal var diyerek işgalcilere karşı çıkılarak önceden yetiştirilmiş ve eğitilmiş elemanlar yerleştirmek. Bütün bunlar yönetimi ele geçirmek için gereken ortamı hazırlamaktadır. Terör eylemleri denen silahlı ve bombalı saldırılar, büyük sabotajlar, etkin kişilerin kaçırılmaları ve öldürülmeleri, silahlı soygunlar, karakol, devlet daireleri ve yerleşim yerlerine yapılan silahlı baskınlar, Kurtarılmış mahalle-Bölge ve köyler bu safhanın belirgin özellikleri arasındadır. Bu safha sonunda Devlet güçlerinin yetersizliği vurgulanır ve toplumun Devlete olan güvencesi kaybolarak halka büyük bir moral çöküntüsü ve teslimiyet duygusu başlatılır.

5. DÖRDÜNCÜ SAFHA (İÇ SAVAŞ)

Bu safhanın hedefi; yönetimi ele geçirmektir. İçten çökertme tekniğinin son adımı olan bu safhada artık çeşitli bölge ve yerleşme yeri ve hatta büyük şehirler ele geçirilerek ÜS'ler kurulur. Yer yer isyanlar çıkartılarak Devlet güçleriyle açıkça silahlı mücadeleler başlatılır. Kurtarılmış bölgeler kendi teşkilâtlarını birleştirerek düzenli illegal birlikler tesis ederler. Bu esnada dış güçlerin para, malzeme, Personel ve teknik yardımlarıyla iç savaş başlatılarak "içten çökertme" işlemi tamamlanır.

Ülkemizi 12 Eylül 1980'e getiren olaylar incelendiği zaman yıkıcı merkezlerden özellikle Komünist örgütlerin (aşırı sol) uyguladığı safhalar şöyledir.

1965'E KADAR	: 1. SAFHA
1965-1970 ARASI	: 2. SAFHA
1971-1979 ARASI	: 3. SAFHA
1980 YILI	: 4. SAFHA

Demokratik kitle örgütlerinin kuruluş ve eylemleri 1960'lı yıllarda giderek gelişen anayasal özgürlükler ortamından yararlanarak legal Parti, Dernek, Öğrenci ve Gençlik için de devam etmiştir. 1971 yılında Anayasa mahkemesince bazı sol parti ve derneklerin kapatılmasıyla azalma göstermişse de işçi ve öğrenci kuruluşlarının gayeleri ve faaliyetleri sonucu eylemlerde giderek artmalar olmuş, Türkiye az şiddetli savaş safhasına getirilmiştir. Bu safhada şehir ve kırsal bölge halkımızın büyük bir çoğunluğu bezginlik, korku ve yılgınlık içine düşmüş ve adeta Anarşistlere teslim olduğu bir dönem yaşanmıştır.

Meskûn mahallerde Kurtarılmış bölgeler oluşturulmuş, yeraltı sığınakları kurularak devlet güçleriyle yoğun çatışmalara girişilmiştir. Bütün bu girişimler ülkemizin artık iç savaş safhasının kritik ortamına getirildiğinin kanıtlarıdır. 12 Eylül harekâtıyla ülkemiz iç savaştan kurtarılmıştır.

TÜRKİYE'DE UYGULANAN SAFHALAR

SAFHALAR UYGULANAN DÖNEM VE EYLEMLER

1965'e kadarki dönem

I. SAFHA -SLOGANLAR

HAZIRLIK -PROPAGANDA

- STRATEJİ VE TAKTİKLERİN SAPTANMASI

- SIZMA

- TOPLU GÖSTERİLER

1965-1970 arası

II. SAFHA -ÖĞRENCİ FAALİYETLERİNİN DEVAMI

ÖRGÜTLENME-ÖRGÜTLENME

- İŞÇİ HAREKETLERİ-ÖĞRENCİ HAREKETLERİ

- ÇEŞİTLİ KİTLE GÖSTERİLERİ

1971-1979 arası

III. SAFHA - ÖNCEKİ SAFHALARDAKİ FAALİYETLERE DEVAM

EYLEM-BAZI DEVLET DAİRELERİNİN, KAMU KURULUŞLARININ, FABRİKA, OKUL VE İŞ YERLERİNİN KONTROL ALTINA ALINMASI

1980 Yılı

IV. SAFHA-ŞEHİR-KIR GERİLLASI UYGULAMASI

İÇ SAVAŞ-KURTARILMIŞ BÖLGELER TESİSİ

- DEVLET GÜÇLERİYLE ÇATIŞMA

TEHDİT MERKEZLERİNİN AMAÇ VE STRATEJİLERİ

1. GENEL

Ülkemizde mevcut olan ve genellikle

Aşırı solcu ve komünist

Aşırı sağ

İrkçı,

İrticai,

Bölücü,

ASALA ve benzeri terör örgütleri (Yurt dışında örgütlenip tamamen ülkemizi hedef almaktadır).

Kesimdekiler olarak 5 ana bölüm altında toplanabilecek olan yıkıcı unsurların ortak ve nihaî amacı; Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Ülkesi ve Milliyetiyle olan bütünlüğünü parçalamak Atatürk İlkeleri doğrultusunda oluşmuş bulunan çağdaş anlayışı yıkmak ve kendi görüşlerinin etken olduğu bir düzen kurmaktır.

Yıkıcı unsurların, ortak ve nihaî amaçları genel olarak aynı olmakla birlikte her kesim "amacını" farklı bir şekilde ifade edebilmektedir. Bu nedenle; genellikle ideolojik yapılarından kaynaklanan bu farklı görüşlerin yıkıcı unsurları oluşturan odaklar bakımından ayrı ayrı incelenmesinde yararlar olduğu kanısındayım.

2. AMAÇLAR

A - AŞIRI SOLCU UNSURLARIN AMAÇLARI:

Bütün aşırı solcu ve Komünist –terörist örgütlerin amacı; Mevcut rejimin yıkılarak Marksist-Leninist bir düzenin kurulmasıdır. Ancak, aşırı solda bu amaç birbirinden farklı iki şekilde açıklanmaktadır.

Birinci şekil: Mevcut düzenin sağladığı tüm olanaklardan faydalanarak iktidar hâkim olmak, daha sonra alınacak bir seri önlem ile Komünizmi tesis etmektir.

İkinci şekil: Mevcut düzeni silahlı ayaklanmayla yıkarak Devlete hâkim olmak ve rejimi değiştirmektir.

Hemen bütün yasadışı Komünist-terörist örgütlenmeler ikinci grupta yer almaktadır.

3. İÇ TEHDİT UNSURLARININ STRATEJİLERİ

Yıkıcı unsurların genelde hepsinin amaçları mevcut rejimi yıkarak kendi görüşleri doğrultusunda yeni bir düzenin kurulması gibi ortak bir noktada toplanmasına karşın, bu amaca ulaşmada izledikleri usul ve yöntemler gerek karakter gerekse zamanlama bakımından farklılıklar gözetmektedir.

İşte, bu düzenin değişmesine ilişkin fikrin doğmasından, rejimin yıkılarak iktidarın tümüyle ele geçirilmesine kadar olan süreç içinde, amaca varmak için sağlanacak eylem ve birliği ve düzenlemelerin değişmez ve genel çizgilerle ortaya konmasına strateji denilmektedir. Yıkıcı unsurlar genellikle kendi amaçlarına uygun stratejilerini farklı şekillerde açıklamaktadırlar. Bir yıkıcı odağın stratejisi amaca ulaşmaya kadar değişmemektedir. Ancak stratejide bir değişiklik söz konusu olunca bu husus ideolojik görüşte temelden bir değişme olduğu anlamına gelmektedir.

AŞIRI SOL'UN STRATEJİSİ

Bilindiği gibi Komünizmin amacı Kapitalizm yanında bütün ideolojileri ve diğer değişik sistemleri ve muhtemel gelişmeleri tasviye edip Dünya komünizmini –“Proleterya Diktatörlüğünü”– kurmaktır. Bu gayeyle işçi sınıfının dünya çapında sürdürdüğü sınıf mücadelesini ve birliğini proleterya Enternasyonalizmi komünizmin genel esasıdır.

Türkiye'deki Komünist Örgütlenmelerin amacı, tarihi, Ekonomik ve sosyal şartlarıyla uluslararası durumu dikkate alarak, genelde iki temel stratejiyi benimsedikleri görülür. Bunlar; Milli Demokratik Silahlı Halk Devrimi stratejisi ve Sosyalist Devrim stratejisidir. Ülkemizde Aşırı sol yelpazede yeralan örgütler, bu iki stratejiden birini benimsemiş durumdadırlar.

Milli Demokratik Silahlı Halk Devrimi stratejisi; Kendi beyanlarına göre birincisi Milli Demokratik Devrim. İkincisi Sosyalist Devrim olmak üzere birbirini izleyen ve aralarında Çin Seddi bulunmayan iki aşamalı bir devrim stratejisidir.

İlk aşamada Feodalizm, Emperyalizm ve işbirlikçi (Komprador) üçlüsüne karşı (Milli burjuvazi ile büyük burjuvazinin bir kısmı da dâhil) geri kalan bütün sınıf ve tabakaların birleşik mücadelesi öngörülmektedir. Ortak mücadele sonucunda varılacak amaca burjuva demokratik devrimi ile eşanlamlı olan, fakat dünya proleter-sosyalist Devrimin bir parçası bulunan, özel tipte bir milli demokratik devrimdir. Zira, amacın burjuvazi yararına burjuva milli demokratik devrimini gerçekleştirmek olması ve daima sosyalizme ulaşılacak istenildiğinin göz önünde tutulması bu aşamanın ve MDD stratejisinin en belirgin özelliğini oluşturur.

Bu aşamada, kendi deyimleri ile "Proleteryanın kendi önderliği altında bütün devrimci sınıfların birleşik cephesi iktidarı ile sonuçlanacak" ve buradan hem gerçek amaca hem de ikinci aşama olan sosyalist devrimin gerçekleştirilmesine yönelinecektir.

Görülüyor ki "Milli" ve "Demokratik" gibi sempatik kelimelerin arkasına gizlenmek istenen amaç Proleterya diktatörlüğü olmaktadır.

Türkiye'de stratejisini izleyen örütler iki ana grupta toplanmıştır. Birinci grupta yer alanlar, Öncü savaşçısını benimserler. (Misalen; THKP-C'den kaynaklanan örgütlerin büyük çoğunluğu),

İkinci grup ise; Halk savaşı ile iktidara gelebileceklerine inananlar ve bunu iddia edenlerdir. (Misalen; TKP/ML, TİKB)

Birinci grupta ise siyasi parti kimliğine sahip yasal görünümde kazanabilen kuruluşlar bulunabilmektedir.

Her ne kadar 1. grupta yer alan kuruluşların tavırları ilk başta demokratik bir görünüm arz etmekte ise de; bu kuruluşların zaman zaman silahlı eylem taraflarına destek oldukları ve hatta az da olsa kendilerinin silahlı eylemlere yöneldikleri görülmüştür. Diğer taraftan bu grupların her fırsatta ileriye sürdükleri;

- İşçilerin haklarını kazandırma,
- Ezilen zümreleri kurtarma,
- Gelir dağılımındaki adaletsizliği giderme,
- Herkese eşit eğitim imkânı sağlama,
- Herkese iş imkânı sağlama.

Ülkeyi tam bağımsızlığa kavuşturma gibi sloganları amaç görünümü altında, fakat nihai amaçlarını gizlemeye ve yandaş teminine yönelik propaganda klişelerinden ibarettir.

B- BÖLÜCÜ UNSURLARIN AMAÇLARI:

Bölücü unsurların Türkiye Cumhuriyetini parçalamak, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da kendilerince belirlenmiş olan yörede bağımsız bir devlet kurulmasını amaçlamaktadır.

Bağımsız bir Devlet kurulması için takip edilecek yol konusunda, mevcut bölücü örgütlerin benimsedikleri ideolojilere ve esas aldıkları mücadele yöntemlerine göre farklı yaklaşımları bulunmaktadır.

C- IRKÇI UNSURLARI AMAÇLARI:

Bir "Doktrin" olarak kabul ettikleri görüşler doğrultusunda devletin yeniden teşkilatlandırılmasından hareketle, Devletin Sosyal, Siyasi ve Ekonomik yapısında değişiklik yaparak bir kadro oluşturulmasından sonra Devlet gücünün yerine kendileri geçerek bu kadroyu her ne şekilde olursa olsun iktidar yapmak, başka bir deyişle; benimsedikleri ilkelerin yanı sıra "Tek Lider" prensibini de kabul ederek, zaman zaman, Panturanizm propagandasına yönelerek, Anayasada yer alan "Vatandaşlık" anlayışını kapalı bir şekilde de olsa reddederek Milleti meydana getiren unsurlar olarak sadece Türk-İslam Senetzi'ni esas alarak, bir bütün haline getirdikleri ideolojik düşüncelerini, Devlet felsefesine hakim fikir haline getirmek.

D- İRTİCAİ UNSURLARIN AMAÇLARI:

Devletin Ekonomik, Hukuki, Sosyal ve siyasi temel nizamla-rını Dini Esas ve inançlarına dayandırmaktır. Bu nedenle; Türki-ye'ye Hilâfetin tekrar geri getirilmesi, Türkiye Cumhuriyeti Ana-yasasının kaldırılarak yerine ŞERİ düzenin kurulması, bütün islâm ülkelerinin bir bayrak altında toplanılması şeklinde amaçlar benimsemektedirler.

İRTİCAİ UNSURLAR

(13)

İRTİCAİ UNSURLAR

1. İRTİCANIN TEHDİT OLMA VASFI

A. AMAÇ VE HEDEFLERİ

Laikliğe aykırı olarak Devletin İktisadi, sosyal, siyasi ve hu-kuki nizamlarını Dini esas ve inançlara uygun olarak değiştirmek, siyasi sınırlarımız içerisinde din kurallarına bağlı şer'i düzen kur-mak, daha sonra hilafet müessesesi adı altında siyasi sınır tanı-madan bütün islâm ülkelerini birleştirmek gibi esas gayeleri be-nimseyen münhasıran Komünizm'den evvel gelecek büyük bir tehlike olarak kabul etmek gerekmektedir.

B. TEHDİT TEŞKİL ETME DURUMU

Tarihimizin derinliklerinden beri yaşadığımız olaylar, irticanın tehdit olma vasfının, yıkıcı faaliyetlere vasat teşkil etmesinden kaynaklandığını açıkça göstermiştir. Osmanlı döneminde Devlet düzeni Şer'i esaslara dayalı olmasına rağmen, Din elden gidiyor bahanesiyle zaman zaman irticai hareketlere rastlanmıştır. Son yıl-larında başlatılan 31 Mart Vak'ası ile 1925 yıllarındaki Şeyh Sa-it isyanı sırasında, isyancıları harekete geçirmek için yürütülen propagandanın tam anlamıyla dini duyguları istismar politikası ta-şıdığı bilinen bir gerçektir.

1930 Yılında Menemen'de meydana gelen olaylara karışanla-rın çoğunluğunun Girit'li olması, hadisenin geliştirdiği köylerin halkının Rumeli'den gelen göçmenler olması ve olayda İslâm di-niyle alakaları bulunmayan Yahudi şahısların da yer almaları son derece dikkat çekicidir.

16 ŞUBAT 1969 tarihinde İstanbul'da yaşanan "Kanlı Pazar" olayı, Kahramanmaraş, Çorum, Amasya, Tokat, Sivas, Erzincan, Elazığ ve Malatya illerimizde meydana gelen çatışmalar, irticanın Ülkemiz açısından ortaya koyduğu gerçek tehlikesini, Amacından çok yıkıcı faaliyetlere vasat teşkil etmesi açısından önemli olduğu sonucunu açıkça ortaya çıkartmaktadır.

2. İRTİCAİ ALANDAKİ GELİŞMELER

Cumhuriyet döneminde saltanat ve hilâfetin kaldırılması, Hukukta, Devlet hayatında ve eğitimdeki atılımlar, Genç Türkiye Cumhuriyeti'nin zaferi olarak nitelendirilmiştir. Bütün bunlar olurken, hurafelerin sosyal temelleri çökmemiş, tarikat faaliyetleri canlılıklarını muhafaza etmiş ve teokratik dünya görüşü olma niteliğini kaybetmemiştir.

İrticai çevreler 1945 yılına kadar, Cumhuriyetin şekline, Lâiklik ve Devrimcilik prensiplerine karşı devamlı ve açık bir kampanya açmamışlardır. Bu arada çıkan irticai nitelikteki olay ve isyanlar taviz tanımaz şekilde bastırılmış, hareketler mevzii kalmıştır.

1945 yılından sonra çok partili siyasi hayata geçişin ve demokratik rejimin sağladığı fikir özgürlüğünden de faydalanan irticai güçler, siyasette de rol oynamaya başlamışlardır. Din, politika konusu olarak anayasal düzene karşı harekete geçmiştir. Bu hareketlerin başını muhtelif tarikatlar çekmiştir.

3. TARİKATLAR VE İRTİCAİ UNSURLAR

İrticai unsurların büyük bir bölümü dine aşırı düşkün ve din adamlarına saygılı vatandaşlarımızı etkilemede, İrticai faaliyetlerle Allaha ulaşmanın yolu olarak kabul edilen tarikatlardan yararlanmaktadırlar.

Tarikatların bir kısmı Mistik dini (davranışlar) İnanışlar çerçevesinde faaliyet gösterirken bir kısmı da toplumun anlayışı ve devlet düzeni ile ilgili birtakım kurallar ortaya koydukları için Devletin, siyasi, ekonomik, sosyal ve hukuki nizamlarını tehdit eder nitelikteki siyasi mahiyetteki tarikatlardır.

NURCULUK

1873 yılında, Bitlis ilinin, Hizan kazasına bağlı İsparit nahiyesinin Nurs köyünde doğan Sait-i Nursi tarafından esasları ortaya konulan bir tarikat faaliyetidir.

Önceleri Sait-i Kürdi olarak tanınıp bu ünvanı kullanan ve daha sonra çıkan soyadı kanunu sebebiyle doğduğu Nurs köyünü izafeten Nursi soyadını alan Sait-i Nursi, meşrutiyetin ilanından sonra Bitlis ve havalisinde Şeyhlik faaliyetlerine başlamıştır.

Daha sonra İstanbul'a giderek siyasete atılmış ve İttifak-ı Muhammedi Cemiyeti'nin kurucuları arasında yer almıştır.

Volkan Gazetesi'nde çıkan yazıları ile 31 Mart Vak'asını kö-rüklemiş, aynı tarihlerde Kürt Teali Cemiyeti'ne girmiştir.

1925 – 1953 yılları arasında birçok kere muhtelif yerlerde Mecburi İkame'e mecbur bırakılan Sait-i Nursi 23 Mart 1960 tarihinde Urfa'da vefat etmiş, ancak yetiştirdiği öğrencileri günümüze kadar faaliyetlerini devam ettirmiştir.

Nur medresesi olarak adlandırdıkları evlerde Nur Risale'lerinin okunup tefsiri edilmesi şeklinde başlatılan faaliyetleri, önemli bir taraftar kitlesine sahip olmuştur.

Söz konusu unsurlar nur risaleleri dışındaki yayın organları vasıtasıyla da görüşlerini yaymakta ayrıca gelir temin etmektedirler.

Tarikat faaliyetleri olarak nitelendirilmekle birlikte, siyasi etkinliği açısından dikkati çeken nurcuların, 12 Eylül öncesinde ve sonrasında kendi mensupları arasında örgütlenmelere yönlendikleri bilinmektedir. Diğer taraftan Devlet kuruluşlarında kadrolaşmaya amaçlayan Nurcuların, Eğitim kurumlarına büyük önem verdikleri, her seviyede Öğretmen ve öğrenci kademesinden taraftar temini çalışmalarına da yöneldiklerini söylemekte fayda vardır.

SÜLEYMANCILIK

Türkiye'ye küçük yaşta göçmen olarak gelen, 1888-Silistre doğumlu Süleyman Hilmi Tunahan tarafından esasları ortaya konulan irticai bir faaliyettir.

Süleyman Hilmi Tunahan'ın İstanbul'da oluşturduğu Kur'an kurslarında faaliyet başlatılmış, uzun yıllar Türkiye çapında açıl-

lan müsadeli ve müsadesez kuran kurslarında bu çalışmalar sürdürülmüştür.

Çocuk yaştaki kimselere kur'an kursu adı altında hurafe de-nebilecek asılsız bilgiler aşılanmış, Atatürk rejim ve aleytarlığı fa-liyetler yapılmıştır. Bu kesim kanuni koğuşturmalarından koruna-bilmek maksadı ile yasal derneklerini oluşturma yoluna gitmiştir. Bu sebeple, "Tahsil Çağlarındaki Talebelere Yardım Derneği"ni "Kurs ve Okul Taleplerine Yardım Dernekleri"ni oluşturmuştur. Daha sonra bu dernekleri bir çatı altında toplayan Süleymancılar İstanbul'da "Kurs ve Okul Talebelerine Yardım Dernekleri Fede-rasyonu"nu kurmuşlardır. Süleymancılar ve İmam Hatip taleeleri arasında zaman zaman kavgalar ve çatışmalar da olmuştur.

NAKŞİBENDİLİK

Esasları Hoca Ahmet Bahaeddin Nakşibendi tarafından ortaya konulan Nakşibendi Tarikatı şeriatın bütün emirlerine ve esasları-na kesinlikle uyulmasını ilke edinmiştir.

Bu tarikat, mistik amacının yanı sıra, dini kuralları Devlet yö-netimine hâkim kılmak, bir başka deyişle; Şeriat düzenini yeni-den ihya etmek amacındadır.

Tarikat şeyhi olarak adlandırılan kişiler etrafında toplanan ta-raftarlarca, organik yapısı mevcut olmayan bir örgütlenme mey-dana getirilmiş ve şeyhin vekilleri tarafından yurt sathında mürid emin edilmiştir. Merkezi ADIYAMAN-Kâhta'da Kurulu tarikat şeyhini ziyaret için Türkiye'nin hemen her yerinden kalkan oto-büsler temin edilmiştir. 12 EYLÜL harekâtından sonra örgütleri kapatılan diğer irticai unsurlar bu tarikat etrafında toplanmaya başlanmışlardır.

BAHAİLİK

Kurucusu Osmanlı İmparatorluğu döneminde Akka'ya sürülen ve 1908 yılında Meşrutiyetin ilanı vesilesiyle affedilen Bahaullah isimli şahıs olup kökü yurt dışında bulunan uydurma bir inanç-tır.

Devletler arasında kuvvetten doğan sınır farklılıklarının kalk-masını, tüm insanların kardeş olduklarını, Dünyada mevcut bulu-nan birçok Devlet yerine, Tek bir devlet bulunmasını savunurlar.

Bahaîliğin tasavvur ettiği kardeşlik inancına bağlı enternasyonel Devlette sosyal sınıflar yoktur. Herkes kardeşdir. Kardeşler arasında da fark olamayacağından kurulacak Bahaî Devletinde Ekonomik adaletin gerçekleşeceğini benimserler. Bu bakımdan Komünizmi andırır ancak, Komünizmin aksine aileyi ve adalete uygun olması şartıyla özel mülkiyeti, kurulacak Enternasyonel Devletin temeli sayarlar.

HUMEYİNİCİLER

Aşırı sağcı dini kesim içinde yer alan Humeyneci grupların gerek koydukları eylemler ve gerekse yayınladıkları bildirilerde özellikle diyanet teşkilâtını hedef aldıkları, esas amaçlarının ise Türkiye’de bir şeriat devletinin tesis edilmesi olduğudur.

Humeyni yanlısı örgüt ve kişilerin halen İran’da kurulu bulunan dini esaslara dayalı şeriat rejiminin Türkiye’de de tesisi amacıyla faaliyetler içerisinde bulundukları ve tüm bu faaliyetlerin İran tarafından destek ve himaye gördüğü, Ülkemizdeki temsilciliklerinin de desteğiyle Laik Türkiye Cumhuriyetinin yıkılarak yerine şeriata dayalı bir devlet kurulması yolundaki faaliyet gösterdikleri söylenebilir. Halen Siyasi partiler kanununu usûlüne uygun olarak kurulan bir siyasi parti içinde de faaliyet göstermeye çalışmaktadırlar.

Ülkücülerin arasından Ayrılarak şeriatçı oldukları iddia eden kişiler de İran İslâm Cumhuriyetine BİAD etmişlerdir.

HİZB-ÜT TAHRİR

Takuyeddin En Benna adındaki şahıs tarafından, 1950 yılında Ürdün’de kurulmuştur. İslâm ülkelerinde mevcut anayasal düzenin zor kullanılarak yıkılmasını ve yerine Teokratik Yöetim tarzının yerleştirilmesini savunan illegal bir örgüttür.

Hizb-üt Tahrir teşkilatının ülkemizdeki çalışmalarını; İzmir, İstanbul ve Ankara illerindeki “temsilcilik”leri aracılığıyla yürüttüğü ve anılan örgütçe Türkiye Cumhuriyetinin “Hizb-üt Tahrir Türkiye Vilayeti” olarak tanımladığı artık bilinmektedir.

Türkiye’de 1962 yılından beri faaliyet göstermeye başlayan örgütün çalışmaları, 1967 yılında iki, 1968 ve 1973 yıllarında birer defa suçüstüne gidilerek deşifre edilmişlerdir.

Yurdumuzdaki faaliyetlerini 1975 yılından itibaren tekrar canlandıran örgüt mensuplarına karşı 12 Eylül harekâtından sonra düzenlenen operasyonlar sonucu İzmir, Ankara ve İstanbul'daki çalışmaları açığa çıkarılmış, birçok üyesi tutuklanmıştır.

Örgüt üyeleri asil ve aday üyelere meydana gelir. Asil üyeler Ürdün'deki genel merkeze kayıtlı olan üyelere dir. Yıllık gelirlerinin %10'unu kuruluşlarına bağış olarak öderler. İstanbul'da gerçekleştirilen soygun eylemlerine katılan kişilerden edindiğim bilgilere göre yapılan soygunlarda; Eylemi gerçekleştirenler ele geçen para veya altının 3/5'ünü Hizb-üt Tahrir Beytülmal'ına verilmek üzere örgüte, kalan 2/5'sini kendilerine alırlar.

4. İRTİCAİ UNSURLARIN GENÇLİK KESİMİNDEKİ FAALİYETLERİ

A. GENÇLİĞE VERİLEN ÖNEM: Milletimizin Psikolojik ve sosyal yapısı incelendiğinde büyük çoğunluğunun, dini kurallara önem verdiği müşahade edilir. Bu nedenle irticai unsurlar, faaliyetleri için gereken ortamı kolayca bulabilmektedirler.

Bütün yıkıcı unsurlar gibi, irticai unsurlar da fikirlerine taraf olacak bir taban oluşturma yanısıra, bu tabanın aktif gücünü oluşturacak gençlik kesimine de büyük önem verilmiştir.

Siyasi platformda, politize edilen grupların yanı sıra, mütedeyyin yapıya sahip olmayan kişilerce, sadece oturup dini yayınlar okuyan gruplar olarak nitelenen tarikatların bile gençliğe verdikleri önem, kurdukları Dernek ve Vakıflarda, açtıkları öğrenci pansiyonlarında gösterilen faaliyetlerden açıkça ortaya çıkmaktadır. Bu konuda en önemli husus; Dini inançların çocuk yaşlarda daha kolay aşılacağı bilindiğinden irticai kesimin gençlikten önce çocuk yaşta kilerlere el atmayı tercih etmeleridir.

B. GENÇLİK KESİMİNDEKİ İLK YIKICI FAALİYETLER:

İrticai unsurlar, özellikle 1961 anayasasının getirdiği özgürlük ortamı içinde gelişen faaliyetler çerçevesinde, toplumdaki siyasi mücadelelerin, salt siyasi partiler vasıtasıyla sürdürülen mücadele olmadığını, birtakım parlamento dışı baskı gruplarına da ihtiyaç olduğunu düşünerek, diğer yıkıcı unsurlar gibi gençlik kesiminde örgütlenmeye yönelmişlerdir.

Böylece, legal görünümlü, illegal amaçlı, anayasal düzene karşı olan “vurucu güç” olarak tanımlanan Akıncılar Derneği ortaya çıkarılmıştır.

ÜLKÜCÜ UNSURLAR

İleriki bölümlerde Ülkücü hareket ve Milliyetçi-Toplumcu yapı hakkında teferruatlı bilgi ile birlikte Hareketimizin Tarihi gelişiminden itibaren bütün hususlara ayrı ayrı bölüm ve başlıklar altında değineceğimden, Aksiyoner bir yapı olan Aşırı sağın oluşmasında büyük etken olan Aşırı solun Türkiye üzerindeki emel ve örgütlenmeleri, Şeri düzen savunucuları olarak bildiğimiz İrticai grubun da yapısından Ülkücü unsurlar Başlığı altında Yazdığım bu bölümde bahsetmek gereği hissetmekteyim. Zira her iki hareket de islâm meselesini ele almışlardır. Kısaca Ülkücü hareketten bahsetmek gerekirse;

AMAÇ VE HEDEFLER YÖNÜNDEN

TEHDİT OLMA VASFI:

Milliyetçi-Toplumcu olarak bilinen ve Ülkücü olarak adlandırılan cemiyetin amaç ve hedefleri:

— Bir Doktrin olarak kabul ettikleri (9 Işık) görüşleri doğrultusunda Devletin yeniden teşkilâtlandırılmasından hareketle; Sosyal, Siyasi ve Ekonomik yapıda değişiklikler yapılarak bir kadro oluşturulması,

— Bu kadronun Devlet gücünün yerine geçirilerek her ne şekilde olursa olsun iktidar yapılması,

— Benimsenen ilkelerin yanı sıra “tek lider” prensibinin de kabul edilerek, zaman zaman pan-Turanizm propagandasına yönelinmesi ve anayasada yer alan “Vatandaşlık” anlayışını kapalı bir şekilde de olsa reddederek, Milleti meydana getiren unsurlar olarak sadece Türk-İslam Sentezi’nin esas alınması,

— Bir bütün haline getirilen ideolojik düşüncelerinin, sonuçta Devlet felsefesine hâkim fikir durumuna getirilmesidir.

GENEL TEHDİT

Ülkücü görüşü savunan cemiyetin savundukları fikirleri ege-men kılmak gayelerinin tahakkuku için:

— Fikirlerini, mevcut veya yeni kurulacak bir siyasi organa mâl ederek, sempatizan kadrolarını da bu siyasi organizasyon bünyesinde toplamak,

— Merkeziyetçi yönetim şeklinden uzaklaşmamak şartıyla öğrenci, İşçi, Memur, Esnaf, Köylü, Serbest meslek ve işveren kesimlerinde teşkilâtlanarak etkinlik sağlamak,

— Kendileri için engel olarak kabul ettikleri şahıs veya gruplara karşı faaliyet göstermek üzere silahlı eylem kadroları oluşturarak bu güçlerini, gerektiğinde, misilleme, sindirme ve saldırı doğrultusunda kullanmak,

— Tüm kamu kuruluşları bünyesinde, siyasi organizasyonlarından da istifadeyle, kadrolaşmak,

— Sürekli şekilde, yegâne anti-komünist grup oldukları temasını işleyerek, tüm faaliyetlerini Milliyetçiliğin gereği olarak savunmak ve propagandasını yapmak,

— Şiddet eylemleri dâhil olmak üzere muhtelif motiflerle kazandıkları taraftarları ile Devlet yönetimine hakim olmak ve bu dönemden sonra karşı güçleri tamamen tasfiye etmek.

Şeklinde özetlenebilecek düşünce ve faaliyetleriyle 12 Eylül harekâtı öncesinde yurdumuzda yaşatılan terör ortamının bir yanı durumuna gelmişlerdir.

Nitekim yakalanan Ülkücü arkadaşlarımla itirafı ve büyük bir bölümü neticelenen hukuki koğuşturmalarla 576'sı adam öldürmek olmak üzere 1790 faili mechul silahlı eylemin Ülkücüler tarafından gerçekleştirildiğinin açıklık kazanması, Ülkücü kesimin terör ortamındaki yerini ve tehdit teşkil etme gücünü belirlemesi yönünden dikkate şayandır.

ŞAMANİSTLER

Şaman görüş yanlıları; İslâmiyet'in Türklük şuurunu yok ettiği ve millet üzerinde uyuşturucu etki yaptığını savunarak Türkçülük-Turancılık ve Soyculuk ilkelerini kabul ederek Antropolojik İrkçi esaslarına dayalı olarak Şaman dinine dönülmesini, Türk ırkının üstünlüğünü esas kabul eden fikri yapıya sahiptirler. Öte yandan soyculuk kavramının; Milli savunma vasıtalarından biri toplum sağlığını koruma ve bir tarihi şuur meselesi olarak kabul

edilip benimsendiği bilinmektedir. Soyculuğun Anadolu Türkleri-
nin içinde örf olarak yaşadığını iddia eden Şamanistler 1975-76
yıllarında Türkiye çapında MHP ve bütün ülkücü kuruluşlardan
evvela fikri tartışmalarda dışlanmış alt edilmiş ve daha sonra da
fikirlerinin sapık kendilerinin de bu yüzden Marksist Türkçü la-
kabıyla anılmaları ülkücü kuruluşların içersinde barınmaya devam
etmeleri partinin bütün imkanlarından yararlanmaları sebepleriyle
ilk olarak İstanbul Şişli MHP ilçesi Şişli BÜD'de silah zoruyla
atılmışlar çatışmalar çıktıktan sonra başta liderleri Ahmet Turhan
Coşkun, Adem Güler, İlhan, Mehmet isimli kişiler elimizde bu-
lunan Edirnekapı Yurdu'nun müzik odasına götürülerek sabaha ka-
dar dövülüp tamamen tecrit edilmeleri sağlanmıştır. Kendilerine
1944 Milliyetçilik olayında tutuklanan Nihal Adsız isimli kişiyi
lider olarak seçmişlerse de merhum kişi bu görüşleri reddetmek-
tedir. Bu görüşü savunan kişiler 1975-1976 yıllarından sonra ta-
mamen silinmişlerdir.

ÜLKÜCÜ GRUP

1961 yılından itibaren milliyetçilik hareketleri olarak "Aydın-
lık Kulübü" "Hür Düşünce Kulüpleri Federasyonu" gibi kuruluş-
lar bünyesinde faaliyetleri sürdüren ülkücü grup yanlıları 1968
yıllarından itibaren "Milliyetçi-Toplumcu" görüş taraftarları olarak
kendilerini tanıtmaya başlamışlar ve çalışmalarını "Genç Ülkücü-
ler Teşkilatı", "Ülkü Ocakları Derneği" "Ülkü Ocakları Birliği"
örgütler bünyesinde yoğunlaştırmışlardır.

1964-69 yılları arasında görüşlerini siyasal bir organizasyona
mal etmek amacıyla girişimlerde bulunarak kurulu bulunan
CKMP'nin genel başkanlığına gelen Alparslan TÜRKEŞ tarafın-
dan istenilen başarıya ulaşılmıştır. (2. Safha Thd. Mrk. Hrk. Saf.)

Bu dönemden itibaren kabul edilen görüşler, fikir mücadelesi
görünümünde savunulurken aksiyonel nitelikte de etkinlik kaza-
nılması için çalışmalar başlatılmış. 1968-1971 yılları arasında
Türkiye'nin çeşitli yörelerinde açılan gençlik kamplarında 3000'e
yakın gencin fikri ve bedeni eğitimleri sağlanmış bu kamplar za-
man zaman 1975-77 yılları arasında da sürdürülmüştür.

12 Mart muhtırasından sonra bütün derneklerin kapatılması,
aşırı sol ve bölücü etnik mihrakların kovuşturmayla uğramaları ne-

deniyle ülkücü unsurlar rahat bir kadrolaşma zemini bulmuşlar ve bunu da en iyi şekilde değerlendirmişlerdir.

1973 yılından itibaren Ülkü ocaklarının kurulmasına müteakip planlı bir örgütlenmeye yönelen Ülkücüler; orta ve yüksek öğrenim gençliği, işçi, öğretmen, memur, teknik personel, işveren, esnaf ve serbest meslek kesimini kapsayan her dalda 27 tane örgüt oluşturmuşlar, bu örgütlere bağlı yerel ve mahalli 1700 şubeyi disipline ederek emir komuta zinciriyle faaliyete geçirebilmişlerdir.

MİLLİYETÇİ HAREKETLERİN GENÇLİK KESİMİNDEKİ FAALİYETLERİ

1-) GENÇLİK KESİMİNE BAKIŞ AÇISI

Ülkücü unsurlar ideolojik düşüncelerini bütün vasatlardan istifade ile hakim duruma getirme amaçlarının tahakkukunu da gençlik kesimini de en önemli ve vazgeçilmez bir vasat olarak başımdan beri çalışma alalarına dahil etmişlerdir.

Bu görüşün uzun incelemeler ve titizlikle hazırlanan planlı uygulamaları neticesinde gençlik ve öğrenci kesimlerinde de organize duruma gelinmiş, legal ve illegal örgütler vasıtasıyla gençlik kesimi fikri ve fiziki eğitime tabi tutularak amaçlar doğrultusunda kullanılmıştır (kamplar, mahalli organizasyon). Yapılan seminer çalışmalarında devlet yönetiminin milliyetçi kadroları yetiştirilmeye çalışılmıştır. Gençlik kesimine verilen önemi ve bağladıkları ümitleri sık sık dile getiren lider seviyesindeki ülkücüler, her ülkücünün bir lider gibi yetişmesi gerektiğini her konuşmalarında vurgulayarak giderek yoğunlaştırdıkları faaliyetleri orta öğretim, ilköğretime kadar indirmişlerdir.

2-) GENÇLİK KESİMİNDEKİ FAALİYETLERİ

(A) AMAÇLARI

Ülkücü unsurlar gençlik kesimini hem karşıt görüş olarak benimsediklerini, yaptıkları fiziki mücadelede başarı sağlayabilmek ve hem de orta vadede Devlet yönetimine bu kadroları hakim kılabilme (Ülkücü kuruluşlar) amacıyla örgütlenmeye ve biçimlenmeye yönelmişlerdir.

(B) FAALİYETLERİN GELİŞİMİ VE ŞEKLİ

Başlangıçta komünizmle yapılacak mücadelede, Devlet güçlerinin hor alanda desteklenmesi, Devlet, Vatan ve Bayrak için ölenler şehittir. Propagandasıyla (şartlandırılmasıyla) elde edilen ve daha sonra silahlı harekete yönlendirilen gençler grubu genelde ideoloji ve politik amaçlar doğrultusunda kullanılmaya ve ülkede çıkan anarşinin bir tarafı olmaya başlanılmıştır.

Gerçekleştirilen fikri ve bedeni eğitim çalışmalarına sadece öğrenim gençliği değil, çıkar, kariyer ve işçi olarak çalışan, köyde ailesinin tarlasına ekip biçmesine yardım eden, evinden kaçan, aşağılık kompleksine kapılmış, toplumdan dışlanmış ve hatta serseri gençler de dahil edilmiştir. Bu itibarla gençlik kesiminin hedefe ulaşmada yararlanmak istedikleri ve bir bütün olarak değerlendirdikleri en önemli vasatlardan birini oluşturmuşlardır.

26 ARALIK 1978 Sıkıyönetiminden sonra ÜGD kendiliğinden çalışmalarını durdurarak genel merkez istihbarat ve propaganda masasınca yönlendirilen şekilde aşırı sol üzerine anti-propaganda ve devlet kuvvetlerine provokasyon hareketlerine başlayarak devletin komünistlerle uğraşması sırasında "her türlü tahriklere kapılmayarak mevcut iktidarda kadrolaşma ve yoğun eğitim çalışmalarına girilmesi" kararlaştırılmıştır. Ne var ki bu sıralarda DEV-SOL örgütü oluşumunu tamamlayarak genelde giriştiği saldırılar neticesinde tahrik olan bir kısım anarşi müptelası ülkücü gençlik genel merkezin ilgili talimatını unutup tekrar anarşi ortamında bir taraf olarak rollerini üstlenmişlerdir.

Aşırı sol ve sağ olarak ülke çapında tehdit olma vasıflarını karşılaştırma açısından ortaya koydukları eylemler karşılaştırıldığında büyük bir benzerlik arz etmektedir. Suçların manevi unsurları değişikse de maddi unsur tamamen aynıdır. Bunlar, öğrenci ve öğretim üyelerine silahlı saldırı düzenlenmesi, karşıt görüş olarak kabul ettikleri öğrenci ve gruplarla silahlı çatışmalara girilmesi, adliye mensuplarına silahlı saldırı olayları, forum, boykot ve seminerler, para toplanması ülke çapında istihbarat çalışması, bildiri dağıtma, slogan yazılması eylemlerinin eşit denecek seviyeye ulaşması.

ÖRGÜTÜN FİKİR YAPISI

(16)

ÖRGÜTÜN FİKİR YAPISI

Her Milletin kendini mutlu kılacak veya mutluluğa götürececek bir davası vardır. Bu dava Milli hedefler yanında, beşeri hedefler de tayin eder. Yani Milliyetçilik, “egoizm” üzerine kurulu değildir. Her Millet inandığı ve bel bağladığı davasını, samimiyetle başkalarına da tavsiye ederek “alemşümul” bir mesaj haline getirmek ister. Böylece kendisi gibi diğer “mutsuz Milletlerin” de bir ümidi olmak iddiasıyla ortaya çıkar. Hiç şüphesiz, bu işin sahtekârlığını yapan politikacılar da vardır.

Milliyet duygusu başlı başına bir ideoloji değildir. O “davasını ve fikriyatını” da ortaya koyarak bir “ideolojiye” dönüşür. Milliyet duygusu tabii bir haldir, onun Milliyetçilik adını alabilmesi için kendi ideolojisini bütün unsurlarıyla ortaya koyması gerekir. Görülüyor ki Milletler, kendilerine “mutluluk ve yücelme yolunu gösteren ir ideolojiye” muhtaçtır.

Bu düşünceler, “Biz, herhangi bir ideolojinin katı ve dar kılıpları, dogmaları içine girmeden, çağın ve ilmin gerektirdiği tedbirlerle ve esnek doktrinlerle milletimizi mutlu kılmaya çalışmayı Milliyetçiliğimize temel alırız” diyen dostlarımıza ters gelebilir.

Şayet böyle düşünenler varsa bütün samimiyetlerine rağmen yanıhırlar. Çünkü onlar, hem sosyolojik gerçeklere hem de tarihe ters düşüyorlar. Bertrand Russel’in rüyasını gördüğü bir tek “İlmi Devlet” yoktur. Bütün Devletler ve Milletler, İlimlerden azami derecede faydalanmakla birlikte, onlar, Bir Din veya felsefeden güç alan birer “ideolojiye” sahip bulunmaktadır. Tarih ve sosyolojiden öğreniyoruz ki, ideolojisi olmayan bir millet yoktur. Bu, dün de böyleydi, bugün de böyledir. Eğer tarih başıboş değilse yarın da böyle olacaktır.

Esasen ilim, kendine konu olarak seçtiği sahada, varlıkları, olayları ve durumları, objektif olarak inceleyen, olayların arkasında yatan determinizmi keşfe çalışan ve bu keşiflerinden umumi ve kesin kanunlara, prensiplere ve hükümlere ulaşmaya çalışan

bir araştırma şuuruna bağlıdır. İlim, Duygulara yer vermez. Objektiftir, gayeci ve ülkücü değil, “Deterministtir”, Âlemşümul kanunların peşindedir. Onu, milli ve mahalli ihtiyaçlara biz uydurmak zorundayız. Onu, Milli ve beşeri ihtiyaçlara ülkü ve hedeflere göre kullanmak ilimden faydalanmak demektir.

İlim, İhmal edilmesi mümkün olmayan bir vasıtaadır. Onu dost da düşman da kullanabilir. İlim, bir ideoloji değildir. O ideolojilere güç, teknik, vasıta ve metot hazırlar. İlimler, ideolojilere güç ve destek sağlarken, İdeolojiler de “ilimle çatışmaktan” bilhassa kaçınırlar.

Türk Milliyetçiliği, İlmin verilerinden azami ölçüde faydalanmakla birlikte onu kendine mahsus bir tarih, bir ekonomi, bir hukuk, bir sosyoloji, bir psikoloji görüşü olacaktır. Bilhassa beşeri konularda, ilimlerin “Milli karakteri” iyice meydana çıkar. Bununla, ilmi, ideolojinin esaretine verelim demiyoruz; sadece, ilim bize yeter diyerek, milleti ideolojisiz bırakmayalım diyoruz. Milletlerin kendilerine mahsus dünya görüşleri, inançları ve düşünce bilimleri vardır. İlim, bunları gerçekleştirmeye yaramalıdır, Yok etmeye değil.

Tarihten ve sosyolojiden öğrendiğimize göre “Din” yalnız bir sosyal müessese olarak değil, beşer hayatına yön ve biçim veren birer “İdeoloji” olarak da rol oynamış bulunmaktadır. Din’in bu açıdan da bir tahliline ihtiyaç vardır. Din’in bazı fert ve cemiyetlerce zayıflaması veya etkisiz kılınmasıyla bunun yerine, boşluğu doldurmak üzere, bir felsefi akımın veya ideolojinin meydana çıkması, bu açıdan hayli manalı gözükmektedir. Dinî ideolojinin zayıflaması felsefi ideolojilere imkân verir.

MİLLİYETÇİLİK DUYGUSU

MİLLİYETÇİLİK Psikolojik olarak bir “Mensubiyet Duygusu” temeli üzerine oturur. Bu sebepten olacak Yüce peygamberimiz: “kişi kavmini sevmekle suçlanamaz” diye buyurmuşlardır.

Psikolojide sevmeyi “yakınlık duymak veya yakınlık duygusu” diye tarif etmek mümkündür. İnsanın soy’una, Tarihine, kültürüne, Din, Ahlâk ve Töresine ecdat Hatırlarına “yakınlık duyması” ve dolayısı ile onları sevmesi bir bakıma zaruridir. Bu, insan tabiatının gereğidir. Bunu nasıl inkâr edebiliriz? Böyle bir gerçeği

inkâra yönelen rejimlerin, felsefî akımların tarih içindeki ve günümüzdeki durumlarını görmüyor muyuz? Milliyetçilik gerçeğini reddetmeye kalkan her hareket bu gerçeğin şamarını yiyerek yenilgiye ve başarısızlığa uğramamış mıdır?

Ünlü psikanalistlerden K. GUSTAV JUNG “Lâşuur” adıyla dilimize çevrilen kitabında, her Millete mahsus kolektif bir gayrı şuurun mevcudiyetinden söz eder. Ona göre Milletlerin yaşayışlarına yön ve biçim veren, onların düşüncelerini şekillendiren, hatta rüyalarını ve özlemlerini ifade eden “archetyp” (kök-tip) vardır ve her millette bu “Kök-tip”ler değişiktir.

Sosyal psikolojide, “kitle psikolojisi”, Sosyolojide “Kolektif şuur” veya “manşeri şuur” kavramlarının, Milletleri meydana getirmede ve her Millette farklılık göstermede önemli yerleri vardır. Gerçekten de fertler, kendi Milletlerine, ister Kolektif “Gayrı şura” ister “Kolektif şura” bağlansın, çok kuvvetli bir yakınlık duyarlar. Bu mensubiyet bağıdır.

Biz Milliyetçiliğin bağı olduğu, bu psikolojik temeli açıklarken, Milleti meydana getiren diğer amilleri asla ihmal etmek istemiyoruz. Biz, bu çok önemli gerçeklerin yanında, “mensubiyet duygusunu” Milliyetçiliğin temelinde yatan ve ihmal edilmesi mümkün olmayan bir psikolojik değer olarak ortaya koymaya çalışıyoruz.

Milliyet, bir duygu olarak bütün milletlerde vardır. İnsanlar “Milliyetperver” olmayı bir fazilet bilirler. Bu duygunun tabii bir neticesi olarak her insanda “Milletini korumak, mutlu kılmak ve yüceltmek” arzu ve ümidi, bir gayret olarak tezahür edecektir. İster istemez millet sevgisi, Millete hizmet gayretini doğuracak ve bu irade, kendini “fikir” ve “aksiyon” planında ifade etmeye çalışacaktır. İşte Milliyetçilik budur. Milliyetçilik tabii ve beşeri bir arzudur ve dolayısıyla normaldir.

Bütün bu açıklamalarımızla, Milliyet şuurunun ve davasının bir bakıma “mensubiyet duygusu”ndan filizlendiğini belirtmeye çalıştık. Bunun yanında hemen hatırlatmak gerekir ki Milliyetçilik yalnız bir duygudan ibaret değildir. Onun fikri ve ideolojik “mesajlara” ve buna uygun düşen “Aksiyon” ve “Teşkilâta” da ihtiyacı vardır. Her Millet sesini, “alemsümül bir mesaj” biçiminde or-

taya koyarak “meydan okumaya” çalışır. Bir taraftan kendinin, diğer taraftan insanlığın mutluluğu için, inandığı ve düşündüğü “Hakikatleri” açıklar. Milli hedeflerinin yanında beşeri hedeflerini de ortaya koyar. (Türk – İslam Ülküsü S. A. ARVASİ C-2 Sh. 256.)

(TÜRK-İSLÂM ÜLKÜSÜ. S. AHMET ARVASİ)

YAPTIĞIM VE KARIŞTIĞIM EYLEMLER:

- 1-) 27.8.1978 tarihinde Şişli Hasat Sok.ta Barış Kırathanesi’ni silahla taramak.¹³¹
- 2-) 27.8.1978 tarihinde İzzetpaşa çiftliğinde Fazlı Sevi’ye ait kahveye bomba atmak ve silahla taramak.
- 3-) 17.12.1978 tarihinde Mecidiyeköy’de Kemalettin Er’i öldürmek.¹³²
- 4-) 14.3.1978 tarihinde Mecidiyeköy’de Necdet Boylu’yu silahla yaralamak.¹³³

İTİRAFLARIN SONUCU ORTAYA ÇIKAN EYLEMLER

- 1-) 1976 yılında Mecidiyeköy Büyükdere Caddesi’nde AP’si afiş yapıştıranları yaralamak.
- 2-) 1977 yılı yazında Mecidiyeköy’de Yazlık Ayşem sinemasını bombalamak.
- 3-) 1977 yılı başlarında Mecidiyeköy 1. Taşocağı Caddesi’nde bir şahsı yaralamak.
- 4-) 1977 sonbaharında Sanayii Mahallesi’ne bağlı Keçideresi mevkiinde Topal Hakkı isimli kişinin kahvesini soymak.
- 5-) 1978 yaz aylarında Gayrettepe’de Kemal (Bülbül ?) isimli kişinin minübüsünü yakmak.
- 6-) 1978 yılında Mecidiyeköy’de Cengiz Ayhan’ı öldürmeye teşebbüs için kaçırmak ve oto çalmak.

131. 4 yıl 20 ay

132. 13 yıl

133. 4 yıl 8 ay

- 7-) 12.10.1978 tarihinde Mecidiyeköy'de Altan Erbulak'ın otosunu bombalamak.
- 8-) 1979 yılının kış aylarında Mecidiyeköy otobüs durağında iki şahsı yaralamak.
- 9-) 30.1.1980 tarihinde Sanayii Mahallesi'nde Carmen Otel'i bombalamak.
- 10-) 1980 yılı baharında Şişli'de Ak Mobilya'dan Tehditle para almak.
- 11-) 9.12.1978 tarihinde Şehremini'de Hüseyin Öznur'un öldürülmesi, Ali Doyran'ın yaralanması.
- 12-) 31.7.1978 tarihinde Zincirlikuyu Mezarlığında Şaban Akgün'ün öldürülmesi.¹³⁴
- 13-) 16.11.1978 tarihinde Mehmet Özbakırcı'ya ait kahvehaneye bomba atmak.¹³⁵
- 14-) 28.11.1978 tarihinde Huzur Kiraathanesi'ni bombalamak.¹³⁶
- 15-) 29.11.1978 tarihinde Tatlı Kardeşler Kiraathanesi'ni bombalamak.¹³⁷
- 16-) 5.12.1978 tarihinde Mecidiyeköy Lisesi Müdür Muavini Sedat Güngör'ü öldürmeye teşebbüs etmek.¹³⁸
- 17-) 19.12.1978 tarihinde Ahmet Öner isimli kişinin kimliğini gaspetmek.¹³⁹

YAPMAK İSTEYİP TEŞEBBÜSTE KALDIĞIMIZ EYLEMLER

1-) Kahraman Maraş olaylarında ölenlerin sayılarının çok olmaları sebebiyle misilleme yapmayı düşündük. Bu misilleme bir kitlesel eylem olmayacaktı. Sovyetler Birliği'nin Türkiye üzerin-

134. 12 yıl

135. 6-8 ay

136. Beraat

137. 6-8 ay

138. Zaman aşımı

139. Gasp yok, sahte kimlik kullanımı

de bulunan emelleri sonucu yaptığı yıkıcı psikolojik harekâtın son aşaması, iç savaş durumuna getirilen ülkenin, bu hale gelmesinde tek sebep olarak Sovyetleri gördüğümüzden bu ülkenin İstanbul Başkonsolosunu öldürmeye kararlıydık. Eylemi sadece Müfit Sement ve ben yapacaktık. Gerekli olan silah, para ve araba vardı, fakat Büyükelçi hakkında istihbaratımız yoktu. Bunu da Pol-Bir İstanbul şubesinin Mecidiyeköy’de olması ve buraya üye birçok toplum polisinin elçiliklerde koruma-nöbet vs. görev yapmaları sebebiyle Polislerden almayı düşündük. Aynı konuda Yazar Necdet Sevinç’i de arayıp bilgisine başvurduğumda; “Eğer Ruslara karşı bir eylem düşünüyorsan bunu kesinlikle aklından çıkar. Evvelâ Teşkilâtına sonra kendine çok büyük zararın olur,” dedi. Bu konuda teşkilât başkanına danışmak ve izin almak mecburiyetindeydik. İl başkanı Recep Öztürk’e durumu izah edince, kesinlikle olmaz cevabıyla karşılaştık.

ÜLKÜCÜLERİN EMNİYETTE SUÇ KABUL EDİŞ BİÇİMLERİ

İstanbul Emniyet Müdürlüğü tarafından bir takım ülkücü sanıklar hakkında 12 Eylül öncesi ve sonrası yapılan tahkikatlar da ve yakalanmalarda, ele geçen sanıklar emniyet müdürlüklerinde fazla zorda kaldıkları zaman üzerlerine atfedilen suçları hukuk masaları, cezaevlerinden çıkan arkadaşlarından edindikleri tecrübeler yoluyla kabul etmişlerdir. Polisten Savcılığa gelir gelmez de ilgili suçları işkence altında kabul ettiklerini beyan ile inkâr etmişlerdir. Kapatıldıkları cezaevlerinde ise geldikleri günün akşamı üzerlerinde para, mendil, su hortumu, ip vs. aletlerle suni işkence izleri yapılmış ve şahitler tarafından nasıl olsa teşhis olmam düşüncesiyle veya kendisi de suçun içerisinde bizzat asli fail olmakla birlikte ifadede suçlu konumuna göre kendini fer'i fail durumuna getirmiş olayda kullanılan silahları bildiğinden yanlış çap ve markalar ile atış sayısı değişik silahlar söyleyerek ifadesinde açıklar bırakmıştır. Ya da kabul ettikleri suçlarla ilgili olarak kendilerinden suç ortakları istendiğinde olayla kesinlikle ilgisi olmayan ne var ki bilgisi olabilecek kişilerin isimlerini veya uydurma ad ve soyadlar (misalen Fevzi Öz, Kilisli Fevzi, Ali Kılbaş vs.) vermişlerdir. Olayların istihbaratlarını aldıkları kişilerin isimlerini yanlış söylemişlerdir. Birtakım olaylarda da olaydan kısa bir süre sonra ölmüş ülkücü arkadaşlarının isimlerini vererek bu isimleri olayda en ağır suç konumuna sokmuşlardır. Çünkü ölümler konuşmaz.

Bu çevrede Şişli bölgesinden yakalanan birtakım sanıklar özellikle il özel eylem grubunda ve bölge eylem grubunda uzun süre çalışmış, bölgede anarşik hadiselerin zaman zaman çeşitli isim (ŞİT) ve boyutlara ulaşmasında etkin rol oynayan Üzeyir

Çakmaktaş isimli kişi ve suç ortakları bu tetkikte içlerinde bulundukları suçları mahkemeleri yanıltmak ve cezadan kurtulmak maksadıyla çarpıtarak anlatmışlardır.

SONUÇ

(21)

İlk olarak Anarşiden uzaklaşmam 1978 yılında genel merkezce alınan kararın doğruluğuna inanmamla başlamıştır. Bu karara göre Ülkücü hareket, Milliyetçilik ülküsünü tam manasıyla yaşayacak, yaşatacak eğitim çalışmalarına katılacak, her türlü kışkırtmalardan uzak, tahriklere kapılmayarak olaylara karışmayacak kesinlikle silahlı harekete girmeyecekti. Sebep, Sıkıyönetimin ilanı, memleketin anarşi yüzünden içinde bulunduğu zor durum ve milliyetçi hareketin artık kadrolaşması gerektiği idi. Bu karardan sonra büyük bir hızla kadrolaşmaya başlanmıştır. Ama ne var ki, birtakım saldırı olayları ve içimizdeki anarşi müptelâları kitlenin tekrar anarşinin içine çekilmesine sebep oldu. Bütün bunlara rağmen hâlâ birtakım şahıslar için anarşiye girmeme kararı geçerli idi.

Olaylar bütün hızıyla sürüp giderken bugünkü eşimle tanıştım. Sorumluluk duygusu ve bir takım ailevi sebepler beni silahlı hareketten tamamen uzaklaştırdı. Kesinlikle artık silahı elime almayacağıma yemin etmiştim. 1979 yılının mayıs ayında başlayan bu kişisel, duygusal ve ailevi kararımı evlenerek hem kendime hem de eski dava arkadaşlarıma ispat etmek, onların da artık benden kendilerine hayır gelmeyeceğini anlamalarını istiyordum. Ne var ki evleneceğim duyulur duyulmaz; İlk başta benim ülkücü olmama ve dava konusunda yetişmeme sebep olan ve çok sevdiğim ağabeyim (!) Recep Öztürk evlenme kararına karşı çıktı. Öztürk'ün yanında Ahmet Sefa Kırılı ve sırasıyla diğer arkadaşlarım birkaçı hariç hiçbiri evlenmemi istemiyorlar bunun yanında Mecidiyeköy'ün durumunun iyi olmadığını, bölgeye bakmam gerektiğini, bölgede ve semtte tecrübeli arkadaş

kalmadığını, ben de evlenirsem bölgenin düşme tehlikesinde bulunduğunu iddia ettiler. Onlara 1978'den beri silahlı harekete girmediyimi, bunun yanında teşkilatta da görev almadığımı buna rağmen her şeyin normal seyrinde devam ettiğini benimle bu işin bir alakasının olmadığını söyleyince tehdide başladılar. İşte bu tehdit benim de onları tehdit etmem ve karşılıklı sinir harbine girmemiz ve dava denen kişisel çıkarlar, menfaatlerle kirletilmiş Ulvî değer bende yok olmasına sebep olmuştur.

Bu olayın ardından İstanbul Sheraton otelinde düzenlenen basın gecesinde, MHP Genel Sekreter Yardımcısı Yaşar Okuyan, Aydın Esi ve birçok kişinin gecenin ardından hemen otelde bütün bir katı kendilerine tahsis edip kat çıkışları ve asansör kapısının başına silahlı nöbetçi dikerek, kendileri de içeride birkaç artist bozuntusuyla sabahlara kadar Alem yapmaları, Ülkücülükten soğumamın sebeplerinden biridir. Herkes bu gecenin Mali Destek organizasyonu tarafından düzenlendiğini ve gelecek paranın da şehit ailelerine yardım, silah, parti giderleri ve militanlara yardım parası olarak biliyorlardı, ama böyle olmadı. Ana gaye buysa da bazı üst yöneticilerin davayı kullanmaları işim sadece Dava değil şahsi menfaat olduğunu gösterdi.

Bugün dahi birtakım özellikle başkanlık yapmış kişilerin eskiye nazaran mali durumları tamamen düzelmiş, çoğu işçilik, memurluk gibi çoğumuzun özlediği işlerden öte fabrika, atelye, büro ve işyeri sahibi olmuşlardır. Eskiden olduğu gibi bugün de Milliyetçiliğin yükünü çeken birtakım kişiler halâ sefil dolaşmakta, toplumda bir asalak gibi yaşamakta, Oğulları şehit olan aileler perişan durumda bulunmaktadır.

İnsanlar, Yüce değerlerine sahip çıkmaları için kandırıldı. Herkes inandığı değerleri için canını dahi verir. Hele bu değer Vatan, Millet, Bayrak, Din ve namus ise, Bir Türk seve seve bu yolda ölümü bile göze alır. İşte bu değerler, Esasen savunulmakla birlikte genelde istismar edilmiştir. Lider bu konuda

suçlu olmamakla birlikte, istismarcı kişileri himaye etmek ve onlara göz yummakla kendi kendisini de suçlu durumuna düşürmüştür.

Velhasıl Menfaat çatışmalarının hâkim olduğu, Katillerin ego-larını tatmin ettiği kişiliklerini kaybetmişlerin kendilerini anarşi-ye girerek arayı ispata çalıştıkları dava milli dava olamaz.

Türk Milliyetçiliği fikri ile ilk başlarda memlekette meydana gelen psikolojik harp ve buna bağlı ideolojiler savaşında yabancı fikir akımlarına karşı milli müdafaada yerimizi aldık. Fikri mücadele ile aşırı solun örtülü istilasına her alanda karşı çıktık. Ne var ki bu karşı çıkmamız ve devlete sıkılan kurşunların önüne geçmemiz aşırı solun nihai hedefi olan devlete ulaşmalarını engellediğimiz için bizzat sol tarafından önce kendi katlimize sebep olduk. Bu silahlı saldırılardan sonra saldırıya uğrayan cemiyet ruhu içinde reaksiyon göstererek silahlı saldırılara silahla cevap verdik. Bu durumumuzu bir zamanların kanlı örgütü olan MLSPB Cephesi isimli örgütün yöneticilerinden Şemsi Özkan ve Orhan Özay şöyle açıklamaktadırlar. "1974'ten sonra tekrar silahlı sol terörün karşısında yeterli güvenlik tedbirleri alamayan iktidarlarda belli dönemlerde büyük hatalara düşmüş ve gelecekte 1980 ortamının değişimini göremeyen bu gibi örgütlerin gelişmesine de meyil vermiştir. Durum böyle iken gençlik içerisinde Komünizme karşı tutarlı tedbirler alınmadığını gören sağ kesim bu görevi kendisine hak görmüştür ve bu safhadan sonra Marksist-Leninistlerin sol örgütleri devletle olan savaşını yüzeysel olarak ikinci plana atmak durumunda kalmış ve bu kendisine çelme takan sağ kesim ile mücadeleye girmiştir."

Bu minval üzerine her ne kadar aşırı solun karşısına her alanda çıkmış olsak da esasen devletin görevi olan yapmış olduğumuz karşı çıkma hareketinde kullanılan silahlar ve akıtılan kanlara halisane niyetle yapıldı denemez. Katillğin halisanesi ol-

maz. En büyük suç vatanına ihanet ise bunun cezasını bizzat devlet vermeliydi. Böylece anarşinin bir tarafını oluşturduğumuz inkâr edilmez. Her ne kadar durum böyle gözüküyorsa da sağ olsun sol olsun gençlerin anarşideki rollerini oynamada bir takım kişi ve kuruluşların da çok büyük payları vardır.

Dün, olayların başlangıcında ve olaylar sırasında “öğrenciler”, bazı “işçi kesimi” ve etnik zümre arasında sürüp giden bu silahlı çatışmalara tek bir neden ya da tek bir sorumlu göstermek kolay olmamaktadır. Sorunlarla dolu bir eğitim sistemi. Sevgi ve saygıyla birlikte yaşama, farklı düşünceleri hoşgörüyle karşılama, sorunlarımızı kaba kuvvetle değil özgür tartışmayla çözümlene alışkanlıklarını gençlere kazandıramayan öğretmenler, ana-babalar. Toplumsal ve ekonomik sorunlarımıza gerçekçi çözümlerle yavaşamayan ve davranışlarında Tutarsız politikacıların bu ortamın yaratılmasında sorumluluk taşımadıkları söylenemez.

Eylemcilerine sloganlarına göre, tepki veya tebessüm gösteren, memleketin huzuru, milletin birlik ve kardeşliği için daima samimiyetten bahseden ancak oy temini için her şeyden taviz veren bir takım siyasiler, olayları kendi görüşünde olmayanların başlattıklarını söylemekte, kendi eğilimine uyan grupları savunma durumuna düşmektedirler. Gerçekte, politikacıların bu davranışları, kendilerinden saydıkları grupların saldırganlıklarını mazur göstermek, karşı tarafı ise suçlamak anlamına geliyordu. Bu tutumların da cesaret verici olmadığı söylenemez.

Güvenlik kuvvetlerinin büyük bir kısmının ülkede Anayasal nizamı korumak ve asayiş sağlamak için çalışmaları yanında, bir kısmının tarafsız hareket etmedikleri söylenemez. Ve bu hususta yaygın kanaatlerde POL-DER, POL-BİR gibi kuruluşların ortaya çıkmasıyla bu kuruluşlara bağlı kişilerin fikirlerine göre eylemcilerini yakalayıp kendi görüşlerindeki serbest bırakmaları ve ona göre sorgulama yapmaları toplumumuz içerisinde tam bir huzursuzluk kaynağı olmuştur.

Memleketin en büyük meydanlarında yalnız işçi hakları bahanesi ile ellerde taşınan pankartlar ve kızıl bayraklarla yapılan gövde gösterileri ile işçi patron arasındaki anlaşmazlıklar arttırılmış, bu hareketlerle işçi kesimine de korku ve teşvik sağlanmıştır. Ülkemizde birtakım iş sendikaları, öğretmen dernekleri gibi anayasal kuruluşlar ve bunların etkisindeki yan örgütler, öğrenci olayları ve sokak çatışmaları karşısında uzlaştırmacı, birleştirici değil çatışmalara katılan bir grubun temsilcisi ve destekçisi olmuşlardır.

Öğrenci olayları karşısında bir takım basının tutumu da genellikle politikacılardan farklı olmamıştır. Yan tutan basın organları sürekli olarak karşıt görüşlülere suçlamışlardır. Böylece; politikacılar ve onların organı olan bazı gazetelerin etkisiyle gençlerimiz arasındaki bölünme derinleşmiş, sonunda öğrenci olayları yüksek öğrenimden orta öğrenime, büyük kentlerden öteki kent ve kasabalara sıçramıştır. Gazeteler ise verdikleri haberlerde; Şu kentte şu kadar Devrimci'nin saldırıya uğradığı yazılmış, söylenmiştir. Ne var ki zaman zaman şiddet olaylarına karşı olmalarını belirtmelerine rağmen hemen hemen hiçbir politikacı ya da birkaç hariç ünlü gazete yazarları öldürülen veya yaralanan gençlerin Ülkücü, Sağcı, Solcu, Faşist ya da Komünist olmaktan öte Atatürk'ün "Cumhuriyet'in geleceğini" emanet ettiği Türk Gençleri olduğunu vurgulamamışlardır.

Bu politik ve ideolojik nedenler dışında, Türk toplumunun içinde bulunduğu ekonomik ve sosyal koşulların yetersizliğine öğrenciler ve gençliğin tepkisine ve gösteri yapmalarına yol açmış, politikacıların yaptıkları propagandalar ile de birçok genç bir tarafı tutarak hatta eline silah alarak karşı tarafa kin besler hale gelmişlerdir. 1.3.1986

NURULLAH TEVFİK AĞANSOY

METRİS ASKERİ CEZA VE

TUTUKEVİ C-12. İSTANBUL

SONSÖZ

Bize ne oldu, olan çocuklara oldu. Analarının babalarının günahlarını bu çocuklar mı çekmeli, nasıl bir adalet sistemi bu. Gerek benim çocuklarım, gerek bu olaya karışmış kişilerin çocukları gerekse Tevfik'in öldürdüğü kişilerin çocukları. Fatura onlara kesildi. Hiç kimseye bir şey anlatamıyorsun, kimseyle bir şey konuşamıyorsun. Bir adamla görseler derler ki... Bir yere gidip yemek yiyemiyorsun. Üstelik de ben gece hayatından gelme bir insan olmama rağmen çocuklarımla kendime bir dünya kurmuşum. Ben Mecidiyeköy'den niye çıktım. Çevre çok önemli. Uğur, oğlum nerde silahın, babanın intikamını sen alacaksın. Başkası olsa ne güzel, helal olsun babasının intikamını aldı, der. Suç dünyasının insanları bile olsa insan kendi çocuklarını aynı kulvarda görmek istemez. Bunu nasıl görüyorlar, bunu kabul edemiyorum. Gayrimeşru insanların beni istememe, yargılama, dışlamalarının sebebi, kafa yapımız ters. Bir kere ben para için insan öldürmem. Hiçbir şartta onlarla uyuşmuyorum ben. 20 sene Tevfik'le hep bunun kavgasını verdim. O da tam kendini bulmuştu. Her satırında bana minettar olduğunu söylüyor. "Ama ne yapayım benim de inandığım bir ülküm vardı. Ona hizmet ettim. Ona hizmet ederken göğsümden imanımı elimden Kur'an'ımı çaldılar, benim. Ben bunu göremedim. Bunu bana sen gösterdin." Tevfik ince fikirli olmasa ben bu kadar yıl nasıl ona bağlı kalırdım.

İmkânım olsa dağ başında bir yere gideceğim, televizyon bile seyretmeyeceğim. Çocukları kurtarmak için. Dokuz yıldır, çocuklarım her gün TV'de babasını, annesini ve onun katilini seyrederek geçirdiler. Ağlayarak okula giden bir çocuktan nasıl sağlıklı bir ruh hali beklersin. Yine de benim çocuklarım çok sağ-

lıklı. İntikam yeminleri etmeyen, hakkını kalemle savunmaya çalışan, çocuklar yetiştirmeye çalışıyorum. Babasının nasihati bu zaten.

Çocuklarımda bu olayı taze tutacak, psikolojilerini bozacak ya da intikam alma duygusunu aşılayabilecek herkesi uzaklaştırdım. Arkadaşlarımla bu konuları evimde konuşmuyorum. Telefonlarda daha dikkatli konuşuyorum. Şimdi biraz biraz anlatmaya başladım. Çünkü dışarıdan öğreniyorlar. Büyüdükçe soruları da çoğalıyor. Ben de açıklamaya başladım, artık. Temeli sağlam aldıklarına inanıyorum. Benim çocuklarım hem yokluğu hem varlığı öğrendiler. Hem iyiyi hem kötüyü öğrendiler. Yokken her istediklerini almamayı, varken her istediklerini almayı öğrendiler.

Tevfik Ağansoy da, Hülya Ağansoy da yok sayılıyor. İfade-lerim alınmıyor.

İstanbul'un çeşitli semtlerinde 6 kişiyi öldürmek, 16 kişiyi yaralamak suçlarından 4'ü hakkında idam cezası istenen Mecidiyeköy Ülkücü Gençlik Derneği'nin 8 yöneticisinin yargılanmasına, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 3 Numaralı Askeri Mahkemesi'nde başlandı.

Dünkü duruşmada iddianamesini okuyan askeri savcı, sanıklardan, Nurullah Tefvik Ağansoy, Coşkun Akbulut, Osman Gönül ve İzzet Akyazıcı'nın idam cezası ile cezalandırılmasını, diğer sanıkların ise 30 yıla kadar değişen çeşitli hapis cezaları verilmesini istedi.

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri savcılığı DİSK'e bağlı Türkiye Kağıt ve selüloz İşçileri Sendikası (TÜMKA-İŞ) yöneticisi 9 sanık hakkında, Sıkıyönetim 2. Numaralı Askeri Mahkemesi'nde ek bir dava açtı. Daha önce aynı mahkemede açılan 10 sanıklı dava ile birlikte bu davada sanık sayısı 19'a yükseldi. Yeni davada sanıklar hakkında 6 yıl 8 ay 20 yıl arasında değişen çeşitli hapis cezaları istenmekte.

Cumhuriyet Gazetesi 28 Eylül 1983 Çarşamba

Ülkücülerin yargılandığı davada bir sanık “Sol görüşlüyüm” dedi

Görüş ayrılığı nedeniyle adam öldürdükleri ileri sürülen 8 ülkücünün yargılanmasına İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 3 No’lu Mahkemede başlandı.

İstanbul Haber Servisi- Ülkücü görüşü benimseyen ve ideolojik görüş ayrılığı nedeniyle adam öldürdükleri ileri sürülen 4’ü için ölüm cezası istenen 8 kişinin yargılanmasına İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 3. Numaralı Askeri Mahkemesi’nde başlandı.

NURULLAH TEVFİK AĞANSOY'UN İTİRAFLARI VE GÜNLÜĞÜ

HÜLYA AĞANSOY

Cezaevinden Temmuz ayında tahliye oldum. Eski ve süregelen ilişkilerim nedeni ile Milli İstihbarat Teşkilatında başkanlık yapan ismini yazamayacağım dostu aradığım zaman acele gel dediler. O akşam Ankara'ya uçtum. Bir ay süre ile bomba kursu gördüm. Çeşitli silahlarla eğitim yaptım. Buna sebep ne idi? Kapatılan DEP Partisinden bazı milletvekilleri Kürtler yurt dışına kaçmıştı ve Brüksel'de PKK Lideri Apo ile buluşup basın toplantısı yapacaklarının haberi alınmıştı. Ben de oradaki arkadaşlarla buluşup ya bu toplantıyı basıp bunları öldürecek veya toplantı yapılan yere bomba bırakıp imhalarını sağlayacaktım. Bu arada Alaaddin Çakıcı denen ş....., beni tekrar aramış ve Londra'da yine MİT kanalı ile DEV-SOL Lideri Dursun Karataş'ın peşinde olduğunu söylemişti ki 1 Nisan'da cezaevine girmeden önce Belçika ve Pürdin'de ben de bu adamı aramış, kaldığı yerlerde epeyce beklemiş ama bulamayacağımızı anlayınca yurda dönmüştüm.

Gece telefonumuz çaldı, saat 1:00 veya 2:00 idi. Uyanıp açtım. Ankara arıyordu. Özel Harp Dairesi ve MİT "Hazırlan, sabah 7:00'de İstanbul Atatürk Havalimanı VIP Salonu'nda olacaksın, orada Ahmet veya Coşkun isimli havaalanı polislerini bul, seni bizden birine götürecekler ve bu şahısla Brüksel'e uçacaksınız. Toplantı gününü öne aldılar, 18.8.1994 günü, saat 12:00'de toplantı var. Allaha emanet ol," dediler ve telefonu kapadım.

